

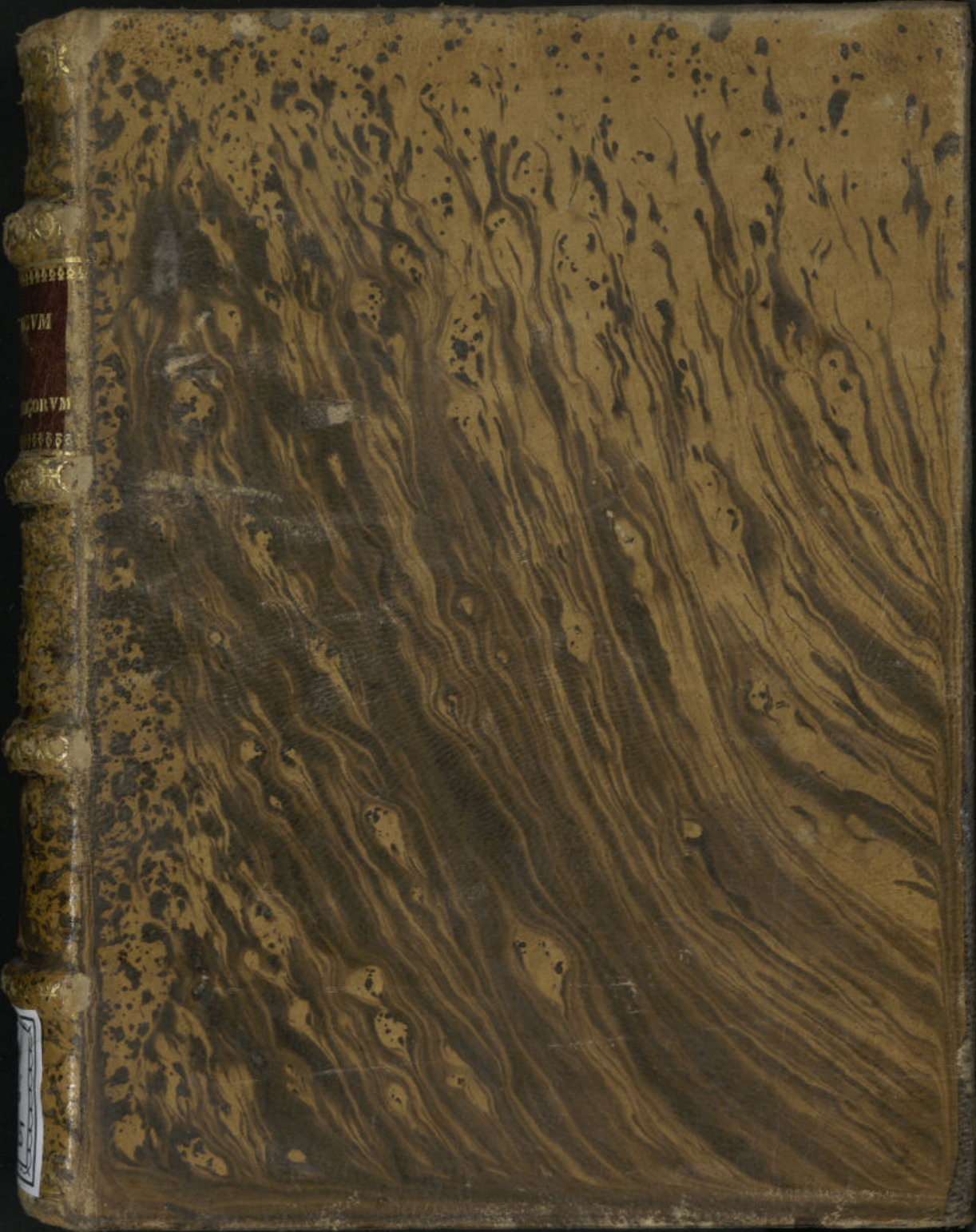

SCRIPTORVM

ECCLESIASTICORVM

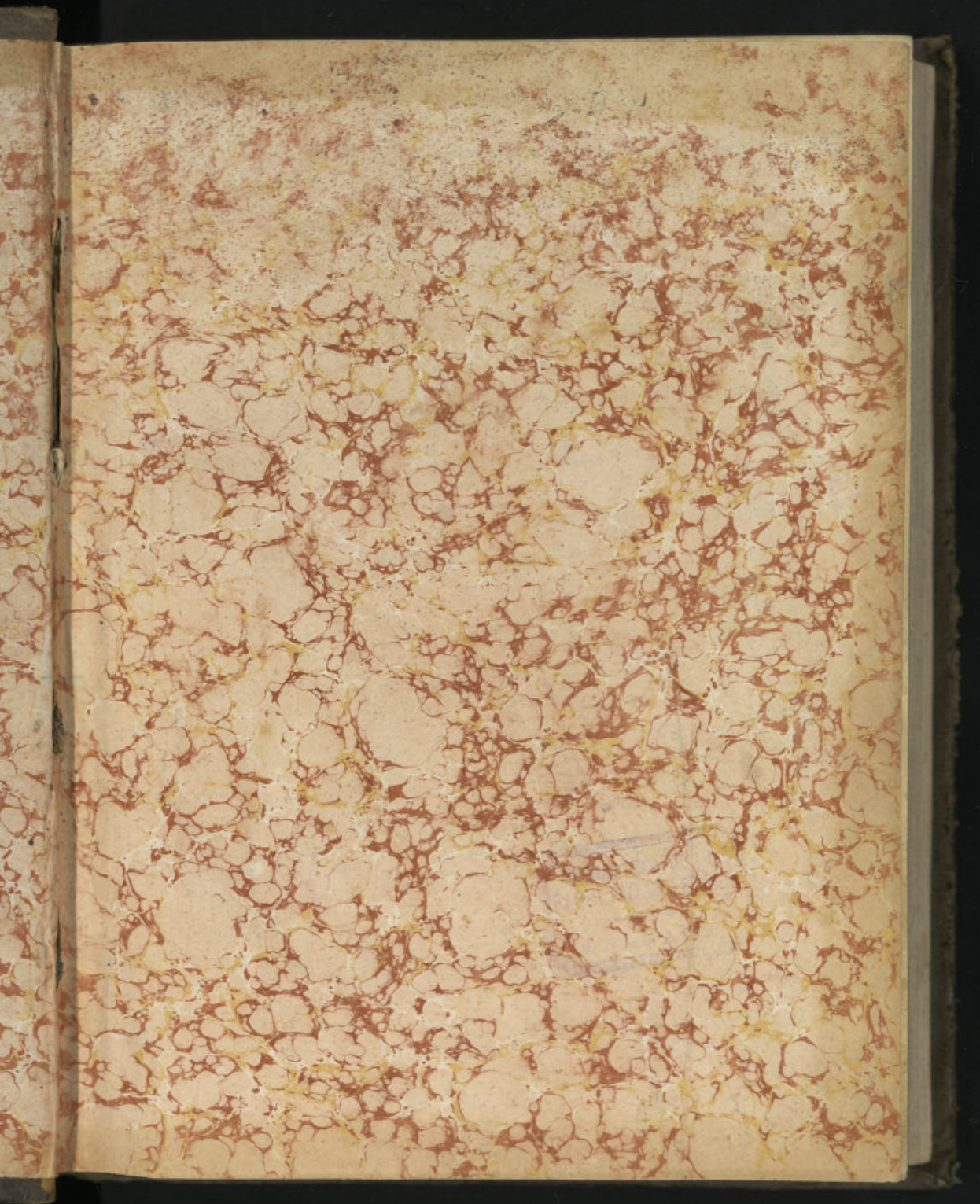
A
 46
 535

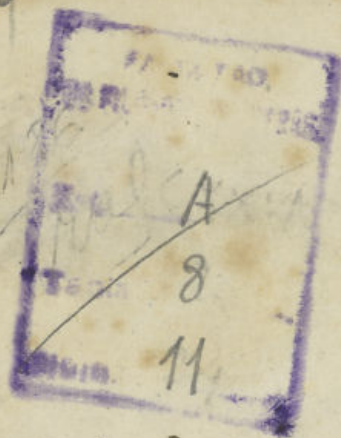
CCCCCCCC
MVM
CORVM
CCCCCCCC

12

584

Excluido de préstamo

Excl.	_____	_____
Salv.	A	_____
Ed.	46	_____
	535	_____

19370
CATALOGVS

SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM,

sive illustrium virorum, cum appendice eorum qui no-
stro etiam seculo doctissimi claruere. Per vene-
rabilem virum, Dominum Iohānem à Trit-
tenhem Abbatē Spanhemensem, di-
sertissimè conscriptus.

Est. 10

IN HVIVS NOBILISSIMI OPERIS
laudem, D. Sebastiani Brant Epigramma.

Scriptores quicumq; velis nouisse probatos
Ecclesiæ, & quicquid quisq; decoris habet,
Abbatis docti legito hoc epitoma Iohannis
Ex Spanhem, sua quem vita diserta probat.
Ordinis instaurat prisca hic ceu dogmata patrum,
Vtq; Benedicti iura sacra ille nouat,
Sic veterum curat scriptorum nomina sparsa
Comportare, vno colligere atq; libro,
Catalogum ponit, quo tempora supputat, & quid
Scripserit authorum tam veneranda cohors
Vendicat à carie tot nomina digna virorum,
Sub pedibus temnit quos modo tempus edax.
Et mirum est potuisse vnum tot in ordine dignos
Aut legere, aut tantos commeminisse viros,
Vt plane addubitem, si fors non legerit omnes,
Visa sit è cunctis pars sibi multa tamen.
Quo fit vt in numerum doctorum iure reponam
Hunc quoq; magnanimum, perspicuumq; virum.

ANNO M. D. XXXI.

INDEX SCRIPTORVM
Ecclesiasticorū, in quo litera a, pri-
mam folij faciem designat,
b vero secundam,

A Chacius epūs	15. b
Acutusius Italus.	83. b
Adam abbas	67. a
Adam Vernherus.	175. b
Adamantius Origenes	7. b
Adamannus abbas	50. a
Adelmus episcopus	Ibidē.
Adelboldus episcopus	62. b
Adelmannus episcopus.	63. b
Adelphus abbas	74. b
Adilredus abbas	80. a
Adrianus papa primus	53. b
Adreualdus monachus.	59. b
Alanus de insulis	99. a
Alanus de Rupe	154. b
Albertus abbas.	62. a
Albertus monachus.	65. a
Albertus patriarcha	79. b
Albertus Galioti	84. a
Albertus magnus.	88. a
Albertus Patauinus	99. b
Albertus Brixianus	109. b
Albertus de Eybe.	151. a
Albertus de Prusa	174. a
Albericus Roxiatus.	111. b
Albo Floriaceñ. abbas	61. b
Alcuinus siue Albinus	52. b
Alexander episcopus.	9. b
Alexander papa tertius	77. b
Alexander de Ales	86. b
Alexander Doleñ.	87. a
Alexander de Alexandria.	100. a
Alexander de Imola.	154. a
Algerus monachus.	64. b
Almannus monachus	58. a
Alphanus archiepiscopus.	64. a
Alpharus minor.	105. b

Alphonfus rex.	90. b
Alphonfus episcopus	112. b
Ammonius Alexandrinus	8. b
Ammonius monachus.	61. b
Ambrosius diaconus.	8. b
Ambrosius episcopus.	18. a
Ambrosius presbyter	19. b
Ambrosius Ansbertus.	58. b.
Ambrosius abbas.	138. a
Ambrosius Choriolanus.	151. a
Ambrosius Calepinus.	179. b
Amphilogius episcopus	20. b
Anatholius episcop.	11. b
Anastafius papa secundus.	41. b
Anastafius Romanus.	57. a
Andreas monachus.	143. a
Andoenus episcop.	49. b.
Angelus Perusinus	129. a
Angelus de Saxonia.	155. a
Angelus de Clauasio.	163. a
Angelus Politianus.	166. a.
Angelomus monachus.	55. a
Ansbertus monachus.	58. b
Anselmus monachus.	65. b
Anselmus episcop. Luceñ.	67. a
Anselmus Canthuariēñ.	68. a
Anselmus Laudunēñ.	71. a
Ansegifus abbas	56. b
Antonius abbas	14. a
Antonius de Padua	83. a
Antonius de Butrio	131. a
Antonius Ianueñ.	132. b
Antonius de Parma	135. a
Antonius Gaynerus.	142. a
Antonius Roselus.	153. a
Antonius Cornazanus	177. b
Antonius Syluiolus.	181. a
Antoninus archiepiscop.	143. a
Antiochus episcop.	21. a
Apollinaris Hieropol.	5. a
Apollinaris Laodiceñ.	16. b
Apollonius doctor.	6. a

Ap
Apr
Aqu
Ara
Arc
Ari
Ari
Arlo
Arno
Arno
Aric
Aste
Atha
Attic
Auda
Augu
Augu
Augu
Auit
Aure
Aure
Auso
Azo

B
B
Bapti
Bapti
Bapti
Bapti
Bapti
Barth
Barth
Barth
Barth
Barth
Barth
Barth
Barth

Apollonius Romanus	7.a	Bartholomæus Colonien.	174.b
Aprigius episcop. Pecen.	45.a	Bartholus de Saxo ferrato.	115.b
Aquinus prædicator.	174.a	Basilus episcopus.	16.b
Arator subdiaconus.	45.b	Bedamonachus.	50.b
Archelaus episcop.	41.b	Bellator presbyter	56.a
Aribo archiepiscop.	52.a	Benedictus abbas Cassinensis.	43.a
Aristides philosophus	4.b	Benedictus abbas Brito.	50.a
Arlotus minor	95.a	Benedictus Stendel.	151.b
Arnobius presbyter	12.a	Benedictus Capra.	160.b
Arnoldus abbas.	75.b	Berillus episcop.	9.a
Arnoldus Bostius Car.	170.b	Berengarius episcopus.	97.a
Asclepius episcop.	37.a	Berno abbas Augien.	62.b
Astefanus minor	106.b	Bernoldus presbyter.	66.b
Athanasius episcopus	14.b	Bernardus Cluniacen.	67.b
Atticus episcop.	30.a	Bernardus Corbeien	Ibid.
Audentius episcop.	23.b	Bernardus abbas.	70.b
Augustinus episcop.	26.a.	Bernardus Dorna.	83.b
Augustinus de Anchona.	104.a	Bernardus Compostellanus	85.b
Augustinus de Roma.	129.a	Bernardus Parentinus	110.b
Auitus episcop.	42.b	Bernardus Cassien.	Ibidē
Aurelius prudentius	19.b	Bernardus Iustinianus	152.a
Aurelianus clericus	60.a	Bernardinus Gadolus	178.a
Aufonius episcop.	26.a	Bernardinus minor.	141.b
Azo Bononien.	82.a	Bertramus presbyter	57.a
		Bertramus episcop.	120.a
B Achomius abbas	19.b	Bertrandus Cardinal.	102.a
Bagorotus	81.b	Berthorius abbas.	64.b
Baldus Perusinus.	129.a	Bessarion Cardinal.	149.a
Baptista Ferrarien.	162.a	Blasius Andernarij.	124.a
Baptista de sancto Blasio	164.a	Blondus historiographus.	140.a
Baptista Guarinus	166.a	Boetius consul	43.a
Baptista Mantuanus	166.b	Bonauëtura Pataui. Cardi.	105.a
Baptista de Salis.	170.a	Bonaguida Aretinus.	83.a
Bartholomæus Brixianus.	85.a	Bonifacius papa primus	35.b
Bartholomæus de Osa	109.a	Bonifacius Moguntinus.	51.b
Bartholomæus Pisanus	Ibid.	Bonifacius papa octauus.	96.b
Bartholomæus Anglicus.	116.a	Bonifacius Ferrarien.	136.a
Bartholomæus Saliceti.	124.a	Bonominus medicus.	115.b
Bartholomæus de Vibino.	127.a	Bouflaus de Hassenstein	173.b
Bartholomæus Carthu.	142.b	Bruno Herbipolen.	63.a
Bartholomæus Cepolla	153.b	Bruno monachus archiepūs.	66.a
Bartholomæus Platina	157.a	Burckardus epūs.	62.b

Gregorius papa tertius	52.a	H Ambaldus Romanus	94.b
Gregorius Ariminen.	113.a	Hamularius eps	55.a
Gregorius Trapezuntius	140.b	Hamulus eps	57.a
Guarinus Veroneñ.	144.b	Haymo eps Halbestateñ.	53.b
Guericus abbas	109.a	Haymo ordinis minoru	93.b
Guido Aretinus abbas	63.b	Harynghus Phryso	167.a
Guido de Suzaria,	85.a	Hartmannus Schedel	175.b
Guido archidiaconus	94.a	Heymericus de Campo	140.b
Guido Ferrarieñ.	101.a	Helinandus monachus,	80.a
Guido Perpinianus eps,	104.a	Helias Regnier Jurista,	172.b
Guido de monte Rotherij	107.b	Heliodorus presbyter	25.b
Guido prior Carthusia,	74.a	Helizabet monialis,	78.b
Guido Ebroiceñ.	183.b	Helpericus monachus	64.b
Guilhelmus Hirsaugieñ.	68.b	Henricus Hostieñ.	86.b.
Guilhelmus Clareu alleñ.	75.a	Henricus de Gandauo	94.b
Guilhelmus Antisiodoreñ.	79.b	Henricus monachus	100.a
Guilhelmus gallus	82.b	Henricus de Vrimaria,	109.a
Guilhelmus Placentin ^o ,	91.b	Henricus de Erfordia,	114.b
Guilhelmus Pariseñ.	ibidem	Henricus Dolendorp	118.a
Guilhelmus Duranti,	92.b	Henricus Kalkar	120.b
Guilhelmus Lugduneñ.	ibidem	Henricus Boyck,	121.a
Guilhelmus Guarronis,	ibidem	Henricus de Hassia	123.a
Guilhelmus Lamareñ.	93.a	Kenricus de Hassia Carthu.	134.a
Guilhelmus de Samuco	ibidem	Henricus de Oyta	124.a
Guilhelmus Peralt	96.a	Henricus de Andernaco	ibidem
Guilhelmus Mandagoti.	ibidē.b	Henricus de Cosseldia	128.a
Guilhem ^o monachus,	99.a	Henricus de Hachenburg	ibidē
Guilhelmus de Cumo,	100.a	Henricus Gulpen abbas	138.a
Guilhem ^o de monte Laudici.	101.a	Henricus de Gauda	ibidem.b
Guilhelmus Ockam,	105.b	Henricus de Vverlis	142.b
Guilhelmus de Kayotho	110.a	Henricus Kaltyfen,	144.b
Guilhelmus Anglicus	119.a	Henricus Goricken,	145.b
Guilhelmus de Oppenbach	123.a	Henricus de Herph,	146.b
Guilhelmus Forleon,	151.a	Henricus de Piro	152.b
Guilhelm ^o de Aquisgra.	162.b	Henricus prudens	157.b
Guilhelmus Budeus,	180.b	Henricus Northeymē.	173.b
Guilhelmus Castellus,	ibidē.	Henricus Arnoldi Carthu.	158.b
Guilhelm ^o de Quercu	182.b	Henricus Euticus	171.a
Guilhelm ^o de Mara.	183.a	Heraclides monachus	20.b
Guilhelmus Copus	181.b	Herigerus abbas,	62.a
Guimūcus archiepiscopus	64.a	Herrandus eps,	70.a
Guntherus monachus	69.a	Herenus de Boyo	106.a

Hermannus contractus,	63. b	Iacobus Vorago	95. a
Hermannus de Schildis	109. c	Iacobus de arena	98. a
Hermannus Petra.	134. a	Iacobus de Rauenna	98. b
Hermannus monachus	141. b	Iacobus de Viterbio	100. a
Hermolaus Barbarus	160. a	Iacobus de Altauilla	116. b
Hieronymus sanctus	21. a	Iacobus de Lufanna,	119. b
Hieronymus Donatus	172. a	Iacobus de Theramo,	123. a
Hieronymus de Padua	174. b	Iacobus Magni,	124. b
Hieronymus Balbus	173. a	Iacobus de Theſſalonia	126. a
Hieronymus Ferrarienſ.	178. a	Iacobus Forliuieñ.	138. b
Hilarius Pictauienſ. epiſ	15. b	Iacobus iüterbuck	146. b
Hilarius Arelateñ. epiſ,	35. a	Iacobus Carthu. Leodieñ.	150. b
Hilarius papa	37. a	Iacobus Zenus epiſ	ibidem
Hildebertus epiſ	68. a	Iacobus Straleñ	161. a
Hildefonſus epiſ	12. b	Iacobus Pergomeñ.	164. a
Hildegardis monialis	79. a	Iacobus V vimphelingus,	169. b
Hilduinus abbas	55. a	Iacobus Sprenger	175. a
Hildouinus epiſ	60. a	Iacobus Faber Stapuleñ.	180. b
Hincmarus archiepiſ	55. a	Iaſon Mediolanenſ.	163. b
Hippolitus epiſ	9. a	Idacius epiſ, 33. b.	Ignacius epiſ, 4. a
Hireneus epiſ & martyr	6. a	Innocentius papa primus,	32. a
Honorius preſbyter	69. b	Innocentius papa tertius	79. b
Hormiſda papa	43. b	Innocentius papa quartus	84. b
Hubertus de Bobio	83. b	Innocentius papa quintus	91. a
Hubert ^o de Bonocurſo	ibidem	Ioachim abbas,	76. a
Hubert ^o Leonardus carmel.	164. b.	Iohannes Climachus.	12. a
Hubertinus de Caſali	98. b	Iohannes Damascenus,	20. a
Hubertinus Creſcentinas	162. b	Iohannes Chryſoſtomus	23. b
Hugbaldus monachus	58. a	Iohãnes Caſſianus	26. a
Hugo ſancti Viſtoris,	71. a	Iohãnes Hieroſolymitanus	31. a
Hugo Corbeieñ.	73. a	Iohãnes pſ bñ Antiochenus	40. a
Hugo Eterianus,	77. b	Iohãnes Conſtãtinopol.	47. b
Hugo cardinal.	85. a	Iohãnes Gerundenſ.	48. a
Hugo Sletſteteñ.	125. b	Inhãnes monachus Damafce.	52. b
Hugo Seneñ.	138. b	Iohãnes Scotus monachus	54. b
Hugolinus patriarcha,	94. b	Iohãnes Erigena monachus	56. b
Hũbertus monachus	65. a	Iohãnes diaconus	57. b
Humbertus p̄dicator	86. a.	Iohãnes Carnoteñ.	77. a
Iacobus Niſebenus	15. b	Iohãnes Horit,	78. a
Iacobus de Vitriaco,	82. b	Iohãnes Beleth	80. b
Iacobus Baldeuini,	85. b	Iohãnes Boſianus,	81. a
Iacobus de Beluſio	92. b	Iohãnes de abbatis villa,	84. a

Iohannes de Blanofco.	84. b	Iohannes de Hifdinio	122. a
Iohannes Teuthonicus	Ibid.	Iohannes Groffi Carme.	122. b
Iohannes de Deo	85. a	Iohannes de Bromyard.	123. b
Iohannes de Rupella	86. b	Iohannes Gluel Carme.	Ibi.
Iohannes Esculanus	91. a	Iohannes abbas fancti Bauoñ.	124. b
Iohannes Galeñ.	92. a	Iohannes de V verdena	Ibid.
Iohannes de Parma.	94. a	Iohannes Anglic ^o Car.	125. a
Iohannes Christopheri	94. b	Iohannes Duren minor	Ibid. b
Iohannes Parifeñ.	96. a	Iohannes de Ligniano	Ibidem.
Iohānes Duns natiōe Scot ^o .	97. a	Iohannes Capreolus	128. a
Iohānes de fctō Geminiano.	98. a	Iohannes de Aurbach	129. b
Iohannes de Columna.	102. a	Iohannes Dominici Card.	130. b
Iohannes canonic ^o .	106. a	Iohānes epifcop. Lombarieñ.	Ibi.
Iohannes de Alerio	106. b	Iohannes Zacharias.	131. a
Iohannes de Regno	Ibidē.	Iohannes Barchinoneñ.	132. a
Iohannes Andreas.	107. a	Iohannes de Teneramunda.	Ibidē
Iohannes de Blomendal.	107. b	Iohannes de Imola.	132. b
Iohannes de Lignerijs.	Ibidem.	Iohannes Tortellius	133. b
Iohannes de Saxonia	108. a	Iohannes Gerson	134. a
Iohannes Caldrini	Ibidem	Iohannes Plaeth	137. a
Iohannes Estuidi afroñ.	110. b	Iohannes de Franckfordia.	Ibidem
Iohannes Saxo minor	111. b	Iohannes de Marliano.	139. a
Iohannes de Rupesciffa.	112. a	Iohannes Gritsch	Ibidem.
Iohannes Bachonis.	112. b	Iohannes Nider.	139. b
Iohannes Eliger ^o	Ibidem	Iohannes Noblet	140. a
Iohannes de Beka	113. b	Iohannes de Ragufio	Ibidem
Iohannes V valfgram.	114. a	Iohannes Schonhouen.	141. a
Iohannes de Saxo.	Ibidem	Iohannes Gauwer.	141. b
Iohannes Brāmart.	114. b	Iohannes Ernesti	142. b
Iohannes de Erfordia.	Ibidē.	Iohannes Capiftran ^o	143. b
Iohannes Tacefphale	115. a	Iohannes Rode abbas.	144. a
Iohannes de Imenhufen	116. b	Iohannes Bertachin ^o .	144. b
Iohannes de Tambacho	117. a	Iohannes Kanneman.	145. b
Iohannes Baliftarij	Ibidem	Iohannes de Turre cremata.	147. a
Iohannes Bocacius.	Ibidē.	Iohannes de Mechilinia	147. a
Iohannes de Hildeshem	117. b	Iohannes Hagen Carth.	149. a
Iohannes Maronis.	Ibidē.	Iohannes Niucelleñ.	150. a
Iohannes Golein.	118. a	Iohannes Tinctoris	153. a
Iohannes Fuft Carme.	Ibidem. b	Iohannes Beetz Car.	153. b
Iohannes Caftelleñ.	120. b	Iohannes de Regio monte	Ibidē
Iohannes Rufbrock	121. a	Iohannes Soreth.	154. a
Iohannes Schodehouen.	Ibid. b	Iohannes de Lutria	154. b

Iohannes de Dorsten	155.a	Iunianus Maius	160.b
Iohannes Confobrinus.	157.b	Iustinus philofophus & mart.	4.b
Iohannes epūs Alerieñ	160.a	Iustinianus Imperator	44.a
Iohannes Campeius	Ibidē	Iustinianus episcopus	44.b
Iohannes de Vvidenberg	162.a	Iustus episcopus	45.a
Iohannes Britannicus	Ibidē.	Lactantius Firmianus	15.a
Iohannes Venetus	165.a	Lanfrancus archiepūs.	65.b
Iohannes Bartholus	181.a	Lanfrancus de Oriano.	145.b
Iohannes Stephanus	183.a	Lambertus	101.a
Iohannes de Milbach	165.a	Lapus abbas.	108.b
Iohannes de Arundine	165.b	Laurentius Iustinianus	128.b
Iohannes epūs Vormacieñ.	Ibidē.	Laurentius Valla	155.b
Iohannes Bertram	167.a	Laurentius Calcanus.	155.a
Iohannes de Lapide.	162.b	Laurentius Burellus	163.b
Iohannes de Keyserfberg.	168.a	Laurentius Bonicontriūs	167.b
Iohannes Langer	170.b	Laurentius Geruasij	184.a
Iohannes Phermandus.	172.a	Leander epūs Hispaleñ.	46.b
Iohannes Thurotz.	174.b	Leo papa primus	36.b
Iohannes Tholofus.	175.a	Leo papa secundus	50.a
Iohānes Picus comes Mirād.	168.a	Leo papa tertius	53.b
Iohannes Capnion	Ibidē.	Leo papa nonus.	65.a
Iohannes de Dufeldorp	175.a	Leo Tuscus notarius	78.a
Iohānes abbas Spanhemeñ.	176.a	Leontius episcopus	48.b
¶ Ionas monachus.	48.b	Leonardus de Chifano	117.a
Iordanus epūs Gothorum	44.a	Leonardus Aretinus.	133.a
Iordanus ordinis p̄dicatoꝝ.	82.a	Leonardus de Vtino	143.a
Iordanus Augustinensis.	128.b	Leporius monachus.	34.a
Iosephus Iudæus	4.a	Lerrandus diaconus	41.b
Isaac Syrus abbas	34.b	Licinianus episcopus	48.a
Isidorus epūs senior.	31.a	Linus papa	3.b
Isidorus episcopus iunior	48.b	Lucianus presbyter Hierl'm.	26.a
Isuardus monachus.	53.a	Lucian⁹ p̄sbyter Antiochen⁹.	11.b
Iuo Carnoteñ. episcopus	68.a	Lucius Anneus Seneca	2.b
Iudocus de Caluue	158.b	Lucas abbas	72.b
Iudocus Badius	172.a	Lucas de Padua minor.	95.a
Iudocus Beyffelius	172.b	Ludolphus Carthu.	109.b
Iudocus Cliēthouius	181.b	Ludouicus de Roma.	146.a
Iulius Aphricanus.	9.b	Ludouicus Donatus epūs.	156.a
Iulianus Campanus	31.b	Ludouicus Brunus	175.a
Iulianus Tholetanus.	38.a	Lupus Seruatus presbyter	56.b
Iunilius episcopus.	36.a	Lupus de Oliueto	135.a
Iuuenicus presbyter	14.a	Lupoldus epūs.	108.b

M Acharius abbas	21.a	Nicolaus papa primus.	57.a
Macrobius p̄sbyter.	25.b	Nicolaus de Bibera	95.b
Malchion p̄sbyter.	11.a	Nicolaus Gallicus Car.	96.a
Maphæus Vegius	136.b	Nicolaus papa quartus.	96.b
Marbodus episcopus	66.b	Nicolaus de Neapo.	98.b
Marcellus Marci	3.a	Nicolaus de Lyra	102.b
Marchus poeta	46.b	Nicolaus Mutineñ.	108.b
Marcus Antonius Sabelli.	164.a	Nicolaus Dorhin Car.	115.a
Marianus Scotus	66.b	Nicolaus Ritzonis	120.a
Marianus Romanus	177.a	Nicolaus Gorran	122.b
Marinus Sanutus.	178.b	Nicolaus medicus	125.a
Marius Philelphus	156.a	Nicolaus monachus	127.a
Marsilius de Ingen	120.b	Nicolaus Clemangis	130.b
Marsilius Ficinus	161.a	Nicolaus Dinckelspuel.	131.b
Martinus episcopus	47.b	Nicolaus de Sufato	139.a
Martinus de Phano	99.b	Nicolaus Siculus	139.b
Martinus prædicator	102.b	Nicolaus Lackman	141.a
Matthæus de Aquaspona	96.a	Nicolaus de Cufa Card.	143.b
Matthæus Syluaticus	106.a	Nicolaus Dorbellus.	146.a
Matthæus de Cracouia	118.b	Nicolaus Donis	152.b
Matthæus Palmerius	142.a	Nicolaus Perotus ep̄s.	153.a
Matthæus Bossus	177.b	Nicolaus de Vvachenhem	157.a
Matthæus Ebroiceñ.	183.b	Nicolaus de Crutzennach.	159.a
Mauricius episcopus.	80.b	Nicolaus Leonicenus.	179.a
Maximus Constantino.	19.b	Notgerus episcopus.	57.b
Maximus Thaurineñ.	31.a	Nouatianus presbyter.	10.b
Maximus Cæsaraugustanus.	48.b	O Dericus minor	104.b
Melito episcopus.	5.a	Odilo abbas.	63.a
Melciades doctor.	6.b	Odo abbas.	59.b
Methodius episcopus	14.a	Odo ep̄s Cameracensis	73.a
Michael Cesenus	102.a	Odofredus Beneuentanus.	84.b
Michael de Massa	114.a	Oldradus de Laude.	107.b
Michael Angrianus	121.b	Omnibonus Leonicenus.	134.a
Michael Herbrant.	127.b	Opratus episcopus	16.b
Michael Mediol.	157.a	Origenes presbyter	7.b
Milo monachus	58.a	Oriestesis monachus	25.b
Minutius Felix	9.a	Orosius presbyter	31.a
Modestus doctor	6.a	Osius episcopus	33.b
Monaldus minor	107.a	Oshertus monachus.	63.a
N Musæus p̄sbyter.	38.b	Oshertus Carmelita.	110.b
Nicasius cæcus doctor.	159.b	Osfriidus monachus	59.a
Niceas episcopus	30.b	Otto Frisingensis episcopus.	21.b

P Alladius epūs.	32.b	Petrus Rimi Carme.	104.b
Pamphilus presbyter	11.a	Petrus de Palude	108.a
Papias episcopus.	4.a	Petrus de Casa	110.a
Papias Lombardus	80.b	Petrus Raymundi.	111.a
Pascasinus episcopus.	36.a	Petrus Thomas	116.a
Pascasius diaconus	42.a	Petrus Boherius abbas.	Ibidem
Pascasius abbas.	59.b	Petrus Berthorij abbas.	116.b
Paterius Romanus	47.b	Petrus de Candia	127.a
Paulinus presbyter Nolanus.	30.b	Petrus de Spira	127.b
Paulus Pannonius	34.b	Petrus epūs nouæ ciuitatis	128.b
Paulus monachus	53.a	Petrus de Ancharano	129.b
Paulus de Lyzarijs	108.b	Petrus epūs Cameraceñ.	130.a
Paulus de Perusio episcopus.	110.a	Petrus Maurocenus	131.b
Paulus Venetus	126.a	Petrus Melliceñ. monachus.	Ibidē
Paulus Burgeñ. episcopus.	136.b	Petrus Paulus Vergerius	136.b
Paulus de Castro	137.b	Petrus de Colle.	141.a
Paulus Niuais.	173.b	Petrus de Vnzola	146.b
Paulus Perufinus iurista	115.b	Petrus Scotus Argentineñ.	159.a
Paulus Soncinnas	184.a	Petrus Brutus episcopus.	162.a
Panormitan ^o . 139.b. Peregrin ^o .	75.a	Petrus Bonomus.	169.a
Petronius episcopus	19.b	Petrus Burrus.	179.b
Petrus epūs Rauennatis	36.b	Philippus episcopus	5.b
Petrus Edissenus	38.a	Philippus presbyter.	34.b
Petrus Damiani episcopus.	65.b	Philippus Parisiensis.	88.a
Petrus Alphonſus	69.b	Philippus de Pergamo.	113.b
Petrus Lombardus	74.a	Philippus Riboti.	120.a
Petrus Comestor	74.b	Philippus episcopus Paceñ.	121.b
Petrus Abelardus	Ibidem	Philippus minor.	122.b
Petrus de Riga	75.b	Philippus abbas	125.a
Petrus Blesensis	77.a	Philippus Callimachus	173.a
Petrus abbas Clunia.	81.a	Philippus Beroaldus	178.b
Petrus cantor Pariseñ.	Ibid.	Philastrius episcop.	19.a
Petrus Senonien ^o . epūs	82.a	Phileas episcop.	12.a
Petrus de Vineis	83.a	Phylo Iudæus	3.b
Petrus Gallus prædica.	90.b	Pierius presbyter.	11.b
Petrus de Tharantasia	91.a	Pileus Modiceñ.	81.a
Petrus Hispanus episcopus.	91.b	Pius papa secundus	145.a
Petrus de Bella Parthica.	97.b	Placentinus Italus.	81.b
Petrus de Dacia	98.b	Platina Romanus.	157.a
Petrus de Saxonia	101.a	Pogius Florentinus	135.a
Petrus Aureoli	101.b	Ponticus Firmius	179.a
Petrus de Apono.	104.b	Pontius presbyter	10.b

Possidonius epus	32.a	Rudolphus agricola,	158.a
Primasius epus	36.a	Rudolphus Langius,	171.a
Priscianus grammaticus	46.b	Rufinus monachus	23.b
Proba fœmina,	35.b	Rugerus ordis sc̃ti August.	178.b
Prosper epus	37.b	Ruggandus epus,	53.b
Proterius epus	36.a	Rupertus rex Franciæ	61.b
Prudentius presbyter,	19.b	Rupertus Cassinensis,	63.a
Quadratus doctor	4.b	Rupertus Tuitiensis,	71.b
Abanus archiep̃us	55.b	Rupertus Lympurgenfis	72.a
Radulphus monachus	60.b	Rupertus Remensis	76.b
Raymūdus p̃dicator	84.a	Rupertus Linconieñ.	77.a
Raymūdus Sebeide	137.a	Rupt ^o de Rufia, 91.a	Rup. p̃di. 106.b
Raphael Fulgosus	132.a	Rupt ^o gall ^o 113.a	Rup. Holkot. 115.a
Raphael Cumanus,	ibidē	Rupt ^o de Licio, 161.b.	Ru. Gaggi
Raphael Regius,	167.b	Rutger ^o Venray, 172.b	(n ^o . 167.a
Rathodus epus,	59.b	Abatius epus	38.a
Ratherius epus	60.b	Saluanus presbyter	39.a
Regino abbas Prumiens̃,	ibidē.a	Samuel presbyter	39.a
Reinherus Pisanus	98.a	Sanctes medicus	139.a
Reinherus Forliuies̃,	111.a	Sebastianus Brant.	169.a
Reinardus Frothouens̃,	127.b	Sebastianus Murrho	171.b
Renatus Garnerius,	182.b	Sedulius presbyter	34.a
Remigius monachus,	58.b	Seneca Cordubensis	2.b
Rethicius epus	13.b	Serapion Antiochenus	6.b
Richardus sc̃ti Victor.	73.b	Serapion Thomuseus,	15.b
Richardus Clunia.	75.b	Sertorius minor	111.b
Richardus Remensis	93.a	Seuerianus epus	25.a
Richardus de Mediauilla	95.b	Seuerus Sulpitius p̃sbyter,	26.a
Richardus Senensis	97.a	Seuerus epus	48.a
Richardus Malumbra,	100.b	Seruufdei epus,	39.b
Richardus de Bury ep̃s,	114.a	Sibertus de Beka	104.b
Richardus Primas	118.b	Sidonius epus	39.b
Richardus Maydescon	120.b	Sifridus epus	151.b
Richardus Lauinham̃.	124.b	Sigebertus monachus	69.b
Rhodon Asianus doctor,	6.a	Syluester de Peierio	184.b
Rogierius monachus	64.b	Simplicianus epus	30.b
Rofredus Beneuēranus,	81.b	Simplicius papa	39.b
Rodericus epus	151.a	Symmachus papa	42.a
Rolandinus de Romant.	85.a	Symmachus patricius	ibidē.
Rofuida mulier	76.b	Symon Tornacensis,	89.a
Rudolphus abbas,	72.a	Symon monachus	97.b
Rudolphus de Buxella,	133.b	Symon de Cremona,	111.a

Symon de Cassia,	111.a	Thomas de Garbo	112.a
Symon de Spira	ibidem.b	Thomas de Argentina	114.b
Siritius papa,	32.a	Thomas Lombe carme.	120.a
Sixtus papa quartus,	157.b	Thomas Gualen.	125.a
Smaragdus abbas,	61.a	Thomas de Hasefbach,	126.a
Socrates historiographus	33.a	Thomas de Kempis,	ibidem.b
Stephanus Leodien.	60.b	Thomas Vvalden.	137.b
Stephanus Halberstatensis	70.a	Thomafinus pdicator	126.b
Stephanus Anglicus	81.b	Triphon, 8.b	Triphilius, 15.a
Stephanus de puincia,	107.a	Trufianus medicus	101.a
Stephanus Carmelita,	119.b	Turpinus archiepus	57.a
Stephanus Hoeff,	152.a	V Dalricus Argetineñ.	91.a
Stephanus Gaieta	156.b	Verus epus,	52.a
Strabus monachus	56.b	Victor Carteñ.	37.b
T Atianus heresiarches	5.b	Victor epus Capuanus	40.a
Thaddaus medicus	94.a	Victor epus Cumenen.	45.b
Theodocion Ephesinus	6.a	Victorinus epus Pictaueñ.	11.a
Theodorus epus	15.a	Victorinus Afer	16.a
Theodorus presbyter	25.b	Victorinus Massilieñ.	34.a
Theodorus monachus	ibide	Victorinus Aquitanicus	38.a
Theodorus Gaza	154.b	Victorianus epus,	ibide.b
Theodorus Anchiranus,	33.a	Vigilius diaconus	33.b
Theodorus Canthuariensis	49.b	Vincentius Lyrinensis,	54.b
Theodoricus eps Cyriç	32.b	Vincentius Gallus psbyter	38.b
Theodoricus monachus	67.a	Vincentius Beluaceñ.	86.a
Theodericus scti Trudonis	69.a	Vincentius Gruner	129.b
Theodericus abbas	80.b	Vincentius Ferrarieñ.	136.a
Theodericus de Herxen	156.a	Vitellius Afer	25.a
Theodericus minor	174.a	Vrfinus monachus	38.a
Theodericus Vlsenius	175.b	V valafridus	52.a
Theodolus psbyter	40.a	Vvandelbertus	58.a
Theodulphus epus,	54	Vvernherus, alias Hirnerius	80.b
Theophilus Antiochenus	5.a	Vvindichinus monachus	61.a
Theophilus Alexandrinus	20.b	Vvenericus, als Fortanerius,	67.a
Tertullianus psbyter	7.a	Vvenerus Carthu,	170.b
Ticonius Afer,	20.b	Vvilbaldus epus	52.b
Thilmannus Aquensis,	115.b	Vvilbertus eps,	72.b
Thilmannus Hachenberg	125.b	Vvilleramus abbas,	67.b
Thilmannus prapofitus	158.a	Z Acharias papa,	52.b
Titus epus Botrenus	16.a	Zozomenus Greçus	33.a
Thomas de Aquino	89.a	Zozimus papa	35.a
Thomas Brabantinus	90.b	F inis.	

Reuerendi patris dñi Iohannis de Trittenham abbatis Spanhemēsis,
ad venerandum doctissimumq; virum, patrem Albertum Morderer
epistola responsua rationem reddēs, cur inter ecclesiasticos scriptores
multos secularium literarum professores posuerit.

Fater Johānes de Trittenham, abbas in Spanhem, ordinis sancti Bene-
dicti fratri Alberto Morderer, ordinis minorū de obseruantia, amico salutē
dicat. Mirari te dicis (Alberte amāssime) q̄ professores secularium literarū
qui nihil ecclesiasticū scripserūt, inter viros illustres ecclesiasticosq; scriptores po-
suerim, cū harū reꝝ scriptores Hieronymus, Gennadius, Zozorus, Bonof-
rius, Sigebertus, & reliqui doctorū ceteros id minime fecisse inueniant, indignū iudicās
vt secularibus disciplinis intēti, q̄ nihil ad ecclīe vniuersalis edificatiōē laborarunt in
ecclesiasticos septores locū sortiant. Non miror q̄ miraris, mirant et ceteri. Tūbi ergo
rūdendo satis fecerim cibus, qui eadē opinione tenent. Et primo q̄dem cur alij nō fecer-
rūt quod me fecisse miraris, nihil ad me p̄tinet, ego vero quare fecerim q̄d illi nō fecerūt
breuiter narrabo. Equidē bonarū artū p̄fessores in fide catholice manētes, p̄hos, oratō-
tores, atq; poetas, q̄ vtile honestū in sua facultate q̄ppia scripserūt, ego indignos cas-
taloq; illustriū viroz nequaquā censeo, q̄s inuare ecclīa suis lucubratiōibus non ignoro.
Necq; eim satis eruditū in diuinis scripturis quemq; dici posse arbutor, vbi secularis liter-
raturae disciplinā ignorarit. Quō autē eam discet theologus, si nō sit q̄ tradiderit. Quis
nesciat quantum Chrianius & fidelis p̄hus prosit ecclīe, q̄ gentiliū errores destruit, argu-
mēta, & fallaces sellogismos aperit, dogmata infidelium cōfundit. Lege veterū historias,
& inuenies gesta fide astruere verbis. Quoties orthodoxi p̄hi calliditate hareticorū dis-
sputando destruxerint, gentiles superarint, schismaticos vicerint? Quid multis vtar?
Quis theologorū schola, a p̄bia tam studēdi sumi & exordii, adeo vt theologus esse non
possit, q̄ prius philofophus apud eos nō existerit. De oratoribus q̄d dicā, sine quoꝝ ma-
gisterio infructuosum antiq̄ cōm censebāt theologū, q̄ppe q̄ bona que didicisset alijs p̄sua-
dere nō potuerit. Rhetorū emfigurā scripturarū referat, tropos dilucidat, dissoluit nos-
dos, colores ostēdit dubia enucleat, vmbrias verborū efficit claras. Qui dū oratoris assu-
mit officium, facile haretico allegatiōes destruit, atq; cōvincet errores. Quis deniq;
boni oratoris laudes digne p̄sequi valeat, si quantum in p̄suadendo possit diligētē p̄ferat?
Quā vtiā oēs theologū nostri t̄pis oratoriā colerēt, quantum in ecclīa dei suis exhortatiōi-
bus fructum producere possent? Theologus orator, animos auditorū suoz in p̄ate sua
habere dicat, ad cuius p̄suasiōes ad ea quae sancta & iusta sunt, facile mouent. Sed necq;
poetas Chrianos abhincimus, q̄s theoriae nostre magis appropinquare nō dubitamus,
qui sub vmbra rei gestae vel fictae, q̄d agendū fugiendūve sit nobis cōpendio demōstrāt.
Necq; ignoramus quantā iniuriā hodie suscipiāt poetas, theologis q̄busdā indigestis et
crudis, q̄ oēs poetas vna sinta damnāt, mendaces eos asserētes atq; turpiloquos, quasi
nō possint eē veraces & boni q̄ carmina veterū imitant poetas. Ablit poetā bonū esse nō
posse, atq; veracē, q̄ sanctos p̄res Augustinū, Hieronymū, Sedulū, Prudentiū, Bedā
aliosq; innumerabiles in hac arte habuit p̄fessores. Sed nō est mei officij, necq; huius tē-
poris hoz ignauitā redarguere. Ut ergo claudā eplām, ego philofophos, oratores, poetas
tae, ceterarūq; bonarū artū cultores fideles & Chrianos, q̄ aliq̄d vtile scripserūt ecclīas-
ticiis scriptorib; cōnumerādos exist. maui triplici rōne. Prima, q̄ eoz opuscula ad sciam
santarū scripturarū, nō modicū cōducere posse arbitratus sum. Secūda, q̄ verisile mihi vi-
sum sit eos aliqua ecclīastice scripsisse q̄ me lateāt. Tertia, q̄ occasione sibi p̄nes datā,
intelligāt, vt ecclīastice deinceps scribētes, locū susceptū cōdignis laborib; exornēt. Tā-
tos ergo viros ecclīe catholice tā vtilēs, tu ne reiectos existimas? Ablit a nobis vt tā
temerata illis iniuriā irrogemus, qua nos credāt a mulatiōis studio puocatos nō rōne
p̄eratis. Deniq; nobis illud quod vulgo iactat p̄onerbiū. Scia nō habet inimicū, nisi
facrum ante mirabarīs. Vale, nostri memoz ad deum in orationibus tuis. Et Span-
hem, quarto nonas Aprilis. Anno domini. 1492.

VENERABILIS ATQVE EGREGII IN CHRIS-

to patris, domini Iohānis à Trittenham, abbatis Spanhemensis, ad reuerēdissimum in Christo patrem, dñm Iohannem de Dalberg, ep̄m Vvormaciensem Epistola.

Euerendissimo in Christo patri & dño, dño Iohāni de Dalberg diuina prouideria Vvormacē si ep̄o: Frater Iohānes, vocatus abbas in Spanhem, ordinis sancti Benedicti, modicū id quod est. Consueuerūt olim veteres (reuerendissime pater) si quid opis noui cudissent, vt robur & firmitatem acciperet ppetuā, id viris dicare p̄stātibus, quatenus æmulorū lingua venenata lumine maiestatis reuerberata, dentē prauī morsus nūquam valuisset infigere. Nec eos fallebat opinio

quæ ex humilitate processit, cū doctis semp̄ p̄sulibus amica sit in subditos laudibus attollenda benignitas, q̄ bonorū studia remunerat, prauorū coercet. Hoc nr̄i q̄q; vetustatis exēplū pro posse imitantes, opa q̄ scriptitāt dicata eccl̄iæ p̄latis ac viris doct̄oribus solēt submittere, vt eorū auctoritate cōprobata, secure valeāt in publicū p̄dire. In lucē em̄ sine timore prodeūt, q̄ testimonio p̄t̄ificis fulciunt. Nemo qp̄pe ni stolidus facile accusat, q̄ iudicio maiorū cōprobari nō ignorat. Tuto q̄scit innocētia ouiuū, quā pastoris boni miseratio cōtuet̄. Cū igit̄ exempla veterū nobis sint incitāmēta virtutū, dignū ē vt eorū imitemur mores sacros, quorū cānimus laudes, q̄tenus dū nos ex illis atq; ex nobis aliq; p̄ficiūt ordo eccl̄iasticę hierarchię iuiolabilis p̄seueret. Et licet minor sim q̄ vt meis opusculis quēpiā delectari cōfidā, id tñ q̄ habeo in dñi gazophilaciū humiliter offerre institui, in q̄ Crecsi diuitijs æra duo viduæ iure p̄ferunt. Cū itaq; nup̄ ad instātiā amicorū librū de scriptoribus eccl̄iasticis m̄to labore cōportassem, quemadmodū res ip̄a testat̄, ne vestigijs veterū oberrare, hūc ip̄m laborē meū alicui viro doct̄issimo & eccl̄iastica dignitate p̄lato submittere decreui, cuius auctoritate & beneuolētia dētes inuidorū sine morsu trāsiret. Cūq; hinc multa cogitatio mihi succreuisset, cui eādē lucubratiunculā considerē gratiorem, se multi obtulere vacillāti, de quorū doctrina & b̄nuolētia spes nō modica promissa vigeat, inter q̄s tu mihi p̄ reuerēdissime, potior, eminētior, doct̄iorq; occurristi, q̄ oēs doct̄ria vincis, & eruditōe superas vniuersos. In te nobilitas ḡnis alti relucet, ep̄iscopalis auctoritas eminet, honestas morū conspicit, bonarū artiuū omnimoda sc̄ia collaudat. Num talē poterimus virū p̄ter te vsquā inuenire, in q̄ hæc oīa simul cōcurrāt? Inter Alemanos neminē tibi p̄ reuerēdissime noui

noui æqualē, in quo genus, dignitas & eruditio tanta refulgeant. Nō lo-
qr̄ ad aurē, testis assit oīpotēs, nec blandus capto laudator, qm̄ Germa-
nia omnis te vix̄ vndecūq; peritissimū nō ignorat. Te colūt docti, te no-
biles ac principes obseruāt, tu nobis qd̄ Plato narrat fuisse Antimacho,
tuo cōprobatus eloquio, doctus merito iudicat. Publica fama quæ non
mentit̄ agnouimus, q̄ profunda scientia in sacris lris̄ tibi abundet, q̄ per-
spicax interpretatio iuris, q̄ta deniq; suauitas, dulcedo, leporq; dicendi,
ac perorādī, vt doctissimis viris, quorū in catalogo mentionē fecimus, te
cōferendū nō dubitemus. Testātur hoc lucidissimæ orationes quas ha-
buisse diceris, testant̄ ep̄læ, testātur epigrāmata plura. Si quid ē clarissima
noīs tui fama, non solū nostris Germanis, sed & Italis & Gallis cū laude
innotuit. Hinc subijt animū, vt tātō tibi pōtifici subiectū opus de scripto-
ribus ecclesiasticis inscriberē, dicarēq; tuo nomini, quatenus sub vmbra
pontificalis culminis quiescerē securus. Sed dū intueor corusci luminis in
te splēdorē, reuerberor, retrahor, totusq; formidine tātæ maieſtatis tuæ
concutior, ne forte tibi patri sublimi atq; doctissimo scientia, merito &
dignitate profus inferior, inde displiceā, vnde placere p̄sumebā. Scio em̄
occupationes tuas plurimas, & sacrata studia non ignoro, quibus mole-
ſtus esse meis nenijs nō debueram. Sed animat me doctrina tua, quā be-
nignitas & humanitas tua cunctis reddit amabilem, quippe quæ literas
nullius abhorret, neminēq; indignū suo censet alloquio. Ad tuā celsitu-
dinē igitur, quamq; infimus sim, accedo, tibi præſens opusculū humiliter
submitto, te iudicem illius ac defensorem cōstituo. Suscipe quæſo pater
reuerendissime atq; doctissime hāc nostrā qualemcūq; lucubrationem,
examina, iudica & defende, eāq; si dignā iudicaueris, benigno fauore p̄-
sequere. Et qui veterum scripta continua lectiōne reuoluis, eorū quoq; si
quādo vacat, catalogum digneris inspicere. Ego autē adhuc nulli præ-
ſens cōmunicauī opusculū, donec agnoscaī id tuæ authoritatis testimo-
nio comprobatū. Expectāt illud amici, impressores præſtolātur, sed pa-
ternitatis tuæ sententiā omnibus censeo præferendam. Indulgeat mihi
oro clementissima paternitas tua, q̄ auribus occupatis in arduis, ineptias
meas præsumpserim referare, quia tātā mihi de tua humanitate, man-
ſuetudine & benignitate fiducia est, vt de beniuola susceptione nostri ca-
talogi, minime liceat dubitare. Et pro maximis computabo delicijs, si te
meis lucubratiunculis agnouero delectari. Vale reuerendissime pater
& me famulum tibi deditissimū cum destinato volumine habeto com-
mendatū. Ex Spāhem, sexto Calēd. Maij. Anno dñi. M. CCCCXCII.

Sequitur prologus.

PROLOGVS AVTHORIS.

Vltorꝝ instantia sæpe rogatus sum, vt librũ quem de scriptoribus ecclesiasticis olim inchoaueram, iã pro notitia libroꝝ habẽda, quãdoq; nacta opportunitate perficiã. Diu fateor distuli, ne si tã ardua incõsulte aggredi p̃sumerem, emuloꝝ odia ex leuitate mea prouocarẽ. Nũc aut̃ qm̃ ad petitionẽ amico rũ doctoꝝ accessit consiliũ, qui ad hãc subeundã prouinciã me rationibus suis animarũt, non potui diutius eoꝝ petitionibus resistere, maxime cũ hoc nostrũ opusculũ tantoꝝ viroꝝ patrocinio succiatur. Cur em̃ odia detractoꝝ metuerẽ, cũ doctoꝝ refugiũ mihi patere videã. Erunt, nõ dubito, qui laborẽ hunc nostrũ dignũ laudibus existimẽt, erũt etiã qui eũ studio æmulationis vituperẽt. Quid em̃? Ergo ne bonoꝝ opeꝝ exercitia intermitteremus, ne odia æmuloꝝ prouocemus? Absit. Malos quisquis nõ imitat offendit: qui aut̃ inuidos offendere metuit, bonis iniuriã facit. Et quidẽ malis displicuisse laudabile est, qui nihil amare assolẽt, nisi eoꝝ moribus cõparet. Iam nũc igitur amici importuni exactores suscipite librũ de scriptoribus ecclesiasticis cõpositũ, quẽ sedulis precibus tanto cupiuistis desiderio terminari. Feci quantũ potui, & huic operi promptas vires impẽdi, licet in multis affectu sit minor ipsa facultas. Ego em̃ cæcutiẽtiũ more, ductu p̃cedentiũ patrũ hanc sylvã ingressus sum, & de illoꝝ opusculis singula cõgrua meo proposito colligẽs, in hunc fasciculũ cõportauĩ. Multos etiã scriptores diutina inuestigatione reptos magnis sudoribus & expẽsis, catalogo nostro inserui. Nõ mireris optime lector si in libroꝝ annotatiõibus ac titulis nõ semp̃ mea tuã cõcordet opinio. Quis in tã multimoda varietate libroꝝ, singuloꝝ opiniones enumeret, ne dicã cõcordet? Dabis ergo veniã si aliquĩ volumẽ aliter vel aliter inueneris p̃notatũ q̃ tua capit opinio. Nõ em̃ singuloꝝ diuersitates mihi licuit vbiq; exprimere. Nã (vt iã dixi) vestigia patrũ sequutus sum, & vbi dissonabãt illi qd̃ verius credidi complexus: Tu aut̃ si aliud qd̃ solidiori veritate cõstet inueneris, libẽter tuã cedã sententiã. Placuit aut̃ mihi nouo scribẽdi modo procedere, vt lector ipse notitiã libroꝝ ex principijs facilius possit inuenire. Incipiẽs itaq; ab ap̃loꝝ discipulis, vsq; ad vltimũ annũ Imperatoris Friderici tertij, dñi videlicet millesimũ quadringẽtesimũ ac nonagesimũtertiũ, illustriũ viroꝝ deduxi catalogũ, in quo nõ omniũ, sed eoꝝ dũtaxat q̃s

PROLOGVS AVTHORIS.

reperi noīa, dignitates, scripta, tēporaꝫ signaui, apponensꝫ ex aduerso titulorum voluminum principia, inuisa autē spacio pertransiui. Quorundam tempora quibus claruerunt ad nutum reperire non potui, quos tamen vt visum mihi fuerat conuenienti loco collocaui. Et hunc in vtroꝫ defectū scientis suppleat cognitio vt videlicet tēpora singulorū computet, & transpositos ad loca sua reponat. Fateor me etiā plures præterisse consilio, quorū nec scripta inueniuntur facile, nec tempora. Noui quoꝫ adhuc multos viros doctissimos viuentes, qui varia dicuntur ædere opuscula, de quibus cum non sit mihi certa cognitio, malo transire silētio, q̄ incerta cogitare. Et (vt Hieronymi verbis vtar) si qui de viuentibus adhuc scripserunt, à me in hoc catalogo prætermisisti sunt, nō mihi, sed sibi imputent, qui scripta sua cēlare maluerunt q̄ in lucem venire. Sed credo q̄ scriptis suis & ingenio contenti, mei silentij dispendia non curabunt. Nam & eorum quos reperi, non laudes volui depingere, sed libros. Hoc enim studium posceret voluminis prolixioris. Vade nūc igitur in orbem opus nostrò labore completum, vade & amatoribus liborū thesaurū expende quem contines. Quid times? Quid trepidas? Quid moraris? Noli timere prodire in publicū, odia æmulatorum ne metuas, tot sanctorum patrociniò suffultum. Eia liber exilis quidem ingenij, sed magnarum rerum ostensor. Quid est quod velut ignauius inutilisꝫ formidas? Egredere confidenter, te laudabunt mille, dum vix vnus vituperat. Amor dei quo scriptus es te cum
 auctore semper & vbique clemens
 precor excuset.

✠

COMMENDATIS

SIMI VIRI, REVERENDIQVE IN CHRISTO patris, domini Iohānis de Trittenham Abbatis Spanhemensis, Liber de ecclesiasticis scriptoribus feliciter incipit.

Lemens sanctæ Romanæ ecclesiæ quartus à beato Petro (vt quibusdam placet) ordinatus episcopus, natione Romanus, vir sanctus & deo dilectus, morum quoq; decore ornatus, cuius vita & passio in scripturis ecclesiasticis habentur, sedit in pontificatu nouem annis & decem diebus. In exilium profide Christi relegatus animo cōstanti. Obijt anno Traiani Cæsaris tertio, domini aut cētesimo tertio. Hic beatissimus mar

tyr nonnullas fide & eruditione plenas fertur in persona Romanæ ecclesiæ scripsisse epistolas, De quibus extāt præcipua

Ad ecclesiam Corinthiorum Epistola vna.
Ad Iacobū quoq; apostolum Ep̄læ duæ, Clemens, Iacobo dño.
Præterea itinerarij vitæ suæ libri decem. Cum in vrbe Roma.
Item disputationis Petri liber vnus.

Hæc autē duo vltima volumina inter apocrypha cōputantur, vt patet. 15. dist. Sēcta Romana. Ferunt eius & aliæ ep̄læ, sed apocryphæ.

Dionyfius Ariopagita Atheniensis, philosophus insignis, per beatum Paulum apostolum conuersus ad fidem, primus (vt quibusdam placet) Atheniensis episcopus ordinatus est, vir eximie sanctitatis & incomparabilis doctrinæ. Hunc post decessum apostolorū, beatus Clemens Romanæ vrbis episcopus cū Rustico presbytero & Eleutherio diacono ad p̄dicandū gētibus verbū dei misit in Frāciam, alio in eius locū ordinato episcopo. Scripsit autem græco sermone multa præclara opuscula. De quibus apud latinos tantum inueni subiecta.

De cœlesti hierarchia	lib. vnū. Omne datū optimū &
De ecclesiastica hierarchia,	lib. 1. Sacerdotij quidem n̄i,
De diuinis nominibus	lib. 1. Nunc iam vir dei post,
De mystica theologia	lib. 1. Trinitas superstant.

ABBAS SPANHEMENSIS

De symbolica theologia	li. 1.	Sanctus quidē Timo.
Ad Gaium	ep̄las. 4.	Tenebræ occultantur
Ad Dorotheum ministrum	epi. 1.	Diuina caligo est in.
Ad Zosipatrem sacerdotem	epi. 1.	Nō opineris hic victo.
Ad Polycarpum	epi. 1.	Ego quidē nō sciui ad.
Ad Demophilum	epi. 1.	Hebræorū historiæ
Ad sanctū Iohannē Euangelistā	epi. 1.	Saluto te sanctā animā
Ad Apolophaniū philosophū	epi. 1.	Apollophanio concre.
De obitu Pauli ad Timo.	epi. 1.	Saluto te diuū disci.

Hæc sunt q̄ de scripturis beati Dionysii apud Latinos inuenio, si qd amplius æ didit, apud Græcos remansit. Verū cū prædicta opuscula magna obscuritate tegerent, sequentiū patrū explanatiōe facta sunt lucida. Equibus prior illa transtulit & exposuit Iohannes Scotus no stri ordinis monachus; deinde Hugo sancti Victoris, Rupertus Lincouiensis, Albertus magnus, & Dionysius Carthusiensis, & alij multi quorū iam non est in promptu reminiscētia. Passus autem est beatus Dionysius in agro Parisiaco vnā cū socijs supradictis, sub Domiciano Imperatore. Anno Domini. XCVI. Indictione. IX. Aetatis vero suæ nonagesimo. Sepultus est Parisijs in ecclesia nomini suo consecrata, clarens miraculis.

Lucius Anneus Seneca Cordubensis philosophus. Fotini Stoici discipulus, & patruus Lucani poetæ, vir vitæ continentissimæ fuit. Quē testimonio beati Hieronymi celebratū in cathologo Ecclesiasticorū scriptorū idcirco posui, quoniā & Pauli apostoli amicissimus extitit, & ad institutionē moralis vitæ multa eleganter composuit. Hūc biennio anteq̄ Petrus & Paulus coronarent, Nero Cæsar infaustus necauit, cuius aliquando discipulus indignissimus fuit. De cuius opusculis subiecta reperi.

De morum institutione.	librū vnū.	Oñe peccatū actio est.
De quatuor virtutibus.	li. 1.	Quatuor virtutū spe.
De remedijs fortunæ	li. 1.	Licet cūctorū poetarū.
Declamationum	li. 10.	Exigitis rē magisio.
De clementia ad Neronem	li. 2.	Scribere de clementia.
De beneficijs ad Brutum	li. 7.	Inter multos ac varios.
De ira ad Nouatum.	li. 3.	Exegisti à me Noua.
De prouidentia	li. 1.	Quæfisti à me Lucili.
De beata vita ad Gallionem.	li. 1.	Viuere Gallio frater
De consolatione ad Marciam	li. 1.	Nisi te Marcia scirem.

De con

De consolatione ad matrem.	li.1.	Sæpe iam mater opti.
De tranquillitate vitæ	li.1.	Inquirenti mihi in me.
Quodd in sapientē nō cadit iniuria,	li.1.	Tantum inter Stoicos.
De breuitate vitæ	li.1.	Maior pars mortaliū.
De studijs moralibus	li.1.	De liberalibus studijs
De quæstionibus naturalibus	li.7	Quantū inter phīam.
Suasoriarum sententiarum	li.1.	Sin vt cuiuscunq; rei
Controuersiarum	li.5.	Duo fratres iter se dis.
De paupertate	li.1.	Honesta inquit Epicu.
Ad Polybium consolationis	li.1.	Nostra cōpares firma.
De ludis Senecæ	li.1	Quid actū sit in cælo.
De verborum copia.	li.1.	
De matrimonio	li.1.	
Tragædiarum	li.10	
De morte Claudij	li.1.	
Epistolarum ad Paulum	li.1.	Credo tibi Paule nū.
Epistolarum ad Lucilium	li.22	Ita fac ergo mi Lucili.

Ita sunt q̄ de scriptis Senecæ ad præsens potui inuenire. Dicit autem & alia nōnulla scripsisse opuscula, quæ ad manus nostras adhuc mihi me venerūt. Erat sanè amator sapiæ ardentissimus, & inquisitor illius studiosus, ac tā tenacis memoriæ, vt corā se lecta nominū duo milia memoriter mox recitauerit. Insup cū quidā poeta ducētos versus edidisset, & in charta cōgestos corā Nerone ex ordine recitaret, mox Seneca memoria vsus pro volumīe, eosdē versus ab vltimo incipiēs ordine retrogradō vsq; ad primū singulos repetiuit. Omnīū quoq; ciuū suorū nomīa memoria tenuisse legit. Claruit Romę tpibus apostoli Pauli sub Nerone Imperatore. Anno Dñi. L.

M Arcellus Marci vrbis Romæ præfecti filius, Symonis Magi quondam discipulus, literis secularibus sufficiēter instructus, prædicatione beati Petri Apostoli ad fidem Iesu Christi conuersus, multa ad vtilitatem Ecclesiæ Dei composuit. Scripsit enim, rogantibus Christianis.

De conflictu Petri & Symonis,	librum vnum.
Ad sc̄tōs Nereū & Achilleū, li.1.	De actibus Petri & Pauli, li.1.
De artibus Symonis, li.1	De obitu sanctæ Petronellæ, li.1
De passione sanctæ Fœliculæ, li.1	De passiōe sancti Nicomedis, li.1

Alia q̄q; de sanctorū gestis edidit, quæ ad notitiā nostrā nō venerūt.

¶ Claruit Romæ temporibus sancti Petri Ap̄li. Anno Dñi. L.

ABBAS SPANHEMENSIS

LInus primus post beatum Petrum Romane vrbs episcopus, natione Thuscus, vir sanctissimæ conuersationis, multis & in vita & post mortem miraculis choruscans, sedit in pontificatu annis vndecim, mensibus tribus, & diebus duodecim. Qui cum vir esset doctissimus, & deo dilectus. Scripsit Græco sermone sanctos Apostolorum Petri & Pauli vno die passorum,

Martyrium

li. 1.

Et quasdam epistolas

Tandem à Saturnino præfecto cuius filiã à dæmone liberauerat, capitali scia punitus martyr efficit. Vndecimo Calen. Octobris. Claruit Romæ sub Galba Imperatore. Anno dñi. LXX.

Phylo Iudæus natione Alexandriaus, de genere sacerdotum à beato Hieronymo inter scriptores Ecclesiasticos idcirco ponitur, quoniam in suis opusculis plerumque in Christianorum laude versatur. Hic cum suæ Gentis legatus Romam missus esset, amicitiam beati Petri Apostoli habuisse memoratur, & ob hanc causam etiam sancti Marci discipuli eius sectatores apud Alexandriam laudibus ornauit suis. Erat autem vir vndecunque doctissimus, & velut alter Plato habitus: ita vt vulgo diceretur: Aut Plato Phylonem, aut Phylonem imitatur Platonem. Tanta enim fertur similitudo sensuum & eloquii amborum. Scripsit autem libros, & multos, & elegantissimos. De quibus subiecti feruntur.

De vita sapientis

liber vnus

De conuersatione vitæ

li. 1.

De hærede diuinæ reg. li. 1.

De confusione linguarum,

li. 1.

De diuisione inæqualium. li. 1.

De natura quadrupedum

li. 3.

De tribus virtutibus li. 1.

De his quæ sensu testamur

li. 1.

De natura & inuentione li. 1.

De eruditione

li. 1.

De pactis li. 1.

De generationis successu

li. 1.

Adæ genuit tres filios

De mutatione nominaum

li. 1.

De Ebrietate, li. 2.

De gigantibus

li. 1.

De victimis & repromissionibus li. 1.

In quinq; libros Moyse,

li. 5.

De prouidentia, li. 1.

De somnijs

li. 1.

De Ideis li. 1.

De tabernaculo

li. 4.

De Alexandro li. 1.

De vita contemplatiua

li. 1.

De ratione animalium li. 1.

De agricultura

li. 2.

Quod ois insipiens seruus sit, li. 1.

Alia quoque multa scripsisse legit, quæ ad notitiã meã non venerunt. Claruit sub Nerone principe. Anno domini. L.

Iosephus

Iosephus Iudæus natione Hierosolymitanus, religione sacerdos, Matthiæ sacerdotis filius, philosophus, rhetor, temporumque scriptor insignis, quem in cathalogo nostro non ponerem, nisi & eius scripta legeret ecclesia, & beatus Hieronymus id prior fecisset, post excidiū Hierosolymæ captus à Vespasiano & Tito principibus Romã ducit, & propter ingenij excellentiã, à senatu & populo Romano magnificè honorat. Qui & si Iudæus pmãserit, genus tñ Chriano rû sæpe laudauit, & de dño nro Iesu Chro in decimo octauo antiquitũ libro, insigne testimoniũ descripsit. Huius volumina tãtã autoritatis apud Romanos adhuc illo viuẽte habita sunt, vt bibliothecæ publicæ sint tradita, ipse vero post mortẽ statua ærea à senatu & populo donatus sit. De cuius opusculis ego tñ vidi subiecta.

De bello Iudaco,	libros. 7.	Quoniam bellum qd.
Antiquitatum mundi,	li. 24.	Historiam conscribere
Contra Apionem	li. 2.	Sufficiẽter vt arbitrõr.
De potentia dicendi	li. 1.	

Claruit Romæ sub Vespasiano & Tito principibus. Et vsq; ad tpa Traiani Imperatoris durauit & in humanis. Anno dñi, C.

Ignatius ecclesiæ Antiochenæ tertius post beatum Petrum episcopus, vir eximie sanctitatis, ac dñi nostri Iesu Christi singularis & feruentissimus amator. Dicere consuevit Dionysio teste: Amor meus crucifixus est. Qui beatissimus præsul, cum esset diuini verbi prædicator doctus & zelosus, scripsit nonnullas elegantes & plenas feruoris epistolas, in qbus amatorem sancti martyrij fuisse demonstra uit, E quibus istæ feruntur potiores.

Ad Ecclesiam Ephesiorum	Ep̃la vna.	
Ad Magnesianos,	epi. 1.	
Ad Troienses,	epi. 1.	
Ad Romanos,	epi. 1.	
Ad sanctum Iohannem,	epi. 2.	Iohanni sancto seniori,
Ad beatam virginem	epi. 1.	Chri feræ Mariæ, suus.
Ad Philadelphios	epi. 1.	
Ad Polycarpum	epi. 1.	

Passus est Romæ sub Traiano Imperatore. Anno dñi, CXI.

Papias auditor sancti Iohannis atq; discipulus, Hieropolytanus in Asia Episcopus, fidei Christianæ constantissimus propagator, & defensor, sanctorumque Apostolorum discipulus, & studiosus imitator, scripsit non spernendæ autoritatis opuscula.

E quibus

ABBAS SPANHEMENSIS

E quibus extat opus infigne, quoniam voluminibus distinctum, quod prenotauit sic. Explanacione sermonum domini, lib. V. Alia quae scripsit non vidimus. Hic nouitate mille annorum primus inuenit, post quos Christum de uero in carne regnatum cum electis super terram somniauit, quae errorem alij postmodum dilatantes, Chiliastra a mille appellati sunt.

Claruit temporibus Traiani Caesaris. Anno domini. C. & circa.

Egesippus natione Iudaeus, ad fidem Christi conuersus, doctrina & sanctitate in ecclesia dei admirabilis effulsit, cuius festum cum ceteris sanctis in martyrologio locum obtinuit. Scripsit nonnulla excellentis ingenij opuscula, De quibus ego tantum reperi, a tempore dominicae passionis usque ad suam aetatem, opus infigne.

Historia ecclesiasticorum actuum, lib. V. Bello Partico quod inter. Aliud operum eius nullum vidi.

Claruit vicinus apostolorum tempore sub Antonio Pio. Anno domini. CLX.

Iustinus ex philosopho conuersus ad catholicam fidem, Christi amator & cultor insignis, cum in urbe Roma, Crescerent Cinicum Christianos blasphemantes, gulosum & mortis timidum, ac luxuriae & libidinum sectatorem redargueret, eius insidias, quae Christianus esset, coram senatu accusatus, pro Christo martyrio coronatus est. Scripsit pro fidei nostrae defensione multa praecleara opuscula, De quibus ista feruntur

Contra gentes ad Antiochum. lib. 1. De anima. lib. 1.

Ad Aurelium contra gentes. lib. 1. Psaltem praenotatus. lib. 1.

Item aduersum gentes. lib. 1. Contra Triphonem Iudaeum. lib. 1.

Castigationum contra gentes. lib. 1. Contra Marcionem. lib. 1.

Demonarcha dei. lib. 1. Contra omnes haereses. lib. 1.

Alia insuper multa composuit quae ad notitiam nostram non uenerunt.

Claruit sub Antonio Pio. Anno domini. CL.

Quadratus Atheniensis post Publium martyrem episcopus, sanctorum apostolorum auditor quondam atque discipulus, uir constans & incapabilis doctrinae, pro utilitate Christianae fidei multum laborans multum profecit, & ecclesiam metu persecutiōis dispersam, ad unitatem fidei congregauit. Cum esset doctor insignis, scripsit inter alia pro Christianis ad Adrianum principem plenam instructionem Apologeticam, li. 1. Et alia nobis incognita. Tandem pro fidei catholicae defensione passus est, 7. Calendas Iunij. Claruit sub Adriano principe. Anno domini. CXX.

Aristides philosophus Atheniensis, uir in secularibus literis doctissimus, & in diuinis scripturis admodum studiosus, tanta eloquentia insignis emicuit, ut miraculum sui gentibus praeberet, quae habitu

habitu philosophi Christianã & fidẽ & cõuerfationẽ baiulãs, nõ sine sanctitatis opinione clarus effulfit. Scripsit Apologeticũ pro Christianis. Ad Adrianum principem lib. vnum.

Et quãdã alia. Claruit sub Adriano imperatore. Anno dñi. CXX.

Melito Asianus, eps Sardẽsis, vir in diuinis scripturis eruditus & nõ minus sanctitate q̃ doctrina venerabilis, inter catholicos p̃dicatores clarus effulfit. Scripsit ad vtilitatẽ ecclesiã fidelium multa egregia volumina. De quibus ista feruntur.

De pascha,	lib. 2	vnus.	Melito seruus Christi.
De vita prophetarum	lib. 1.	De ecclesia	lib. 1.
De lapsis	lib. 1.	De dominica	lib. 1.
De corpore & anima	lib. 1.	De sensibus	lib. 1.
De baptisate,	lib. 1.	De fide	lib. 1.
De veritate	lib. 1.	Philoxenia	lib. 1.
De generatione Christi	lib. 1.	Qui clauis inscribitur	lib. 1.
De prophetia	lib. 1	De diabolo	lib. 1.
Aeglogarum	lib. 6	De Apocalypsi Iohannis	lib. 1.
De transitu sanctæ Mariæ	liber		

Alia etiã opuscula ædidit, quã ad nostram memoriã vetustas venire non permisit. Huius elegans & declamatoriũ ingenium. Tertullianus in quodã loco cõmemorans, vt prophetã à nostris habitũ fuisse asserit. Notandũ sane, q̃ liber de sanctæ Mariæ transitu illi ascriptus inter apocrypha reputatur. 15. dist. Sancta Romana.

Claruit aut̃ sub Marco Antonio Vero principe. Anno dñi. CLX.

Theophilus ecclesiæ Antiochenæ sextus episcopus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, ingenio & eloquio clarus, ac declamator egregius. Scripsit ad vtilitatẽ fidelium multa volumina, & sermonum domini explanator egregius effulfit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Contra Marcionem.	ib. 1.	Commentariorum in Euange-
Contra Hermogenem.	lib. 1.	lia lib. quatuor.
Ad Auctolicum.	lib. 3	In prouerbia Salomonis
		lib. 1.

Alios etiã tractatus breues & plures ad ædificationẽ ecclesiæ catholicæ pertinẽtes cõposuit, qui apud latinos raro simul inueniunt. Ordinatus aut̃ fuit in ep̃m. Anno dñi. CLXXIII. Indictione. 11.

Apollinaris Hieropolytanus, in Asia episcopus, vir doctus & fidei Christianæ defensor insignis, ingenio clarus, & disertus eloquio. Scripsit non contẽndæ lectionis opuscula, quibus se

ABBAS SPANHEMENSIS.

virum nō tā eruditum q̄ celosum ostēdit. E quibus ista feruntur.
 Apologeticus pro christianis. lib.1 Aduersus gentes. lib.5.
 De veritate. lib.3. Aduersus cathaphrygas. li.2
 Sed & alia nonnulla ædidit, quorum nobis vetustas notitia abduxit.
 Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXV

Dionysius ecclesiæ Corinthioꝝ episcopus, vir eloquētissimus,
 & in diuinis scripturis valde eruditus, ouilis christi vigilātissi-
 mus pastor, tantæ sollicitudinis & industrię fuit, vt non solum
 suæ ciuitatis populum salutaribus documentis instrueret, sed etiam
 exterarū plebes vrbū, per epistolas ad constantiā fidei prouocaret.
 Quæ quidem epistolæ tam vtilis & proluxæ ferūt, vt nō ab re libri
 quæ ant appellari. De quibus subiectæ recensentur.

Ad Lacedæmonios. epi.1 Ad Athenienses. epi.1
 Ad Nicomedienses. epi.1 Ad Cretenses. epi.1
 Ad Ignofianos. epi.1 Ad Papā & Romanos. epi.1
 Ad Amasdrinēses. epi.1 Ad Chrysophorā scemi. ep.1

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio principibus.
 Anno dñi. CLXX. Nō sine opiniōe sanctitatis, & varia cōscripsit.

Tatianus hæresiarches. Iustini martyris auditor atq; sectator, q̄
 diu ab eius latere nō discessit. Postea vero coronato sancto Iu-
 stino, inflatus eloquentiæ tumore, nouā hæresim cōdidit quæ
 encreticæ dicit, quā postea Seuerus auxit, à quo eiusdē partes hæ-
 retici Seueriani appellati sunt. Carnes abominātur, vinū nō bibunt,
 vetus testamētū nō suscipiūt, nec resurrectionē credūt. Scripsit aut̄
 Tatianus penē infinita volumina, quæ tñ ad notitiā meā nō venerūt
 Nā propter docētis errorē, etiā volumina despecta perierūt. Extat
 ei⁹ teste Hieronymo, insigne volumen quod prænotauit.

Contra gentes. lib.1

Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXX.

Philippus episcopus Cretēsis, hoc est vrbis Corintæ, cuius Dio-
 nyfius Corinthioꝝ episcopus supra positus, meminit in episto-
 la sua quā scripserat ad eiusdē ciuitatis ecclesiā, vir nobilis & do-
 ctus, ædidit ad vtilitatē credentiū satis vt ferunt instructa volumina
 quæ ad manus nostras minime venerūt. Extat eius.

Contra Marcionem. lib.1.

Scripsit etiā quasdā ad diuersos epistolas, variosq; tractatus, q̄ ad no-
 stras manus adhuc minime venerunt. Claruit anno domini. CLXX
 tēporibus Marci Antonij Veri imperatoris.

Mode.

Modeſtus vir quidē florentis ingenij, licet cuius dignitatis, vel gradus fuerit à nobis ignoretur, ſcripſit teſte beato Hieronymo, nō cōtemnēdā lectionis opuscula, in quibus abundās ingenij eius vena cōſpicitur. E quibus extat volumen in ſigne.

Aduerſus Marcionē. li. 1. Cētera nobis incognita ſunt. Claruit ſub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio Comodo principibus. Anno domini noſtri Ieſu Chriſti. CLXXV.

Hireneus Lugdunēſis in Gallia poſt beati Fotini martyris triūphū ep̄s. Policarpi martyris quondā auditor, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditus, ſub Papa Eleutherio legat⁹ Romā miſſus non minus ſanctitate q̄ doctrina clariffimus cōprobat⁹ eſt. Scripſit multa egregia volumina. De quibus iſta feruntur.

Aduerſum gētes. li. 1. De monarchia dei li. 1

De diſciplina. li. 1. De Ogdoade. li. 1

Ad Blaſtū de ſchiſmate. li. 1. De Paſcha ad victorē papā. li. 1

Contra hæreſes. li. 5. De prædicatione apoſtolica. li. 1

Quatenus veritatē re. Variorum tractatum. li. 1

Scripſit & alia multa quæ ad notitiam meā adhuc minime venerūt. Tandē ſæuiente perſequentione in Chriſtianos, cū omni ferme ciuitatis ſuæ populo pro fide catholica martyrio coronatus eſt, quarto Caſeſ. Iulij. Claruit ſub Marco Antonio. Anno dñi. CLXXV.

Theodocion patria Ephēſinus, Tatiani philoſophicum adhuc ſidelis eſſet quodā diſcipulus, vir certe vndecūq; doctiffimus, & diuinarū ſcripturarū tertius interpres. Præter translationē ſcripturarū, quam ex Hebræo latinā fecit etiam alia quædam cōſcripſit opuscula, quæ tamē ad manus noſtras adhuc minime puenērūt. Claruit tēporibus Comodi imperatoris. Anno dñi. CLXXX.

Rodon genere Aſianus: Tatiani quondam auditor & diſcipulus, vir tam in diuinis ſcripturis quàm etiam in ſecularibus literis eruditiffimus, multa græco ſermone ſcripſiſſe dicitur, quæ exemplaria apud noſtros raro inueniuntur. E quibus tamen potiora feruntur quæ ſubiicimus.

Contra Marcionē. li. 3. Ad Caliſtionem. li. 1

Aduerſum Cataphrygas. li. 1. In Hexameron. li. 6.

Claruit ſub Comodo & Seuero principibus. Anno domini. CC.

Clemēs eccleſiæ Alexandrinæ præſbyter: Pantheni Stoici quondam philoſophi chriſtiani auditor atq; diſcipulus, qui ſcholam Eccleſiaſticā poſt eū Alexandriæ multis annis tenuit, vir deuot⁹,

b 2 doctus,

doctus, & eloquentissimus fuit. Scripsit multa præ clara volumina, de quibus ista feruntur.

Stromatū, id est, varietatū	li. 8.	De disputatione.	li. 1.
Aduersum Gentes,	li. 1.	De saluatione diuitis	li. 1.
Pædagogi	li. 5.	De obtrectatione	li. 1.
De Pascha,	li. 1.	Aduersum iudaizantes	li. 1.
De Ieiunio	li. 1.	De canonibus ecclesiasticis	li. 1.

Epistolas etiam multas variosq; tractatus ædidit, quorū titulos ignoramus. Claruit Commodi & Seueri principum temporibus. Anno Domini. CC.

Melciades cuius Rhodon in opere suo quod aduersus Cathaphrygas, Montanū, Priscā, & Maximillā insanos vates composuit, recordatus est, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, scripsit ad edificatiōē fideliū nō pauca opuscula. De quibus subiecta ferunt.

Aduersum Montanum	li. 1.	Contra Iudæos.	li. 1.
Aduersum Gentes	li. 1.	Apologeticus pro nra fide	li. 1.

Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiā meam nō venerunt. Claruit Marci Antonini Comodi t'pibus. Anno dñi. CLXX.

Apollonius quidā vir doctus atq; disertissimus, nō minus vita, q̄ eloquētia insignis, hæreticæ prauitatis debellator fortissimus, multa pro nostra fide composuit, & Montani insaniā, verbis & scriptis sæpe confutauit, sicut patet legentibus insigne illud volumen, q̄d maximis eloquentiæ leporibus composuisse dicit.

Aduersum Montanum. li. 1.
Sed & alia complura ædidit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit sub Comodo & Seuero principibus. Anno dñi. CLXXX.

Serapion ex Anachoreta, ecclesię Antiochenæ octauus ep̄us, vir sacris ingenij in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, nō minus vita q̄ sc̄ia venerabilis: fertur ad vtilitatē credentiū plura eudisse opuscula, in qbus se virū & doctū & fidei Christianæ defensorem acerrimū ostendit. De quorū numero habent.

Ad Dommonem iudaizantem,	li. 1.
Ad Carinum de Montano	li. 1.
De Euangelio sub nomine Petri	li. 1.
Epistolæ breues sed plures	li. 1.

Ordinatus fuit in ep̄m p̄fatę vrbis sub Comodo p̄cipe Romanorū. Anno dñi. CXCIII. Indictione prima.

Apolloni

A Pollonius Romanæ vrbis senator, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis eruditissimus, & non minus sanctitate quàm scia venerabilis, cum coram senatu proditus fuisset quod Christianus esset, & Christum nollet abnegare, capitis suam accepit, veteri apud illos lege obtinente, absque negatione non dimitti Christianos, qui semel ad eorum iudicium fuissent pertracti.

¶ Scripsit autem inter alia,

Apologeticum pro fide nostra li. 1.

Quæ cum coram senatu ex ordine recitasset capite truncatus fuit. Claruit Romæ sub Comodo & Seuero principibus. Anno dñi, CXC.

Tertullianus presbyter, patria Carthaginensis Africane provincie, patre Centurione viro proconsulari, homo acris & vehementis ingenij, tam in diuinis quam in secularibus scripturis doctissimus; quippe qui apud Carthaginem rhetoricam multis annis gloriose docuit; scripsit latino sermone penè infinita opuscula in quibus hereticorum errores fortiter contriuit. Huius scripta beatissimi, martyr Cyprianus in tanta veneratone habuit, ut nullum sine eorum lectione diem præteriret. Dicere enim ad notarium suum consueuerat. Da magistrum, Tertullianum videlicet designans. Tandem in errorem Montani dilapsus dicitur, propter quod eius opuscula inter apocrypha computantur. xv. di. sancta Romana. Et licet in aliquibus errauerit, in multis tamen bene scripsit, sicut eius volumina testantur. De quibus vidi.

De patientia dei.	librum vnum.	Cōfiteor ad dñm deũ.
Aduersus Praxeam.	li. 1.	Varie diabolus æmu.
Contra Marcionem	li. 5.	Si quid retro gestum est.
Contra Iudæos.	li. 1.	Proxime accedit disci.
Contra omnes hæreses	li. 1.	Diuorum hæreticorum.
De prescriptioibus hereticorum.	li. 1.	Conditionem presentium
Aduersus Hermogenem	li. 1.	Solemus hæreticis com.
Contra Valentinianos	li. 1.	Valentiniani frequen.
De carne Christi	li. 1.	Qui fidem resurrectionis
De resurrectione carnis	li. 1.	Fiducia Christianorum.
De corona militis	li. 1.	Proxime factum est libera
Ad Martyres.	li. 1.	Inter carnis alimenta
De penitentia	li. 1.	Penitentiam hoc genus.
De velandis virginibus	li. 1.	Proprium iam negotium.
De habitu muliebri.	li. 1.	Si tanta in terra morare.
De cultu foeminarum.	li. 1.	Ancillæ dei viuui, cōser.

Ad vxorem .	li.2	Dilectissima in dño.
De psecutione ad Fabiũ.	li.1	Quęfisti pxime Fabi
Ad scapulam .	li.1	Nos quidę neq; expa
Exhortatorium castitatis	li.1	Nō dubito frater te
De Monogamia.	li.1	Hęretici nuptias au.
De pallio.	li.1	Principes semp Afri.
De spectaculis.	li.1	De ieiunijs .
De extasi.	li.1	Aduersus Apoloniũ
De pudicitia.	li.1	

Scriptit quoq; & alia plura variosq; tractatus, qui ad manus nostras adhuc minime venerũt, vixitq; vsq; ad senectã & senium studiosus. Claruit Seueri imperatoris tēporibus. Anno dñi. CC.

ORigenes qui & Adamãtius psbyter, natione Alexãdrinus: Leonidis martyris filius, Clemētis Alexandrini quondã discipulus, vir magni & excellētis ingenij fuit, ita vt studio & eruditiōe si milē nunq; habuerit. Anno Seueri ptinacis decimo, aduersum christianos psecutione mota, ac Leonide patre pro fide Chři martyrio coronato, cū matre vidua & sex fratribus paup derelictus est, annos natus circiter decē & septē. Substãtiã aut̄ oēm ppter Chři cōfessionē fiscus occupauerat, ita vt vñ viuerēt amplius nil haberēt. Et licet annoꝝ nūerus minor supputaret̄ in iuene, erat tñ iã mirabilis in eo doctrina, & fidei chřianę admirãda cōstãtia. Proposuerat em̄ cum p̄re suo Leonide pro fide Chři fortiter occūbere, si nō matris fraude ad ecclesię vtilitatē magn⁹ doctor futurus eũ cōtigisset p̄seruari. Nã cū ad locũ agonis patri mane, pridie deliberasset occurrere, sublatiã matre noctu vestimentis & obseratis tabernaculi valuis domi cogit remanere. Cū vero in viã creuisset, agere vitã aplicã instituit, & annũtians in circuitu suo verbũ dei, nudis pedibus multis annis incessit. Sup lectũ deniq; plumis stratũ nunq; dormiuit, à vino & carnibus, p̄ter infirmitatē oīno se abstinuit, ieiunijs, vigilijs, oratiōibus & cōtinuis diuinis scripturę studijs & expositiōibus deo deuote seruiēs intētus fuit. Chřisti q; cōsilio vnã tñ tunicã induere cōsueuit, & oīm mūdanoꝝ cōtēptor effectus, nihil de crastino cogitauit. Amore castitatis vt mulierib⁹ secure auderet p̄dicare, se castrari fecit, licet in hoc facto zelus sine scientia manserit. Ob eius doctrinã, eloquentiã & apostolicã vitã Mãmea Alexãdri impatoris chřianissima mater, eum audiendi desiderio capta, ex Alexandria Antiochiam accessit, & eius mellifluam doctrinam cum ingenti admiratione audiuit. Erat

uit
cib
scr
sta
tra
tur
tau
ria
loc
uer
tan
ma
fere
ria
fra
ne e
exp
scri
nior
ego
In C
In E
In L
In N
In I
In I
In p
In E
In H
In E
In eu
In eu
De H
In p
In C
Item
In p
Adu

uit. Erat autem in studio diuinarum scripturarū adeo intētus, vt nec cibum vnquam, nec somnum caperet, nisi vnus ē fratribus lectionē scripturarum cunctis audientibus præmississet. Nouum & vetustamentum velut alter Esdras memoriter nouerat, & iam senex cōtra suam ætatem linguam Hebraicam didicit, & omnium interpretum editiones præter septuaginta in vnā mirabili studio compertauit. In editionibus scripturarum dictandis tam admirandæ memoriæ & subtilitatis fuit, vt septem notarios, totidemq; in scribendo velocissimas puellas, præter alios iuuenes omnes insimul ex eius ore diuersa scribentes, incredibili pronuntiandi agilitate fatigaret. Et cum tantus haberetur & esset inter omnes ecclesiasticos doctor insignis, magnis tamē notatur erroribus, quibus vel ipse desipuit, vel alijs inferentibus falsa scriptis deprauatus fuit. Semp enim de Origene varia fuit doctorum opinio, quibusdam hereticum asserētibus alijs sibi fraudem affirmantibus impositam. Mirandum non est, si primus sine exemplo errauerit, qui tot volumina sine magistro præcedente explicuit. Nostrū tamen est ne dum de Origene, sed de quibuscunq; scriptoribus cum sancta ecclesia Romana sentire, & superuacuas opīniones contēnere. Edidit autem pene infinita volumina. De quibus ego latinis infusa vidi tantum subiecta.

In Genesim.	ho. 16	In p̄cipio fecit de ^o .
In Exodum.	ho. 13	Videtur mihi vnus.
In Leuiticum.	ho. 16	Sicut nouissimis die.
In Numeri.	ho. 28.	In numeris nō om̄es
In Iosue.	ho. 26	Donauit dñs nomē.
In Iudicum.	ho. 9	
In principium idide.	ho. 2	
In Esaiam prophetā.	ho. 9	Quāmdiu Ozias rex
In Hieremiam prophetā.	ho. 14.	Deus ad benefaciēdū
In Ezechielem.	ho. 14.	
In euāgelium Matthæi.	ho. 26.	
In euāgelium Luca.	ho. 39.	Sicut olim in popu.
De Helcharia.	li. 1	Nō ab initio tm̄mo,
In principium Iob.	li. 5	
In Cantica canticorū.	li. 4	
Item in cantica canticorū.	li. 2	De cātico canticorū
In psalteriū tractatus.	nu. CL.	Btūs vir. hunc psal.
Aduersum hæreticos.	li. 5	Adamātius dixit q.
		Contra

ABBAS SPANHEMENSIS.

Contra Celsum philosophum lib. 8 Hortaris sacer Amb.
 Periarchon lib. 4 Omnes qui credunt
 In epistolam ad Romanos. lib. 15 Quod cæteris apłi Pauli.
 In principium Iohannis lib. 1. De martyribus lib. vnus.
 Alia insup multa cōposuit, quæ ad manus nostras nō venerunt. Sunt
 qui scribāt se Origenis tractatus sex millia legisse, q̄ numerus & ma-
 gnus est, & latinis incognitus. Nec dubium quin multa illius opuscu-
 la nouiter translata sint, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime ve-
 nerunt. Moritur autē senex & pauper, apud Tyrū sepultus, sub Va-
 leriano & Galieno principibus. Anno domini, CCLXI. Indictio-
 ne nona. Aetatis suæ anno. LXX.

Ammenius Alexandrinus, vir in diuinis scripturis eruditus, &
 in secularibus literis doctissimus, philosophus & rhetor oim
 sui tēporis celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio,
 scripsit græco sermone quædā præclara volumina, q̄bus memoriā
 sui posteris reliquit. De quoz numero extant subiecta.

De cōsonantia Iesu & Mosi. lib. 1.

Canonum euangelicorum. lib. 1. In primo canone quatuor

Vnius ex quatuor. lib. 1. Quoniam quidem multi.

Et quædā alia. Hunc impiissimus Porphyrius Christianoz acer-
 rimus hostis, philosophus gentilis falso accusat, q̄ fide abnegata fa-
 ctus sit æthnicus, quē cōstat vsq; ad mortē Christianū deuotū pman-
 sisse. Claruit sub Alexandro Māmeæ filio. Anno dñi. CCXXX.

Ambrosius Origenis auditor, primo Marcionites, ac deinde
 ab ipso Origene correctus, Christianæ fidei cōfessor insignis,
 etiā ad officū diaconatus meruit promoueri, vir certe doctis-
 simus & libroz studiosus amator, quo sumptus notarios ac scribas
 subministrante, Adamantius noster pene infinita volumina compo-
 suit, tantus lucubrationū illius cultor, vt die ac nocte ad scribendum
 aliquid noui verbis & scriptis eū prouocaret, adeo vt cōpulsor ope-
 ris in quadā epistola familiari ab Origene nominet. Hic dicere sole-
 bat se nunq̄ Origene p̄sente isse cubitū, neq; sumpsisse cibū, nisi pri-
 us vnus ē fratribus, qui semp præstō erant, sacris literis personasset.
 Scripsit de sua conuersione gratias agens ad Origenem.
 Epistolarum lib. vnus. Et quædam alia. Claruit cū Origene. Anno
 domini. CC. ac. XXX.

Triphon Origenis auditor atq; discipulus, ad quē illius nōnullæ
 extant epistolæ, vir tā in diuinis scripturis q̄ in secularibus lite-
 ris

ris eruditissimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio. Scripsit græco sermone quædã præclara opuscula, quibus nomen suũ ad notitiã posteris transmisit. E quibus extant subiecta.

De vacca rufa in Deuteronomio lib. 1. De qualitate sacrificiorũ lib. 1.

De columba & turture lib. 1.

Claruit tẽporibus Alexandri imperatoris. Anno dñi. CCXXX.

MInutius Felix caufidicus, patria Romanus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis lectionibus studiosus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit latino sermone quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus extat dialogus inter Christianũ & hæreticum, qui Octauus inscribitur lib. 1. De fato cõtra mathematicos lib. 1.

Claruit Romæ sub Alexandro imperatore. Anno dñi. CCXXX.

Berillus Arabiæ Botrenus episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus egregie doctus, cũ aliquanto tempore gloriose rexisset ecclesiã, in hæresim Paulianorũ tandem lapsus est, qui Christũ ante Mariã fuisse negabãt, sed ab Origene correptus, multa scripsit. E quibus extat inter eos.

Dialogus habitus. lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Et quædam alia. Claruit sub Alexandro imperatore, Anno domini. CCXXXV.

Hippolytus cuiusdam vrbis episcopus, cuius nomen Hieronymus non expressit, vir certe in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, scripsit multa & pene incredibilia volumina, ita vt Ambrosius (de quo iam superius fecimus mentionem) Origenẽ ad eius imitationẽ cohortari cõsueuerit, atq; ad exponẽdas diuinis scripturas fortiter psuaserit, p̃bẽs ei (vt diximus) septẽ notarios, totidẽq; velocissimas in scribendo puellas, & librarioꝝ parẽ numero cũ sumptibus & expẽsis eorundẽ. Cerneret pulchrũ & delectabile certamẽ quo alter alterum in æditione libroꝝ superare magnopere cupiebat.

De opusculis Hippolyti subiecta feruntur.

In hexameron,	lib. 6	In Apocalypsim	lib. 1.
In Genesim,	lib. 1.	In prouerbia Salomonis	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.	In Ecclesiasten.	lib. 1.
In Numeri	lib. 1.	De Saule & Phitonissa	lib. 1.
In Cantica Canticorum	lib. 1.	De Antichristo	lib. 1.
In Zachariam prophetam,	lib. 1.	Contra Marcionem	lib. 1.
In Danielem	lib. 1.	Contra omnes hæreses.	lib. 3.

c

In psal-

In psalmos quoq; multos & varios tractatus & didit. Homilias etiam & sermones pene innumerabiles. Et alia plura nobis adhuc incognita. Claruit sub Alexandro principe. Anno dñi. CCXX.

Alexander eps Cappadociæ, cū desiderio sanctos; locos; Hierosolymā pergeret, ibidē diuina reuelatione post sanctū Narcissum episcopus ordinatus, multa sanctitate & doctrina clarus effulsit, & tandē pro fide Christi sub Decio impiissimo tyranno martyriū consummavit. Scripsit multas ad diuersos elegantes epistolas. De quibus in primis subiectæ feruntur.

De pace ecclesiæ ad Aarontas, epist. 1. Ad Antiochenes epist. 1.
Pro Origene cōtra Demetriū, epist. 1. Ad Origenem epi. plures.
Passus est Cæsariæ sub Decio. Anno dñi. CCLIII. Indictione. I.

Iulius Aphricanus vir vndecūq; doctissimus, philosophus, historiographus & theologus insignis, ac diuinæ scripturarum & librorum ardentissimus amator, suis studijs & sumptibus apud Cæsaream Palestinæ insignem bibliothecam cōdidit, in qua multa volumina, tam seculariū q̄ diuinæ scripturarum cōgregauit. Scripsit præterea magnæ utilitatis plura opuscula. De quibus feruntur subiecta.

Chronicarum	lib. 5	De pascha.	lib. 1.
De sancta trinitate	lib. 1.	De sabbato	lib. 1.
De circumcissione	lib. 1.	Ad Origenē de Susanna	lib. 1.
De Attalo	lib. 1.	Ad Aristidē philosophū	lib. 1.

Et alia plura cōposuisse dicit, quæ ad notitiam meā non venerunt. Claruit sub Marco Aurelio. Anno dñi. CCXX.

Gregorius Neocesariensis Pōti eps, Origenis auditor atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & multa scripsit, & miraculis viuēs coruscavit. Hic adhuc iuueniscū fratre Athenodoro studiū philosophiæ secularis quæritās, scholæ Origenis se subdidit à quo ad fidē Christi paulatim q̄si insensibiliter vnā cū fratre cōuersus fuit, & iuvenis doctissimū atq; sc̄tissimū euasit. De cui⁹ scriptis extat ad Origenē Panegericus lib. 1. Interpretationū in Ecclesiasten lib. 1. Et plures epistolæ. Claruit sub Gordiano principe. Anno dñi. CCXL.

Cornelius Romanæ vr̄bis post Petrū. 22. eps, patria Romanus, patre Castino, post Fabiani gloriosum martyrium papa creatus. Sedit in cathedra Petri annis duobus, vir doctus atq; sanctissimus, donec tandem etiam ipse martyrio coronatus trāsīuit carne solutus ad superos. Scripsit autē plures ad utilitatē ecclesiasticam epistolas. De quibus ego dumtaxat reperi subiectas

Ad Fabium Antiochenum episcopum.

De synodis epi. 1. De Nouatiano. epi. 1.Ad eundē de Nouatianis lib. 1. De gestis synodi. epi. 1.

Ad Cyprianū Carthaginensem ep̄m plures scripsit ep̄las, & alias ad alios. Claruit sub Decio tyrāno principe. Anno dñi. CCLV.

Cyprianus ecclesiæ Carthaginēsis in Africa ep̄s, vir doctus atq; sanctissimus, multis annis rhetoricā gloriose docuit, & ī omni literatura seculari doctor magnificus fuit. Deinde psuadente presbytero Cecilio, à quo sortitus est cognomē, ad fidē Christi conuersus, omnē substantiā suā pauperibus erogauit. Ac nō multo post in presbyteres electus, etiā ep̄s ordinatus est. Qui cū in diuinis scripturis studiosus esset, ad ædificationē fidelium multa vtiliter ædidi. Et subiecta volumina latino sermone conscripsit. Videlicet.

De gratia dei ad Donatum lib. 1. Bene admones Dosi.Contra Demetrianum. lib. 1. Oblatante te, & aduer.De pietate & eleemosyna lib. 1. Multa & magna sunt.De laude martyrij. lib. 1. Desiderasti Fortunate.De zelo & liuore lib. 1. Zelare qd bonum vide.De bono patientiæ lib. 1. De patientia loquuturus.De mortalitate lib. 1. Et si apud plurimos v̄m.De virginitate. lib. 1. Disciplina custos spei.De lapsis lib. 1. Pax ecce dilectissimi.De sacramento calicis lib. 1. Cyprianus Cecilio fra.De vnitate ecclesiæ lib. 1. Cū moneat dñs & di.De oratione dominica. lib. 1. Evangelica præcepta.De vanitate idolorum. lib. 1. Quod idola dñi non sint.De vita clericorum lib. 1. Promiserā quidē vobis.De duobus montibus. lib. 1. Probatio capitulorum.Ad Antonianū de Nouato lib. 1. Accepimus primas l̄as.De Iudæis ad Quirinum. lib. 2. Iudæos in offensam.Ad Cornelium papam. epi. 8. Cognouimus frater cha.De aleatoribus lib. 1.Ad Iulianū amicum suum. lib. 1. Ep̄las ad diuersos lib. 1.

Sed & alia multa composuisse dicitur, quæ ad manus nostras non uenerunt. Libellus de duodecim abusionibus seculi, Cypriano à plerisq; ascriptus, phrasim eius non redolet. Passus est tandem sub Valeriano, eo die quo Cornelius Romę, sed nō eodem anno. Videlicet anno dñi. CCXLIX, Indictione, xij, VIII, Calend. Octobris.

ABBAS SPANHEMENSIS

Pontinus presbyter, beati Cypriani auditor atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & declamator egregius, post magistri sui gloriosum triumphū veniēs in Gallias apud Cymellam urbē profi de Christi martyrii palmā adeptus est, Hic Pontius sua melliflua p̄dicatione & industria duos Philippos Imperatores ad Christū conuertit, & primos ex Romanis principibus idolis renūtiare p̄suasit. Scripsit etiā elegāti stilo insigne volumē. Quod continet.

Vitam sancti Cypriani.

li. 1.

Claruit sub Philippo Imperatore, Anno domini. CCXL.

Dionysius Alexandriæ urbis tertius & decimus ep̄s, Origenis quādam auditor atq; discipulus, cū adhuc esset presbyter, sub Heracla scholam publicā tenuit, & magnā doctrinē suę gloriā acquisiuit. Erat em̄ vir in om̄i scia doctissimus, philosophus, rhetor, & theologus insignis, q̄ in Cypriani & Africane synodi dogma consentiens de rebaptizandis hereticis, plurimas sup̄ ea re ad diuersos scripsit ep̄las. De quarum istæ numero feruntur.

De p̄cniā ad Fabium,	epi. 1.	De sabbato,	li. 1.
Ad Romanos.	epi. 1.	Ad Hermonionem	li. 1.
Ad sanctum Sixtū papam	epi. 2.	De persecutione Decij	li. 1.
Ad Philemonē & Diony. p̄f.	epi. 2.	Contra nepotem, Chiliafē.	li. 1.
Ad Dionysium papā factū	epi. 1.	Aduersus Sabellium	li. 1.
Ad Nouatianū hereticum	epi. 1.	Ad Amonem Bericis ep̄m.	epi. 1.
Dionysius Nouatianus.		Ad Dionysium papam	li. 4.
Ad Dionysiu & Didymū	epi. 1.	Ad Thelephorum	epi. 1.
Ad Laodicenses de p̄cniā	epi. 1.	Ad Euphranonem	epi. 1.
Ad Origenē de martyrio	epi. 1.	Ad Armenos de p̄cniā	li. 1.
De ordine delictorum.	epi. 1.	Canon de p̄cnitentia	li. 1.
Ad Alexandrinos de exilio	epi. 1.	De natura ad Timothæum	li. 1.
De Pascha	li. 1.	De tentationibus	li. 1.
Ad Heraclā ep̄m in ægypto,	li. 1.	Commētaria in Eccliaften.	li. 1.
Ad Basilidē quoq; plures ipsius ferunt ep̄las: Aduersus Paulū Samosatenu insignis eius extat ep̄la, quā paucis ante mortē diebus descripsit. Alia quoq; pro utilitate ecclesiastica multa cōposuit q̄ nos latent. Claruit sub Galba & Volusiano principibus, Anno. CCLV.			
N ouatianus Romanæ Ecclesiæ presbyter, aduersus Cornelium cathedram episcopalem conatus inuadere, cū non posset, primū in ecclesia Romana schisma cōcitauit, & heresim Nouatianorum constituit, nolens apostatas p̄cnitentes recipere, atq; rebaptizans			

ptizans rite baptizatos. Huius erroris author Nouatus Cypriani p̄s-
byter fuit. Scripsit autem:

De Pascha,	li. 1.	De cibis Iudaicis	li. 1.
De Sabbato	li. 1.	De instantia	li. 1.
De Circumcisione,	li. 1.	De Attalo	li. 1.
De Sacerdote,	li. 1.	De sancta Trinitate	li. 1.
De Oratione,	li. 1.	Epistolas plures ad diuersos.	

Alia insup nōnulla scripsisse dicit, quæ ad notitiã meam nō venerūt.
Claruit t̄pibus Philippi Imperatoris. Anno dñi. CCL.

M Alchion Antiochenæ ecclesiæ p̄sbyter, vir eruditus atq; di-
fertissimus, quippe qui rhetoricã in eadē ciuitate multis annis
florētissimè docuit. Aedidit nōnulla p̄clara opuscula, quæ suo
t̄pe ad fidei Ch̄ianę defensionē cōtra hereticos mulum cōducere vi
debanť. De quibus extat opus insigne dialogorum.

Contra Paulum Samosatenum. li. 1.

Ad Dionysiu papam ex synodo epi. 1.

Claruit sub Claudio & Aureliano p̄cipibus. Anno dñi. CCLXX.

Victorinus ep̄s Pictauiēsis, vir in diuinis scripturis valde erudi-
tus, Græco & Latino instructus eloquio, scripsit multa p̄clara
opuscula, in q̄bus magnificè suū exercitauit ingeniu. Fuit autē
diuini verbi p̄dicator insignis, & tandem pro fide Ch̄i martyrio co-
ronatus legit. De cuius scriptis subiecta feruntur.

In Genesim. li. 1. In Abacuc li. 1.

In Exodum li. 1. In Ecclesiasten. li. 1.

In Leuiticum. li. 1. In Cantica canticorū li. 1.

In Esaiam prophetam. li. 1. In Apocalypsim li. 1.

In Ezechielem li. 1. Aduersum omnes hereses li. 1.

Et alia multa. Claruit temporibus Valeriani & Galieni principum
Anno domini. CCLXX.

Pamphilus presbyter Eusebii Cæsariensis, tātos apud Cæsareã
libros amore scripturas cōgregauit, vt in omni terra eo t̄pe nul-
la bibliotheca celebrior extiterit. Magnam deniq; partē librorū
Origenis propria manu descripsit, & in eadē librariã Cæsariēsem re-
posuit. Ab eo cognomē Eusebius Pamphili fortitus est. Scripsit au-
tem antequam Eusebius scribere inciperet non spernendæ autori-
tatis opuscula. De quibus tantum reperi.

Contra Mathematicos. li. 1.

Apologeticum pro Origene. li. 1.

Fertur etiam quosdam plenas fide & eruditione scripſiſſe epiſtolas. Tandem poſt beata ſtudia, & multos pro ecclia dei labores, pro fide Chriſti apud Cæſareã palæſtinæ martyrio coronatus eſt, ſub pſecutione Maximiani q̄ imperauit circa annos dñi. CCXL.

A Natholius Alexãdrinus, Laodiceę, Syrię ep̄s, vir in diuinis ſcripturis peritus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tpe ſecũdus, thetor, aſtronomus, & geometer inſignis, reliquit ingenij ſui multa p̄clara opuſcula, de q̄bus tñ pauciſſima ad noſtrã notitiã p̄uenerũt. Extat eius inſigne volumen p̄notatum.

De Paſcha. li. 1. De arithmetica inſtitutõe li. 10.
Claruit ſub Probo & Charo principibus. Anno. CCLXXXV.

A Rchelaus ep̄s Meſopotamiæ, Syriæ, vir doctus & diſputator acutus. Scripſit Syro ſermone nõnulla opuſcula, quę apud latinos raro inueniuntur. Hic contra Manichæum hærefiarum exeuntem de Perſide valenter diſputauit, & omnia eius argumenta confudit, quàmuis ab errore illum reuocare nequiuerit. Scripſit autẽ eandem diſputationem.

Contra Manichæum. li. 1.
Alia uero nobis incognita ſunt. Claruit ſub Aureliano & Probo principibus. Anno domini. CCLXXX.

L Vcianus Antiochenę Eccleſię preſbyter, & poſtea Nicomedię ep̄us, vir doctus atque diſertus, in declamandis Homelijs ad populum excellentis ingenij fuit, & nõ minus uita quàm eruditione ſcripturarum uenerabilis ſub pſecutione Maximiani pro fide Chriſti martyrio laureatus eſt, Helinapoli Bithyniæ ſepultus. Scripſit inter cætera.

De fide noſtra. li. 5.
Et alios diuerſos tractatus, ſermones & homelijs atq; epiſtolas. Claruit ſub Maximiano Imperatore. Anno dñi. CCXL.

P lerius Eccleſiæ Alexãdrinæ preſbyter, vir tãtæ doctrinæ & eloquentiæ, vt Origenes iunior uocaret, in homelijs ad populũ declamandis excellentiſſimus fuit. Hic ſub Theona ep̄o Alexandri noſtræ, uita & doctrina clariffimus efulgens, uoluntarię paupertatis pro Chriſti amore cultor fuit inſignis, & doctor populi admirabilis. Scripſit infinitos tractatus, qui tamen ad notitiam noſtrã non uenerunt. Extat eius longiſſimus in uigilia Paſchæ ad populum habitus.

In Ozeę prophetam li. 1.
Claruit ſub Diocleciano Imperatore. Anno domini. CCXC.

Phileas

Phileas epus Thebaidæ ciuitatis in Aegypto, vir nobilis atq; doctissimus, non minus moribus q̄ eruditione scripturaz insignis, post multos labores, & æditos pro vtilitate fidelium varios tractatus, tandē sub Maximiano Impatore pro fide Christi martyr effectus euolauit ad superos. De cuius scriptis extat disputatio habita. Contra iudicem iniquum. li. 1. De laude martyrum. li. 1. Alia quæ scripsit nobis incognita sunt, quãuis multa ferant à p̄ribus. Claruit sub Maximiano principe. Anno domini. CCXL.

Arnobius psbyter, philosophus & rhetor insignis, cū adhuc gētilis rhetoricā doceret, diuina miseratiōe vocatus, Christianū se cœpit profiteri. Cūq; ad ep̄os accedens se baptizari ex peteret, non credebant, veriti ne vir seculari tumens eloquentia sacramentis fidei conaretur, illudere, & ideo sententiam differebant. Arnobius vero cernens sibi fidem minimē adhiberi, in argumētum syncretitatis suæ scripsit & obtulit episcopis insigne volumen.

Aduersum Gentes. li. 7.

In Psalterium quoq; li. 1.

De rhetorica institutione. li. 1.

Alia quoq; multa ædidi quæ ad notitiam meam non venerunt.

Docuit in Aphrica rhetoricā sub Diocletiano principe, habuit multos egregios & nobiles discipulos qui viri doctissimi euaserunt.

Claruit ergo circa annos domini nostri Iesu Christi. CCC.

Iohannes Climachus quod latinē sonat scholasticus, abbas mōtis Synai, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio excellens, mitis, & humilis, vita & cōuersatione deuotus atq; sanctissimus, cū adhuc sedecim esset annorū, mundū cū suis oblectamētis deseruit, & in dicto cœnobio monachum se fieri instantissimē petijt & obtinuit. Deinde post annos decē & nouē cū iam solitarius pugnare & vincere sc̄dm regulā monachorū didicisset, cum licētia abbatis sui heremū petijt, in qua multis annis in om̄i sanctitate solus cū deo habitauit. Postremo cū vita eius sc̄tissima oibus innotuisset, vnanimi oīm cōsensu in abbatē eligit, & renitēs, ad cœnobiū reuocat. Scripsit ad Iohannē abbatē de Raythu opus celeberrimū, & pro institutione monachorū valde accōmodū, habēs sermones triginta qd̄ p̄notatur.

De triginta gradibus. li. 1. A bono & sup bono.

Ad pastorem sermonem. li. 1. In inferiori quidē libro

Epistolas plures ad monachos. li. 1.

Et quædam alia.

In quibus-

In quibusdā locis, maxime vbi de hoīs spiritualis mortificati impassibilitate tractat, à modernis theologis reprehenditur, sicut apud Iohannem de Gerson in certis tractatibus inuenitur.

Claruit circa tempora Constantini, Constantij & Constantis, fratrum imperatorum, qui regnauerunt. Anno dñi. CCCXLVI.

Hildefonsus Toletanæ sedis post sanctū Eugenii ep̄s, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis quoq; literaturæ non ignarus, metro excellēs & prosa, ingenio subtilis, sermone disertus, & sup̄ oēs sui t̄pis ep̄os facundus & eloquēs, vita & cōuersatione deo dignus atq; sanctissimus. Fuit em̄ timoris dei instātia p̄ditus religione deuotus, cōpunctione profusus, incessu grauis, honestate laudabilis, patientia singularis, differēdi ingenio clarus, sapiētia summus. Qui cū adhuc puer esset diuino sp̄u attactus, res mundi, parentūq; affectiones cōtemnēs, Agaliense monasteriū petijt, monachūq; se in eo multis annis decēter exhibuit. Cœnobiū quoq; virginum in Deibienfi villula cōstruxit, quod de parentū suorū opibus dotauit. Abbas deinde effectus Agaliensis cœnobiij, monachorū mores exercuit, rem discreuit, vitāq; seruauit. Principali post hæc violētia Toletū reducit, atq; inibi post decessoris sui obitū pontifex surrogatur. Scripsit multa præ clara opuscula. De quibus ferunt subiecta.

De sancta trinitate	lib. 1.	De cognitione baptismi	lib. 1.
De imbecillitate propria	lib. 1.	De progressu spiritualis deserti	lib. 1.
De virginitate sanctæ Mariæ	lib. 1.	Hymnorū diuersi generis	lib. 1.
ber. 1. Dña mea dñatrix mea.		Sermones varij.	lib. 1.
Annotatiōes actionis diurne.	lib. 1.	Epigrammata multa	lib. 1.
Annotationū in sacramētis	lib. 1.	De missa quoq;	lib. 1.
Et alia cōplura.		Epistolarū ad diuersos	lib. 1.

Cū beatissimus iste p̄sul Hildefondus librū de virginitate purissimæ dei genitricis Mariæ ad finē vsq; cōpleisset, cui omni studio quo poterat semp̄ deuotissime seruire solebat, apparuit ei dña mūdi sacratissima ipsum librū habēs in manibus, & gr̄as agēs illi pro tali seruitio, qd sibi gratissimū esse affirmabat. Ille vero cupiens eā altius honorare, cōstituit vt celebrare solēntas eius singulis annis octaua die ante natalē dñi, quæ solēntas iā obtinuit, vt p̄ vniuersam fideiū ecclesiā in honore purissimæ conceptionis illius celebraretur. 6. Iduū Decēbris. Vnde rursus ei beata dei genitrix apparēs vestimētū sacerdotale, qd nos albā vocamus, & cathedrā illi attulit, de quibus multa miranda & gloriosa narrantur.

Claruit.

Firmianus

Firminus Lactantius, Arnobij rhetoris quondam auditor atq; discipulus, vir in secularibus literis abundanter doctus, & in diuinis scripturis nobiliter institutus, ita vt in arte dicendi post Ciceronem facile obtinuerit principatum, rhetoricam primum Nicomedię, deinde Romę sub Dyocleciano ab eo vocatus gloriose docuit. Vbi eum penuria discipulorum ad paupertatem deuenisset, ad extremum Cæsaris Crispi filij Constantini preceptor, iam senex in Gallia factus est. Scripsit multa præclara volumina, De quibus ista feruntur.

De diuinis institutionibus lib. 1. Magno & excellenti
 De origine erroris lib. 1. Quanquam primo libro.
 De falsa sapientia. lib. 1. Vellem mihi declarari.
 De vera sapientia. lib. 1. Cogitâti mihi & cū aîo.
 De iustitia ad Constantinum lib. 1. Non est apud me dubiū.
 De vero cultu lib. 1. Quod erat officium sui.
 De beata vita. lib. 1. Bene habet.
 De ira dei ad Donatum lib. 1. Animaduerti sæpe Do.
 De opificio dei lib. 1. Quam minime sim qet?
 Ad Asclepiadem. lib. 1.

De persequutione lib. 1. Epistolæ ad Probū, lib. 4
 Epitolarū ad Seuerū. lib. 2 Symphosion hexametro versu, lib. 1.
 Epitomen contra gentes, lib. 1. Gramaticus in scriptis, li. 1.
 De paradiso hexametro lib. 1. Est locus in primo felix.

Alia insuper non pauca scripsisse dicit, sed in manus nostras non venerunt. Claruit sub Costantino principe, cui amicissimus fuit. An. CCCXX

Evsebius ecclesie Cæsariensis Palestinæ eps, cognomēto Pamphili, Dorothei Eunuchi viri doctissimi quondam discipulus, in diuinis scripturis studiosissimus, & bibliothecę ecclesiasticę vnâ eum Pamphilo martyre diligentissimus instaurator, qui cum Arrianus esset, ad primū conciliū patrū apud Nicæam habitū accedens, errorē deposuit, patrūq; sententiā sequutus, eorum iussu symbolū (quod Nicænum dicitur) composuit, & in fidei suę purissimę testimoniū illis obtulit legendum & confirmandum. In quo errores Arrianorum fortiter contriuit, nihilq; eius ædifici vel additū est vel subtractū, sed vsq; in hodiernū diē in ecclesia dei publice cantat. Post hac in orthodoxa fide p̄seuerans sanctissime consummatus est. Scripsit græco sermone multa præclara volumina De quibus apud Latinos feruntur subiecta. Videlicet.

Contra Porphyrium li. 30
 In Esaiam prophetam, li. 10. Expōnes euāgelicę, li. 20
 d De p̄-

ABBAS SPANHEMENSIS.

De p̄paratione euāgelica	lib.14	Cū quid sit Christianis.
Ecclesiastica historia.	lib.10	Successiones sanctorum.
Epitoma chronica	lib.1.	Mosen gentis Hebrai.
Tophanias	lib.5	De dissonātia Euāgelistas: lib.1.
Topicorum.	lib.1.	Apologia pro Origene lib.6
De vita Pamphili.	lib.3.	In psalterium totum lib.1.
Martyrologium	lib.1.	

Alia quoq; multa composuit, quæ ad notitiā meam non uenerunt. Claruit sub Cōstantino imperatore magno, cui amicissimus fuit p̄pter eximiā doctrinā, & vitæ sanctitatē. Anno dñi. CCCXX.

Rethicius Eduox Augustudunēsis eps, vir in diuinis scripturis studiosus, & suo tpe doctor famatæ opinionis. Ferē non pauca scripsisse opuscula, & præcipue in diuinos libros cōmentarios, sed paucos ad notitiā nostrā meminimus peruenisse. Videlicet.

In Cantica canticorum. lib.1. Contra Nouatianum. lib.1.
Expositionē eius in Cātica, S. Hieronymus vt ineptā repræhendit. Claruit in Gallia sub Cōstantino magno. Anno dñi. CCCXX.

Iacobus, cognomento Sapiens, Nisebenæ urbis Persarū eps, vir magnæ doctrinæ, & incōparabilis sanctitatis, vnus ex numero cōfessorū sub Maximiano persecutore uincentiū, Nicæna concilio interfuit, & Arriū impiūssimū homouision appositione damnauit. Hic vir sanctissimæ cōuersationis, urbē sibi cōmissam orationibus suis à multis periculis sæpe liberauit. Scripsit ad ædificationē fidelium, sermone Syro nō pauca opuscula, de quibus feruntur

De fide.	lib.1.	Contra omnes hæreses lib.1.
De charitate generali,	lib.1.	De dilectione proximi lib.1.
De ieiunio.	lib.1.	De oratione. lib.1.
De resurrectione,	lib.1.	De vita post mortem, lib.1.
De humilitate	lib.1.	De patientia li.1.
De pœnitentia.	lib.1.	De satisfactione. lib.1.
De uirginitate.	lib.1.	De sensu animæ. lib.1.
De circumcisione	lib.1.	De azymi benedictione. lib.1.
De Christo, q̄ filius dei sit.	lib.1.	De castitate lib.1.
Aduersum gentes.	lib.1.	De cōstructione tabernaculi, li.1.
De conuersione gentium	lib.1.	De regno Persarū lib.1.
De psequitiōe Christianorū	lib.1.	Chronica temporū lib.1.
De uerbis Esaia	lib.1.	

Comprehendit ergo totū opus iam signatū in libris. XXV

Claruit

Claruit sub Constantino principe magno, Anno dñi, CCCXXX.

Methodius Olympi Lyciæ, & postea Tyri ep̄s, in diuinis scripturis eruditus, & seculariū literarū nō ignarus, fidei Christianæ cōfessor & defensor insignis, & euangelicæ perfectionis diligens æmulator, post multorū voluminum æditionem pro fide Christi sub vltima persequutione, siue (vt aliq̄ affirmāt) sub Decio & Valeriano in Calcede Græciæ martyrio coronatus est. Scripsit nitido & cōposito sermone nō pauca volumina, de quibus ista feruntur

Contra Porphyrium	lib. 2	De decē virginib. symposiō	li. 1.
De resurrectione	lib. 1.	De Phitonissa	lib. 1.
De exitu animæ	lib. 1.	In Genesim	lib. 1.
In Cantica canticorum.	lib. 1.		
De nouissimis temporibus	lib. 1.	Sciendum nanq; est fratres.	
Chronica quoq;	lib. 1.		

Claruit sub Constantino principe magno, vel (vt alijs placet) sub Decio & Valeriano. Anno dñi, CCLV.

Antonius monachus & abbas, natione Aegyptius, vir sanctissimus, heremiq; cultor insignis, cuius p̄conia laudū vniuersus peronat orbis, multis religiosæ ac beatæ vitæ normā p̄buit, qui etsi literas nō didicerit, in diuinis tñ scripturis adeo eruditus fuit, vt nullus doctorū se ei p̄ferre p̄sumeret. Habebat memoriā pro libris intellectu & sensum pro literis, gratiā pro studio lectionis. Dictauit Aegyptiaco sermone ad diuersa cœnobia apostolici sensus atq; sermonis, varias epistolas. E quibus extat insignis illa.

Ad Arsenoitas	epist. 1.	Ad alia cœnobia	epist. 6
---------------	-----------	-----------------	----------

Eius vitā beatus Athanasius ep̄s Alexandrinus insigni volumine gr̄co sermone descripsit. Claruit sub Cōstantino magno & filijs eius regnantibus. Anno dñi, CCCXXX. multis coruscās miraculis.

Iuencus presbyter natione Hispanus, vir nobilis atq; doctissim⁹, philosophus, poeta, rhetor & theologus insignis, & nō minus cōuersatione q̄ scientia scripturarū ecclesiæ venerabilis, ædidit pro ædificatione legentiū tā metro q̄ prosa multa p̄clara volumina, sed pauca eorū ad notitiā meā peruenerūt. Legi opus insigne quod hexametris pentametrisq; versibus composuit.

De quatuor Euangelijs.	lib. 4	Immortale nihil mun.
De sacramentis	lib. 2	

Cætera quæ composuisse dicitur, ad manus nostras non venerunt. Claruit sub Cōstantino magno & filijs eius, Anno dñi, CCCXXX.

Eustachius gñe Pamphylus, primo Berix Syrix, ac deinde Antiochenus viceſimus & tertius poſt Petrū eſp̄s, vir doctus & ſanctus, multa p̄ catholica fide ab Arrianis ſuſtinuit incōmoda. In exilio nāq; Traianopolim Thraciæ relegatus ibidē morit̄, cuius Arriani eccleſiā iuadētes, multis eā annis tenuerūt. Scripſit at̄ maxie cōtra Arrianos pluriā opuscula, aliosq; diuerſos & varios tractatus. Scy
 Aduerſum Arrianos li. 3 De anima li. 1.
 Aduerſum Origenem. li. 1. Ep̄las penē innumerabiles li. 1.
 Claruit tp̄ibus Conſtātini & filioꝝ eius. Anno dñi. CCCXXX.

Athanafius Alexādrinꝝ vrbis non uſdecimus eſp̄s, vir ſanctus atq; in diuinis ſcripturis doctiſſimus, multas pro fide catholica ꝑſecutiōes ab Arrianis ſuſtinuit. Totus ſiq; dē orbis illi anguſtus erat Arrianis vbiq; ꝑſequentibus, qui nuſquā tutus, nuſquā videbat̄ eſſe ſecurus. Nā & inimici hoīs domeſtici eius erāt. Fugiēs ergo à facie impatoris & Arrianorꝝ, venit ad Treuerim vrbē Galliarꝝ, & à ſancto Maximiano archieꝑo honorificē ſuſceptus ſeptē annis apud eū latuit in ciſterna ſine aqua, quę vſq; in hūc diem apud monaſteriū ſc̄ti Maximini Treueris in crypta oñdit̄. In hoc loco multis annis, vt diximus, latitās, ſolem nō vidit, ibiq; ſymbolū; Quicūq; vult ſaluus eſſe cōpoſuit, donec tādē à quadā puella traditus, dei nutu fuga lapſus eſt. Cuius geſta ſi quis plenius agnoſcere deſiderat, tripartitā hitoriam legat. Scripſit aut̄ gr̄co ſermone penē infinita opuscula. De quibus apud Latinos ſubiecta reperi.

De vnitate Trinitatis.	li. 1.	Tu vnus deus, deus p̄r.
De proprijs ꝑſonis trinitatis.	li. 1.	Nunc ꝑ ſingula noia.
De hominis aſſumptione.	li. 1.	Quem admodū in vna
De nominibus trinitatis	li. 1.	Hic iam de ſingulis no.
De vnica ſubſtātia trinitatis.	li. 1.	Hic cōtradiciēs ꝑſona.
De beatitudine fidei.	li. 1.	Poſco à te de vnico
De ꝑſeſſione regulæ catholicæ.	li. 1.	Propter qđ ip̄eſſime.
De vnitate fidei	li. 1.	Sine initio tēporꝝ ſup.
De patre & filio & ſp̄u ſancto	li. 1.	Cum legeriſhāc fidem
De trinitate & ſpiritu ſancto	li. 1.	His qui filiū dei creatū.
Ad Luciferum eſp̄m.	li. 1.	Dño beatiffimo ac.
Contra obiecta Arrianorum	li. 1.	Prima eorꝝ obiectio ē
Altercationē cōtra Arriū & c.	li. 1.	Cū apud Nicæā vrbē.
Contra Valentem & Vrfatium.	li. 1.	
De virginitate.	li. 1.	De ꝑſalmorum titulis li. 3.
		Ad eꝑos

Adepos Aegypti & Libya.	li. 1.	Oñia quecuq; dñs nř.
De spiritu sancto	li. 1.	Lřæ sanctæ charitatis.
Contra Gentes	li. 2.	Diuini cultus & vni.
Contra Arrianos.	li. 1.	Hærefes quotquot ipse.
Aduersus eosdem.	li. 1.	Insanientes Arriani
De patris & filij homoufion.	li. 1.	Qui maligne diuinas.
Dialogum cum Arriano.	li. 1.	Prouidētia dei actū est
Exhortatoriū ad monachos.	li. 1.	Et si quid gloriari in.
Vitam sancti Antonij.	li. 1.	Optimū in istis fratres
Symbolum fidei suæ	li. 1.	Quicumq; vult saluus
In omnes epistolas Pauli	li. 14	Paulus & c. Nec Moy.
De persecutione Arriarorum	li. 2.	
De Fuga & exilio suo	li. 1.	

Ep̄las plures ad diuersos ædedit, sermones quoq; & varios tractatus qui vel necdū trāslati sunt in latinū, vel ad noticiā meam nō venerūt. Morit̄ tpe Valētiniani & Valētis ipator. Anno dñi. CCCLXXIX sacerdotij sui. XLVI. VI. nonas Maij. Indictione. VII.

Theodorus Heraclie Thraciæ ep̄us, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & declamator egregius elegātis compositiq; sermonis, ædedit in sacris voluminibus nō contemnēdæ lectionis com mētarios. De quibus subiecti feruntur.

In Psalterium.	li. 1.	In Euangelium Iohannis	li. 1.
In Euangelium Matthæi	li. 1.	In epistolas Pauli	li. 14.

Alia quoq; nōnulla scripsisse dicif, sed ad noticiam meā nō venerūt. Claruit t̄pibus Cōstātini secundi. Anno dñi. CCCXL.

EVsebius ep̄s Emisenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamādis homilijs ad populum nulli suo tempore secūdus, rhetor, & theologus oīm opinione celeberrimus. Fertur multa & pene infinita scripsisse opuscula, sed nos paucorū solos titulos & numeros potuimus inuenire. Scilicet

Aduersum Gentes	li. 1.	In ep̄lam ad Galatas	li. 10
Aduersum Iudæos.	li. 1.	Homiliarum multarum.	li. 1.
Ad Nouatianos.	li. 1.	Sermones ad populum.	

Claruit Cōstātino & fratribus eius regnātibus. Anno dñi. CCCL.

TRiphilius Cyprilitis siue Leucontheon ep̄s, vir tā in diuinis q̄ in secularibus scripturis eruditissimus, ac sua ætate oīm p̄sulum facile eloquētissimus, fertur nō pauca scripsisse volumina, & diuinas scripturas multipliciter exposuisse, sed nihil suorū operum ad

ABBAS SPANHEMENSIS

manus nostras meminimus peruenisse. Fertur eius expositio.

In Cantica canticorum.

li. 1.

Claruit temporibus Constantij Imperatoris. Anno dñi. CCCL.

S Erapion ex monacho Thomaseos epi, & beato Antonio abbati amicissimus, vir tãtã eruditõis & eloquẽtiã, vt propter excellẽtiã ingenij cognomentũ scholastici sortitus fuit. Multa fert scripsisse opuscula. De quibus extant subiecta.

Contra Manichæum.

li. 1.

De Psalmorum titulis.

li. 1.

Epistolæ plures ad diuersos. Floruit sub Constantio principe. Anno domini. CCCXL.

A Chacius Cæsariensis Palæstine epi, vir qdem in diuinis scripturis exercitatus, sed Arriana impietate puersus, in tãta reuerẽtia à Constãtio Imperatore habitus, vt in locum Liberij pape Romæ Fœlicem presbyteri Arrianum epi cõstitui obtinuerit. Hic Achacius quia luscus erat monocus vocabatur. Scripsit aut̃ multos & varios tractatus, q̃ reuera fuissent vtiles, si catholicum habuissent auctorem. E quibus potiores feruntur quos subiecimus.

In Ecclesiasten

li. 17 Sethematon

li. 1.

Simmiçton.

li. 1.

Claruit sub Constãtio Imperatore. Anno dñi. CCCL.

H Ilarius Pictauiensis Aquitanie epi, vir moribus, vita, & doctrina valde venerabilis, multas ab Arrianis p̃ fide Chri sustinuit iniurias. Nã factõẽ Saturnini Arelatensis epi, de synodo Biterensi Phrygiam relegatus, annis quatuor constanti animo durum portabat exilium, vbi orationibus suis mortuum legit̃ reuocasse ad vitam. Qui cum esset vir vndecũq; doctissimus, multa composuit opuscula. De quorum numero feruntur subiecta.

Contra Dioscorum.

li. 1.

Contra Valentem & Vasiũ, li. 1.

De sancta trinitate cõtra Arrianos,

li. 12

Circumspicienti mihi

Defensio catholice fidei

li. 1.

Deus qui vbiq; est

Contra Arrianos.

li. 1.

Dilectissimis fratribus

In Euangelium Matthæi

li. 1.

Gradus quẽ Mattheus

De synodis ad epos Galliarum,

li. 1.

Constitutũ habebant.

In aliquos Psalmos

trac. 42

In psalmũ: Beati immaculati

trac. 22.

Ad Constantium Imperatorem

li. 3.

Tempus loquẽdi iam.

In Constantium,

li. 1.

Hymnorum

li. 1.

Mysteriorum

li. 1.

In librum Iob.

li. 1.

Contra

Co
De
Ch
Ali
rit
per
nata

V

statu
in se
& v
Con
De s
Con
De h
Det
In E
Et c
Clar

T

misit
Con
Et al
te Im

D

cõpo
sanct
gener
Gesta
Defic
Epist
Diuer

Contra Auxentium li. 1. Beatissimis & glorio.
De hæresibus. li. 1. In Cantica canticorum li. 1.
Chronica li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.

Alia quoq; nõnulla ædidit, quæ ad manus nostras nõ venerrūt. Morit tandem, ad urbem suã de exilio suo reuersus, sub Valentiniano Imperatore. Anno dñi. CCCLXXI. Indictione quartadecima, cuius natale celebratur, idibus Ianuarij.

Victorinus Afer, vir cõsularis, rhetor oim suo tpe celeberrimus qui in vrbe Roma sub Cõstãtino imperatore diu rhetoricam docuit, vbi propter excellentiã doctrinæ in foro Traiani æreã statuã promeruit. Conuersus ad fidem Chri in senectute sua multos in scripturis sanctis tractatus ædidit more dialectico satis obscuros, & vris doctissimis vix peruios. De quibus extant subiecti.

Contra Arrianos li. 2.
De sancta Trinitate li. 1. In primo sermone
Contra hæreticos li. 1. Logos vel &c.
De homouision quoq; li. 1. Viuit ac vita vnum
De trinitate hymnorum. li. 1. Adesto lumen verum,
In Epistolas apostoli Pauli li. 14.
Et quædam alia.

Claruit Romæ sub Cõstãtino Impatore. Anno sc̄do. CCCLX.

Titus ep̄s Botrenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris egregie doctus, ingenio acer & vehemens, multa fertur cudisse opuscula, qbus memoriã sui nois cum gloria trãsmisit ad posteros. De quoq; numero subiecta feruntur.

Contra Manichæos li. 2. Commentarioꝝ Euangelij, li. 1.
Et alia complura. Claruit Anno domini. CCCXL. Et sub Valente Imperatore mortuus est.

Damasus papa natione Hispanus, fedit post Liberii in cathedra Petri annis decẽ & octo, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus lris egregie doctus, rhetor, & poeta celeberrimus, & in cõponẽdis versibus peritissimus, ingenio subtilis, vita deuotus atque sanctissimus, diui Hieronymi p̄s byteri amatissimus. Scripsit vtroq; genere varia opuscula. De quibus extant subiecta.

Gesta summorum pontificum li. 1. Beatus Petrus ap̄lus.
De fide cõtra hæreticos li. 1. Qm̄ post Nicenũ cõci.
Epistolarum ad diuersos li. 1. Damascus episcopus.
Diuerfa carmina. Et alia.

Claruit

Claruit sub Valētiniano & Valēte. Anno dñi. CCCLXX.

A Pollinaris Laodicensis Syriae eps, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & grāmaticae institutionis lōge doctissimus ingenio acer & vehemēs, sermone clarus, scripsit pro defensione catholicae fidei quaedā p̄clara volumina, qbus nomē suū posteritati cōmendauit. E quibus extat opus celeberrimum.

Cōtra insanū Porphyrium, lib. 30 Et quaedam alia.
Claruit sub Gratiano imperatore. Anno dñi. CCCLXXX.

D Idymus Alexandrinus, captus à parua aetate oculis, & ob hoc elementorū quoq; penitus ignarus, tantū miraculū sui praeibuit, vt dialecticā & geometriam quae vel maxime visu indigent ad perfectum didicerit. In diuinis vero scripturis doctissimus fuit, beati Hieronymi p̄ceptor, & sancti Antonij amicissimus, ingenio acer & vita praeclarus, scripsit gr̄eco sermone opera subiecta.

- Contra Arrianos. lib. 2.
- De dogmatibus quoq; lib. 1.
- In epistolas canonicas. lib. 7. Iacobus, &c. sicuti mor.
- De spiritu sancto. lib. 1. Omnes quidem quae diuina
- In librū sancti Iob. lib. 1. In Esaiam prophetā li. 10
- In Osee ad Hieronymū lib. 3. In Zachariā ad eundē li. 5
- In Euangelium Matthaei lib. 1. In euāgeliū Iohānis lib. 1.
- In psalterium quoq; lib. 1.
- Et quaedam alia. Claruit octogenarius sub Theodosio imperatore. Anno dñi. CCCXCV.

O Ptatus eps Mileuitanus, natione Afer, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio p̄stans, vita deuotus & catholicus, fertur pro defensione fidei nostrae quaedā p̄clara scripsisse opuscula, quibus abundans ingenium magnifice exercitauit. E quibus extare dicitur grande & insigne volumen quod scripsit

Contra Donatistas, lib. 6. Et plures ep̄l̄ae. Et multa alia.
Claruit sub Valētiniano & Valēte principib. An. dñi. CCCLXX

B Afilius Cæsariensis Cappadociae episcopus, vir doctus atq; sanctissimus, tantae apud Gr̄ecos autoritatis extitit, vt eius doctrinae vel scriptis nemo vnquā quantūlibet sciolus in aliquo contradicere ausus fuerit. Scripsit gr̄eco sermone multa praecleara opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras peruenerunt.

- De spiritu sancto lib. 1.
- Contra Eunomium lib. 1.

In he

In hexameron	lib.9	In principio, &c. Conue.
Regulam monachorum.	lib.1.	Humanum genus.
Exhortatorium monachorum	lib.1.	Audi fili mi admo.
De institutione puerorum.	lib.1.	
De fide.	lib.1.	Dei quidem sine inter.
De sermone occulto	lib.1.	Sermonis vsum deus
In plures psalmos.	lib.1.	Omnis scriptura diuini
Ad virginem lapsam.	lib.1.	Tempus est exclama.
Homilias plures.		

Alios insup tractatus, sermones & epl̄as ad diuerfos composuit.
Claruit sub Valētiniano & Valente. Anno. CCCLXXX.

Effrem monachus, heremiq; cultor insignis, & diaconus Edissenæ ecclesiæ à beato Basilio presbyter ordinatus, propter humilitatem ad diuina mysteria conficienda nunquā accessit, quamuis apud deū & homines dignus haberetur. Nihilominus, quantum ad officiū suum pertinebat, in monendo populum infinitas homilias declamabat. Hic (sicut in vita sanctorum patrū legitur) ab angelo visus est librū aureis literis scriptū recepisse, vnde mox altera die, & deinceps, loquente in eo spiritu sancto, tantā declamandi gratiā habuit, vt nullū sibi similem suo tempore inueniret. Scripsit Syro sermone pro instructione legentium quædā deuota opuscula. Ex quibus apud latinos inueniuntur subiecta, videlicet.

De spiritu sancto.	lib.1.	
De compunctione cordis.	lib.1.	Dolor me compellit
De contritione cordis	lib.1.	Venite charissimi.
De pœnitentia.	lib.1.	Dñs noster Iesus Christus.
De luctaminibus seculi	lib.1.	In luctaminibus huius
De die iudicij.	lib.1.	Venite dilectissimi.
De resurrectione.	lib.1.	Gloria omnipotenti deo.
De beatitudine animæ	lib.1.	Beatus qui odio habue.
De cogitationibus.	ho.1.	In scripturis sanctis.
De prædicatione dura	ho.1.	Quotienscunq; fratres.
De celebratione mysteriorum.	ho.1.	Rogo vos fratres
Planctus super Edissenam urbem.	lib.1.	

Alia etiam nō pauca ædidit, maxime sermones & homilias ad populum, quæ necdum ad notitiam meam peruenerunt.

Claruit sub Valētiniano & Valēte, beato Basilio amicissimus, sicut in eius legenda poteris inuenire, Anno, CCCLXXX.

Gregorius ep̄s Emifenus, frater beati Basilij Cæsariēsis Capado-
ciæ p̄sulis, vir in diuinis scripturis admodū studiosus & erudi-
tus, prouocatus studio fratris etiā ipse nō nulla cōscripsit opus-
cula sermone græco. De quibus apud nostros dūtaxat reperi.

De imagine & cōditōe hoīs. li. 1. Hominē ex aīa intellec-
Contra Eunomium. li. 2.

Claruit fratre iunior sub Valentiniano & Valēte principibus, & va-
ria composuit. Anno dñi. CCCLXXX.

Gregorius ex monacho ep̄s Nazanzenus, vir tātæ doctrinæ in-
tegritatis & eloquētiae, vt nec aduersarij quidē eius his quæ ab
illo dicebātur vllaten⁹ cōtradicere auderēt, ita vt ad cōfirmatio-
nē authoritatis Gregoriū tm̄ aliqd dixisse sufficeret. Hic monasticæ
cōuersationis cultor & amator, cū propter excellētiam doctrinæ & vi-
tæ sanctitatē ad episcopatū vocaret, fugiēs se abscondit, malens abie-
ctus eē in domo dñi, q̄ in turba honoribus caducis extolli. Sed om̄i-
potēs deus noluit tā clare iubar sub modio p̄fatæ conuersationis ab-
scondi, qd ad multorū salutē potuit extēdi. Inuētus ergo diuino indi-
cio, ad sedē episcopale à populo ducit, moxq; in fugæ suæ excusatio-
nē solēnis homilia dictat, in qua ars artium animarū regimē esse ostē-
dit. Hic ob insignē doctrinā & vitæ sanctitatē Gregorius magnus,
ante beatū Papā eiusdē vocabuli dicebat. Scripsit autē græco sermo-
ne plura opuscula. De quibus extāt subiecta.

De morte fratris Cæsaris. li. 1. De laude Maximi philosophi. li. 1

De laude Cypriani mar. li. 1. In eūdem vituperationis. li. 1

De laude Athanasij ep̄i. li. 1. De virginitate, hexametro. li. 1

De spiritu sancto. li. 1. Victus sum & fateor

Apologetici cū fugisset. li. 2. Chrūs nascit, glori.

De natiuitate dñi. li. 1. Iterum Iesus meus.

De secūdis Epiphanijs. li. 1. De solēnitate huius.

De spū sancto in die Pente. li. 1. Desiderabam vos

In semetip̄s de agro regressus. li. 1. Vētre meū doleo.

De Hieremia p̄nte impatore. li. 1. Linguā nostrā sol.

De recōciliatione monachi. li. 1. Quid laudabilē sol.

De grandinis vastatione. li. 1. Contra Iulianū apostatā. li. 1.

Contra Eunomium. li. 2. Sermones & homilias plures ædidit, & de diuersis materijs varios

tractatus, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Tādē senio cōfectus, cū se ad

regimē populī nō posse amplius sufficere cōspiceret, ordinato in lo

Cum

cū suū alio episcopo, ad derelictā solitudinis studiū remeauit.
 Claruit sub Valētiniano & Theodosio, Anno dñi. CCCXC.

EVtropius monachus & psbyter, vir religiosissimæ cōuersationis, in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in secularibus literis ad plenū instructus, fertur nonnulla composuisse opuscula. E quibus extant ista nobis dūtaxat titulis nota.

Ad virgines duas sorores. li. 2
 Chronicarū vsq; ad sua tpa. li. 1
 Claruit sub Valētiniano & Valente principibus. Anno domini tricētesimo, septuagesimo. Sunt etiam qui scribant eū Augustini fuisse discipulū, & floruisse. Anno dñi. CCCC. & XXX.

ESytius psbyter & monachus, beati Gregorij Nazanzeni episcopi quōdam auditor & discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, exemplo sui p̄ceptoris admonitus, fertur in diuinis libros multa explanationū scripsisse opuscula, & tā in nouum q̄ in vetustestamētum varia lucubraste volumina, quæ necdū ad manus nostras puenerūt. Legi tātum opus illud insigne & magnæ quātitatis, quod scripsit ad Euthicianū venerabilē dyaconum.

In Leuiticum. li. 1
 Venerabili dyacono.
 De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno dñi. CCCC.

AMbrosius episcopus Mediolanensis, patria Romanus vir fide & sanctitate celeberrimus, in diuinis scripturis atq; in secularibus literis omniū facile doctissimus, græco atq; latino sermone ad perfectum instructus, cuius meritum totus orbis personat, cuius opera & libros magno authoritatis præconio sancta mater ecclesia cōfirmat. Qui in exponēdis, declarādisq; diuinis scripturis omnes doctores vicit, cuius fidem nulla vnquam potestas terrena infringere potuit, ita vt multis episcopis pro fide relegatis exilio, Ambrosiū nullus vnq; auderet contingere. Fuit em̄ velut malleus hæreticorum constantissimus impuginator, cuius linguæ in fide Christi loquenti, nulla potuit vnq; authoritas humana indicere silentiū. Pro fide semp paratus qlibet subire picula, dño p̄tegēte liber vbiq; & illæsus euasit. Scripsit multa p̄clara opuscula, de quibus ego dūtaxat reperi subiecta.

De officijs.	li. 3	Non arrogās videri.
De vocatione gētium.	li. 2	Inter defensores lib.
Hexameron.	li. 6	Tātū ne opinionis.
De dignitate humana.	li. 1	Faciamus hominem
De paradiso.	li. 1	De paradiso adoriē.

ABBAS SPANHEMENSIS

De Cain & Abel	li. 1.	De paradiso in superiori.
De Noe & arca	li. 1.	Noe sancti adorimur.
De Abraham patriarcha	li. 2.	Abraham libri huius.
De Isaac & anima.	li. 1.	In patre nobis sancti
De bono mortis	li. 1.	Quoniam de anima superiore.
De fuga seculi	li. 1.	Frequens nobis de effu.
De Iacob & vita beata	li. 2.	Necessarius ad disci.
De Ioseph patriarcha	li. 1.	Sanctos: vita ceteris.
De benedictionibus patriarcharum	li. 1.	Primum omnium quantam.
De Nabuthe Letyraelita	li. 1.	Nabuthe historia te.
De Helia & ieiunio	li. 1.	Diuinum ad patres re.
De Tobia	li. 1.	Lectio prophetico libro
De interpellationibus	li. 4.	Multas nobis pturba.
Apologiam David	li. 1.	Apologiam Prophetæ
De Salomone	li. 1.	Mirum satis est dilectis.
De mysterijs initiandis.	li. 1.	De moralibus quædã.
De sacramentis.	li. 6.	De sacramentis quæ
De cura pastoralis.	li. 1.	Si quis fratres oraculi.
De fide ad Gratianum.	li. 5.	Regina Austri venit
De spiritu sancto.	li. 3.	Hieroboal sub arbore.
De fide & symbolo	li. 1.	Multas quædam & gra.
De incarnatione domini.	li. 1.	Debitum fratres cupio.
De mysterio Paschæ	li. 1.	Paschæ mysterium de.
De excessu fratris	li. 1.	Deduximus fratres
De fide resurrectionis.	li. 1.	Superiore libro aliquid.
De poenitentia	li. 2.	Si virtutum finis ille est
Adhortationem poenitentiae	li. 1.	Admoneo vos fratres.
De virginibus	li. 3.	Si iuxta celestis sen.
De viduis.	li. 1.	Bene accidit fratres
Exhortationis ad virgines	li. 1.	Qui ad convivium magnam
Ad virginem devotam.	li. 1.	Audi filia & vide &.
Ad virginem lapsam	li. 1.	Audite me nunc qui.
Contra Symachum.	li. 1.	Ambrosius Episcopus bea.
Consolatorium Valentinianus.	li. 1.	Et si incrementum.
Contra Auxentium	li. 1.	Dalmatius me tribu.
De tradendis Basilicis	li. 2.	Video vos proter solitum.
De institutione virginis.	li. 1.	Comedas mihi pignus.
De morte Theodosii	li. 1.	Hoc nobis motus rer.
		De instru

De it
De c
De s
Reue
De p
De el
De sa
Hym
In ps
Epist
In Eu
Serm
In qu
Alia q
Fertu
Clar
CCO
H
P
si
dam e
præcl
nisse
quod f
De. C
Cæter
mo. A
V
E
ri
quio, e
netig f
ptis co
paucif
Ad An
Ad Co
Vitã A
De vita

De instructione sacerdotū	li. 1.	Suscipisti munus sacer,
De circumcissione.	li. 1.	Non mediocris plæ.
De synagoga ad Theodosium.	li. 1.	Exercitus semper iugi.
Reuelationē Geruasii Prothasii	li. 2.	Dñæ sorori vitæ atq;
De passione sanctę Agnetis	li. 1.	Ambrosius virginibus
De eligendo pontificē	li. 1.	De iudicijs
De sancto Iob	li. 1.	De XLII. mansronibus
Hymnorum & præfationū.	li. 1.	In Epistolas Pauli
In psalmum: Beati immaculati	li. 22.	Licet mystico quoq;
Epistolarum ad diuersos	li. 10.	Pulchrè admones ff.
In Euangelium Lucæ.	li. 10.	Scripturi in librū Euā.
Sermonum multorum.	li. 1.	Libenter nos p̄dicare.
In quosdam psalmos.	li. 11.	

Alia quoq; nonnulla ædedit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fertur deniq; Egessyppum & quosdam alios de græco fecisse latinos. Claruit sub Theodosio Imperatore clementissimo. Anno domini; CCCLXXX.

Philastrius ep̄s Brixienfis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & secularium literarum nō ignarus, beato Ambrosio Mediolanēsi, & notus familiaris, cuius meminit sanctus Augustinus in quadam eplā, ad Quod vult deum, scripsit pro vtilitate cōmuni quædam præclara opuscula, e quibus nullum ad manus nostras memini peruenisse. Fertur eius beato Augustino vbi supra testante insigne opus quod scripsit.

De CLVI. hæresibus. li. 1. Symoniani à Symone
Cætera non vidī. Claruit sub Theodosio Imperatore Christianissimo. Anno domini. CCCLXXX.

Evagrius monachus & discipulus sancti Macharij Aegyptij, & postea ep̄s Antiochenus, vir vnde cūq; doctissimus, & tã secularibus q̄ diuinis scripturis eruditus, græco & latino peritus eloquio, etiã in episcopatu prioris vitæ austeritatē custodiēs, tãtæ abstinentiæ fuit, vt miraculo haberet. Hic primus vitã sanctoꝝ patrū scriptis commēdauit, & de sua vena multa opuscula ædedit. De quibus tñ paucissima ad notitiã meã peruenērūt. Ferunt autē eius subiecta.

Ad Anachoretas valde vtilis, li. 1. De octo vitijs principalibus li. 1.
Ad Cœnobitas quoq; li. 1. Exhortatorij ad virginem li. 1.
Vitã Antonij latinã fecit. li. 1. Presbyter Euagrius
De vita sanctorum patrum li. 1.

ABBAS SPANHEMENSIS.

Alia quoq; multa scripsit, & de græco in latinum trāstulit incognita nobis. Claruit sub Gratiano principe. Anno dñi. CCCLXXX.

Maximus epūs Constantinopolitanus, natione Alexādrinus, philosophus & theologus insignis, in cuius laudem Gregorius Nazanzenus librū ædedit, multas iniurias ab Arrianis sustinens, episcopatu tādē pulsus, multa in eos scripsit. E quibus extat ad Gratianum opus insigne.

Cōtra Arrianos. li. 1. Cætera mihi incognita sunt. Claruit in Græcia sub Gratiano principe. Anno dñi. CCCLXXX.

Ambrosius præsbiter natione Alexādrinus, Didymi cæci quādam auditor atq; discipulus, quo explanāte scripturas diuinas magnifice didicit, & varias in illas explanatiōes cōposuit, q̄ apud græcos eo tpe magno p̄tio habebant. E qb^o hæc apd nos ferunt. Commētariorum in Iob. li. 1. Cōtra Apollinarē Laodicēnū. li. 1.

Claruit sub Theodosio & Archadio principibus. Anno. CCCC

Petronius ep̄s Bononiensis, conuersatione monachus, in diuinis scripturis valde doctus & eloquēs, & nō minus sanctitate, q̄ sciētia reuerendus, qui multis in vita & post mortē miraculis coruscavit, sicut in eius historia legit. Scripsit inter cætera.

De vita sanctoꝝ patrum. li. 1. De ordinatione ep̄i. li. 1. Et alia nobis incognita.

Morit sub Theodosio & Valētiniano. Dño dñi, CCCLXXXV Indictione, XIII.

Bdchomius Abbas & monachoꝝ sui t̄pis institutor permagnificus, fundator multoꝝ cœnobiorum, ac vir sanctissime cōuersionis, multis in vita & post mortem coruscās miraculis, cum esset vir doctus, & in diuinis scripturis eruditus. Scripsit ad ædificationem fratrū multas epistolas, de qb̄s subiectæ referuntur.

Ad Cornelium abbatem. ep̄i. 1. Ad p̄positos cœnobioꝝ. ep̄i. 1.

Ad Syrum abbatem. ep̄i. 1. Ad fr̄s foris operantes. ep̄i. 1.

Regula quoq; monachorum. li. 1.

Claruit sub Valētiniano & Theodosio p̄cipib^o. An. CCCXC.

Avrelus clemēs prudētius, poeta christianus, vir in secularib^o literis eruditissimus, & in diuinis scripturis satis peritus, metro excellēs & prosa, p̄ quinquaginta septē annos mūdi amotibus retentus, multa poetæ opuscula legit & exposuit, ac de sua uel multa profunda poemata scripsit. Tādē vero in senectute repulsa mūdi uanitate, ad sacras scripturas se cōtulit, & carmine ac prosa multa

multa vtriusq; testamēti obstrusa exposuit. Scripsit autē multa p̄clara opuscula. De quibus mēsurā metri facta reperi subiecta.

Cōtra Symachū idololatrā.	li. 2	Paulus præco dei.
De compugnātia.	li. 1	Senex fidelis prima.
De diuinitate.	li. 1	Est tria summa deus
Cōtra patripassionos.	li. 1	Plurima sunt, sed
Cōtra Sabelliones.	li. 1	Cede prophanator.
Cōtra Iudæos.	li. 1	Hæc si Iudaicos, si in.
Cōtra Homuncionitas.	li. 1	Sūt qui Iudaico cog.
Cōtra phantasmaticos.	li. 1	Est ope pretiū nebu.
De origine peccatorū.	li. 1	In hexameron. lib. 6
De sancta trinitate.	li. 2.	
Hymnoz diuersoz.	li. 2.	Ales diei nūtius lucē.
Laudes sancti Vincētij.	li. 1	Beate martyr prospe
Laudes sancti Laurētij.	li. 1	Antiqua phanoz pa.
Laudes Romani cōtra gētiles.	li. 1	Romanę Chri fortis.
Historiarum.	li. 1	Eua columba fuit.
De animæ natura.	li. 1	Occurrit dubitās hic
De resurrectione carnis	li. 1	Posco meū in Chro.
De martyribus.	li. 1	Scripta sunt celo
De statu animæ	li. 1	Errat quisq; animas.
Amartigenian.	li. 1	Frēs Ephēbi fossor
De spe veniæ orationē suæ.	li. 1	O dex cūcti parēs
Cōtra Marcionitas.	li. 1	Quo te p̄cipitat rabi.
Peristephanon.	li. 1	Pius fidelis innocēs.
Epistolas etiam scripsit nō pocas.		
Alia quoq; nōnulla ædidit, quæ ad manus nostras nō venerūt		
Claruit sub Gratiano imperatore. Anno dñi. CCCLXXX.		
I ohannes monachus & psbyter Damascenus, vir doctus & sanctus, de quo mirāda narrātur propter excellētiam doctrinæ & vitæ synceritatē, in magno pretio habitus apud Constātinopolim prælatus monachoz cōstitutus, multos ab iniquitate auertit. Scripsit græco sermone nōnulla profundi sensus opuscula, sed pauca eoz ad manus nostras puenerūt. Legi tātum opus illud insigne.		
Traditiōis orthodoxæ fidei.	li. 4	Deū nemo vidit vnq̄
Historiam Barlaam & Iosaphat.	li. 1	
De cæteris nihil vidi.		
Claruit sub Theodosio deuotissimo principe. Anno dñi. CCCXC		

ABBAS SPANHEMENSIS

Ticonius Afer, quē beatus Augustinus in tertio libro de doctrina Christiana donatione partis fuisse commemorat, quī in quibusdā ab illis dissentiat, vir certe acutus & in diuinis scripturis multū exercitatus. Scripsit nō pauca opuscula. E quibus ista ferunt, videlicet De bello intestino. lib. 3. Expositoriū diuersarū causarū lib. 1. In Apocalypsin Iohānis, lib. 1. Regularis sacræ scripturæ, lib. 1. Epistolæ plures ad diuersos. Et alia multa. Claruit, Theodosio & filijs eius imperantibus. Anno dñi. CCCXC.

Heraclides monachus, vir moribus sanctus, & diuinarū scripturā eruditione insignis, sanctorū patrū anachoretarū ac monachorū diligentissimus inquisitor & imitator, quī velut argumētosa apis de singulorū cōuersatione flores virtutū in alueolū pectoris sui cōferens, mel spiritalis dulcedinis procreauit. Scripsit inter alia ad ædificationē legētū opus insigne de vita & cōuersatiōe sctōrū patrū in heremo vel in cœnobijs degentū sub regula, cuius titulus est. Paradisus. lib. 1.

Claruit tēporibus Gratiani imperatoris. Anno dñi. CCCLXXX.

Amphilogius ep̄s Iconij, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; secularibus lris sufficiēter ibutus, & nō minus cōuersatiōe q̄ scia scripturarū sacerdotio dignus. Scripsit inter alia opus vile. De spiritu sancto lib. 1.

De cæteris q̄ cōposuisse dicit, nihil ad notitiā meā puenit. Claruit Theodosio deuoti imperatoris tēporibus. Anno dñi. CCCXC.

Epiphanius Cypri Salaminæ vr̄bis ep̄s, vir in diuinis scripturis satis eruditus, & tantæ sanctitatis, vt spū prophetiæ meruerit illustrari, multorūq; patrator miraculorū fieri. Hic beato Hieronymo amicissimus extitit, & plures ad eū epistolās scripsit. Huius ætati si quis nosse desiderat, tripartitam historiam legat. Composuit autem nonnulla opuscula, de quibus ista feruntur.

De 90. hæresibus lib. 1. Symoniaci à Symone. lib. 2. De erroribus Origenis lib. 1. Ad Theophilū Alexandrinū lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Dño amantissimo filio Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio religiosissimo principe. Anno. CCCXC.

Theophilus Alexandrinæ ecclesiæ vicesimus primus ep̄s, vir in scripturis studiosus, & origenistarū expugnator acerrimus, quī in magna discordia cū S. Iohāne Chrysostomo arserit, eumq; infidij

D
infidij
storij
notiti
Episto
Ad Ep
De pa
Alia q
collig
Clarui

A
legent
Cont
Homij
Clarui

M
chris p
fis vtil
Ad mo
Et alia
statio p

F
nō
ph
vtilia i
Contr
Apolo
Clarui

H
u
guarū p
pugna
prudēs
pore sp

infidijs episcopatu pulsum in exilio mori coegerit, sicut in veterū historijs plenius cōtinet. Scripsisse fert qdā opuscula, de quibus ad meā notitiā pauca puenerūt. Extat eius ad diuersos in varijs negotijs.

Epistolarum. lib. 1.

Ad Epiphaniū de hæresibus lib. 1. Domino dilectissimo & a.

De pascha. lib. 1.

Alia quoq; multa ædidi, sicut ex ep̄la beati Hieronymi ad eū directā colligitur, quæ sibi vel legenda vel vertenda postulat destinari.

Claruit sub Theodosio & Valentiniano principib. An. CCCXC.

ANthiochus cuiusdā vr̄bis ep̄s, vir in diuinis scripturis studiosus & doctus, atq; in secularib; lris nobiliter eruditus, cui; mores, doctrinā pp̄lo suo cōmendarūt. Scripsit ad ædificationē legentiū quædā p̄clara volumina. De quibus ista feruntur potiora.

Contra auaritiā lib. 2. De illuminatione cæci nati, lib. 1.

Homiliæ ad populū plures lib. 1. Et alia nobis incognita.

Claruit sub Theodosio & Archadio principib; Anno. CCCXC.

MAcharius monach; Aegyptius, & beati patris Antonij quondā discipulus, vir deuotus & sanctissimæ cōuerſationis, de quibus multa miracula narrant, quō etiā mortuor; voces de sepulchris pro fidei confirmatione impetrauerit. Misit omnibus religiosis vtilem epistolam.

Ad monachos lib. 1. In primis quidem sic cæ.

Et alias ad alios. Claruit multa sanctitate sub Cōstantino & Cōſtāntio principibus. Anno dñi. CCCL. Cuius gesta habentur.

FAustinus p̄f b̄ in sacris scripturis valde erudit; & seculariū lris nō ignarus, partis Luciferiani, & ob id merito rephēnsibilis. Scripsit multa egregia volumina, quæ ad hæreticor; cōſutationem vtilia iudicātur. E quibus ego paucor; vel solos titulos inueni.

Contra Arrianos & Macedonianos lib. 7

Apologiam ad Valentinianum lib. 1.

Claruit sub Valentiniano & Theodosio, Anno dñi. CCCXC.

Heronymus presbyter & monachus, patre natus Eusebio ex Hoppido Stridonis, vir in secularib; lris valde eruditus, & in diuinis scripturis inter oēs doctores eruditissimus, multar; linguar; peritia insignis, sacre legis interpret, hæreticor; malleus & expugnator fortissimus. Hic est verus disp̄fator euāgelicus, fidelis & prudēs, qui proferēs de thesauro suo noua & vetera, dansq; in tempore spiritalis tritici mensuram cōseruis suis, Hebræos superbos spo-

liavit, humilesq; ditavit latinos. Hic est ecclesie Christi doctor egregius, q; vestes Esau per devia error; vagatis domi otiose recoditas cum pia matre Rebecca, id est gratia dei protulit, ac mansuetum Iacob fidelisq; Christo servientem vestiuit. Hic est Hieronymus Iesu Christi syncerus amator, q; nullum tps otiose transiens, die ac nocte in lege dñi meditabat, & vix corpori necessario somno indulto, semp diebus ac noctibus scripsit, legit, docuit vel oravit, qd testatur pene infiniti libri q; ædidi. Hic veritatis defensor, cultor virtutis, vitior; acerrim; hostis, cū esset ecclesie Romanæ presbyter, & scelera clericor; constanter argueret, eor; invidia secessit ex vrbe, veniensq; i Iudæā gloriosum dñi visitavit sepulchrū, atq; iuxta psepe Bethleemicū locū sibi habitatiōis cōstituēs, toti mūdo clarus innotuit, disponere id nimirum diuina prouidentia, vt ibi lux mūdi quiesceret, vbi verus sol iustitiæ hominibus nascēdo innotuisset. Sanctissimi loci habitator sanctus atq; cōueniēs, fide firmus, charitate ignit; cōuersatiōe maturus, qui seduci rebus secūdis nō potuit, quē à sancto proposito nulla vnq; aduersitas deiecit. Sed qd fœdus laudator viri sanctū verticē labris cōtingo impuris? Silendū magis humiliter mihi fuerat, q̄ de sanctissimo viro insufficiēter loquēdū. Nūc ergo q̄ de scriptis & opusculis eius inuenimus p ordinē cōsignemus, De qbus ista sunt.

De fide ad Damasum.	li. 1	Credimus i deū patrē.
De fide Niceni cōciliū.	li. 1	Credim; in vnum deū.
De essentia trinitatis	li. 1	Omnipotēs deus pater.
Contra Iouinianum.	li. 2	Pauci admodum dies.
Contra Heluidium.	li. 1	Nup rogatus à fratrib;
Contra Vigilantiū.	li. 1.	Multa in orbe mōstra.
Contra Luciferianum.	li. 1	Proxime accedit vt q.
De libero arbitrio	li. 1.	Non audacter vt falso.
Contra Pelagianos.	li. 1	Scripta iam ad Theosi.
Cōtra origenistas de resurrect.	li. 1	Ante annos circiter. x.
Cōtra Iohānē Hierosolymita.	li. 1	Si iuxta Paulū apost olū
Cōtra Rufinū monachū	li. 2	Et vestris & multor;.
In eundem.	li. 1	Lectis lris prudētiae
De virginitate & nuptijs.	li. 1	Quōd ad te hucusq; nō.
De vnus vxoris viro	li. 1.	Nūq; sibi Ociane fore
De 5. q̄stionibus ad Damasum.	li. 1	Beatissimo Papæ Da.
De visione Esaiæ.	li. 1.	Et factū est in anno q̄.
De Melchisedech.	li. 1	Misisti volumen mihi

Deve-

De vera circūcissione.	li. 1	Superiore epistola quā.
De 42. mansionibus.	li. 1	In 77. psalmo quem
De filio prodigo.	li. 1	Beatitudinis tuæ inter
De 12. quæstionibus.	li. 1	Ignota vultu fidei
De 11. quæstionibus.	li. 1	Filius meus Apodemius
De Anna & Ioachim	li. 1	Petitis à me vt vobis
De resurrectione carnis.	li. 1	In ipso iā profectiois.
De rephensione Petri à Paulo	li. 1	Dño vero sc̄to, & beato.
Ad Cyprianū in psal. 89	li. 1	Prius te Cypriane pres.
In psalmū 44	li. 1	Scio me principia
De vinculis beati Petri.	li. 1	Sæpissimo rogatu
De locis hebraicis.	li. 1	Eusebius q̄ à beato Pā.
De 10. tēptationibus in deserto	li. 1	Hæc sunt verba quæ
De illustribus viris	li. 1	Hortaris dexter vt tran.
De præcipuis scriptoribus	li. 1	Vis nunc acriter mi fra.
De optimo gñe interpretadi	li. 1	Paulus apostolus p̄sente
De correctione psalterij	li. 1	Dilectissimis fratribus.
De omnibus Bibliæ libris.	li. 1	Frater Ambrosius tua
De homine perfecto	li. 1	Ecce iteḡ ad te scribo
De obediētia & iuramēto.	li. 1	Præsumptionem meam
De tribus virtutibus.	li. 1	Tres quodammodo vir
De institutione filix.	li. 1	Beatus ap̄tus Paulus.
De parētibus honoradis	li. 1	Parētum meritis sub.
De vita clericor̄ ad Nepotianū.	li. 1	Petis à me Nepotiane.
De eadē re ad Oceanū.	li. 1	Sophromius Eusebius.
Ad Rusticū de vita ep̄i.	li. 1	Sufficere quidem fidei
Regulam onialiū ad Eusto.	li. 1	Tepescens in membris.
De virginitate ad Eusto.	li. 1	Audi filia & vide &.
Item de virginitate.	li. 1	Quātam in cœlestibus.
Ad Demetriadē de eadē re.	li. 1	Inter oēs materias quas.
De recto modo viuēdi.	li. 1	Vetus scripturæ cele.
De viduitate ad Furiam	li. 1	Obssecras l̄ris & suppl̄.
De Monogamia.	li. 1	In veteri via nouam se.
Ad Heliodorū nōdum ep̄m.	li. 1	Quāto amore & stu.
De cæreo paschali	li. 1	Hieronymus p̄sidio fra.
De vita monastica ad rusticū	li. 1	Nihil christiano sc̄eli.
Cōsolatio ægrotātis amici.	li. 1	Quaquām certissime no.
De cōtinētia ad Rusticū.	li. 1	Quod ignotus ad igno.

ABBAS SPANHEMENSIS

Ad Sufannam lapfam	li.1.	Quid taces ania? quid;
Ad Sabinianum diaconem lapsum	li.1.	Samuel quondā luge.
De duobus filijs	li.1.	Omniū qdem de scri.
De octogintaquatuor hæresibus,	li.1.	Symoniaci à Symone
Contra hæreticos	li.1.	Omne qd est aut inge.
Aduersus Montanum	li.1.	Testimonia de Iohāne
De origine ania ad Augustinum	li.1.	Dño verè sc̄tō ac beato
De vita monastica	li.1.	Bonus homo de the.
De assumptione sanctæ Mariæ.	li.1.	Cogitis me o Paula.
De testamento Gerontij.	li.1.	Cuncti mei sensus.
Vita Pauli primi heremitæ	li.1.	Inter multos sepe.
Vita sancti Hilarionis.	li.1.	Scripturus vitam beati
Vita captiui monachi	li.1.	Qui nauali prælio di.
Vita sanctæ Paulæ	li.1.	Si cuncta mei corporis.
De muliere septies p̄cussa.	li.1.	Sæpe à me innocenti.
Vita sanctorum patrum	li.1.	Benedictus deus qui.
De morte Nebridij	li.1.	Vereor ne officii pu.
De vita & obitu Marcellæ	li.1.	Sæpe & multum fla.
Epitaphium Nepotiani	li.1.	Grandes materias
Epitaphium Fabiolæ.	li.1.	Plures anni sunt q̄ sup.
Interpretationes nominū hebraicorū.	li.1.	Philo disertissimus
De fide & cōuersatōe Ch̄rianorū.	li.1.	Dauid gloriosus i psal.
De humilitate & patientia.	li.1.	Quamq̄ mihi multo.
Chronica omnimodæ historiæ	li.1.	Eusebius Hieronym⁹.
De Hebraico alphabeto	li.1.	Aleph mille vel doc.
Ad Marcellā de. v. quæstionibus	li.1.	Magnis nos prouocas
De quæstionibus Genesis	li.1.	Qui in principijs libro
De quæstionibus regum	li.3.	Fuit vir vnus de ra.
De quæstionibus Paralipo.	li.2.	Hebernati sunt duo.
In canticum Delbore	li.1.	Cecinerūtq; Debbora
In Esaiam prophetam.	li.18.	Expletis longo vix.
In Hieremiam.	li.20.	Post explanationē. xij
In Ezechielem	li.14.	Finitis in Esaiā. xvij.
In Danielelem	li.2.	Cōtra Danielē pphe.
In Ozee prophetā	li.3.	Si in explanationibus.
In Iohalem.	li.3.	Nō idē ordo. xij. pphe
In Amos prophetam.	li.1.	Amos pphe q̄ sequit
In Abdiam.	li.1.	Cum essem paruulus.
		In Ionam

In Ion
In Mi
In Na
In Ab
In Sop
In Agg
In Zac
In Mal
In Ecc
In Pro
In Can
In Euan
In Euan
In quatu
In eplā
In eplā
In eplā
In eplā
In eplā
In eplā
In Apoc
In quosc
De veste
Ad Dar
Ad Pam
Epistola
Sermone
Hæc sunt
signāda c
logo nō h
multa di
Hierony
de hebra
atq; legen
corū latin

In Ionam.	li. 1.	Triēniū circiter fluxit
In Michæam	li. 2.	Temporibus Ionathæ
In Naum prophetam,	li. 1.	Iuxta. LXX. interptū.
In Abacuc	li. 2.	Primū chromati ep̄o.
In Sophoniam.	li. 1.	Verbū dñi qđ factum.
In Aggæum.	li. 1.	Hieremias propheta.
In Zachariam.	li. 3.	Secūdo anno Darij.
In Malachiam.	li. 1.	Deus p̄ Moysen pp̄o.
In Ecclesiasten	li. 1.	Memini me ante hoc.
In Prouerbia Salomonis	li. 5.	Parabolæ græcæ lati.
In Cantica canticorum	li. 3.	Epithalamium libellus
In Euangelium Matthæi	li. 4.	Sciēdum ne quē igna.
In Euangelium Marci	li. 1.	Omnis scriba doctus.
In Euangelium Lucæ	li. 1.	In Euangelium Iohannis li. 1.
In quatuor Euāgelia anagogice	li. 4.	Primū quærendum est
In ep̄lam Pauli ad Romanos, li. 5.	In duas ad Corinthios ep̄las, li. 2	
In ep̄lam ad Galatas	li. 3.	Pauci admodum dies.
In ep̄lam ad Ephesios.	li. 3.	Sapientem virum quid
In ep̄lam ad Philipenses	li. 1.	In ep̄lam ad Colossenses li. 1.
In ep̄lam ad Theſſaloniceſ.	li. 4.	In duas ad Timotheum li. 3.
In ep̄lam ad Titum	li. 1.	Licet non sint digni.
In ep̄lam ad Philemonem.	li. 1.	Qui nolūt inter ep̄las.
In ep̄lam ad Hebræos.	li. 1.	In Actus apostolorum li. 1.
In Apocalypſim.	li. 7	In ep̄las Canonicas li. 7
In quosdam psalmos	li. 6.	Omne psalteriū saga.
De veste sacerdotali.	li. 1.	Vsq; hodie in lectioe.
Ad Dardanū de terra promissiōis	li. 1.	Quæris Dardane
Ad Pammachium Apologeticus,	li. 1.	Quòd ad te hucusq; nō
Epistolarum ad diuerſos	li. 1.	Quoniā vetusto oriēs.
Sermones plures	li. 1.	Dignū est fratres ap.

Hæc sunt q̄ de scriptis bt̄ssimi doctoris Hieronymi ad p̄ns nobis cō
 signāda occurrerūt. Nec dubitamus eū plura scripsisse q̄ in hoc catha
 logo nō habent, ob id vel maximè qđ vel nobis incognita, vel inter
 multa dispersa remāserūt. Inter oēs em̄ ecclesie doctores nullus plus
 Hieronymo profuit, q̄ præter innumera opuscula vetus testamentū
 de hebraico in latinū transtulit, ac nouū ad græcā veritatē correxit,
 atq; legendū ecclesie fideliter obtulit. Multa quoq; volumina græ
 cob; latina fecit. Videlicet Origenis, Iosephi Iudæi, Eusebij Cæsari
 ensis

ensis, Didymi Alexandrini, Victorini martyris, & aliorum.
Moritur tandem post multos labores plenus dierum, sub Honorio &
Theodosio principibus, Anno dñi. CCCCXXII. Indictione quinta,
ultima die mensis Septembris, hora completorii. Aetatis suae anno no-
nagesimo nono, sepultus apud Bethleem multis coruscans miraculis,
cuius vitam Eusebius discipulus eius descripsit.

Avdentius ep̄s Hispanus, vir in diuinis scripturis exercitatus habens ingenium, scripsit aduersus Manichaeos, Sabellianos & Arrianos praecipua tamen intentione contra Fotinianos, qui postmodum Bonosiaci vocati sunt, opus insigne, quod praenotasse dicitur.

De fide contra haereticos li. 1

Alia quoque nonnulla aedidit, quae ad notitiam meam minime venerunt.

Rufinus monachus & Aquilegiensis ecclesiae presbyter vir eloquens, & in diuinis scripturis valde eruditus, graeco & latino peritus eloquio, inter ecclesiasticos doctores non paruae opinionis fuit. Eius scripta licet multa sint, tamen inter apocrypha computantur, 15. dist. Sancta Romana, propterea quod in sanctissimum virum Hieronymum scripserit inuestiuas epistolas, sicut ex earum lectione intelligi potest. Sed postea in concordiam dilectionis fraternae redeuntes, facta sunt opuscula Rufini autentica, in quantum Hieronymi dictis non fuerint contraria. De scriptis ergo Rufini subiecta referuntur.

In Osee prophetam. li. 1 In Amos prophetam. li. 1

In Iohel prophetam. li. 1,

De sua fide ad Laurentium ep̄m. li. 1

Mihi quidem fidelissimi,

Inuestiuarum contra Hieronymum. li. 2

Perlegi scripta tua.

De sua fide ad Anastasium. li. 1

Audiui quosdam cum

De benedictionibus patriarcharum. li. 1 De sacramentis. lib. 1

Exhortationis ad Probam. li. 1

Additiones ecclesiasticae historiae. li. 2.

Epistolarum ad diuersos. li. 2.

Alia in super multa composuisse dicitur, sed ad manus nostras non venerunt. Multorum quoque volumina graecorum & latinum traestulit, vtz Clementis, Origenis, Basilii, Gregorii magni ep̄i, Paphili mar, Eusebii Caesariensis, Euagrii, Sixti philosophi, & aliorum multorum, quae omnia suis praefationibus & epistolis praesignauit. Claruit Archadii & Honorii imperatorum temporibus, & multa ac varia conscripsit. Anno dñi. CCCC.

Iohannes Episcopus Constantinopolitanus, Eusebii Emiseni ep̄i discipulus, qui ob venustatem eloquii, Chrysostomus, i. os aureum

nomi

nominatur, vir in diuinis scripturis eruditissimus, in declamandis homilijs ad populum excellētis ingenij fuit, & non minus sanctitate quā eruditione præclarus, à populo in magna reuerentia & amore habebatur. Hic beatissimus Antistes multas iniurias à Theophilo Alexandrino sustinuit, eiusque fraudulentis & dolosis machinatiōibus ab episcopatu in exiliū pulsus fuit, sicut in vita eius & tripartita historia inuenitur. Scripsit autem græco sermone multa volumina. De quibus ego apud Latinos dūtaxat vidi subiecta.

De compunctione.	li. 2	Cū intueor te beate.
Quòd nemo lædit nisi à seipso.	li. 1	Scio quod crassioribus.
De reparatione lapsi	li. 1	Quis dabit capiti
In euangeliū Matthæi.	li. 2	Sicut referūt Matthæū.
In euāgeliū Iohānis ho. 87.	li. 1	Quī agonum certamina
In epistolam Pauli ad Hebræos.	li. 1	Multifariā & multis.
De laudibus sancti Pauli.	li. 6	Nihil proculdubio est.
Ad stagiriū monachū arreptitiū.	li. 3	Oportuerat quidē ho.
De sacerdotio cū Basilio.	li. 6	Mihi quidem multi.
Ad Eutropium quoque	li. 1	Semper quidē sed nunc
In principiū Marci.	li. 1	Animal illud quod in io
De diuite secundū Lucā.	li. 1	Homo quidam erat di.
De cruce & latrone.	li. 2	Hodierna die dñs.
In psalmū Miserere.	ho. 2	Pictores imitantur ar.
In psalmum. CXXII	ho. 1	Ad te leuauī oculos.
De psalmo. CL.	ho. 1	Laudate dñm ī sanctis.
De beato Iob	ho. 1	Verūtñ fratres charis.
De ascensu Helix.	ho. 1	Apud quosdā veteres
De septē Machabæis.	ho. 1	Quòd speciosa & grata
De tribus pueris	ho. 1	Triū puerorū sermo.
De Susanna in Daniele.	ho. 1	Diuinæ lectiones &
De pœnitentia	ho. 1	Prouida mēte & pro
De diuite & paupere.	ho. 1	Prata & nemorosa lo.
De resuscitatione Lazari.	ho. 1	Grandi fratres stupo.
De muliere Chananæa.	ho. 1	Multæ tempestates in
De scandalis huius mūdi	ho. 1	Væ mundo ab scādalis.
De sancto Iohāne Baptista.	ho. 1	De Iohāne dicitur, fuit
De Seueriano ep̄o recipiēdo.	ho. 1	Sicuti capiti corpus.
De ieiunio & lectione Genesis	ho. 1	Iocundū quidē natis est.
De eruditione disciplinæ.	ho. 1	Eruditio disciplinæ.

Cum

ABBAS SPANHENMENSIS

Cū de suo exilio ageretur,	ho.1.	Multi quidem fluctus,
De militia spiritali	ho.1.	Bona quidē sunt & vti,
De militia Christiana	ho.1.	Omnes hoīes q se stu,
De patre & duobus filijs	ho.1.	Oīm quidē de scriptu,
Ad Neophitas	ho.1.	Benedictus deus ecce,
De turture	ho.1.	Turtur amatrix here,
De Asia regressus	ho.1.	Moses magnus ille,
Post reditum prioris exilij	ho.1.	Quid dicā, qd loquar,
De fide in Christo	ho.1.	Si credis q deus erat,
De prodicione Iudæ	ho.1.	Paucis hodie necessa,
De cruce dominica	ho.1.	Quid dicā, qd loquar,
De ascensione domini	ho.1.	Qñ de cruce nra procel,
De pentecoste	ho.1.	Hodie nobis terra fact,
De natiuitate domini	ho.2.	Et reclinauit eū in præ,
Decollationis Iohannis	ho.1.	Heu me quid agam,
De primi hominis dignitate	ho.1.	Dignitas humana,
De lapsu primi hominis,	ho.1.	Nemo q nesciat à prin,
De fide Abrahamæ	ho.1.	Fides est religionis san,
De Iacob & Esau	ho.1.	Portabat Rebecca,
De Ioseph	ho.1.	Mittitur à Iacob patre,
De misericordia dei,	ho.1.	Confitemini dño, qm,
Contra auaritiā,	ho.1.	Euertendi sunt nobis,
De causa peccati	ho.1.	Age tandem si placet,
De gula & voluptatibus	ho.1.	Corpus nobis reliquis,
De humanitate & misericordia	ho.1.	Audite fratres Paulum,
De inani gloria fugienda	ho.1.	Quid tandē inanis glo,
Quomodo deo grati simus	ho.1.	Gratiæ sunt p nos deo,
Quòd merita parentum nulli nocēt,	ho.1.	Paulum & ipsi imite,
Contra desperationem	ho.1.	Si quis natura in mētis
De elemosyna largienda,	ho.1.	Quid stipem deposcē
De maledicis benedicendis	ho.1.	Ingemiscendi mihi cu
De refrenanda concupiscentia	ho.1.	Excitatus ē somno,
De misericordia in pauperes	ho.1.	Quo tandem digni ipsi
De cauendo scandalo	ho.1.	Animaduertite quātū
De amandis persecutoribus	ho.1.	Iungamus nos ipsos,
De consolationibus	ho.1.	Quēadmodū cibo vi
De erogandis diuitijs	ho.1.	Si opifices qui manu,
De laudando deum fide formata	ho.1.	Imitemur & ipsi patri
		De cha

De
De
De
De
De
De
Exh
Ad
Ad
Hon
les, c
ercit
mor
S
h
Arch
Hui
nō ta
q̄ dec
tē mi
dile
litan
tinus
In ep
In ec
De m
Extar
valde
huc
Iohan
V
velut
cōtem
Adu
Adu

De charitate dei	ho.1.	Sequemur & nos super.
De præmijs sanctorum & gehenna	ho.1.	Haud æque idē beatiss.
De occultandis bonis operibus.	ho.1.	Rerum tuarum dispensa.
De spe & præsumptione	ho.1.	Nemo desperet si per.
De contemptu mundi	ho.1.	Quæadmodū inquit in.
De charitate	ho.1.	Charitatem optimum.
Exhortationis bonæ vitæ	ho.1.	Eo ipsi proxime ad p.
Ad Theodorum monachum	lib.1.	Si possem literis la.
Ad Ciriacum episcopū de exilio	lib.1.	Age rursus exhauriam.
Homilias etiā multas, sermones & ep̄las fert scripsisse innumerabiles, q̄ ad manus n̄ras nō venerūt. Tādē post multos labores & sc̄tā exercitia dolo Theophili Alexadrini & Eudoxiæ Augustæ i exilio Pōti morit̄. 6. Calend. Februarij. Anno dñi. CCCCXI. Indictione. IX.		
<p>Seuarianus ep̄s Gauellēsis, vir in diuinis scripturis eruditissim⁹, & in declamādis homilijs ad ppl̄m doctor admirabilis, incredibilis eloquētiæ fuit, vñ & frequēter à bt̄o Iohāne supradictō ep̄o & Archadio impatore ad faciēdū sermonē Cōstātinopolim euocabat̄. Huic S. Iohannes populū suū cōmendabat dū vrgeretur in exilium, nō tantū doctrinā, sed & vitæ meritū veneratus. Seuerianus aut̄ plus q̄ decebat se populo cōmendās, inter eū & Iohannē discordiæ fomitē ministravit. Sed reuerso patriarcha de exilio ad sc̄dera fraternæ dilectionis reuersi sunt, sicut homilia testat̄ in ecclesia Cōstātinopolitana desup̄ habita. De scriptis aut̄ Seueriani doct̄issimi viri apud Latinos pauca habent̄, & ad manus nostras pauciora venerūt.</p>		
In ep̄lam ad Galatas	lib.1.	De baptismo & epiphania, li.1.
In ecclesia Cōstātinopolitana,	ho.1.	In aduentu domini & salua.
De morte innocentum.	ho.1.	Zelus quo tendat, quo.
Extant illius apud nos & aliæ quædam homiliæ, breues quidem, sed valde vtilēs. De cæteris opusculis eius, & si multa ferantur, nihil adhuc reperi. Claruit sub Archadio & Honorio, eo tempore quo & Iohannes Chrysofomus. Anno dñi. CCCC.		
<p>Vtellius Afer, Donatianoꝝ schisma defendēs, vir quidē in diuinis scripturis exercitatus, si in ecclesiastica vnitāte permansisset, satis vtilē doctrinā cōposuerat. Sed q̄a veros catholicos velut traditores & psequeutores arguit, merito cū suis voluminibus cōtemptus fuit. Extant de scriptis illius subiecta volumina.</p>		
Aduersus gentes	lib.1.	Quod odio sint mundo serui dei. lib.1.
Aduersum nostros quærimoniārum	lib.1.	

Multa præterea volumina cōposuisse dicitur, quæ ad notitiã meam nõ venerunt. Claruit sub Constante filij Constantini magni imperatoris. Anno domini. CCCLX.

Theodorus Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir doctus & discretus, atq; in lectione veteris authoris scripsit aduersus Apollinariistas & Eunomianos elegantissimum volumen, in quo euidentissima ratione & autoritate prauas hereticorum doctrinas confudit. Prænotauit autem hoc opus magnificum & insigne.

De incarnatione domini lib. 15.

Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiã meam non venerunt.

Macrobius presbyter, & postea in vrbe Roma Donatistæ occultus episcopus. Cum adhuc presbyter esset in ecclesia dei, scripsit ad cōfessores & ad virgines Chri volumẽ, moralis quædam, sed valde necessariæ doctrinæ. In quo præcipue agit & tractat.

De custodia castitatis lib. 1.

Claruit inter nostros primum Aphricæ, inter suos Donatistas Montefes postea Romæ.

Heliodorus quidã presbyter in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seculariũ scripserat nõ ignarus, ad disputandũ satis acuti & scholastico more vehemētis ingenij, vt oĩm rebus vnũ ostenderet esse principiũ, nec quicquid materialiu aliunde quã à deo creatum, scripsit satis elegans & insigne opus, quod prænotauit.

De naturis rerum exordialium lib. 1.

Alia etiã cōplura scripsisse dicit, quæ ad notitiã meã non venerunt.

Theodorus monachus, beati Pachomij discipulus, atq; post illius decessum cœnobio eius præpositus, vir in diuinis scripturis eruditus, & regularis disciplinæ strenuus gubernator, & nõ minus sanctitate quã doctrina venerabilis. Scripsit ad monasteria scripturarũ sanctarum luculentos sermones.

Exhortationis epi. 3

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX,

Oriesis monachus & discipulus sancti Pachomij & eius successoris Theodori collega, vir in diuinis scripturis ad pfectum instructus, & tamã vita quã eruditione spectabilis. Scripsit pro æ diffinitione monachorum opus diuino sale cõditum, totiusq; monasticæ disciplinæ instrumētis constructũ, quod prænotare possumus.

De instructione monachorum, lib. 1. Si quid amplius scripserit nescio.

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX,

Iohã.

Iohannes Cassianus, natione Scyta, beati Iohannis Chrysofomi
Cōstantinopolitani epi quondā auditor atq; discipulus, & ab eo
diaconus ordinatus, post aliquot annos ab eodē, nescio propter
quā causam expulsus, apud Massyliā presbyter cōsecratus, duo mo-
nasteria, viroꝝ scilicet & mulierꝝ, cōdidit, in qbus regularis discipli-
næ feruor magnus, pluribus annis pmāsit. Scripsit experiētia magi-
stra plura opuscula, in qbus etiam apud interpretē venustas eloquiū
cōspicitur. E quoꝝ numero ferunt. Rogatus à Leone archidiacono,
postea Romanæ vr̄bis epi, scripsit aduersus Nestorē hæreticū.

De incarnatione domini lib. 7
De institutis monachorum lib. 4 De institutis ac re.
De octo vitijs capitalibus, lib. 8 Quintus nobis iuuāte.
Collationes sanctorum patrum lib. 24 Cū in heremo Scyti.

In his collatiōibus sanctorꝝ utilis & necessaria monachozꝝ instructio
est, sed quia p̄ beatū Prospez de arbitrii libertate in certis reprehē-
dit, opuscula eius inter apocrypha cōputant. Morit̄ tandē post mul-
toꝝ æditionē librorꝝ apud Massyliā nō sine opiniōe sc̄itatis, Theo-
dosio & Valētiniano regnātibus, Anno dñi. CCCCXXXV.

Lucianus ecclesiæ Hierosolymitanæ presbyter, vir in diuinis
scripturis admodū eruditus, vita & cōuersatione sanctissimus,
cui t̄pibus Honorij & Theodosii oīpotens deus locū sepulchri,
& reliquiæ sanctissimi prothomartyris Stephani reuelauit. Fertur
nōnulla scripsisse opuscula. E quibus extat proluxa epistola.

De inuentione sancti Stephani lib. 1. Lucianus presbyter.
De cæteris nihil vidi.

Scripsit autē ipsam reuelationē græco sermone, quā Auitus presby-
ter genere Hispanus in latinū vertit eloquiū, & adiecta epistola sua
per Orosium orientalibus misit legendā. Claruit sub Honorio &
Theodosio principibus, circa annos dñi. CCCCX.

Seuerus presbyter cognomēto Sulpitius, ex Aquitanica provin-
cia ortus, vir gñe & lris nobilis, & paupertatis atq; humilitatis amo-
re cōspiciuus. Charus etiā sc̄toꝝ viroꝝ Martini Thuronenfis &
Paulini Nolani epi, in senectute sua deceptus à Pelagianis, & ag-
nosces loquacitatis culpā, silētiū vsq; ad mortē tenuit, vt peccatū qd
loquēdo cōtraxerat, tacēdo salubriter emendaret. Scripsit nō sper-
nēdæ lectionis opuscula. De quibus referuntur subiecta.

De vita sancti Martini episcopi lib. 3 Pleriꝝ mortalium.
Collatio Posthumiani & Galli lib. 3 Cū in vnum locum ego.

Epistolarum ad Sororem li.1. Epistolarum ad diuerfos li.1.
 Ad Paulinum Nolanum episcopum, li.2.
 Alia quoq; nonnulla scripsisse dicif, quæ ad notitiã meã nõ venerunt.
 Claruit cum sancto Martino Turonensi archiepo, sub Archadio &
 Honorio principibus. Anno dñi. CCCCXX.

AVsonius eps Burdegalensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris suo tẽpore nulli secundus, metro excellens & prosa, nõ minus sanctitate q̃ eruditioẽ clarus effulsit, qui apud Treuerim in cõcilio sub Maximo principe vnã cum sanctis Martino. Ambrosio Mediolanensi, & Hieronymo presbytero multa præclarageffit. Scripsit ibidem existens inter cetera metricẽ opusculum insigne quod prænotatur.

Mosella li.1. De laude eiusdem patriæ li.1.
 Sed & alia multa ferẽ scripsisse opuscula quæ ad nos minimẽ venerũt.
 Claruit sub Maximo. Anno dñi. CCCCX.

AVgustinus eps Hipponensis, natione Carthaginẽsis in Aphrica, vir tã in diuinis scripturis q̃ in secularibus lris oĩm doctõrũ eruditissimus, sermone disertus, eloquio clarus, sensu profundus, vita & cõuersatione sanctissimus. Tanta scripsit opuscula, vt neminẽ crediderim oĩa posse ṽl legere vel habere. Vnde sine dubio mẽtiri cõuincif, qui se Augustinũ inuenisse totum confitef. Cunctos em̃ scriptores & numero librorũ & vtilitate p̃cedit, qui plusq; mille tractatus insignes cõposuit. Nemo sic profunde sacrã scripturã vt Augustinus explanauit, Christianos mores nemo sic vtiliter instituit, nec fidẽ catholicã aliquis eo ardẽtius defensauit. Introduxit eum rex in cellam vinariã, tantãq; fortitudine induit, q̃ oēs aduersarios fidei oris sui gladio fortiter prostravit. Hunc si doctõrem habueris, etiam deficientibus cæteris, sufficit ipse tibi. Nunc itaq; de multis libris q̃s ædidit, vel paucos consignemus.

De sancta Trinitate,	li.15	Lecturushæc quæ de.
De ciuitate dei.	li.22	Gloriosissimã ciuitatẽ.
De prædestinatione sanctorum	li.2	Dixisse quidem Aplm.
In Genesim ad literam.	li.12	Omnis diuina scriptu.
In Genesim imperfectus	li.1.	De obscuris naturaliũ.
De Genesi contra Manichæos	li.2.	Si eligerẽt Manichæi.
De Academicis.	li.3	Vtinã Romaniane
De vita beata	li.1.	Si ad philosophiẽ por.
De ordine quoq;.	li.3.	De ordine rerum.

Solilo

Solilo
 De m
 De q
 De l
 De m
 De m
 De v
 De v
 De du
 Acta
 De fic
 De fer
 De oc
 Psalm
 Cont
 Cont
 De m
 Cont
 Ad Si
 Contr
 De Ag
 De do
 Contr
 Confe
 Contr
 Contr
 De nat
 Contr
 Contr
 Quæst
 Propo
 In eplã
 In eplã
 Annot
 De car
 De con
 Contr
 De bag

Soliloquiorum.	li. 2	Volenti mihi multa
De moribus ecclesie catholice.	li. 2	In alijs libris satis opi.
De quantitate anime.	li. 1.	Quoniam video te abundare.
De libero arbitrio.	li. 3.	Dic mihi quare so te.
De magistro.	li. 1.	Quid tibi videmur
De musica.	li. 6	Modus qui pes est di.
De vera religione.	li. 1.	Cum omnis vite bone
De utilitate credendi.	li. 1.	Si mihi honorare unum.
De duabus animabus.	li. 1.	Opitulante dei miseri.
Acta cum fortunato Manichæo.	li. 1.	Quinto ca. septem. ar.
De fide & symbolo.	li. 1.	Quoniam scriptum est
De sermone domini in monte.	li. 2.	Sermonem quem locutus.
De octoginta tribus questionibus.	li. 1.	Utrum anima a seipsa sit.
Psalmum contra partem Donati.	li. 1.	Omnes qui gaudetis de.
Contra epistolam Donati.	li. 1.	Abste ipso presente.
Contra Adamantium.	li. 1.	De eo quod scriptum est.
De mendacio.	li. 1.	Magna questio est de.
Contra mendacium.	li. 1.	Multa mihi legenda.
Ad Simplicianum epistolam.	li. 2.	Gratissimam plane atque.
Contra epistolam fundamentum.	li. 1.	Unum deum verum omnipotentem.
De Agone Christiano.	li. 1.	Corona non promittitur.
De doctrina Christiana.	li. 4.	Sunt precepta quedam.
Contra partem Donati.	li. 2.	Quoniam Donatistæ nobis.
Confessionum.	li. 13.	Magnus est dominus deus
Contra Faustum Manichæum.	li. 33.	Faustus quidem fuit ge.
Contra Felicem Manichæum.	li. 2.	Honorio Augusto sex.
De natura boni.	li. 1.	Summum bonum quo sum.
Contra Secundinum.	li. 1.	Benevolentiam in me quam.
Contra Hilarium.	li. 1.	Qui dicunt mentionem.
Questiones Evangeliorum.	li. 3.	Hoc opus non ita scri.
Propositionum ex epistola ad Romanos.	li. 1.	Sensus hi sunt in epistola.
In epistola ad Romanos. imperfectum opus.	li. 1.	In epistola quam Apostolus Paulus.
In epistola ad Galatas.	li. 1.	Causa propter quam scri.
Annotationum in Iob.	li. 1.	Opera magna erant ei.
De cathezizandis rudibus.	li. 1.	Petisti me frater deo.
De consensu evangelistarum.	li. 4.	Inter omnes divinas auc.
Contra epistolam Parmeniani.	li. 3.	Multa quidem alias ad.
De baptismo contra Donatistas.	li. 7.	In libris quos aduersus

Contra quod attulit Centurius,	li. 1.	Dicit eo qđ scriptū est.
Ad inquisitiones Ianuarij	li. 2.	Ad ea quę me interro.
De opere monachorum,	li. 1.	Iussioni tuę scđe frater.
De bono coniugali	li. 1.	Qm̄ vnusquisq; homo
De virginitate,	li. 1.	Librū de bono cōiug.
Contra lras Petuliani Donatistę	li. 3.	Notis nos sępe volu.
Ad Cresconium grammaticum	li. 4	Qñ ad te Cresconi.
Testimonioꝝ contra Donatistas	li. 1.	Qui timetis cōsentire.
Contra nescio quem Donatistam	li. 1.	Probatiōes rez; neces.
Admonitionis Donatistarum,	li. 1.	Quicūq; calumnijs ho.
De diuinatione dęmonum	li. 1.	Quodam die in diebus
Contra Paganos quęstiones. VI.	li. 1.	Mouet quosdā & req.
In eplam Iacobi	li. 1.	Duodecim tribubus q.
De baptismo paruulorum,	li. 3.	Quamuis in medijs &
Dialogum ecclesię & synagogę	li. 1.	Duarum matronarum
De vnico baptismo,	li. 1.	Respondere diuersa
De maximianistis cōtra donatistas,	li. 1	Multa iā dixim⁹, mul.
De gratia noui testamenti,	li. 1.	Quinq; mihi pposuisti
De spiritu & litera	li. 1.	Lectis opusculis quę.
De fide & operibus	li. 1.	Quibusdam videtur
Breuiiculū colla. cum Donatistis	li. 3.	Cum & catholici epi.
Collationis cōtra donatistas.	li. 1.	Quid adhuc donatistę
De videndo deo,	li. 1.	Memor debiti quo.
Commonitorium donatistarum,	li. 1.	Sicut pręsens rogau.
De natura & gratia	li. 1.	Librum quem misistis
Ad Orosiū contra Prifillianistas	li. 1.	Respondi tibi quærē.
De origine animę ad Hieronymū	li. 2.	Deū nr̄m qui nos vo.
Ad Emeritum ep̄m donatistę	li. 1.	Simul nūc frater Eme.
De gestis Pelagij	li. 1.	Posteaq; in manus me.
De correctione donatistarum,	li. 1.	Laudo & gratulor &
De pręsentia dei ad Dardanum,	li. 1.	Fateor ff dilectissime
De gratia & originali peccato	li. 2.	Quātum de vestra &
Gesta cum Emerito donatista	li. 1.	Gloriosissimo Hono.
Contra sermonem Arrianorum	li. 1.	Eoz; pręcedēti dispu.
De nuptijs & concupiscentia	li. 2	Hęretici noui dilectif.
De adulterinis coniugijs	li. 2	Prima quęstio ē frater
Locutionum in Heptateuchon,	li. 7	Locutiones scriptura.
Quęstionum in Heptateuchon	li. 7	Cum scripturas scđas.

De anima

De anima & eius origine	li. 4	Synceritatem tuā erga
Cōtra aduersarium legis & pphe.	li. 2.	Librū quē misistis fra.
Contra Gaudentium Donatistā	li. 2.	Gaudētius Donatista.
Contra duas ep̄las Pelagianorū	li. 4	Noueram te q̄dem fa.
Cōtra Iulianū ep̄m Pelagianorū	li. 6.	Contumelias tuas &
Enchiridion ad Laurentium	li. 1.	Dici non pōt dilectissi.
De cura pro mortuis	li. 1.	Diu sc̄titati tuā coepe.
De octo quēstionibus ad Dulcitū	li. 1.	Quātum mihi videtur
De gr̄a & libero arbi. ad monach.	li. 1.	Propter eos q̄ hoīs lib.
De correctione & gratia	li. 1.	Lectis l̄sis tuis Valen.
De XXI. sententijs scripturaz.	li. 1.	Omnis q̄ beate vult vi.
De Epicureis & Stoicis	li. 1.	Aduertit nobiscum
De illo: Ego sum qui sum,	li. 1.	Cū diuina lectio lege.
De fide contra Manichæos	li. 1.	Vnus deus p̄r & fili⁹ &
De pastoribus,	li. 1.	Spes tota nostra qa in.
De ouibus	li. 1.	Verba quæ cantau.
Meditationum	li. 1.	Dñe deus meus da cor.
Manuale de verbo dei	li. 1.	Qm̄ in medio laqueo.
De contritione cordis	li. 1.	Nihil certius morte, ni.
De contemptu mundi,	li. 1.	Audite fr̄es charissimi,
De cōueniētia decem plagarum	li. 1.	Non est sine causa
De cognitione veræ vitæ	li. 1.	Sapientia dei quæ os.
De fide ad Petrum	li. 1.	Ep̄lam fili Petre tuæ
De diffinitionibus ortho. fidei	li. 1.	Credimus vnū esse deū
De vita Christiana	li. 1	Ego peccator primus.
De quatuor virtutibus charitatis	li. 1.	Desiderium charitatis
De disciplina Christiana	li. 1.	Locutus est ad nos.
De decem chordis	li. 1.	Dñs & deus n̄r miseri,
De vanitate huius seculi	li. 1.	In hac vita positi fra.
De bono disciplinæ,	li. 1.	Multo sunt q̄ sanæ do.
De incarnatione domini	li. 1.	Legi literas tuas in.
De sacrificijs ad Marcellinū,	li. 1.	Illustri vltro ad eloq̄n.
Ad Vincentium	li. 1.	Accepi ep̄lam quā tuā.
Ad ps̄bytes deo gr̄as de. vi. quæ	li. 1.	Syncerissimo f̄ri & cō.
De vera beatitudine	li. 1.	Quāuis sapiam quā mi.
De reis liberandis ad comitem	li. 1.	Negotiosissimū in re.
Ad Dioscorum	li. 1.	Tu me innumerabiliū.
Ad Glorium Eleusium Felicem	li. 1.	Dixit quidem Apl̄us.
		Ad Esyci

ABBAS SPANHEMENSIS

Ad Esycium de fine seculi	lib.1.	Ad sanctitatem tuam.
Ad eundem de iudicio	lib.1.	Accepi literas vene.
Ad Consentium de trinitate	lib.1.	Cogitationis carnalis.
De ieiunio sabbati	lib.1.	Nescio unde sit factum
Ad Hilarium de quæstionibus	lib.1.	Ex literis tuis didici.
De anima Christi apud inferos	lib.1.	Quæstio quã mihi pro.
Ad Euodium	lib.1.	Si ea quæ me magis.
Ad Sixtum presbyterum de gratia	lib.1.	In ep̃la quã per charissi.
Ad Paulinum contra Pelagianos	lib.1.	Tandẽ aliqñ prouidit.
Ad Vitalem	lib.1.	Cum de te mihi essent.
Increpationis monialium	lib.1.	Sicut parata est seue.
Ad Iulianum comitem	lib.1.	O mi frater charissi.
De consuetudine ecclesiarum	lib.1.	Lectis literis tuis vbi.
De orando deo ad Probam	lib.1.	Et petisse te, & pmisiss.
De incarnatione Christi	lib.1.	Quantum ad oculos at.
De origine animæ ad Optatum.	lib.1.	Quãuis tuæ sanctitatis.
Ad Donatistas	lib.1.	Charitas Christi cui.
Ad Pascentium comitem Arrianũ,	lib.1.	Voluerã quidẽ petente
Altercationis cum eodem	lib.1.	Laurentius vir clariss.
De cauendo Iudaismo,	lib.1.	Literas sanctitatis tuæ.
De mirabilibus sacræ scripturæ,	lib.3	Oim mirabilium velut.
De vera innocentia	lib.1.	Innocentia vera est.
De natura animæ ad Iohannem	lib.1.	Deum nemo vidit vnq̃.
Regulam monialium	lib.1.	Hæc sunt p̃cepta quæ.
Regulam communem canonicorũ,	lib.1.	Ante oia fratres charis.
Quæstiones noui & vet. testam̃ti,	lib.1.	Deus est hoc qd nulla.
In totum psalterium tractatus seu	li. CL.	Diuersa sunt genera
In euangelium Iohannis	ho. 124	Intuentes qd modo au.
In epistolam beati Iohannis	ho. 10	Quod erat ab initio.
Contra quinque hæreses	lib.1.	Debitor sum fateor.
De. LXXXVIII. hæresibus	lib.1.	Symoniaci à Symone.
Ad Iulianam de viduitate	lib.1.	Augustinus ep̃s seruus
De renuntiatione seculi	lib.1.	De moribus Donatistarum, lib.1
Contra Maximum	lib.1.	Cum Augustinus Hip.
Contra eundem	lib.1.	Res iam postulat in eo.
De cantico nouo	lib.1.	Omnes qui baptizati.
De blasphemia in spiritum sanctũ,	lib.1.	Magna quæstio est.
Ad Hieronymũ de reprehensioe Pe,	lib.1.	Iam pridẽ tuæ charita.

Ad Bo

Ad Bonifacium	lib.1.	Quæris à me vtrum,	
Consolationis ad Lætum.	lib.1.	Legi eplam quã misiff.	
Contra Felicianum Arrianum	lib.1.		
De pfectiõe iustitiæ hominis,	lib.1.	De cataclysmo	lib.1.
De miseria hominis,	lib.1.	Fratres charissimi q̃.	
De immortalitate animæ,	lib.1.	Sialicubi est discipuli.	
De verbis domini homil.65	lib.1.		
Ad Armentarium & Paulinum	lib.1.	Vir egregius filius me.	
Ad Paulinum de quæstionibus	lib.1.	Qd̃ de puentõe tã prof.	
Ad Nebridium de memoria	lib.1.	A proœmio supersede.	
De visione dei ad Fortunatianum	lib.1.	Cõmonitoriũ sancto.	
De honestate mulierum	lib.1.	Nemo dicat fratres, q̃.	
De vita & moribus clericorum	lib.2	Propter quod volui &.	
De charitate	lib.1.	Diuiinarum scripturaz̃.	
De visitatione infirmi,	lib.1.		
De pœnitentia	lib.2	Quòd sit utilis & necess.	
De patientia	lib.1.		
De continentia,	lib.1.	De virtute animæ.	
Expositionis symboli cõtra infideles,	lib.2		
De ebrietate	lib.1.	Frequenter charitatem.	
De obedientia & humilitate,	lib.1.	Nihil sic deo placet.	
Retractionũ operum suorum,	lib.1.	Iam diu est vt facere.	
De verbis apostoli, Cautè ambu.	lib.1.	Apostolũ cum legeret.	
Expositionis orationis dominicæ	lib.1.	Symbolum reddidistis.	
De prædestinatione diuina	lib.1.	Dum sacraz̃ scriptura.	
De fide rerum inuisibilem,	lib.1.	Sunt qui putant.	
De natura rerum,	lib.1.	De habitatõe dei iaccessibili li.1.	
De illo, Quis est homo qui vult vitã	lib.1.		
In euangeliũ Matthæi quæstiones,	lib.1.	Cum diceret dñs, nemo	
De tabernaculo	lib.1.	De cõcupiscẽtia carnis tract. seu,	lib.4
De incõmutabili essentia dei,	lib.1.	De iuramento	lib.1.
De pulchro & apto,	lib.3	Ab Ambrosium presbyterz̃,	li.1.
De tempore barbarico,	lib.1.	De verbis apli tract. siue	li.20
De muliere Samaritana,	lib.1.	De huius vitæ instabilitate,	li.1.
De arbore sciẽtiæ boni & mali,	li.1.	Vnde malum,	lib.2
De Iacob & Ioseph,	lib.1.	In beato Iacob fr̃s di.	
De quarta feria,	lib.1.	De septẽ artibus liberalibus,	li.1.
Cõfutationis falsoz̃ articuloz̃,	li.1.	Contra Porphyrium,	li.1.
		h	Exhor-

ABBAS SPANHENMENSIS

Exhortationis ad fidem, lib. 1.	De timore dei, tract. siue lib. 1.
De defectu solis, tract. siue lib. 1.	De resurrectione tract. 2
Contra Iudæos tract. 2	De incōpetētibus nuptijs lib. 2.
De Eucharistia tract. 1.	De sancto Cypriano, tract. 4
De Iacob & Esau lib. 1.	De Grammatica lib. 1.
De temporibus æternis tract. 1.	De charitate inquieta, tract. 1.
Ad Victorem, lib. 4	De timore casto tract. 1.
De spe, tract. 1.	De suavi iugo domini, tract. 1.
De placēdo hoibus vel nō, tra. 1.	De duobus cæcis tract. 1.
De Abraham & Isaac tract. 2	De virgis Iacob, tract. 1.
De vtilitate pœnitētiæ tract. 2	De Golia & Dauid lib. 1.
De peregrinatiōe Chrianoꝝ, li. 1.	De iudicio Salomonis, lib. 1.
De cantico Exodi, lib. 1.	De cantico Esaia, lib. 1.
De vocatiōe apostoli Pauli, lib. 1.	De depositiōe epi Carthag. li. 1.
De nouissimo die tract. 1.	De voce & verbo tract. 1.
De venatoribus dei & seculi, tra. 1	De Emorroissa, tract. 1.
De depositiōe Restituti epi, tra. 1.	De vtilitate ieiunij tract. 1
De ebrietate Noe tract. 1.	De operibus sex dierum, tract. 6
De luctatiōe Iacob cū angelo, tra. 1.	De virga Mosi i serpētē, tract. 1.
De operibus misericordiæ, tract. 1	De muliere forti ex puerb. tra. 1.
De octo beatitudinibus tract. 1.	De correptione fraterna, trac. 1.
De Rubo quē vidit Moses tra. 1.	De auaritia quoq; tract. 1.
De amore dei, tract. siue lib. 1.	De ordinatione clerici, tract. 1.
De eligendo episcopo tract. 1.	De adolescentū luxuria, tract. 1.
De mortuis à dño suscitatis, tra. 1.	De charitate, tract. 2
De natiuitate domini, tract. 7	De Epiphania quoq; tract. 7
De quadragesima tract. 5	De passione dñi, tract. 2
Per vigilias paschæ, tract. 23	De symbolo tract. 3
Exhortatiōis ad cōpetētes, tra. 1.	De ascensione dñi tract. 2
De S. Perpetua & Felicitate, tra. 3	De sancto Vincentio, tract. 2
De eleemosyna spiritali tract. 1.	De eleemosynis corporaliū, tr. 1
De Samson, tract. 1	De Susanna & Ioseph, tract. 1.
De dedicatione templi tract. 2	Sermones de diuersis, cc. lib. 1.
Epistolas plusq. cc. lib. 1.	

Alia q̄q; multa & didit, q̄ si quis plenius nosse desiderat, Indiculū libro rū eius à Possidonio & ditū, de quo & nos cōplura recepimus, legat. Scribit Iacobus Vorago epus Ianuensis in tractatu suo, quē de libris Augustini cōposuit, q̄ nūerus libroꝝ, tractatū, sermonū & ep̄age eius,

eius
per
us:
dā
scri
leg
fin
gu
cap
& v
nat,
par
beat
tur.
gust
rat.
Lec
spic
pon
ctio
Sca
bris
dieꝝ
dei p
hab
stod
enti
dom

A
vive
re m
neno
as in
De f
Et q
Clan

eius, vltra mille triginta ascēdat. Cōcluditq; ita. Et ideo nullus vnq; re-
 pertus est, qui oēs libros Augustini potuerit inuenire. Et Possidoni-
 us: Mentit q; se te totū Augustine legisse fatef. Ego aut in hoc ope q̄s-
 dā tractatus nō absq; cōsilio obmisi, q̄ a plerisq; beato Augustino as-
 cribunt. E quibus est liber, De spū & aīa, in cuius .37. caplo Boetius al-
 legat, qui lōgo tpe post Augustinū natus est. Sed & stilus ipse Augu-
 stinum nō redolet. Item liber qui de vera & falsa p̄nitentia sub Au-
 gustini noīe iam impressus est, illi mendaciter ascribitur, qm̄ in .xvij.
 caplo circa finē ipse Augustinus allegat. Liber de consiliū virtutū
 & vitiorū, qui incipit, Apostolica vox, & stilū Gregorij papæ reso-
 nat, & cū antiquioribus exemplaribus concordat. Item liber de scala
 paradisi, cuius initium est, Cū quadam die, in antiquis exemplaribus
 beato Bernhardo inscribitur, cuius & spiritū & phrasin eloqui vide-
 tur. Quid multis nitar? Tot sunt tractatus & sermones q; beato Au-
 gustino falso inscribunt, vt eorū recensio propriū volumen exqui-
 rat. Nec meū est vt arbirer sedeā, & quæ aliena sunt, titulis priuem.
 Lector prudēs quid in his sibi faciendū vel tenendū sit, solerter pro-
 spiciat. Moritur aut sanctus doctor Augustinus in ciuitate Hip-
 ponensi, cū obsederet à Vvandalis. Anno dñi. CCCCXXX. Indi-
 ctione. xij. ætatis suæ. lxxvi. sacerdotij vero. xl. secundū Marianum
 Scotū, quinto Calēd. Septembris, obsidionis vr̄bis mēse tertio. Li-
 bris Iuliani Manichæi inter impetus obsidentū Vvandalorū, in ipso
 diez suoz sine respondens, & gloriose in defensione Christianæ fidei
 perseuerans. Testamentū nullū condidit, quia vnde conderet nō
 habuit, præter bibliothecā ecclesiæ, quam fratribus diligentissime cu-
 stodiendā etiam in morte cōmendauit. Rebus pauper, meritis & sci-
 entia diues Augustinus pontifex in dño quieuit, cuius vitam Possi-
 donius Calamensis episcopus descripsit.

Atricus Constantinopolitanæ vr̄bis post beatum Iohannem
 Chrysoftomū epūs, vir tam in diuinis scripturis, q̄ in seculari-
 bus literis eruditus, in hoc tamen reprehensibilis, q̄ in locum
 viuētis episcopi & iniuriose expulsi, se passus est ordinari, ex qua
 re multa scandala in ecclesia dei suborta sunt. Scripsit autē non sper-
 nenda nobis opuscula. De quibus extat opus insigne ad reginas, fili-
 as imperatorum Constantinopoleos.

De fide & virginitate

lib. 2

Et quædam epistolæ

Et alia non pauca.

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX.

h 2

Paulinus

PAulinus presbyter, discipulus sancti Augustini Hipponensis, & postea epi Nola Campaniae, ad quem Augustini & Hieronymi multa ferunt epistolae, variorum tractatus, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tempore secundus, non minus sanctitate quam eruditione clarus effulsit, de quo beatus Gregorius papa in tertio libro dialogorum scribit, quod tantae pietatis & miseratiois fuerit, ut postea quae omnia sua in pauperum usus, & captiuorum liberationem expenderat, etiam seipsum in seruitutem pro filio cuiusdam viduae tradiderit a qua tandem cum multis captiuis ob vitae meritum dimissus fuit. Scripsit tam metro quam prosa multa volumina, de quibus ista ferunt. In primis sancto Augustino petente scripsit.

Vitam sancti Ambrosii Medii.	li. 1.	Vitam sancti Felicis Nolani epi.	li. 1.
De sacramentis quoque	li. 1.	De morte baptizati infantis.	li. 1.
Panegyricum Theodosii	li. 1.	Hymnorum diuerso carmine	li. 1.
De contemptu mundi	li. 1.	De poenitentia	li. 1.
De benedictionibus patriarcharum.	li. 1.	De laude martyrum,	li. 1.
Ad Severum Sulpitium	epi. 4	Epistolarum ad diuersos	li. 1.

Alia quoque nonnulla addidit, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Honorio & Valentiniano principibus. Anno domini. **CCCCXX.**

Niceas Romacianae urbis epi, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio acutus sermone apertus & nitidus, scripsit ad aedificationem legentium non contemnendam lectiois opuscula. De quibus subiecta ferunt. Ad competentes qui ad baptismum disponunt.

Præparatorium,	li. 1.	De erroribus gentilitatis	li. 1.
De fide vnicæ maiestatis,	li. 1.	Aduersus Genealogiam	li. 1.
De symbolo quoque	li. 1.	De victima agni paschalis	li. 1.
Ad virginem lapsam,	li. 1.	Et quaedam alia.	

Claruit tempore Theodosii & Honorii principum. Anno. **CCCCXX.**

Simplicianus Mediolanensis post sanctum Ambrosium epi, vir in diuinis scripturis studiosus, & amator paupertatis, multis epistolis hortatus est Augustinum adhuc presbyterum agitare ingenium, & expositionibus vacare scripturae, ut velut alter Ambrosius Origenis compulsor operis videretur. Vnde & multas ad eius personam Augustinus absoluit quaestiones & epistolas. Sed & ipse ad Augustinum aliosque diuersos vtiliter conscripsit epistolas, quae partim hinc inde reperiuntur. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini. **CCCCXX.**

Isidorus

Isidorus senior, eps Cordubensis, vir in diuinis scripturis valde peritus, & seculariū literarū nō ignarus, ingenio promptus, & satis disertus eloquio, nō minus cōuersatōe morū q̄ sc̄ia scripturarū insignis, cuius eruditio apud veteres in magno p̄tio existebat: scripsit nō pauca in diuinis volumibus opuscula, de quibus ego tñ reperi, opus egregium qd̄ ædidi ad sanctū Orosiū presbyterum Hispanum.
In quatuor libros Regum. li. 4.
De cæteris nil reperi. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini. CCCCXX.

Orosius presbyter, natiōe Hispanus, beati Augustini quondā auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, vita & cōuersatione clarissimus fuit. Hunc beatus Augustinus pro discenda quæstione de natura animæ ab Hispania ad se veniētem, ad sanctum Hieronymū in Bethleem ludæ miserat, vbi aliquantulū moratus quæstionem pro qua venerat, luculenter didicit, & ad Hipponē remeans, reliquias prothomartyris Stephani secū portauit. Ad hunc studiosissimū virum, plura extāt beati Augustini opuscula, & resolutiones variæ quæstionum scripturarū. Scripsit vero & ipse subiecta volumina, Apologeticum.
Contra Pelagianos, li. 1.
De Hormesta mūdi chronicam li. 7. Preceptis tuis parui.
De ratione animæ li. 1. Cū apud vos cœlestis.
Epl̄as plures ad Augustinū, li. 1. Epl̄as quoq; ad diuersos li. 1.
In Cantica canticorum li. 1. Claruit vita & doctrina illustris cum sancto Augustino. Anno domini. CCCCXX.

Iohannes eps & patriarcha Hierosolymitanus, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, sed Origenis dogmatibus nimis intentus, patrum in se scripta cōcitauit, Hieronymi videlicet sanctissimi presbyteri, & Epiphani ep̄i, sicut in eorū ad eum missis inuenit epl̄is. Ipse autem Iohannes studij sui rationem reddens: dicit se non fidem Origenis imitatum, sed ingenium. Scripsit enim ob hanc causam vel maxime opus notatu dignum.
Contra obtrectatores sui studij, li. 1. Et epl̄as quasdā ad diuersos.
Et quædam alia. Claruit Archadij & Honorij Imperatorum temporibus. Anno domini. CCCC.

Maximus eps Thaurinensis, in scripturis sanctis eruditissimus, in declamādis homilijis ad populū nulli suo tpe secundus, nō solū doctrina insignis fuit, sed etiā vitæ sanctitate clarissimus

emicuit. Scripsit multa egregia opuscula, quæ sancta mater ecclesia
cū magna authoritate legēda suscepit. E quibus subiecta ferunt.

De Euangelioꝝ capitulis	li.1.	In actus Apostolorum	li.1.
In laudem Apostolorum,	li.2.	Gloriosissimos Chri	
In laudem Iohannis Baptistæ	li.2.	Solennitates nobis	
De vita Eusebii Vercellensis.	li.2.	Sanctorum patrū me.	
De sancto Cypriano martyre,	li.2.	Sancti Cypriani festi.	
De gratia baptismi	li.1.	De auaritia	li.1.
De hospitalitate	li.1.	De defectu Lunæ.	li.1.
De eleemosynis	li.1.	De verbis Esaie	li.1.
De passione domini,	li.1.	De ieiunio quadragesimæ	li.1.
De ieiunio seruoz dei gñali	li.1.	De Iudæ traditione	li.1.
De cruce domini	li.1.	De sepulchro domini	li.1.
De officio missæ,	li.1.	De accusatione domini	ho.1.
De resurrectione domini,		ho.4.	Nō immerito frēs ho.
De sancto Laurentio		ho.3.	Sanctū est frēs ac deo.
De sancto Stephano		ho.1.	Lectio actuū Apłoz.
De Calendis Ianuarijs	ho.1.	De natali domini	ho.3.
De Epiphania domini	ho.2.	De Pascha	ho.3.
De Pentecoste	ho.3.	De pœnitētia Niniuitarū.	ho.1.
De nō timēdishostibus carnalibus		ho.1.	
De gratias post cibum agendum.		ho.1.	

Scripsit & alia multa: Sermones, Tractatus, Epistolas, & Homilias,
q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit sub Archadio & Honorio prin
cipibus. Anno dñi. CCCCXX. Et sub Theodosio iuniore moritur.

Iulianus ep̄s Campanus, vir acris & vehemētis ingenij, eruditus
in scripturis sanctis, gr̄eco & latino sermone scholasticus. Priusq̄
impietate pelagij in se aperiret, clarus in doctoribus eccl̄iæ fuit.
Postea vero hæresim illius defendere cupiēs, scripsit contra sanctos
doctores suæ opinioni cōuenientia opuscula. De quibus extant,

Aduersus sanctum Augustinum	li.4.
Aduersus eundem alij	li.7.
Altercationis partium dialogus	li.1.

Et alia plura, quæ om̄ia propter authoris errores ab Ecclesiastica bi
bliotheca merito abiecta sunt. Hic tempore famis & angustiae om̄ia
sua in eleemosynis pauperibus distribuit, & multos nobiles & religio
sos, sub pietatis specie deceptos suæ hæresi sociavit. Claruit sub Ar
chadio & Honorio principibus. Anno dñi, CCCCXX.

Inno

Inocentius papa primus, vir doctus atq; sanctissimus, natione Albanus, post beatū Petrū quadragesimus & secūdus, vniuersali ecclesiæ annis quindecim præfuit, & multa pro eius vtilitate gloriose ordinauit. Ad hunc cū adhuc esset presbyter, beatus Hieronymus historiam mulieris septies percussæ composuit, quod prologus eiusdem operis ostēdit. Qui cum in diuinis scripturis esset eruditissimus scripsit nonnulla pro ædificatione fidelium præclara opuscula, De quibus ego dumtaxat ista reperi.

Decretum contra Pelagianos	li. 1.	
Contra Bonosiacos.	li. 1.	Diu mirati sumus
Epistolæ multarum ad diuersos	li. 1.	In requirendis de his
De ceteris nihil vidi. Moritur anno domini, CCCCXVII, Indictione, xv. quarto calendas Augusti.		

Evfebius Cremonensis monachus, & discipulus beati Hieronymi presbyteri, vir studiosus & eruditus, vita & conuersatione uenerabilis, orationibus sanctis & diuinis lectionibus magistri sui reuerendissimi exemplo iugiter intentus magnam sanctitatis opinionem consecutus est. Scripsit ad Damasum Portuensem episcopum, & Theodosium senatorem Romanæ urbis, satis elegans & prolixum volumen.

De transitu sancti Hieronymi,	li. 1.	Reuerendissimo Da.
Claruit tēpore sancti Hieronymi. Anno dñi. CCCCXX.		

Postidonius Afer, ep̄s Calamēsis, beati Augustini quōdā auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis studiosus, & seculariū literarū non ignarus, multis annis cū sancto Augustino familiariter cōuersatus, vita & doctrina inter ecclesiasticos præsules clarus effulsit. Scripsit aut̄ inter cætera ad ædificationem fidelium.

Vitam sancti Augustini,	li. 1.	Inspirante rerum oīm
Indiculum librorum eius	li. 1.	Contra Paganos de.

Claruit sub Theodosio principe. Anno dñi. CCCCXXX.

Siricius papa, natōe Romanus, sedit post Damasum in pōtificatu annis. xv. vir doctus & sc̄tus, & catholicæ fidei defensor acerrimus, oēs Manichæos q̄s in vrbe reperit, exilio dānauit. Conuersos aut̄ pro agēda pœniæ vsq; in finem vitæ ad monasteriū relegauit. Scripsit aut̄ inter cætera, ad Hemeriū ep̄m Terraconensem.

Decretale opusculum	li. 1.	Cōtra Iouinianū & Auxētiū. li. 1
Morit sub Theodosio & Valentiniano imperatoribus. Anno dñi, CCCXCVIII, Indictione, VI, Nono Calendas Martias.		

Fastidius,

Fastidius ep̄s Britannor̄, vir in scripturis sanctis eruditus, & verbi dei p̄dicator egregius, vita quoq; & cōuersatione illustris, sermone & ingenio clarus, scripsit nōnulla deuota opuscula. De quibus fertur ad Fatalē volumē quoddā sana doctrina conscriptum.

De doctrina Ch̄riana lib. 1. De viduitate seruanda lib. 1.
Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX.

Celestinus papa prim⁹, natione Romanus, vir doctus & sanctus cuius iussu beatus Cyrillus ep̄s Alexandrinus apud Ephesum synodum duc̄tor̄ patrum celebravit, in qua Nestorius & Pelagius cum suis dogmatibus iniquis damnati sunt. Ibi quoq; statutū est, vt beatissima virgo Maria dei mater deinceps vocaretur. Scripsit autē beatus Cœlestinus inter cætera solenne decretum.

Contra Nestorium lib. 1. Epistolarū ad diuersos lib. 1.
Et q̄dā alia. Moris sub Theodosio iuniore princ. An. dñi. CCCCXXXIII. pontificatus sui. X. Indictione prima. 6. Idū Aprilis.

Theodoricus ep̄s vr̄bis quæ à fundatore suo Persar̄ rege Cyro, Cyria est vocata, vir in diuinis scripturis valde doctus, & in seculariū literar̄ disciplinis sufficiēter eruditus, dicit nōnulla cōposuisse in sanctis voluminibus opuscula, sed in manus nostras non venerūt. Feri autē eius insigne opus post Hieronymū æditum.

Ecclesiasticæ historiæ, lib. 1. De incarnatione dñi cōtra Eutycē, li. 1.
Claruit t̄pibus Theodosii sacratissimi principis. Anno dñi. CCCCXC. Cuius historia nunc tripartitæ historiæ inserta est.

Evodius ep̄s in Africa, discipulus beati Augustini Hipponensis ep̄i, ad quē idē tractatū scripsit de aīa Ch̄i apud inferos, & multas ep̄las, vir doctus in scripturis sc̄tis, & cōuersatione vitæ integerrimus, qui in catalogo sanctor̄ merito venerit locandus. Fertur quædā deuota scripsisse opuscula. De quibus extat volumen de factis in Africa miraculis p̄ reliquias ab Orosio presbytero allatis, S. Stephani martyris, lib. 1. Et plures ep̄læ ad diuersos, li. 1.
Et quædam alia.

Claruit t̄pibus sancti Augustini. Anno dñi. CCCCXX.

Palladius Britānor̄ seu Scotor̄ insulæ Hiberniēsis à Cœlestino papa primus ordinatus ep̄s, natione Græcus, vir doctus & sanct⁹, sua dulcissima p̄dicatione gentē sibi cōmissam ad fidē Ch̄i conuertit. Post quē sanctus Patricius genere Brittus à sancto Cœlestino papa cōsecratus, in archiep̄m Hiberniēsem p̄ annos. xl. signis & miraculis coruscans, totā insulā cōuertit ad fidē, Scripsit autē Palladius.

Vitam

Vitam sancti Iohannis Chrysofomi lib.1.

Missus autē fuit in Scotiam à Cœlestino papa primo. Anno domini
CCCCXXXII. Indictione. xv. secundum Marianū Scotum.

Cyrillus epus Alexandrinus, natione Græcus, montis Carmeli
quādam decus & cultor insignis, vir doctus & sanctus, iussu Cœ-
lestini papæ primi, in cōcilio ducentorū patrū apud Ephesum
p̄fedit, in quo Nestoriū & Pelagiū cū erroribus eorū cōdemnās, mul-
tas elegātes sententias dixit. Qui cū in scripturis sanctis esset erudi-
tissimus, multa cōscripsit opuscula. De quibus ista feruntur.

De fide cōtra hæreticos, lib.1. Contra Nestorium lib.1.

De defectu synagogæ, lib.1. De ortu & laude S. Marię li.1

De cyclo paschali, annoꝝ. 95 lib.1. In euāgeliū cōmētarioꝝ li. 4

Epistolas insuper, homilias & sermones plures cōposuit, & alios di-
uersos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.

Claruit in Concilio Ephesino p̄sidentis sub Theodosio minore im-
peratore. Anno dñi. CCCCXXXII. Indictione. 15

Theodorus Anchiranus Galacię ep̄s, vir in diuinis scripturis stu-
diosus, & i secularibus l̄ris valde eruditus, in dialectica maxime
valēs, eloquio disert⁹ & disputator acutus, in cōcilio Ephesino

satis clarus existens, scripsit ibidem dialectico more valde obscure.
Contra Nestorium lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio iuniore principe. Anno dñi. CCCCXXX.

Zozomæ nus natione Græcus, seculariū literarū cultor egregi-
us, & in diuinis scripturis satis eruditus, fertur nōnulla ad ædifi-
cationē ecclesię scripsisse opuscula, De quibus extat opus in-
signe ad Theodosiū iuniore principē, à tertio cōsulatu Crispi & Cō-
stantini Cæsarū, vsq; ad eiusdem Theodosii. XVII.

Historiæ ecclesiasticæ lib.9. Cogitatio mihi aliquando.

Cætera quæ composuit ad notitiam meam non venerunt.

Claruit sub p̄fato imperatore Theodosio. Anno. CCCCXXX.

Socrates quādam natione Græcus, vir doctus & eloquēs, historiogra-
phus insignis, & magnarū rerū experientia p̄clarus, scripsit à tpe
primi Cōstātini magni impatoris, vsq; ad iperū Theodosii iuni
Ecclesiasticæ historiæ lib.1. (oris volumen.

Alia quoq; nōnulla scripsisse dicit, sed in manus nostras nō vēnerūt.
Et notādū q̄ tres græci authores, vcz Theodoricus ep̄s Cyrię, Zo-
zomen⁹, & Socrates iste, rerū ecclesiasticarū singuli scripserūt, pene vno
tēpore historiās, quas Epiphanius scholasticus in latinū, vt iacēbāt,
i trāstulit,

transtulit, ex quibus Cassiodorus senator & monachus unā historiam continuam fecit, quam tripartitam appellauit.

Vigilius dyaconus & monachus, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, monasticæ disciplinæ custos & rector, fertur ad ædificationē monachorum quædam cudiſſe opuscula, quæ ad nostrā memoriā venire & locorum & tēporum distātia prohibuit. Dicit autem presbyter Gennadius scripsisse illū valde utilē regulam.

De cōuersatione monachorum. li. 1. De cæteris nō loquitur. Claruit sub Honorio & Theodosio principibus. Anno. CCCCXX.

Osius episcopus Cordubensis, añ Isidorus, ad quē Calcidius grammaticus Timæū Platonis traduxisse memorat vir quidem doctus & eloquens, in cōcilio Sardicēsi p̄sides multas egregias sententiās dixit sicut in gestis eiusdem synodi cōtinet. Hic in senectute sua nimis perterritus à Cōstātio principe Arriano, metuēs ne senex & diues, aut exiliū pateret aut dāna res; Arrianæ mox impietati cōsensit. Sed vitā vt meruit, nō diu post exitus crudelis finiuit. Nā post impiā p̄uarcationē, cū sanctus Gregorius Eliberitanus episcopus ex impiā decreto venisset Cordubam, & nollet cōicare Osio, cōmotus ille rogauit Clemētīnū Cōstātij p̄fecti vicariū, vt in exiliū depelleret Gregoriū. Cui vicarius: Nō audeo inquit ep̄m in exiliū mittere, nisi prius ab episcopatu deposueris illū. Nec more patiēs Osius, cathedrā vt iudex ascēdit. Gregoriū regali citat edicto, q̄ cōparente in cōspectu multitudinis, cum Osius fastu sup̄bus, sententiā depositiōis conaret exprimere, Gregorius totis viribus Ch̄m appellat, ne tā iniustā eius p̄sumptionē sineret inultā. Et ecce Osius impius residēs cū sniam vellet proferre, os vertit distorquēs pariter & ceruicē, & cadens in terrā subito expirauit. Hinc oēs inuadit metus, Gregoriū post hac nemo audet contingere. Scripsit autē Osius adhuc catholicus, Ad fororem suam.

De laude virginitatis. li. 1. In cōcilio p̄fato: snias. 18. li. 1.
Et plures epistolās. Claruit sub Cōstātio senex valde, à quo etiā deceptus interiit. Circa annum domini. CCC. ac XC.

Idacius Lemice Hispaniæ vr̄bis episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, cognomēto & eloquio clarus, q̄ cū Vrsacio ep̄o propter necē Priscilliani quē Treueris accusauerāt à cōmunionē ecclesiæ sequestratus in exiliūq̄ detrusus ibidē mortuus est. Scripsit autē nō cōtemnenda opuscula. De quibus ista feruntur
Aduersus Priscillianū. li. 1. Chronicarū: à tpe Theodosii. li. 4.
Et quædam aliā.

Cl

Claruit sub Theodosio venerabili impatore. Anno dñi. CCCC.

Leporius p̄b̄f & monachus, in diuinis scripturis studiosus, sed nimium p̄sumēs de puritate vitæ, arbitrio & conatu proprio se non gratia dei viuere religiose dogmatizabat. Pelagianū defendens errore. Admonitus aut̄ à gallicanis doctoribus, & in Africa p̄ sanctū Augustinū corrept⁹, cessit errori, & heresim quā prius p̄dicabat, acriter postmodū ipugnauit. Agēs itaq; grās de sua emēdatiōe, scripsit. Correctoriū aduersus heresim. li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio iuniore principe. Anno dñi. CCCCXXX.

Sedulius presbyter natione scotus. Hildeberti scotoꝝ archiepiscopi ab ineunte ætate discipulus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus literis eruditissimus, carmine excellens & prosa, amore discēdi scotiam relinquens venit in Franciam, deinde Italiam perlustrauit & Asiam, postremo Achaia finibus excedēs, in vrbe Roma mirabili doctrina clarus effulsit. Scripsit autem & metro & soluta oratione plura opuscula, de quibus ego tantum reperi subiecta. Ad Macedonium Abbatem, op⁹ insigne iuxta seriem totius euangelij quod prænotauit.

Carmen paschale metricè	li. 4	Paschales quicūq; da,
In oēs epl̄as Pauli profaice	li. 14	Anteq̄ ap̄lica verba.
De miraculis Christi.	li. 1	A solis ortus cardine
Ad Theodosiū imperatorē.	li. 1	Romulidū ductor cla.
In maius volumē Prisciani.	li. 1	In secūdā æditionē donati. li. 1.
Exhortatoriū ad fideles	li. 1	Cantemus socij dño.
Epistolas plures ad diuersos.	li. 1	Sedulius scotigena.
De miraculis Ch̄i profaice.	li. 2	

Alia q̄q; nōnulla ædidit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Hic tadē vt Si gebertus scribit, epl̄s ordinatus fuit, sed ecclesiā vel urbē vbi, non exprimit. Claruit sub Theodosio. Anno. CCCCXXX.

Victorinus Massiliēsis rhetor, vir in secularibus literis eruditissimus, & in scripturis sanctis admodū studiosus, conatus ē sanctas scripturas exponere, sed seculari literatura occupatus, & cāpū diuinorū eloquioꝝ sine p̄ceptore ingressus, qd̄ voluit nō p̄fecit. Vnde q̄ scripsit opuscula Ch̄iano qd̄ sensu & pio studio p̄stāt, sed leuiori pōdere sentētiæ figuratur. Edidit aut̄ ad filiū sui Etherij p̄sonā cōmentarioꝝ à principio vsq; ad mortē Abrahamæ patriarchæ.

In Genesim. li. 4. Et quædā alia quæ nos latēt.

Claruit sub Theodosio & Valētiniano. Anno. CCCCXXX.

Philippus monachus & presbyter, beati Hieronymi quondā auditor atq; discipulus, vir studiosus & eruditus, voluntariæ paupertatis amator præcipuus, q; verbo & exemplo ad pietatē multos erudiuit, post magistri obitū in diuinis scripturis quosdam commentarios ædidiit. De quibus extat opus vt ferunt egregium.

In Iob li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.
Claruit sub Theodosio & Valentiniano principibus. Anno domini CCCCXXX. Et sub Marciano moritur.

Vincentius monachus & presbyter monasterij Lyrinensis infu-
læ, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & seculariū lfræ nō ignarus, vita & moribus clarus. Extat eius infigne opus qd sub peregrini noie cōposuit, à veteribus doctoribus p-
celebre laudatū, de erroribus & collegijs hæreticis fugiendis.

Contra omnes hæreticos li. 2.
Alia quoq; nonnulla scripsisse legitur, quæ ad notitiam meam nō venerunt. Claruit sub Theodosio & Valentiniano regnantibus. Anno domini. CCCCXXX.

Paulus presbyter, natione Pannonius, quæ Hungaria nūc dicta est vir in sacris literis studiosus, & satis eruditus, nō minus religionis cultu q̄ scientia scripturæ venerabilis, Christianæ fidei propugnator zelosus, fertur non pauca scripsisse volumina, quorū lectio ad cōfundendos hereticos satis accommoda phibetur. Extant eius ad Constantiam Christo dicatam virginem.

De virginitate & contemptu mundi li. 2.
De alijs nihil adhuc reperi. Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXXX.

Isaac ex monacho Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditus, & in declamādis homilijs ad populū celeberrimæ opinionis, vita & cōuersatione deo dilectus, & hoibus venerabilis, scripsit Syro sermone, ad imitationē sancti Efrē plura deuota opuscula, quorū lectio religiosis hominibus valde vtilis iudicat. E quibus inter nostra subiecta reperi.

Contra Nestorianos & Euty. li. 2.
Exhortatorium vitæ spiritualis li. 1. Anima quæ deū diligit
De pugna vitiorum, li. 1. Multorū honorem de,
De accessu ad deum, li. 1. Qñ aliq; ī aliquā ruinā
De difficultate virtutum li. 1. Quālibet virtutē sine,
Dialogum de profectu spiritali li. 1. Quo vinculo retinetur

De or-

De o
De h
De t
De s
De d
De i
De p
Carn
Hom
Clar
E
mult
volun
De co
Expo
Ad fil
Eplā
Clar

H
rita fa
paup
perum
ro elo
Vitan
Hom
Clar
Morit

Z
berna
in gest
Epist
De Pa

De ordine monasticæ vitæ	li. i.	Ex operatiōe violēta.
De humilitate	li. i.	Beatus hō qui scit infir.
De tribus ordinibus proficientiū	li. i.	Tres sunt ordines in.
De solitudine monachorum,	li. i.	Homo multæ sollicit.
De diuersis tentationibus	li. i.	Virtutes inuicem sibi.
De informatione nouitiorum	li. i.	Hic est ordo sobrius
De pœnitentia	li. i.	Fortitudinem quā po.
Carmen sup Antiochiæ desola.	li. i.	

Homilias plures ad pplm habuit, sed in manus nras minimè venerūt
Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXL.

EVcherius ep̄s Lugdunensis in Gallia, vir doctus, & monachorū
disciplina à iuuetute imbutus, ingenio promptus, & sermone
cōpositus, vita & cōuersatiōe deo & homibus gratus, quippe q̄
multos & verbo & exēplo ab iniquitate auertit. Scripsit plura egregia
volumina sed ad notitiā meā adhuc pauca puenerunt. Reperi em̄ tm̄
De contemptu mundi, li. i. (ista.

Expositiones diuinorū noīm li. i. Formulas spiritualis
Ad filios Solonis & Vrani li. i. Epitomen Cassiani li. i.
Ep̄las quasdā ad diuersos li. i. Ad Hilariū ep̄m de laude here. li. i.
Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXL.

Hilarius ep̄s Arelatensis, ad quem heremi deserta petentem Eu-
cherius Lugdunensis antistes librū ædidi de laude heremi, vir
doctus in scripturis diuinis, & fatis disertus eloquio, cuius me-
rita sanctitatis catholica personat ecclesia. Tantæ pietatis extitit in
pauperes, vt omnibus suis in eorum vsus hilariter dispersis, pater pau-
perum deinceps vocaretur & esset, Scripsit inter cætera satis præcla-
ro eloquio prædecessoris sui.

Vitam sancti Honorati episcopi li. i.
Homilias pene infinitas Et quædam alia.
Claruit sub Theodosio principe iuniore. Anno dñi. CCCCXL.
Moritur aut̄ sub Valentiniano & Marciano principibus.

ZOzimus papa, natione Græcus, se dit in pontificatu post sanctū
Innocentiū anno vno, mensibus octo, vir doctus, sanctus, &
deo dilectus, q̄ verbo & exemplo commissam sibi strēnue gu-
bernauit ecclesiā, pro cuius ædificatiōe multa elegāter cōstituit, sicut
in gestis illius cōtinet̄. Scripsit pro statu ecclesiastico ad diuersos.

Epistolarum li. i. Ex relatiōe fratris nr̄i.
De Pascha ad Hilarium li. i.

De sacerdotio ad Elytiū. li. i. Exigit dilectio tua præ-
Morit sub Honorio & Theodosio impatorib⁹. Anno dñi. CCCC
XIX. Indictione secūda, septimo Calendas Ianuarias.

Bonifacius Papa primus beato Zozimo succedēs, p̄fuit ecclesie
annis tribus & mēsis quatuor, vir magne doctrinæ, & ad re-
gimen animarū satis idoneus, q̄ multa pro vtilitate ecclesiastica
cōstituit, q̄ in canonibus sc̄tōrū pat̄rū sparsim habent. Scripsit ad ædi-
ficationē fideliū, vt ferūt nōnulla opuscula. De quibus ego tm̄ reperi.
Epistolarū decretalium. li. i. Ecclesie Romanæ cui.

Morit sub Honorio & Theodosio principibus. Anno dñi. CCCC
XXII. Indictione quinta, octauo Calendas Nouembris.

Proba mulier elegantissima, vxor Adelphi procōsulis Romani,
p̄cēmina in secularibus literis eruditissima, & diuinarū scriptura-
rum non ignara, mirabili studio feruens sexum vicit eruditione
sua, græcis ac latinis literis ad perfectum instructa, metroq̄ excellēs
& prosa, cum Virgiliū mente teneret ad verbum, cogitauit ex illius
versibus nouū & vetus testamētum describere, & quasi sic ille sensil-
set suis carminibus demonstrare. Aggressa itaq; fortiter opus mente
repositū, omnes Virgiliū libros solícite percurrens, nūc istum, nūc illū
versum, aliquando dimidiū, nonnūquam particulas minores ver suū
assumēs, mirabili industria seruata vbiq; mēsurā pedū, catholica vo-
lumina poetæ carminibus descripsit, hocq; opus in septingentis fer-
me versibus cōportatum p̄notauit græco vocabulo.
Virgiliocentonam. li. i. Iam dudum temerasse.

Si quid amplius scripsit, nescio.
Nihilominus hoc opus inter apocrypha cōputat, qm̄ & si mulier de
uota piū studiū assumpserit, tm̄ Virgilius nunq̄ ad Ch̄ri honorē, vel
ad fidē nostrā suos vericulos referēdos estimauit. Est em̄ hui⁹ nego-
tij nō propria, sed ficta p̄ Probā assumpta interpretatio. Claruit aut vt
q̄busdā placet sub Theodosio minore. Anno dñi. CCCCXXX.

Evdoxia Theodosii iunioris vxor, mulier in Christiana religio-
ne deuotissima, & tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus lite-
ris eruditissima, ab Hierosolymis remeans, reliquias sanctissimi
prothomartyris Stephani secum detulit, & in basilica beati marty-
ris Laurentij honorifice collocauit. Hæc cū doctissima esset, carmine
& prosa excellens, fertur ad imitationē Probæ vxoris Adelphi, Ho-
meri carmina reflexisse ad fidem Christianam, titulū similiter præ-
ponens opusculo ædito talem.

Homero

Homero centonas. li. 1 Sed & ipm apocryphū est. Scripsit etiam quædam alia. Cū sanctus Hieronymus in epistola quadā se Homero centonas & Virgilio centonas legisse phibeat, ante eius obitū cōscriptæ sint necesse est. Claruit cum Theodosio marito, q̄ sumpsit imperium. Anno dñi. CCCCXXIII.

Primasius ep̄s Africanus, & vt quidā volūt beati Augustini quidam discipulus, vir sanē in scripturis sanctis eruditus, & discipulis seculariū literarū gloriose imbutus ingenio subtilis, & eloquio disertus, multa dicitur composuisse opuscula, quæ apud veteres magno in pretio habebātur. De quibus ego tātum reperi.

Cōtra hereses ad Fortunatū ep̄m. li. 3

In Apoca. Iohā. ad Castoriū. li. 5 De libro Apo. beati Iohā. Cætera aut quæ cōposuit, ad notitiā meā adhuc nō venerūt. Claruit sub Theodosio imperatore secundo. Anno dñi. CCCCXL.

Ivnilius episcopus cuiusdā vrbis in Africa, nomē aut ciuitatis inuenire non potui, vir certe in sacris scripturis valde doctus, & in secularibus disciplinis meo iudicio sufficienter instructus, sensu profundus, eloquio dulcis & ornatus, multa dicit cōscripsisse opuscula sed ego tantum vidi opus insigne quod scripsit ad Primasium supra dictum episcopum, quod prænotauit.

De partibus diuinæ legis. li. 1

Sancto ac bt̄ssimo ep̄o.

De cæteris nullum vidi.

Claruit eo tēpore quo & Primasius. Anno dñi. CCCCXL.

Proterius ep̄s Alexandrinus, vir tam in diuinis scripturis quā in secularibus literis eruditissimus, theologus & computista insignis, quem Leonis Augusti temporibus, successores Dioscori hæretici seditione facta authore Timothæo crudeliter peremerūt. Ipsumq̄ Timothæum in locū eius pro Alexandrino episcopo idolū crexerūt. Scripsit inter cætera ad sanctū Leonem Papam.

De celebratione paschæ. epi. 3

Ad Hilariū de eadē re epi. 1

Qm̄ sanctitas v̄ra orta.

Epistolas plures ad diuersos. Et quædam alia.

Claruit sub Leone imperatore. Anno dñi. CCCCLX.

Pascasinus Siciliensis episcopus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus, non minus conuersatione quā scientia reuerēdus, vice beati Leonis Papæ magni in Calcedonensi concilio præfuisse dicitur, in quo vna cū sanctis patribus numero ducētorū Eutyzen & Dioscorū hæreticos dānauit. Erat aut

Eury

Eutyces p̄sbf & abbas celeberrimi monasterij Cōstantinopolitani
 q̄ aserebat Ch̄m deū tm̄ eē & nō hoīem, & varia scripsit p̄ suo erro
 re, q̄ oīa cū autore dānata sūt. Paschasīo vero scripsit ad Leonē papā
 De quæstione paschali epi. 2. Apostolatus v̄ri scripta.
 Ad eundē de fontis miraculo, epi. 1. Nō nos dies vna longi,
 Acta Concilij Calcidonensis lib. 1. Regulas sanctorū p̄ sin.
 Claruit sub Theodosio iuniore. Anno dñi. CCCCL.

Leo papa primus, natiōe Tuscus, post Sixtū tertiu sedit in cathe
 dra Petri annos vigintiunū, vir ī diuinis scripturis eruditissim⁹,
 & ī declamādīs homiīs ad pp̄m adeo celebris & faciūsus, vt su
 periorē in ecclesia Romana habuerit neminē, q̄d sermōes eius clarissi
 mi testabunt. Fuit ei eccl̄asticæ dictiōis Tullius, sacre theologiæ Ho
 mer⁹, rationū fidei Aristoteles, authoritatis ap̄lice Petr⁹, & ī Ch̄ria
 no pulpito Paul⁹. Eius sermōes cor penetrāt, afficiūt aīm, fidē catho
 licā dulci breuiloquio cōfirmāt. Nec mix, ignē diuini amoris gestās
 accēsū in pectore, quid aliud q̄ verba ardentia loqueretur. Scripsit
 aut̄ plura opuscula. De quibus ego tantū reperi subiecta, videlicet

Contra Eutyce presbyterum, lib. 2. Sicut peritorū dilectiss.
 De symbolo Nicæno, lib. 1. Credimus in vnū deum.
 Ad Leonē augustū testimonio, lib. 1. Vnum igit hoc immobi.
 Ad inquisitiones Ianuarij epi, lib. 1. Nulla ratio finit vt in.
 De passione dñi, homilia. 24. lib. 1. Semp quidem dilectiss.
 Homilias multas ad populum lib. 1. Multis diuinarum scrip.
 Ad Flavianū ep̄m cōtra Eutyce lib. 1. Lectis dilectionis tuæ.
 Ad Leonē augustū cōtra Eutyce lib. 1. Promisisse me memi.
 Ad Turibium ep̄m contra Priscilli, lib. 1. Quā laudabilr pro cath.
 Ad Rusticū Narbonensem ep̄m, lib. 1. Subditis responsionibus
 Ad Anastasiū ep̄m Thessal. lib. 1. Quanta fraternitati.
 Epistolaz multaz ad diuersos lib. 1. Dilectissimo filio Euty.
 De cæteris nihil reperi. Morit tandē post multos pro eccl̄asticā
 ca vtilitate labores, sub Leone augusto. Anno dñi. CCCCLXI. In
 dictione quarta decima. 4. Calend. Iulij

Petrus ep̄s Rauēnatis, vir eruditus atq; sanctissim⁹ in vita multis
 coruscās miraculis, in declamādīs homiīs ad pp̄m excellentis
 ingenij fuit, multosq; tā verbo q̄ exēplo ad veritatis tramitē cō
 uertit, multa scripsit pro ædificatiōe fidelīū. De quibus feruntur.

Sermones & homiliae plures, lib. 1.
 Ad Eutyce presbyterum epi. 1. Tristis legi tristes literas.
 Scripsit

Scriptit etiam epistolas alias plures

Claruit sub Marciano augusto. Anno dñi. CCCCL.

Flavianus ep̄s Cōstantinopolitanus, ad quem beatus Leo papa multas scripsit ep̄las, vir quidē eruditus, & catholicæ vnitatis amator p̄cipuus, q̄ Eutyce presbytero & Archimandritā, impie de Christi humanitate sentientē, deposuit & excōmunicauit, sicut in quadā ep̄la p̄fato papæ Leoni missa testat, multa pro h̄eresum extirpatione patrauit & sustinuit. Scripsit græco sermone quædam nō contemnenda opuscula. De quibus feruntur.

Acta cū Eutyce presbytero, lib. 1. Contra eiusdē errores, lib. 1.

Ad Leonē papam de eodē, ep̄i. 1. Nulla res diaboli ve.

Epistolarū ad diuersos lib. 1. Et nonnulla alia quæ nescimus.

Claruit sub Theodosio iuniore & Marciano. Anno. CCCCLIII.

Hilarius papa, natione Sardinus post Leonē magnum sedit in pōtificatu annis sex, mensibus totidem, vir in scripturis diuinis doctissimus, & multarum virtutum decore insignis, qui elemosynis & sanctis operibus iugiter intentus, non sine magna sancti tatis opinione refulsit. Hic Romæ synodo quinquaginta episcoporum habita, nonnulla constituit pro ecclesiastica honestate. Scripsit autē quædā necessaria opuscula. De quibus ego tantū reperi.

Decretum synodale, lib. 1. Qm̄ religiosus sp̄s san.

Adepos Terraconen. prouincię, ep̄i. 1. Postq̄ literas vestræ.

Ad Ascaniū Terraconen. ep̄m, ep̄i. 1. Diuinæ circa nos gratię.

De Cōcilio Nicæno, ep̄i. 1. De Cōcilio Ephesino, ep̄i. 1.

De Cōcilio Calcidonēsi ep̄i. 1. Epistolarū ad diuersos, lib. 1.

Moritur sub Leone augusto. Anno dñi. CCCCLXVIII. Indictio ne sexta, Nona Calend. Marcij, cui Simplicius successit.

EVsebius ep̄s Mediolanensis, in scripturis sanctis valde eruditus, & secularium literarū non ignarus, beatissimo pontifici Leoni & familiaris & dilectus, pro fide sancta catholica cōtra h̄reticos fortiter pugnās & scribens. Ferē nonnulla ad ædificationem fidelium ædidisse opuscula, sed ad notitiā meā nō venerunt. Vidi em̄ vnā eius dumtaxat epistolā, quā in causis fidei scripsisse dicitur.

Ad sanctū Leonem papā, ep̄i. 1. Reuersus dño annuē.

Claruit sub Marciano imperatore. Anno dñi. CCCCL.

ASclepius Afer, Vagensis Territorij episcopus, vir studiosus & eruditus, homiliarum ad populum declamator egregius, & h̄reticorum expugnator acerrimus, multa volumina scripsit ad

psit ad ædificationē populū, quoram æditione gloriosus in omni terrā nominatus est, quippe qui nō tantū verbis, sed & operibus se doctorem vtilē plebi exhibuit. Aetate em̄ suam multi eruditissimi viri clarā reddiderūt. De cuius scriptis feruntur.

Aduersum donatistas li. 2. Aduersum Arrianos. li. 1.
 Homiliæ infinitæ ad populū li. 1. Et alia multa nobis icognita.
 Claruit sub Theodosio iuniore. Anno dñi, CCCCXL.

Prosper episcopus Reginēsis, post Fauentiū, natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, carmine excellēs & prosa, eloquio disert⁹, sensu profundus, ingenio subtilis, assertionē neruosus, vita & conuersatione sanctissimus apparuit. Hic beati Leonis papæ magni quōdā notarius fuit, & multas in eius persona epistolas dictauit. Scripsit etiam de sua vena multa p̄clara opuscula. De qbus ego tm̄ reperi subiecta. Ex sentētijs beati Augustini ep̄i versibus hexametris & p̄tametris, mixtū prosa, opus pulcherrimū quod p̄notare voluit.

Epigrammata. li. 1. Dū sacris m̄tem placet.
 De vita contemplatiua. li. 3. Contemplatiua vita in.
 De libero arbitrio li. 1. Dño fratri dilectissi. Ru.
 Ad cap̄la Galloꝝ respōsiones li. 1. Doctrinā quam sanctæ.
 Ad obiecta Vincentianoz. li. 1. Quidam Christianæ ac.
 Ad excerpta Genuensium li. 1. In libris beatæ memo.
 Summā grādē. 330. positionū. li. 1. Scientia vera est quæ.
 Cōtra Cassianū de libe. arbi. li. 1. Chronicon historiæ. li. 1.
 Epistolæ ad diuerfos. li. 1. De illustribus viris. li. 1.
 De captiuitate Romæ. li. 1.

Alia insup nōnulla scripsisse dicitur, sed ad manus n̄ras nō venerūt. Claruit t̄pibus Leonis impatoris magni. Anno dñi, CCCCLX. Cuius festum celebratur septimo Calendas Iulij.

Victor Cartennæ Mauritanæ ciuitatis ep̄s, in scripturis sanctis doctus, & declamator sermonū egregius, hereticoz p̄secutor insignis, multa d̄ cōscripsisse volumina, in qbus & populū erudit diuit deuotū, & errātes circa fidē fortiter cōtriuuit. De q̄z nūero ista

Aduersum Arrianos. li. 1. (ferūtur.
 Aduersum donatistas li. 1. Ad Basiliū cōsolatorius. li. 1.
 De poenitētia quoq. li. 1. Homiliæ ad populū. li. 2.
 Alia quoq. nō pauca ædidit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit sub Marciano Augusto. Anno dñi, CCCCL.

Victo

Victorinus natione Aquitanicus, vir in diuinis scripturis admodū studiosus, & in secularibus lris eruditissimus, dī qđā sui ingenij reliqisse opuscula, qđ ad notitiā meā adhuc minime uenerūt.

Hic iubēte papa Hilario scripsit pro inueniēdo termino paschali.

Cyclū magnū annoꝝ. 532. li. 1

Hic dicit magnus cyclus annoꝝ. 532. quibus euolutis oēs supputatio nes luminariū in idē redeūt, quē Dionysius Abbas emēdauit postea, & vsq; in hāc nostrā ætatem, licet in aliqbus defecerit tñ perseuerat. Scripsit etiā Victorinus iste quasdā epistolas. Claruit sub Leone imperatore. Anno domini. CCCCLX. & scripsit cyclum suū sub Hilario papa. Anno eius tertio.

Petrus Edissenæ ecclesię presbyter in scripturis sanctis doctus & exercitatus, vim & ingeniū declamandi homilias ad populū natus excellentissimum, adeo ut suis temporibus secundū non haberet. Scripsit Syro sermone multa præclara volumina. De qbus ad notitiā meam solis titulis paucissima uenerunt.

In psalmos cōmentarij. li. 1 In psalmos etiā metro lusit. li. 1

Homilias ad populū dictauit, & habuit pene infinitas, qđ apud nos raro inueniuntur. Sed neq; tractatum eius nobis certus est numerus. Claruit sub Marciano imperatore. Anno domini. CCCCL.

Sabatius episcopus prouintię Gallicanæ, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis sufficienter eruditus, ingenio subtilis & acer, cōtra hæreticoꝝ ueniā cū scribendo, tum disputādo multotiens certauit. Vnderogatus à secunda quadā Christo dicata uirgine, scripsit infigne & memorabile volumen.

Cōtra Marcionē & Valētinū. li. 1 Cōtra Eunomiū & Etium. li. 1

Alia quoq; nōnulla ædidit, sed ad notitiā meam nondum uenerunt. Claruit sub Theodosio iuniore, circa annos dñi. CCCCL.

Vrfinus monachus, in diuinis scripturis eruditus, & literarū humanitatis nō ignarus, ingenio subtilis & cautus eloquio, multos ad utilitatē fideiū tractatus cōposuisse dicit, sed nihil eorū ad manus nostras vsq; memini puenisse. Fertur autē eius opus infigne cōtra eos q rebaptizant semel rite baptizatos, cuius titulus est.

De mō rebaptizandis hæreticis. li. 1

Claruit ut reperi sub Theodosio iuniore. Anno dñi. CCCCL.

Iulianus ep̄s ecclesię Toletanæ Hispaniarū, natione Maurus, ad quē sc̄tus Prosper tres libros de cōtēplatiōe scripsisse dī, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularib⁹ doctrinis sufficienter i-

structus, eloquio scholasticus, sensu apertus. Scripsit multa insignia volumina. De quibus referuntur subiecta.

De sancta virginitate li. 1. De natura animę li. 8.
De resurrectione quęstionũ, li. 1. De contemptu mundi li. 1.
Pronosticon futuri seculi, li. 3. Nascentis fidę ecclıę.
De vitijs & virtutibus li. 1. Epistolarum ad diuersos li. 1.
Alia quoq; nõnulla composuisse dicit, q̄ ad notitiã meã nõ venerũt.
Claruit sub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

Victorianus Buconius, Castellianę vrbis Mauritanıę ep̄s, vir in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, & secularium literarę disciplinis nõ mediocriter doctus, hæreticorę malleus fortissimus, & fidelium populorę doctor egregius, multa dicit pro tutatione fidei catholicę scripsisse opuscula. De quibus p̄cipua ferunt ista.

Aduersum Iudęos, li. 1. Aduersum Arianos li. 1.
Aduersum om̄es hæreticos li. 2. De sacramentis quoq; li. 1.
Claruit sub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

Mvseus presbyter ecclıę Massiliensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in earę sensibus subtilissima exercitatione limatus, lingua scholasticus & nitidus, hortatu sancti Venerij ep̄i, de scripturis sanctis excerptit lectiones & respõsoria singulis diebus festiuis totiꝰ anni apta, psalmosq; ordinauit singulis aptos t̄pibus in ecclıa decãtandos. Scripsit etiã ad Eustasium ep̄m egregium opus, Sacramentorũ li. 7 Homilias plures ad populum.
Et quędam alia. Claruit sub Marciano & Leone principibus, Anno domini. CCCCL.

Vicentius presbyter, natiõis Gallus, in diuinis scripturis multũ exercitatus, linguã habēs vsu loquēdi, & maiorę lectiõis politã, secularium quoq; l̄rarę nõ ignarus. Scripsit vt refert Gennadius noster, opus egregium & deuotis viris maximopere amplectendũ, In psalmos commentarios, li. 1. Et quędam alia.
Claruit sub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

Cyrus genere Alexãdrinus, arte medicus, ex philosopho monachus pro Chri amore factus, vir in secularibus l̄ris eruditissimꝰ, dicēdi peritia insignis. In scripturis suis syllogismis magis vtēs q̄ authoritatibus diuinarę lectionũ, dũ aduersus Nestorē nimis inuehit. Timotheanũ dogma fouere phibet, ambiguusq; sui suspēdit animũ à cõsensu cõciliij Calcedonēsis, nec acq̄scēdũ putat, filiũ dei post incarnationē duabus cõstare naturis. De scriptis aut̄ eius fertur.

Aduersus

Aduersus Nestorem li. 1. Aduersum hæreticos, li. 1.
 Claruit sub Leone Augusto. Anno dñi. CCCCLX.

Saluianus Massiliensis ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis
 eruditissimus, & in secularibus lris sufficenter instructus, ep̄os sui
 tēporis magister, scripsit sermone scholastico & aperto multa &
 varia opuscula, de qbus subiecta ferunt. Ad Claudiu ep̄m Viennen-
 sem plures scripsit ep̄las sale sapiæ cōditas. Ad Marcellū pb̄m.

De bono virginitatis li. 3. Aduersus auaritiam li. 4.
 De præfenti iudicio, li. 5. Ad Solonum ep̄m li. 1.
 Ad Claudiu Viennē. ep̄m li. 1. In p̄icipiū Gene. hexamerō. li. 1.
 In extremā partē Ecclesiastes, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.
 Homilias ad ep̄os factas li. 1. De sacramentis quoq; li. 1.
 Homilias plures ad populum li. 1.

Alia quoq; multa & didit, quæ ad notitiā meā minimè venerūt. Claru-
 it sub Zenone Imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX.

Samuel Edissenæ ecclesiæ presbyter, in diuinis scripturis iugi exer-
 citatiōe doctus, homiliaz ad populū declamator egregius, Græ-
 co & Syro sermone peritus, claruit primū Edissæ, postea ad Cō-
 stantinopolim veniēs, ibidē in magno p̄tio habitus, diē clausit extre-
 mū. Scripsit tā græco q̄ Syro sermone penē ifinita opuscula, de qbus
 ad notitiā meā paucissima puenerūt. Reperi em̄ tantum.

Aduersum Nestorianos li. 1. Aduersum Eutycianos li. 1.
 Aduersum Timothæanos li. 1.

Claruit sub Zenone Augusto. Anno dñi. CCCCLXXX.

Gennadius Constantinopolitanæ vrbis ep̄us, vir in diuinis scri-
 pturis eruditus, & seculariū lraz nō ignarus, ingenio subtilis &
 disertus eloquio, scripsit græco sermone nōnulla in sacris volu-
 minibus opuscula, sed in manus n̄as minimè puenerūt. Fuit em̄ ho-
 miliaz declamator egregius, & nō minus vita q̄ scia scripturaz infir-
 gnis. Ferē aut̄ inter cetera opus eius cōmentarioz instructum.

In Daniele prophetam li. 1.
 Homiliaz multaz ad populū li. 1. Moris sub Leone Impe-
 ratore primo qui imperauit. Anno dñi. CCCCLX.

Claudius ep̄s Viennēsis, ad quē Saluianus psbyter librū vnū cō-
 posuit, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lris eru-
 ditissimus, nō minus sc̄itate q̄ scia clarus, tp̄ibus suis emicuit, q̄
 propter frequētes terrē motus letanias primus instituit, quas Roma-
 na ecclesia deinceps continuandas suscepit. Scripsit autem.

De statu animæ . li.3 Epistolæ quoq.

Et quædam alia.

Claruit sub Zenone imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX. Et ne quæ Claudiū nomē offendat ignaræ, nouerit eundem dici Mamertū.

Sidonius ep̄s Auernorū, in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis seculariū literarū suo tpe oim opinione eruditissimus, carmine excellēs & prosa, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit tam metro q̄ soluta oratione multa p̄clara opuscula, De quibus ego tm̄ reperire potui ea quæ subieci, videlicet.

Panegericū Anthemio augusto.	li.1	Auspicio & numero
Panegericū Iulio Valerio	li.1	Concipe præteritos.
Panegiricū socero suo	li.1	Phœbe peragrato rā.
Ad Felicem.	li.1	Dic dic quod peto ma.
Epithalamiū ruricio & hiberiæ	li.1	Inter cyaneas epiera.
Epithalamiū Polemio.	li.1	Forte procellosi reme.
Eucharisticon ad Faustū.	li.1	Phœbū & ter ternas.
Epigrammatum quoq.	li.1	Quatuor ante dies.
Ad Pontiū Leontiū Burgi.	li.1	Bistonij regis stabulum.
Laudē Narbonēsis vr̄bis.	li.1	Salue Narbo potens.
Epistolæ ad diuersos	li.9	Diu præcipis dñe ma.

Scripsit & alia multa breuia quidē, sed satis erudita syntagmata, quæ titulos compendij amore transiui. Claruit temporibus Zenonis augusti. Anno domini. CCCCLXXX.

Simplicius papa, natione Tyburtinus post sanctū Hilariū Romanæ & vniuersali ecclesiæ p̄fuit annis. xv. vir doctus & sanctus, q̄ nō tātum simplex iuxta nomen suū, sed & rectus apparuit, recedēs à malo actimēs deum, ecclesias multas nimia vetustate collapsas instaurauit, statuta christianæ reipublicæ necessaria & didit, & ad ædificationē fideiū nōnulla cōscripsit. De quibus legi tantum.

Ad Iohannē Rauēnatis ep̄m.	epi.1	Si qs eē intuitus eccle.
Ad Florentiū & Equitiū ep̄os.	epi.1	Relatio nos vestræ.
Ad Seuerū episcopū.	epi.1	

Sed & alias multas & valde vtilis scripsit ep̄las, quas nondum vidi. Moritur sub Zenone augusto. Anno dñi. CCCCLXXXIII. Indictione sexta. vi. nonas Martij, relatus in sanctos.

Seruus dei cuiusdam ecclesiæ ep̄us, nomen vr̄bis inuenire non potui, vir in diuinis scripturis iugi exercitatioe doctus, & veterum lectione diues, ingenio subtilis, apertus eloquio, fertur nonnulla cudisse

vidisse opuscula. De quibus extat volumē sacris scripturis instructū,
contra eos qui dicūt Christū in hac vita degentem nō vidisse carnis
suis oculis patrē, cuius operis prænotatio est.

Quōd filius viderit patrē. li. 1. Alia etiam quædam scripsit.
In hoc opere ostendit q̄ filius dei etiā ex hora cōceptionis suæ in vte
rō virginis Mariæ de spū sancto carnalibus oculis suis deū patrē vi-
derit semp & deinceps & nūc carne vestitus humana. Claruisse dicit
sub Leone imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX.

Victor ep̄s Capuanus, in scripturis sanctis erudit⁹, & in seculari
bus lris sufficēter ibutus, theologus & cōputista egregius acer
ingenio, eloq̄o clarus, in sacris voluminibus ferē nōnulla scri-
psisse opuscula, sed paucissima eorū ad notitiā meā puenerūt. Redar-
guit errorē Victoriū Aquiranici, q̄ iubēte Hilario papa, scribens cy-
clos paschales docebat esse celebrandum pascha, xv. Calendas Maij
in anno dñi. CCCCLV. q̄d rectius erat celebrandum eo anno. vij.
Calendas Maij. Scripsit ergo hac occasione suborta.

De pascha. li. 1. Vñ euāgeliū ex quatuor. li. 1.
Claruit sub Zenone augusto. Anno dñi. CCCCLXXX.

Cerealis ep̄s Africanus, vir in diuinis scripturis valde peritus, &
seculariū disciplinae nō ignarus, rogatus à Maximino Arria-
norum ep̄o, si posset paucis diuinæ scripturæ testimonijs absq̄
disputationis dūtaxat assertione cōsubstantialitatē patris & filij & spi-
ritus sancti assignare. Respōdit nō paucis vt irridēs ille petierat, sed
multis vtriusq̄ instrumēti testimonijs opus insigne componēdo.

Aduersum Arrianos. li. 1. Scripsit etiam alia.
Claruit temporibus Leonis imperatoris. Anno dñi. CCCCLX.

Iohannes Anthiochenæ ecclīæ presbyter, in scripturis sanctis ve-
terū lectiōe diues, cū apud Antiochiā aliquot annis docuisset grā-
maticam, cœpit clericū velle profiteri, factusq̄ successione legitī-
ma presbyter, ad diuinas lectiones se cōtulit, q̄bus doctior effectus,
tātum in declamādis homilijs valuit, q̄ similem suo tempore nemi-
nem habuerit, Scripsit satis instructū volumen.

Contra Timotheanos. li. 1. Homilias plures ad populū. li. 1.
Et alia multa.

Claruit Zenonis augusti tēporibus. Anno dñi. CCCCLXXX.

Theodolus p̄b̄r natiōe Italus, vir ī diuinis scripturis eruditus, &
in secularib⁹ lris nobiliter doctus, veniēs de Italia in Cælesyriā,
ibi dē p̄sbyter & tandē ep̄s ordinatus memorat, multaq̄ scribēs
& cōpo.

& cōponens, nomen suū transmissit ad posteros. De cuius opuscula ego tantum reperi opus metricum de miraculis veteris testamēti & fabulis poetarum, cui titulum imposuit.

Aeglogarum lib.1. Aethiopum terras.

De cōsonantia scripturaz lib.1. De cæteris nihil reperi.

Claruit an. dñi CCCCLXXX sub Zenone augusto, sub q̄ & morit

EVgenius epus Carthaginēsis in Aphrica, vir doctus & sanctus trinitatis indiuiduæ confessor publicus, multas ab Arrianis iniurias sustinuit, sub Hunerico rege Vandaloz, qui post Gensericum patrem suū Christianos persequēbat in Aphrica. Nā cū alijs episcopis multis, linguis abscissis, in exiliū missus fuit. Scripsit autem plena fidei & eruditiois nōnulla opuscula. De q̄bus subiecta ferūtur.

Expositio fidei catholica, lib.1. Altercatio cū Arrianis habita, li.1

Apologeticus profide lib.1. Ad ecclesiā suā dū ī exiliū pg. epi.1

Alia nihilominus scripsisse dicit, sed ad notitiā meā non venerūt.

Claruit tpibus augusti Zenonis. Anno dñi. CCCCLXXX.

Felix papa tertius, natione Romanus, post sanctum Simplicium pontificē sedit in cathedra Petri annis octo, vir bonus, doctus, & sanctus, qui zelo fidei accensus, Petrū & Achaciū Eutycianos episcopos dānauit, relegās in exiliū. Hic ob eam rem synodum Romanæ celebrās, multa ad ecclesiasticā vtilitatem constituit, & scripsit.

Decretum synodale, lib.1. Flauio Boetio, mi. cont.

Epistolas decretales plures lib.1.

Morit sub Anastasio imperatore. An. dñi. CCCXCIII. Indi. t. I.

Gennadius Massyliēsis ecclesiæ p̄sb̄, vir ī diuinis scripturis eruditissimus, & seculariū l̄raz non ignarus, græco simul & latino ad p̄fectū īstructus eloquio, m̄ta cōscripsit opuscula, & de græco in latinū sermonē nō pauca volumina antiq̄z patrū traduxit. De suis aut̄ scriptis ipse p̄ se in fine illustriū viroz subiecta recensuit.

De fide sua ad Gelasiū papā, lib.1. Aduersus Nestorium, lib.6

Aduersus Eutycen, lib.9 Aduersus Pelagium, lib.3

Aduersus oēs hæreses, lib.8

De illustribus viris lib.1. Iacobus cognomento.

De hæresi mille annorum lib.1.

Scripsit hæc & alia q̄dā, sed ad notitiā meā necdū venerūt. Claruit

(sub Anastasio imperatore. Anno dñi. CCCXC.

Gelasius papa primus, natiōe Afer, sedit post Felicē in p̄tificatu annis q̄tuor, vir sanctus & in diuinis scripturis eruditissimus,

mox in isto pōtificio munere, Manichæos quos i vrbe reperit, in exiliū misit, & libros eorū apud basilicā sanctæ Mariæ maiorē publice cremauit. Multa pro ecclesiastica vtilitate constituit, & plurima contra hæreticos scripsit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Decretum synodale, lib. 1. Necessariū reꝝ dif.
 Contra Arrianos, lib. 2 Cōtra Eutycē & Nestorē, lib. 5
 Hymnoꝝ instar Ambrosii, li. 1. Epistolarū ad diuersos, lib. 1.
 Orationes plures & graues. Et q̄dā alia, Gradalia, Alleluia & Tractus cū p̄fationibus ad missam cōgruētes ordinauit, & libros sc̄tōꝝ patꝝ autēticos ab apocryphis seq̄strauit, sicut habet dif. 15. Sc̄tā Ro. Moris imperāte Anastasio augusto. Anno dñi. CCCCXCVI.

FAustus ex abbate Lirinēsis monasterij, ep̄s Regiensis in Gallia, vir quidē doctus & eloquēs, sed Pelagiano errore fœdatus, unde & opuscula eius inter apocrypha cōputant, sicut patet. 15. di. Sancta Rom̄. Tandē à beato Fulgētio Ruspēsi ep̄o correptus & emēdatus, errorē deseruit, & ad veritatem catholicæ fidei reuersus est, in cuius rei argumētū egregiū volumē ædidit cōtra pristinos errores, q̄d de gratia dei p̄notauit. De cuius opusculis ferunt. Idem volumen, De gratia dei, lib. 1. Aduersum Arrianos, lib. 1.
 Cōtra Anthropomorphitas, li. 1.

De spiritu sancto lib. 1. Fides catholica in vni.
 Ad Gratū diaconū cōtra Nesto. li. 1. Ad Felicē præfectū lib. 1.
 Homiliæ plures ad populum.

Claruit sub Anastasio imperatore. Anno dñi. CCCCXC.

Fulgentius ep̄s Ruspēsis in Aphrica, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sensu profundus, eloquio dulcis, disertus & nitidus, ad docēdū facilis, ad arguēdū acer, ad psuadēdū idoneus atq; mitissimus fuit, qui nō minus vitæ sanctimonia, q̄ sciētia scripturæ clarissimus effulsi. Scripsit multa egregia volumina. De q̄bus subiecta feruntur.

De gr̄a dei & libero arbi. lib. 7 De sancta trinitate lib. 1.
 De veritate p̄destinationis, lib. 2 De remissione peccatoꝝ, lib. 2
 Altercatio cū Trasemūdo rege, li. 1. Regula veræ vitæ, lib. 1.
 De p̄destinatione ad Monimi, lib. 3 Literæ tuæ fili charissi.
 Ad Ferrandum diaconem, lib. 1. Ep̄la tua sc̄tēff & condi.
 De cōtinentia coniugali, lib. 1. Ep̄lam tuā sancte sollici,
 De virginitate ad Probam, lib. 1. Spirituali desiderio atq;
 De oratione ad eundem lib. 1. Dñæ in Christo pluri.

I De cha

ABBAS SPANHEMENSIS.

De charitate ad Eugipiū abbatē lib. 1. Vtinā sc̄tē frater tanta,
 De p̄nitentia ad Venantiā, lib. 1. Sicut vera lux nullate,
 Ad Theodorū senatorem, lib. 1. Vt ignotus corpore,
 Ad Gallam viduam, lib. 1. Ante menses aliquot.
 De fide ad Donatum, lib. 1. De mysterio mediatoris, lib. 3
 De sacramēto incarnationis, li. 1. Epistolaz ad diuersos, lib. 1.
 Sermonum multorum, lib. 1. Homiliaz q̄q̄ innumerabiles, li. 1
 Quæstionum diuersaz, lib. 1. Adā sine a, Abel sine b, &c. li. 1.
 Mitologiaz ad Catū presbyterz lib. 3. Quāuis inefficacem pet,
 De obstrusis sermonibus lib. 1. Ne de tuoz p̄ceptoz,
 Virgiliæ cōtinētiz moraliza, lib. 1. Expetebat quidem leui,
 De immensitate filij dei, lib. 1. De passione domini, lib. 1.
 Sed & alia m̄ta scripsisse dicit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Erat em̄
 tā gr̄co q̄ latino sermone ibutus. Notādū vero q̄ libri de Adā sine
 a titulus est. Liber sine l̄ris, s. de Adā sine a, de Abel sine b, de Cain si
 ne c, & sic de cæteris sc̄dm cōsequētia l̄raz. In libro aut̄ cuius titulus
 est, Expositio Virgiliæ cōtinētiz sc̄dm philosophos morales, mira
 bili industria aux̄ in luto (vt sic dicā) q̄ fuit, & inuenit, dū opus poetę
 ad physicā rationē inclinauit. Scripsit hoc opus ad quēdā diaconū.
 Aliud vero mitologiaz ad Catū p̄sbyterz Carthaginēsem, & de ab
 strusis antiq̄z sermonibus ad Calcidiiū gr̄maticū, tā senē, cū ipse ad
 huc iuuenis esset, & l̄raz humanitatis scholæ doctor & rector. Cla
 ruit tp̄ibus Trasemundi regis Vvandaloz, catholicas ecclesias per
 sequētis sub Anastasio imperatore. Anno dñi. D.

L Errādus diaconus ecclesiæ Carthaginēsis, ad quē S. Fulgētij su
 pradicti nōnulla extāt opuscula, vir in diuinis scripturis & stu
 diosus & eruditus, & nō minus sc̄titate cōuersatiōis, q̄ doctrina
 venerabilis. Ferē q̄dam viuacis ingenij cudiſse volumina, de q̄bus ad
 notitiā meā subiecta tm̄ peruenerūt. Ad Regiū comitem.

De. vii. regulis innocētiz, lib. 1. Socialis vitæ labori.
 Ad sanctū Fulgentium, epi. 1. Epistolarū ad diuersos, lib. 1.
 Claruit cū Fulgētio sub Anastasio imperatore. Anno dñi. D.

A Anastasius papa secūdus, natiōe Romanus, sedit post sanctū Ge
 lasiū pōtificē anno vno, mēſibus decē, vir qdē eruditus, sed ab
 Achatio Cōſtātinopolitano ep̄o seductus, nō diu post debitas
 luit p̄enas erroris. Cū em̄ necessitati naturæ vellet obsequi, intestina
 cū fecibus à deo p̄cussus miser effudit, vt patet. 19. dist. Anastasius. Et
 hic infamis papa secūdus fuit. Scripsit ad Anastasium imperatorem.
 Depa

De pace ecclesie epist. 1. Exordium pontificatus.
 Alias quoque fertur scripsisse epistolas, sed in manus nostras non venerunt.
 Moritur diuino iudicio percussus, cum Achacium Constantinopolitanum
 episcopum, ab ecclesia damnatum & eiec-tum ab exilio reuocare occulte voluis-
 set sub Anastasio augusto, Anno dñi. CCCXC VIII.

Paschasius Romanæ ecclesie diaconus, vir doctus & sanctus, pa-
 ter pauperum, elemosynarum largitioni totus intentus, tantæ
 virtutis & sanctitatis extitit, vt eius Dalmaticæ attactu dæmo-
 niacum fuisse curatum post mortem Gregorius papa scribat in quarto
 libro Dialogorum. Huius animam in pœnis purgatorij vidit sanctus
 Germanus Capuanus episcopus, ob nihil aliud torqueri, nisi quod in ele-
 ctione Symmachi papæ Laurentium ipse magis elegerit, & in hac
 sententiâ, licet cum pace perseuerauerit vsque ad mortem, Scripsit (Gre-
 gorio teste) insigne volumen contra errores Græcorum.

De spiritu sancto, lib. 3 Et quædam ali
 Claruit sub Anastasio imperatore. Anno dñi. D.

Symmachus papa, natione Sardus, vir doctus & sanctus, non si-
 ne discordia partium Laurentij pontificatum adeptus post Ana-
 stasium, sedit annis quindecim, mē-sibus sex. Homo in pauperes
 elemēs & munificus, clerum dilexit, ecclesias ditauit, ex vrbe fugauit
 hæreticos. Habita synodo Romæ centum vinginti episcoporum de
 obiectis criminibus, se canonicè purgauit, & Petrum Rauennatis epis-
 copum cum suis complicitibus in exiliū trusit. Scripsit quædam epistolas &
 non contemnenda opuscula. De quibus ego reperi.

Decretum primæ synodi, lib. 1. Propter frequentes am.
 Decretum synodi Romanæ, lib. 1. Cū in vnū apud beatum.
 Gesta alterius synodi Romanæ, lib. 1. Quarta synodus habi.
 De excessibus clericorum, lib. 1. Bene quidem fraterni.
 Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Moritur sub Anastasio imperatore. Anno dñi. DXV. Indictione. 8
 14. Calend. Augusti. Cui Hormisda papa successit.

Symmachus Patricius, senator & consul Romanus, focer Boetij,
 philosophus & rhetor insignis, ac Christianæ fidei cultor ma-
 gnificus, quem Theodericus rex Italiæ ob suspicionem affectatæ
 libertatis vnâ cum Boetio apud Papiam in exilium relegauit, ac non
 post multum temporis crudeliter iugulauit. Qui cum esset vir erudi-
 tus & eloquentissimus, fertur nonnulla composuisse opuscula. De qui-
 bus ego tantum reperire potui volumen quidem breue, sed elegans.

Epistolarum ad diuerfos, li. 1. Nempè derides q̄ de.
Deceteris nihil vidi, Morif imperāte Anastasio, à Theoderico rege
Italię interēptus apud Rauēnā. Anno dñi. DXXIII. Indictiōe sc̄da.

A Vitus ep̄s Viennēsis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secu-
laribus l̄is doct̄issimus, theologus, rhetor, & poeta clarissimus
qui nō minus virē sanctitate q̄ eruditiōe scripturaz̄ suo tpe in
pretio fuit. Scripsit tam carmine q̄ soluta orōne non pauca opuscula
sed ad meā notitiā paucissima venerunt. E quibus ferunt̄ heroico &
eleganti metro composita subiecta.

De origine mundi li. 1. De peccato originali li. 1.
De sententia dei li. 1. De diluuiō mundi li. 1.
De transitu maris rubri li. 1. De virginitate ad Fuscina sorore
Epistolarum ad diuerfos, li. 9. Homiliaz̄ multaz̄, li. 1. (li. 1.
Et alia multa. Claruit sub Zenone & Anastasio principibus, Anno
domini. D.

Godelbertus presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatiōe do-
ctus, & veterē lectiōe diues, atq; in secularibus l̄is eruditissimus
theologus profundus, orator clarus & poeta insignis, ingenio
subtilis & ornatus eloquio, scripsit heroico metro clarissimū opus p̄
historias & allegorias elegātissime currēs ab intio mundi vsq; ad pat-
rum virginis. Cuius operis titulus est.

Allegorię scripturarum, li. 4.
Sed & alia plura scripsit.

Claruit vt ferunt temporibus Anastasii Augusti. Anno dñi. D.

Evgipius presbyter & abbas, in scripturis sanctis eruditus, & in
lectiōe librorū sancti Augustini singulariter deuotus, atq; in li-
teris seculariū artiū sufficiēter instructus, vita quoq; & cōuersa-
tione monasticę institutiōis præclarus, ad quē sancti Fulgētij Ruspē-
sis nōnullę ferunt̄ ep̄lę. Scripsit quę dā necessaria opuscula. De qui-
bus ego tm̄ reperi subiecta. Volumē gr̄ade capitula habēs trecēta ex
libris beati Augustini ep̄i defloruit, ad Probā. Cuius sic incipit.

Prologus epi. 1. Dñę merito venera.
Liber autem sic, li. 1. Quōd ad te scripsi ho-
Vitam sancti Seuerini monachi li. 1.
Regulam monachorum eius li. 1.

Claruit sub Anastasio Imperatore, secundum Honorium presbyte-
rum. Sed secundum Sygebertum, tunc claruit sub Tyberio Constā-
tino t̄pibus Pelagij papę, 2. Anno dñi, DLXXX.

Benedi

Benedictus abbas Cassinensis primus & fundator, patria Nursensis, institutor & princeps monachorum occidentaliū, vir sanctissimæ cōversationis, & prophetico spū illustratus, de cuius ordine multi & eruditissimi & sanctissimi viri deinceps claruerūt, infinitos populos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit ad Chr̄m. Ex cuius ordine Romana sedes pōtifices habuit decē & octo. Cardinales plus q̄ ducētos. Archiepōs in diuersis ecclesijs mille sexcētos, epōs quatuor fermē milia. Abbates ifignes, q̄ doctrina & scriptis claruerūt vel vita, quindecim milia septingētos. Canonizatos autē & sanctorum cathalogo insertos, vt veterum monumētis instruimur, quādecim milia sexcētos. Exceptis illis quorum in oībus his ad nos noīa nō venerūt. Et de his illustribus viris nr̄i ordinis iā quatuor libros speciales cōscripsimus. in quibus quāndā noīa & si nō oīm signauimus. Sāctus autē Benedictus scripsit luculento sermone & præcipua discretione.

Regulam monachorum

li. i.

Ausculda o fili p̄cepta

Habet capitula septuagintatria.

Sub hac regula viginti ordines militāt quos in primo libro de illustribus viris nr̄i ordinis singulatim expressimus, quos apud nos aliq̄ rari sint. Claruit sub Iustino seniore. Anno dñi. DXXX. Et morit̄ sicut nōnulli volūt. Anno dñi. DXLII. Indictōe V. die. XXI. mēsis Martij cū esset annorum. LXII. sabbato sanctę Paschę. Sed Marianus Scotus Cōputista egregius aliter scribit, dicēs sic: Si sc̄tus p̄ B̄ndictus abbas sicut aliq̄ scribūt. XII. Cal. Apri, sabbato sanctę Paschę obiit. Anno dñi. DCI. videt̄ obisse. Nisi em̄ in anno. XCVI. añ istū annū obitus eius nō habet̄, quia tūc si natus valde paruus fuit. Morit̄ ergo sc̄tus p̄ Benedictus sc̄dm̄ hęc Mariani supputationē, vltimo anno Mauricij Imperatoris. Anno videlicet dñi. DCI. Aetatis suę plus minusve nagenesimo. Indictione. IIII. XII. Calē. Aprilis.

Boetius Manlius Seuerinus, consul ordinarius Romanus, ph̄s, orator & poeta insignis, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus l̄ris oīm suo tpe eruditissimus, gener Symmachi patricij fuit. Vir gr̄co & latino copiosissimē ibutus eloquio, quippe q̄ multa volumina tā Aristotelis q̄ aliorum ph̄orum de Attica lingua trāstulerit in latinā, ingenio subtilis, sensu pr̄optus atq̄ catholicus, sermone nec Tullio inferior, quē sc̄ti B̄ndicti cōstat amicitia habuisse, & in mōte Cassino cū Tertullio Placidi monachi p̄e senatore in eius mēsa comedisse. Scripsit m̄lta p̄clara volumina, de quibus ego reperi subiecta. Ad Symmachum socerum suum Romanę vr̄bis patricium.

De sancta Trinitate,	li. 1.	Inuestigatam diuiffi.
De vnitate Trinitatis,	li. 1.	Quæro an p̄r & filius.
De duabus naturis in Christo,	li. 1.	Anxiete quidem diuig.
De fide ad Iohannē diaconem,	li. 1.	Christianā fidem noui
De vnitate & vno,	li. 1.	Vnitas est qua vna
De Isagogis Porphyrij	li. 2.	Hyemātis anni tpe in.
In secundā eiusdem æditionem	li. 1.	Secundus hic arrepte.
In categorias Aristotelis,	li. 2.	Expeditis his, quæ ad.
In Perihermenias eiusdem	li. 1.	Magna quidem libri.
In æditionem eiusdem secundā	li. 6.	Alexāder in cōmenta.
De diuisionibus,	li. 1.	Quā magnos studiosis
De diffinitionibus	li. 1.	Dicendi ac disputādi.
Ad categoricos syllo. introdu.	li. 1.	Multa veteres philoso.
In topicā Ciceronis	li. 6.	Exhortatione tua pa.
De differētis topicis	li. 4.	Omnis ratio differēdi.
De syllogismo categorico	li. 2.	Multa Græci veteres.
De syllogismo hypothetico	li. 2.	Cum in oibus philoso.
De hebdomadibus	li. 1.	Postulas vt ex hebdo.
De Arithmetica	li. 2.	Inter oēs priscę autho.
De Musica	li. 5.	Omnium qdem pceptio
De philosophica consolatione,	li. 5.	Carmina q quondam.
In Geometriam Euclidis	li. 5.	Quia vero mi patrici.
De disciplina scholarium vt aliq volūt,	li. 1.	Vestra nouit intentio.
De locis rhetoricis,	li. 1.	De p̄dicatione potestatis
Epistolarum ad diuersos	li. 1.	

Alia quoq; nōnulla scripsisse d̄r, sed ad notitiā meā nō venerūt. Moritur eodē anno quo Symmachus patricius & Iohānes papa sub Anastasio Imperatore, iussu Theoderici regis ad Rauēnā post diuturnum exilium in carcere iugulatus. Anno dñi. DXXIII. Indictione. II. Et sub nomine Seuerini cathologo sanctoꝝ insertus dicitur.

Hormisda papa, natiōe Campanus, post Symmachū pontificē præsuit eccl̄iæ annis nouē, vir bonus, doctus & strenuus, qui Romæ cōgregata synodo, Eutyrianā heresim dānauit, ac Manichæos rursus pullulantes, libris errorū cōbustis, in exiliū relegauit. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula.

Decretum synodale,	li. 1.	
Ad Iustinum Augustum	epi. 1.	Interea q̄ ad vnitatem,
Ad clericos secundæ Syriæ	epi. 1.	Lectis lris dilectionis.

Epl̄a

Epif
Mor
XIII
E
Ana
ab vr
sub nu
nō et
De fi
Et qu
I O
dic
ape
Fertu
pauci
Histo
In qu
sta G
perato
F A
ti
d
post p
fuit in
annis
est. Pe
facium
Vitam
Clarum
Vf
I
im
nij
contra
us q̄ in
phili a
tiones p

Epistolas plures ad diuerfos

li. 1.

Moritur sub Iustino seniore Augusto. Anno dñi. DXXI. Indictiōe XIII. VIII. Idus Augusti. Iohannes successit.

EVodius eps Ticinēsis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium linguarum non ignarus, singularis eloquentiæ, tam græcè quàm latine, missus ab Hormisdâ papa Constantinopolim in causis fidei ad Anastasium Imperatorem hereticum, multis acceptis iniurijs unâ cum socijs ab vrbe depellit, dicente Anastasio. Quid nobis madata porrigitis, quæ sub nullius ditione sumus? Oportet Romanum pontificem nobis obedire, non etiã precipere. Scripsit autem Euodius ad Symmachum papam.

De fide catholica

li. 1.

Et quedam alia. Claruit sub Anastasio Imperatore. Anno dñi. DX.

Iordanus ex monacho eps Gothorum, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus literis competenter eruditus, ingenio mitis & apertus eloquio, scrutator temporum & rerum gestarum scriptor insignis. Fertur quedam splendida composuisse volumina, de quibus ad meam noticiam paucissima peruenerunt. Reperi enim tantum.

Historiarum

li. 2.

In quorum primo recensuit gesta Romanorum, in secundo vero originem & gesta Gothorum usque ad finem regni ipsorum. Claruit autem sub Iustiniano Imperatore. Anno dñi. DXXX.

Fauftus monachus, & discipulus sanctissimi patris nostri Benedicti, natione Italus, vir scia & moribus venerabilis, cum septem annorum esset, diuino patri Benedicto à parentibus suis fuit oblatus, à quo tandem post perfectam regularis propositi institutionem, cum beato Mauro missus fuit in Galliam ad construendum cenobium ubi in magna sanctitate multis annis conuersatus, mortuo sancto Mauro ad montem Cassinum reuersus est. Petentibus autem fratribus. Scripsit claro admodum eloquio ad Bonifacium Romanæ urbis pontificem secundum.

Vitam sancti Mauri abbatis

li. 1.

Claruit sub Phoca Imperatore. Anno dñi. DC.

Iustinianus Imperator magnus, Iustini senioris ex sorore nepos, imperauit post annis. XXXVIII. vir magni & excellentis ingenij, locum inter Ecclesiasticos scriptores merito acquisiuit, qui & contra hereticos volumine clarissimum ædificauit, & Romanas leges amplius quàm in duobus milibus libris iacentes per manus Iohannis patricij, Theophili ac Dorothei consulum mirabili breuitate correxit. Nam omnes constitutiones principum quæ in multis voluminibus habebantur, ad XII. libros redigens

Codicem

Codicē appellauit. Rursum leges singulorū magistratuū & iudicium
 q̄ vsq; ad duo milia pene librorū (vt diximus) erāt extensæ, ad nūc
 quinquaginta librorū i tribus voluminib⁹ redigēs, Codicē, Digesto
 rū siue Pandectarū nūcupauit. Quatuor etiā institutionū libros cōpo
 suit, i q̄bus nucleus legū cōprehēdit & exponit. Nouas q̄q; leges q̄s ip
 se statuerat, in vnū volumē redegit. Oīm librorū itaq; Iustiniāni im
 peratoris q̄ ad nos peuenerūt, ordo est iste subiectus, videlicet.

Codex Iustiniāni	lib. 12	Hæc quæ necessario.
Digestum siue pandecta,	lib. 50	
Institutionum,	lib. 4	Imperatoriam maiesta.
Epitoma legum	lib. 1.	De incarnatione dñi cōtra Euty. li. 3
Aduersum ep̄os Africanos,	li. 1.	Quis dubitet eū & alia, p̄sertim epi stolas & ml̄tas & elegātes scripsisse, q̄ ad manus n̄ras nō venerūt. Hic tandē in senectute sua amens & stultus effectus morit. Anno domini DLXV. Indictione. xiiij. Iustinus iunior ei successit.

Dionysius abbas Romanus, cognomēto (vt fert) exiguus, vir cer
 te ingenio & scia magnus atq; clarissimus, in scripturis sanctis
 eruditus, & in disciplina seclariū l̄rarū nobil̄r doctus, græco &
 latino eloquio clarus, cōputista & calculator t̄pm egregius. Scripsit
 latino sermone nonnulla opuscula. De q̄bus ego tantum reperi subie
 Cyclū paschalē magnū lib. 1. (c̄ta, Annorū. DXXXII,
 De ratione festi paschalis, lib. 1. Paschalis festi rationem.
 De cæteris nihil reperi. Transulit autē de græco in latinū vitā S. Ba
 chomij abbatis, librū q̄q; Gregorij Emisæni de cōditiōe hoīs, & scri
 pta Protherij Alexādrini ep̄i ad Leonē papā, & q̄dā alia. Inchoauit
 autē cyclū suū anno dñi. DXXXII. q̄ fuit vltimus annus magni cycli
 paschalis, qui semel exactus, in eundem semper reuertitur.

Claruit ergo sub Iustiniāno imperatore magno. Anno dñi. DXL.
Fecūdus ep̄s Ermianēsis, in scripturis sc̄tis veterē lectiōe & diues
 & eruditus, atq; in secularibus l̄ris sufficiēter doctus. Fert nōnul
 la pro ædificatiōe legētū scripsisse volumina. De q̄bus ad nos tm̄
 puenit opus grāde & eximiū elegāti stilo cōscriptū, & magnis veterē
 Pro defensiōe triū capitulorū, lib. 12 (authoritatibus instructū.
 Claruit sub Iustiniāno imperatore. Anno dñi. DXL.

Iustiniānus ep̄s Valentinus, vir in diuinis scripturis eruditus, &
 humanarū l̄rarū non ignarus, de vna matre tres fratres habuit ep̄i
 scopos, Iustū vcz Nebridiū, & Elpidiū, viros doctos & eruditos,
 q̄ varia cōscripserūt opuscula, q̄ tñ ad man⁹ n̄ras minime venerūt. Ipe
 autem

D
 autē
 De q
 Clar
 V
 I
 ip
 nis
 gans
 In Ca
 Clar
 A
 vt in e
 cuius
 In Ap
 Alia q
 Claru
 perato
 C
 A
 o
 rissimu
 & sena
 nis hor
 diū lite
 multos
 ferunt,
 Ep̄laru
 Derati
 In totū
 Institut
 In Can
 Institut
 Histori
 Catalo
 Sacerd
 Memo
 Cōplex

autē inter cætera composuit ad quendam Rusticum nomine.

De quinque quæstionibus, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit in Hispania sub Iustiano imperatore. Anno dñi. DXL.

Iustus Orgelitanæ ecclesiæ ep̄s, frater p̄fati Iustiani p̄sulis, vir & ipse in scripturis sanctis exercitatus & doctus, in exponēdis diuinis & canonicis voluminibus excellētis ingenij. Scripsit satis elegans & cōmendabile volumen scholastico sermone.

In Cantica Canticorum lib. 1. Et alia multa.

Claruit cū fratre suo sub Iustiano imperatore. Anno dñi. DXL.

Aprigius ecclesiæ Pacēsis Hispaniæ ep̄s, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus l̄ris eruditissimus, ingenio subtilis, & lingua disertus, tā gl̄iose & profunde sacras scripturas exposuit, vt in eius cōparatiōe veteres scriptores nō exposuisse viderētur. De cuius opusculis extat insigne volumē subtili sensu & illustri sermone

In Apocalypsin Iohānis, lib. 1. In Cantica Canticorum, lib. 1.

Alia quoq; multa ædidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporibus Theodoti regis Gothorum, sub Iustiano imperatore magno. Anno dñi. D. atq; XXX.

Cassiodorus monachus, & abbas cœnobij apud urbē Rauennatēsem, vir in diuinis scripturis valde doctus, & ī secularibus l̄ris oīm suo tpe facile eruditissimus, nō minus sanctitate q̄ scia clarissimus effulsit. Hic primū fuit Cæcellarius Theoderici regis Italiæ, & senator Rauēnatis, ac Romanæ urbis cōsul, postea cōtemptis vanis honoribus seculi pro dei amore monachus factus est. Extūc studiū literarū humanitatis ad expositionē sanctarū scripturarū cōferēs, multos elegātissimos tractatus cōposuit. De cuius opusculis subiecta ferunt, Ex persona tā sui q̄ regis Theoderici scripsit.

Ep̄larum ad diuersos, lib. 28.

Deratione animæ,	lib. 1.	Cum iam suscepti.
In totū Psalterium,	lib. 1.	Beatus vir, &c. Nimis.
Institutionē diuinarum lectionū,	lib. 2.	Cū studia secularium.
In Cantica Canticorum,	lib. 1.	Salomon inspiratus.
Institutionē secularium literarū,	lib. 9.	Intentus nobis est de.
Historiā tripartitā comportauit	lib. 12.	Vtiliter nimis in capi.
Catalogū cōsulū Romanorū,	lib. 1.	De etymologijs
Sacerdotē prænnotatū	lib. 1.	De schematibus & tropis
Memoriale scripturarū,	lib. 1.	De orthographia,
Cōplexiones in Apocalypsin, li. 1.		In ep̄las canonicas

m

In actus

In actus apostolorum.

li. 1

Alia quoque multa compositum, quod ad notitiam nostrae lectionis non venerunt. Claruit temporibus Iustini senioris usque ad imperium Iustini junioris penes finem, annos habens aetatis plusquam. xcv. Anno domini. DLXXV.

A Rator sacrosanctae Romanae ecclesiae subdiaconus, vir in divinis scripturis exercitatus, & in secularium disciplinarum literis nobiliter doctus, carmine valens & prosa, ingenio subtilis, eloquio clarus & nitidus, scripsit valde insignne volumen ad Florianum quendam abbatem metro compositum.

In actus apostolorum.

li. 2

Vt sceleris Iudaea sui.

Ad Florianum abbatem.

epi. 1

Qui meritis flore ma.

Ad Vigilium papam.

epi. 1

Moenibus vendosis bel.

Et quaedam alia quae non vidi.

Arator iste poeta clarissimus & theologus insignis, Codicem in actus apostolorum quem eleganti metro compositum, papae Vigilio anno confessione sancti Petri. vij. Idus Aprilis, multis episcopis & viris doctis praesentibus obtulit, eumque iubente pontifice magna parte publice coram omnibus recitavit. Hora labente papa Vigilius codicem, venerabili Surgentio primicerio in scrinio locandum tradidit, ut eius lectionem vacante tempore perficeret. Cuius sanctitatem omnes viri docti obnixè rogabant, quatenus librum ex integro coram eis legi preciperet. Quod cum fieri praecipisset in ecclesia sancti Petri ad vincula, religiosorum & nobilium laicorum magna turba convenit, atque ipso Aratore recitante distinctis verbis ambo libri quatuor vicibus sunt auditi, cum vno die medietas libri tantummodo legeret propter assiduas repetitiones, quas auditores cum multiplici favore postulabant. Vbi nunc his temporibus tale studium literarum? Vbi amor scientiae salutaris? Religiosi nostri & nobiles clerici quoque & pontifices non liberos sed censuras cumulant, non literas sed avaritiam colunt. Iam legit Antimachus plura carmina, & recedentibus singulis vix vnicus Plato innotuit & remanet. Sed de his importune iam loquimur. Claruit Arator sub Iustiniano imperatore. Anno domini. DXL.

V ictor episcopus Cumenensis ecclesiae Africanus, vir in divinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus pro defensione trium capitulorum a Iustiniano imperatore & Eutycio episcopo vrbis Constantinopolitanae in Aegyptum exilio relegatus fuit, vnde rursus evocatus Constantinopolim, dum imperatori & episcopo obrectatoribus eorum de capitulorum resisteret, in monasterium eiusdem urbis custodiendus mittitur, atque in eadem donatione, ut dicunt permanens moritur. Scripsit inter cetera

D
tera
ris im
Histo
Et qu
Clar
G
in sec
philos
Cristin
bili sp
sterio
ti quat
immu
ria vo
Ad L
Mora
Decur
Dialog
In Ca
In Ez
Homi
Expla
In. 7. p
Episto
Ration
Proem
Cum ad
signe e
cedon
lia cop
Moyse
plicat
eas cob
Morit
imper
4. Idus

tera sui ingenij opuscula, ab initio mūdi vsq; ad primū Iustini iunioris imperij annū. De rebus gestis & bellis ecclesiasticis valde vtilem. Historiam.

li. 1 Pro defensione triū capitulorū. li. 1

Et quædam alia.

Claruit sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

Gregorius papa primus ex monacho ordinis sancti Benedicti, patria Romanus, post Pelagiū pontificē sedit in cathedra Petri annis. xiiij. mēsis. vi. vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris utiq; doctissimus, theologorum princeps, splendor philosophorū, & rhetorū lumē, vita & cōuersatiōe integer atq; sanctissimus, cui diuinās scripturas explanāti, spūs sanctus aliq̄tiens visibilis specie apparuit, eiq; archana mysteriorū earū dē in visibili magisterio referauit. Hic Romæ apud sanctū Petrū habita synodo viginti quatuor episcoporū, multa ad ecclīæ vtilitatē constituit, & decretū immunitatis monasteriorū promulgauit. Scripsit autē plura necessaria volumina. De quibus ferūtur subiecta.

Ad Leandrum Hispaleñ, episcopum.

Moralium in librum Iob.	li. 35	Inter multos sæpe.
De cura pastoralis.	li. 2	Pastoralis curæ me.
Dialogorū de miraculis sc̄torū	li. 4	Quadā die nimis quo.
In Cātica cāticorum.	li. 4	Postq̄ à paradisi gau.
In Ezechielem prophetā.	li. 2	Dei omnipotētis aspira.
Homiliæ euāgeliorū. 40.	li. 2	Dñs ac redēptor noster.
Explanatio. 4. euāgeliorū bre.	li. 4	Mattheus sicut in or.
In. 7. psalmos pœnitēriales.	li. 1	Si ille rex.
Epistolarum ad diuersos.	li. 10	Gregorius ep̄s seruus.
Rationale diuinorum.	li. 1	(al. Valde necessarium.
Præmiorū no. & ve. test.	li. 1	De sacramētis. li. 1

Cū adhuc esset leuita ex persona Pelagij papæ conscripsit valde insignē eplām ad Heliam Aquilegiēsem ep̄m, nolētē tria capitula Calcedonēsis synodi suscipere, quæ inter eplās eius nō habet. Feri & alia cōplura cōscripsisse, vtz in prophetas, i libros Regū, in libros q̄q; Moyfi, & in alias scripturas sanctas q̄ post mortē eius necdū multiplicatē, æ muli sui nequissimi gloriæ & sanctitati eius inuidentes ignit eas cōbuserūt, sicut Iohannes diaconus in libro vitæ eius conquerit. Moritur autem beatissimus papa Gregorius secundo anno Phocē imperatoris, qui fuit dñi Sexcentesimus quintus. Indictione octaua. 4. Idus Martij, multis coruscās miraculis.

L Eander eps Hispalēsis ex monacho, p̄ria Carthaginēsis prouinciae Hispaniæ, p̄re natus Seueriano, vir studiosissimus, & tā in diuinis scripturis q̄ in secularibus l̄ris nobiliter eruditus, suavis eloquio, ingenio p̄stātissimus, vita quoq; & cōuersatōe sanctus & deo dilectus, cuius p̄dicatōe & industria Hermigildus filius Leuigildi regis Gothorū Arriani, ad fidei orthodoxæ cōfessionē reductus, in vigilia Paschæ à p̄re hæretico interfectus martyrii coronam accepit. Cuius frater Richardus mox vt defuncto p̄re, regnū suscepit, instāte & p̄dicante Leādro, hēresi renūtiavit, & totā gentē Vesogotorū sibi subditam, ad fidē catholicā cōuertit. Ad hūc Leandrū b̄tus Gregorius volumina commentarioꝝ in Iob ædedit. Scripsit autē & ip̄e nōnulla opuscula, De q̄bus ferunt subiecta. Cū propter fidē catholicam esset ab Arrianis relegatus in exilium, Scripsit

Aduersum hēreticos li. 2. Cōtra instituta Arrianoꝝ li. 1.
De virginitate ad Florētina, li. 1. Ofones duplici editōe in psal. li. 1.
De cōtēptu mortis ad frēm, li. 1. De sacrificiorum laude, li. 1.
Epistolarum ad diuersos li. 1.

Sed & alia nōnulla ædedit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit anno dñi, DXC, sub Mauricio Imperatore, Morit̄ sub Richardo deo rissimo Gothorū principe, miraculis clarens.

P Riscianus grāmaticus, p̄ria Cæsariēsis, vir in secularibus l̄ris eruditissimus, græco & latino peritus eloquio apud Cosdrā regem Persarū in p̄rio magno habitus, Scripsit in arte grāmatica quædā præclara volumina, quæ apud veteres in magna authoritate habebantur. E quibus ista feruntur. Ad Iulianum patricium.

De partibus orationis li. 2. De constructione li. 1.
De accentibus li. 1. De Cosmographia li. 1.
De naturalibus quæstionibus ad cos. li. 1.

Alia quoq; nōnulla scripsisse dicunt, quæ ad notitiā meā nō venerunt. Claruit vt quibusdā placet, temporibus Cosdræ regis Persarū, & Heraclij Imperatoris. Anno dñi, DCXX.

M Arcus monachus & discipulus sancti p̄ris Benedicti, & ab eo familiarissime dilectus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus l̄ris peritissimus, orator & insignis poeta, moribus & cōuersatōe præclarus. Scripsit post beatū Gregoriū papā, super addens aliqua heroico carmine elegantissime currente.

Vitā sancti Benedicti li. 1. Et quædam alia.
Claruit vsq; ad imperium Heraclij Augusti, Anno dñi, DCX.
Fortuna

Fortunatus ep̄s Pictauiensis, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus libris eruditissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & nitidus, carmine & prosa excellens inter cunctos suæ ætatis doctores nõ minus sanctitate conuersatiõis, quã scientia eruditõis clarus effulsit. Hic virtute sancti Martini à dolore oculorum liberatus, pro agenda gratiæ & actione Thuronis ad eius sepulchrum venit, & Pictaui progressus, primo presbyter, deinde ep̄s ibidem ordinatus, magna doctrina & religione claruit. Scripsit elegantiarum carmine multa vtilia & deuota opuscula. De quibus ego tantum vidi subiecta. Ad sanctam Radegundem regis Thuringorũ vltimi filiam, & regis Francorum captiuam: postea Pictauiensis cœnobij abbatissam, versu hexametro.

Excidium regni Thuringorum	li. 1.	Conditio belli tristis,	
Ad Iuuiuium de Radegunde	li. 1.	Aonias auido qui læ.	
Ad Iustinum iuniorem	li. 1.	Gloria summi patris natiq;	
Ad Sophiam Augustam	li. 1.	Cui meritis cõpar nu.	
In persona Radegundis	li. 1.	Post patriæ cineres,	
In laudẽ Martini episcopi	li. 1.	Lumẽ Applicũ cũ spar.	
De Leoncio venerabili ep̄o,	li. 1.	Inter quos genuit radi.	
De eodem laudis	li. 1.	Agnoscat om̄e seculũ.	
Hymnorum septuagintaseptem	li. 1.	Agnoscat om̄e seculũ.	
De miraculis sancti Martini	li. 4.		
Vitã sancti Hilarij Pictauiensis	li. 1.	Ad Oporicum vitę sug	li. 1.
Vitã sancti Maurilij ep̄i,	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos	li. 1.
Carminum ad amicos	li. 1.	Rex regionis apex, &	
Alia quoq; multa cõposuit, quæ cũ breuia sint, sub librorũ nomine nolui cõsignare. Plura em̄ epitaphia & versus breues scripsit quos vidi. Claruit sub Iustino iuniore Augusto. Anno dñi. DLXX.			

Gregorius ep̄s Thuronenensis ex monacho discipulus quondã sancti Auiti præfulis Auernorũ, vir doctus, & nobilis, mitis quoq; & humilis, tãtæ sanctitatis & puritatis extitit, vt etiã in vita miraculis choruscauerit. Hic Ap̄torum Petri & Pauli limina visitans, à beato papa Gregorio cũ maxima reuerẽtia & charitate, vt vere sanctus susceptus est & amicus singularis & vnicus ab eo dilectus. Scripsit simplici & aperto sermone nonnulla volumina. De quibus extant.

De laude sanctorum martyrum	li. 1.	Hieronymus pb̄r.	
De vita quorundã confessorum	li. 2.	Statuerã illa tantũ scri.	
De miraculis, s. Iuliani martyris	li. 1.	Magnũ in nobis quo.	

De miraculis sancti Martini. li. 4 Oibus sc̄tis & in Ch̄ri,
 Historia Francoꝝ. li. 10 Scripturus bella regū.
 Epitoma eiusdē. li. 1 Chronica eccl̄iasticę historię. li. 1
 Cætera quę cōposuit, ad notitiã lectionis nostrę nõdum venerunt,
 Claruit temporibus Mauricij imperatoris. Anno dñi. DC.

Martinus ep̄s Dumienſis cœnobij rector quõdam & abbas, vir
 tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus literis eruditus, ve-
 niens à partibus orientis in Galliã, Sueuoꝝ populū doctrinã
 & miraculis ab Arriana impietate ad rectã fidē cõuertit, regulas or-
 thodoxę fidei cõstituit, monasteria cõdidit, eccl̄ias reformauit. Scri-
 psit ad Mitonem regē Galitię de quatuor virtutibus quas cardina-
 les appellāt, instructū volumen quod prænotare voluit.

Formulã honestę vitę. li. 1 Gloriosissimo & tran-
 Ep̄lę moralium. li. 1 Et quędã alia quę nõ vidi.

Claruit sub Theudemiro rege Sueuoꝝ, imperiū Cõstantinopolita-
 num gubernãte Iustiniano augusto. Anno dñi. DXL.

Paterius Romanę eccl̄iæ notarius & secundicarius, vir in diui-
 nis scripturis iugi studio exercitatus, & literarum secularium nõ
 ignarus, colligēs om̄ia diuinę scripturę testimonia, p̄ quę bea-
 tus Gregorius papa obscura suę expositionis dilucidauit, tres libros
 ædidiit, duos vç de testimonijs veteris testamēti, & vnū de testimo-
 nijs noui testamēti, ipsūq; codicem prænotauit.

Testimoniorum. li. 3 Dū bt̄issimi atq; ap̄lici,
 De ceteris nihil vidi. Claruit Romę eodē tpe q̄ Gregorius papa vni-
 uersali eccl̄iæ p̄fuit, & eo hortãte p̄fatū volumē cõportauit. Imperiū
 tenēte Mauricio augusto, & post eū Phoca. Anno dñi. DC.

Columbanus primus fundator & abbas Luxouieſis cœnobij, na-
 tione scotus, vir eximię sanctitatis, meriti & doctrinę, pater
 multorum milium monachorum, & monasteriorum pluriū fun-
 dator, diuini verbi seminator egregius, ex hybernia veniēs in Gal-
 liam & Germaniam, velut olim Druidum princeps, cultus diuini &
 cœnobia auxit & famulos. Cum adhuc iunior esset magnū studium
 literis sanctis ip̄endit, adeo vt elegãti stilo scripserit.

In totū psalteriū cõmētariõꝝ. li. 1 Et quasdã ad fr̄es ep̄las.
 Morit̄ sub Mauricio impatore. Anno dñi. DXCVIII. Indictione
 prima, vñdecimo Calendas Decembris.

Iohannes episcopus Constantinopolitanus, natione cappadox
 vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, inestimabilis absti-
 nētię

DI
 nētię
 impat
 mend
 graco
 De sac
 Et qua
 Io
 L
 ru
 ex
 lo exti
 dicent
 frigeri
 ornatu
 nõ con
 videre
 De sac
 Ad diu
 Claruit
 Eu
 SLic
 riū
 clarus.
 de cath
 Correc
 Epistol
 sub Ma
 EV
 E
 ni
 to
 scriptu
 ciplinis
 nõ ep̄m
 Chriſm
 Et plur
 Claruit
 I
 Oha
 tion
 dios

nētiæ & sanctitatis, adeo intentus eleemosynis & opibus pietatis, vt impator Mauricius aduersus eū auaritiæ zelo p̄motus, oēs pauperes mendicātes de ciuitate Cōstātinopolitana expelli p̄ciperet. Scripsit græco sermone ad sanctū Leādrū ep̄m Hispaleñ, de q̄ supra dixim⁹.

De sacramēto baptismi. li. 1. Epistolaz ad diuersos. li. 1.
Et quædā alia. Claruit sub Mauricio impatore. Anno dñi. DC.

Licinianus Carthaginis Spartarię ep̄s, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū literarum non ignarus, post multa studioz exercitia apud Constantinopolim ab emulis suis ueneni poculo extinctus est sub Mauricio impatore. Nec eum lēsit mors subita, dicente scriptura: Iustus quacunq; morte p̄æ occupatus fuerit, in refrigerio erit. Tunc enim veraciter viuere incipit, cum bonis operib⁹ ornatus ad Christū per mortem nunq̄ moriturus vadit. Scripsit aut̄ nō contemnēde lectionis quædā opuscula. De quibus adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius opusculum.

De sacramēto baptismatis. li. 1. Ad Eutropiū abbatē ep̄laz. li. 1.
Ad diuersos q̄q; ep̄laz. li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Mauricio imperatore. Anno dñi. DXC.

Seuerus Malacitanæ vr̄bis ep̄s, socius & collega quondā p̄æfati Liciniani antistitis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in seculariū literaz disciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, eloquio clarus. Scripsit cōtra Vincētū Cæsaraugustanæ vr̄bis ep̄iscopū, qui de catholica fide in Arrianā prauitatem fuerat deuolutus.

Correctorium. li. 1. De uirginitate ad fororē. li. 1.
Epistolaz ad diuersos. li. 1. Claruit Anno dñi. DLXXX.

sub Mauricio imperatore, sub quo & moritur.

Etropius ep̄s Valētinae eccl̄iæ, quōdā abbas monasterij Sirbita ni ordinis sancti Benedicti, ad quē Licinianus ep̄s adhuc in p̄facto cōenobio cōmoratē multas cōscripsit ep̄las, vir tā in diuinis scripturis q̄ in secularib⁹ literis magnifice doctus, & monasticis disciplinis apprime imbutus. Cū adhuc esset abbas, scripsit ad Licinianū ep̄m cur baptizatis infantibus post hæc tribuatur.

Chrismatis vnctio. li. 1. De coheritiōe monachoz. li. 1.

Et plures epistolas ad diuersos.

Claruit tēporibus Mauriciij imperatoris. Anno dñi. DC.

Iohannes ep̄scopus Gerundēsis ex monacho ordinis nostri, natione Gothus, ex prouintia Lusitanie, vir ī diuinis scripturis studiosus & erudit⁹, moribus q̄q; & cōuersatiōe clar⁹, græco & latino sermone

sermone doctus & inclytus fuit, q̄ cū adolescēs Cōstātinopoli amore discēdi peteret septēnio elapso ad Hispanias reuersus est. Quē rex Leuigildus cū ad Arriā impietatē vellet traducere & nō posset, p̄ decenniū duro satis exilio dānauit. Inde à Richardo rege Christianissimo reuocatus, monasterium cōdidit, vbi fratribus suis verbo & exemplo regularis disciplinæ tramitem ostendit. Scripsit.

Exhortatoriū ad monachos, lib. 1. Additiones in Chronicā, lib. 1. Alia quoq; multa cōposuit, quæ ad notitiā meam non venerunt. Claruit sub Richardo V. velogothorū rege Christianissimo in Hispanijs, tēporibus Mauricij & Phocæ imperatorū. Anno dñi. DC.

MAximus Cæsaraugustanæ vrbis ep̄s, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus nō mediocriter eruditus ingenio promptus, & nitidus eloquio, carmiē excellēs & prosa, æ didit vtroq; stilo satis p̄clara volumina, q̄ ad notitiā lectiōnis nr̄æ adhuc minime venerūt. Ferē aut̄ eius insigne volumē & opus amcenum.

De gestis Gothorū in Hispanijs lib. 1.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno dñi. DCX.

Ionas monachus & discipulus S. Colūbani abbatis & socius peregrinatiōis eius, natiōe Scotus, vir studiosus, eruditus & sc̄ia clarus non minus religione q̄ doctrina venerabilis, ad m̄torū ædificatiōnē rogantibus fratribus composito sermone scripsit.

Vitā sancti Columbani, lib. 1. Vitā sancti Attalæ monachi, lib. 1.

Vitam sancti Eustasii abbatis, lib. 1.

Claruit sub Heraclio imperatore. Anno dñi. DCXXX.

Leontius Neopolitanæ vrbis insulæ Cypr̄i ep̄s, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū literarū non ignarus, vita quoq; & conuersatione clarissimus, & dignus deo præsul. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumen insigne de actibus & conuersatione admirabilis illius patriarchæ Alexandrini, qui ob incredibilem pietatem & miserationē in pauperes cognominatus est.

Iohannes eleemosynarius lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno dñi. DCX.

ISidorus iunior, ep̄s Hispalēsis post Leandrū, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris nulli suo tpe secūdus, ingenio subtilis, sensu clarus, eloquio cōpositus, carmine excellens & prosa, nō minus sanctitate q̄ doctrina insignis effulsit. Hic dñi iunior ad differētiā senioris episcopi Cordubenſis, cuius supra fecimus mentionem, vel alterius etiam, qui eum præcessit, Hispalensis episcopi

Scripsit

Scripsit autē iste Isidorus iunior multa præ clara opuscula. De quibus dūtaxat reperi subiecta. Ad Braulionem episcopum.

Etymologiarum	lib. 20	Disciplina à discendo.	
In Genesim allegorice	lib. 1.	Historia sacre legis.	
In Exodum,	lib. 1.	Quædam mysteria.	
In Numeris,	lib. 1.	Ideo hic liber vnus.	
In Leuiticum,	lib. 1.	Sequens Leuiticus li.	
In Deuteronomium,	lib. 1.	Liber Deuteronomij.	
In Iosue,	lib. 1.	Post mortem Mosi.	
In Iudicum	lib. 1.	Historia Iudicum.	
In Regum,	lib. 4	Post librū Iudicū sequit	
In Ruth	lib. 1.	In Paralipomenon	li. 2
In Esdrā & Neemiam,	lib. 3	In Tobiam,	lib. 1.
In Iudith,	lib. 1.	In Hester,	lib. 1.
In Iob,	lib. 1.	In Psalterium	lib. 1.
In proueria Salomonis,	lib. 1.	In Ecclesiasten	lib. 1.
In Cantica Canticoꝝ	lib. 1.	In librum Sapientie	lib. 1.
In Ecclesiasticum	lib. 1.	In Esaiam prophetā	lib. 1.
In Hieremiam,	lib. 1.	In Ezechielem	lib. 1.
In Daniele prophetā,	lib. 1.	In XII. prophetas minores,	li. 12
In Machabæorum,	lib. 2		
In quatuor Euangelia,		lib. 4	Liber generationis, &c.
In epistolas Pauli	lib. 14	In epistolas canonicas	lib. 7
In Actus apostolorum,	lib. 1.	In Apocalypsin	lib. 1.
Interpretatiōis noui & vet test.	lib. 2	Dño meo & dei seruo.	
Procemiorum,	lib. 1.	Quinq; libri Mosi	
Differentiarum	lib. 1.	Inter deū & dominum.	
De ortu & obitu sanctorum,	lib. 1.	Adā protoplastus & co.	
Ad forem contra Iudæos	lib. 2	Dñæ sanctæ, flore so.	
Synonymoꝝ vel soliloquiorum	lib. 2	Venit nuper ad manus.	
De illustribus viris	lib. 1.	Ofius Cordubensis ciui.	
De summo bono sententiarum,	lib. 3	Summū bonum deus est.	
De origine officiorum,	lib. 2	Ea quæ de officijs di.	
De sancta trinitate,	lib. 1.	De corpore & sanguine dñi,	li. 1.
De officio missæ,	lib. 1.	Decretum canonum	lib. 1.
De cōputo & natura regꝝ	lib. 1.	De proprietate regꝝ,	lib. 1.
Sermonum	lib. 1.	Ecclesiasticas, dogmatum,	lib. 1
Lamentum pœnitentis	lib. 1.		

ABBAS SPANHEMENSIS

De astronomia lib. 1. Dño & filio charissi.
 Historiã seu Chronicã lib. 3 De cosmographia lib. 1.
 De grammatica & vocabulis, lib. 1.
 Allegoriarum quoq;, lib. 1. Mysteria sacre scrip.
 De hæresibus, lib. 1. Ep̄larum ad diuerfos lib. 1.
 Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiam meã nõ uenerunt.
 Claruit sub Heraclona imperatore filio Heraclij. Anno domini. D-
 CXXX. temporibus Sisebuti regis Gothor; in Hispania, & ob san-
 ctissimam vitam & conuersationem suã catalogo sanctor; insertus
 est, cuius festum celebratur. xvij. Calend. Februarij.

CAesarius ex monacho Lirinẽsis cœnobij ep̄s Arelatẽsis, vir in
 diuinis scripturis ualde eruditus, ingenio placidus, eloquio dul-
 cis & ornatus, & mira sijnar; breuitate decorus, uita & cõuer-
 satione sanctissimus, quippe q̄ ab adoleseẽtia sua monasticis disciplinis
 institutus, abbas Lirinẽsis multo tpe fuit. Scripsit nõ spernendæ le-
 ctionis quæ dã præ clara opuscula, quæ monasticis & religiosis, deoq;
 dicatis personis ualde necessaria & utilia sunt. De quibus extant.

De gratia & libero arbitrio lib. 1.
 Sermonum ad monachos, lib. 1. Vereor in Christo ve.
 Decretũ triũ cõcilior; Arelat. li. 3 De cæteris nihil reperi.
 In tertio sermone, qui est de pugna monachi cõtra uitia, & se & eos,
 quibus loquitur, professores & monachos ordinis & regulæ sanctissi-
 mi patris nostri Benedicti confitet. Claruit tẽporibus Cõstan-
 tini imperatoris filij Heraclij & filiorum eius. Anno dñi. DCLXX,
 sub quibus, synodo Arelatenã gloriose præsedid.

ANdoenus qui & Dado, ep̄s Rothomagensis, natione Galli-
 cus, frater sancti Adonis monachi, uir doctus atq; sanctissim⁹,
 fundator cœnobij Reftacensis, cum esset eruditus tam in scri-
 pturis sanctis q̄ etiam in literis secularibus, scripsit elegantissimo sti-
 lo ad Rupertum episcopum Parisiensem.

Vitã S. Eligij ep̄i Nouiomensis, lib. 3 Et quædam alia.
 Claruit multa sanctitate uirtutibus & signis, temporibus Constan-
 tini suprãdicti imperatoris. Anno dñi. DCLX.

Theodorus septimus archiep̄s Cantuariẽsis à Vitelliano papa
 cõsecratus, natione Græcus ex Tarso Ciliciæ monachus ordi-
 nis nostri in vrbe Roma, uir in diuinis scripturis eruditissimus,
 & in secularibus literis nulli suo tpe secũdus, græco & latino sermo-
 ne peritissimus, carmine quoq; excellẽs & prosa, & nõ minus sancti-
 tate

tate q̄ scientia clarus, habita synodo in Anglia, m̄sa ad Anglicanæ ecclesiæ vtilitatē cōstituit. Scripsit aut̄ inter cætera ingenij sui monumenta, egregiū opus de qualitate pœnitentiæ iniungendæ his q̄ in multis criminibus deliquissent. Cuius operis titulus est.

Pœnitentiæ Theodori, lib. 1. Ep̄las nōnullas ad diuersos.

Moritur autē nō sine opinione sanctitatis, sub Iustiniano minore imperatore. Anno dñi. DCXC. Indictione. III. Anno ætatis suæ. LX. XVIII. Episcopatus autem sui. XXII.

Leo papa secūsus, natiōe Siculus, sedit in cathedra Petri post Agathonē mēsisbus dūtaxat vndecim, vir in diuinis & secularibus scripturis eruditissimus, græca & latina lingua sufficiēter instructus, subtilis & eloquēs, & non minus sanctus q̄ doctus, transtulit de græco in latinū sextā synodū, quæ tēpore Agathonis papæ prædecessoris sui celebrata fuit in vrbe Cōstantinopoli, in qua damnatus est Macharius Antiōchenus ep̄s cum cōplicibus suis, Cyro, Sergio, Honorio, Pirrho, Paulo & Petro ep̄is, qui vnā volūtate & operationē tm̄ in dño nostro Iesu Christo dogmatizabāt. Scripsit etiam.

Ep̄las multas ad diuersos, lib. 1. Et quædam similia.

Moritur sub Cōstantino imperatore filio Cōstantini. Anno domini. DCLXXVII. Indictione quinta. v. Nonas Iulias.

Adamānus p̄sb̄ & abbas monasterij Huensis, qd̄ S. Colūban⁹ quondā cōstruxit in insula Scotiæ, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, seculariū quoq̄ l̄ræ nō ignarus, ingenio cautus & dulcis eloquio, vita & cōuersatione præclarus, nō sine opinione sanctitatis, pater multorū monachorū fuit. Scripsit inter cetera satis composito sermone volumen.

De locis terræ sanctæ, lib. 1. Et quasdam ep̄las.

Claruit sub Iustiniano iuniorē augusto. Anno dñi. DCXC.

Benedictus abbas in Britānia, vir in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, atq̄ regularis disciplinæ cōseruator & dilatator egregius, scripsit in̄signe opusculū ad monachos, in q̄ oēs regulas sanctorū patrū regulæ beatissimi patris nostri B̄ndicti cōferens, ostēdit q̄ oīm aliorū regulæ eadē consonent, & illa à nulla penitus discordet. Ob hāc causam codicem suum prænotauit.

Concordiam regularū, lib. 1. Scripsit & alia.

Claruit sub Cōstātino iperatore. Anno dñi. DCLXX.

Adelmus ep̄s occidētaliū Saxonū ex abbate Maildubēsis cœnobij in Scotia ord̄is S. Benedicti, vir deuotus & eximie sc̄t̄itatis

ABBAS SPANHEMENSIS

in scripturis sc̄is studiosus & doct⁹ atq; in secularibus l̄is in Angliā suo tpe oim eruditissimus, carmine excellēs & prosa, p̄dicator verbi diuini feruētissimus. Scripsit gemino stilo quēdā instructa volumina De qbus ego tm̄ reperi subiecta. Cū adhuc abbas eēt iubēte synodo gētis suę, scripsit aduersus errorē Britonū in signe & vtile opus.

De celebratione Paschæ li. 1.
 De virginitate sanctorū metricè li. 1. Oipotens genitor mū.
 De eadem re prosaice li. 1. Reuerēdissimus Chri-
 Ep̄las plures ad diuersos li. 1. (sti vir.

Alia quoq; multa scripsisse legi, quæ ad notitiā nr̄æ lectiōis nō vene-
 rūt. Claruit sub Iustiniāno minore. Anno dñi. DCLXXX.

CEolfrius post Benedictum secundus abbas monasterij sanctorū
 Petri & Pauli Ap̄lorum in Angliā ordinis sancti Benedicti, p̄ce-
 ptor & nutritor Bedæ presbyteri, vir deuotus & eruditus, ac re-
 gularis disciplinæ gubernator strēnuus. Scripsit ad regē Pictorū pe-
 rentem satis prolixam ep̄lam in modum libelli.

De obseruatione Paschæ, li. 1.
 Claruit in Angliā t̄pibus Iustiniāni iunioris Imperatoris. Anno dñi
 DCLXXX. Tandē cū limina visitās Ap̄lorū reuertere, mori in ci-
 uitate Lingonenfi. Anno ætatis suæ. LXXIII.

EGidius monachus ordinis sancti Benedicti, natione Græcus, in
 diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus,
 medicus, philosophus, & poeta insignis, & non minus conuersa
 tione quā sc̄ia venerabilis. Scripsit non spernendæ utilitatis quæ-
 dam opuscula, de quibus ego duntaxat reperi subiecta. Opus in signe
 merito compactum.

De pulsibus, li. 1. Ingenij vires modicis.
 De venis quoq; li. 1. Dicit hinc vena qū fit.
 De alijs nihil vidi.

Claruit sub Tyberio Imperatore. Anno domini. DCC.

Beda monachus & presbyter monasterij sanctorū Petri & Pauli
 Apostolorum, quod est in Angliā, ordinis sancti Benedicti, vir
 in diuinis scripturis studiosissimus, & valde eruditus, atq; in se-
 cularibus literis peritissimus, philosophus, astronomus, calculator, &
 poeta insignis, gr̄eci sermonis nō ignarus, ingenio præstās, eloquio
 nō curiosus, dulcis tm̄ & cōpositus. Multa scripsit volumina, in qbus
 acumen ingenij eius comprobatur. Hic cum esset septē annorū cura
 propinquorum datus fuit educandus Benedicto abbati, ac deinde

Ceol-

Ceolfredo dicti monasterij Muramutha cunctumq; ex eo tempus vi-
tæ in eiusdem monasterij habitatõe pagens, omnẽ meditãdis scriptu-
ris operã dedit atq; inter obseruatã disciplinæ regularis, & q̄tidianã
cantãdi in ecclesia curã semp aut discere, aut docere, aut scribere dul-
ce habuit. Nonodecimo aut ætatis suæ anno diaconatũ, tricesimo p̄f-
byteratus gradũ, vtrũq; p̄ ministeriũ Iohannis epi, iubente Ceolfri-
do abbate suscepit, ex quo tpe accepti presbyteratus vsq; ad finẽ vi-
tæ suæ subiecta opuscula composuit.

In Genesim vsq; ad Isaac,	li. 4.	In Exodum	li. 1.
In Numeros	li. 1.	In Leuiticum,	li. 1.
In Deuteronomium,	li. 1.	De tabernaculo & vasis eius.	li. 3.
In principium Regum	li. 3.		
In Regum triginta quæstionum	li. 1.	Dilectissimo fratri no.	
De ædificatione templi	li. 2.	Hortatur nos vas elec.	
In Iosue,	li. 1.	In Iudicum	li. 1.
In Paralipomenon,	li. 2.		
In Prouerbia Salomonis	li. 3.	Parabolæ græcè, lati.	
In Ecclesiasten	li. 1.		
In Cantica canticorum	li. 6.	Scripturis iuuãte grã.	
In Esdras & Neemiam	li. 3.	Eximius sacrae inter.	
In Tobiam,	li. 1.	Liber sancti p̄ris n̄ri.	
In Esaiam prophetam	li. 2.	In Hieremiam	li. 2.
In Ezechielem	li. 1.	In Danielelem	li. 1.
In duodecim prophetas minores	li. 12.		
In Euangelium Marci	li. 4.	Expositionẽ Euãgelij.	
In Euangelium Lucæ	li. 6.	Bt̄us Euãgelista Lucas	
Homilias Euangeliorum	li. 2.	Exordiũ n̄ræ redẽpti.	
In Epistolas Pauli	li. 14.		
In Ep̄las Canonicas,	li. 7.	Iacobus &c. dixit de.	
In Actus Apostolorum,	li. 2.	Actus vero Ap̄os̄, &c.	
In Apocalypsim	li. 3.	Apoca. sancti Iohãnis.	
De temporibus & natura rerum	li. 1.	De natura rex̄ & rone.	
Aliud minus volumen,	li. 2.		
Scintillæ ex sententijs patrum	li. 1.	Dñs dicit in Euãgelio,	
Gesta Anglorum.	li. 5.	Britannia oceani insu.	
Flores beati Gregorij in Cantica	li. 2.	In expositione Cãtici	
Gesta diuersorũ sanctorũ,	li. 1.	De passione sancti Felicis	li. 1.
Vitam sancti Alberti epi	li. 2.	Chronicam sui cœnobij	li. 2.

Martyrologium	li. 1.	
Hymnorum diuerso carmine	li. 1.	Primo deus globū cæ,
Epigrāmata heroico metro,	li. 1.	De locis sanctis li. 1.
Lectiōnes in vetus testamē.	li. 1.	Lectiōnes noui testamēti li. 1.
Distinctiones in Hieremiam,	li. 1.	Distinctiones in Iob li. 1.
De Christo & ecclesia,	li. 2.	De cantico Abacuc li. 1.
De arte metrica	li. 1.	Qui notitiam metricæ
De Schematibus,	li. 1.	Solet aliquotiens in,
De Orthographia	li. 1.	Epistolarum ad diuersos, li. 1.

Alia insup multa æ didit, quæ ad nostræ lectōis notitiā non venerunt. Huius opuscula etiā adhuc eo viuentē & sem p noua scribente, tantæ authoritatis erant, vt ordinatōe præsulū Angliæ in eccl'is publice legerent. Cūq; in homiliaꝝ impositiōe nomen ex more authoris venerabilis Bedæ presbyteri scriberent, aliter eū cū viueret, p̄dicare nō valentes, obtinuit vsq; in hodiernū diem titulus semel à principio attributus, vt Beda venerabilis potius dicat q̄ sanctus. Viuentē eū aliter nūcupare (& si sanctus fuerit) nō licebat. Sunt q̄ alias rōne s huius tituli venerabilis fingant, alij ex inscriptione Epitaphij, alij cæcum fuisse Bedam somniātes. Sed errāt, qm̄ Beda nec cæcus fuit, nec sepulchro eius tale epitaphiū inscriptū nouimus. Et q̄dem nisi breuitati consulerem, deliramēta hæc facillime confutarem. Morit sub Leone Imperatore. Anno domini. DCCXXXII. Indictione. XV. Aetatis sue Anno. LXXII. pridie Caleñ. Iunij.

Gregorius papa secūdus, p̄ria Romanus, sedit in cathedra Petri post Cōstantinū pōtificē annis sedecim, mēsis nouē, vir certe doctus atq; sanctissimus, q̄ Bonifaciū monachū Anglicū natione Moguntinū ordinauit ep̄m. Scripsit plena eruditiōis quædam opuscula, de quibus ferunt subiecta. Ad interrogata Iustiniani.

Responsum	li. 1.	Contra Leonem Augustū li. 1.
Ad Iohannē ep̄m Cōstātino.	li. 1.	Epistolarum ad diuersos, li. 1.

Morit sub Leone Imperatore. Anno dñi. DCCXXXI. Indictione XIII. III. Idus Februarij cui Gregorius tertius successit.

Bonifacius primus archiep̄s Moguntinus, natione Scotus, monachus ordinis sc̄ti Bñdicti, cū eēt puer quinq; annorū, à parētibus suis monasterio in Angliā, quod Mischele dicit, oblatus est, in quo literis ac moribus studium impendens, vir & doctus & sanctissimus euasit. Ordinatus aut presbyter, amore peregrinādi pro Ch̄o venit in Germaniā, ibiq; p̄dicās verbū dei, à Gregorio papa prio ep̄s Mogun-

Mog
in arc
ditus,
Decu
Epit
Mori
perat
Anno
se ord
reduc

V
nus vi
puē A
Vitan
isse dic

V
mona
ad a di
Vitan
De off
Et alia
Clarun

G
a
pturis
mæ sy
rum co
etiam i
Comr
Contr
Et qua
Anno
Decen

Moguntinensis ordinatus est, & ab eius successore Gregorio tertio in archiepiscopum & primatem Germaniæ sublimatus. Qui cum esset vir eruditus, non tamen verbo, sed & scriptis commissam sibi docebat plebem.

Decius opusculis ego tantum reperi.

Epistolarum ad diuersos li. i. Vitam quorundam sanctorum, li. i.

Moritur in Frisia prædicans, martyrio coronatus, tempore Pippini Imperatoris. Anno dñi. DCCLV. Indictione octaua. Episcopatus sui Anno. XXXVI. Nonis Iunii. Cuius corpus beatus Lullus quem post se ordinauerat archiepiscopum, ad monasterium Fuldense in Buchonia situm reduci fecit, & honorifice sepeliri.

Verus episcopus Hispalensis prouinciæ Beticæ vbi Isidorus olim præsulatum gerebat, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium litterarum non ignarus, ingenio acutus, sermone luculentus, non minus vita quam eruditione spectabilis. Scripsit ad edificacionem fidelium, & precipue Aræticæ Galliarum ecclesie virtutibus & miraculis claram.

Vitam Eutropij episcopi. li. i. Et quædam alia. Claruisse dicitur tempore Pippini Imperatoris. Anno dñi. DCCLX.

Valafrius abbas sancti Galli ut dicitur, natione Germanus, vir in diuinis scripturis studiosus & in secularibus literis omnino suo tempore doctissimus, ingenio & eloquio clarus, carmine valens & prosa, monarcha discipline regularis, & multorum pater monachorum. Scripsit ad edificacionem omnium fidelium deuote legentium.

Vitam sancti Galli prosaice, li. i. Eandem postea metricè li. i.

De officijs diuinis li. i. Epistolas plures ad diuersos.

Et alia nonnulla scripsisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit tempore Augusti Tiberij. Circa annos dñi. DCC.

Gregorius papa tertius Romanæ & vniuersali Ecclesie præfedit post Gregorium secundum annis vndecim, vir pius, clemens, atque sanctissimus, & tam in secularibus literis, quam in diuinis scripturis eruditissimus, græca & latina eloquentia insignis, habita Romæ synodo Leonem & Constantium Imperatores, imagines sanctorum contemnentes excommunicauit, ac de imperio deposuit. Scripsit etiam inter cetera ad eosdem Imperatores.

Commonitorium li. i. Ad eosdem. li. i.

Contra eosdem li. i. Epistolarum ad diuersos li. i.

Et quædam alia. Moritur sub Leone & Constantio Imperatoribus. Anno Domini. DCCXLII. Indictione Decima, Quarto Calendas Decembris.

Iohannes

Iohannes monachus & p̄sbyter, cognomēto Chryſoras, natiōe Damascenus ex Syria, vir in diuinis ſcripturis & in ſecularibus literis eruditus, & nō minus vita q̄ ſcientia clarus, animatus & pro uocatus ſcriptis Gregorij papæ tertij, q̄bus impugnabat errorē Leonis imperatoris. Scripfit & ipſe Græcis ſuis græco ſermone.

Contra Leonem imperatorem lib. 2

Et quædā alia. Claruit ſub Leone imperatore. Anno. DCCXXX.

Villibaldus primus ep̄s Eifetenſis, natione Scotus, frater ſanctæ Vvalpurgis virginis abbatiffæ Heidēhemēſis, monachus & diſcipulus ſancti Bonifacij martyris, ordinis ſancti Benedicti, vir doctus atq; ſanctiſſimus, ingenio & eloquio clarus. Scripfit ad ædificationem fidelium, petētē ſancto Lullo archiep̄ſcopo Moguntino ſatis illuſtri ſermone.

Vitam ſancti Bonifacij ep̄i lib. 1. Illuſtrem igitur ac vere.

Nescio ſi quid amplius ædidi.

Claruit ſub Pippino patre Caroli magni. Anno dñi. DCCLX.

Zacharias papa natione Græcus, poſt Gregoriū tertium præſuit vniuerſali ecclēſiæ annis decē, vir doctiſſimus, q̄ propter eruditionē & vitæ ſanctitatē optimis p̄ſonificibus cōparādus iure cenſet. Quatuor libros dialogorū beati Gregorij papæ magni de latino in græcū trāſtulit, & plures latini ſermonis ignaros, lectiōe eorū illuminauit. Scripfit etiā de ſua vena latino ſermone valde elegantes Ad diuerſos ep̄ſas lib. 1. (& vtilis.

In quibus ad ſanctum Bonifacium archieſm Moguntinū plures extant. Moritur ſub Pippino biennio ante martyriū eiufdē ſancti Bonifacij. Anno dñi. DCCLII. Indictione quinta. Idibus Marcij

Alcuinus ſiue Albinus monachus & diaconus, abbas monaſterij S. Martini Thuronēſis, natiōe Anglicus, S. Bedæ p̄ſbri q̄ndā auditor, vir i diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculariū literarū peritia nulli ſuo tpe ſecūdus, carmiē excellēs & proſa, de Britannia ab impatore Carolo magno euocatus, in tāta familiaritate apud eū habitus eſt, vt impatoris mgr̄ delicioſus fuerit appellatus, cuius magiſterio ipſe impator oib; liberaliū artiū diſciplinis iniciari ſatagebat. Scripfit mltā p̄clara volumina, de q̄bus feruntur.

De ſancta trinitate & fide, lib. 3 Dñoglorioſo Carolo im.

Ad quæſtiones Fredigiſi lib. 1. Deſiderantiſſimo filio.

Ad Eulaliā de ratione animæ, lib. 1. Chariffimē in Ch̄ſi cha.

Ad Guidonē comitem de virtutib; lib. 1. Dilectiſſimo filio Guid.

Sentētiarū

Sententiarum,	lib. 1.	In Genesim,	lib. 1.
In Cantica Canticorū	lib. 1.	In Ecclesiasten,	lib. 1.
In euangeliū Iohannis	lib. 7	In epl̄as Pauli,	li. 14
In Apocalypsin Iohannis	lib. 1.		

De adoptione filiorū dei lib. 1. Venerabili & in Christi.

De ecclesiasticis dogmatibus, lib. 1. Credimus vnum deum.

Speculum paruulorum, lib. 1. In scriptura diuina le.

De noīn dei proprietate, lib. 1. Ad discipulos dialogus lib. 1.

Vita S. Vedasti episcopi lib. 1. Enchiridion in quibusdā psal. li. 1.

Epl̄arum ad diuersos, lib. 1. De artibus liberalibus, lib. 1.

Alia quoq; multa scripsisse dē, q̄ tamē ad notitiā meā non venerunt.

Claruit sub imperio Caroli magni. Anno dñi. DCCLXX.

Iuardus monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir in di

uinis scripturis eruditus, & seculariū literarū nō ignarus, ingenio

promptus & clarus eloquio, iussu Caroli imperatoris magni post

Eusebiū, Hieronymū, & Bedam ex scripturis veterū cōportauit ge

sta & passiones sanctorū martyrum, cōfessorum & virginū in vnum

nō parū quantitatis volumen, quod nos pr̄notare solemus.

Martyrologium, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub eodē Carolo imperatore. Anno dñi. DCCLXX.

Paulus monachus Cassinensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti,

natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secu

laribus literis nobilr̄ doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio,

propter scientiā literarū apud Carolū imperatorē in magno pretio

habitus fuit. Hic olim ante cōuersionē suā diaconus fuit Aquilegien

sis ecclesiæ, & Desiderij vltimi regis Longobardorū cancellarius, &

cū eodē captus à Carolo in Galliā ductus, demū monachus factus est

Scripsit tā metro q̄ prosa nō pauca volumina. De quibus ego tm̄ repe

ri subiecta. Rogatu Aldeburgæ filiæ Desiderij regis addidit.

Ad Chronicā Eutropij, lib. 2. Gesta ep̄orū Metensiu, lib. 1.

Vitā Gregorij papæ primi lib. 1. Vitā S. Arnulphi ep̄i, lib. 1.

Vitā sancti Benedicti metricè lib. 1.

Gesta Longobardorum, lib. 6. Septentrionalis plaga.

Hymnos plures diuerso metro, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Iussu Caroli ordinauit historias & lectiones p̄ totū annū singulis fe

stiuatibus sanctorū cōgruentes. Et alia multa digessit & scripsit.

Claruit eiusdē Caroli magni t̄pibus. Anno dñi. DCCLXXX.

Adrianus papa primus, natione Romanus, post Stephanū tertium sedit in pōtificatu annis viginti tribus, vir doctus atq; sanctissimus, apud Carolū imperatōrē in maximo honore habitus, multa ad vtilitatē ecclīasticā constituit, & scēlicianā hārefim in synodo trecētoꝝ quinquaginta episcopoz; iussu Caroli impatoris apud Frācfurdia dānauit. Qui cū studiosus & eruditus eēt in scripturis diuinis libros tredecim eplaz; sancti Gregorij papæ abbreviauit in duos, vtiliora decerpēs. Scripsit etiā de sua vena ad Leonē iuniorē & Constantinū filiū eius imperatores Cōstantinopol.

De veneratione imaginū, li. 1. Ad Carolū imperatōrē. li. 1.

Eplārum ad diuersos. li. 1.

Morit̄ Carolo magno iperāte anno dñi. DCCXCV. Indictione. 3.

In die natalis dñi. 7. Calēdas Ianuarij.

Rvggandus ep̄s Metēnsis, Pippini regis ex sorore nepos, nobilitatem gn̄is nobilitās sanctis moribus & studio scripturaz; corpoz; sanctorum martyrum venerator egregius, clerum & populum sibi cōmissum verbo & exemplo ad iustitiam erudire cupiēs. Scripsit pro clericis Metēsis ecclīæ satis instructā & vtilem.

Regulam canonicorum li. 1. Et quædam alia.

Hic corpa sc̄toꝝ martyꝝ Gorgonij, Naboris & Nazarij, de Roma in Frāciā trāstulit, & corpus sancti Nazarij in monasterio Laurissa, tūc ordinis diui Benedicti Vuormaciēsis diocesis recōditum est.

Claruit sub Pippino rege p̄e Caroli imp. Anno dñi. DCCLX.

Leo papa tertius, natiōe Romanus, post Adrianū pontificē sedit annis viginti, vir in scripturis tā diuinis q̄ secularibus valde eruditus, morum quoq; & vitæ sanctimonia clarissimus, q̄ Carolū cognomēto & ope magnū ad imperiū Romanoz; vnxit, & hāc dignitatem à gr̄acis in Frācos trāstulit. Scripsit inter alia.

Eplārum ad diuersos. li. 1.

Morit̄ sub Carolo idibus Iunij. Anno. DCCCXVI. Indictione. 9.

HAymo tertius ep̄s Halberstatēsis ecclīæ in Saxonia ex abbate Hirsfeldēsis cōnobij ordinis sancti Benedicti, natiōe theutonicus, Alcuini monachi quondam auditor, ad quē Rabanus Fuldenfis tūc abbas. 22. libros de vniuerso composuit, vir certe vni decunq; doctissimus, diuinarum scripturaz; sagacissimus interpres, in declamandis homilijs ad populum excellentis ingenij fuit. Hic primofuit monachus Fuldēsis cōnobij cum Rabano, postea factus est tertius Abbas Hirsfeldēsis, postremo tertius episcopus Halberstatēsis

tenſis cōſecratus. Eandem eccliam verbo & exemplo ſtrenue guber-
nauit annis tredecim. Scripſit autem pene infinita opuscula, de quibus
iſta quæ ſubiecimus, ferūtur.

In quinq; libros Moyſi,	li. 5	In Iofue.	li. 1
In Iudicum.	li. 1	In Ruth.	li. 1
In Regum.	li. 1	In Paralipomenon.	li. 2
In Tobiam.	li. 1	In Eſdrā & Neemiam.	li. 2
In Iudith.	li. 1	In Heſter.	li. 2
In Iob.	li. 1	In Cātica cāticorum.	li. 1
In Eſaiam prophetā.	li. 3	Eſaias propheta nobili.	
In Hieremiam.	li. 1.		
In Ezechielem.	li. 1	Et factū, &c. dicit btūs.	
In Daniele.	li. 1.		
In 12. prophetas minores.	li. 12	Verbum qđ factum eſt.	
In psalmos quoq;.	li. 1.		
In euāgelijſ homiliaſ;	li. 2	Cōſulens dñs huma.	
In om̄es epl̄as Pauli.	li. 1	A corintho metropo.	
In epl̄as canonicas.	li. 7	In Actus ap̄torum.	li. 1
In Apocalypſin.	li. 1	Legimus in eccleſiaſti.	
De varietate libroꝝ.	li. 3	Cū ſis vn̄icū & ſanctiſſi.	
De ſancta trinitate.	li. 1	De ch̄rianar; rex; memoria.	li. 1.

Alia q̄q; multa ſcripſiſſe dicit, epl̄as, ſermones & diuerſos tractat̄, q̄
ad notitiā meā nō venerūt. Morit̄ ſub Ludouico impatore filio Ca-
roli magni. Anno dñi. DCCCXXXIII. Indictione. XII. Sepultus
in ecclia ſancti Stephani Halberſtatēſi.

Claudius monachus ordinis ſancti Bñdicti, diſcipulus quōdam
(vt ferunt) Bedæ in Anglia, & collega Albini leuitæ & abbatis,
natiōe ſcotus, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & erudi-
tus, & ſecularis doct̄inæ non ignarus, carmine exercitatus & proſa,
multa in ſacris voluminibus cōpoſuit opuscula. De quibus feruntur.
In quinq; libris Moyſi. li. 5 In Iudicū quoq;. li. 1.
In librum Ruth li. 1 In euāgelium Matthæi. li. 1.
Et alia multa.

Claruit in Gallia ſub Carolo magno. Anno dñi. DCCC.

Freculphus ep̄us Lexouienſis, in prouintia Rothomagenſi, mo-
nachus ordinis ſancti Benedicti, ad quem Rabanus adhuc Ab-
bas multis voluminibus exercitauit ingeniū, vir in diuinis ſcri-
pturis ſtudioſiſſimus & valde perit̄, atq; i docēda plebe ſatis idone⁹

nō minus cōuersatione q̄ sc̄ia insignis, fert quædā præclara scripſisse opuscula, De q̄bus tm̄ legi volumen gr̄ade & insigne, continēs ab exordio mundi vsq; ad natiuitatem dñi nostri Iesu Christi.

Rerum gestarum historiam li.7 Dum aliquā temporis, De alijs nihil vidi. Scripsit aut̄ præfatum opus ad Helifachaz, in quo etiam difficiliōres quæstiones scripturaz enodauit, & res tam Iudæorum q̄ etiam Gentilium ab initio mundi vsq; ad partum virginis gestas, luculento sermone conscripsit.

Claruit sub Ludowico. Anno domini. DCCCXL.

Theodulphus ep̄s Aurelianensis, ex abbate Floriacensis cœnobij ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus l̄ris à iuuentute instructus, carmine excellens & profa fertur nōnulla utroq; stilo cōposuisse opuscula sed in manus nostras adhuc minimē venerūt. Hic à Ludouico Imperatore nescio ob quā suspicionē innocēter missus in carcerē, hymnū, Gloria laus composuit, quē cū in die Palmaz transeūte Imperatore iuxta carcerem alta voce cecinisset adeo imperatori cōplacuit, vt statim abire liberum permiserit. Scripsit aut̄ inter cætera diuerso metro.

Hymnorum li.1. Epistolarum li.1.

Claruit sub imperio Ludouici. Anno dñi. DCCCXL.

Enardus cancellarius Caroli magni Imperatoris, natiōe teutonius, & postea monachus ordinis diui p̄ris Benedicti, vir in secularibus l̄ris eruditissimus, & diuinaz scripturaz nō ignarus. Scripsit nō spernēdæ lectionis opuscula, de q̄bus ferunt̄ subiecta. Imitatus Bedā qui abbreviauit hebraicū psalteriū, excerpēdo de illo om̄es versus verba ōonis habentes, abbreviauit & ip̄e gallicanū psalteriū, excerpens de eo om̄es versus verba ōonis habentes. Scripsit etiam tam ex persona sui quā imperatoris.

Epistolarum ad diuersos, li.1. Vitam Caroli imperatoris li.1. Historiam temporum. li.1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo & Ludouico eius filio. Anno dñi. DCCCXX.

Iohānes Scotus monachus ordinis sancti Benedicti, Bedæ monachi & doct̄oris clarissimi quōdā auditor atq; discipulus collega Albini, veniēs cū eo de Britānia in Galliā apud Carolū Imperatōrē magnum in p̄rio fuit. Qui cū esset vir in oibus scripturis doct̄issimus, ædedit claro sermone clarissima opuscula, de q̄bus ista feruntur. In Euangelium Matthæi li.3. De officijs humanis li.1. De diuisione naturæ. li.1.

Alia

Alia q
Clarui

H
rarios
literis
uicum
Vitam
Ludo

H

consp
tis plu
magni
Ad ecc
Ad V
De cæ
filio In
dogma

H

Carolo
elē, pac
mauit,
De ecc
Ad Lu
Ad diu
Morit
ctiōne.

A

culariū
filius C
tissimū

Alia quoq; multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit t'pibus Caroli magni Imperatoris. Anno dñi. DCCC.

Hilduinus abbas monasterij sancti Dionysii Parisiensis, ordinis diui patris Benedicti, sacri Palatii archicapellanus, ad quem Rabanus abbas Fuldenfis in quatuor libros Regum commentarios ædidi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, excellens tam metro q̄ prosa. Scripsit ad Ludouicum Imperatorem vtroq; stilo.

Vitam sancti Dionysii li. 2. Et quædam alia. Claruit sub Ludouico Imperatoris Caroli filio. Anno dñi. DCCCXL.

Hincmarus archieps Remensis, ex monacho sancti Dionysii Parisiensis, vir in diuinis scripturis singulariter doctus, & in secularibus literis nulli suo tpe secundus, sapia & morum honestate conspicuus atq; eloquētissimus. Scripsit nō cōtemnendæ autoritatis plura opuscula, de quibus ego tm̄ reperi subiecta. Sub psona Caroli magni Imperatoris scripsit valde instructe.

Ad eccliam Rauēnatensem li. 1. Vitā sancti Remigij epi li. 2.

Ad Vualonē ep̄m Metēsem, li. 1. Ep̄larum multarum li. 1.

De cæteris nihil vidi. Claruit sub Carolo magno & Ludouico eius filio Imperatoribus. Anno natiuitatis dominicæ, DCCC. Et multa dogmata scripsit.

Hamularius Fortunatus archieps Treuerēsis, natione teutonicus, monachus Luxouieſis, & Romanæ ecclie Cardinalis, vir doctus & eloq̄ntissimus, græca & latina eloquētia insignis, missus à Carolo Imperatore magno Cōstātinopolim ad Imperatorē Michaele, pacē & amicitia inter eos mirabili industria & eloq̄ntia sua cōfirmavit, sicut in gestis Treuerorū cōtinet. Scripsit aut̄ inter cætera.

De ecclesiasticis officijs li. 1. Satis & nimium quidem.

Ad Ludouicū de eadem re li. 4. De mysterijs missæ. li. 1.

Ad diuersas epistolas li. 1.

Moritur sub Ludouico Imperatore. Anno dñi. DCCCXIII. Indictione. VI. Episcopatus sui anno circiter. XVI.

Angelomus monachus Luxouieſis, ordinis sc̄ti Bñdicti, vir in diuinis scripturis exponēdis nobile sortitus ingenium, vt q̄ ipse exposuit, veteres in eius cōparatione nō exposuisse videant, secularium q̄q; scripturarū nō ignarus, iussu Dragonis epi Metēsis, q̄ fuit filius Caroli magni & frater Ludouici Imperatoris, scripsit excellentissimū opus, & quale me in scripturis sanctis alias legisse nō memini.

ABBAS SPANHEMENSIS.

In libros Regū. li. 4 Igit cū aquā pluribus.
 Ad Lothariū in cātica. li. 1 Priusq̄ augustale decus.
 De diuinis officijs. li. 1 Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico & Lothario eius filio. Anno. DCCCXXX.

Rabanus Maurus sextus archieps Mogūtinus, ex abbate Fuldē-
 fis monasterij ordinis sancti Bñdicti, natiōe theutonicus ex ci-
 uitate Fuldēsi in Buchonia, Albini Anglici quōdā auditor, vir
 in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ lris nobiliter doct⁹
 philosophus, rhetor, astronomus & poeta subtilissimus, cui (vt absq̄
 inuidia loqr) nec Italia silem, nec Germania pepit æqualē. In mona-
 sterio siq̄ dē Fuldēsi adhuc iuuenis monachū induit, & tā morib⁹ q̄ sci-
 entia mirabilr profecit, vñ & q̄rtus eiusdē cenobij abbas cōsecrat⁹,
 ouibus sibi commissis verbo & exēplo vigintiquatuor annis p̄fuit, &
 pene infinita opuscula scripturæ cōposuit. Tādē offensus i probita-
 te monachorū suorū, q̄ eū dicebāt nimīū scripturis intētū t̄palia negli-
 gere, agēte id in eis diabolo, displicētīā cōtra eū acceperūt, scādaliza-
 ti in eo, quo maxime debuerāt ædificari. Dās igitur locū ire, nec cum
 ingratis ouibus diutius manere cōsentiēs, monasteriū & habitatores
 eius deseruit, & ad Ludouicū imperatorē filiū Caroli trāsmigravit,
 cū quo & multis diebus permāsit. Monachi autē p̄cēnitētia ducti, le-
 gationē ad eū mittētes rogabāt, vt rediret ad monasteriū, sed nō im-
 petrarūt. Māsit ergo cū imperatore vsq̄ ad mortē Olgarij Mogun-
 tinēsis archiepi, in cuius locum suffectus p̄afuit ecclīæ p̄afatæ Mo-
 gūtinę annis nouē. Habita quoq̄ synodo multa ad vtilitatē fidelium
 cōstituit. Scripsit aut in monasterio Fuldēsi adhuc cōstitutus, tā car-
 mine q̄ soluta oratiōe multa volumina, maxime in scripturis sanctis
 quas à principio vsq̄ ad finē omēs explanauit. De cuius scriptis sub-
 iecta ferūtur. Ad Freculphū episcopū Lexouieſem, cuius supra feci-
 mus mētionem, scripsit inſigne opus.

In Genesim.	li. 4	In p̄ci, &c. plurima su.
In Exodum.	li. 4	Exodus exitus dici.
In Numeros.	li. 4	Numerorū librū multi.
In Leuiticum.	li. 4	Sequētis libri. i. Leui.
In Deuteronomium.	li. 4	Filij Israel castra mo.
In Iosue.	li. 2	Dño obtissimo verēq̄.
In Iudicum	li. 2	Post mortē Iosue.
In librū Ruth	li. 1	Scrutātibus ergo hysto.
In Regum ad Hilduinū.	li. 4	Fuit vir, &c. Dicamus.

In Pa

DE
 In Par
 In Esd
 In Iud
 In Hef
 In Iob
 In Pro
 In Cā
 In libr
 In Ecc
 In Esai
 In Hier
 In Eze
 In Dan
 In Mac
 In euāg
 In euāg
 In ome
 In ep̄las
 In Apo
 De laud
 Ad Hay
 De vni
 De instr
 De diui
 De com
 Ad Luc
 Ad Reg
 Ep̄larum
 Alia inſ
 Ludou
 ctiōe ter
 cti Alba
 taphiū i
B El
 sus
 rus
 sanctis e

In Paralympomenon.	li. 4	Adā, &c. decimus ab.	
In Esdras & Neemiam.	li. 3	In Tobiam.	li. 1
In Iudith.	li. 7	Dñe electe & merito.	
In Hester.	li. 1	Liber Hester quē he.	
In Iob.	li. 1	In psalmos.	li. 1
In Proverbia Salomonis.	li. 1	In Ecclesiasten.	li. 1.
In Cātica cāticorum.			
In librū Sapiētiae.	li. 3	Diligite, &c. Admo.	
In Ecclesiasticū.	li. 10	Ois sa. &c. prin. ergo.	
In Esaiam prophetam.	li. 8	Dño reuerendissimo &.	
In Hieremiam.	li. 20		
In Ezechielem.	li. 20	Et factū est, &c. vsus.	
In Daniele.	li. 3	In 12. prophetas minores.	li. 12
In Machabæorum.	li. 3	Et factū est postq̄ per.	
In euāgelium Matthæi.	li. 8	Expectationē itaq;.	
In euāgelium Lucae.	li. 3	In euāgelium Marci.	li. 4
In euāgelium Iohānis.	li. 1	Inter oīa diuinæ histo.	
In omēs ep̄las Pauli.	li. 23	Venerādo fratri Lupo	
In ep̄las canonicas.	li. 7	In Actus ap̄lorum.	li. 1
In Apocalypsin Iohānis.	li. 1.		
De laude sanctæ crucis.	li. 2	Rex regū dñs, mūdum.	
Ad Haymonē ep̄m de vniuerso.	li. 22	Primū apud Hebræos	
De vniuersali natura.	li. 1	Vniuersitatis disputa.	
De institutiōe clericorū.	li. 3	Dño re. ac reli. haistul.	
De diuinis officijs.	li. 1.		
De computo, dialogum.	li. 1	Quia te venerāde p̄.	
Ad Ludouicū regem.	li. 1	De quæstionibus canonū.	li. 1
Ad Reginaldū ep̄m.	li. 1	De bñdictiōibus p̄iarchaz.	li. 1
Ep̄larum ad diuersos.	li. 1	Sermonū innūerabiliū pene.	li. 1
Alia in sup multa æ didit, quæ ad notitiā meā non venerūt. Moris sub Ludouico & Lothario principibus. Anno dñi. DCCCLV. Indictiōe tertia, Episcopatus sui anno nono. Sepultus in monasterio sancti Albani prope Moguntia, nō sine opinione sanctitatis, cuius epitaphiū in viginti ferme ornatis versibus legi.			
B ellator cuiusdā ecclīæ presbyter, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ac veterū lectiōe diues, ingenio & eloquio clarus, atq; i secularibus lris satis istructus. Multa fert in scripturis sanctis exposuisse volumina, qbus ingeniū suū magnifice excitauit.			
			Extat

ABBAS SPANHEMENSIS.

Extat eius p̄ter cætera inſigne volumẽ, qđ petẽtibus amicis ædedit.
In librum Sapientiæ lib. 7 De alijs nihil reperi.

Claruiſſe dĩ tẽporibus Ludouici imperatoris, Anno. DCCCXL.

Strabus monachus Fuldeſis, natione Theutonicus, Rabani abba-
tis quondã auditor & ſcriba, vir in diuĩs ſcripturis eruditus & in
ſtudijs ſeculariũ l̄rarum nobil̄r doctus, ingenio ſubtilis & clarus
eloquio. Scripſit in ſacris voluminibus expoſitis nõ pauca opuſcula,
in qbus ſe viz: doctũ exhibẽs, nomẽ ſuũ cũ gloria trãſmiſit ad poſte-
ros. Imitatus itaq; magiſtrũ ſuum Rabanum abbatem, ſcripſit.

In Geneſim, lib. 1. In Exodum, lib. 1.

In Leuiticum, lib. 1. Libri Leuitici breuiſſ.

Et alia m̄lta. Hic deniq; Strabus gloſam, q̄ ordinaria nũc dĩ, ſuper
totã Bibliã ex dictis ſanctorũ patrũ primus cõportaffe memorat, quã
aliĩ m̄l̄tis poſtmodũ adiunctis ſententijs patrũ ampliãrũt.

Claruit ſub Ludouico imperatore. Anno dñi. DCCCXL.

Lvpus Seruatus p̄ſbyter, ad quẽ Rabanus abbas Fuldeſis octo li-
bros in epl̄am Pauli apoſtoli ad Romanos ſcripſiſſe legit, vir in
diuĩs ſcripturis ſtudioſus & doctus, atq; i ſecularibus l̄ris iuxta
ætate ſui t̄pis copioſe peritus. Scripſit nõnulla ingenij ſui opuſcula,
De qbus ad meã notiã pauciſſima peruenerũt. Extat eius volumẽ,
De tribus q̄ſtionibus, lib. 1. Et quãdã epl̄æ, Necnõ & alia.

Claruit ſub Lothario filio Ludouici. Anno dñi. DCCCL.

Iohãnes dictus Erigena, monachus, in diuĩs ſcripturis doctus, &
in diſciplina ſeculariũ l̄rãz eruditiffimus, græco & latino ad plenũ
inſtructus eloqo, ingenio ſubtilis, ſermone cõpoſitus, iubẽte Ca-
rolo filio Ludouici fratre Lothariĩ imperatoris trãſtulit in latinum.
Hierarchiã & libros Dionyſij, lib. 4 Scripſit ſuper eiſdem, lib. 4.

Et qđã alia. Claruit ſub Lothario ip̄eratore. An. dñi. DCCCL.

Anſegius abbas Lobiẽſis cœnobij, ordiſ S. Benedicti, & poſt-
ea Senonẽſis archieps, vir i diuĩs ſcripturis eruditus, & i ſecu-
laribus l̄ris nobil̄r doctus, ſermone & igenio clarus, diſtinxit
& cõportauit ad vtilitatẽ eccleſiæ catholicæ ip̄eratoz Caroli ma-
gni & Ludouici leges, quas vidi vt ſequit, videlicet.

Statuta eccleſiaſtica Caroli lib. 2 Regnãte dño n̄ro Ieſu,

Leges mundanas eiufdem, lib. 2 De pace admonemus.

Statuta eccleſiaſtica Ludouici lib. 2 Oĩbus vobis aut viſu.

Leges mundanas eiufdem, lib. 2 Si ſerui p̄ contumaciam,

Alia inſup nõnulla ædedit, quæ ad notiã meam non venerunt.

Claruit

Claruit sub Lothario iperatore filio Ludouici. Anno. DCCCXL

H Amulus eps Lugdunensis in Gallia, vir in diuinis scripturis studio-
sus, & veteris lectioe eruditus, atq; in secularibus literis non medio-
criter doctus, tam hebraica quam latina lingua clarus, ingenio acer &
vehemens, eloquio scholasticus atq; compositus. Scripsit non cotendae le-
ctonis opuscula, de quibus ego tamen legi opus insigne ad Carolum,
Contra Iudaeos lib. 1. Detestanda Iudaeorum.

De caeteris adhuc nullum vidi.

Claruit sub Ludouico Caroli magni filio. Anno. DCCCXXX.

B Ertramus presbyter & monachus, in diuinis scripturis valde pe-
tritus, & in literis secularium disciplinae egregie doctus, ingenio sub-
tilis & clarus eloquio, nec minus vita quam doctrina insignis. Scripsit
multa praecleara opuscula, de quibus ad meam notitiam pauca perueniunt. Ad
Carolum regem fratrem Lotharii imperatoris scripsit commendabile opus.
De praedestinatione, lib. 1. De corpore & sanguine domini, lib. 1.

Claruit temporibus Lotharii imperatoris. Anno domini. DCCCXXL.

T Vrpinus archiepiscopus Remensis, Caroli imperatoris magni amicus &
secretarius, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis no-
biliter doctus, carmine & prosa exercitatum habens ingenium, pauperum
aduocatus, vita & conuersatione deo dilectus, qui se cum Carolo propriis
manibus & armis Sarracenos saepe fatente expugnasse. Scripsit eleganter
Gesta Caroli magni lib. 2. Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Claruit sub eodem Carolo & Ludouico eius filio. Anno. DCCCXXX.

A Nastasius apostolicae bibliothecae custos & instaurator sagacissi-
mus, in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter do-
ctus, graeco & latino multum peritus eloquio, fertur nonnulla com-
posuisse opuscula, sed ad manus nostras nihil eorum peruenit. Tra-
stulit autem multa graecorum volumina in latinum. Nam iubente Ni-
colao papa, primo transfuit.

Vita Iohannis eleemosynarii, lib. 1. Vna Dionysii hierarchiae, lib. 1.

Synodum septimam vniuersalem, lib. 1. Vitas multorum patrum, lib. 1.

Et alia plura.

Claruit sub Ludouico iperatore secundo. Anno domini. DCCCLX.

N icolaus papa primus, patria Romanus, sedit in pontificatu post
Benedictum tertium annis octo, vir in scripturis sanctis magnifice do-
ctus, vita & conuersatione sanctissimus, qui multa ad utilitatem ecclesiae
catholicae constituit, cuius permissione & autoritate sequentium usus in ec-
clesiis Gallicanis Notgero abbate S. Galli procuratore, primum cepit.

p Scriptit

ABBAS SPANHENMENSIS

Scriptit inter alia ex psona sui pontificatus egregium volumen.
Epl'arum ad diuersos, lib. 1.

Moritur sub Lothario siue Lodouico secūdo imperatore. Anno do-
mini. DCCCLXIX. Indictione secunda. viij. Idus Decembris.

Iohānes diaconus eccl'æ Romanæ, vir i scripturis sc̄tis eruditus,
& seculariū l'f'æ nō ignarus, vita & cōuersatiōe nō secus q̄ doctri-
na venerabilis. Scriptit ad mltorū ædificationē, ad Iohānē papā
septimū satis illustri stilo grande volumen, quod continet

Vitā S. Gregorij papæ primi lib. 4. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo caluo imperatore. Anno dñi DCCCLXX.

Notgerus eps Leodiē. ex abbate monasterij S. Galli, ordiis di-
ui patris Benedicti, natione Theutonicus, vir i diuis scripturis
eruditissimus, & i seculariū l'f'æ disciplis oim sui t'pis doctissi-
mus philosophus, poeta & musicus insignis, & non minus sc̄titate q̄
sciētia venerabilis. Scriptit tam metro q̄ prosa mlt'a opuscula, de qbus
ad manus n'as pauca puenerūt. Legi em̄ tm̄ volumē, qd Sequētiatū
pnotauit, q' scripserit cū adhuc monachus esset in cœnobio S. Galli,
ad Lutuardum ep̄m Vercellensem & archicapellanum Caroli Impe-
ratoris magni. Huius autem operis sic incipit.

Prologus siue præfatio, epi. 1. Summæ sc̄t'itatis meri.
Sequentarius autem sic, lib. 1. Grates nunc oēs redda.
De musica & symphonia, lib. 1.
De expositoribus sacræ scripturæ lib. 1. Cū prudēs sis & prudē.
Epl'arum ad diuersos lib. 1.

De cæteris q̄ cōposuit, nihil ad notitiā lectiōis n'æ puenit. Huius do-
ctissimi viri Sequētiarū Nicolaus papa prim⁹ approbavit, & ad mis-
sas decātari pcepit. Qui propter sc̄iæ & vitæ claritatē primo abbas,
deinde i senectute sua ep̄s cōsecratus, decimus i ordine Leodiē. ec-
clesiæ regimini p̄fuit, sub Lothario Impatore filio Ludouici. Anno
dñi. DCCCL. sub quo & morit nō sine opinione sanctitatis.

Christianus, q & Druthmarus, monachus & p̄s b̄i Corbeie'is or-
dinis sanctę memorię B̄dicti Cassinēsis, natiōe Aquitanicus,
vir i diuis scripturis doctus, græco & latino sermone imbutus,
ueniēs ab Aquitania in Galliā. nomē suū scribēdo notificauit. De cu-
ius opusculis ego tm̄ videre hucusq; merui opus grande & p̄claz ad
monachos Stabulēsis & Malmōdarie'is. cœnobioꝝ sub vno abbate
cōsistētū in diocesi Leodiē. ecclesiæ apto sermone cōscriptum.
In euangeliū Matthæi lib. 1. Hunc titulum nō fecit euan.

De alijs

D
De ali
In pro
stas se
V
tus, i
pauca
Vitan
Mirac
Clarū
A
ria op
Frācia
nē eiu
Alph
Vitan
Tran
Alia q
Clarū
M
dus. S
ista p̄c
De sol
Epl'ar
Clarū
Anno
H
mana
consc
ēta, A
in quo

De alijs nihil vidi.

In prologo expositiōis euāgelij secūdū Matthæū etiā ī alios Euāgelij
stas se scripturę promisit, qđ & fecisse dī, sed à nobis ignoratur.

Vandelbertus diaconus & monachus Prumiēsis cœnobij, or-
dinis S. Bñdicti Treuerēsis diocœsis, natiōe Theutonicus, vir
in diuīs scripturis eruditus, & ī secularibus līs magnifice do-
ctus, ingenio prōptus, & clarus eloqo, scripsit tā metro q̄ prosa non
pauca volumia, de qbus ego tm̄ vidi ad Marcuardū abbatē quendā.
Vitam S. Goaris presbyteri, lib. 1.

Miracula eiusdem lib. 1. Martyrologium metricę lib. 1.
Claruit sub Lothario Imperatore. Anno dñi. DCCCL.

Almānus monachus Aluillaren. cœnobij, ordīs S. Bñdicti, vir
in diuīs scripturis eruditus, & ī secularibus līs egregie doctus
ingenio subtilis & clarus eloqo. Scripsit tā metro q̄ prosa va-
ria opuscula, qbus nomē suum etiā posteris notificauit. Et q̄ suo tpe
Frācia à Normānis vastabat, exēplo Hieremię prophetę desolatio
nē eiusdē terrę & sui monasterij quadruplici deplanxit.

Alphabero cōponens lib. 1. Vitam Vinardi epi, lib. 1.
Vitam S. Syndulphi, lib. 1. Vitā S. Helenę Augustę, lib. 1.
Translationem eiusdem q̄ lib. 1.

Alia quoq; nōnulla scripsisse dī, quę ad notitiā meā nō venerunt.
Claruit sub Carolo tertio Imperatore. Anno dñi. DCCCXC.

Milo monachus cœnobij S. Amādi, ordīs diui Bñdicti, natione
Gallus, vir vndecunq; doctissimus, orator, poeta & musicus
insignis, nec minus honestate morę q̄ scīa scripturę venerā
dus. Scripsit tā carmie q̄ soluta oratione nō pauca volumia. De qbus
ista scīpue ferunt ad Carolū caluum Imperatorem.

De sobrietate metricę lib. 1. Vitā S. Amandi metricę, lib. 1.
Ep̄larum ad diuersos lib. 1.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris secūdi, cognomento calui.
Anno dñi. DCCCLXX. & mlta egregia composuit.

Hv baldus monachus Eluonēsis cœnobij, ordīs S. Bñdicti, na-
tione Gallus, vir tā in diuīs scripturis q̄ in secularibus līs eru-
ditissimus, in musica, poetica, philosophia & cæteris artibus hu-
manatis nulli suo tempore secūdus, quod multa vtroq; stilo ab eo
conscripta testantur. De quibus ego tantum adhuc reperi subie-
cta, Ad Carolum caluū Imperatorem mirabile opus, c. xxxvi. versuū
in quo oīa verba ab vna līra, c. incipiūt; vt, Carmina Clarifone caluis.

cantate camenæ, quod prænotatur.

De laude caluorum	li. 1.	Carmina clarifone cal.	
De arte musica	li. 1.	Gesta sancti Lebuini	li. 1.
Epistolarum ad diuersos	li. 1.		

Vitas etiã multoꝝ sanctoꝝ ornato descripsit eloquio, & cãtus in honore ipsoꝝ dulci & regulari melodia cõposuit. Claruit tꝑibus Caroli calui Imperatoris. DCCCLXXX.

Remigiũs monachus Antifiodorensis, ordinis sancti Benedicti, & postea vt ferunt vrbis eiusdẽ antistes, vir in diuinis & humanis scripturis eruditissimus, carmine & prosa scriptor insignis sancti Odonis Cluniacẽsis primi abbatis p̃ceptor, vita & doctrina p̃clarus. Aedidit vtroq; stilo multa volumina, de qbus subiecta ferunt.

In Cantica canticorum	li. 1.		
In totum psalterium,	li. 1.	Prophetia diuina inspi.	
In euangelium Matthæi,	li. 1.	In Canonem missæ,	li. 1.
De officijs diuinis	li. 1.	De festiuitatibus sanctoꝝ	li. 1.
Ad eꝑm Eduorum	li. 1.	Sermones quoq; plures	li. 1.

Alia insup cõposuit tã in sacris lris q̃ etiã in secularibus scripturis. Donatũ & veteres authores exponẽdo, quẽ a multis habent. Claruit sub Carolo caluo Imperatore. Anno dñi. DCCCLXXX.

Constãtinus monachus Cassinẽsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natiõẽ Afer, vir in diuinis scripturis admodũ studiosus, & in secularibus lris maximẽ in philosophia & medicina eruditissimus, græco, latino & Arabico eloquio ad plenũ instructus. Scripsit in medicinis multa opuscula q̃ apud medicos in p̃cio habent. Trãstulit etiã antiquoꝝ medicoꝝ multa volumina de græco & Arabico in latinũ, q̃ suis p̃fatiõibus & eplis p̃signauit, de cuius opusculis ista vidi.

Dietas vniuersales,	li. 5.	Quod in primis coegit	
Dietas particulares,	li. 3.	Cõpleuimus in li. pri.	
De põderibus medicinalibus,	li. 1.	Pondera medicinalia.	
De vrinis quoq;	li. 1.		

De cæteris aut voluminibus eius, quæ multa & scripsit & trãstulit, ad manus nostras nullũ memini puenisse, Medicis notiora sunt.

Ambrosius Ansbertus monachus, & presbyter ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio mitis, & dulcis eloquio, multos in sacris voluminibus cõmẽtarios ædidit, qbus nois sui famam ad posteros trãsmisit. Pauca tamẽ ad notitiam meã venerũt, Reperi em̃ dũtaxat subiecta.

In Cã-

In Cantica canticorum li. 1. Donū sapiæ cum Sa.
 In psalterium quoq; li. 1. In Apocalypsin Iohānis li. 10.
 De cupiditate, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.
 Claruit sub Arnaldo Imperatore. Anno dñi. DCCCXC.

PAscasmus Ratbertus abbas Corbiēsis ordinis sancti Benedicti, vir
 in diuinis scripturis valde eruditus, & seculariū līræ nō ignarus,
 græco & latino nobiliter instructus eloquio, ingenio acutus ser-
 mone cōpositus. Scripsit metro & prosa nō pauca opuscula, de quibus
 ego tm̄ reperi subiecta. Ad Placidū abbatē nr̄i ordinis opus insigne.
 De sacramēto altaris li. 1. Quisq; catholicorum
 Vitam sc̄ti Adelhardi ep̄i, li. 1. In Threnos Hieremię p̄phete, li. 1.
 De græco etiā nōnulla trāstulit in latinū, & alia multa cōposuit. Cla-
 ruit t̄pibus Caroli grossi Imp̄atoris. Anno dñi. DCCCLXXX.

ERicus monachus, ordinis sc̄ti B̄dicti, cœnobij Antisiodorēsis
 ciuitatis, vir in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secula-
 riū līræ eruditissimus, carmine excellēs & prosa, in declamādis
 ad populū homilijs doct̄or egregius fuit. Scripsit metricè luculenter.
 Vitā Germani Antisiodorē. li. 6. Homiliarum ad populum li. 1.
 Sermones & ep̄las plures, Alia quoq; multa vtroq; stilo composuit,
 quæ ad notitiā meam nō venerūt. Claruit circa t̄pa Caroli grossi Im-
 peratoris. Anno dñi. DCCCLXXX.

Otfridus monachus, Vissenburgēsis cœnobij, ordinis diui pa-
 tris Benedicti, natiōe theutonicus, Rabani mauri abbatis Fuldē
 sis quōdam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eru-
 ditissimus, & in secl̄aribus līris egregie doctus, philosophus, rhetor &
 poeta insignis, ingenio excellēs & disertus eloquio. Scripsit t̄a metro
 q̄ prosa multa p̄clara opuscula, quibus nomē suū ad posteros trāsmisit.
 Exemplo etiā Caroli Imp̄atoris magni conatus est barbariē linguæ
 teutonicę ad regl̄as gr̄amaticales reducere, q̄d & ex parte p̄fecit. Vn-
 de ea quæ patrio sermone cōscripsit non facile nostra ætate legi, &
 intelligi p̄nt, etiā ab hoīe q̄ntūcūq; theutonicę linguæ perito. De cu-
 ius opuscl̄is extāt subiecta. Ad Luitbertū Mogūtinēsis eccl̄ię archi-
 ep̄m octauū, in Euāgeliū opus gr̄ade & insigne, q̄d p̄notauit.

Gr̄am Theotistæ li. 5. Dignitatis culmīe gr̄a.
 Ad Ludouicum regem, li. 1. Ludouico orientaliū.
 Ad Salomonem ep̄m li. 1. Salomoni ep̄o Otfri.
 Ad monachos sancti Galli li. 1. Otfridus Vissenburg.
 In psalteriū volumina tria li. 3. De iudicio extremo, li. 1.

ABBAS SPANHEMENSIS

De gaudijs regni coelestis li. 1. Carmina diuersi generis. li. 1.
 Epistolarum ad diuersos, li. 1. Alia insup multa cōposuit, quæ
 priorꝝ negligentia pdita, & ignorãtia monachoz rafa & lacerata, ad
 me nõ venerūt. Claruit sub Ludouico Lothario, & Carolo Impera-
 toribus sibi inuicẽ succedẽtibus. Anno dñi, DCCCLXX.

Adreualdus q & Albertus, monachus Floriacẽsis cœnobij, ordi-
 nis sancti Benedicti, vir vndecũq; illustris atq; doctissimus, no-
 mē suum scribẽdo notificauit, dũ ad edificatiõẽ simpliciũ fra-
 trũ alterno stilo multa volumina in scripturis sc̃tis cōposuit. Scripsit
 inter cœtera sui ingenij opuscula à tpe trãslatõis corporis sancti Bene-
 dicti, de cœnobio Cassinẽsi in monasteriũ Floriacẽse, vsq; ad tẽpus
 Odonis regis Frãcoꝝ historiã luculẽto sermone continẽtem.

Miracula sancti Benedicti, li. 1.
 Et alia multa quædam nõ vidi. Claruit temporibus Arnoldi Impera-
 toris. Anno domini, DCCCXC.

Odo primus abbas Cluniacẽsis, ordinis sc̃ti Benedicti, Remigij
 Antifiodorẽsis monachi quondã auditor, vir in scripturis sc̃tis
 studiosus & eruditus, & collapsi ordinis diui p̃ris Bñdicti instau-
 rator egregius, nõ minus sanctitate q̃ eruditione clarus emicuit. Hic
 erat insignis musicus, & archicãtor eccl̃iæ Thuronẽsis, q̃ audita fama
 Bernonis Gigniacẽsis sanctissimi abbatis ordinẽ sub eo ingressus est,
 & abbas postea Cluniacẽsis cõstitutus, magna sc̃titate ordinẽ illustra-
 uit. Qui cũ esset declamator homiliaꝝ p̃cipuus, multos ad fr̃es sermo-
 nes composuit. Scripsit etiam inter cœtera ingenij sui opera.

Vitam sc̃ti Gerardi li. 1. Laudes sc̃ti Martini li. 1.
 Chronicam succinctam li. 1.

Hymnos etiam & varios cãtus in honore sc̃toꝝ dulci & regulari me-
 lodia composuit. Rogãtib; quoq; fratrib; libros beati Gregorij
 papæ sup Lob abbreviãs, in vnũ volumẽ comportauit. Claruit tepe-
 ribus Arnoldi Imperatoris. Anno dñi, DCCCCXX.

Rathbodus quartusdecimus ep̃s Traiectẽsis, natiõẽ theutonicus
 vir in diuinis scripturis valde eruditus & seculariũ lraꝝ nõ igno-
 rus, ingenio subtilis, eloquio clarus, vita & cõuersatiõẽ sanctissi-
 mus, multis & viuus & mortuus miraculis choruscauit. Hũc in oĩbus
 lris humanitatis Nãno philosophus doctissimus instruxerat, q̃ aduo-
 catus in palacio regis Caroli grossi fuit, & postea monasterij ingres-
 sus, tandẽ ep̃s vt diximus cõsecratus, eccl̃iam Traiectẽsem in graui
 Danozꝝ persecutiõẽ decem & septem annis strẽnue gubernauit. Scri-
 psit

psit a
 Laud
 De sa
 De S.
 Integ
 rios c
 Imper
 Decet
 vbi re

A

ep̃m, c
 ipsaz
 Tonar
 Claru

R

maniac
 author
 primũ
 contin

Hist or
 De dif
 De cæ
 ecclesi
 ep̃o Tr
 cilioꝝ
 per rub
 Claru

H

sis ep̃s
 diolan
 nauit a
 tibus fr̃

psit autem nonnulla præclara opuscula, de quibus ista feruntur.

Laudes scti Martini li. 1. Laudes scti Bonifacij epi li. 3.

De sancta Amalberga, li. 1. Homiliæ & sermonum, li. 3.

De S. V. villibrordo flores, li. 1.

Integrū quoq; de sancti Martini translatoe officii cōposuit. Et varios cātus in honore sanctoꝝ. Moritur sub Ludouico filio Arnoldi Imperatoris. Anno dñi. DCCCCXVII. Indictōe. V. III. Calēdas Decembris. Episcopatus sui anno. XVIII. Sepultus apud Dauētriā vbi residere in episcopatu antea consueuerat.

AVrelianns ecclīæ Remēsis clericus, in scripturis sctis admodū studiosus, & in secl̄aribus l̄is nobiliter doctus, musicus suo tpe excellēs & insignis. Scripsit ad Bernardū archicantorē postea ep̄m, de regulis modulationū, quas tonos vel tenores appellāt, & de ipsaꝝ vocabulis volumen insigne, cuius titulus est.

Tonarius regularis, li. 1. Scripsit & alia quædam.

Claruit circa tpa Arnoldi Imperatoris. Anno dñi. DCCCC.

REgino abbas Prumiēsis cœnobij in diocēsi Treuerēsi, ordinis scti Bādicti, natiōe theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ l̄is nobiliter doctus, iter doctores Germaniæ & Galliæ suo tpe facile obtinuit principatū. Scripsit magnæ authoritatis opuscula, de qbus ego tm̄ reperi subiecta. Ad Alberonē primū ep̄m Metēsem, à natiuitate Chri vsq; ad annū eiusdē, xcviij. continentē præcipue gesta Frācoꝝ & Germanoꝝ. Scripsit

Hist oriam seu chronicam li. 10.

De disciplina ecclesiastica li. 2. In primis ingrendum.

De cæteris nihil adhuc vidi. Scripsit autē præfatū opus qd̄ pnotat de ecclesiastica disciplina & religione Chriana, iubēte Rathbodo archi ep̄o Treuerōꝝ, quod ex decretis sanctoꝝ patrum, & generaliū concilioꝝ in duobus libris comportauit, & in nongenta ferme capitula, per rubricas ex more luculenter distinxit.

Claruit sub Arnaldo Imperatore. Anno dñi. DCCCCX.

Hldouinus ex abbate Lobiēsis monasterij, ordinis sancti Benedicti, primum ep̄s Laudociensis, inde pulsus ad Hugonem regem Italiæ venit, cui affinitatis linea iungebatur, à quo Veronēsis ep̄s constitutus est, ac postremo post Lampertum archieps Mediolanensis factus: Ratherium monachum ecclīæ Veronensi ordinauit antistitem, vir in diuinis scripturis satis eruditus. Scripsit petentibus fratribus cum adhuc esset abbas.

Gesta

ABBAS SPANHEMENSIS

Gesta abbatū Lobienſium lib. 1. Sermones ad fratres, lib. 1.
 Et quædā alia. Claruit ſub Hugone rege Italiæ tribus Cōradī impe-
 ratoris Romanorū & Germanorū. Anno dñi. DCCCCXX.

RAtherius ex monacho Lobienſis cœnobij poſt Hildouinū epūſ
 Veronēſis, vir ī diuinis ſcripturis eruditus, & in artibus humani-
 tatis (quas liberales vocāt) peritiſſimus, aīo ſimplex, īgenio pla-
 cidus & eloquio ſcholasticus, cū Hildouino epō ad Hugonē regē ve-
 nit in Italiā, & poſt eius ad archipræſulatū Mediolanenſis eccleſiæ
 translationem, antiſtes Veronēſis ciuitatis cōſtitutus, nō multo poſt
 ab Hugone inde expulſus ob eā cauſam q̄ Arnoldū ducē Bauarię ho-
 ſtē Hugonis Veronā intromiſiſſet, apud Papiā exilio relegatus eſt.
 Tandē ad eccleſiā ſuā reuerſus, denuo neſcio an ob eādē cauſam pul-
 ſus, pro ſui cōſolatōe varia vtrobiq; composuit, q̄ legentiū intelle-
 ctibus nō minus placere poterunt q̄ prodeſſe, de quibus iſta ferūtur.

De primo ſuo exilio lib. 1. Ali⁹ de ſc̄do p̄notat⁹ frenenſis, li. 1.
 Alius q̄ vocatur inefficax lib. 1. De corpore & ſanguine dñi, li. 1.
 Cōtra Anthropomorphitas, lib. 1. Agoniſticon, id ē p̄loquioꝝ, li. 6
 Confessionum quoq; lib. 1. Vita S. Vrſmari Lobienſ. lib. 1.
 Alia quoq; nōnulla ſcripſiſſe dī, quæ ad notitiā meā non venerunt,
 Et poſtremo (vt Sigebertus monachus ſcribit) epūſ Leodieñ, factus
 etiā īde pulſus fuit. Claruit temporibus Henrici imperatoris Romano-
 rum primi. Anno dñi. DCCCCXXX.

Stephanus ex clerico Metēſis eccl̄æ, ep̄ſ Leodieñ, poſt Franco-
 nem, vir ī diuinis ſcripturis doctus, & ī ſecularibus l̄is magnifice
 peritus, & nō minus ſc̄titate q̄ ſc̄ia venerabilis. Scripſit non ſper-
 nendæ vtilitatis plura opuscula, quibus nomen ſuū poſteris innotuit.
 Ad Hermannum archiep̄ſcopum Coloniēſem.

Vitam S. Lamberti lib. 1. Ad Rupertū ep̄m Metenſem, li. 1.
 Et quædā alia. Scripſit etiā cātū de ſancta trinitate ex Alcuino, quo
 in octauis p̄tecoſtes vtimur, de iuentione S. Stephani, & cantū no-
 cturnum, de S. Lamberto epō & martyre, quos omnes cum quibusdā
 alijs autentica & dolci modulatione compſuit. Claruit temporib⁹
 Ludouici filij Arnoldi imperatoris. Anno dñi. DCCCCX.

Radulphus Flauiacēſis, monachus ord̄is S. Benedicti, vir ī diuinis
 ſcripturis eruditiffimus, & ī oībus l̄is humanitatis ſuo tpe do-
 ctiffimus, īgenio ſubtilis, ſenſu profundus, eloquio dulcis, orna-
 tus & diſertus, ī exponendis voluminibus ſacris acutus & multum
 egregius. Scripſit duo magna & præclara volumina.

In Le-

In I
 In c
 Ch
 Ali
 Su
 S
 nen
 entia
 ſcula
 In re
 Dia
 In to
 Ser
 De ca
 m̄co
 natū
 V
 & cla
 ta pra
 exorc
 pſit ac
 Histo
 Geſta
 Vitā
 Claru
 E
 r
 nō igr
 & nō
 opuſc
 venit
 hitor
 ſi pro

In Leuiticum, lib. 20 Cū aliqñ sermo de Iudæ,
 In epl̄as Pauli, lib. 14 Historiam Francoꝝ lib. 1,
 Chronicam quoq; breuem, lib. 1.

Alia insuper m̄lta & didit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
 Sunt q̄ scribāt eum monachū fuisse Fuldēsis cœnobij germania.

S Maragdus abbas monasterij S. Michaelis, ord̄is diui patris Bene-
 dicti, vir in diuis scripturis valde eruditus, & iugi studio earundē
 exercitatus, regularis disciplinæ auriga, sanctas scripturas expo-
 nendo nomen suum longe lateq; innotuit, & magnam opinionē sci-
 entix & cōuersationis suæ acquisiuit. Scripsit em̄ m̄lta præclara opu-
 scula. De q̄bus ego tantum reperi subiecta.

In regulam S. Benedicti lib. 1. Cū turbas plurimorum,
 Diadema monachorum, lib. 1. Hunc modicū libellum.
 In totum psalterium, lib. 1. In epl̄as & euāgelia p̄ annū, lib. 2
 Sermones quoq; plures lib. 1.

De cæteris aut opusculis eius nihil vsq; potui iuenire. Dicit autem q̄
 m̄ltos in diuis scripturis cōmētarios tractatus & dederit. Sed & Do-
 natū maiore exposuit, & m̄ltos seculariū l̄ræ authores explanauit.

Vindichinus monachus Corbeiēsis cœnobij in Saxonia, ordi-
 nis sc̄ti Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuis scripturis
 doctus, & in secularibus l̄ris eruditissimus, ingenio promptus
 & clarus eloquio, metro excellens & prosa. Scripsit alterno stilo mul-
 ta præclara opuscula. De q̄bus ego tantum adhuc reperi subiecta. Ab
 exordio Saxonum vsq; ad mortem Ottonis Imperatoris primi, scri-
 psit ad Mechtildam eius filiam.

Historiam Saxonum lib. 3 Flore virginali cum ma,
 Gesta Ottonis primi lib. 1. Passionē Teclæ virḡis metricè, li. 1
 Vitā Pauli primi heremitæ, lib. 1.

Claruit sub Ottone Imperatore primo. Anno dñi. DCCCCL.

Evrandus Ticinēsis ecclæ diaconus, natiōe Italus, ex Papia ciui-
 tate oriūsus, Berēgarij regis Italia quondam scriba & secreta-
 rius, vir i secularibus l̄ris valde eruditus, & diuinæ scripturarū
 nō ignarus, ingenio acer & vehemēs, græco & latino sermone perit⁹
 & nō minus carmiē excellēs q̄ prosa. Ferē nōnulla præclara scripsisse
 opuscula, q̄bus nomē suū notificauit. A Berēgario rege Italia pulsus,
 venit in Germaniā, & apud Fräckfordiā positus. Scripsit isigne op⁹
 historiam sui t̄pis & tyrannidē ipsius Berengarij continentē, q̄d qua-
 si pro vicissitudine iniuriarū ab eo perceptarū prænotauit.

Antapodosim. i. retributionem lib. 7 Regnātibz, imò sæuien.
De alijs nihil vidi. Scripsit autē p̄fatū volumē ad Regimundū ep̄m Li
beritanæ Hispaniæ ecclesiæ, in quo aliqñ carmine vtit, aliqñ græ
co sermone, multa de Germanoz gestis interferens.

Claruit sub Ottone primo Imperatore. Anno dñi. DCCCCL.

Albo Floriacēsis monasterij abbas, ord̄s S. Bñdicti, vir in diuis
scripturis iugilectiōe & studio exercitatus, & ī secl̄aribus disci
plinis egregie doctus, vita q̄q; & cōuersatiōe insignis, & vsq;
ad martyrij coronā dignus cōprobatu, dū in Vastonia verbū dei p̄
dicaret, fidei Ch̄riānæ testis sanguinis effusione factus est. Scripsit,
Super calculo Victorij lib. 1. Additiones in eundem, lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Ottonis primi. Anno dñi. DCCCCLXX.

Rvperus rex Franciæ, nobilis, fortis, iustus, doctus & religio
sus, inter ecclesiasticos scriptores locū merito recipit, quippe q
cantus & respōsoria dulci & regulari modulamine ad honorē
ecclesiæ catholicæ composuit. In lris humanitatis, p̄sertim in musica
doctissimus fuit, tātā autē religionis vt horas canonicas in ecclesia de
cātaret cū clericis, foris apud se legeret cū suis. Tātā pietatis & mise
ratiōis extitit ī pauperes, vt suis se aliqñ vestimētis spoliās eoz nudi
tates mltis vicib⁹ operiret. De eius manib⁹ liber nūq̄ recedebat, adeo
vt p̄ tribunali sedēs, iter iudicioz & causaz strepitus ī sinu ap̄tū ha
beret psalteriū. Vnde & post mortē miraculis coruscasse legit. Eius
est illa vulgata sequentia, quæ cantatur diebus pentecostes.

De sancto spiritu,	.f. Veni sancte sp̄s.
Responforiū de sancto Petro	.f. Cornelius Centurio.
De natiuitate domini,	.f. Iudæa & Hierusalem no.
Et illud Alleluia,	.f. Eripe me de inimicis.

Et alia m̄ta q̄ nescio. Rñforiū, Cornelius Cēturio, Romę summo pō
tifice missam celebrāte, S. Petro in altari offertorij tpe cū magna de
uotioē obtulit. Accurrētes autē ministri altaris, arbitrati sunt magni
pōderis auz obtulisse diuitē regē, sed cedulā reperiētes scriptā & no
tatā admirabant, ingeniū & duotionē p̄cipis collaudātes. Hinc pa
pa decreuit ob memoriā sc̄tissimi regis, rogātibus clericis, vt hoc rē
pōforiū in honorē S. Petri deinceps cantaret. Claruit sub Ottone
(secūdo Imperatore. Anno. DCCCCLXXX.

Ammonius monachus Floriacēsis cœnobij, ord̄s S. Bñdicti, na
tione Gallicus, vir ī diuis scripturis studiosus & eruditus, atq;
in se

in seculariũ lrasq; disciplinis sufficiẽter instructus. Ferẽ tã metro q̃ p-
sa nõnulla cõposuisse opuscula, sed ad manus nras minime venerunt.
Scripsit post Ad Renaldum monachum volumen vnum.

De miraculis sancti Benedicti lib. 1.

Claruit sub Ottone Imperatore tertio. Anno dñi. DCCCCXC.

Herigerus abbas Lobienfis cœnobij, ordis sancti Benedicti, in
diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobilit
doctus, carmine excellens & prosa. Cuius Berno abbas Augi-
ensis meminit in libro quodã ad Aribonem Moguntinũ archiep̃m.
Scripsit dialogũ insignem sub persona sui & Adelboldi clerici & mo-
nachi tunc Romæ existentis, postea epi Traiectensis, de quo statim
nobis sermo habendus est, prænotatum

De dissonantia ecclesiæ, lib. 1.

Vitã S. Vrsuarii metricè, lib. 1.

Ad Hugonẽ de q̃stionibus, lib. 1. De diuinis officijs lib. 1.

Gesta epi Lobienfis, lib. 1.

De corpore & sanguine dñi, li. 1

Et alia plura. Claruit sub Ottone Imp. tertio. An. dñi. DCCCCXC

Flualdus monachus Remensis, ordis S. Bñdicti, in scripturis di-
uinis eruditus, & i secularib⁹ lris egregie doctus, ingenio subtilis,
& disertus eloquio. Scripsit nõ cõtempnẽdæ lectiõis opuscula, q̃z
studio nomẽ suũ cũ gloria trãsmisit ad posteros. E qbus ferẽ opus in-
signe à cõditiõẽ Remensis ciuitatis, quã milites Remi à fratre Romulo
necati fugatos ob memoriã dñi sui cõstruxisse, & sic appellasse cõme-
morãt, vsq; ad sua tpa, in quo multa de sc̃tis martyribus & alijs reb⁹
ac gestis interserens, volumini hunc titulum dare voluit.

Gesta Remensiuũ pontificũ, lib. 3. Vitas quoq; multoz sc̃toz, li. 1.
Alia insup multa scripsisse dẽ, quæ ad notitiã meam nõ venerunt.

Albertus monachus Lobienfis, & postea Gemblacensis cœno-
bij abbas, præceptor Burckardi Vormaciensis episcopi, vir
in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis valde eru-
ditus, cũ adhuc monachus esset, apud Lobias publicam scholam mo-
nachorum tenuit, in qua Burckardum vnã cũ alijs in vtraq; literatu-
ra erudiuit. Scripsit inter alia sui ingenij opera.

Vitas plurium sanctoz, lib. 1.

Cantus in honore sanctoz.

Et qdã alia. Claruit in multa religione & disciplina tpius Otto-
nis Imperatoris secũdi. Anno dñi. DCCCLXXX.

Aribo Moguntinus archiep̃us, decimus nonus post sanctum
Bonifaciũ martyrẽ, ad quem Berno abbas Augiensis cœnobij
de aduentu dñi conscripsit tractatum, vir in diuinis scripturis

ABBAS SPANHEMENSIS

studiosus & eruditus, celebrata synodo apud Selgenst at cū Burcardo epō Vormaciēsi & alijs ep̄is atq; abbatib⁹ suis. Anno. MXXIII. Indictiōe. VI. multa vtilia constituit, quæ in scripturis autenticis habentur. Scripsit etiam.

In psalmos. xv. graduum li. 1. Ad Bernonem abbatem epi. 1
Et quasdam ad alios ep̄las Morif sub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M. XXXI.

BVrckardus ex monacho Lobiēsis cœnobij ord̄is scti Bñdicti ep̄s Vormaciēsis in Germania Alberti Gēblacēsis abbatis apud Lobias qnondā auditor atq; discipulus, cuius in canone fit mentio 73. dist. In noīe dñi, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus. Scripsit ex sententijs sanctorū p̄m & generalitū cōcilioꝝ atq; summorū pontificū, magnū & insigne opus post Isidorū, videlicet. Decretorū quod diuisit in li. 20 In nouo testamēto p⁹, Ep̄larum ad diuersos. li. 1. Claruit sub sancto Henrico Imperatore. Anno dñi, MXX.

BErno abbas Augiensis cœnobij, ordinis scti Benedicti Constantiensis diocesis, natiōe theutonicus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lris valde nobiliter eruditus, musicus, & poeta, nulli suo tēpore secūdus, vita & conuersatiōe præcipuus. Scripsit tam metro quā prosa quæ dā p̄æ clara volumina, de quibus ego tm̄ reperi subiecta. Ad Piligrinū archiep̄m Coloniensem egregium, & vtile volumen composuit.

De musica seu tonis	li. 2.	Oīs igif regularis mo.
De instrumētis musicæ,	li. 1.	Musicā nō esse cōtem.
De aduētū dñi ad Aribonem	li. 1.	Summæ dignitatis.
De officio quoq; missæ.	li. 1.	De Ieiunio quatuor tempore, li. 1
De Ieiunio sabbati	li. 1.	De mēsurā monochordi li. 1.
Ep̄larum ad diuersos	li. 1.	

Alia insup multa ædidit, quæ ad notitiā meā nondum venerūt. Claruit t̄pibus sancti Henrici Imperatoris primi, sed regis secūdi quæ primus coronam Imperij non accepit. Anno dñi, MXX.

ADelboldus ep̄s Traiectēsis, ex monacho, vt ferūt Lobiēsi. ord̄is sancti Benedicti, sub cuius persona Herigerus abbas dialogum de aduētū dñi cōposuit, vir in diuinis scripturis eruditus & in secularibus lris nobiliter doctus, in curia sancti Henrici Imperatoris in magno pretio habitus, non minus armis q̄ eruditione profstrauit infideles. Scripsit

Vitam

Vitam sancti Henrici Imperatoris, li. 1. De laude sanctæ crucis, De laude beatæ Mariæ. Sed & alia tam metro q̄ prosa nõnulla ædidit, quæ ad notitiã meã nõ venerūt. Moritur sub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M. XXVII. Indictõe. X. Episcopatus sui anno. XVIII. V. Calendas Decembris.

Osbertus monachus Cãthuariensis, ordinis sc̄ti Bãdici, vir in diuinis scripturis eruditus, & in musica arte peritissimus, ingenio subtilis & clarº eloquio, varios in vtraq; literatura tractatus ædidit, quibus famã sui nõis ad posteros trãsmisit. Scripsit iter alia.

Vita sc̄ti Dunstani archiep̄i li. 1. De musica quoq; li. 1. Claruit t̄pibus sancti Henrici Imperatoris. Anno dñi. MXX.

Odilo abbas Cluniacensis quartus, ordinis sc̄ti Benedicti, vir sanctus & eruditus, quinquaginta & sex annis monasterio p̄siciens, verbo & exemplo multoꝝ aias direxit ad Ch̄m, cuius vitam virtutibus & miraculis plenã Petrus Damiani ep̄s & cardinalis Hostiẽsis luculẽto sermõ de scripsit. Cõposuit ad ædificationẽ fratrum suoz. Sermones elegantes li. 1.

Moritur sub Hẽrico Impatore. II. Anno dñi. MXLVIII. Indictõe. I. Aetatis suæ anno. LXXXVII. Prima die mensis Ianuarij.

Filpertus ep̄s Carnotensis, in scripturis diuinis eruditissimus, & in seculariũ lib̄az disciplinis oim suo tpe doctoꝝ doctissimº, poetã clarus & dialecticus, multis annis scholæ publicæ p̄siciens, plurimos doctissimos auditores enutrit. Vita q̄q; sanctissimus, multis legit miraculis choruscasse, q̄ inter cætera scripsisse dicitur.

Ep̄larum ad diuersos li. 1. In laudibus sanctę Mariæ li. 1. Hymnos & orõnes varias. Et quæ dã alia deuota. Claruit tẽporibus Henrici regis primi. Anno domini. M. X.

Bruno ep̄s Herbipolensis, Conradi Imperatoris secũdi patruelis, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, vita & cõuersatiõe sanctissimus, q̄ ob meritoꝝ suoz excellentiã catholigo sanctoꝝ inscriptus. Frãciæ orientalis singularis patronus habet. Comportauit ex antiquoꝝ patrũ scriptis pulchrã expositionem.

In totum psalterium, li. 1. Beatus vir q̄ non abiit. Si aliud scripserit nescio. Moritur sub Hẽrico Imperatore sc̄do. Anno dñi. M. XLV. Indictõe. XIII. Sexto Caleñ. Iunij.

Rupertus abbas monasterij Cassinensis, ordinis sc̄ti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lib̄is egregie doctus, regularis disciplinæ zelosus & strẽnuus gu-

ABBAS SPANHEMENSIS

bernator, vt ouijū sibi cōmissarū verbo & exemplo pastor vtilis possit
haberi. Scripsit ad edificatiōē fratrū suorū pulchros & elegātes.

Sermones

li. 1.

Alia quoq; nōnulla ædidit, quæ ad notitiā nostrā adhuc nō venerūt.

G Vido monachus & abbas cœnobij de cruce scti Leufredi, ordi-
nis diui p̄ris B̄ndicti, p̄ria Aretinus, vir in diuinis scripturis ex-
ercitatus, atq; in secularibus disciplinis eruditissimus, dialecti-
cus & musicus insignis. In hoc etiā p̄ferendus ceteris, q̄ ignotos cātus
etiā pueri & puellæ p̄ eius regulā in manu sua facilius discāt p̄ se, q̄ per
vocē magistri, aut p̄ vsū alicuius istrumēti. Scripsit inter cetera in-
genij sui opuscula, cōtra Berēgariū clericū Thuronēsis ecclesiæ.

De corpore & sanguine dñi.

li. 1.

De musica quoq;.

li. 2.

Igit q̄ nostrā discipli-

Et alia quæ non vidi.

Claruit sub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M. XXX.

E Gelnotus archiep̄s Cāthuariēsis ecclesiæ in Anglia, vir in diuinis
scripturis erudit⁹ & seculariū l̄rarū nō ignar⁹, vita & cōuersatiōe
sctissim⁹, aduocat⁹ pauperū clemētissim⁹, cuius hortatu Cinito
rex Angliæ multas faciebat elemosynas: p̄sertim ad ecclesiā Carno-
tēsem, cui tūc vir doctissimus Fulpertus ep̄s p̄erat, cuius supra fecim⁹
mētionē. Scripsisse d̄r ad honorē dei oīpotētis pulchrum opus.

In laudem sanctæ Mariæ, li. 1. Ep̄larum ad diuersos. li. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Conradi Imperatoris iunioris,
Anno domini. M. XXX.

A Delmānus grāmaticus ex clerico Leodiēsi ep̄us Brixien̄sis. Ful-
perti Carnotēsis antistitis q̄ndā auditor, vir in diuinis scriptu-
ris studiosus & eruditus, ph̄s, & dialecticus suo tpe famosus
metro excellēs & prosa. Scripsit vtroq; stilo quædā cōmendāda opu-
scula, de quibus ad lectiōis nr̄e notitiā pauca puenerūt. Scripsit ad Berē-
gariū Thuronēsem olim apud Fulpertū cōdiscipulū suū, tūc errare &
præue dogmatizare incipientē valde prolixè & amice eū corripiens

De corpore & sanguine dñi li. 1. Collectaneū te voco.

Epistolarum ad diuersos. li. 1.

Alia insup multa tam metro q̄ prosa scripsisse dicit, quæ non vidi.
Claruit sub Henrico rege tertio. Anno dñi. M. XL.

H Ermannus q̄ dicebat cōtractus, monachus cœnobij scti Galli,
ordinis diui p̄ris Benedicti, natione theutonicus, filius comitis
de Veringen in Sueuia, vir in diuinis scripturis eruditissimus,
& in

& in secularibus lris vniuersaliter doctissimus, philosophus, poeta, astronomus, rhetor, & musicus, nulli suo tpe secundus, triū linguarū, græcæ, latinæ, & Arabicę peritissimus. Scripsit carmine & profa multa p̄clara volumina, de quibus ego tm̄ reperi subiecta, v̄i scilicet,

De musica	li. 1.	
De monochordo	li. 1.	In considerāda mono.
De sex ætatibus mundi,	li. 1.	Prima est mūdi huius.
De compositōe astrolabij,	li. 3.	In metienda igit̄ sub.
De vtilitate astrolabij	li. 1.	Quicūq; astronomicæ
De eclipsibus	li. 1.	De computo, li. 1.
De quadratura circuli	li. 1.	
De conflictu rythmimachiæ,	li. 1.	Qui peritus arithmet.
De phisionomia	li. 1.	Clari viri & prudentis.
Vitas plurium sanctorū	li. 1.	

Hymnos & profas varias, Cōposuit etiā dulci & regulari melodia, cātus & profas pulcherrimas. E quibus est illa de beata virgine Maria dulcissima, Salve regina. Et alma redēptoris mater, & ceterę quarū copiosus est numerus. Trāstulit etiā nōnulla græcorū philosophorū & Arabū astrologorū volumina in latinū. Membris fuit iuxta nomē suū cōtractus, sed semp̄ in gr̄a actiōe pseuerās, vnde & p̄ btām virginem dei genitricem interius mirabiliter cōsolari & illustrari meruit. Claruit t̄pibus Henrici Imperatoris secundi. Anno dñi. M. XL.

Gvimūdus archiep̄us Auerfanus, ex monacho cœnobij de cruce scti Leufredi, ordinis sacratissimi p̄ris Bñdicti, vir in diuinis scripturis studiosus & valde peritus, seculariū q̄q; lras nō ignarus. Scripsit ad Rogeriū monachū cōtra errores Berēgarij Thuronēsis, De corpe & sanguine dñi li. 3. Ad rem hist̄pibus, Et quædam alia nobis inuisa.

Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno dñi. M. LX.

Alphanus archiep̄us Salernitanus, ex monacho Cassinēsis cœnobij, ordinis scti Bñdicti, vir in diuinis scripturis nobil̄r doctus, & in secularibus lris ad p̄fectū instructus, ph̄s, & theologus celeberrimę opinionis, Scripsit q̄dā p̄fundi sensus opuscula, quibus ingeniū suū excitās, nomē etiā suū posteris notificauit. E quibus extāt,

De vnione verbi dei & hominis	li. 1.
De vnione corpis & aiæ	li. 1.
De quatuor humoribus corpis,	li. 1.

Alia quoque in omni literatura volumina composuit, quæ ad nos minime venerunt.

CAmpanus natione Lōbardus, philosophus & astronomus oim opione suo tpe celeberrimus, ingenio acutus, sermone scholasticus, diuinarum quodque scripturarum non ignarus, calculator & computista insignis. Aedidit ingenij sui non pauca opuscula, quibus lectio ecclesiarum rectoribus non erit spernenda. De quibus ego tamen legi subiecta, Opus magnum & insignem De computo ecclesiastico lib. 1. Rogauit me vnus ex. De compositione quadrantis, lib. 1. Scire debes quod circulus. Calendarium quoque, lib. 1. Alia quoque multa in astronomia composuit, quae ad manus nostras non venerunt. Claruisse dicitur sub Henrico rege tertio. Anno domini. M. XXX.

Helpericus monachus coenobij S. Galli, ordinis diuini patris Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuinis scripturis multum eruditus, & in secularibus litteris doctissimus, philosophus, poeta, & astronomus insignis, ingenio subtilis & sermone compositus. Scripsit tamen metro quae oratione soluta nonnulla opuscula. De quibus ego tamen reperire potui opus preclarum. De computo ecclesiastico, lib. 1. Cum fratribus nostris ad. De musica quoque lib. 1. De caeteris nihil vidi. Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno domini. M. LXIX.

Berthorius abbas monasterij Cassinensis, ordinis S. Benedicti, vir in scripturis sanctis studiosus & doctus, & in disciplina secularium litterarum nobiliter eruditus, philosophus & medicus insignis. Ante conuersionem suam multa in sua facultate fert scripsisse opuscula. Sed studium postea mutans, & animam medicum constituit. Scripsit ad aedificationem fratrum suorum Sermones elegantes lib. 1.

Alios insuper variosque tractatus aedidit, quibus notitia ad me non puenit. **R**ogerus monachus ordinis S. Benedicti, ad quem Guimundus Auerlanus episcopus adhuc in coenobio constitutus, libros tres contra Berengarium scripsisse dicitur, vir doctus & tamen in diuinis quam in secularibus litteris eruditus, ad multorum aedificationem satis luculento sermone descripsit. Vitam Brunonis episcopi Colonienfis lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit sub Henrico Imperatore secundo. Anno. M. XL.

Algerus ex scholastico monachus Corbeiensis in Saxonia, natione Theutonicus, ordinis S. Benedicti, vir in sanctis scripturis iugiter studio exercitatus, & veteribus lectione diues, atque in secularibus litteris teris magnifice doctus, ingenio cautus & satis disertus eloquio, carmine valens & prosa. Scripsit urbano admodum stilo insigni volumine. De sacramento altaris, lib. 3. Quia sancti de corpore. De gratia & libero arbitrio, lib. 1. Sciendum est quod libere. Et

Et quasdam epistolas.

Dicit aut & alia cōplura scripſisse, q̄ ad manus nostras non venerūt.

Albertus monachus Metēsis, ordīs S. Bñdicti, natiōe Gallicus, vir ī scripturis sctis continua exercitatiōe peritus, & artiū humanitatis (quas liberales vocamus) nō ignarus, vt nomen suū transmitteret ad pōsteros. Scripsit quæ dā nō contemnendæ lectiōnis opuscula, De quibus fertur opus breue, sed vtile, historiam continens reꝝ gestarū sui temporis, quod dedicauit

Ad ep̄m Metensem lib. i. Et quædam alia.

Claruit tꝑibus Conradi Impatoris minoris. Anno dñi. M. XXX.

Eckebertus clericus Leodiē. ecclesiæ, natiōe Theutonicus, in diuinis scripturis elegāter doctus, & ī seculariū lſarū disciplinis ad p̄fectū instructus. Scripsit & metro & prosa nōnulla opuscula, quibus nomē suū ad pōsteritatis notitiā trāsmisit. E quibus extat volumen metro eleganti cōpositum, quod prænotauit

De ænigmatibus rusticanis, lib. i. De eadem re alius maior, lib. i.

Et quædam alia. Claruit tꝑibus Hērici Impatoris tertij. An. dñi. M. LX.

Leo papa nonus, ex ep̄o vr̄bis Leucorū, q̄ Tullus vocat, sub archiep̄o Treuerēsi, sedit ī cathedra Petri post Damasum annis. vij. Bruno antea vocatus, vir doctus & sctus. Scripsit nōnulla p̄clara opuscula, in quibus eloquij venustas & s̄niarū sublimitas merito cōmēdat. E quibus sunt ista, Ad Constantinū monachū Imperatorem.

De extirpādis hæresibus, lib. i. Ad patriarchā Cōstātinopol. li. i.

Contra errores Græcorū lib. i. Ad ep̄os Aphricę & Aegypti, li. i.

Ep̄larum ad diuersos lib. i.

Moritur sub Henrico rege tertio, Imperatore secundo. Anno domini. M. LIII. Indictione septima, multis coruscans miraculis.

Humbertus monachus Tullēsis, ordīs S. Benedicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lſis nobilr̄ doctus, ingenio & eloquio clarus, quē Leo papa nonus propter scientiā lſarū Romā secū duxit, & ep̄m cardinalē ordinauit, missus ab eo Cōstantinopolim ad cōfutandas hæreses Græcorū, adeo Nicætā p̄cto ratū monachū ī p̄sentia Impatoris Cōstantini & Michaelis patriarchæ cōfutauit & deuicit, vt librū suū quē cōtra Latinoꝝ ecclesiam cōscripserat, anathematizaret, & eū manu propria igni cōburēdum inijceret. Et quicquid ibidē disputādo dixit aut fecit, luculenter cōscripsit, sub noīe Romani & Constantinopolitani.

Dialogorum more lib. i. Scripsit etiam quædam alia.

Claruit

ABBAS SPANHEMENSIS.

Claruit sub Henrico imperatore secūdo. Anno dñi. M. L.

Anfelmus monachus Remēsis, ordinis sancti Benedicti, natione gallicus, vir in scripturis diuinis exercitū habens ingenium. Scripsit quādam sui studij opuscula, quae ad manus nostras adhuc minime venerūt. Et inter alia congeffit in vnum volumē gesta Leonis papae noni per Galliam in concilijs & concōtibus facta, vt notificaret quanta auctoritate Remis, vel in alijs vrbibus synodū celebrauerit, quanta industria & subtilitate examinauerit causas ecclesiasticas, quae uel distinctione peccātes correxerit, quōque ei virtus diuina cooperata sit, quod satis patuit in vna causa Remēsis synodi, ubi dum episcopus Frisingēsis contumaciter ageret contra auctoritatē apostolicam, deo vindicatē in omnium oculis repetēte obmutuit. Hoc autē opus praenotare voluit.

Itinerariū Leonis papae.

li. 1

Claruit sub Henrico rege tertio. Anno dñi. M. L.

Lanfrācus archiepiscopus Cantuariensis ecclesiae in Anglia ex abbate Condoniensis cenobij, ordinis sancti Benedicti, natione Italus ex ciuitate Papiensi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis maxime in dialectica suo tempore omnium opinione doctissimus, & non minus sanctitate quam scientia clarus, reliquit ingenij sui monumenta egregia. De quibus ego reperi dūtaxat subiecta, opus insigne.

In epistolas Pauli apostoli omnes.

li. 14 In psalteriū cōmētariorū. li. 1

Aduersus Berēgariū.

li. 1 Lanfrācus misericor.

Gesta Guilhelmi comitis.

li. 1 De cæteris nihil reperi.

Claruit sub Hērico imperatore tertio. Anno dñi. M. LX.

Petrus Damiani ex monacho diuini patris Benedicti episcopus Hostiensis & sacrosanctae Romanae ecclesiae cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio mitis & acutus, eloquio placidus & compositus, & ad persuadendum satis idoneus, non minus sanctitate quam eruditione clarus & insignis effulsit. Qui exemplum magni Gregorij antistitis amore solitudinis & quietis episcopatum suum deserens, posteaque illis annis aliquid strenue gubernauerat ad cenobium suum reuersus est, & vitam deinceps cum fratribus suis in tranquillitate animi exegit. Cum autem a summo pontifice charitatiua increpatione argueretur, cur episcopatum, utpote vir utilis & idoneus dimisisset amore salutis priuatae, ad tres sibi inuicem succedentes, Nicolaum secundum, Alexandrum secundum, & Gregorium septimum Romanos pontifices apologeticis addidit, in quibus auctoritate, ratione & exemplo factum suum humiliter excusans, animos eorum placauit. De cuius opusculis subie-

subie
noni
at, op
Dñs s
Ap
De in
De v
Regu
Exho
Mira
De p
De au
Vita
De te
De m
Cōtr
De in
Grat
Decl
De F
De C
De sa
De sa
Ser m
Clar

B
tholi
Scrip
In G
Et qu
it sec
dicti
scifis

E

subiecta feruntur. Ad Leonē Heremitam vtrū solitarius orās horas canonicas, debeat etiā dicere, dñs vobiscū, quādo nemo sit q respōdeat, opusculum instructum quod prænatur.

Dñs vobiscum.	li. 1	Dño Leoni amore.	
Apologeticorum.	li. 3	Dño suo Nicolao vni.	
De incōtinētia sacerdotū.	li. 1	Nup habēs cū nōnullis.	
De vxoribus clericorū.	li. 1	Vos alloquor o lepo.	
Regula solitiorum.	li. 1	Dū feruorē sanctæ con.	
Exhortatoriū ad monachos.	li. 1	Fratribus in Gangēsi.	
Miraculoꝝ sui temporis.	li. 1	Dilectissimo Gerardo.	
De profectu monachorum.	li. 1	Antilogion cōtra Iudgos.	li. 1
De avaritia prælatorum	li. 1		
Vita Odilonis abbatis.	li. 1	Hugo Clunia. abbas.	
De terore mortis.	li. 1	Blancæ olim comitissæ.	
De meditatione mortis.	li. 1	Pēsandum quippe est.	
Cōtra epōs symoniacos.	li. 1	Cōtra quēdam ep̄m.	li. 1
De insolētia malignoꝝ hoīm.	lib. 1		
Gratissimus seu probatissimus.	li. 1	Dño. H. Rauēnaticæ.	
Declamatiōis rhetoricæ.	li. 1	De naturis quārdā animalū.	li. 1
De Flora & Lucilla.	li. 1	Adhuc dilectissimi vir.	
De Cassiano martyre.	li. 1	Admirabilis & gl'iosa.	
De sancto Bonifacio.	li. 1	Beati Bonificij gl'iosa.	
De sancto Anastasio.	li. 1	Ad pulchrū fratres cha.	
Sermonū & homiliarum.	li. 1	Et alia multa quæ nō vidi.	

Claruit sub Henrico rege quarto. Anno dñi. M. L.

Bruno archieps Ruthenox ex monacho, ordīs sc̄ti Bñdicti, natione Italus, vir ī diuinis scripturis doct⁹, & declamator homiliarū ad populū egregi⁹, sc̄tūs deniq; & deo dign⁹, q̄ppe q fidē catholicā in Pruscia p̄dicās, ab inimicis Ch̄i martyrio legit coronat⁹. Scripsit ingenij sui nōnulla p̄clara opuscula. De quibus extāt, cōmētariū In Genesim. li. 2. (riorum). Et quæ dā alia. Passus est à Pruscis sub sancto Hērico Bābergeñ. q̄ fuit secūsus huius noīs rex & impator prim⁹. Anno dñi. M. VIII. Indictiōe. VI. Quē multis affectū supplicij & pedibus, manibusq; absicifis, postremo capitis trūcatiōe Christi martyre fecerūt.

Erhardus monachus ordinis sancti Bñdicti, vir ī diuinis scripturis studiosus, & cōtinua exercitatiōe doctus, ingenio subtilis & prōptus elogo, ī declamādis homilijs ad populū excellētis indu

strixit fuit, qui diuinas scripturas exponendo nomē suum notificauit,
& crebra earūdem plustratōe doctor egregius factus est. Scripsit autē
nō contemnēdā lectiōis opuscula, de quibus feruntur.

Cōmentariorū in Genesim li. 1. In Exodum li. 1.
In Leuiticum, li. 1. In Numeros li. 1.
In Deuteronomium li. 1. Homiliarum quoq; li. 1.

Alia quoq; nōnulla ædidi, quæ ad notitiā meā nō uenerunt.

Bernoldus presbyter ecclesie Constātiēsis in Sueuia, natiōe theu-
tonicus, uir deuotus, & in scripturis sanctis studiosus & erudi-
tus, atq; in disciplina seculariū līræ sufficiēter instructus, ingenio
clarus, & comptus eloquio, reliq; studiū sui nōnulla opuscula, q̄ tñ ad
notitiā nræ lectiōis minimē uenerūt. Hic ad utilitatē ecclesiasticæ
reipublicæ composuisse dicit uolumē quod prænotauit.

Ordinem Romanum, li. 1.
Claruit temporibus Henrici quarti. Anno dñi. M. LX.

Marbodus ep̄s Redenēsis, in diuinis scripturis multū studiosus,
& uetere lectōe doctus, atq; in disciplinis seculariū līræ nobi-
liter eruditus, metro excellēs & prosa. Scripsit utroq; stilo nō
pauca uolumīa, q̄ legētibus nō minus placere p̄nt q̄ prodesse. Inter q̄
p̄cellit opus insigne qd̄ triplici sensu elegātī metro cōposuit.

In Cantica canticorum, li. 1. Passiōē Thebeorū metricè, li. 1.
Et quæ dā alia. Claruit t̄pibus Henrici tertij. Anno dñi. M. L.

Marianus monachus Fuldēsis, ordinis sc̄ti B̄ndicti, natiōe Sco-
tus, uir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū līrarum non
ignarus, historiographus, & cōputista insignis, patriā suā re-
linquēs, uenit in Germaniam pro Chr̄i amore peregrinus, & primū
Coloniæ ad sanctū Martinū monachus factus, & solitudinis de fide-
rio inclusus, duobus annis ibidē māsit. Postea uero ad Fuldā trās-latus
XII. annis ibidē inclusus māsit, donec tādē propter eruditiōē & sc̄i-
tatē iussu ep̄i Mogūtini & abbatis Fuldēsis, ad Moguntia trās-migrās
annis XVII. apud sc̄m Martinum denuo stās inclusus, in magno ab
oībus honore habebat. Scripsit ab initio mūdi vsq; ad sua t̄pā.

Chronicā insignem, li. 5. Diuino informamur.
De cōcordatiā Euangelistarum li. 1. Fuit in diebus Herodis
De computo quoq; li. 1.

Et quæ dā alia. Moris sub Hērico quarto. Anno. M. LXXXVI. Indi-
ctiōne. IX. Aetatis suæ anno. LVIII. & Moguntia apud sc̄m Mar-
tinū in maiori ecclesia nō sine sanctitatis opinione sepelitur.

V uene-

VVeneric⁹ e⁹ps Vercellēsis ex clerico ecclie Treuerēsis, natōe theu-
tonicus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in disciplina secu-
lariū s⁹ sufficiēter instructus, nomē suū scribēdo notificauit
posteris, quōs ad nr̄a lectōis notitiā eius opuscula nō puenerint. In ea
discordia q̄ fuit inter Hildebrandū Gregoriū papā septimū, & Hen-
ricū Imperatorē tertiū siue regē quartū, scripsit ex p̄sona Theoderi-
ci Viridunensis epi cū adhuc Treueris esset clericus, ad eundē papam
Gregoriū diuinis scripturis instructū volumē, nō eum increpās, sed
seniorem obsecrās vt patrē, & amicabili affectu quasi dolentis sugge-
rens ei oīa quæ cōtra ius legum & fas æquitatis eum fecisse vel dixisse
loquax fama diuulgauerat, quod pr̄notauit.

De discordia regni & sacerdotij li. 1. De ceteris nihil reperi.
Claruit sub Henrico rege quarto. Anno dñi. M. LXXX.

Theodericus monachus ordinis sc̄ti Benedicti, natiōe theuoni-
cus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus s⁹ nobili-
ter doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, & fert nō spernēdē le-
ctōis quæ dā opuscula scripsisse, de quibus ad meā notitiā pauca pue-
nerunt. Legi tm̄ ad Richardum abbatem Fuldensē.

De vita sancti Benedicti li. 1. Cū cœlestiū sacramen-
De translatiōe corporis eiusdem li. 1. Cum diu gēs Longo.
Epistolarum ad diuersos li. 1.

Alia quoq; tā metro q̄ prosa plura cōposuit, quæ ad nos nō venerūt.
Claruit sub Henrico rege tertio. Anno dñi. M. XL.

ADam abbas de Persema, ordinis diui p̄ris Benedicti, in diuinis
scripturis iugi exercitatiōe doctus, & veterē lectiōe diues, atq;
in secularium s⁹ sc̄ia sufficiēter eruditus, in declamādīs ho-
milijs celeberrimē opinionis, nomē suū varios cōponendo tractatus
cum laude trāsmisit ad posteros. Extāt eius deuoti & vtilēs.

Sermones ad fratres li. 1. De sc̄tis & diuersis materijs li. 1.
Fert etiā quosdā sacræ scripturæ explicuisse tractatus, quibus abundā-
tem ingenij sui venā oñderit, sed ad notitiā meam nō venerūt.

Anselmus e⁹ps Lucēsis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, &
in secularibus s⁹ nō infime doct⁹, Gregorij papæ septimi co-
operator indefessus, & cōtra Guibertū ei subordinatū ab Hen-
rico defensor egregius, adeo vt oīa eius facta, dicta, vel scripta cōtra
Henricū Imperatorē autoritate iuris & scripturæ defenderet. Re-
liquit ingenij magni monimēta clarissima, quibus nomē suū ad poste-
ritatis notitiā cum gloria transmisit. E quibus extant.

ABBAS SPANHEMENSIS.

In Hieremiã prophetam. li. 1 In psalteriũ quoq; li. 1
 Cõtra Guibertũ antipapã. li. 1 Et plures eplã ad diuersos. li. 1.
 Claruit sub Hẽrico quarto. Anno dñi. M. LXXX.

Villeram^o abbas Mersburgẽ. ordinis scti Bñdicti, natiõẽ theu-
 tonicus, vir i diuinis scripturis erudit^o, & seculariũ lãrã nõ ig-
 narus, carmine exercitatus & prosa, cũ in vniuersitate Parisiẽsi
 aliquãdiu lris impẽdisset studiũ, ad patriã reuersus, Bãbergẽsis eccle-
 sia scholasticus factus ẽ. Tãdẽ considerãs mũdi gloriã trãfire cũ tpe,
 cõtempto seculo, in Fuldẽsi cœnobio pro Chri amore monachũ in-
 duit, & postremo crescẽtib; meritis, in monasterio sancti Petri p-
 pe Mersburg abbas cõsecratus, nomẽ suũ scribẽdo posteris notifica-
 uit. De cuius opusculis ego tm̃ legi volumẽ metro & carmine mixta
 prosa, pulchra varietate cõpositũ, de nuptijs Chri & ecclesiã.

In Cãtica cãticorum. li. 3 Cũ maiõ; studia intu.
 De cãteris nihil vidi. Claruit sub Hẽrico III. Anno dñi. M. LXX.

Franco scholasticus Leodiẽsis ecclesiã, natiõẽ theutonicus, vir in
 diuinis scripturis magnifice doctus, & i seculariũ lãrã disciplina
 eruditissim^o, philosophus, astronomus & cõputista insignis, &
 nõ minus religione q̃ sciẽtia venerabilis. Feri in sacris scripturis nõ-
 nullos cõposuisse tractatus, q̃ ad notitiã meã adhuc nõ venerũt. Scri-
 psit ad archiep̃m Coloniaẽ, Hermãdũ sc̃m, subtile opus & egregiũ
 De quadratura circuli. li. 1 De computo ecclesiastico. li. 1

Et alia plura.

Claruit sub Hẽrico imperatore tertio. Anno dñi. M. LX.

Bernardus monachus Cluniacẽsis, ordĩs scti Bñdicti, vir in scri-
 pturis sctis iugi meditatiõẽ exercitat^o, & secularis literaturẽ nõ
 ignarus, religiõẽ q̃q; & morũ honestate cõspiciuus. Iubẽte vene-
 rabili abbate Hugone, om̃es cõsuetudines Cluniacẽsis monasterij in
 vnũ volumẽ luculẽto sermone cõgessit, titulum p̃ponẽs operi.
 Cõsuetudines Cluniacẽ. li. 1

Scripsit & alia. Claruit sub Hẽrico imperatore tertio. Anno. M. L.

Bernardus monachus Corbiẽsis in Saxonia, ordinis sancti Bñ-
 dicti, natiõẽ theutonicus, vir in diuinis scripturis nobilr doctus
 & in secularibus lris peritissimus, carmine excellẽs & prosa, in-
 genio subtilis & disert^o eloq; . Scripsit ad Hartvvinũ Magburgen-
 sem archiepiscopũ luculẽto qdem sermone sed amaro volumẽ.

Cõtra Hẽricum quartum. li. 1. Et alia quã nõ vidi.
 Claruit eiusdẽ Hẽrici imperatoris t̃pibus, Anno dñi. MLXX.

Ivo epi Carnotēsis ex p̄posito sancti Quintini Beluacēsis, ordinis
 canonicorū regulariū diui patris Augustini, vir in diuinis scriptu
 ris exercitatus, & canonū sanctorū patrū ac ḡnāliū cōcilioꝝ cau
 tissimus interpres, nec minus sanctitate q̄ sciētia reuerēdus, ordinē
 suū diu collapsum magnifice reformauit. Scripsit post Burckardum
 Vormaciēsem ep̄m ex canonibus sciōꝝ cōpēdiosum decretū, quo
 aū Gratiani tēpora vtebātur iuristæ, quod p̄notauit.

Panormiam. li. 10 Excerptiōes ecclesi.
 Ep̄larum ad diuersos. li. 1. Iuo Ecclesiæ Carnotēsi.
 Et quædā alia. Claruit sub Hērico quarto. Anno dñi. M. XC.

Hildebertus epi Cenomānēsis, & Thuronēsis postmodū archi
 epi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & i secularibus do
 c̄trinis nulli suo tpe secūdus, ingenio acutus & multū disertus
 elogo, Berēgarij Thuronēsis quōdā discipulus, sed p̄secutor erroris,
 q̄ multas pro ecclesiastica libertate p̄secutiōes & tribulationes vsq; ad
 carceres sustinuit. Scripsit vtroq; stilo, metrico vsq; & profaico qdā
 p̄clara opuscula, de qbus ad lectiōis nr̄æ notitiam adhuc pauca pue
 nerūt. Scripsit elegāti metro valde pulchrā & utilē expositionē.

Sup̄ toto missæ officio. li. 1 Scribere proposui quæ.
 De suo exilio. li. 1 Nup̄ eram locuples in.
 De miseria huius vitæ. li. 1
 De sacramēto altaris. li. 1 Tollimur ē medio fa.

Ep̄larum ad diuersos. li. 1 Hymnorū & ofonū diuerso metro. li. 1
 Epitaphiū Berēgarij sui quōdam p̄ceptoris in versibus quinquagin
 ta duobus cōprehēdit. Scripsit & alia p̄tura nobis adhuc incognita.
 Claruit sub Hērico quarto. Anno dñi. M. XC.

Anselmus archiepiscopus Canthuariensis in Anglia ex abbate
 monasterij Beccensis in Normannia, ordinis sancti Benedicti
 Lanfranci quōdam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scri
 pturis eruditissimus, & secularium literarum peritia nulli suo tem
 pore secundus, vita & cōuersatione integer atq; sanctissimus, mente
 deuotus, ore facundus, operatione strenuus, vultu angelicus, incessit
 maturus, progressu exemplaris, studio scripturarū continuus, & om̄i
 virtute ornatus & insignis fuit. Scripsit pene infinita opuscula, de q̄
 rum numero feruntur subiecta.

Cōtra gētes cur deus homo. li. 2 Sæpe & studiose à mul.
 De incarnationē verbi cōtra ludæ. li. 1 Dño & patri vniuersæ.
 De cōceptu virginali li. 1 Cū in omnibus religioſæ,
 Iuo Profō

Profologion	lib.1.	Eia nunc homuncio fu.
Monologion	lib.1.	Si quis vnam naturam.
De spū sancto contra Græcos,	lib.1.	Negatur à Græcis q̄ spi.
De casu diaboli,	lib.1.	Illud apli: Quid habes.
De diuersitate sacramentoz,	lib.1.	Dño & amico V valrā.
De fermento & azimo,	lib.1.	Anselmus seruus ec.
De voluntate dei,	lib.1.	Humana ratio cum de.
De sancta Trinitate,	lib.1.	In Cantica Canticorum lib.1.
De pace & concordia,	lib.1.	lib.1.
De libero arbitrio,	lib.1.	Cū liberum arbitriū vi.
De gratia & libero arbitrio	lib.1.	De tribus illis quæ stio.
Dialogus de veritate	lib.1.	Qm̄ deum veritatē esse.
De similitudinibus	lib.1.	Voluntas tripliciter in.
De mensuratione crucis,	lib.1.	Qm̄ iubente filio tuo.
Meditationes,	lib.1.	Dñe deus meus da cor.
Meditationes de passione dñi,	lib.1.	Aia Christiana, ania de.
De beata vita,	lib.1.	De beata sufficientia, lib.1.
De bona occupatione,	lib.1.	De laudibus sanctæ Mariæ, li.1.
Stimulus amoris,	lib.1.	lib.1. Iesum Nazarenū à lu.
Pro insipiente,	lib.1.	lib.1. Dubitanti vtrum sit.
Contra insipientem,	lib.1.	lib.1. Qm̄ non me reprehend.
De miseria hominis,	lib.1.	lib.1. Terret me vita mea.
De Antichristo,	lib.1.	Dialogus Chriani & Gētilis, li.1.
De octo beatitudinibus,	lib.1.	lib.1.
De membris deo attributis	lib.1.	lib.1. Vbicunq; sacra scriptu.
De sacramētis & officijs diuinis,	lib.2.	Celebratio missæ in cō.
Prouerbia. i. de domo cōscientiæ,	lib.1.	Domus hæc in qua habi.
In hexameron,	lib.1.	Ad Lanfrancū archiep̄m, lib.1.
De Grammatico,	lib.1.	De S. Iohanne Baptista lib.1.
In assumptione S. Mariæ,	ho.1.	Intrauit Iesus, &c. quid.
Ad Guilhelmū Hirsaugiē.	epi.1.	Ex quo v̄a probitas mi.
Ep̄arum ad diuersos,	lib.1.	lib.1. Seruus seruorum dei in.
De peccato originali	lib.1.	Sermones etiam nonnullos.
Sed & alia cōplura scripsisse dī, quæ ad notitiā meā non venerunt.		
Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno dñi. M. LXXX.		

Guilhelmus abbas Hirsaugiēsis cœnobij, in diocesi Spirēsi, ordinis S. Bñdicti, natione Theutonicus, ad quē beatus Anselmus Cantuariēsis archiep̄s nōnullas cōscripsit ep̄las, vir in diuis scri-
pturis

D
pturi
rior,
sc̄ifi
nā iāc
psit
Conf
De m
De h
De co
Ad S.
Alia q
Mori
Anno
tus in
G
p
ptus &
necess
Ad bea
In Esa
Clarui
G
V
G
la
nio sub
præclar
runt. E
De pas
Clarui
T
H
T
or
stu
carmin
scula, in
subiect
Vita sa
Vita sa

pturis eruditissi. & i secularib⁹ lris nulli suo tpe apud Germanos infe-
rior, philosophus, astronom⁹ & musicus insignis, vita & cōuersatione
sctissimus, quippe q multis legit coruscasse miraculis, regularē discipli-
nā iādu dū collapsam i multis cœnobijs Germaniæ reformauit. Scri-
psit ergo pro cōseruatiōe monasticę obseruatię ex veterę statutis.

Constitutiones monachorę, lib. 2. Cū ego frater Guilhelm⁹

De musica & tonis lib. 1. Postq̄ donante deo pe.

De horologio, lib. 1. Quisquis veracissimum.

De correctione psalterij lib. 1. Si quis in hac necessaria.

Ad S. Anselmū canth. epi. 3. Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.

Alia quoq; nōnulla ædidit, q̄ negligētia veterę in obliuionē venerūt.

Moris sub Henrico Imperatore tertio, rege aut Romanorę quarto.

Anno dñi. M. XCI. Indictione quartadecima. 4. Nonas Iulij. Sepul-

tus in medio ecclesię apostolorę, magna opinione sanctitatis.

Giselbertus p̄positus monasterij Vvest in Anglia, ord̄is S. Bñdi-
cti, Anselmi Cātuariēsis auditor atq; discipulus, vir i diuis scri-
pturis eruditus, & secularis philosophię nō ignarus, ingenio prō-
ptus & cautus elogo, nomē suū scribēdo posteris notificauit, dū qdā
necessaria opuscula cōposuit. De qbus ista ferunt, disputatio cōtra Iu-
Adbeatum Anselmum episcopum, lib. 1. (dæos.

In Esaïam prophetam, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Henrico quarto cū Anselmo. Anno dñi. M. XC.

Guñtherus monachus Eluonensis, ordinis sancti Benedicti, i di-
uinis scripturis iugi exercitatione peritus, & in disciplinis secu-
larium lrarum nobilit̄ doctus, theologus & poeta clarus, inge-
nio subtilis & comptus eloquio. Scripsit & metro & prosa quædam
præclara volumina, De quibus ad notitiam meam pauca peruene-
runt. Extat eius volumen eleganti metro.

De passione sancti Ciriaci, lib. 1. Et quædam epistolæ.

Claruit temporibus Henrici regis quarti. Anno dñi. M. C.

Theodericus abbas monasterij S. Trudonis Leodiēsis diocesis,
ord̄is diui p̄ris Bñdicti, natiōe Theutonicus, vir i scripturis sctis
studiosus & eruditus, atq; i secularibus lris sufficiēter instructus
carmine excellēs & prosa. Scripsit vtroq; stilo quædā præclara opu-
scula, in quibus suū magnifice exercitauit ingeniū. E qbus feruntur
subiecta, eleganti metro conscripta.

Vita sancti Trudonis lib. 1. Vita sancti Bauonis lib. 1.

Vita sancti Remoldi, lib. 1.

s Et alia

Et alia plura. Claruit tꝑibus Hērici quarti. Anno dñi. M. C.

Petrus Alphōsus ex Iudæo cōuersus ad fidē, Moyses antea vocat⁹
quē rex Alphōsus de sacro fonte leuās suo agnomine insigniuit,
vir in scripturis sanctis eruditus, & in seculari philosophia nobi
liter doctus, in argumētū suę synceræ fidei. Scripsit sub noie Moyſi
Iudæi qđ fuerat, & Petri Chriani qđ esse cœpit insignem dialogum,
Cōtra Iudæos. li. 1 Vni & eterno primo.

De sciētia & philosophia. li. 1 Et quædam alia.

Claruit temporibus Hērici quarti. Anno dñi. M. C.

Honorius Augustudinēsis ecclīæ presbyter & scholasticus, vir
in scripturis studiosissimus & valde eruditus, atq; in secularib⁹
sciētijs nobilit̃ doctus, ingenio subtilis & clarus eloqo. Scripsit
multa p̃clara opuscula. De qbus ipse p se in libro illustriū viroz; quē
p̃notauit, de luminaribus ecclīæ recēsuit subiecta. Opus valde ne-
cessariū de Christo, de ecclesia & de futura vita quē p̃notauit.

Elucidarium. li. 3 De libero arbitrio. li. 1.

Sigillū sanctæ Mariæ li. 1 Dicitis vos mirari cur.

Speculū ecclīæ siue sermonū. li. 1 Offendiculū de sacerdotib⁹. li. 1

Summam historiarum. li. 1

Gemmā aīæ de officijs diuinis. li. 6 Agmē in castris æterni.

De imagine mūdi. li. 2 Mundus itaq; dicitur.

In Cātica cāticom. li. 1 In principijs libroz;.

De luminaribus ecclīæ. li. 1 Gelasius vr̃bis Romæ.

De corpore dñi li. 1 In hexameron. li. 1

De deo & vita æterna. li. 1 De anima. li. 1

Scalā cœli de gradib⁹ visionū. li. 1 Clauē physicę de naturis rez; li. 1

In toto psalterio. li. 1 In euāgelia homiliaz; li. 1

De papa & imperatore. li. 1 Dialogū ex opuscul. Augustini. li. 1

Refectiōnē mēsiū de festis. li. 1 Pabulū vitæ de sanctis. li. 1.

Ep̃larum ad diuersos li. 1

Alia insup multa ædidit, quoz; titulos inuenire necdū potui. Claruit
sub Hērico quinto. Anno dñi. M. CXX.

Sigebert⁹ monachus Gēblacēsis, ordiſ sancti Bñdicti, natōe Gal-
licus, vir ī diuinis scripturis à iuuetute sua studiosissim⁹ & multū
eruditus, atq; ī secularibus lris nulli suo tpe in Leodiēsiū territo-
rio secūdus, carmine exercitatus & prosa. Scripsit vtroq; stilo multa
volumina, qbus nomē suū trāsmisit ad posteros. Reprehēdit autem
in eo qđ Hērico impatori Romanæ ecclīæ p̃secutori & rebelli adhæ-
rens,

rēs, cōtra Hildebrādū Gregoriū septimū papam literas & opuscula scripsit, quæ suū propositū nō decebāt. Quid vero scripserit, in fine illustriū viroꝝ apte declarauit. Cū in cōnobia sancti Vincētij Metēsi ad instruēdos pueros eēt positus, scripsit heroico metro

Vitā sancti Theoderici epi.	li. 1	Passionē sc̄tē Lucię metricē.	li. 1
De trāslatiōe eiusdem.	li. 1	Vitā Sigeberti regis	li. 1
Passionē Thebeoꝝ.	li. 1	Vitā sancti Guiberti.	li. 1.
Gesta abbatū Gemblaceñ.	li. 1	Vitā sancti Maclouij.	li. 1
Vitā sancti Theobardi.	li. 1	Cōtra papā Gregoriū.	li. 1.
Apologiam ad impatorem.	li. 1	Cōtra eplām Pascalis papæ.	li. 1
In Ecclesiāsten heroico metro	li. 1	Historiæ post Eusebiū.	li. 1
De illustribus viris.	li. 1	Marcellus Marci vr.	
De computo ecclīastico.	li. 1	Sermonum quoqꝫ.	lib. 1
Eplārum ad diuersos.	li. 1		

Alia etiam post hæc ædidi, q̄ cū supra scriptis opusculis nō signauit. Claruit t̄pibus Henrici impatoris tertij quarti. Anno dñi. M. CX. Chronicam suam p̄duxit vsqꝫ ad annū. M. CXI.

Calixtus papa secundus, natione Burgundus, frater ducis Burgundiæ, prius archieps Viennēsis, sedit in pontificatu post Gelasium annis sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū literarū nō ignarus, amator sancti Iacobi apl'i præcipuus ob cuius honorē ecclīam Compostellanam in archiepiscopatū sublimauit. Scripsit composito sermone & maxīma diligētia.

De miraculis sancti Iacobi.	li. 1	Calixtus ep̄s seruus
Eplārum ad diuersos.	li. 1	

Et q̄dā alia. Claruit sub Hērico quinto, Anno dñi. M. CXX.

Stephanus qui & Herrandus Halberstatēsis ecclīe quartus decimus episcopus, ex abbate Ilisenburgēsis cōnobiij, ordinis sancti Benedicti, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarū nō ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio scripsit nō contemnendæ lectionis opuscula, sed in manus nostras pauca venerūt. Scripsit in p̄sona Ludouici comitis elegantissimam & vtilem eplām ad Valtramū ep̄m Nienburgēsis ecclīe defendētem Hēricum rebellem ecclīe Romanæ.

Defensoriū papæ.	li. 1	Sicut bonus hō de bo.
Et plures eplās ad diuersos.	li. 1	

Et quædā alia. Morit̄ sub Henrico quinto, Anno dñi. M. CVII. In dictione quinta decima, Et honorifice sepultus est in Reinsburgh.

ABBAS SPANHEMENSIS

Bernardus abbas Clareuallēsis primus, ordinis Cisterciēsis, natus Bone Burgūdu, vir nobilis & sctūs, q̄ multis & in vita & post obitum miraculis claruit, in diuinis scripturis eruditus, & seculariū lraꝝ nō ignarus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, quippe q̄ nihil in suis neglexit scriptis, q̄d ad ornādā orōnē posset cōducere. Aedit multa p̄clara opuscula, de quibus ferunt subiecta.

De consideratōe ad Eugenium	li. 5.	Subit aīam dictare ali.
Meditationum suarū	li. 1.	Multi multa sciunt, &
De cōtemptu mūdi ad clericos	li. 1.	Ad audiendū vt credi.
De gradibus humilitatis	li. 1.	Rogasti me ff Gotfri.
De grā & libero arbitrio,	li. 1.	Loquēte me nup co.
Ad milites templi,	li. 1.	Hugoni militi Ch̄i &
Speculū vitæ religioꝝ,	li. 1.	Si qs̄ inter vos emen.
De scala claustrali	li. 1.	Cum die quadā corpa
Ad Carthusienses,	li. 1.	Fratribus de mōte dei.
De conscientia	li. 1.	Consciētia in qua per.
De ordine vitæ	li. 1.	Hortat quidē timidā.
De duobus oculis aīæ	li. 1.	De confessione peccatoꝝ
De p̄cepto & dispensatōe	li. 1.	Dño abbati Colūbeñ.
Ad Henricū Senonensem	li. 1.	Placuit p̄stantiæ ve.
Ad Hugonē sancti Viētoris,	li. 1.	Sitibi videor tardius
Contra Gerardum	li. 1.	Virtus in pace acqui.
Cōtra h̄reticum ad papam,	li. 1.	Periculosa quæq̄ &
De miseria huius vitæ,	li. 1.	Dies hoīs sūt sicut vm.
De tentatiōibus & ocio	li. 1.	Seruum dei gratis deo
De voluntate,	li. 1.	Oīa genera vitioꝝ.
Ad Cluniacēses Apologia,	li. 1.	Vsq̄ modo si qua me.
De gradibus charitatis,	li. 1.	Viro illustri dño Au.
De passione dñi	li. 1.	Super Magnificat
De diligendo deo,	li. 1.	Venite ascendamus
In psalmū Qui habitat	li. 1.	Cōsidero labores v̄os
In Cātica cāticoꝝ. hoꝝ. 86.	li. 1.	Vobis fr̄s alia q̄ alijs.
Sup missus est angelus	li. 1.	Scribere me aliquid
Ad sororē suā de modo viuendi	li. 1.	Charissima mihi i ch̄o
Vita Malachiæ epi	li. 1.	
Epistolæ ad diuersos	li. 1.	Satis & plus q̄ satis
Sermones plures,	li. 1.	Hodie fr̄s celebramus
Et quædam alia,		

Claruit

Clar
A
cus, n
mēti
navit.
In ps
Clar
H
nulli p
suo tp
uersat
la, de
Summ
De fac
Didac
De arr
De mo
De lau
De inf
In reg
De my
In Ecc
In Car
In Th
In Hier
De lau
De per
Super
De am
De me
De me
De inc
De sap
De van

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. M. CXL.

Anselmus Laudiniensis scholasticus, in scripturis diuinis valde studiosus, & longa exercitatioe peritus, atq; in seculariũ s̄arum disciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, sermone scholasticus, nõ minus vita q̄ scia insignis, nouo expositiois ḡne vtriusq; testam̄ti scripturas glosa interliniali & marginali ex prim scriptis explanauit. Scripsit etiã alia q̄dã opuscula, q̄ ad me nõ venerũt. Fertur.

In psalteriũ commentarioꝝ li. 1. Et quædam epistolæ.

Claruit sub Henrico quarto. Anno dñi. M. CX.

Hugo p̄sb̄ & monachus sc̄ti Victoris Parisiẽsis, ordinis canonicoꝝ regulariũ Augustini, & abbas vt ferũt ibidẽ, natiõẽ Saxo, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nulli priscoꝝ inferior, q̄ velut alter Augustinus doctor celeberrimus suo tpe est habitus, ingenio subtilis, & ornatus eloquio, nec minus cõuersatioe q̄ eruditioe venerãdus. Scripsit multa & penẽ ifinita opuscula, de q̄bus ad manus nostras pauca hucusq; peruenerunt.

Summa sententiãꝝ suãꝝ,	li. 1.	De anima Ch̄i	li. 1.
De sacramentis,	li. 12	Arduũ profecto & la.	
Didascalon,	li. 6	Oĩm expetendoꝝ pri.	
De arra animæ,	li. 1.	Loquar secrete animæ	
De modo orandi	li. 1.	Quo studio & quo affe.	
De laude charitatis	li. 1.	Tam multos iã lauda.	
De institutioe nouitioꝝ	li. 1.	Quia fr̄s largiente do.	
In regulam sc̄i Augustini,	li. 1.	Hæc præcepta quæ.	
De mystica arca Noe	li. 5.	Cũ sederẽ aliqñ in con.	
In Ecclesiasten, horn. 16	li. 1.	Quæ de libro Salomo.	
In Cantica canticõꝝ	li. 1.	In principio laboris.	
In Threnos Hieremiæ	li. 1.	Quo sedet & c. q̄tũ ad.	
In Hierarchias Dionysii	li. 14.	Iudæi signa quærun.	
De laude patrum	li. 1.		
De perpetua virginitate sancte Mariæ	li. 1.		
Super Magnificat	li. 1.	Super Tota pulchra es	li. 1.
De amore sponsi & sponsæ	li. 1.		
De medicina animæ	li. 1.	Hõ microcosmos idẽ.	
De meditatione	li. 1.	Meditatio est frequẽs.	
De incarnatione verbi	li. 1.	Quidam fuerunt qui.	
De sapientia Christi	li. 1.	Quæritis de anima.	
De vanitate mũdi,	li. 1.	O mũde immũde & c.	

ABBAS SPANHEMENSIS.

De substantia dilectionis.	li. 1	De septē donis spūs sancti.	li. 1
De disciplina	li. 1	In quinque libros Moyfi.	li. 1.
De mysterijs ecclīæ.	li. 1		
De spū & anima.	li. 2	Quia dictū est mihi.	
De oratione dñica.	li. 1	Septem sunt petitiones	
De cōfessione.	li. 1	Solus solitudinem, &c.	
In Ezechielem prophetā.	li. 1	Epiroma philosophiæ.	li. 1
In quosdam psalmos.	li. 1	De nuptijs & cōcupiscētia.	li. 1.
De natura dei simplici.	li. 1.		
De triplici volūtate in Ch̄o.	li. 1	Quæris de volūtate.	
De potestate & volūtate dei.	li. 1	Quæritis de potesta.	
De sacra scriptura.	li. 2	Lectorē diuinæ scri.	
De natura animalium.	li. 1	Leo fortissimus bestia.	
De cōtemplatione	li. 1	Spiritualis dñi, &c.	
Ep̄larum ad diuersos.	li. 1		
Sermones etiā cōposuit plures & alios diuersos variosq; tractatus.			
Claruit sub Hērico impatore quinto. Anno dñi. M. CXXX.			
R Vper ⁹ abbas Tuitiēsis cōnobij iuxta Coloniā Agrippinā, ordinis sancti B̄ndicti, natione theutonicus, vir ī diuinis scripturis spū sc̄to p̄ visionē illustrāte doctissimus, & seculariū l̄rarum nō ignarus, monachus sancti Laurētij Traiectēsis, p̄pter incredibile eruditionē suā à Frederico Coloniēn. archiepo inde assumptus, & in abbatē Tuitiēsis monasterij sublimatus, multa p̄clara opuscula cōposuit. Ex eo siquē tpe q̄ cōnobiū in iuuetute sua ingressus est, tm̄ se in scripturis sanctis exercitauerat, vt nec dormiēs qdē à meditādis illis videre posse quiescere, quin lingua & labia eius quasi legēdo mouerent. De cuius opusculis ego tm̄ ad p̄sens reperi subiecta. Ad Cūonem abbatē Sigebergēsem postea ep̄m Ratisponēsem,			
De victoria verbi dei.	li. 15	Nup cū tu hospes op.	
In Genesim.	li. 9	Quicūq; fideli aīæ dum.	
In Cātica canticorū.	li. 7	Qui cōtra hoīem s̄ilem.	
In libris sancti Iob.	li. 10.	In libros regū de Dauid.	li. 15
De sc̄tā trinitate in vet ⁹ testa.	li. 42		
In Apocalypsin Iohānis.	li. 12	Vt tu quoq; venerabi.	
De officijs diuinis.	li. 12	Eaquæ p̄ circulū anni.	
Meditatōes de incēdio Tuitiēn.	li. 3	Ecce quō criminator.	
In 12. p̄phetas minores.	li. 30	In euāgelium Matthæi.	li. 8
In euāgelium Iohānis.	li. 14.	Sup regulā sancti B̄ndicti.	li. 1

Apolo-

D
Apolo
Deni
iori p
mus s
mira
Et ful

R
fatiōe
nis, F
ogam
tæ ina
tēs in
nō cōt
In Cā
De cō
De sc̄t
Reuel
Scrip
Lym
quinto

R
u
e
mine v
rus, Sc
Cōtra
Carmi
Cātus
Clarui
R.
F
ne
fic
metro
trāsmi
nachus
modū a

Apologeticū eiusdē opis. li.1. Ep̄lax ad diuersos. li.1
 Deniq; ser̄ & alia plura scripsisse, & nouū ac vetus testamētū pro ma
 iori pte in multis libris explanasse, de qbus vsq; in p̄sens nihil vidi
 mus p̄ter ea quæ signauimus. Claruit multa sanctitate, doctrina &
 miraculis coruscans, sub Henrico quinto, Anno dñi. M. CXXIII.
 Et sub Lothario tertio mori.

Rupertus abbas cœnobij Lympurgēsis in diocœsi Spirēsi, or
 dinis sancti Benedicti, natione theutonicus, vir tam in diuinis
 scripturis q̄ in secularibus lris magnifice doctus, vita & cōuer
 satiōe insignis, adeo vt reuelatiōibus crebris meruerit visitari diui
 nis, Hic multis annis in Gymnasio Parisiensi philosophiæ seculari
 opam dedit, & philosophus nobilis euasit. Sed cōsiderās p̄sentis vi
 tæ inanē eē philosophiā, studiū vanitatis deseruit, & ad patriā reuer
 tēs in dicto cœnobio monachus, & demū abbas factus ē. Scripsit aut̄
 nō cōtemnēdæ lectiōis opuscula, de qbus ego tm̄ reperi subiecta.

In Cātica canticorū	li.4	Quicūq; suūp̄sius rex.
De cōtemptn mūdi.	li.2	Mūdus indebito noīe
Desctō Iohāne Baptista.	li.1	Refert historicus euan.
Reuelationū suarū.	li.1	Anno dñicē incarnatio.

Scripsit quosdā sermones de sanctis, q̄s corpa v̄ patrocīnia in eodē
 Lympurgēsi monasterio habebant. Claruit sub Henrico impatore
 quinto nō sine opinione sanctitatis. Anno dñi. M. CXXIII.

Rudolphus abbas sc̄ti Trudonis in diocœsi Leodiēsi, ordinis di
 uī p̄ris B̄ndicti, natiōe theutonicus, vir ī diuinis scripturis iugi
 exercitatiōe peritus, & ī secularibus lris nō infime doctus, car
 mine valēs & prosa, & musicus excellēs, nec minus ope q̄ sciētia cla
 rus, Scripsit vtroq; stilo nō spernēda opuscula, de qbus ferunt̄.
 Cōtra symoniacos. li.7. Chronica quoq;. li.1
 Carmina multa.

Cātus etiā in laude sc̄toꝝ p̄les dulci & regulari melodia composuit.
 Claruit sub Hērico quinto, Anno dñi. M. CXXV.

Franco secūdus abbas cœnobij Hassligemēsis, ordinis sancti Be
 nediicti, vir ī diuinis scripturis eruditus, & seculari doctrina suf
 ficiēter instructus, ingenio valēs & clarus eloquio, scripsit tam
 metro quā p̄sa q̄dā cōmendāda opuicula, qbus nomē suū cū gl̄ia
 trāsmisit ad posteros. Cū adhuc in cœnobio p̄dicto simplex eēt mo
 nachus, iubente Fulgentio abbate suo incepit opus insigne, qd̄ post
 modū abbas factus p̄fecit, scientia & eloquētia ornatum.

De gra

ABBAS SPANHENMENSIS

De gratia dei lib. 1. De statu futurę glę metricę, li. 1.
 Epſarum ad diuerſos, lib. 1. Sermones de beata virgine, lib. 1.
 Et qđã alia. Electus eſt i abbatem p̄fatę Haſſligemeñ, cœnobij, ſub
 Henrico Imperatore quinto, Anno dñi. M. C. IX. Indictione. xiiij.

Gilbertus epſ Pictauienſis ex ſcholastico Pariſienſi, cognomēto,
 Porreta, natiōe Gallicus, vir i diuiſ ſcripturis mltū exercitatus,
 & in ſecularibus lris magnifice doctus, ingenio ſubtilis & no-
 uitate terminorę cōfuſus elogo, à beato Bernharđo in qbuſdã arguit
 hæreſeos, & in cōcilio Remēſi ab Eugenio celebrato cōuictus, renū-
 tiaſſe fert errori, Sunt q eū excuſent, authoritates in expoſitionibus
 ſuis inductas dicētes ab aliquibus minus ſane intellectas. Nos autē cū
 Romana eccleſia ſentiētes, ſemel p eā cōcluſa, nulli infringere licere
 cōfitemur. Scripſit at Gilbert⁹ mltā opuſcula, de qbus ferunt ſubiecta

In totum pſalterium lib. 1. In omnes epſas Pauli, lib. 14.
 In euangelium Iohannis, lib. 1.
 In Boetium de trinitate, lib. 1. Libros quæſtionum, &c.
 Sermones plures, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit ſub Conrado Imperatore tertio, Anno dñi. M. CXL.

Lucas abbas mōtis S. Cornelij, ordiſ diui p̄riſ Bñdicti, in ſcriptu-
 ris ſctiſ cōtinua exercitatiōe doctus, & i ſecularibus lris pro ſuo
 ſtatu ſufficiēter inſtructus, in exponēdis diuiſ voluminibus no-
 bile ſortitus ingeniu, nomē ſuū varia ſcribēdo ſyntagmata, ad poſte-
 ritatis notiā tranſmiſit. Sed nihil eorę ad manus noſtras memini p-
 ueniſſe. Fertur eiſ inſigne opus ad Milonem Taruanenſis eccleſiæ
 ep̄m virum æque doctiſſimum, quod necdum vidi.

In Cantica Canticorum, lib. 1.
 Sermones & epſæ plures. Et quædam alia.

Claruit t̄pibus Lotharij vltimi Impatoris, Anno dñi. M. CXXX.

Vilbertus epſ Carnotēſis, in diuiſ ſcripturis ſtudioſus & valde
 peritus, atq; i diſciplinis ſeculariū lřarę nulli ſuo tpe doctōrū
 inferior, ingenio acutus, & ſatis ornatus elogo, moribus & vi-
 ra iſignis, & bñſſimę dei genitricis Marię amator & cultor p̄cipuus

Scripſit inſigne opuſculū de hac prophetia: Nō auferetur ſceptrum
 Contra Iudæos, lib. 1. (de Iuda.
 De natiuitate S. Mariæ, ſer. 1. Approbatę conſuetud.
 Sermones varios, lib. 1.

Alia quoq; nōnulla ſcripſiſſe d̄r, quæ ad notiā meā nō venerunt.
 Credo eū floruiſſe ſub Henrico quarto, Anno dñi, M. C.

Odo

Odo epūs Cameracensis, vir in scripturis sanctis eruditus, & in
 r̄is humanitatis nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus elo
 quio, in cōponendis & declamandis homilijs ad populū vete
 rum more non mediocriter insignis. Scripsit disputatiōē quam ha
 buerat cum quodam Iudæo de mysterio dominicæ incarnatiōis sub
 dialogo, annotatis prima sui noīs l̄ra & Iudæi secū disputantis.

Ad Vvilbodonē monachū, lib. 1. In Canonem missæ, lib. 1.
 De villico iniquitatis, lib. 1. Homo quidā erat diues,
 Homilias & epistolas plures.

Et quæ dā alia nō pauca cōposuit, quæ ad notitiā meā non venerunt.

Emondus monachus Canthuariēsis in Angliā, ord̄is S. B̄ndicti,
 Anselmi archiepi quondā auditor atq; discipulus, vir ī diuinis
 scripturis diurna exercitatiōe doctus, & seculariū l̄ræ nō ig
 narus. Scripsit nō spernēdæ lectiōis opuscula, qbus & fideliū ædifica
 tioni profuit, & nomē suū posteris notificauit. E qbus extat volumē
 vnū de discordia, q̄ fuit inter Guilmū Anglorū regē & sanctū An
 selmū præfatum Canthuariensem archiepiscopum.

De libertate ecclesiastica, lib. 1. Vita eiusdem Anselmi, lib. 1.

Et qdā alia. Claruit t̄pibus Henrici q̄rti. Anno dñi. M. CXX.

Gratianus monachus Bononiēsis siue Classensis, ord̄is S. B̄ndicti
 patria (vt qdā volūt) Ethruscus, vir ī diuis scripturis eruditissi
 mus, & mirabili studio flagrās ingenio prōptus & clarus eloqo,
 vita q̄q; & cōuersatiōe īsignis. Scripsit post Iuonē Carnotēsem ep̄m
 volumē decretorū īsigne ex veterū statutis, sanctionibus & scriptis
 quo iuris canonici professores vsq; in præfens vtuntur in scholis, ab
 Eugenio papa tertio approbatū. Cuius titulus est.

Cōcordia discordantiū canonū, lib. 4. Humanū genus duobus.

Cōposuit & alia qdā. Claruit sub Hērico q̄rto. An. dñi. M. CXX.

Hugo monachus Corbiēsis, ord̄is S. Benedicti, dictus de Folie
 to, vir in scripturis sanctis veterū lectiōe diues & eruditus, in
 genio clarus & dulcis eloquio, nec minus cōuersatiōe q̄ scientia
 venerabilis, nomē suū scriptis notificauit posteritati. Scripsit em̄
 īsigne volumen oibus religiosīs & deū timētibus nō tam vtile q̄ io
 cundū, in quatuor distinctum libellis, vt sequitur, prænotatis.

De claustro materiali lib. 1. De ordinatione claustri.

De claustro spiritali, lib. 1.

De claustro animæ lib. 1. Animæ claustrū contē.

De claustro paradisi, lib. 1. In cœlesti Hierusalē clau

t Et quæ-

ABBAS SPANHEMENSIS

Et quædam alia. Claruit temporibus Henrici quarti. Anno domini. M. CXX

Richardus monachus sancti Victoris Parisiensis, ordinis canonico regularium sancti Augustini, vir in diuina scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio præstans, eloquio scholasticus, moribus & conuersatione præcipuus. Scripsit multa & pene infinita opuscula, quibus utilitati credentium multum profuit, & nomen suum immortalitati consecrauit. E quibus ista feruntur.

De sancta trinitate	lib. 6	Iustus meus ex fide vi.
De contemplatione,	lib. 5	Surge domine in requiem.
De. xij. patriarchis	lib. 1.	Beniamin adolescenti.
In arca mystica,	lib. 5	Mysticam illam Mosi.
In Cantica Canticorum	lib. 1.	In seculo, &c. anima quæ.
De exterminatione mali,	lib. 1.	Quid est tibi mare quod.
De promotione boni	lib. 1.	Omne caput languidum
Contra Iudaizantes,	lib. 1.	Ecce virgo concipiet &
De tabernaculo scederis, lib. 1.	De. xlij. mansionibus, lib. 1.	
De quatuor gradibus charitatis, lib. 1.	De sacerdotio Melchisedech, lib. 1.	
De. xij. apparitoribus, lib. 1.	De studio sapientie, lib. 1.	
De profectu monachorum, lib. 1.	De oratione mentali, lib. 1.	
De triplici holocausto,	lib. 1.	
De autoritate Petri,	lib. 1.	Quodcumque ligaueris.
De potestate iudiciaria,	lib. 1.	In regeneratione.
De differentia peccatorum,	lib. 1.	Quoniam quaestioni tuae, &c.
De instructione nouitiorum,	lib. 1.	Afferte domino filios dei.
De spiritu blasphemie	lib. 1.	Quæ in euangelio.
De officijs ecclesie, lib. 1.	De diuersis affectibus, lib. 1.	
Epitoma totius Biblie, lib. 1.	In Apocalypsin Iohannis, lib. 1.	
In Daniele prophetam, lib. 1.	Chronica ab initio mundi, lib. 1.	
De gemino pascha,	lib. 1.	
Diuisionum vel exceptionum,	li. 24	Deus summe bonus &
De visione Nabuchodonosor, lib. 1.	De sacrificio Abrahæ, lib. 1.	
De quatuor ventis,	lib. 1.	
De verbis Esaiæ	lib. 1.	In illa die nutriet homo.
De verbis apostoli,	lib. 1.	Quæris quomodo, &c.
De actibus apostolorum	lib. 1.	Misit Herodes rex ma.
De charitate violenta,	lib. 1.	
De nouitate vitæ,	lib. 1.	Expurgate vetus fermentum.
Alia insuper multa composituit, epistolas, sermones & varios tractatus.		

Claruit

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

Guido quintus prior Carthusiæ, vir i diuis scripturis longo stu-
dio peritus, & seculariũ lras non ignarus, ingenio placidus, &
eloquio clarus, nec minus cõuersatiõẽ q̃ doctrina venerabilis,
Fertur nõnulla cõposuisse opuscula, qbus nomẽ suũ immortalitati do-
natũ est. E qbus extat isigne opus lucẽto sermone conscriptum.

De vita Hugonis Granapl. epi, li. 1. De institutionibus Carthu. li. 1.

Et quædã alia. Ep̃las bñssimi patris Hieronymi nimio scriptorẽ vi-
tio deprauatas diligenti studio ad veritatis limã emẽdauit, & in vnũ
cõportauit. Morit̃ sub Lothario Imperatore iuniore. Anno dñi.
M. CXXXVII. Indictione. xv. sexto Calend. Augusti.

Petrus Lõbardus epi Parisiẽsis ex scholastico, vir i diuis scriptu-
ris studiosissimus & nobilr doctus, ingenio subtilis & clarus elo-
quio, nomẽ suũ scribẽdo cũ tãta gl̃ia trãsmisit ad posteros, vt vs
q̃ in hodiernũ diẽ suis opusculis theologorũ schola vbiq; exercitata,
singlari veneratione magistrũ eũ nominet & habeat. Scripsit em̃ sa-
gaci studio ex dictis sanctorũ patrũ commendabile opus.

Sententiarum	lib. 4	Cupientes aliquid de.
In totum psalterium,	lib. 1.	Cũ oēs prophetias sp̃s.
In omnes ep̃las Pauli	li. 14	Principia rerũ requiren.
Sermones varios,	lib. 1.	

Alia quoq; nõ pauca cõposuit, quæ ad notitiam meã nõ venerunt.

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

Eckardus primus abbas monasterij S. Laurẽtij, qd Vraugia dñ,
in dioccesi Herbipolẽsi in Hircinia sylua, ordis S. Bñdicti, natio-
ne Theutonicus, vir i diuis scripturis eruditissimus, & in seclari
bus lris nulli inter Germanos suo tpe doctõr inferior, metro excel-
lens & prosa. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, qbus igenij
sui viuacitatẽ declarauit. De qbus ego tm̃ vidi opus isigne, ad imita-
tionẽ Boetij gemio stilo cõpactum ad istructionem & consolationẽ
monachorũ & oim̃ fidelium deum timentium valde vtile & necessa-
rium, quod prænotauit

Laternam monachorum	lib. 5.
---------------------	---------

Sermones quafdã elegãtes, variasq; ep̃las ad diuersos composuit.

Claruit sub Conrado tertio Imperatore. Anno dñi. M. CXXX. In

(medio ecclesiæ præfati monasterij sepultus.

Engelbertus abbas cœnobij Admontesis, ordis S. Benedicti, na-
tione Theutonicus, vir in diuinis scripturis valde studiosus,

& eruditus, atq; in seculariũ lřaz disciplinis sufficiēter instructus, ingenio & eloquio clarus, nec minus cōuersatōe q̄ sc̄ia reuerēd⁹, nomē suũ varia scribēdo & exponēdo notificauit, & tam verbo q̄ exemplo ad ædificationem fratrum suorũ nō infima fecit. Scripsit em̄,

Sermones elegantes, li. i. De vitijs & virtutibus li. i.
Sed & alia nō nulla ædidit, quæ ad notitiam meam minimē venerūt,

Petrus presbyter ecclesiæ Trecentis, cognomēto comestor siue māducator, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lřis egregie doctus, carmine exercitatus & prosa, scripsit utroq; stilo quæ dā præclara opuscula, quorũ authoritas ab ecclesia lōgo iam vsu comprobata. Comestor autē siue māducator idcirco dictus est, q̄ scripturarũ authoritates in suis sermonibus & opusculis crebrius allegādo quasi in ventrē memoriæ māducarit. Scripsit inter cætera ingenij sui volumina, insigne opus ad Guilhelmũ Senonensem archiep̄m omnes libros biblię historiales, & breuiter & vtiliter exponendo quod iam ex vsu prænotatur.

Historia scholastica li. 20. Impatoriæ maiestatis,

De laudibus sanctæ Mariæ li. i. Sermones de tempore li. i.

Sermones de sanctis li. i. Et alia complura li. i.

Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M. CLX.

Petrus dialecticus Parisiēsis, dictus Abelardus natione Gallus, vir in seculari philosophia eruditissimus, & in diuinis scripturis nobiliter doctus, gaudēs nouitate terminorũ & altiora se scrutari tētans, oppressus à gloria plures incidit errores, & agēte sancto abbate Bernardo in Senonēsi concilio cum prauis suis doctrinis condemnatus. Ab hoc tpe philosophia secularis sacrã theologiã suã curiositate inutili foedare cœpit. Scripsit autē Petrus iste nōnulla opuscula, quibus si errores nō miscuisset, vtilitati posteritatis profuisse poterāt. E quibus extat volumen dialectica obscuritate subumbratum, multis sententijs varium, quod prænotare voluit.

Theologiam suam li. i. Scito teipsum. li. i.

Et quædam alia.

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

Adelphus abbas ordinis sc̄ti Benedicti, vir in diuinis scripturis longa exercitatōe peritus, & seculariũ lřaz nō ignarus, regula ris obseruatiæ cultor indefessus, vt se verbo & exemplo ouibus Ch̄ri sibi commissis vtilem posset exhibere pastorem. Ferē ad earum vtilitatem nōnulla cudisse opuscula in quibus diues ingenij vena or-

natum

natum commendat eloquium. De quibus extant elegantes.

Sermones ad fr̄es, li. 1. Contra Sarracenos. li. 1.

Cætera quæ composuisse dicit, ad notitiam meam non venerunt.

Guilielmus abbas s̄cti Theoderici & postea vt dicit monachus Claruallensis sub diuo p̄re Bernardo ordinis Cisterciens. vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita q̄q; & sanctitate cōuersatōis insignis, & ob id eidē singulariter dilectus, ædedit nō spernēdæ lectiōis opuscula. De quibus ad meā notitiam pauca puenerunt. Incepit scribere, sed morte præuentus non perfecit.

Vitam s̄cti Bernardi abbatis, li. 1. Scripturus vitā serui tui.

Speculum fidei li. 1. Aenigma fidei li. 1.

Sententiarum fidei li. 1. Ad Theophilū de natura aīæ, li. 1.

De contemplando deo li. 1. De natura & dignitate amoris, li. 1.

De sacramento altaris li. 1. Meditationes pro nouitijs li. 1.

Contra Petrum Abelardum, li. 1. In Cātica cāticoꝝ imperfectū, li. 1.

In epl̄am Pauli ad Romanos, li. 1. Et quædam alia

Sūt q̄ dicāt hūc Guilhelmū cū adhuc abbas esset s̄cti Theoderici vulgata ad Carthusienses illā scripsisse epl̄am cuius initiū est. Fratribus de mōte dei oriētale lumē, q̄ beato Bernardo à multis ascribit. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL. Et ante Bernardum cum vnū de vita ipsius librum compleisset, mori, cui Arnoldus abbas Boneuallis quatuor alios adiecit libros.

Conradus monachus Hirsaugiēsis cœnobij in cōsinibus Sueuorum, ordinis s̄cti Benedicti, natione theutonicus, Spir̄ensis diocesis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, philosophus, rhetor, musicus, & poeta insignis, sub nomine peregrini multa p̄clara cōposuit opuscula, in quibus ornata sententiæ dispositio, & venusti sermonis cultura, nulli veterū inferiorē suū declarant authorem. De his ad meā notitiā subiecta tm̄ peruenerūt. Opus dialogoꝝ insigne sub nomine peregrini presbyteri, & Theodoræ deo sacratæ virginis, quod prænotauit.

Speculum virginum li. 8 Collaturo tecū o theo.

In euangelia per annum li. 1. Quia in l̄sa veteris test.

De vita sp̄s & fructu mortis, li. 1. Cū oīs diuinæ paginæ.

Matricularius, li. 1. Cum manifestū sit mū.

De laudibus s̄cti Benedicti metricæ, li. 1. Luce velut solem.

Diascalon li. 1. Quia te video diu va.

De musica & tonis li. 1. Musica ē sc̄dm cuiusdā

ABBAS SPANHEMENSIS

De cæteris nihil vidi. Fuit alius qdā declamator ordinis prædicatoris qui scdm modernorū consuetudinē sermones ad populū composuit sub noīe Peregrini, nostro multū eloquio inferior, & tpe quoq; posterior. Quicquid autē Conradus iste scripsit Tullianā resonat eloquētiā, quod alter non potuit. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. M. CXL.

ARnoldus abbas Boneuallis, ordinis Cisterciensis, beati Bernardi abbatis quondā familiaris amicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, seculariū quoq; lraꝝ nō ignarus, ingenio prōptus, & clarus eloquio, nec minus cōuersatōe q̄ doctrina cōspicius, nomē suum scribēdo posteritati notificauit. Defuncto nāq; Guilhelmo abbate scti Theoderici, & opus vitæ scti Bernardi imperfectū relinquēte, ipso etiā sctō iā cœlestia regna tenēte, scripsit & p̄fecit. Vitam sancti Bernardi li. 4 Virosq; illustriū gesta. Et quasdam ep̄las. Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. M. CLX.

Richardus monachus Cluniacensis, ordinis scti Bñdicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris oīm fama suo tpe doctissimus, ingenio subtilis, & disert^o eloquio, q̄ varia scribēdo & componēdo syntagmata, nomē suū cū ingēti gloria ad posteritatis notitiā transmisit. Nihil tñ eorū ad manus n̄as hucusq; me-
mini p̄ruenisse. Fuit autem eius insigne & clarum opus. Historiarū temporum, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1. Claruit t̄pibus Frederici Imperatoris primi. Anno dñi. M. CLX.

Ganfredus Antisiodorensis monachus Cisterciensis ordinis, Petri Abelardi quondā auditor atq; discipulus, sed ne fieret etiam imitator erroris, ad magistreriū scti Bernardi Clareuallensis se cōtulit, sub cuius discipulatu doctrina & religione clarus, nō cōtemnēdæ lectōis opuscula cōposuit, qbus nomē suū etiā postris notificauit. Cōtra Petrū Abelardum, li. 1. In Apocalypsin Iohannis li. 1. Ep̄istolarum ad diuersos, li. 1. Claruit t̄pibus Frederici Impatoris primi. Anno dñi. M. CLX.

Petrus clericus eccl̄iæ Remensis, dictus de Riga, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lris inter omēs doctores sui t̄pis doctissimus, grammaticus & philosophus insignis carmine excellēs & prosa. Scripsit vtroq; stilo nō pauca volumina, qbus nomē suū posteris notificauit. E qbus ego vidi opus t̄m metricū insigne sup Bibliam quod auroram p̄notauit, vt sequitur.

In Gene-

In Genesim,	li. 1.	Initium mundi quales.
In Exodum,	li. 1.	Hæc duodena patrum
In Leuiticum	li. 1.	Vox aut dñi Moysen.
In Numeros	li. 1.	Alloquit Moysen de ^o .
In Deuteronomium,	li. 1.	Hæc sunt verba dei.
In Iosue	li. 1.	Post Moysen Iosue
In Iudicum,	li. 1.	Peccat Hebræus, ait
In Ruth	li. 1.	Ad Ruth festinat pe.
In Regum	li. 3.	Monte manēs Effra.
In Cantica canticorū	li. 1.	Solus Origenes cū do.
In quarum Regum,	li. 1.	Regnavit Salomon
In Daniele	li. 1.	Postquā subiectos sibi
In Tobiam,	li. 1.	Qui legis historiam.
In Iob,	li. 2.	Librū Iob Moysi qdā
In librum Iudith	li. 1.	Eustochio Paulæq;
In librum Hester	li. 1.	Vsq; sub Aethiopes q.
In libros Machabæorum,	li. 1.	Magnus Alexander
In Euangelicam historiam	li. 1.	Claruit Herode ius re.
In Actus Apostolorum	li. 1.	Tyberij nonodecimo.
Recapitulationum	li. 1.	Hæc de lege noua vet.
De Grammatica	li. 1.	

Alia insup multa ædidit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. In p̄fatis opusculis libros historiales bibliæ mira breuitate exposuit obseruata diligenter lege metri, historico allegoricoq; sensu singula declarauit.

Ioachim abbas Florēsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, ex Calabria oriundus, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, qui vt Propheta suo tēpore habitus etiam futura prædicere conatus est. Sed mihi videt̄ (vt salua opinione sua vs̄ suoz loquar) ex coniecturis scripturaz̄ illum magis locutum q̄ prophetaffe. Nā vt de cæteris interim taceam. Fredericum Imperatorem hostem ecc̄læ futurum somniauit, quem om̄es nouimus vsq; ad mortem pacificum, & Romano pontifici subiectum & fidelem perseuerasse. Scripsit autē apertè sermone nonnulla opuscula. In quibus penè omnibus veluti futurorū præsciis consuevit miscere pronostica.

In Hieremiam prophetam	li. 1.	In Daniele prophetam	li. 1.
In Euangelium Iohannis,	li. 1.	In Apocalypsin Iohannis	li. 8.
Ad Henricum sextum,	li. 1.	Pie petis aliquid ex.	
De septem sigillis	li. 1.	Primū tēpus synago.	

ABBAS SPANHEMENSIS

Psalteriū decem chordarū, lib.3 Concordiæ, lib.3
 De. xv. pontificibus, lib.1. Ascende calue vt am.
 De futuris temporibus, lib.1. Quia generale mundi,
 Ep̄larum ad diuersos, lib.1.

Alia q̄q; m̄lta æ didit, maxie cōtra Iudęos & alios fidei catholicæ ad-
 uersarios, q̄ ad manus n̄ras nō venerūt. Tractatus aut̄ quē scripsit cō-
 tra Petrū Lōbardū ep̄m Parisiēn. in cōcilio ḡnali dānatus ē, vt patet
 in p̄icipio decretalium, Damnamus.

Claruit sub Henrico sexto. Anno dñi. M. CC.

Rupertus monachus cœnobij S. Remigij in diocesi Remēsi, or-
 dinis diui p̄ris B̄ndicti, natiōe Gallicus, vir ī diuis scripturis in-
 gi studio exercitatus, & seculariū disciplinarū nō ignarus, inge-
 nio clarus & aptus eloq̄o. Scripsit nōnulla ingenij sui opuscula, q̄bus
 nomen eius posteritati innotuit. E q̄bus ego tm̄ vidi gestorū in terra
 sancta p̄ Christianos tpe Vrbanī secūdi contra infideles.

Historiam insignem, lib.10 Inter oēs historiogra.
 De alijs nihil vidi. Claruit sub Hērico quinto. Anno dñi. M. CXX.

Rosuida nobilis mulier ī Saxōia nata, ī Gādes hemēsi cœnobio
 q̄d nō lōge ab Hildes hē distat sacromonialis, miro ingenio &
 doctria claruit, & ī vtroq; scribēdi ḡne admirabilis. Ad virgines
 em̄ sacratas castitatē & cōtinentiā hortādo latino sermōe cōscripsit
 Comœdias sex. De gestis Ottonū panægyricū versu hexametro.
 In laudes beatę virginis elegiaco & hexametro versu, li.1. Vnica spes
 Irē passionē S. Dionysij carmine elegiaco. Itē de S. Gangolpho &
 alijs sanctis plura. Græcæ etiā linguæ notitiam habuit. Coetanea
 Iohānis Anglici fuit, qui doctrina sua papatū meruit.

Dvedehinus p̄sb̄r ecclesiæ in Logēstein, natiōe Theutonicus,
 vir ī scripturis sc̄tis lōga exercitatiōe doctus, & in disciplinis
 seculariū l̄rag; sufficienter instructus ob spem æternæ retribu-
 tionis cū multis alijs sub Cōrado Impatore tertio Hierosolymā pro-
 fectus, cū Sarracænis nauali p̄lio sæpe dimicātibus, magna deuotiōe
 & cōstantia pro fide Christi clarus effulsit. Reuersus aut̄ ī patriā petē-
 te Cunone abbate mōtis S. Disibodi tūc ordīs nōstri, scripsit satis ele-
 ganti sermone in modū ep̄læ siue libelli eandē peregrinationis
 Historiam, lib.1. Iussioni vēstræ pater.

Ep̄larum ad diuersos, lib.1.
 Et quædam alia.

Clauit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

Rupertus

Rupertus ep̄us Linconiēsis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculariū l̄r̄az̄ disciplinis oīm suo tpe doctoz̄ peritissim⁹ philosophus, astronomus, & calculator isignis, & theologorū sui t̄pis facile princeps, ingenio subtilis & clarus eloquio, nomen suū m̄lta & varia scribēdo cū gloria trāsmisit ad posteros. De cuius opusculis ad manus n̄ras pauca peruenerūt. Ferunt autem ista.

Summa theologiæ, lib. 1.	Super libris Dionysij, lib. 4
Summa quæ numerale dicitur	lib. 1. Qui bene præsumt pres.
De sphaera cœlesti,	lib. 1. Intētio n̄ra in hoc tract.
De computo ecclesiastico	lib. 1. Cōputus est sc̄ia nume.
Calendarium pulchrum	lib. 1.

Alia insuper multa æ didit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Iohannes Carnotēsis ep̄s, patria Salesberien̄sis, beati Thomæ Cantuariensis archiepi quondā clericus atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobilr̄ doctus, ingenio subtilis, eloquio disertus, & pulchra venustate cōpositus, carmine excellentē & prosa, nec minus religione q̄ sc̄ia venerabilis. Scripsit multa p̄clara volumina, qbus nomē suū posteris notificauit, sed pauca eorū ad manus nostras peruenerunt. Legi opus insigne de nugis curialiū & philosophoz̄, quod prænotare voluit.

Polycraticon,	lib. 8	Iocūdissimus tum in mul.
Pœnitentiale	lib. 1.	Cum miserationes dñi.
Vitā S. Thomæ archiepi, lib. 1.	Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.	

Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M. CXL.

Petrus Blesensis archidiaconus Bathonēsis, Iohannis Carnotēsi. supradicti p̄sulis amicus familiaris, ad quem nōnullas dictauit ep̄las, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus l̄ris egregie doctus, ingenio acutus & vehemēs, qui vitia principū & p̄latoz̄ non palpare, sed arguere nouerat, propter eruditionem & vitæ honestatē apud reges, principes, & episcopos in pretio habitus, m̄lta scripsit opuscula. E quibus ista feruntur.

De amicitia Christiana,	lib. 1.	Qm̄ diminutæ sunt.
De pœnitentia salutari	lib. 1.	Rogasti me vt tibi ali.
De accelerando passagio	lib. 1.	Quis dabit capiti me.
De qualitate pœnitentiæ	lib. 1.	Nimia tui rigoris au.
De studio sapientiæ,	lib. 1.	Diuisus es & cor tuum.
Contra deprauatorem	lib. 1.	Exhortatiunculam tuā.
Exhortatio ad abbatem	lib. 2	Elect. estis à vestris.

ABBAS SPANHENMENSIS

De officio episcopi lib. 1. Petis instantius re. p̄r.
 De periculo praelatorum lib. 1. Quotiens recolo verba.
 De vita clericorū curialium lib. 1. Gratias ago gr̄æ vestrę.
 Ep̄larum numero. c. lxxxiiij. lib. 1. Rogatus à vobis epi.
 De præstigijs fortunę, lib. 2. Scripsit & alia plura.
 Claruit sub Frederico Imperatore primo, Anno dñi. M. CLX.

Alexander papa tertius, patria Senēsis post Adrianū quartū se-
 dit i cathedra Petri annis vno & viginti, vir doctus & strenuus
 qui multas iniurias à Frederico Imperatore sustinuit, dum tres
 antipapas ab illo cōtra se erectos fortiter cōtriuuit, ipsumq; Impera-
 torē tandē superans, in signū subiectionis eius collū pede cōculcauit
 dicens, Scriptū est: Super aspidem & basiliscū ambulabis, & concul-
 cabis leonem & draconem. Scripsit autem elegantes.

Ep̄las ad diuersos, lib. 1. Et de potestate ecclesiastica, li. 1.
 Et quædam alia. Moritur tēporibus Frederici Imperatoris primi,
 Anno dñi. M. CLXXXI. Indictione quartadecima.

CRisolanus ecclesię Mediolanēsis archieps, vir i diuis scripturis
 eruditissimus, & i secl̄aribus l̄ris nobilr̄ doctus, gr̄ca & latina
 eloquentia insignis, & didit quædā magnę authoritatis opuscu-
 la, quibus nomē suū ad notitiam posteritatis cum gl̄ia transmisit, de
 qbus ad manus nostras nullū peruenit. Fertur eius de spū sancto
 Contra Gr̄cos, lib. 1., De sancta trinitate, lib. 1.

Ep̄lę, sermones, & alij diuersi tractatus, qui mihi incogniti sunt.

HVgo Eterianus, natiōe Tuscus, in scripturis sc̄tis oīm suo tpe
 doctoz facile doctissimus, & in secularibus l̄ris egregie doctus
 philosophus & rhetor facūdissimus, gr̄co & latino sermone
 ad perfectū instructus, quē tota Gr̄cia mirabatur scribentem, inge-
 nio subtilissimus, & disputator nulli secūsus. Scripsit m̄ta præ clara
 volumina tā gr̄ce q̄ latine, qbus nomen suum cum gl̄ia ad poste-
 ros transmisit. E qbus ego reperi tm̄ opus quidē breue, sed nō sper-
 nendū, de hæresibus, quas in Latinos Gr̄ci deuoluunt.

Ad Ardoinum cardinalem lib. 1. Diligens prudentia.

De immortali deo, lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit tēporibus Emanuelis Cōstantinopolitani Imp̄atoris, apud
 quē magnę authoritatis erat, sub Frederico Romanoꝝ augusto pri-
 (mo, & Alexandro papa quarto, Anno dñi. M. CLX

CHristianus Frederici Imperatoris primi archicancellarius na-
 tione Theutonicus, vir i secl̄ari l̄ratura doctissimus, eloquens,
 & in-

& industrius, quē suo tēpore orantē Itali mirati sunt, diuinā quoq; scripturā non ignarus, quem Leo Tuscus notarius Emanuelis Imperatoris Græcorū laudibus effert. Scripsit ingenij sui quæ dā præ clara opuscula, de quibus extant Frederici Imperatoris primi

Gesta & vita, lib. 1. Ep̄larum diuersarū, lib. 1.

Orationes & quædam alia.

Claruit sub eodē Frederico primo. Anno dñi. M. CLXX.

Leo natione Tuscus, imperialiū ep̄larū sub Emanuele Græcorū principe magno interpres, vir i diuinis scripturis eruditus, & seculariū scripturā cultor eximius, græco & latino sermone peritus, cuius officium erat ep̄las missas Imperatori vel alijs mittendas de lingua transferre in linguam. Adidit quæ dā præ clara volumina, quibus nomen suū etiam ad posteritatis notitiā transmisit. E quibus ego legi dumtaxat opus egregium, quod præ notauit.

De p̄uaricatiōibus Græcorū lib. 2. Græcorū intolerabilis.

Contra errores Græcorū, lib. 1.

Claruit apud Cōstantinopolim tēporibus Frederici Imp̄atoris primi, & Alexandri papæ tertij. Anno dñi. M. CLXX.

Iohannes ecclesiæ cuiusdā Horit. archidiaconus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium scripturā nō ignarus, græci & latini sermonis peritus, ingenio p̄stans & clarus eloquio. Scripsit quæ dā ad ædificationē fidelium non spernenda opuscula, quibus nomen suū notificauit. E quibus extat opus insigne & præ clarū ad Stephanum regem quendam notariū contra Græcos.

De processione spūs sancti, lib. 1. Multa rotūdo Græco. Ep̄las etiam varias.

Sed & alia quæ dā scripsisse dī, quæ ad manus n̄ras nō venerūt.

Godefridus Viterbiensis presbyter, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio p̄stans & clarus, metro exercitatus & prosa. Scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat grande volumen ad Vrbanum papam tertium carmine & soluta oratione mixtum, de mūdi principio, de vniuerso veteri & nouo testamento, & ætatibus mūdi, temporibus, gestis, ac historijs omnibus regum, quod præ notauit

Pantheon lib. 18. De mūdi principio &

De alijs nihil vidi. Claruit sub Frederico Imperatore primo, & Henrico eius filio. Anno dñi. M. CLXXXV.

Eckebertus secundus abbas monasterij sancti Florini ordinis diuini prae Benedicti Treuerensis diocesis, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus, & non minus conuersatione quam scientia venerabilis, frater beatae Helizabet virginis abbatissae Schonauigiensis fuit. Hic antea Bunnensis ecclesiae canonicus fuit, quae a sancta sorore ad Schonauigiam vocatus, prior monachus, ac deinde abbas factus est. Scripsit non contemnendae lectionis opuscula, quibus nomen suum ad posteritatis notitiam transmissit. E quibus subiecta reperi.

Auersum hereses	li. 1.	Prophetatum dudum te.	
In principium Euangelij Iohannis	li. 1.	Mysteria diuini ser.	
Sup Magnificat	li. 1.	Spus dñi sup te ma.	
Sup missus est angelus	li. 1.	Sermo euangelicus omni.	
De obitu sororis suae	li. 1.	Virginibus deo sacratis.	
Meditationes	li. 1.	Verbū mihi est ad te.	
Sermones per annum	li. 2.	Erūt signa &c. aduētus	
Laudes saluatoris,	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos	li. 1.

Alia quoque nonnulla & didit, quae ad notitiam meam non uenerunt. Fuit enim declamator egregius, doctus & eloquens, adeo ut quaedam haereticum quem nemo concludere poterat, unica disputatione superaret. Claruit in cenobio praefato sancti Florini quod Schonauigia dicitur in diocesi Treuerensi, sub Frederico Imperatore primo, Anno domini. M. CLX. & propter religionem & doctrinam in precio habebatur.

Helizabet monialis & abbatissa sororum cenobij Schonauigiensis, ordinis sancti Benedicti (Sunt enim duo monasteria, unum monachorum alterum monialium, in fine Treuerensis diocesis non longe a Rheno in Hircinia sylua constituta) soror Ekeberti abbatis supra dicti, uirgo sanctissime conuersationis, quae multas reuelationes diuinitus acceperat, quas ad aedificationem posteritatis litteris demandauit. E quibus legi ista.

Via dei utile opus	li. 1.	Factum est in exordio
De. XI. M. virginum Colonienfium,	li. 1.	Vobis qui pios affe.
Reuelationum diuersarum	li. 2.	Omnes qui lecturi sunt.
Ad fratrem suum Ekebertum	li. 1.	Petis a me frater &.
Ep̄larum ad diuersos	li. 1.	Ex ep̄atu Metensi de.
Ad sanctam Hildegardem,	li. 1.	Et alia quaedam.

Moriū sub Frederico Impatore primo. Anno domini. M. CLXV. Indictione. XIII. Aetatis suae anno. XXXVI. Conuersionis. XXIII. Vifitationis autē superni splendoris tertio decimo. XIII. Cal. Iulij. Sepulta in ecclesia monachorum sancti Florini in medio chori.

Hildegardis abbatissa cœnobij sancti Ruperti confessoris in opposito Bingenſis oppidi ex altera parte Naij fluiij Mogūtinæ diocœſis ordinis diui p̄is benedicti, natiōe theutonica, ex comitatu Spanhemensi, discipula quondam beatæ Guttæ virginis sororis Megenhardi comitis de Spanhem fundatoris nostri, virgo sanctissimæ cœuerfatōis, & à pueritiâ sua diuinis reuelatōibus illustrata, cuius vita multis miraculis comprobata, odorē suæ sanctitatis in longinquas disperſit regiōes, adeo vt Eugenius tertius, Anastasius quartus, Hadrianus quartus, Alexander tertius Romani p̄tiffices, scriptis eam crebrius visitantes, se ad Romanam eccliam illius oratiōibus cōmendarent. Sed & Eugenius tertius in cōcilio Treuerēsi sancto Bernardo præſente scripta & opuscula eius coram omnibus lecta, publice approbavit, eamq; vt cepto perſtaret in proposito literis denuo roboravit. Omnia autem quæ scripsit, ex reuelatione diuina didicit. Equibus ista sunt.

In regulam sancti Benedicti	li. 1.	Et ego paupercula fœ.
Triginta quæstionum	li. 1.	Charitas q̄ cū abstinē.
Vita scti Ruperti confessoris,	li. 1.	Nā vt in vera visione.
Vita sancti Disibodi epi	li. 1.	In mystica visione & c.
Homeliæ. 58. in Euangelijs	li. 1.	Homo quidam qui ho.
De sacramento altaris	li. 1.	In visione quæ animæ.
Sciuias grande volumen	li. 1.	Et factū ē in anno no.
Vitæ meritorum	li. 3.	Simplicis mdicinæ
Compositæ medicinæ,	li. 1.	
Diuinorum operum,	li. 1.	Et factū est i. VI. anno
Ad Colonienses	li. 1.	Qui erat, & qui est, &.
Ad Treuerenses	li. 1.	Ego paupercula forma.
Exhortatorium secularium,	li. 1.	O turbæ hoim nascen.
Ad sorores suas	li. 1.	O filia quæ vestigia
Ad monachos griseos	li. 1.	Ego paupercula in le.
Carmina diuersa	li. 1.	Qui sunt hi qui vt nu.
Et sancto Bernardo,	epi. 1.	In spū mysterioꝝ
Ep̄stas ad diuersos. CXXXV.	li. 1.	O mitis pater ego pau.

Scripsit & alia; In oibus opuscul' suis catholica doctrina relucet, q̄ v̄ſſi dem confirmet, v̄l instruat mores, nec quicquàm dixit aut scripsit vnquam quod in dubiū possit vocari. Et cum latini sermonis esset ignara, th̄ reuelante spū dei oia latine & congrue dictauit, notarijs excipitibus. Vidimus multas epistolas Conradi tertij & Frederici pri-

ABBAS SPANHEMENSIS

mi Imperatorꝝ, & episcopozꝝ Moguntinensis, Treuerensis, Coloniensis, Bremensis, Hierosolymitani, & alioꝝ penè innumerabilium, qui ex diuersis mundi regionibus fama sanctitatis & reuelationū eius prouocati, se scriptis commendabant orationibus ipsius, & diuersarum quæstionum solutiones quærebant. Moris sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M. CLXXX. Aetatis suæ, LXXXII. Indictione tertiadecima. XV. Calen. Octobris.

Albertus p̄iarcha Hierosolymitanus, vir doctus atq; sanctissimus, q̄ fratribus carmelitis adhuc in terra sancta degētibus regulā dedit, quā iñdē frēs iā in Europa cōstituti p̄ Apostolicā sedem modificatā & approbatā ubiq; profitent̄, ad instantiam Innocentij papæ tertij descripsit luculento sermone & veraci.

Statum terræ sanctæ li. 1. Regulam Carmelitaz li. 1.
Claruit sub Henrico Imperatore sexto. Anno dñi. M. CXC.

Innoçētius papa tertius, natione Campanus: Lotharius ante vocatus, post Celestinū p̄tificē tertiu p̄fuit ecclesie annis. XVIII. vir in diuinis scripturis eruditissimus, quippe q̄ à pueritia sua in gymnasio Parisiēsi opam l̄ris impēderat, & in virū nō minus probū q̄ doctum euasit, reliq; ingenij sui nō pauca opuscula, de q̄bus sub nomine Lotharij leuitæ suæ etiam Innocentij papæ feruntur ista.

De utilitate humanæ conditionis li. 2. Quare de vulua matris
In septem psalmos p̄nitentiales li. 1.

De officio missæ li. 2. Tria sunt p̄cipuè in qb̄

De sacramento baptismi li. 1. De claustro animæ li. 1.

Decretales antiquæ li. 1. Sermones plures li. 1.

Ep̄larum ad diuersos. li. 1.

Claruit tpe discordie quæ fuit inter Philippū frēm Henrici & Ottonem ducem Saxonie. Anno dñi. M. CC.

Guilhelmus Antifiodorensis vt ferunt ep̄s, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Parisiēsi theologicam cathedram ascendens, longo tpe clarus emicuit, & inter oēs doctiores illius t̄pis maxima fama & opinione celebris fuit. Scripsit valde infigne & vtile volumen siue

Summam theologie li. 1. Sicut dicit Ap̄l's: Fides

De officijs diuinis. li. 1.

Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Cyrillus

Cyrillus presbyter & monachus montis Carmeli, & eiusdem ordinis tertius prior generalis, natione ut ferunt grecus, vir sanctus & prophético spū illustratus, cui omnipotens deus suam voluntatem angelico ministerio aperuisse dicitur, dum argēteis tabulis digito dei scriptis honoratur. Scripsit inter cetera ingenij sui opuscula, ad abbatem Ioachim. De oraculo angelico.

Prologus sic incipit epi. 1. Domui totius diuinæ.
 Oraculum vero sic li. 1. Tēpore annoꝝ Chri.
 De processu ordinis sui li. 1. Ep̄las plures ad diuersos.
 Claruit sub Philippo & Ottone. Anno dñi. M. CC.

Helmandus monachus frigidī mōtis, vir in diuinis scripturis lōga exercitatio studiosus & eruditus, atq; in secularibus lris nobiliter doctus, ingenio acutus, & disertus eloquio, propter doctrinæ excellentiā & vitę integritatē inter ecclesiasticos doctores sui tēp̄is nō vltimus apparuit. Scripsit em̄ plura opuscula quibus nomē suū immortalitati donauit. E quibus feruntur subiecta. Ab exordio mundi vsq; ad suā ætatem magnum & insigne volumen.

Historiarum li. 48.
 De reparatione lapsi li. 1. G. lamentatiōes & ve.
 Sermones plures, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.
 Et alia plura. Claruit sub Henrico sexto. Anno dñi. M. CC.

Gilbertus monachus ordinis Cisterciensis, & cuiusdam cœnobij postmodū abbas, vir in diuinis scripturis studiosus, & egregie doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit post obitū sancti Bernardi abbatis ubi ille dimiserat ab eo videlicet loco. In lectulo meo per noctes vsq; ad finem. 46. subtiles & elegantissimos sermones In Cantica canticorum li. 1. Varij sunt amātiū
 Et quædam alia.

Claruit sub Henrico sexto. Anno domini. M. CC.

Adredus abbas cuiusdā cœnobij, ordinis Cisterciensis, vir in sanctis scripturis iugi studio exercitatus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis deuotōe precipuus. Scripsit ad vtilitatē fratrum suorum nonnulla opuscula, quibus & illis profuit, & nominis sui notitiā ad posteros trāsmisit. E quibus extat opusculū magne vtilitatis viris religiosus spiritualibus sententijs referū quod p̄notauit.
 Speculum charitatis li. 1.
 In Lucam, ho. 1. Cū esset Iesus annoꝝ.
 Et alia quæ non vidi

Claruit

ABBAS SPANHEMENSIS.

Claruit temporibus Henrici sexti, circa annos dñi. M. CC.

MAuricius ep̄s Parisiensis, in diuīs scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nobilr̄ doctus, vtpote q̄ theologiā ante episcopatū mltis annis Parisiis gl̄iose docuit, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamādis sermonibus ad populū excellētis studiū fuit. Fert̄ quā dā pr̄ clara cōposuisse opuscula, q̄bus nomē suū posteritati notificauit. E q̄bus feruntur p̄ circulum totius anni tā de dominicis q̄ de festiuitatibus.

Sermones ad populum, lib. 2. De cura aiāz ad ps̄ byteros, li. 1.

Cætera aut̄ quæ scripsisse d̄r̄, ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M. CXC.

Papias natiōe Lōbardus, vir ī secularibus l̄ris eruditissimus, gr̄maticus oīm suo tpe clarissimus, gr̄eco & latino sermōe ad plenū instructus, in diuīs q̄q; scripturis nō mediocriter exercitatus. Scripsit gemino stilo in vtraq; literatura quædam egregia opuscula. E q̄bus pauca ad notitiam meam peruenerunt.

De ordine dicendi, lib. 1.

De linguę latinę vocabulis, lib. 1. Oīm in hoc libro inue,

Ep̄larum ad diuersos, lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M. CC.

Iohānes Beleth, gymnasi Parisiēsis olim īsignis theologus, in diuinis scripturis eruditus, & ī seculari philosophia sufficienter doctus, īgenio promptus, sermone scholasticus, īter doctores sui tēporis nō ignobilis, scribenbo & disputando nomē suum ad posteritatis notitiam cū gl̄ia deduxit. Scripsit em̄ non iutilem

Summam de diuīs officijs, lib. 1. In primitiua ecclesia.

Sermones quoq; varios lib. 1.

Alia insup nō pauca scripsisse d̄r̄, sed ad notitiā meam nō venerunt.

Theodericus abbas ord̄is S. Bñdicti, natiōe Theutonicus, vir in diuīs scripturis studiosus, & seclariū l̄raz non ignarus, nec minus conuersione q̄ sc̄ia clarus. Fertur nōnulla composuisse opuscula, de q̄bus ego tm̄ vidi ad quosdam abbates.

Vitā sanctę Hildegardis, lib. 4. In Romana repub.

Et quasdā ep̄las. Claruit sub Henrico sexto. Anno dñi. M. CC.

Vernherus, als Hirnerius, vir illustris atq; spectabilis, iuris ciuilis professor & īterpres clarissimus ac aliāz l̄raz humanitatis cultor eximius, q̄ merito lucerna iuris appellatus est, qm̄ ius ciuile glosulis primus exposuit, & sine exēplo cæteris illuminādi iuris

exem-

exemplū dedit. Et ab hinc vtriusq; iuris professores in copia semper claruerūt, & volumina suæ institutionis vsq; in hodiernū diē explanare cœperūt. Docuit autē in vtroq; tā Romæ q̄ Bononiæ mltō tpe, vbi discipulos & p̄les habuit & egregios, q̄ sua eruditōe famā & gloriā magistrī dilatarūt. Extāt eius glosulæ & monimēta p̄clara ī legibus, q̄ apud professores huius industriæ notissima sunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M. CC.

Petrus abbas Cluniacēsis, ordis S. Benedicti, vir in diuīs scripturis iugi exercitatiōe doctus, ingenio placidus, sermone dulcis atq; compositus, & ad persuadēdum satis idoneus, conuersatione deuotus & laudabilis, ac regularis obseruantiaē zelator insignis, nomen suum scribendo posteris notificans, ad vtilitatem legentiū quēdam deuota composuit opuscula, de quibus ista feruntur.

Reuelationes multorum

lib. 1.

De conuersatione heremitica

lib. 1.

Suscepi lras dilectionis.

Ep̄larum ad diuersos

lib. 1.

Alia quoq; nōnulla ædidit, quæ ad notitiā meā non venerunt.

Petrus cātor Parisiēsis, & postea (vt ferūt) ep̄s, vir ī diuīs scrip. eruditissimus, & ī seclari philosophia nobilr doctus, theologicæ scholar Parisiis mltis annis glōse p̄fuit, & discipulos egregios mltos erudiuit. Scripsit etiā quædā p̄clara opuscula, de quibus pauca ad manus nostras memini peruenisse. Volumen p̄notatum

Verbum abbreviatum

lib. 1.

Verbum abbreviatum.

Distinctionum aliud,

lib. 1.

Abel dñi principium.

Grammatica theologorū, lib. 1.

Sermones varios

lib. 1.

De quibusdam miraculis

lib. 1.

De sacramentis quoq;

lib. 3.

Circuibat populus.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M. CC.

Plleus Modicēsis vtriusq; iuris professor, & interpret celebrerrimus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scia clarus & cautus consilio, apud iuristas antiquiores in maximo pretio habitus, scribendo & docendo in ea facultate varia, nomē suum cum glōia trāsmisit ad notitiā posteritatis, de cuius opusculis inuenitur quædā summa notabilis & non spernenda, quam p̄notauit.

De ordine iudiciorum

lib. 1.

Inuocato Christi noīe.

De cæteris autē quæ scripsit, nihil ad notitiā meā peruenit.

Iohānes Bosianus patria Cremonēsis, legū explanator famosiss. p̄ceptor Azonis Bononiēn. iuriscōsulti clariss. vir magnæ doctriæ

& opinionis, q̄ inter expositores iuris prim⁹ apparuit, & multis suo
exēplo animū & formā studēdi dedit. Fere in ea facultate p̄clara q̄dā
scripsisse opuscula, q̄bus nomē suū immortalitati donauit. E quibus
extat summa breuis sup pandectis quæ p̄notat.

Ventosa. li. 1. Sup. C. lectura. li. 9.

Et q̄dā alia. Claruit sub Hērico sexto. Anno dñi. M. CC.

Stephanus Anglicus gymnasiū Parisiēsis quondā decus & rector
in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in philosophia a-
ristotelica nulli suo tēpore secūsus, theologiā multis annis glo-
riose docuit, & primus scripturam sacrā medullitus, & moraliter ex-
ponere cœpit. Et hinc mos inoleuit vt magistri theologiæ diuinis
libros suis lecturis in scholis discipulis lucidius aperirēt. Scripsit autē
iste Stephanus vt accepi subiecta opuscula.

In quinq; libros Moyfi. li. 5. In Iosue. li. 1.

In librū quoq; Iudicum. li. 1. In Regum quoq;. li. 4.

In. 12. prophetas minores. lib. 12. Alia insup multa ædidit, q̄

ad notitiā meā necdū venerūt. Claruit circa tpa imperij Hērici sex-
ti regis, impatoris autē à papa coronati quinti. Anno dñi. M. CC.

Bagorotus vtriusq; iuris professor insignis & celeberrimus in-
terpres, aliæq; q̄q; literarū seculariū nō ignarus, cuius apud anti-
quos iuristas nō parua authoritas erat, propter excellens inge-
niū docēdi, scribēdiq; studio etiā posteris nomē suū notificauit, de
cuius opusculis extat summa notabilis quam p̄notauit

Cauillationū. li. 1. Cū periculosum sit mi.

De ordine iudiciorū. li. 1. Precibus & instātia.

Alia insup cōplura scripsisse dicit, sed ad notitiā meā nō venerūt.

Placētinus natiōe Italus, vtriusq; iuris cultor & explanator cele-
berrimus, in mōte Pessulano docēdo & scribēdo magnā gloriā
est cōsecutus, q̄ olim apud huius artis professores inter p̄cipuos
doctores locū obtinuit, propter q̄dam commendatissima volumina
quæ composuit. E quibus inter cætera extare dicit.

Summa iudiciorū. li. 1. Cum essem Mantuæ.

Sup codice quoq;. li. 9. De alijs nihil reperi.

Claruit t̄pibus Hērici sexti. Anno dñi. M. CC.

Rofredus patria Beneuetanus, doctor in vtroq; iure clarissimus
ingenio subtilis, eloquio scholastico more cōpositus, ad soluē-
da dubia & iuris q̄stiones lōga exercitatiōe satis idoneus. Scri-
psit in ea facultate studētibus nō cōtēnēda opuscula, q̄bus nomē &

opinio

opinionē suā immortalitati cōsecrauit. De qbus tñ pauca potuimus inuenire quæ & subiecimus, volumē perutile cōtinens.

Quæstiones iuris ciuilibus li. 1 Si cōsiderarē ingenium.
 Quæstiones iuris canonici. li. 1 Sup oñibus actionibus.
 Summam iuris. li. 1

Quicqđ amplius æ didit, ad notitiā meā adhuc minime puenit.

Petrus archieps Senonēsis ī diuinis scripturis iugi studio erudit⁹, & veterē lectiōe diues, atq; in secularibus lris nobilr doctus, ingenio subtilis & clarus eloqo. Scripsit nō parux utilitatis opuscula, qbus & suū ingeniū excoluit, & alioꝝ ædificatiōi materiā præparauit. Scripsit valde subtilr sentētijs patrū appositis.

In epl̄as Pauli omēs. li. 14. Sermones etiā varios. li. 1.
 Diuersos etiā libros bibliæ diligēter exposuit, aliosq; tractatus & varios & vtilē scripsisse dē, qui ad notitiā meā nō venerūt.

AZo natiōe Italus ex Bononiēsi ciuitate ordit⁹ vitę originē, Iohannis Bosiani Cremonēsis viri doctissimi qndā auditor atq; discipul⁹, iuris ciuilibus famosissim⁹ interps, fons legū, copia verborū, lucerna iuris, q sua eruditiōe & sciētia oēs iuristas q eū præcesserāt facile pcellit, multa ad ius ciuile p̄tinētia opuscula æ didit, quibus laudem & gloriam immortalem acquisiuit.

Summā iuris notabilē li. 1. Sup Digesto veteri li. 24
 Super Codice quoq; li. 9

Præterea optimos in legib⁹ apparatus cōfecit, & pluribus summis additiōes apposuit, ac varia scripsit quæ à doctis nō ignorātur iuristis. Claruit t̄pibus Frederici imp̄atoris secūdi. Anno dñi. M. CC. XXX. Et multos insignes discipulos post se reliquit.

EGidi⁹ de Fuscarijs ciuis Bononiēsis, vir ī iure canonico doctissim⁹, & tā legib⁹ imp̄ialibus q̄ ī alijs disciplinis hūanitatē nobilr erudit⁹, ingenio subtilis & clar⁹ eloqo, in professoribus huius facultatis apud veteres magne authoritatis doctor. Scripsit qdam p̄clara in ea disciplina volumina, de qbus ego tātum vidi.

De ordine iudicioꝝ. li. 5 In noie dñi nostri Iesu.

De officio Tabellionis. li. 1 Restat nūc vt de offi.

Quæstiones iuris varias

Cætera quæ composuit, ad manus nostras adhuc minime venerunt.

FRanciscus ordinis minorū institutor & princeps, natiōe Italus, ex Assisio ciuitate Italiæ oriūsus, vir sc̄tissimæ cōuersatiōis & euāgelicæ paup̄tatis ardentissimus sectator, q verbo & exemplo

multos ab iniquitate conuertit, & in viam iustitiæ catholicæ direxit, tātus amator Chri extitit, vt in cōtemptu mūdi & consolatiōis trāstoriae parē vix habuerit. In cuius ordine multi iam deinceps doctissimi viri claruerūt, q̄ ad vtilitatē fideliū innumera pene cōposuit opuscula. Ipse autem Franciscus scripsit breuem.

Regulam minorum, li. 1. Regula & vita minorum.
 Testamentum breue li. 1. Dñs dedit mihi fratri.
 Claruit sub Frederico Imperatore sc̄do. Anno dñi. M. CCXX.

Cæsarius monachus in Heisterbach, ordinis Cisterciensis, natione theutonicus Coloniensis Agrippinæ diocesis, vir deuotus, & in disciplina regulari p̄cipuus, atq; in diuinis scripturis lōga exercitatiōe studiosus, cōposuit ad instructionē nouitiorū quorū institutor erat, simplici & aperto sermone nōnulla opuscula, quorū lectio deuotis & simplicioribus fratribus nō est spernēda, de quibus ego t̄m̄reperi subiecta. Opus prolixū de miraculis & visioibus diuersis suo tpe factis in Germania, qd ad imitationē sc̄ti papæ Gregorij p̄notauit.

Dialogorum de varijs li. 12 Colligite fragmenta ne,
 In Euangelijs dñicalibus li. 2. Botrus cypri dilectus,
 In Euangelijs de sanctis li. 1. Dñs ac saluator n̄r Iesus
 Sermones ad nouitios li. 1.

Alia insup complura ædidit, quæ ad notitiā meam non venerunt.

Guilielmus monachus cœnobij diui martyris Dionysii Parisiensi ordinis sc̄ti Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis scripturis iugiter studio peritus atq; in disciplinis seculariū l̄ræ egregie doctus ingenio & eloquio clarus, ac tēporū cognitor insignis, nomē suū varia scribēdo & docēdo ad notitiā posteritatis triāsmisit. E quibus extat.

Historiarum volumen li. 3. Et ep̄læ plures ad diuersos li. 1.
 Fecit autē in diuinis scripturas cōmentarios ædidisse, quos necdum vidi.

Iacobus de Vitriaco, ep̄s Achonensis, & postea sacrosanctæ eccl̄iæ Romanæ cardinalis, ep̄s Tusculanus, vir in diuinis scripturis eruditus & seculariū l̄ræ nō ignarus, moribus & vita spectabilis, in declarandis sermonibus ad ppl̄m excellentis ingenij fuit, & crucē contra Albienses hæreticos gloriose prædicans, multos fideles in eos Apostolica autoritate signauit. Scripsit non spernēdæ lectionis opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit.

Historiam orientalem, li. 1. Vitam Mariæ de Oegines, li. 3.
 Contra Sarracenos, li. 1. De sc̄tis mulieribus Leodiens, li. 1.
 Ep̄stolarum ad diuersos li. 1.

Alia

Alia insuper nonnulla composuit quæ ad notitiã meam nõ venerũt. Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno dñi. M. CCXX.

Bonaguida Aretinus, vir in vtroq; iure oim suo tpe doctissim⁹, apud veteres huius facultatis professores magnæ authoritatis, ingenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit ad vtilitatẽ discipuloꝝ iuris quæ dã p̄ clara volumina, q̄bus se & vtilem p̄sentibus, & notũ effecit futuris. E q̄bus extat summa nobilis quam p̄notauit.

Introductoriam aduocatoꝝ, li. 2. Cum aduocatiõis offi.

Margarita iuris li. 1. Qm̄ post inuentionem.

Declaratiões variarũ causarũ. Sed & alia quædam composuisse dicit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Petrus de Vineis, natiõis theutonicus, Frederici Imperatoris secũdi scriba & cãcellarius, vir doctus & eloquens, sed in eo maxime reprehensibilis q̄ eidẽ Frederico adherẽs eius fauore cõtra ecclesiã Romanã stolidus latrauit, à quo tandẽ digne remuneratus cũ in certis eũ offendisset, lumen cũ oculis amisit. Scripsit autẽ quẽdam ingenij sui opuscula, de quibus ego tantum reperi.

Epistolæ ex p̄sona Imperatoris, li. 6. Collegerunt p̄tiffices

De potestate imperiali. li. 1.

Claruit eiusdẽ Frederici secũdi t̄pibus, Anno dñi. M. CCXXX.

Antonius dictus de Padua, natiõis autẽ Hispanus ex Vlixbona ciuitate oriũdus, ordinis minorũ, & beati Frãncisci discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, quippe q̄ ante ingressum ordinis theologiã Tholosã, Bononiã, & Patauij multo tpe gloriose docuit, & discipulos post se insignes reliq̄t, tãtã sc̄t̄itatis extitit, vt multis & viuus & mortuus choruscarit miraculis. Fuit autẽ excellẽtissim⁹ p̄dicator, adeo vt summus eũ p̄tiffex arcã testamẽti cõsueuerit appellare. Et sanctus Frãnciscus eum suũ ep̄m vocare solebat. Scripsit inter cætera ingenij opuscula valde elegantes & ardentissimos.

Sermones de tempore, li. 2. Erunt signa &c. dicit.

Sermones quoq; de sanctis li. 1.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno domini, M. CCXXX. Et propter miraculoꝝ frequentiã post mortẽ à Gregorio papa nono, vnã cum sanctis Dñico & Helizabet Lantgrauiã Thuringoꝝ, cathalogo sanctoꝝ statim insertus est.

Iordanus ordinis p̄dicatoꝝ, post sanctum Dominicũ (vt dicũt) magister generalis, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis exercitatus & sufficiẽter eruditus, verbi dei p̄dicator egregius,

& nō minus sanctitate q̄ sc̄ia venerabilis, suo exēplo & melliflua doctrina multos ad pietatē erudiuit. Fert nonnulla scripsisse opuscula, q̄q; lectio declamatoribus ac deuotis fratribus nō inutilis iudicat̄. E quibus ferūtur ex officio prioratus ad fratres sui ordinis.

Exhortatoriæ ep̄læ plures. li. 1. Sermones ad populū. li. 1.
De ordinis institutione. li. 1. Claruit sub Frederico impatore secūdo, eodē tpe q̄ & beatus Dhicus. Anno dñi. MCCXX.

Hvertus de Bobio iuris vtriusq; professor & interpres sagacissimus, ingenio subtilis, & scholastico more luculētus eloquio, qui apud veteres huius sciētīæ professores inter p̄cipuos doctores est habitus, nomē suū docēdo & scribēdo cū gl̄ia trāsmisit ad notitiā posteritatis, dans cæteris discēdi exemplū ac proficiendī adiūmētum. Scripsit em̄ notabilem summā quam prænотauit.

De ordine iudiciorū. li. 1. Quia pietas paterna. Quæstiones & determinationes.

Et alia nō pauca, q̄ tamē ad manus nostras minime venerūt.

Bernardus Dorna natiōe prouincialis, Azonis Bononiensis vtriusq; clarissimi quōdā auditor atq; discipulus, vtriusq; iuris professor & interpres doctissimus, p̄ceptoris sui eruditissimi prouocatus exēplo, se literis totū accōmodās, varia scripsit opuscula, q̄bus nomē suū immortalitati dicauit. E q̄bus extat volumē insigne.

De libelloꝝ cōceptionibus. li. 1. Et alia quæ nō vidī.
Claruit Frederici impatoris secūdi t̄pibus. Anno dñi. M. CCXL.

Acursius natione Italus, ex Florētia ciuitate oriundus auditor quondā & discipulus Azonis, vir in vtroq; iure peritissimus, atq; in cæteris seculariū literarū disciplinis nō infime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, cuius quanta sit hoc tpe apud legū professores autoritas, nemo v̄ modice doctus qui nesciat. Scripsit multa præclara opuscula, & primus totū ius ciuile glosauit.

In. ff. vetus. li. 24. In. ff. nouū. li. 12.
In. ff. Infortiati. li. 14. Sup. Codice. li. 12.
Super Institutis. li. 4.

Alia insup non pauca ædidit, q̄ legū studiosis notissima sunt. Claruit sub Frederico impatore secūdo. Anno dñi. M. CCXL.

Hvertus de Bonacurso, natione Italus, vir in vtroq; iure perit⁹ & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio promptus & apertus eloquio, q̄ apud veteres iuris explanatores nō obscuræ opinionis fuit, Cōposuit in ea facultate q̄dam p̄clara opuscula, de quibus

nullū ad manus nostras memini puenisse. Feri autem eius.

De præludijs causarū. li. 1. Cū de mādato impial.

Et de iudicijs quædam.

Credimus autē tā ista q̄ alia eius opa, peritis iuristis nō incognita.

I Ohānes de abbatis villa, archiep̄s Bisuntin⁹, & sacrosanctę ecclĒie Romanę cardinalis, natiōe gallus, vir ī diuinis scripturis eruditissimus, & earūdē sacrarū l̄arū famosissimus interps, q̄ in studio Parisiēsi theologiā multis annis egregie docuit, in declamādīs sermonibus ad populū excellētissim⁹, q̄ ob eārē vlt̄ maxie ex mḡro Parisiēsi factus ē archiep̄sul Bisuntinus. Scripsit valde vtilēs & insignēs.

Sermones de tpe. li. 2. Sermones de sanctis. li. 2

Alia q̄q; multa ædidit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Scripsit autē dictos sermones p̄ circulū anni. Primo qd̄ breues lectiones euāgelicas & apl̄icas breuiter exponendo. Postea vero alios sermones tam de dñicis q̄ de festiuitatibus a deo prolixos ædidit, tot scripturarū inducēs testimonia, vt vix possint memoriæ commēdari, q̄ tamē iam nouis supueniētibus ex pte viluerūt.

R Aymundus de Pēna forti, natiōe Cathalanus, siue prouintialis, ordinis p̄dicatorū tertius magister ḡnalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū l̄arū nō ignarus, ingenio p̄optus, & iuris canonici notitia insignis, nomē suū varia scribēdo imortale reddidit & sibi ecclĒiam suis opusculis p̄petue (vt ita dixerim) debitrī cē obligauit. Nā iussu Gregorij papæ noni cōportauit.

Decretales iuris li. 5 Rex pacificus piāmi.

Summam de casibus. li. 3 Qm̄ vt ait Hierony.

Cōstitutiones ordinis sui. li. 1 Et quædam alia.

Claruit sub Frederico secūdo impatore. Anno dñi. M. CC. XXX.

A lbert⁹ Galioti p̄ria Parmē, canonū & legū p̄fessor interpsq; famosus, ingenio subtil̄, cōsilio caut⁹ & eloq; scholastic⁹, q̄ ob doctrinā & experiētīā reꝝ ap̄d iuristas veteres inter p̄cipuos doctores habebat. Scripsit qdā ī iure nō cōtēnēda opuscula, qb⁹ nomē suū ad notitiā posteritatis cū laude imortali trāsmisit. E qb⁹ Margarita q̄stionū li. 1 Cū ego Albertus Galio. (tat summa. Et declarationes iudiciorū. li. 1.

Et quædā alia diuersa, quæ nobis incognita, habent à diuersis.

O sfredus Beneuetanus, Azonis Bononiēsis auditor, & Iacobi Baldeuini postmodū p̄ceptor, vir ī vtroq; iure peritissim⁹, ingenio subtil̄, & clar⁹ eloq; q̄ multos īsignēs p̄ se discipulos reliquit

ABBAS SPANHEMENSIS

reliquit, propter doctrinā & eruditionē, tū iuris, tū aliāz l'fāz humanitatis, in magna auctoritate habebat apud veteres. Cuius mltā ferūtur opuscula, quibus nomen suū notificauit posteritati.

De libelloꝝ formatione lib. 1. Postq̄ opus notarie.
 De ordine iudiciario lib. 1. Quēadmodum Christi.
 De arte notariatus lib. 1. Et alia quæ non vidi.
 Claruit sub Frederico Imperatore secūdo. Anno. M. CCXXX.

Iohannes de Blanofco, natione Burgundus, vir in vtroq; iure doctissimus, & in philosophoꝝ secularium præceptis sufficienter eruditus, ingenio acer & promptus. Scripsit aperto sermone professoribus huiusce facultatis nō spernenda opuscula, quibus fama nominis sui & tunc præsentibus & post futuris longe lateq; innotuit. E quibus extat volumen magnæ utilitatis, quod prænotauit

De actionibus aduocatoꝝ lib. 1. Ego Iohannes de Blanco, Et varię q̄stioēs. Cetera at̄ q̄ cōposuit, ad notitiā meā minie venerūt

Iohānes noīe & natiōe Theutonicus, ex ciuitate Friburgēsi oriundus, eps Bossinēsis in Hungaria, ordis p̄dicatoꝝ, vir i diuis scripturis mltū exercitatus & doctus in iure, & seclari philosophia egregie peritus, q̄ propter eruditionē & vitæ sc̄titatē ex ordie ad episcopatū assumptus fuerat, quē postea deserēs, ad ordinē suū reuersus est & post Raymūdū ḡnalis mḡr ordis cōstitutus, mltā bona fecit. Scripsit notabilē Summā cōfessoꝝ, lib. 5. Qm̄ dubioꝝ noua.

Et quædā alia. Claruit tēporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno dñi. M. CCL. Sepultus vero est in conuentu suo Argentinēsi, mltis olim (vt ferunt) coruscans miraculis.

Innocētius papa quartus, Symbaldus ante vocatus, natiōe Italus, ciuitate Genuensi oriūdu, sedit in p̄tificatione post Cœlestinū quartū annis vndecim, vir i scrip. diuis & in iure doctiss. amator religioꝝ, qui Cōciliū ḡnale Lugdunenſe celebrauit, in q̄ Fredericū ab Imperio patrū consensu deposuit, & multa ad ecclesiæ utilitatem constituit. Scripsit nihilominus q̄dā p̄clara opuscula, ob quorum æditionē scriptoribus ecclesiasticis digne annumerat̄, ad posteritatis notitiā cū eis dē transmittēdu. Contra Petrum de Vineis.

De potestate ecclasiastica, lib. 1.
 Apparātū super decretalibus, lib. 5. Legitur in Ezechiele.
 Regulam Clarissarum lib. 1. Forma vitæ ordinis.
 Autenticas quoq; lib. 1. Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.
 Et q̄dā alia, Claruit sub Frederico secūdo, Anno dñi. M. CCL.
 Rolan

Rolandinus de Romanijs, iuris vtriusq; professor & interpres
celeberrimus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, qui apud
iuristas veteres non infimus erat. Scripsit in eadem facultate quædam
præclara opuscula, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam
posteritatis. E quibus ego tantum reperi summam
De ordine maleficiorum lib. 1. Incipit parvus libellus.
Determinaciones & quæstiones.

Cætera quæ composituisse dicitur, ad notitiam meam non venerunt.
Bernhardus presbiter Compostellanus, Innocentij papæ quarti fami-
liaris & capellanus, vir in iure doctissimus, eiusdem pontificis stu-
dio provocatus, conscripsit in iure quædam præclara opuscula, quæ in
magna authoritate his temporibus apud iuristas habentur De quibus ego pau-
ca potui inuenire, scilicet Apparatum insignem

Super decretalibus, lib. 5 In huius libri principio.
Casus decretalium, lib. 5 Rex pacificus pia mi.
De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno dñi. M. CCL.

Guido de Suzaria, doctor in iure peritissimus, & in alijs disciplinis
secularis philosophiæ sufficenter instructus, ingenio subtilis &
promptus, cautusq; consilio, cuius apud veteres hæc reperi-
tos magna fuit authoritas. Fuit in iure quædam præclara cudisse opuscula.
Inter quæ extat summa notabilis quam prænotauit

De actionibus causarum, lib. 1. Super causarum ordinatione.
Declarationes quoque variæ.

Et alia complura, quæ ad manus nostras adhuc minime venerunt.

Bartholomæus Brixianus, iuris canonici professor & interpres
eruditissimus, atq; in cæteris secularis litteraturæ disciplinis egre-
gie doctus, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit tam in
iure quædam de alijs rebus varia & præclara opuscula, quibus nomen suum immor-
tali donauit. E quibus subiecta feruntur.

Repertorium decreti lib. 3 Quoniam suffragantibus ve.
Disputationes decretalium, lib. 5 Chronicam Italiæ, lib. 1.
Eptarum ad diuersos, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno dñi. M. CCXL.

Iohannes de Deo, iuris vtriusq; professor & enucleator eximius,
atq; in disciplinis philosophiæ sufficenter eruditus, ingenio subti-
lis, sermone scholasticus, quæ apud veteres magnæ authoritatis ex-
stitit. Scripsit multa & varia in vtroque iure opuscula, quibus memoria

ABBAS SPANHEMENSIS.

nominis sui ad multoꝝ notitiam deuenit. E qbus pauca ad notitiam
meã peruenerũt. Reperi eũ subiecta dũtaxat.

Summã cauillationũ.	li. 7	Ad honorẽ summæ tri.
Aliã prænotatã, iudicium.	li. 4	Principio nostro affit.
Tabulã decreti.	li. 2	Liber decretoꝝ distin.
Tabulam decretaliũ.	li. 1	Volẽtibus prompte.
Cõcordatiã decreti & decretal.	li. 1	De cõstitutiõibus trac.
Quæstiones varias.		

Docuit aut in ciuitate Bononiẽsi, vbi p̄dicta & alia cõposuit.

+ de S. Charo.
Zallus

Hvgõ Barchinõnẽsis, ordinis p̄dicatoꝝ sacrosanctæ eccl̄iæ Ro-
manæ tituli sanctæ Sabinæ presbyter cardinalis, vir in diuinis
scripturis eruditissimus, q̄ ante ordinis ingressum sacre theo-
logiæ magister fuerat, multosq̄ insignes discipulos habuit. Scripsit
plura egregia opuscula, qbus nomen suũ immortalitati cõsecrauit.
Nec minus cõuersatiõẽ & religionẽ q̄ sciẽtia clarus emicãs, idẽ mãsit
in dignitate q̄ antea fuit, de cuius libris isti ferũtur.

In Genesim.	li. 1.	In Exodum.	li. 1
In Leuiticum	li. 1.	In Numeros.	li. 1
In Deuteronomium.	li. 1.	In Iosue.	li. 1
In Iudicum.	li. 1.	In librũ Ruth.	li. 1
In Regum.	li. 4.	In Paralipomenon.	li. 2
In Esdrã & Neemiam.	li. 3.	In Tobiam.	li. 1
In Iudith.	li. 1.	In Hester.	li. 1
In librum Iob.	li. 1.	In psalterium.	li. 1.
In Prouerbia.	li. 1.	In Ecclesiasten.	li. 1
In Cãtica cãticoꝝ	li. 1.	In librũ Sapientiæ.	li. 1
In Ecclesiasticum.	li. 1.	In Esaiam prophetã.	li. 1
In Hieremiam.	li. 3.	In Ezechielem.	li. 1.
In Daniele.	li. 1.	In 12. prophetas minores.	li. 12
In libros Machabæoꝝ.	li. 2.	In euãgeliũ Matthæi.	li. 1
In euãgeliũ Marci.	li. 1.	In euãgeliũ Lucæ.	li. 1.
In euãgeliũ Iohãnis.	li. 1.	In ep̄as ap̄li Pauli	li. 14
In Actus ap̄loꝝ	li. 1.	In ep̄as canonicas.	li. 7
In Apocalypsin Iohãnis.	li. 1.	Summa de casibus.	li. 1

Alia insup nõnulla cõposuit, quæ ad notitiã meã nõ uenerũt. Claruit
sub Frederico impatore secũdo. Anno dñi. M. CCXL.
Iacobus Bãrdeuini, Odofredi Beneuẽtani clarissimi viri quõdam
auditor, iuris ciuilibis professor & interpres eximius, ingenio subti-
lis, sex-

lis, sermone scholasticus, cōsilio & actiōe p̄cipuus. Scripsit in ea facultate quæ dā præ clara opuscula, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis cū laude trāsmisit. E quibus ista ferūtur.

Sup Codice. li. 12. Sup. ff. veteri. li. 24

Sup. ff. nouo. li. 12. Sup. ff. infortiati li. 14.

Et quædā alia. Claruit sub Frederico ipatore secūdo. Anno. MCCXL

David ordinis vt ferūt minorū, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis exercitatus, vita & cōuersatiōe insignis, in declamādis sermonibus ad pplm excellētis ingenij fuit. Scripsit quædam aperto sermone opuscula, quorū lectio deuotis fratribus nō est cōtēnenda, de quibus exrant subiecta, Ad nouitios.

De cōpositiōe hoīs exterioris. li. 1 Profectus religiosi. 7.

De cōpositiōe hoīs interioris. li. 1 Collatiōes meas quas.

Sermones de tpe. li. 1. Sermones de sanctis. li. 1 Et quædā alia

Claruit nō longe post beatū Frānciscum. Sepultus est in Augusta.

Humbertus ordinis p̄dicatoꝝ q̄ntus, mgr̄ ḡnalis, patria Viennēsis, Hugonis Barchinonēsis theologi qundā auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator egregius, vita euāgelicus cōscientia purus, actione p̄cipuus, eloq̄o dulcis, & ad psuadendū idoneus, q̄ Hugonem olim suum p̄ceptorē sacræ theologiæ p̄raxit ad ordinē. Scripsit quædam deuota opuscula, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis deuenit. E quibus ista ferūtur.

Sup regulā sancti Augustini. li. 1 Cogitāti mihi de ser.

Summa p̄dicātium. li. 3 Oīs hō est exhortāus.

Gesta fratꝝ p̄dicatoꝝ. li. 5. De officijs sui ordinis li. 1

De tribus substātibilibus reli. li. 1 Filijs gr̄æ & cohære.

Eplārum ad diuersos. li. 1

Et quædā alia. Claruit imperio vacāte anno dñi. M. CCL.

Vincētius Gallus natiōe Burgūdu, ordinis p̄dicatoꝝ dict⁹ Beluacēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, ac veterē lectiōe diues, ingenio subtilis, & sermōe cōpositus, tm̄ lris studiū adhibuit, vt nullis vnq̄ laboribus, vigilijs vl' occupatiōibus ab eaz̄ cultura potuerit euocari, vt post se necdū habuerit parē. Si ardua q̄ scripsit opuscula ex mltis laboriose collecta, æq̄ lāce cū cæteris pōderem⁹. Nā petēte & sumpt⁹ ministrāte rege Frācoꝝ, grāde & admirabile opus speculoꝝ de om̄i (vt ita dixerim) rescibili i multis voluminib⁹ maximis laboribus cōportauit, qd̄ ita p̄notauit atq; distinxit.

ABBAS SPANHEMENSIS

Speculum historiale	li. 32.	Deus est substantia in.
Speculum naturale	li. 33.	Qm̄ multitudo libro.
Speculum morale	li. 5.	In oibus tuis memora.
Speculum doctrinale,	li. 13.	Qm̄ multitudo libro.
De gsa dei quoq;	li. 4.	Liber generatiōis &c.
De laudibus sanctæ Mariæ	li. 1.	Si deū ore pphetico iu.
De laudibus sancti Iohannis Euāg.	li. 1.	Btūs Iohānes euāgelist.
De institutiōe puerorū	li. 1.	Filiū tibi sunt erudi il.
Consolationem sup mortuo.	li. 1.	In primisigit aduerte.
Ep̄larum ad diuersos	li. 1.	

Alia iusup nōnulla ædidit, quæ ad notitiam meā nō venerūt. Claruit sub Frederico Imperatore secūdo. Anno dñi. M. CCXL.

Alexāder de Ales, natiōe Anglicus, ordinis minorū, præceptor Eustachij cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nulli suo tpe secūsus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, cū esset doctor sacrarū ltrarū in gymnasio Parisiēsi, vt cælestis philosophiæ ver^o efficeret discipulus, ordinē pauperū Christi intrauit, quē sua eruditōe & sanctitate mirabiliter illustrauit. Scripsit iubēte Innocentiō papa quarto insigne opus quatuor voluminibus partitum multa vtiliter complectens, quod prænotauit.

Summam theologiæ	li. 4.	Qm̄ sicut dicit Boetius
Declarationem regulæ minorū,	li. 1.	Reuerendo in Christo

Cætera eius non vidi. Dicit autē q̄ tā vetus q̄ nouū testamētū ex magna parte postillauerit, & de concordia iuris diuini & humani multa subtiliter differuerit, aliāq; cōposuerit varia, q̄ ad manus nr̄as non venerūt. Claruit sub Frederico secundo. Anno dñi. M. CCXL.

Iohannes de Rupella, ordinis fratrum minorū, sacrę theologiæ magister Parisiensis, in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia Aristotelica magnifice doctus, q̄ secū Alexandro de Ales in declaratione regulæ minorū ad ministrū generalē subscripsit. Aedidit quędam p̄clara opuscula, q̄bus noīs sui famam ad posteritatis notitiā transmisit. E quibus subiecta feruntur.

Sup sententias,	li. 4	Summa virtutū & vitiorū	li. 1.
De anima quoque,			li. 1.

Claruit sub Frederico Imperatore secūdo. Anno dñi. M. CCL.

Henicus archieps Ebredinēsis & sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, Hostiēsis vulgariter nūcupatus, vir in vtroq; iure peritissimus, qui ob excellentiam ingenij, & doctrinæ apud Alexan

Alexandrum papā quartū in pretio fuit. Scripsit quædam opuscula, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus ego tantū vidi opus insigne & omnibus notum.

Suptitul' decretalium li. 5. Alpha & ω, vnū in es.
Summā quoq; cōpēdiosam, li. 1. Cætera q̄ cōposuit, ad notitiā meā adhuc minimē venerūt. Claruit Imperio vacante. Anno. M. CCL.

GAlterius ep̄s Pictauiēsis ordinis fratrum minorū, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularis philosophiæ disciplinis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamādis sermonibus ad pplm excellētis industriæ fuit. Scripsit quæ dā nō contemnenda opuscula, de quibus ferunt subiecta. Iubente nāq; Alexandro papa quarto stilo digessit valde vtilēs per anni circulum.

Sermones li. 2. Super sententias li. 4.
Quodlibetorum li. 1. Quærit quō virtus
Claruit Imperiū vacante. Anno dñi. M. CCL.

GAlterus ep̄us Magolēsis ex insulis oppido Flādiæ oriūduus, vir in diuinis scripturis lōgo studio exercitatus, & seculariū līræ nō ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, q̄ suo tpe propter doctrinā & eruditionē magnæ opinionis fuit. Scripsit ad petitionē præpositi & clericorū Insulensis ecclesiæ.

Super psalteriū li. 1. Et quasdam ep̄las.

Alia quoq; nonnulla ædidit, quæ ad notitiā nostrā minimē venerunt.

Alexander dictus de Villa dei, p̄ria Dolensis, ordinis (vt dicunt) fratrum minorū, vir certe vndecūq; exercitatus, grāmaticus, philosophus, astronomus, & calculator insignis. Scripsit tā metro q̄ prosa nō pauca opuscula, quibus nomen suū ad posteritatis memoriā trāsmisit. E quibus ego tm̄ adhuc reperi subiecta. Volumē metro leonico scriptū de grāmatica cuius hodie in scholis puerorū vsus est assiduus, nescio si tā vtilis propter imbecillioris ætatis defectū, & ignauiam præceptorū. Prænotauit aut̄ hoc ipsum opus.

Doctrinale puerorū li. 5. Scribere clericulis pa.

De computo ecclesiastico, li. 1. Quāuis mō in fine tē.

De Sphæra, li. 1. De arte numerandi li. 1.

Fert & alia cōplura scripsisse, sermones, ep̄las, variosq; tractatus, qui ad manus nostras adhuc minimē venerūt. Claruit magna religione, & doctrina sub Frederico secundo. Anno dñi. M. CCXL.

Eustachius, qui & Bonauentura de Balneo regio natus, ordinis fratrum minorum minister generalis, ac deinde episcopus Alba

nenfis, & sacrosanctæ Romanæ ecclîæ cardinalis, Alexandri de Alex
quodam auditor & discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus
& in seculari philosophia nobilr doctus, ingenio subtilis & clarus e-
loquio, vita & cōuerfatiōe deuotus atq; sanctissimus, cuius ingenium
dotē naturę & vitę puritatē p̄ceptor ei⁹ Alexāder cōtēplās dicere so-
lebat. In fratre Bonauētura Adā peccasse nō videt. Scripsit multa &
profunda & deuotissima opuscula, qbus ardētia verba pferēs, nō mi-
nus affectū legētis in Chri amore accēdit, q̄ intellectu doctrinis san-
ctis illuminat. Omnes em̄ sui t̄pis doctores vtilitate opes; facile præ-
cellit, si sp̄m̄ diuini amoris & christianæ deuotionis in eo loquētem
attendas. Profundus est, nō verbosus, subtilis non curiosus, disertus
non vanus, flammantia non infantia verba proferens, vnde & secu-
rius legitur, facilius ab amante intelligitur, vtilius frequentatur, dul-
cius & fructuosius retinetur. Multi doctrinā proferūt, deuotionem
prædicāt multi, pauci scribendo libros docuerūt vtramq;. Bonauē-
tura aut̄ & multos superauit & paucos, dum eius doctrinā deuotionē
deuotio instruit doctrinā. Si ergo & doctus vis esse & deuotus, illius
opusculis esto intētus. Quæ sunt.

Sup sententias.	li. 4	Profunda fluuiorum.
Breuiiloquium.	li. 7	Electo genua mea ad.
Soliloquium	li. 1.	Dic quæso ò homo si.
Itinerarij mētis in deū.	li. 1.	In principio primū.
Lignum vitæ.	li. 1.	Christo confixus sum.
Exhortatorius ad fratrem.	li. 1.	Qm̄ dilecte mi frater.
De reductione artiū, &c.	li. 1.	Omne datum optimū &
Regimē cōspiciæ. i. paruū bonū.	li. 1.	Ecce descripsi eam tibi.
Itinerarij p̄ctis in seipsum	li. 1.	Compēdiū scripturaz.
De institutione nouitiōz.	li. 1.	
Centiloquium,	li. 4	Malū cōsiderare occur.
Pharetra siue scintillarium	li. 4	In cōuersionis meæ p̄.
De paupertate Chri cōtra Guil.	li. 1.	Quæstio est de pauper.
De quinque festis infantie Chri.	li. 1	Cū scdm viroz vengra
De septē donis spūs sancti.	li. 1.	Primū oim̄ necesse ha.
De excellētia eucharistiæ.	li. 1.	De sex alijs seraphin.
Ad Blancam ducissam.	li. 1.	
Illuminationū insigne opus.	li. 1.	In medio ecclîæ ape.
De tribus ternarijs p̄ctōz.	li. 1.	Tres sunt ternarij pec.
De septē gradibus cōtēplatiōis.	li. 1.	Contēplatiōz aquili.
		De pro-

D
De p
De c
Apo
Sup
Leg
Cōf
In eu
In eu
De t
De f
De p
Sern
Alia
imp
Ann
drali
bus c
Ann
P
vbi d
pfit d
Sern
Alia
A
losof
vita
erud
stote
lios
Rati
ruit,
vsq;
pene
Sum

De profectu religiosorū.	li. 1.	Si vis in spū proficere.
De decem pceptis.	li. 1.	Si vis ad vitā ingredi.
Apologia pauperum.	li. 1.	Summi legislatoris.
Sup oratiōe dñica.	li. 1.	Pf nř. Ofo hæc pui.
Legēda sancti Frācis.	li. 1.	Apparuit grā dei sal.
Cōstitutiones sui ordinis.	li. 1.	In Genesim. 7. visionū. li. 1.
In euāgelium Iohānis.	li. 1.	In principio, &c. Circa
In euāgelium Lucae.	li. 1.	Spūs dñi sup me. Cōfi.
De tribus quæstionibus.	li. 1.	In noiato magistro.
De sandalijs apłorum.	li. 1.	Qm scđm apłm Iohā.
De passione domini.	li. 3.	Currite gētes vndiq.
Sermones per annū.	li. 2.	Epłæ plures ad diuersos.

Alia insup nōnulla ædidit, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Moritur imperio vacāte sub Gregorio papa decimo, in cōcilio Lugdunensi. Anno dñi. M. CCLXXXIII. Indictione. I. Sepultus in ecclia cathedrali Lugdunēsi. Tādē propter sanctitatē & miracula nostris diebus canonizā ab Sixto papa quarto, sub Frederico impatore tertio, Anno. M. CCCCLXXXII. Indictione. XV.

Philipp⁹ cācellarius Parisiē, vir ī diuinis scripturis erudit⁹, & in seculari philosophia nobilr doctus, cū eēt sacrarū lřarū famosus magister, theologicæ scholæ Parisius multo tpe glōse præfuit, vbi discipulos legendo, ppłos prædicando magnifice instruxit. Scripsit de singulis psalmis duos vel tres.

Sermones elegātes. li. 1. Summam theologiæ. li. 1

Alia quoq; plura ædidit, quæ ad notitiā nostram minime venerūt.

Albertus ep̄s Ratisponēsis, ordinis fratrum p̄dicatorū, natione Theutonicus, patria Sueuus, ex Laugingen oriūdus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & erudit⁹, atq; in seculari philosophia nulli suo tpe secūdus, ingenio subtilis, eloquio scholasticus, vita & cōuersatiōe deuotus atq; sanctissimus, q propter doctrinā & eruditionē, magnus dictus ē, docuit sacras literas & philosophiā aristotelicā multis annis. Primo Parisius, postea Colonia, vbi inter alios Thomā de Aquino habuit egregiū discipulū. Ad ep̄atū deinde Ratisponēsis ecclie assumptus, cū illū aliq̄t annis gubernasset, deseruit, & amore studij salutaris ad cōuentū suū Coloniā reuersus ē, vbi vsq; ad finē vitæ docēdo & scribēdo perseueravit. Scripsit multa & pene infinita opuscula, de quibus subiecta ferūtur.

Summa theologiæ. li. 4. Mirabilis facta est sc̄ia.

Super

ABBAS SPANHEMENSIS

- Super sententias, lib. 4
 De homine, lib. 1.
 De vita spiritali,
 In officium missæ
 De corpore Christi,
 De eodē, xxxij. sermones
 De muliere forti,
 Super libris Dionysij
 De multiplici timore
 De laudibus sanctæ Mariæ
 Defensorium mendicantiū, lib. 1.
 De formatione hoīs, lib. 1.
 Sup oratione dominica, lib. 1.
 De reparatione lapsi
 De adhærendo deo
 In quinque libros Mosi, lib. 5
 In Iudicum, lib. 1.
 In Regum, lib. 4
 In Esdræ & Neemiam, lib. 3
 In Iudith, li. 1. In Hester, li. 1.
 In Cântica cāt. li. 1. In libris Sapientie, li. 1.
 In Machabæorū, li. 2. In Iob, li. 1.
 In Ezechielē, li. 1. In Danielē, lib. 1.
 In. xij. prophetas minores,
 In euangeliū Matthæi,
 In euangelium Marci,
 In euangelium Lucæ, lib. 1.
 In ep̄stas Pauli,
 In Apocalypsin,
 Sermones de tempore
 Sermones de sanctis
 De aīalib⁹, li. 20. Paradisus aīæ, li. 1.
 Oratiōnū sup euangelia, lib. 1.
 De diuinitate & prophetia, li. 1.
 De natura locorū, lib. 1.
 De motibus animalium, lib. 1.
 De iuuentute & senectute, lib. 1.
 De plātis & vegetabilibus, lib. 1.
 De quatuor coæuis, lib. 1.
 De bono, lib. 1.
 lib. 1.
 lib. 1. Ecce ego declinabo in.
 lib. 1.
 lib. 1. De sacrosancto corpe,
 lib. 1. Laudes ecclesiæ de.
 lib. 5. Mirabile est nomen.
 lib. 1. Qm̄ plus exēplo q̄ ver.
 lib. 1. Clara est & quæ nunquā
 De partu hominis, lib. 1.
 De origine animæ, lib. 1.
 De arte prædicandi, lib. 1.
 lib. 1.
 lib. 1. Cogitanti mihi aliquid,
 In Iosue, .1.
 In Ruth, lib. 1.
 In Paralipomenon, lib. 2
 In Tobiam, lib. 1.
 In puerbia, li. 1. In Ecclesiastē, li. 1.
 In Ecclesiasticum, lib. 1.
 In Esaiā, li. 1. In Hieremiā, lib. 1.
 lib. 12. Ecclesiastici. xlix. Et. xij,
 lib. 1. Sume tibi librum gran,
 lib. 1. Ecce vicit leo de tribu,
 In euangeliū Iohānis, lib. 1.
 lib. 14. Aquila grandis magna,
 lib. 1.
 lib. 1. Qm̄ veritatis testimon.
 lib. 1. Venite post me faciam,
 Oratiōnū sup snias, lib. 1.
 De differentia spūs & aīæ, lib. 1.
 Diuersarū quæstionū, lib. 1.
 De causis elementorū, lib. 1.
 De intellectu & intelligibili, lib. 1.
 De vita & morte, lib. 1.
 Summa philosophiæ, lib. 1.
 De vni-

De vnitate intellectus, lib. 3
 De vnitate formæ, lib. 1.
 De monastica, li. 5. De Oeconomica, li. 4. De politica, lib. 8
 De arithmetica, li. 1. De geometria, lib. 1.
 De musica, li. 1. De astronomia, li. 1. De sphæra, lib. 1. De astris, lib. 1.
 Speculum astronomiæ, lib. 1. De mineralibus, lib. 1.
 De natura deorum, lib. 1. De secretis naturæ, lib. 1.
 De. xij. alphabetis, lib. 1. De magistris eligēdis, lib. 1.
 De somnijs, li. 1. De vñibus, li. 1. De prædicamentis, lib. 1.
 De sex principijs, lib. 1. De diffinitionibus, lib. 1.
 De causis, li. 1. De grāmatica, li. 1. De rhetorica, lib. 1.
 De medicina, li. 1. De lanificio, li. 1. De agricultura, lib. 1.
 De aratura, li. 1. De nauigatiōe, li. 1. De metaphysica, lib. 13
 In physicam Aristotelis, lib. 8. De celo & mundo, lib. 4.
 De generatiōe & corruptione, li. 2. De scientia meteororū, lib. 4.
 De anima, lib. 1. De nutrimēto & nutritibili, lib. 1.
 De somno & vigilia, li. 1. Quæstiōes, xv. lib. 1. De pspectiua, li. 1.
 In libros Aristotelis cōmētatus est, ac alia mlt̄a cōposuit, q̄ ad notitiā
 meā nō venerūt. Morit̄ sub Rodulpho Impatore. Anno dñi. M.
 CCLXXX. Indictiōe. viij. Aetatis suæ anno octogesimo. Sepultus
 in medio choro cōuētus sui Coloniē. Et nō surrexit post eū vir filis
 ei, q̄ in oibus l̄is, sciētijs, & rebus tā doctus, eruditus, & exptus fuerit
 Qd̄ aut̄ de necromantia accusat̄, iniuriā patitur, vir deo dilectus.
Simon de Tornaco p̄sb̄, in diuīs scripturis eruditus, & in secl̄ari
 philosophiā subtil̄r doctus, dialecticus acutissimus, & oīm libera
 liū artiū peritissimus, factus theologicæ scholæ mgr̄, mlt̄is annis
 in gymnasio Parisiensi docuit, vbi plurimos auditores erudiuit. Sed
 dū Aristotelē nimitū sequit̄, errasse in q̄busdā inuenit̄. Scripsit autem
 quædam ingenij sui opuscula, de q̄bus ferunt̄ subiecta.
 Sentētiarū suarū, li. 1. Quæstiōes variarū, li. 1. In symbolū Athanasij, li. 1.
 Alia quoq; nōnulla æ didit, quæ ad notitiā meam non venerūt.
Thomas de Aquino, ord̄is frat̄rū p̄dicatorū, Alberti magni i cō-
 tuentu Coloniēsi auditor & discipulus, vir i diuīs scripturis eru-
 ditissimus, & i secl̄aribus l̄is nobil̄r doctus, ingenio subtilis &
 clarus eloquio, vita & cōuersatiōe isignis, inter oēs doctores sui t̄pis
 facile obtinuit p̄cipatū, q̄ velut alter Augustinus se studio scriptu-
 rarū totū dedit, die ac nocte i illius amore & exercitio cōmorando,
 tot ac tanta scripsit volumina, vt paucos iter modernos vel numero

vel utilitate habeat æquales.

Super sententias
 Summam theologiæ
 Contra gentiles
 Contra errores Græcorum,
 Contra Armenos & Sarracenos
 Compendium theologiæ
 De præceptis charitatis
 De fide & sacramentis
 Super oratione dñica
 Super Ave Maria,
 Super symbolo ap̄torum,
 De centum octo articulis,
 De. xlii. articulis,
 De. xxxvi. articulis,
 De sex articulis
 De differētia diuini verbi & hūani
 De natura verbi
 De substantijs separatis
 Contra Auroistas de intellectu,
 Aduersum detrectores religionis
 De perfectione vitæ spiritualis
 Contra impugnatores ordinis,
 De regimine principum
 De forma absolutionis,
 De regimine Iudæorum,
 Expositionem primæ decretalis,
 Expositionē secundæ decretalis
 In Esaiam prophetam, lib. 1.
 In Threnos eiusdem, lib. 1.
 In tres nocturnos psal.
 In Iob ad literam,
 Continuum in euangelia
 Lecturam in euangelia, lib. 4
 In ep̄stas canonicas,
 De sacramento altaris
 De humanitate Christi
 De dilectione dei & proximi,

lib. 4 Ego sapientia effudi.
 lib. 4 Quia catholicæ veri.
 lib. 4 Veritatem meditabitur.
 lib. 1. Libellum ab excellētia,
 lib. 1. Beatus Petrus ap̄tus.
 lib. 3 Aeterni patris verbum.
 lib. 1. Tria sunt hoī necessaria,
 lib. 1. Postulat à me vestra.
 lib. 1. Pater n̄r, Inter alias.
 lib. Ave Maria, &c. In sa.
 lib. Credo, &c. Primū qd ē.
 lib. Primo considerandū est
 lib. Reuerendo in Christo.
 lib. Lectis vestris l̄is in eis,
 lib. Charissimo sibi in Ch̄so
 lib. 1. Ad intellectū huius.
 lib. 1. Qm̄ circa naturā verbi.
 lib. 1. Quia sacris angelorum.
 lib. 1. Sicut omnes hoies natu.
 lib. 1. Christianæ religionis.
 lib. 1. Qm̄ quidā perfectionis,
 lib. 1. Ecce inimici tuæ fo.
 lib. 4 Cogitanti mihi quid,
 lib. 1. Perlecto libello à vo.
 lib. 1. Excellentia vestræ re.
 lib. 1. Saluator noster discip̄los
 lib. 1. Damnamus ergo & re.
 In Hieremiam, lib. 1.
 In Cantica Canticorū, lib. 1.
 lib. 1.
 lib. 1. Sicut aut̄ in rebus quæ.
 lib. 4 Sanctissimo ac reue.
 In ep̄stas Pauli, lib. 14
 lib. 7
 lib. 1. Memoriam fecit mira.
 lib. 1. Christus Iesus venit.
 lib. 1. Magister qd est mand.
 De di-

De diuinis moribus,	lib.1.	Perfecti estote sicut.
De beatitudine	lib.1.	Beati q̄ habitant in dño.
De puritate conscientie	lib.1.	Qm̄ fundamentum &.
De officio sacerdotis	lib.1.	Quia sacerdotis officii.
De significatione missæ	lib.1.	In virtute sanctæ crucis.
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Quatuor sunt virtutum.
De emptione reddituum,	lib.1.	Recepi lras vestras in.
De veritate summam	lib.1.	Quid est veritas &.
De potentia dei dispu.	lib.1.	Quæstio est de poten.
De actione Iudæorum,	lib.1.	Illustri dñæ Alheidi.
Quodlibeta. xij.	lib.1.	Quæsitum est à deo.
Super Boetio de trinitate,	lib.1.	Ab initio natiuitatis.
Super eodem de hebdomadibus	lib.1.	Præcurre prior in do.
Super libris Dionysij	lib.4	
De sortibus,	lib.1.	Postulauit à me vestra.
De iudicijs astrorum	lib.1.	Quia petisti vt tibi.
De æternitate mundi	lib.1.	Supposito secundū fidē.
De fato	lib.1.	Quæritur de fato an sit.
De principio indiuiduationis	lib.1.	Qm̄ duæ sunt in homie.
De ente & essentia,	lib.1.	Quia paruus error in.
De principijs naturæ,	lib.1.	Qm̄ quoddā potest esse.
De materia & dimensionibus,	lib.1.	Postq̄ de principijs ser.
De mixtione elementorū	lib.1.	Dubium apud mltos.
De occultis operibus naturæ,	lib.1.	Qm̄ in quibusdam natu.
De motu cordis,	lib.1.	Quia omne quod moue.
De instantibus,	lib.1.	Qm̄ omnē durationem.
De quatuor oppositis,	lib.1.	Qm̄ quatuor sunt opi.
De demonstratione,	lib.1.	Ad habēdum cognitio.
De fallacijs	lib.1.	Quia logica est ratio.
De propositionibus modalibus,	lib.1.	Quia propositio moda.
De natura accidentis,	lib.1.	Qm̄ omnis cognitio hu.
De natura generis,	lib.1.	Qm̄ ois natura gene.
De principijs animæ	lib.1.	Vt adiutorium homini.
De tempore,	lib.1.	Sicut vult philosophus.
De pluralitate formarū,	lib.1.	Qm̄ sanctum est hono.
De natura syllogismorū	lib.1.	Qm̄ scire est causam rei.
De sensu & intellectu,	lib.1.	Circa considerationem.
De inuentione mediij	lib.1.	Qm̄ principium syllogi.

ABBAS SPANHEMENSIS

De natura luminis	li. 1.	Cōsiderādū est de na.
De natura loci,	li. 1.	Ad sciendū naturam.
De vniuersalibus	li. 2.	Circa vniuersalia mul.
De intellectu & intelligibili,	li. 1.	Sciendum q̄ de rōne.
Dictorū suorū concordiam	li. 1.	Pertransibūt multi &.
Sermones multos	li. 1.	Cōtra Guil. de sc̄ō amore li. 1.

Iubente Urbano papa quarto, officiū festi corpis Ch̄i cōposuit. In oēs Aristotelis ac Porphyrii libros cōmētatus est. Alia q̄q; multa edidit tā in diuinis scripturis q̄ in seculari philosophia, q̄ ad manus n̄ras minimè venerūt. Morit̄ sub Arnolpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXXIII. Indictōe. II. Et canonizatus est à papa Iohāne. XXII.

Thomas de Cantiprato, natiōe Brabātinus, ordinis fratrū p̄dicatorū, Alberti magni q̄ndā (vt ferūt) discipulus, vir deuotus, & tā in diuinis scripturis q̄ in secularibus l̄ris egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus. Ferē quædam p̄clara scripsisse volumina, q̄bus nomē suum ad notitiā posteritatis deduxit. E q̄bus extat opus de apibus mysticis, quod prænotauit.

Bonum vniuersale	li. 2.	Reuerendo in Ch̄o
De rerum natura	li. 1.	Vita sanctæ Christianæ li. 1.
Et cætera q̄ nō vidi.		Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXX. Et sunt q̄ scribāt eū græci sermōis habuisse peritiā, & libros Aristotelis quorū iam vsus in scholis est transulisse.

Alphonus rex Castellæ & legiōis, philosophus & astronomus inter oēs sui t̄pis excellētissim⁹, ingenio subtilis, & clarus eloquio l̄ræ amator & cultor insignis, cū post longā Imperij Romani vacationē cōtra Richardū frēm regis Angliæ in Romanorū regē fuisset electus, & eēt vir bonus & prudēs, mortuo Richardo anno electiōis suæ q̄ntodecimo intuitu pacis corā Gregorio papa decimo voluntariē cessit, & om̄i iuri suo q̄d in electiōe sua habuerat sponterēntiāuit. Scripsit valde vtilēs & elegantes.

In astronomia tabulas,	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos. li. 1.
Claruit t̄pe Imperij vacantis.		Anno dñi. M. CCLXX.

Petrus ordinis fratrū p̄dicatorū, natiōe Gallus, & eiusdē religionis in Frācia prior prouincialis, vir in diuinis scripturis lōgo studio doctus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio acutus, & promptus eloquio, in declamādis ad pplm̄ sermōibus idone⁹ fuit. Vnde ad vtilitatē legētū cōposuit p̄ anni circulum nō spernēdos. Sermones de tempore li. 1. Sermones quoq; de sanctis li. 1.

Sed &

Sed & alia nonnulla scripsisse dicit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Petrus de Tharantasia ordinis prædicatorum & post Gregorium decimum papa Innocentium quinti nomine canonice consecratus, sedit in pontificatu summo mensibus tantum quibus, vir certe in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, quæ theologiâ multis annis egregie docuit, & magnam suam eruditionis laudem acquisiuit. Scripsit multa præclara opuscula, quibus & tunc presentibus, & postea futuris nomen suum notificauit. E quibus extant.

Super sententias li. 4. Nunquid nosti ordinem.
 In epistolas Pauli omnes li. 14. Principia rerum inquire.
 In psalmos quoque, li. 1. In Cantica canticorum li. 1.
 Scripsit & alias in Bibliam lectiones, ut dicitur plures, quas necdum vidit. Claruit in pontificatu sub Rodulpho Imperatore. Anno domini M. CCLXXV.

Iohannes Esculanus de Esculo, ordinis fratrum minorum post sanctum Bonauenturam minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonum egregius, missus Constantinopolim à Gregorio papa decimo, gratia ad obedientiam Romanæ ecclesiæ suis exhortationibus reduxit, & secum ad conciliū Lugdunense venire persuasit. Scripsit ad ædificationem fidelium non spernendos.

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Epistolas plures ad diuersos li. 1. Et quædam alia.
 Claruit Imperio vacante. Anno domini. M. CCLXX.

Rupertus de Russia ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis litteraturæ non ignarus, quippe quæ theologiâ multis annis egregie docuit, & multos insignes post se discipulos reliquit. Scripsit nonnulla præclara opuscula, quibus nomen suum ad posterum transmisit. E quibus extat ad Haymonem Anglicum ordinis sui ministrum generalem virum æquæ doctissimum declaratio.

In regulam sancti Francisci li. 1. Super sententias quoque, li. 4.
 Sermones varij li. 1. Et quædam alia.
 Claruit Imperio vacante. Anno domini. M. CCLXX.

Valericus de Argentina, natione theutonicus, ordinis fratrum prædicatorum, Alberti magni quondam auditor atque discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, composuit non spernendæ lectionis opuscula, quibus & presentibus & futuris innotuit. E quibus extant.

Super sententias, li. 4. Summa theologiæ li. 1.
 De aia

De anima quoq; li. 1. Et alia multa.
 Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXXX.

HAymo natiōe Anglicus, ordinis fratrum minorum minister generalis, vir in scripturis sanctis lōgo studio exercitatus, quippe q̄ cathedrā magistralē theologicę facultatis cōsecutus, in ea multos erudiuit discipulos, q̄ iussu Alexandri papę quarti. Breuiariū Romanū correxerit & rubricauit, Ferē inter alia compendiose scripsisse.

Super sentētiās li. 4. Et quosdam sermones li. 1.
 Et quędā alia. Claruit Imperio vacante. Anno dñi. M. CCLXX.

OTto ep̄s Frisingēsis in Germania Bauarię, & vt qdā scribūt nepos Frederici Imperatoris primi, natiōe theutonicus, quē Pius papa scđus allegans in quadam orōne cōmendat, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secl̄arib⁹ lris nō infime doctus īgenio subtilis, & clarus eloquio. Scripsit quędā nō cōtemnēdę lectiōis opuscula, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis cū gl̄ia trāsmisit. Inter quę extat opus insigne, & omni laude prosequendum.

Historiarum, li. 1. Et alia quę non vidi.
 Claruit Imperio vacante. Anno dñi. M. CCLX.

Petrus Hispanus Portugalēsis, ep̄s Tusculanus, & sacrosanctę Romanę eccl̄ię cardinalis, ac postremo summ⁹ pōtifex, post Hadrianū quintū, vir in medicinis valde eruditus, & in seculari philosophia magnifice doctus, sedit in pontificatu mēsisbus tñ octo. Scripsit medicis nō contemnēda opuscula, de quibus ferunt subiecta.

Thesaurus pauperū li. 1. De problematibus li. 1.
 Canones medicinę, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.
 Et quędam alia. Claruit in pōtificatu sub noīe Iohānis XXI. t̄pibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. M. CCLXXV.

GVilhelmus ciuis Placētinus, medicinę artis doctor eruditus, & Galię l̄r̄az humanitatis nō ignarus, q̄ publico salario cōductus Veronę, multis annis in ea facultate scholā tenuit, & discipulos egregios plures erudiuit. Scripsit huius scię professoribus nō spernēda opuscula, quibus nomē suum tam p̄sentibus q̄ futuris notum effecit. E quibus extat insigne volumen quod p̄notari voluit.

De vniuersa medicina, li. 4. De Chirurgia quoq; li. 1.
 De cęteris nihil reperi. Claruit sub Arnolpho Impatore. Anno dñi. M. CCLXX.

GVilhelmus ep̄s Parisiēsis, p̄ia Aluernus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secl̄aris philosophię nō ignarus, ingenio subtilis, & aper

& apertus eloquio, nec minus cōuersatiōe q̄ scia venerandus, compo-
suit nō pauca eruditōis suæ opera, q̄bus & doctū se oñdens magistrū
& deuotū, nominis sui memoriā reddidit immortalē. De q̄bus subie-
cta ferunt. Volumen infigne prænotatum.

De sancta Trinitate	li. 1.	De primo principio	li. 1.
De Sacramentis,		li. 1.	
Cur deus homo		li. 1.	Ponā adhuc quatuor.
Summa virtutum	li. 1.	Summa vitiorum	li. 1.
De fide & legibus		li. 1.	In ordine diuinaliū fa.
De animabus humanis	li. 1.	De bono & malo	li. 1.
De vniuerso	li. 6.	De professione nouitiorum,	li. 1.
De dono scientiæ	li. 1.	De operibus virtutum	li. 1.
De 30. remedijs tentationū	li. 1.	Cōtra pluralitatē bñficioꝝ	li. 1.
De claustro animę		li. 1.	
De Rhetorica diuina		li. 1.	In sacris ac significati.
De pœnitentia		li. 1.	Secunda tabula post.
De dæmonibus		li. 1.	Postq̄ auxilio dei eo.
In Psalterium,	li. 1.	In Prouerbia Salomonis,	li. 1.
In Ecclesiasten	li. 1.	In Cantica canticorum	li. 1.
In Euangelium Matthæi	li. 1.	Sermones varij.	li. 1.
Eplārum ad diuersos	li. 1.		
Alia q̄q; nōnulla æ didit, quæ ad notitiam meam minime venerunt.			
Claruit sub Frederico Imperatore. II. Anno dñi. M. CCXXX.			
Iohannes Valeis, al's Galensis, natiōe Anglicus, ordinis fratrum mi- norū, vir in diuinis scripturis eruditissimus, q̄ in gymnasio Parisiē si mltro tpe theologiā gloriose docuit, tantæ eruditōis & eloquen- tiæ fuit, vt arbor vitæ sit appellatus. Scripsit mltā præclara opuscula, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis cum gl'ia trāsmissit. Sed pauca eorū ad manus nostras puenerunt. Reperi nāq; volumen in- figne quod p̄dicatoribus verbi dei valde necessariū, & vtile iudico, qd̄ pleriq; communo loquium appellant, eo q̄ de omni statu aliquid cō- tineat, sed ipse prænotauit illud.			
Summam collationum,	li. 7.	Cū doctor siue p̄dica.	
Super sententias	li. 4.		
De ordinatione vitæ	li. 1.	Qm̄ omni negotio tē.	
Manipulum florum	li. 1.	Abstinētia bonū est i.	
In Apocalypsin Iohannis	li. 1.	Sermones varios	li. 1.
De diuersis materijs,	li. 1.	De cæteris nihil reperi.	

Et nota

Et nota q̄ iste Iohānes librū qui d̄r Manipulus floꝝ, cuius prologus incipit: Ruth paupercula, inchoauit, quē morte p̄uentus non finiuit, sed frater Thomas de Hybernia eundē postea cōpleuit. Ipse autē liber sic incipit secūdū ordinē alphabeti: Abſtinentia bonū est in cibo cum gratiæ actione percipere, &c. Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris, Anno dñi. M. CCLXX.

+ Ord. Præd.

G Vilhelmus Duranti eps Minacēsis, Henrici Hostiēsis quondā Gauditor atq; discipulus, quē Speculatorē nuncupāt, doctor i iure peritiss. & ecclesiasticæ obseruatōis valde studiosus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit ad Ottobonum cardinalem S. Hadriani, postea summū pontificē Hadrianū quintū egregiū opus i tribus voluminibus partitū, quod prænotauit.

Speculum iuris, lib. 3 Reuerendo in Christo,
 Rationale diuinorū lib. 8 Quæ cūq; in ecclesiast.
 Repertorium iuris lib. 1. Protoplasti rubigine.
 Et q̄dā alia. Claruit sub Rodulpho Imp. Et cōpleuit opus suū Rationale diuinorū, sicut p se testat. Anno dñi. M. CCLXXXVI.

Iacobus de Beluifio, vtriusq; iuris clarissimus doctor & cautus in terpres, ingenio subtilis, eloquio scholastic⁹, cōsilio & scia profundus, & secularis philosophiæ nō ignarus. Ferē in iure quædā p̄clara scripsisse opuscula, qbus nomen suū ad memoriā posteritatis transmisit. E quibus nullū adhuc videre potui. Fertur autē eius.

In autenticis, lib. 1. De vsu feudorum, lib. 1.
 Additiones in nouellis, lib. 1. Et disputationes variæ. Et alia m̄ta. Claruit sub Rodulpho Impatore. Anno dñi. M. CCLXX

G Vilhelmus Lugdunēsis, ordis fratrū p̄dicatorū, vt ferūt, eiusdē ecclesiæ eps, vir i diuis script. multū eruditus, & seculariū l̄ræ nō ignar⁹, ingenio dulcis & subtilis eloquio, nō curiosus, att̄n cōpositus, i declamādis ad pp̄m sermōibus satis egregi⁹ fuit, d̄r nōnula scripsisse opuscula, qbus & tūc p̄ntes & postea futuros magnifice i-

Super sententias, lib. 4 (struxit. E qbus ferunt.
 Summa virtutum, lib. 5 Cū circa singula vtilia.
 Summa viroꝝ lib. 8 Dicturi de singulis vi.
 Sermones ad pp̄m, lib. 1.

Alia quoq; m̄ta scripsisse d̄r, quæ ad notitiam meam non venerunt.

G Vilhelmus Guarronis, natiōe Anglicus, ordis fratrū minorū, p̄ceptor Iohānis Scoti eiusdē religionis, vir i diuis scrip. satis eruditus, & i philosophia Aristotelica longo studio more theologorum

gorum modernorum valde peritus. Scripsit ingenij sui quædam non spernenda opuscula, quibus se posteritati notificauit. E quibus extant
 Super sententias lib. 4. Quam teste beato Augusti,
 De cæteris nihil vidi.

Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. M. CCLXX.

Gerardus monachus cœnobij S. Quintini in Insula, vir in scripturis sanctis studiosus, & iugi exercitatione peritus, atque in secularibus literis sufficenter instructus, ingenio præoptus & clarus eloquio, scripsit quædam non contemnenda lectiois opuscula, quibus nomen suum presentibus & futuris notificauit. E quibus fertur historia translationis coronæ & partis de cruce domini, quas reliquias Ludouicus rex Franciæ ab Imperatore Constantinopolitano consequutus transfulit Parisios. Scripsit etiam beatæ Helizabæth Lantgrauicæ.

Miracula post mortem, lib. 1. Responsoria & cætus de eadem, lib. 1.
 Et quædam alia. Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. M. CCLXX. Et utraq; literatura varia composuit opuscula.

Vilhelmus Lamarçensis, ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis longo usu & exercitio doctus, atque in seculari philosophia iuxta morem illius temporis satis peritus, ingenio clarus, sermone scholasticus, composuit varia in scripturis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur.

Super sententias, lib. 4. Correctorium operum Thomæ, li. 1.
 Additiones in Bonauenturam, lib. 1. Et quædam alia.
 Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. M. CCLXXX.

Richardus archiepiscopus Remensis in Gallia, ordinis fratrum minorum, in scripturis sanctis egregie doctus, in declamandis ad populum sermonibus nulli doctorum sui temporis inferior, subtilis ingenio, & eloquio clarus, dum multa præclara scripsisse volumina, quibus tunc presentibus se utilem & futuris reddidit notum, sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Feruntur eius

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones quoque de sanctis, lib. 1.
 Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno domini. M. CCLXX.

Vilhelmus de Samuco, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarum non ignarus, ingenio & eloquio clarus, & non minus conuersatione quam doctrina venerabilis. Aedidit magnæ utilitatis plura opuscula, quibus nominis sui memoriâ ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur subiecta, Opusculum quoddam spiritu-

alibus personis nō inutile, quod prænотauit.

Decretales religiosorum, lib. 1.	Super sententias, lib. 4.
In regulam sui ordinis, lib. 1.	Chronica ordinis sui, lib. 1.
Et alia multa. Claruit sub Rodulpho Imp. Anno dñi. M. CCLXXX.	
E gidius de Roma, ordiſratrū heremitarū S. Augustini prior generalis, ac deſide Bituricēſis archieps, btī Thomæ Aquinatis qñ dā auditor, vir ī diuīs ſcrip. eruditiff. & ī philoſophia Ariſtoteli ca nulli ſuo tpe ſecūdus, īgenio ſubtilis, ſermōe ſcholasticus, vita & cōuerſatiōe deuotus. Scripſit multa & pene īfinita opuscula, de quibus ad manus noſtras pauca peruenerūt. Feruntur autē eius ſubiecta	
In Hexameron,	lib. 2.
In Cantica canticorum,	lib. 1. Sonet vox tua in aurib,
In eplāſ Pauli	lib. 14
Super ſententias	lib. 4 Candor eſt enim lucis,
Expoſitio primæ decretaliſ	lib. 1. Firmiter credimus &
De regimine principum	lib. 1. Ex regia & ſacraſſ.
Quodlibeta multa	lib. 1. Quæſtiones propoſitæ,
In officium miſſæ, lib. 1.	De intellectu poſſibili, lib. 1.
Laudes ſapiæ diuinæ, lib. 1.	De ſapiā diuinā in beatis, lib. 1.
De ſubiecto theologiæ, lib. 1.	De bona fortuna, lib. 1.
De corpore Chriſti	lib. 1. Quia inter cætera quæ,
De meſura angelorum	lib. 1. Qd de meſura angelo.
De cognitione angelorū,	lib. 1. Quæſtio, Vtrum ange.
De mortuis, lib. 1.	Diſtinctio articuloꝝ fidei, lib. 1.
De gradibus formæ	lib. 1. Quæſitū eſt de deo.
De prædeſtinatione,	lib. 1. Nobili militi domino.
Theorica de eſſe & eſſentia,	lib. 1. Omne eſſe ve eſt &c.
De generatione & corruptione,	lib. 1. Anima vt teſtatur phi.
De peccato originali,	lib. 1. Ego ſum puluis &.
De formatione humani corporis	lib. 1. In quo ponuntur &c.
De poteſtate eccleſiaſtica, lib. 3	De carcere, lib. 1.
Compendium theologiæ	lib. 6 Veritatis theologiæ.
De renuntiatione papæ	lib. 1. Non ei placebit cum.
Aduerſus corruptorē Thomæ,	lib. 1. Quare detraxiſti ſermo.
Sermones varij	lib. 2
In omnes libros Ariſtotelis.	
Eplæ notabiles. Et alia non pauca.	
Claruit ſub Rodulpho Imperatore, Anno dñi. M. CCLXXX.	

Ganfre

Ganfredus de Trano, subdiaconus ecclesiæ Romanæ, & summi pontificis (vt ferunt) capellanus, vir in iure canonico & philosophia seclari nobilr doctus, ingenio præstans & clarus eloqo, qui inter doctores huiusce facultatis non vltimus suo tpe est habitus. Scripsit nõ spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen suũ posteritati notificauit. E quibus extat summa notabilis & satis vulgata

Super titulis decretaliũ lib. 5. Glosarum diuersitas in. lib. 5.
 Quæstiones variæ, lib. 1.
 Alta quæ cõposuisse dñ, ad notitiã nostrã minime venerunt.

Guido de Baypho, archidiaconus Bononiensis, vir in vtroq; iure peritissimus, ingenio acutus & clarus eloquio, cuius apud huius scientiæ professores vsq; in hodiernũ diem magna perseverat autoritas. Scripsit mltã insignia volumina, quibus memoriã nominis sui (vt ita dicã) reddidit immortalẽ. E quibus pauca ad notitiã meã hucusq; peruenerunt. Reperi em̃ dumtaxat subiecta. Volumen grande & valde notabile quod Rosarium prænotauit

Super decreto, lib. 3. Reuerendo in Christo.
 Super decretalibus lib. 5.
 Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno dñi. M. CCXC.

Thadæus natione Florẽtinus, medicæ artis peritissi. doctor, qui eã scientiã apud Bononiã certis annis publico salario cõductus egregie docuit, & thesaurũ pene incredibile cõgregans, magnã experientiæ suæ famã acquisiuit. Cũ em̃ ab aliquo principe vocaret, nõ minus q̃ quinquaginta aureos pro diurna mercede habere volebat. Ab Honorio papa quarto aliqñ vocatus, nõ prius accedere voluit q̃ centũ aurei illi in diẽ statuerent, qui à grauissima infirmitate curatus decem millia illi aureos condonauit. Scripsit

In amphorismos Hippocratis, li. 1. In prænosticos eiusdem, lib. 1.
 In opus acutoꝝ eiusdem, lib. 1. In Tegni Galieni, lib. 1.
 In Isagogas Iohanniti, lib. 1. De conseruanda sanitate, lib. 1.
 Consilia varia, lib. 1. Et quædam alia.
 Claruit sub Rodolpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXXX.
 Et tandem octogenarius Bononiæ mortuus est.

Iohannes de Parma ex Bononię finibus oriũdus, ordinis fratrum minorum minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, vita & conuersatiõẽ deuotus, & sanctę paupertatis amator insignis, q̃ ex gymnasio Parisiẽsi vbi snias legerat, in generalẽ abfens fuit electus. Feri mltos & varios scripsisse tractatus, qbus nomẽ suũ ad memoriã

ABBAS SPANHEMENSIS

nostram devenit, E quibus ego tantum reperi.

Sup Sententias li. 4 De cōuersatōe religiosoz li. 2.
Claruit Imperio vacante, Anno domini, M. CCLX.

Iohannes Christophori, ordinis fratrum p̄dicatoz, in scripturis longo & cōtinuo studio exercitatus, atq; in seculari philosophia nobil'r doctus, ingenio facilis, & sermone scholasticus, m̄lta in sanctis scripturis fert̄ cudisse opuscula, quoz æditio p̄sentibus tunc vtilē illum futuris reddidit notū. Longo em̄ tpe diuinas l̄ras publice legēdo exposuit, & subtili sensu explicauit, de cuius commentarijs subiecta volumina feruntur, videlicet

In Euange. Matthæi li. 1. In Marcum li. 1.
In Lucam li. 1. In Iohannem. li. 1.
In omnes ep̄las Pauli li. 14 Et alia multa.

Claruit Imperio vacante, Anno domini, M. CCLX.

HAmbaldus natiōe Romanus, sacre theologię professor, & eximius interpres scripturaz, ingenio subtil', & vehemēs, & ad disputandas soluedasq; earundē difficiles quæstiones satis idoneus, fert̄ ad instructionem discipuloz suoz quædam p̄clara scripsisse opuscula, qbus nomen suum notificauit. Inter quæ extant.

Sup Sententias li. 1. Quodlibetorum li. 1.
Claruit sub Rodulpho Imperatore, Anno dñi, M. CCLXX.

Henicus de Gandauo archidiaconus Tornacēsis, natiōe thetonicus, vir in diuinis scripturis, inter oēs doctores sui t̄pis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica valde subtil', t̄tæ opinionis & autoritatis in gymnasio Parisioz extitit, vt doctor solennis p̄ vniuersum Christianū orbē vocatus sit. Erat em̄ ingenio subtil' & in disputatōibus scholasticis acutissimus, quod p̄clara illius testant̄ opuscula. De qbus ego tm̄ reperi ad p̄sens subiecta.

Summam Theologiæ, li. 1. Sup Sententias. li. 4.
De virginitate li. 1. Sacris virginibus cōpi.
Quodlibeta, li. 2. De p̄nitentia li. 1.
In Metaphysicam li. 14. In Physicorum Libros li. 8.

Cetera qdē m̄lta cōposuit, sed ad notitiā meā nō venerūt. Moris sub Adolpho Impatore. Anno dñi, 1293. Indictōe. 6. In festo Ap̄loz Petri & Pauli. Sepultus Tornaci in ecclia sanctæ dei genitricis Mariæ.

HVgolinus p̄iarcha Constātinopolitanus, ordinis fratru heremitarū sancti Angustini, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & satis eruditus, ingenio subtil', sermōe scholasticus moribus

moribus & vita spectabilis, fertur non spernendæ lectionis quædam præ clara scripsisse opuscula, quibus nomen suum ad notitiã posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur inter alia potiora.

Super Sententias, li. 4. Quodlibetorum li. 1.
De differentia idiomatum li. 1. Sermones de tempore li. 1.
Sermones de sanctis li. 1.

Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno dñi. M. CCXC.

Arlotus ordinis fratrum minorum minister generalis natione Ethruscus, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & in seclari philosophia sufficienter instructus, dialecticus subtilis, & acutissimus disputator, quæ magnã doctrinæ suæ laudem varia scribendo est consecutus, in declamãdis ad populum sermonibus excellētis ingenij fuit. Hic fertur comportasse noui & veteris testamenti in vnum.

Concordantias, li. 1. Sermones varios li. 1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Adolphi Impatoris. Anno. M. CCXC.

Iacobus episcopus Genuensis, ordinis fratrum prædicatorum, vir in diuinis scripturis exercitatus, quæ ob earundem crebras allegatões vorago nuncupatur, ingenio promptus, & apertus eloquio, in sermonibus ad populum declamãdis satis idoneus fuit. Scripsit ad utilitatẽ legentium non pauca opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus pauca ad notitiã meam puenerunt, quæ & subieci. Volumẽ magnæ quãtitatis de vita & gestis martirum sanctorum, quod prænotauit. Legendã aureã siue speculum sanctorum, sed iam cõmuniter appellatur legenda seu

Historia Lombardica, li. 1. Vniuersum tempus præsen.

Mariale de sancta Maria li. 1. Cogitãti mihi dies an,

Chronicam Genuensium li. 1.

De opusculi sancti Augustini, li. 1. Sacra scriptura diuini.

Sermones de tempore li. 1.

Sermones de sanctis li. 1. Vestigia eius secutus ẽ.

Sermones quadragesimales, li. 1. Sermones de sancta Maria, li. 1.

Alia insuper nonnulla ædidit, quæ ad notitiã meam non venerunt. Claruit

temporibus Adolphi Imperatoris. Anno dñi. M. CCXC.

Lucas ordinis fratrum minorum, natione Italus, ex Padua oriundus, vir in scripturis sanctis iugi studio exercitatus diuini verbi prædicator egregius, ingenio clarus, & apertus eloquio, non minus opere quæ sermone viam dei populos docuit in veritate, & multorum corda ad amorem Christi spiritu sancto cooperante conuertit. Scripsit non contemnendos quos ad populum habuit,

ABBAS SPANHEMENSIS

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Alia quoque nonnulla scripsisse dicit, quae ad manus nostras non venerunt.

Conradus de Halberstat, natione theutonicus, ordinis fratrum praedicatorum, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis nobiliter doctus, philosophus, & theologus, non inutilis, quippe qui in eafacultate publice legens, multos docuerit, & doctrinae suae laudem ingentem acquisierit. Scripsit quaedam in utraque scia non spernenda opuscula quibus ad memoriae posteritatis nomen suum deductum est. Sed pauca eorum mihi innotuerunt. Reperi enim tantum

Summam studentium,	li. 3.	Hoc opusculum in tres.
De Triuio quoque	li. 1.	In tribus beneplacitum.
Lecturam in Iob	li. 1.	Usque in tempus susti.
Sermones etiam	li. 1.	

In plures quoque Bibliam libros commentarios scripsisse dicit, qui tamen ad manus nostras adhuc minimè venerunt. Hic etiam fert concordantias totius Bibliam noui & veteris testamenti primus ordinasse.

Richardus de Mediauilla, natione Anglicus, ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & tam in philosophia, quam in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, in quaestionibus & dubiis scripturae soluedis subtilis & promptus. Fert multa praecleara scripsisse volumina, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad posterum. E quibus tamen reperi subiecta.

Sup Sententias	li. 4.	Abscodita produxit in.
Sup dif. decreti	li. 1.	Patres nostri omnes subnu.
De ordine iudiciorum	li. 1.	In quatuor Euangelia li. 4.
In Epistolas Pauli,	li. 14.	

Dicit autem quod in plures sacrae paginae libros elegantes commentarios & lecturas adiderit, sed ad manus nostras non venerunt. Claruit tamen in pibus Adolphi Imperatoris & Nicolai papae quartii. Anno domini. M. CCXC.

Nicolaus de Bibera, natione theutonicus, vir in secularibus literis nobiliter doctus, & diuinae scripturae non ignarus, philosophus & poeta insignis, qui apud Erfordiam suo tempore in praecio existens, magnam doctrinae suae gloriam acquisiuit. Scripsit tam metro quam prosa non pauca opuscula, quibus etiam posteris nomen suum notificauit. E quibus ego tantum vidi opus, cuius titulus est occultus, quod carmine & oratione soluta composuit Erfordiae.

De cauendo malo,	li. 1.	Carminis auditor lec.
Epistolarum ad diuersos.	li. 1.	

Claruit

Claruit Erfordix sub Rodulpho Impatore. Anno dñi. MCCXC.
Iohannes Parisiēsis, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ theologus, in scri-
 pturis sanctis doctissimus, & seculariũ lraꝝ nō ignarus, quippe qui
 in vtraq; sc̄ia conscensa magistrali cathedra in gymnasio Pari-
 sienti multo tpe publice docuit & discipulos nō paucos reliquit. Ferē
 quædam præ clara scripsisse opuscula, q̄bus se & præsentibus tũc vti-
 lem, & postmodum futuris cognitum fecit. E quibus ego tantum re-
 peri opus non spernendum.

Super Sententias, li. 4. De ceteris nihil reperi.
 Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXXX.

Nicolaus Gallicus, ordinis fratrū beatæ Marię semp virginis, de
 monte Carmeli, septimus prior generalis, vir doctus & sc̄tus,
 qui posteaq; ordinē suũ viginti ferme annis strenue, prout va-
 luit, rexit, Christi amore officio cedēs ad heremi quietem reuersus
 est, vbi vsq; ad mortē in sancta conuersatōe pseueravit. Scripsit in-
 ter alia opus lugubre statũ ordinis sui deplorans cum ē terra sancta
 fratres fuissent expulsi, quod prænotauit.

Igneam sagittam li. 1. Scripsit & alia.

Claruit t̄pibus Rodulphi Imperatoris. Anno dñi. M. CCLXX.

Matthæus de Aquaspona, ordinis fratrū minorũ, duodecimus
 minister generalis, & postea ep̄s Portuēsis, & sacrosanctę ec-
 clesię Romanę cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissi-
 mus, & in seculari philosophia iuxta morē huius t̄pis magnificē do-
 ctus, cōposuit ingenij excellentis quædam p̄clara opuscula, q̄bus no-
 men suũ longe lateq; notificauit. E quibus extant ista.

Super Sententias li. 4. Inuentarium sententiarum li. 1.

In epistolam ad Romanos li. 1. Sermones plures li. 1.

Et quædam alia. Claruit t̄pibus Rodulphi Impatoris. Anno. M. CCXC.

Vilhelmus Peralt, natiōe Gallicus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ,
 vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atq; in secularibus
 lris maximē, in philosophia Aristotelica satis egregie doctus,
 ingenio promptus, eloquio scholasticus, in declamãdis ad ppl̄m ser-
 monibus excellentis industriæ fuit. Aedidit in vtraq; facultate plura
 instructa volumina, quibus nomē suum nō solum tũc p̄sentibus, sed
 etiã futuris notum fecit. E quibus extant.

Summa virtutum & vitioꝝ li. 2. De eruditōe religiosõꝝ, li. 1.

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.

Et alia complura, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

Gasias

ABBAS SPANHENMENSIS

Garfias natione Hispanus, vir in vtroq; iure exercitissimus, ingenio subtilis, consilio promptus & cautus, & in soluēdis quæstionibus causarū acutus, apud huius facultatis professores suo tempore in pretio habitus, docendo & scribendo nomen suum dilatauit. Fertur em̄ tā ī legibus q̄ in canonico iure plura cōscripsisse opuscula, quæ ad manus nostras non venerunt, Extant eius Super decretalibus lib. 5 Et in legibus plura, Claruit t̄pibus Rodulphi Imperatoris, Anno dñi. M. CCXC.

Nicolaus papa quartus, ordi fratrum minorū, Hieronymus ante vocatus, natione Picens, ex Esculana ciuitate oriundus, sedit post Honoriiū quartū in cathedra Petri annis quatuor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl̄aribus l̄ris nō infime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita & bonitate q̄ doctrina venerabilis. Scripsit satis egregiū opus Super sententias lib. 4 Et quosdam sermones, Fertur etiam in plures Bibliæ libros commentarios vtiles & didisse, Moritur Romæ Imperio post Rodulphi mortem vacante, Anno dñi. M. CCXCI. Indictione quarta.

Bonifacius papa octauus, natione Cāpanus, Bñdictus ante vocatus, sedit post renuntiationē Cælestini quinti in cathedra Petri annis octo, mēsis nouē, vir quidē doctus, sed nimis arrogans & ambitiosus, q̄ pontificatū q̄bus modis acquisierit Chronographi nō tacuerūt. Hic cū esset ī iure pitissimus, videret q̄ nouas causas varietates in foro cōtentioso, q̄ per decretales nō possent determinari, quotidie emergere, cōposuit per tres eruditissimos in iure viros nouas constitutiones, quas appellari voluit Sextum decretalium, lib. 1. Sacrosanctæ Romanæ. Ep̄las plures ad diuersos, lib. 1. Moritur sub Alberto Imperatore. Anno domini. M. CCCIII. Indictione prima, De quo fuerat ante prophetatum, Intrauit vt vulpis, vixit vt leo, mortuus est vt canis, &c.

Guilhelmus Mādagoti archidiaconus Nemasensis & postmodū Ebredunēsis archieps, ac sacrosanctæ eccl̄æ Romanæ demum cardinalis, vir in vtroq; iure peritissimus, vnus eorū q̄ iussu Bonifacii papæ octauī Sextū decretaliū codicē & diderūt, sicut in eiusdē voluminis principio patet. Scripsit in ea facultate nō spernēda opuscula, quibus nomen suū immortalitati consecrauit. E quibus ego tm̄ vidi opus insigne, quod scripsit cū adhuc in eccl̄a Nemasensi archidiaconus.

diaconatus teneret officium, ad Berengarium Beterensis ecclesie succentorem, postea episcopum.

De electione praelatorum, lib. 1. Quia dum electiones in Expositionem eiusdem lib. 1. Cum illius non sum autho.

De ceteris nihil vidi. Claruit sub Alberto Imp. Anno dñi. M. CCC. Berengarius Beterensis ecclesie succetor, & postea eps, ac tandem sacrosanctae ecclesie Romanae cardinalis, ad quem prefatus Guilielmus Mandagoti, cum adhuc ambo essent in minoribus constituti, librum de electionibus praelatorum composuit, alter ex his qui Bonifacio octavo precipiente librum Sextum decretalium coportarunt, vir in eadem facultate iuridica doctissimus, cum adhuc esset succentor, scripsit ad eundem Guilielmum tunc archidiaconum Nemasensem, insigne opus suum per summam Hostiensis secundum ordinem alphabeti, quod cum eiusdem sit quasi elucidarium summam praenotavit

Oculum lib. 1. De sententia excommunicationis, lib. 1. Alia etiam praescripsisse dicitur, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M. CCC.

Richardus de Senis Romanae ecclesiae vicecellarius, & postea diaconus cardinalis tituli sancti Eustachii, doctor utriusque iuris, omnium laude suo tempore celeberrimus, tertius eorum qui Sextum decreta librum iussu Bonifacii papae octavi coportarunt, cuius nomen in principio eiusdem voluminis expressum continetur. Fertur nonnulla in iure scripsisse opuscula, sed nihil eorum ad manus nostras memini pervenisse. Lector meus studiosus illa inquirat. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M. CCC.

Dignus Mugelanus utriusque iuris professor & enucleator insignis ingenio subtilis, & in disputandis enodandisque dubijs & questionibus iuris valde proptus & acutus, quod docendo & scribendo magnam sibi apud omnes Italiae doctores gloriam acquisivit. Aedidit in sua facultate multa praecleara opuscula, de quibus feruntur subiecta. De mandato dñi Bonifacii papae octavi primus scripsit eleganter post archidiaconum Super sexto decretalium, lib. 1. Super Codice, lib. 10 Super. ff. veteri, lib. 24 Super. ff. nouo, lib. 12 Super. ff. inforciati, lib. 14 Consilia multa, lib. 1.

Alla insuper non pauca praeter haec aedidit, quae ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M. CCC.

Iohannes Duns, natione Scotus, ordinis fratrum minorum, Alexandri Alensis Anglici quondam Parisiensis auditor, vir in diuinis scripturis bb studio

studiosus & eruditus, & in philosophia aristotelica doctissimus, & adeo profundus, vt eius scripta paucis sint penetrabilia, & ob id quibus minus vsitata. Edidit quædam instructa volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extant.

Super sententias	li. 4	Cupiētes. Circa prolo,
Quodlibeta quoque.	li. 1	Cunctæ res difficiles.
De cognitione dei.	li. 1	Quia summa nobis.
In metaphysicâ quæstiones.	li. 1	
Sermones de tēpore.	li. 1	Erūt signa, &c. In hoc.
Sermones de sanctis.	li. 1.	

Commentarios in euangeliū & ap̄l̄m scripsisse dicitur, aliosque varios cōposuisse tractatus, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Moritur temporibus Alberti imperatoris. Anno dñi. M. CCCVIII. Indictione sexta. Colonia apud minores sepultus.

Simon monachus Hassligemeñ. ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus & eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio, consilium diui legislatoris nostri Benedicti, quo monachus diuinis scripturas amare iubetur, ita cōuertit in practicā, vt nihil dulcius in hac vita fuerit quàm sacras literas legere, & sanctorum patrum opuscula sedulo studio reuoluere, Abbreuiauit.

Moralia Gregorij papæ.	li. 10.	In Câtica scripsit sermões.	li. 1
Visionē cuiusdā cōuersi.	li. 1.	Sermones plures.	li. 1
Epl̄as etiā ad diuersos.	li. 1	Et alia plura.	

Collegit etiā excerpta de sermōibus b̄ti Gregorij papæ in Ezechielē. De collatiōibus quibus sanctorum patrum ex Richardo sancti Victoris de .12. patriarchis & cōtemplatione, & ex varijs varia nō spernēda.

Petrus de Bella Parthica, natione Burgūdus, vir in iure tam civili quàm canonico peritissimus, ingenio subtilis & acutus, atque in disputandis, enodandisque dubijs & quæstionibus iuris promptissimus. Scripsit in legibus multa p̄clara volumina, quibus nominis sui memoriam ad posteros trāsmisit. De quibus ista ferūtur.

Super Codice.	li. 9.	Super Institutis.	li. 4
Super. ff. veteri.	li. 24.	Sup. ff. nouo.	li. 12.
Sup. ff. Iosfortiati.	li. 14.	Cētū disputationū.	li. 1
Consilia plura.	Et quædam alia.		

Claruit eodem tempore, quo Dinus Mugelanus, sub Alberto imperatore & Bonifacio papa octauo. Anno domini. Mille simo trecentesimo.

REinherus Pifanus, natione Italus ordinis fratrum prædicatoꝝ, vir in scripturis sc̄tis studiosus & eruditus, atq; in iure canonico satis peritus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, consilio cautus, & nõ minus religione q̄ scientia venerabilis, vt fratribus suis in iure minus expertis, in audiendis cõfessionibus p̄beret iter. Scripsit maximã & insignẽ summã de casibus in duobus magnis voluminibus secũdum ordinem alphabeti, quam p̄notauit.

Pantheologiam. li. 2. Absolutio. Circa abso.
Et q̄dã alia. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M. CCC.

Gerardus ordinis fratrum prædicatoꝝ, natione theutonicus, lector cõuentus Leodiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in sermonibus faciendis ad ppl̄m declamator egregius, ingenio clarus & scholastico comptus eloquio. Scripsit valde vtilẽ tractatũ deuotis & religiosis personis, docēs septem dispositiones circa cor faciendas, multaq; ad ædificationem p̄tinẽtia hincinde de scripturis diuinis sagaciter colligēs, quem p̄notauit.

De doctrina cordis. li. 1. Præparate corda v̄ra.
Sermones de tempore. li. 1. Sermones de sanctis. li. 1
Alia insup quædam ædidi, quæ ad notitiã meã nõ venerũt.

Iacobus de Arena natione Parmẽsis, vtriusq; iuris consultus celeberrimus, ingenio profundus, sermone scholasticus, cuius sententiæ in explanãdis legibus, vt Bartholus testatur, tã proprie & congrue fuerũt, vt de mente conditoris iuris semper scribere videretur. Edidit in iure civili multa præclara opuscula, quibus nomen suũ ad memoriam posteritatis perpetuam trãsmisit.

Sup Codice. li. 9. Sup. ff. nouo. li. 24.
Sup. ff. veteri. li. 12. Sup. ff. infortiati. li. 14.
De excusationibus li. 1. Disputationes varias. li. 1
Sed & alia nõnulla ædidi, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit tẽporibus Alberti imperatoris. Anno domini. M. CCC.

Iohannes de sancto Geminiano ordinis fratrum prædicatoꝝ vir in diuinis scripturis studiosus & apprime eruditus, ingenio clarus, & apertus eloquio, in declamãdis ad ppl̄m sermonibus excellentis industrie, magnam doctrinæ & laudem & fructũ in aĩas salute acquisiuit. Scripsit inter cætera.

De similitudinibus rez. li. 1. Sermones de tempore. li. 1
Sermones de sanctis. li. 1. Collationũ diuersas. li. 1
Alia insup quædã scripsisse dicit, quæ ad me nõ venerũt.

Petrus de Dacia, philosophus, calculator, & astronomus, inter omnes sui tps excellētissimus atq; celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, diuinæ scripturæ, & græci sermonis nō ignarus. Fecit multa in astronomia, & arte calculatoria scripsisse opuscula, quæ ad computum ecclesiasticum nō inutilia iudicant, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis destinavit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt.

De calculo seu computo li. 1. Calendarium quoq; li. 1.
Et tabularum suarum li. 1.

Cætera & si multa sint quæ composuit, ad me tamen non venerunt, Claruit tpius Alberti Imperatoris. Anno dñi. M. CCC.

Nicolaus de Neapoli, vir in iure civili peritus atq; doctissimus, in alijs quoq; libris secularibus nobilr instructus, cuius autoritas apud pfectores huiusce facultatis nō mediocriter suo tpe vigebat. Scripsit nōnulla in legib; opuscula, quor; æditōe nomē suū immortalitati cōdonauit. Sed ego subiector; titulos dūtaxat potui inuenire

Super Codice li. 9 Sup. ff. inforciati li. 14
De cæteris quæ cōposuisse dī, adhuc nihil certi potui inuenire. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M. CCC.

Hubertinus de Casali, ordinis fratrum minor; Iohānis de Parma generalis ministri quondā auditor, vir deuotus, & in scripturis sanctis sufficiēter eruditus, cū videret ordinē suū à prima institutione deficere, nouas quasdā sub specie reformatōis separatiōes incepit, & eas à summo pōtifice cōfirmari obtinuit, quæ tñ ad petitiōes custodū & ministro; statim p eundem papā fuerūt reuocata, qm̄ in graue scandalū & scissurā ordinis videbant præsumptæ. Vnde comotus Hubertinus, ordinē Carthusiensū ingressus est. Scripsit valde præclarum, & insigne volumen religiosis & deuotis personis utile, quod prænotauit.

Arborem vitæ crucifixæ li. 5. Vniuersis Christi vere
Sermones & Epistolas. Et quædam alia.

Admonēt nos qdā catholici doctores Hubertinū in p̄fato volumine in certis locis, maxime vbi cāticū Symeonis assumit, caute eē legendū eo qd de quibusdā articulis aliter sentiat q̄ m̄ oim n̄m ecclia. Auctor tñ ipse excusandus est, quia necdū determinatū fuit &c. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M. CCC.

Iacobus de Rauēna prouincia Lotharingiæ oriūsus, vir in iure civili sacriscq; Canonibus doctissimus, & tam in diuinis scripturis, quam

quàm in secularibus lris oim suo tpe facile peritissimus sacræ paginæ professor, philosophus, & dialecticus insignis, q̄ (vt Cinius ait) simpli ci sensu à maioribus tradita ad dialecticū arguēdi modum conuertit. Scripsit in vtroq; iure multa opuscula. E quibus feruntur,

Super Codice li.9. Super. ff. veteri li.24.
 Super. ff. nouo li.12 Super digestis inforciati li.14.
 Disputationes variæ li.1.

Claruit sub Alberto Imperatore, Anno dñi. M. CCC.

A Lanus de Insulis, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris nulli suo tpe secūdus, theologus, philosophus, & poeta celeberrimus, q̄ ecclīastica scholæ Parisius multo tpe gloriose p̄fuit, vbi in omni scīa diuina & humana clarus effulgens, vniuersalis meruit appellari. Scripsit metro & prosa penē ifinita opuscula, q̄bus memoria noīs sui apud posteritatē imortalis facta est. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim dūtaxat subiecta in titulis.

Super Sententias li.4 Quodlibeta quoq; li.1.
 Oculum sacræ scripturæ li.1. Reuerendissimo p̄ri &
 De doctrina quoq; li.1. Oīs scīa suis nititur re.
 In quinq; libros Moyfi li.5.
 In Cantica canticorum li.1. Cū multi ad ornandū.
 De poenitentia ad Byturiceñ. p̄ri li.4. Dei grā Byturiceñ. pa.
 De equiuocis mysticis, li.1. De sex alis Cherubin li.1
 De planctu naturæ li.1. Summam virtutū & vitiōz, li.1.
 De parabolis, li.1. A phcebo phcebe lu.
 De arte prædicandi, li.1. Anticlaudianum li.1.
 De naturis animalium li.1. Sermones plures li.1.
 Epistolarum ad diuerfos li.1.

Fert deniq; in multos bibliæ libros cōmentarios & lecturas insignes edidisse, p̄cipuē in Prophetas, in Euāgeliū, & in Ap̄lm. De q̄bus nihil vsq; potui inuenire. Mirāda quēdam de eo narrant, quibus ego fidem nec astruo, nec temere infringo. Claruit sub Alberto Imperatore, Anno domini. M. CCC.

G Vilhelmus monachus Hassligemeñ. cenobij ordinis sancti Benedicti, natione theutonicus, & aliquādiu in eodem monasterio prior, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatio ne doctus, atq; in secularibus lris sufficienter eruditus, carmine valēs & prosa, æ didit vtroq; scribēdi genere quæ dā nō spernēda opuscula

ABBAS SPANHEMENSIS.

quibus memoriã nominis sui perpetuauit.

Sermones nõ inutiles.

li. 1. Visiones cuiusdã monialis. li. 1

De vita sanctæ Lutgardis

li. 1.

Alia vero quæ cõposuit ad notitiã meam adhuc minime venerūt.

FRãciscus Accursi⁹, natiõne Italus, p̄ria Florẽtin⁹ Accursi doctissi-
mi viri fili⁹, vir & ipse i iure ciuili egregie doctus, atq; in alijs se-
cularis philosophiæ disciplinis multũ eruditus, cui⁹ opa magne
authoritatis extãt apud huiusce facultatis professores, docedo & scri-
bẽdo tpa sua clara reddidit, & nomẽ suũ immortalitati donauit. De
cuius opusculis nihil adhuc videre potui. Ferũtur eius variæ.

In legibus glosule.

Disputationes quoq; li. 1

Et alia plura. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M. CCC.

Martinus de Fano vtriusq; iuris professor & interpres omniũ
suo tpe celeberrimus. Iohãnis Andræ Bononiẽsis p̄ceptor,
ingenio subtilis & eloq;o clarus, in perorãdis causis iudiciali-
bus acutissimus. Scripsit in sua facultate egregia volumina, qbus no-
men suũ etiã posteritati notificauit. E qbus tãtum reperi.

De actionibus.

li. 1

Ego quidẽ Martinus.

De iudicio causarũ.

li. 1

Qm̄ pleriq; principa.

De alijs nihil vidi. Claruit sub Alberto ipatore. Anno dñi. M. CCC

Albertus Patauin⁹, ordĩs fratrum heremitarũ sc̄ti Augustini Egi-
dij romani qndã auditor atq; discipul⁹, vir in diuis scrip. stu-
diosus & erudit⁹, & seculariũ lrarũ nõ ignarus, in declamãdis
ad pplm̄ sermonib⁹ excellẽtis igenij fuit, & multos ab iniquitate ad se-
mitã iustitię sua p̄dicatiõne cõuertit. Scripsit m̄ta p̄clara volumia, q-
bus se & p̄ntibus tunc vtilẽ, & posteris memorabilẽ effecit. De qbus

In Genesim.

li. 1.

In Exodũ. li. 1. (ista ferunt.

In Leuiticum.

li. 1.

In Numeros.

li. 1

In Deuteronomiũ.

li. 1.

In euãgelium.

li. 4

In ep̄las Pauli.

li. 14.

Sermones de tempore.

li. 1

Sermones de sanctis.

li. 1.

Sermones p̄ quadragesimã.

li. 1

Et qdã alia. Claruit t̄pibus Alberti impatoris. Anno dñi. M. CCC.

Dinus de Garbo, patria Florẽtinus, artis medicinæ peritissimus
doctor, atq; in secularis philosophiæ institutiõibus nobil̄r eru-
ditus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Edidit in sua facultate
studẽtibus nõ cõtemnẽda opuscula, quibus memoriã sui nominis
ad notitiã posteritatis trãsmisit. E qbus ferunt.

Cõmentaria in Galenũ.

De malitia variæ cõplexionis. li. 1.

In Hi.

In Hipocra. de natura fœtus. li. 1. Diuersarū quæstionū. lib. 1.
In Auicennā quoq; li. 1. In philosophia etiā varia.

Et quædā alia. Huius pater Brunus ī arte chirurgica peritissim⁹ fuit medicus. q̄ hūc Dinū Thadæo medico Florētino tradidit in ea sc̄ia erudiedū. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M. CCC.

G Vilhelmus de Cumo, natiōe Gallus, iuris ciuilibs cōsultissim⁹ interpretis, ingenio subtilis & clarus eloquio, q̄ in ea facultate suo tpe paucos habuit doctiores docēdo & scribēdo Aurelianense gymnasiū magnifice illustrauit. Edidit professoribus legū nō spernēda opuscula, quibus nomē suum posteris notificauit.

Sup. ff. veteri. li. 24. Sup Codice quoq; li. 9.
Et alia diuersa. Claruit sub Hērico ĩpatore. VII. Anno. M. CCCX.

Iacobus de Viterbio, archieps Neapolitanus, ordinis fratrū heremitarū sancti Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ nō ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, nec minus cōuersatione q̄ scientia venerabilis. Scripsit ad ædificationem legētium nō cōtemnēda opuscula, q̄bus nominis sui memoriā ad posterōs cū gl̄ia transmittit. E quibus ego adhuc nullū videre merui. Fere autem eius ad Clementem papam quintum.

De regimine christianorū. li. 1. Super sentētias. lib. 4.
Quodlibeta quoq; li. 1. Et nōnulla alia.

Claruit temporibus Henrici Lutzelburgēsis imperatoris septimi, & Clementis papæ quinti. Anno dñi. M. CCCX.

Henricus de Bruxellis, monachus Hassligemēsis cœnobij ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus, & cōtinua exercitatioe peritus, philosophus & cōputista egregius, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit nōnulla cōmendanda opuscula, q̄bus suo tpe longe lateq; innotuit. E quibus ferūtur.

De ratione computi. li. 1. Calend. de incētionibus. li. 1.
Et quædā alia, quæ ad notitiā meā adhuc minime venerūt.

Alexander de Alexādria, ordinis fratrū minorū decimus & sextus minister ḡhalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia aristotelica nulli suo tpe secūdus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sensu & intellectu profund⁹. Composuit quædam in vtraq; sciētia opuscula, q̄bus ingenium suum exercitans nomē ad notitiā posteritatis deduxit. E quibus ferūtur.

Super sentētias. li. 4. Quæstiones variæ. li. 1.
In Metaphysicā Aristotelis. li. 12. In libros de anima. li. 3.

In alios

In alios etiam Aristotelis libros commentatus est, & varia scripsit, Claruit sub Henrico Imperatore septimo, Anno dñi, M. CCCX.

Eckardus natione theutonicus, ordiis (vt quā volūt) p̄dicatoꝝ, vir in diuis scrip, eruditus & i philosophia Aristotelica oim suote- pore doctiss, ingenio subtilis & clarus elogo, sed dū nimis philo- sophiā insequeñs, nouitatē terminoꝝ cōtra theologoꝝ consuetudinē vbiq; curiose imiscuit varios errores inducit, iter q̄s extāt decē & se- ptē articuli à summo p̄tifice dānati, & p̄ eūdē magistru Eckardum in fine vitæ reuocati, q̄ in expōne sua sup̄ euāgelii Iohānis m̄ti cō- tinent. Deniq; mḡri theologicæ facultatis gymnasiij Heidelbergēsis Anno dñi, M. CCCCXXX, eosdē errores cū q̄busdā alijs publice cōdēnatos denūtiarūt. Vndecim aut̄ articuli tanq̄ suspecti relictī sūt, q̄ oēs seorsum opusculis eius apponi ad cautelā cōsueuerūt, Nihilomi- nus vbi catholice scripsit, satis profunda & vtilia dogmata dedit. De

Super sententias	lib. 4	(cuius libris reperi,
In Genesim,	lib. 1.	Exordiū hoc scripturæ,
In Exodum,	lib. 1.	Hæc sunt noia & c. quia,
In librum Sapientiæ,	lib. 1.	Diligite & c. Iudex sp.
In Cantica canticorum,	lib. 1.	
In euangeliū Iohannis	lib. 1.	In principio, & c. Aquil.
Super oratione dñica	lib. 1.	Pater n̄r. Ante dñicam,
In capitulo p̄dicatoꝝ sermo,	lib. 1	Ego quasi vitis fructi.
Positionum suarum,	lib. 1.	Benedictus deus & p̄r.
Sermones de tempore,	lib. 1.	Deus pacis ac dilectio,
Sermones de sanctis,	lib. 1.	

Claruit suo tpe in Austria maxime, vbi docendo & p̄dicando fa- mosissimus est habitus, & alia multa conscripsit volumina.

Richardus Malūbra, patria Cremonēsis, Iacobi de Arena quon- dā auditor atq; discipulus, vir in iure Cæsario nō mediocriter doctus, & in philosophia seclari sufficiēter instructus, q̄ leges m̄tis annis in gymnasio Bononiēsi publice docuit, vbi eruditiōis suę laudē nō parua acquisiuit. Qui & si oim doctoꝝ sui tēporis eruditissi- mus fuerit, nihilominus hæresis cōdemnatus fuisse legitur. Scripsit in explanatione iuris ciuilis m̄tra volumina.

Super Codice, lib. 9	Super institutis, lib. 4
Super. ff. lib. 50	Quæstiones varias, lib. 1.
Et alia multa.	

Claruit sub Henrico Imperatore septimo, Anno dñi, M. CCCX.
Lamper-

Lampertinus de Rāponibus, vir in vtroq; iure doctiss. atq; in alijs artibus humanitatis nobilr eruditus, ingenio & eloquio clarus, multarūq; operatione virtutū insignis. Scripsit in ea facultate mlt̄a præclara volumina, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cū ingenti laude transmisit. E quibus feruntur.

Super Codice, lib. 9

Super. ff. veteri, lib. 24

Super. ff. nouo, lib. 12

Super. ff. inforciati, lib. 14

Et q̄dā alia. Claruit sub Henrico septimo. Anno dñi. M. CCCX

Guilielmus de mōte Laudinio, vt ferūt, abbas monasterij Pictauiensis, ord̄is diui patris Bñdicti, vir in diuis scripturis egregie doctus, & secl̄arium l̄r̄arū, maxime philosophiæ Aristotelicæ & iuris pontificij, nō ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus Aedidit magnæ authoritatis plura opuscl̄a, quibus memoriam noīs sui posteris notificauit. De quibus feruntur præcipua

De sacramentis, lib. 1.

Summa de casibus, lib. 1.

Declaratiōes varię. Alia insup mlt̄a in iure max̄ie opuscl̄a ædedit, variasq; glosas canonū ordinauit, de qbus ego nihil vsq; potui inuenire

Vuido Ferrariensis ecclesiæ p̄sbyter, & postea (vt ferūt) ep̄s, vir in diuis scripturis longo studio exercitatus & veterē lectiōe diues, atq; in secl̄ariis l̄ris nobilr doctus, philosophus & poeta insignis. Scripsit tam metro q̄ prosa nō cōtemnendæ lectiōis plura opuscl̄a, quibus nomē suū notificauit. De qbus ego tm̄ volumē carmine scriptū reperi ad Clementē papā quintū sup nouū & vetus testamentū, imitatus Petrū de Riga, quod prænotauit

Margaritam Bibliæ,

lib. 1. Nobile principium ter.

De alijs nihil vidi. Claruit t̄pibus Henrici de Lucselburg Imperatoris septimi, & Clemētis papæ quinti. Anno dñi. M. CCCX.

Petrus de Saxonia, natiōe theutonicus, ord̄is s̄m̄ minorū, ī scrip̄tis erudit⁹, & secl̄aris philosophiæ nō ignar⁹, atq; ī iure canonico nobilr doct⁹, īgenio clarus, sermōe scholasticus, diuini verbi p̄dicator egregius. Scripsit īgenij sui q̄dā p̄clara volumina, q̄ suo t̄p̄e in p̄tio habebant. E qbus extat īsigne opus cōfessoribus vtile

Summa casuum, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis,

lib. 1.

Cætera quæ composuisse d̄r, ad notitiā meā non venerunt.

CRufianus natione Italus, patria Florētinus, Thadæi medici q̄ndā auditor atq; discipulus, vir ī philosophia & medicina doctus quidē & eruditus, sed fortunatus minime, & ob id secl̄o valedi-

ABBAS SPANHEMENSIS.

cens, ordinē Carthusiensū ingressus, artem carnis in medicinā spūs
vtiliter cōmutavit. Scripserat antea in sua facultate nōnulla opuscula
quibus nomē suū notificavit. E qbus extat cōmentum.

In Tegni Galeni. li. 1. Et quædam alia.

Claruit in ordine Carthusiensū tēporibus Alberti imperatoris Ro-
mani. Anno dñi. M. CCC. Et varios tractatus ad spiritalē ædifica-
tionem ptinētes deinceps fertur cōscripsisse.

Petrus de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrum minorū, & ar-
chieps Aquēsis, doctor Parisiensis gymnasi in diuinis scripturis
eruditissimus, & in philosophia Aristotelica scdm cōsuetudinē
huius tps valde perit⁹, ingenio subtilis & disputator acutus, in decla-
mādis ad pplm sermonib⁹ egregius fuit. Scripsit multa p̄clara opus-
cula, qbus nomē suū magnifice dilatauit. E qbus extant.

Sup sentētiās. li. 4. Quia disciplināti hoīs,

Breuiariū bibliæ. li. 1. Venite ascēdamus.

De cōceptiōe sanctæ Mariæ. li. 1. Nōdum erāt abyssi &.

Sermones de tempore. li. 1. Sermones de sanctis. li. 1

Et alia q̄ nō vidi. Claruit añ pōtificatū suū, Parisiis legēs sentētiās, tē-
porib⁹ Ludouici Bauari impatoris q̄rti. Anno dñi. M. CCCXVII.

Gentilis Fulgas medicinæ p̄fessor insignis, atq; in alijs secularis
philosophiæ disciplinis magnifice doctus, cuius in ea facultate
peritia nō modica erat. Scripsit ī medicinis multa vt ferūt egre-
gia volumina, qbus nomē suū nō solū tūc præsentibus, sed etiā po-
steris cū laude innotuit. Sed nihil eorū vidi. Ferūtur autem.

In Auicennā commētariorū. li. 5. Cōtra pestilentia. li. 1.

De febribus quoq; li. 1. De gradibus medicinæ. li. 1

Et qdā alia. Claruit sub Hērico ipatore. VII. Anno dñi. MCCCX.

Dantes Aligerus natiōe Italus, p̄fia Florētinus, vir tā in diuinis
scripturis q̄ in secularibus l̄is oīm suo tpe studiosissimus, & val-
de eruditus, philosophus & poeta nulli sua ætate inferior, inge-
nio subtilis & clarus eloquio disputator omniū acutissimus. Scripsit
& metro & prosa multa p̄clara volumina, qbus nomen suum ad po-
steros transmisit. Pulsus patria oīnibus diebus suis exulauit in Gallia
aliquādiu, & postea apud Aragonū regē, & de sua calamitate varia
composuit. De cuius opusculis ista ferunt.

Comœdiarū li. 1. De monarchia mūdi. li. 1

Epl̄æ plures. Et quædam alia.

Morit̄ tadē exul apud Rauēnā, sub Ludouico Bauaro ipatore IIII.
Anno

Anno dñi. M. CCCXXI. Indictiōe q̄rta. Aetatis vero suę anno 56.

Michael de Cesena, ordinis frat̄ minor̄ decimus & septimus minister ḡnalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, nec minus religiōe q̄ sciētia venerabilis. Edidit in scripturis sanctis expositionum nō spernēda opuscula, q̄bus & tūc præsenti bus & nūc posteris lōge lateq̄ innotu it. De q̄bus adhuc ego paucissima potui inuenire, videlicet.

Sup sentētias.

li. 4. In Ezechielē prophetā. li. 1.

Sermones de tēpore.

li. 1. Sermones de sanctis. li. 1.

In multos biblię libros lecturas & cōmētarios ꝛ didit, q̄s necdū vidī Claruit sub Ludouico impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXX.

Bertrandus ordinis frat̄ minor̄, patria Mediolanēsis ex nobili familia natus, & sacrosanctę ecclīę Romanę vt quibusdam placet, presbyter cardinalis, vir certe in diuinis scripturis egregie doctus, & in philosophia seculari nō mediocriter eruditus, in ser monibus declamādīs ad pplm excellētis ingenij fuit. Scripsit magnę vtilitatis plura opuscula, de q̄bus reperi.

Sup sentētias.

li. 4. Sermones de ep̄lis. li. 1

Sermones euāgeliorum.

li. 1. Videbūt filiū, &c. ver.

Sermones de sanctis.

li. 1. Cætera quę cōposuit ad

notitiā meā adhuc minime venerūt. Claruit t̄pibus Ludouici Bauari impatoris q̄rti, & Iohānis papę. xxij. Anno dñi. M. CCCXXV.

Gerardus de Bononia, ord̄is frat̄ beatę Marię virginis de mōnēte Carmeli, vñdecim^o prior ḡnalis, doctor Parisiēsis, in diuinis scripturis eruditissim^o, ingenio subtilis & clarus eloq̄, nō minus cōuersatōe q̄ sciētia venerādus, q̄ ordinē suū strenue gubernauit annis viginti. Scripsit nō spernēde lectiōis plura volumina, q̄bus memorīā sui noīs etiā ad posteros trāsmissit. E q̄bus ferūtur subiecta.

Sup sentētias.

li. 4. Quodlibeta. li. 1

Quęstiones ordinarię.

li. 1. Sermones de tēpore. li. 1.

Sermones de sanctis.

li. 1. Et alia plura.

Summā theologię p̄clarā inchoauit, quā tñ morte p̄uētus imperfectā dereliquit. Morī sub Ludouico Bauaro impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXVII. Indictiōe. XV. In Auinione sepultus.

Iohannes de Columna, patria Romanus, ordinis frat̄ p̄dicatoꝝ archiep̄us Messanēsis, vir in diuinis scripturis exercitatum habēs ingenium, nec seculariū literar̄ ignarus, historiaꝝ trāsacti t̄pis sagacissimus p̄scrutator. Scripsit ingenij nobilis nō spernēda opuscula

quibus nomē suū posteris notificauit. E quibus extat volumē qđ pno-
Mare historiarum li. 10. Epłæ ad diuersos, li. 1. (tauit.

Alia quoq; nōnulla æ didit, quæ ad notitiā meā minime uenerūt.

Martinus ordinis fratrum pđicatorū, dñi papę urbis Romę pœ-
nitētiarius, & postea (vt ferunt) cuiusdā urbis ep̄s, vir in scri-
pturis sanctis studiosus & eruditus, & seculariū s̄r̄aę nō igna-
rus, in declamādis ad populū sermōibus excellētis ingenij fuit. Scri-
psit quæ dā prę clara opuscula, quibus noīs sui memoriā ad posteros
transmisit. E quibus ego tantum uidi.

Tabulam decreti	li. 1.	Inter alia quæcunq; si.
Chronicam succinctam	li. 2.	Qm̄ scire tpa summo.
Sermones de tempore	li. 1.	Scientes quia hora est.
Sermones de sanctis	li. 1.	Ore cōfessio fit ad salu.
De diuersis miraculis	li. 1.	Quidā pater familias.

De cæteris nihil uidi. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. An-
no dñi. M. CCCXX. Sunt q̄ scribāt hunc Martinū ordinis diui p̄ris
n̄ri Benedīcti extitisse, quos mea sn̄ia noīs Mariani Scoti ordinis no-
stri, cuius supra memini similitudo sefellit, q̄ & ip̄e chronicā scripsit.
Sunt itē alij q̄ Cirsterciensis ordinis collegio eū existimēt aggregā-
dum, quos aut ignorantia reę obfuscauit aut liuor.

Gerardus Odonis, ordinis fratrum minorū, octauusdecimus mini-
ster generalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philo-
sophia scholastica nobil̄r doctus, ingenio subtil̄, sermone aper-
tus, & ad disputandū satis idoneus. Ferē quędā in scripturis sanctis lu-
cubrassē opuscula, de quibus mihi pauca innotuerunt.

Sup Sententias	li. 4.	De Logica quoq;	li. 1.
Quæstiones varias	li. 1.	In Libros Ethicorum	li. 10
In Philosophia morali.	li. 1.		

Hic etiā cōposuit officiū stigmatū scti Frācis̄ci, ordinis minorū insti-
tutoris. In mltos deniq; biblię libros cōmētarios æ didisse d̄f, qui ad
manus n̄ras adhuc minime uenerunt. Claruit sub Ludouico Bauaro
Impatore quarto, & Iohāne papa. xxij. Anno dñi. M. CCCXXX.

Nicolaus de Lyra, natiōe Anglicus, ordinis fratrum minorū, vir in
scripturis sanctis studiosissimus, & lōga exercitatōe peritus, he-
braica lingua ad p̄fectū instructus, ingenio promptus, sermo-
ne scholasticus, nec minus cōuersatōe q̄ scia uenerādu. Scripsit in sa-
cris voluminibus multa p̄ clara opuscula, quibus nomē suū ad notitiā
posteritatis deuenit. Quæ q̄ uilia, q̄q; necessaria sint oībus sacra scri-
pturam

pturam discere cupiētibus nemo melius nouit, q̄ qui se in eorū lectio-
ne exercitauit. Sunt em̄ q̄ eū ob eloquij simplicitatē æstimēt cōtem-
nendū, q̄ mihi vident, & vani, & imperiti, ac sacrę sc̄iæ salutaris philo-
sophię indigni, qm̄ & simplicitatē eccl̄iasticā vituperāt, & verba nō
res amplectunt. De opuscul̄ aut̄ huius deuoti & eruditi viri subiecta

Super Sententias	li. 4.	(ferunt,
In Genesim ad literam,	li. 1.	In p̄ncipio &c. Omis,
In Exodum,	li. 1.	sc̄dm̄ qd̄ dicit Isidorus
In Leuiticum	li. 1.	Vocauit aut̄ Mo. &c.
In Numeros	li. 1.	Locutus est d̄ns &c.
In Deuteronomium,	li. 1.	Declaratio sermonum
In Iosue	li. 1.	Introduces eos & plā.
In Iudicum	li. 1.	Suscitauit d̄ns iudices.
In Ruth	li. 1.	In diebus &c. Hic cōse.
In Regum	li. 4.	Per me reges regnant.
In Paralipomenon	li. 2.	Colligite fragmenta.
In Esdr̄am & Neemiam	li. 3.	Erit sacerdos super sol'
In Tobiam	li. 1.	Hæc oportuit facere
In Iudith	li. 1.	Arfaxat &c. Post hī.
In Hester	li. 1.	In diebus &c. Postquā
In Iob.	li. 1.	Patientiā habe in me.
In Psalterium	li. 1.	Propheta magnus sur.
In Prouerbia Salomonis	li. 1.	Ecce descripsi eā tibi.
In Ecclesiasten,	li. 1.	Verba Ecclesiastes
In Cantica canticorum	li. 1.	Oscule me &c. Expe.
In librum Sapientiæ	li. 1.	Post libros historiales.
In Ecclesiasticum	li. 1.	Omnis sapientia &c.
In Esaiam prophetam,	li. 1.	Hierusalē Euāgelistam
In Hieremiam,	li. 1.	Prophetā in gentibus
In Threnos Hieremiæ	li. 1.	Quō sedet. In p̄æce.
In librum Baruch	li. 1.	Hæc verba &c. Post.
In Ezechielem	li. 1.	Aperti sunt cœli &c.
In Daniele	li. 1.	Danieli aut̄ dedit deus
In duodecim prophetas minores	li. 1.	Duodecim pphetaz.
In Machabæorum,	li. 2.	Et factum est &c. Post
In Euangelium Matthæi	li. 1.	Quatuor facies vni.
In Marcum,	li. 1.	Facies leonis à dextris
In Lucam	li. 1.	Facies bouis à sinistris.

ABBAS SPANHEMENSIS.

In Iohānem.	li. 1	Facies aquilæ defup.
In epl̄as Pauli.	li. 1	Ecce descripti eā tibi.
In Actus ap̄forū.	li. 1	Repleti sunt oēs sp̄iri.
In epl̄as canonicas.	li. 7	Iacobus, &c. Liber iste
In Apocalypsin Iohānis.	li. 1	Oportet te iteꝝ prophe
Sequētia moraliter exposuit.		
In Genesim iteꝝ.	li. 1	Vidi in dextera sedem.
In Exodum.	li. 1	Hæc noia, &c. Per fili.
In Leuiticum.	li. 1	Vocauit, &c. In hoc li.
In Numeros.	li. 1	Locutus est dñs.
In Deuteronomium.	li. 1	Hæc sunt verba, sequitur.
In Iosue.	li. 1	Et factū est, &c. Alle.
In Iudicum.	li. 1	Post mortē, &c. Alle.
In Roth.	li. 1	In diebus vnus iudicis.
In Regum.	li. 4	Fuit vir vnus. Allego.
In Paralipomenon.	li. 2	Adā Seth, &c. In hoc.
In Esdr̄am & Neemiā.	li. 2	In anno, &c. Cyrus iste
In librum Hester.	li. 1	In diebus, &c. Illū ordi.
In librum Iob.	li. 1	Vir erat, &c. Philoso.
In Psalterium.	li. 1	Beatus vir, &c. Sicut.
In Esaiam prophetā.	li. 1	Visto Esaiæ. In hoc.
In Hieremiam.	li. 1	Verba Hiere, &c. Per.
In Threnose iusdē.	li. 1	Quō sedet. Hic incipit.
In Ezechielem		Et factū, &c. In illa pri.
In Daniele.		Anno tertio, &c. Segt.
In. 12. prophetas.		Verbū quod, &c. Segt.
In Euāgelium Matthæi.		Liber generationis Ie.
In Marcum		Initiū euāgelij, &c.
In Lucam.		Fuit in diebus, &c. Inter
In Iohānem.		In principio, &c. Iohan.
In Actus ap̄forū.		Primū, &c. Per hoc.
In Apocalypsin.		Apocal, &c. Sicut di.
In Tobiam quoq;.	li. 1	Tobias ex tribu, &c.
In librū Iudith.	li. 1	Artaxat, &c. Per istum.
In Machabæoꝝ.	li. 2	Et factū est, &c. Per.
In Cātica cāticoꝝ.	li. 1.	De corpe Christi.
Sermones de sanctis.	li. 1.	Sermones de tēpore.
Cōtra Iudæos.	li. 1	Primo quaritur vtrū.

Alia

Alia
Clar
simil

G

pturi
cis ele
gnis.
mēda
De ph
Ad lo
Quo
Qua
De cō
Ad ca
Qua
notiti
& Ioh

A

ta nō f
poster
De pta
Super
De spū
De intr
Deres
In Mar
In Ioh
Super
In ep̄la
In Apo
ex scrip
sed mo
natus e
re quar

Alia insuper nonnulla ædidit, quæ ad manus nostras nondum venerunt. Claruit t̄pibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohānis papæ vice-
simifecūdi. Anno dñi. M. CCCXX.

GVido Perpinianus, patria Cathalanus, ordinis fratrum beatę Ma-
riæ semp virginis de monte Carmeli, duodecimus prior gñalis,
ac deinde Maioricēsis, Eluēsisq; ecclīæ ep̄s, vir i diuinis scri-
pturis eruditissimus, & seculariū s̄ræ nō ignar⁹, ingenio p̄stās & dul-
cis eloqo, disputator acutus, & nō minus cōuersione q̄ sciētia insi-
gnis. Scripsit multa p̄clara opuscula, q̄bus nomē suū posteritati cō-
mēdauit. E q̄bus subiecta feruntur. Opus tripartitū elimatū & isigne
De p̄fectione vitæ catholicæ.

Ad Iohānem papā. xxij.	li. 1.	Sup sentētias.	li. 4.
Quodlibeta sex.	li. 1	In prima nostra dispu.	
Quæstiones ordinariæ.	li. 1	V trū verbū in diuinis.	
De cōcordātia euāgelistæ.	li. 1.	Correctoriū decreti.	li. 5
Ad cardinalē Albanē.	li. 1.	In libros Physicorū.	li. 8
Quæstiones de anima.	li. 1	Alia q̄q; plura cōposuit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit t̄pibus Ludouici impatoris quarti, & Iohānis papæ vice- simifecūdi. Anno dñi. M. CCCXXX.	

AVgustin⁹ de Anchona, ord̄is fratrum heremitarū s̄cti Augustini
vir i diuis scrip. studiosus & erudit⁹, & secularis philosophiæ
nō ignar⁹, ingenio p̄optus, & sermōe scholastic⁹. Scripsit mul-
ta nō spernēdæ lectiōis volumina, q̄bus memoriā sui noīs cōmēdauit
posteritati. De q̄bus subiecta ferunt. Ad Iohānē papā. xxij. Opus nō
De p̄tate ecclīastica. li. 1 Sanctissimo ac reuerē. (paruū.
Super sentētias. li. 4. Quodlibeta quoq;. li. 1
De spū sancto cōtra Græcos. li. 1 De decē chordis. li. 1
De introitu terræ promissionis. li. 1. De potētis animæ li. 1.
De resurrectione. li. 1. In Matthæū. lib. 1
In Marcum. li. 1. In Lucam quoq;. li. 1.
In Iohānem li. 1. Sup Misus est. li. 1.
Super Magnificat. li. 1. In ep̄las Pauli. li. 14
In ep̄las canonicas. li. 7. In Actus ap̄lorum li. 1
In Apocalypsin. li. 1 Et alia complura. Hic volumen insigne
ex scriptis diui patris Augustini inceptit, q̄d milleloquiū p̄notauit,
sed morte p̄uētus imp̄fectū reliq̄t, q̄d postea Bartholomæus vrbi-
natus eiusdē ordinis p̄fecit. Claruit sub Ludouico Bauaro imperato-
re quarto, & Iohāne papa. xxij. Anno dñi, M. CCCXXX.

Petrus

ABBAS SPANHEMENSIS.

Petrus de Apono, natione Italus, patria Patauinus, vir in seclis libris studiosus & eruditus, philosophus insignis, & medicus celeberrimae opinionis, ingenio subtilis, & multarum linguarum notitia clarus, multas res tam in philosophia quam in medicinis opuscula lucubrasset, quibus memoriae suae nomine ad posterum transmissit. Sunt autem quae scribent eum magnum fuisse, & multa per ea suppositiosam artem mira ostendisse, quod an verum sit, affirmare non audeo, quippe quod nihil certi super eo nouerim. Nihil enim de illius opusculis me vel legisse recolo, vel usquam vidisse. De quibus tamen subiecta ferunt. Opus insignis centum & decem differentiis partitum, quod praenotauit

De omnimoda medicina, lib. 1. Ad Iohannem papam, xxij. lib. 1.
In librum Iohannis Mesue, lib. 1. In problemata Aristotelis, lib. 1.
Et quaedam alia. Galenum de cholera nigra, & de regimine sanitatis cum aliis multis tractulit. Claruit sub Ludouico Imp. 4. Anno. M. CCCXX

Sibertus de Beka, natione theutonicus, patria Gelresis, ordinis beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, prior prouincialis Alemanniae inferioris, vir in diuina scriptura eruditissimus, & tam in iure canonico, quam in philosophia Aristotelica egregie doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, quod non minus conuersatione quam scientia clarus suo tempore effulsit. Scripsit quaedam commendanda opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis deducit

Super sententias lib. 4. (xit. E quibus ferunt
Summa censurarum noui iuris, lib. 1. Super regulam ordinis sui, lib. 1.
Et quaedam alia. Ordinale quoque ordinis sui sagaci intentione correxit.
Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris quarti, & Iohannis papae. xxij. Anno domini. M. CCCXX.

Clemens papa quintus, de Vasconia oriundus, Bernhardus Burdegalensis episcopus ante vocatus, sedit post Benedictum undecimum in cathedra Petri annis octo, mensibus decem, vir doctus & strenuus, cuius iussu ordo templariorum vno die per totum orbem deletus fuit, Concilium Viennense celebrauit, in quo multa ad utilitatem ecclesiae constituit. Septimum decretalium librum composuit, quem Iohannes. xxij. eius successor publicauit, sicut in eiusdem principio habet, Qui vulgariter nominatur

Codex Clementinarum lib. 1. Fidei catholicae fundam.
Epistolarum quoque ad diuersos lib. 1. Clemens episcopus seruus seruorum dei.
Moritur Henrico septimo Imperium Romanum gubernante. Anno domini M. CCCXIII. Indictione duodecima.

Petrus de Perpignano, dictus Rimi, natione Cathalanus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & philosophiae scholasticae subtilis explanator, ingenio

ingenio promptus & declamator egregius. Aedidit mltā nō cōtem
nēdā lectōnis opuscula, q̄bus vberem ingenij sui venā exercitās, no-
mē suū etiā posteritati notū fecit. E quibus feruntur

Quæstiones sententiæ, lib. 1.

In toto psalterio, lib. 1.

Sermones varij

lib. 1.

De alijs aut quæ cōposuit, nihil ad notitiā meā vsquā peruenit.

Odericus ordīs fratrum minorū, vir sanctus & eruditus, verbi diuini
predicator egregius, ob cuius feruētissimū amorē peregrina-
tionē assumēs, Asiā & Indiā penetrauit, vbi predicādo & docen-
do fidē Christi euāgelizans, multos ab iniquitate ad semitā iustitię cō-
uertit, cuius sanctissima vita multis signis tā in carne q̄ post mortē cō-
probata est. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula,

Historiā peregrinationis suæ, lib. 1.

Sermones quoq; varios, lib. 1.

Et quasdā epl̄as, Claruit Ludouici Imp. quarti, & Iohānis papæ vi-
cesimisecūdi temporibus. Anno dñi. M. CCC. XX.

Franciscus Maronis, ordīs fratrum minorū, Iohānis Scoti quondā
auditor, vir ī diuinis scripturis eruditiss. & in præceptis philoso-
phorū nobilr doctus, ingenio subtilis, ore facundus, stilo cōpo-
situs, studio continuus, & ad disputādas soluedasq; scripturæ quæ-
stiones satis acutus & valde idoneus. Scripsit ingenij sui nō pauca p̄-
clara volumina, in q̄bus & se doctissimū ostēdit, & nomē suū cū glo-
ria ad posteros trāsmisit. De q̄bus ista feruntur.

Super sententias

lib. 4. Circa procemium primi.

De formalitatibus, lib. 1.

Quæstiones variæ, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Fert etiā ī diuinis volumibus quōsdā cōmētarios, aliosq; diuersos cōposu-
isse tractat, q̄ ad notitiā meā adhuc minie venēit. Claruit tpib⁹ Lu-
douici Bauari Imp. 4. & Iohā. papæ. xxij. Anno dñi. M. CCCXX.

Bonauētura Patavinus, ordīs fratrum heremitarū S. Augustini quō-
ndā prior gñalis, ac deinde sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ tituli
S. Cecilie p̄sbyter cardinalis, vir ī diuinis scrip. eruditus, & secu-
lariū l̄ræ nō ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, non mi-
nus cōuersatiōe q̄ scia reuerēdus, in declamādīs ad populū sermoni-
bus magnæ opinionis, qui cū ecclesiæ libertatē acerrime tueret con-
tra tyrannos, à Carrariensi dño sagitta tandē cōfixus, martyrio co-
ronatus est. Scripsit valde vtilēs & elegantes

Sermones de tempore

lib. 1. Veniet desideratus cum.

Sermones de sanctis,

lib. 1. Mihi autē absit gloriari.

dd Et quæ

ABBAS SPANHENMENSIS

Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCXX.

Guilhelmus Ockam, natione Anglicus, ordiſ fratrum minorum, Iohannem Scoti quondam discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit quædam in scripturis opuscula, quibus nomen suum ad posterum transmissit. Hic contra Iohannem viceſimum ſecundum hærefim fratriculorum damnantem, vna cum Petro Piceno quem Ludouicus Imperator in Idolum erexerat, & Nicolaum quintum appellari fecerat, agens & scribens, eumque hæreticum esse pronuntians, ab eo excommunicatus est. Qui ad Ludouicum Imperatorem æque excommunicatum fugiens, dixit ei: O Imperator defende me gladio, & ego defendam te verbo. Manſit itaque excommunicatus cum excommunicato vsque ad finem vitæ suæ, & in morte tandem absolutus fuit. Scoti magistri sui acerrimus impugnator fuit, & omnia pene illius dicta oppugnauit. Scripsit autem

Contra Iohannem, xxij. de paupertate Christi & apostolorum,

Apologiam, lib. 1.

Super sententias, lib. 4

Quodlibeta etiam,

lib. 1.

De fautoribus hæreticorum,

lib. 7 In omnibus curiosis,

De sacramento altaris, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit Ludouici Imperatoris quarti temporibus, & Iohannis papæ viceſimum ſecundi. Anno dñi. M. CCCXX. Et sepultus est in conuentu ordinis sui, in Norica prouincia, quæ nunc appellatur Bauaria, cuius Imperator Ludouicus antea dux erat.

Alpharus ordiſ fratrum minorum, natione Hispanus, Iohannis Scoti auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, apud Iohannem. xxij. in pretio habitus, contra Guilhelmum Ockam Anglicum scriptis egit & verbis. Aedidit ingenij sui quædam præclara volumina, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmissit. E quibus extat opus magnum & insigne, defectus ecclesiasticarum personarum describens quod prænotauit,

De planctu ecclesiæ

lib. 1.

Speculum quoque regum

lib. 1. In nomine dñi nostri Iesu.

Super sententias, lib. 4

Apologiam, lib. 1.

Et quædam alia. Claruit eodem tempore quo & Ockam sub Ludouico Imperatore quarto & Iohanne papa, xxij. Anno dñi M. CCCXX

Matthæus Syluaticus, patria Mātuanus, genere nobilis, arte & professione medicus, in qua facultate suo tempore præ cæteris multis

& do

& doctus habebat & exptus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit in ea scia nō cōtemnēda volumina, quibus nomē suū ad posteritatis notitiā deduxit. E quibus ego tm̄ vidi opus insigne ad Rupertū Siciliae regem & medicū de oībus simplicibus medicinis & eas; proprietatibus, quod pr̄notauit

Pandecta lib. 1. Aaron gr̄æce, arabice.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCXX.

Iohānes canonicus, ord̄is (vt dicūt) fratrū minorū, Iohānis Scoti quondam auditor atq; discipulus in gymnasio Parisiorum, vir in diuīs scrip. eruditus, & ī seclari philosophia subtilr̄ doctus, iuris q̄q; tā pontificij q̄ Cæsarij nō ignarus. Ferē quædā p̄clara composuisse opuscula, quibus ingeniū exercitans, nomē suū posteris etiam notificauit. Sed ego nihil eorū vidi. Ferunt autem

Super sententias lib. 4. Quæstiones disputate, lib. 1.

Et q̄dā alia. Claruit sub Ludouico Imp. q̄rto. Anno. M. CCCXX.

Drandus de sancto Portiano, ord̄is fratrū prædicatorū, & postea (vt ferunt) Aniciensis ecclesiæ ep̄s, vir ī diuīs scripturis studiosus & eruditus, atq; in philosophia seculari non infime doctus, ingenio promptus & clarus eloquio, declamator sermonū egregius, scriptorū S. Thomæ Aquinatis primo defensor, postea vero accerrimus impuginator, cuius mutationis causa quædā fluctuaga fertur, cui ego fidē nec facile tribuere debeo, nec temere denegare. Scripsit quædam nō spernēda volumina, quibus nomen suū notificauit. De quibus feruntur

Sup sententias,

lib. 4. Est deus in cælo reue.

De instructione cleri

lib. 1. Fratres charissimi & sa.

Summa notabilis, lib. 1.

Quæstiones varię, lib. 1.

Sermones diuersi

lib. 1.

Cætera quę cōposuisse dī, ad notitiā meam adhuc nō venerūt.

Herenus de Boyo, natione Brito, ord̄is fratrū beatę Marię semp virḡis de mōte Carmeli, vir vndecūq; doctiss. sacrę pagine in signis p̄fessor, acuti & vehemētis ingenij, ad soluēdas q̄stiones scripturæ satis idoneus. Ferē nō nulla p̄clara scripsisse opuscula, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cū gloria transmisit. E quib; inuenit opus insigne, vt sui ferūt

Sup sententias, lib. 4.

Et varię quæstiones.

Sed & q̄dam alia composuisse dicit, q̄ ad notitiā meam nō venerūt.

dd 2

Rupert

Rupertus ordinis fratrum predicatorum, vir in diuinis scripturis longa exercitatioe doctus, & philosophiae scholasticae subtilis, & profundus interpret, disputator acutus & declamator egregius, ingenio acutus, sermone scholasticus. Aedidit quaedam non contemnenda opuscula, quibus ingenium fructuose & vtiliter exercitans, nomen suum non tantum praesentibus, sed & futuris notificauit. E quibus extant,

Super Sententias li. 4. Sermones de tempore li. 1.
Sermones de sanctis li. 1.

Multos praeterea libros Aristotelis commentarijs elegantissimis exornauit, Claruit sub Ludouico Imp. quarto, Anno dñi. M. CCCXX.

Astefanus de Ast. ordinis fratrum minorum, vir in diuinis scripturis nobiliter doctus, pius, & iurista insignis, scia clarus, ingenio profundus, consilio cautus, sententia certus, sermone compositus. Fertur ingenij sui excellentis varia cudisse opuscula, quibus nomen suum tam praesentibus quam futuris notificauit. E quibus ego tantum vidi necessariam.

Summam de casibus li. 8. Dicturi ergo in hoc pti.
De ceteris nihil vidi. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto, Anno domini. M. CCCXXX.

Iohannes de Alerio, natione Tholosanus, ordinis beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, tertiusdecimus prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & non minus religionis feruore quam eruditioe venerabilis, ordinem Carmelitanum nouem annis strenue gubernauit. Aedidit nonnulla praecleara volumina, quibus abundantem ingenij sui venam ostendit. E quibus extant.

Super Sententias li. 4. Lectura in ecclesiasticum li. 1.
Et alia plura. Electus fuit in generalem ordinis sui in monte Pessulano in capitulo generali, die Pentecostes sub Ludouico Imp. quarto, & Iohanne papa. XXII. Anno dñi. M. CCCXXI. Indictione. III.

Iohannes de Regno, natione Gallus, ordinis fratrum beatae Mariae semper virginis de monte Carmeli, conuentu Tholosanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularis eruditiois non ignarus, ingenio promptus, sermone scholasticus, in declamandis sermionibus ad populum egregius. Aedidit multa praecleara volumina, quibus nomen suum etiam posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Super Sententias li. 4.
In Euangelium Matthaei li. 1. Sermones de tempore, li. 1.
Sermones de sanctis li. 1. Quadragesimale li. 1.

Cetera vero quae composuisse dicuntur, ad notitiam meam non venerunt.

Stepha

Stephanus de puincia, ytriusq; iuris p̄fessor & interpres eximius & tā in diuīs scripturis q̄ in secl̄arib⁹ l̄is sufficiēter instructus, īgenio & eloq̄o clar⁹, cui⁹ eruditio apud cōtēporaneos suos cōprobata erat. Scripsit q̄dā nō negligēda volumīa, q̄bus ingeniu⁹ gloriose exercitās etiā nomē suū ad notitiā posteritatis cum laude trāsmisit.

Super Clementinis li. 1. (E q̄bus est opus insigne.)

Quæstiones variæ li. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit circa tpa Ludouici Imp. quarti. Anno dñi. M. CCCXXX.

Iohānes Andreas, natiōe Italus, p̄f̄a Bononiēsis, iurecōsult⁹ oīm admiratōe celeberrim⁹ fons canonū, & dubioꝝ cautissim⁹ inter p̄s ingenio clar⁹, sc̄ia p̄fund⁹, eloq̄o cōpositus, q̄ cōtra cōsuetudinē hoīm n̄ri t̄pis, q̄uis vxoris eēt vinculis alligatus, incredibile tñ studiū l̄is impēdit, vt nihil illi dulcius, q̄ scribere aliq̄d ad posteritatis ædificationē eē potuerit, q̄d eius p̄clara volumīa testant, q̄bus nomini suo memoriā cōparauit æternā. De q̄bus ego pauca merui videre.

Super decretales li. 5.

Super. vi. decretalium li. 1. Quia præ posterus est.

Super nouellis dupliciter li. 2.

Inspeculum additiones li. 1. Ego Iohannes An.

Mercuriale prænotatum li. 1.

Summa de spon. & matrimo. li. 1. Qm̄ frequēter in foro.

Super Clementinis li. 1. Iohannes: Gratosum.

De laudibus sancti Hieronymi li. 4. Hieronymū iugiter al.

De arbore consanguinitatis li. 1. De cæteris nihil vidi.

Morit tandē ex peste Bononię sepultus, sub Carolo Impatore q̄rto, & Clemēte papa. VI. Anno dñi. M. CCC. XLVIII. Indictōe. I.

Cinus Pistoriensis, ex nobili Symbaldorū familia natus Dini Mugelani clarissimi viri quondā auditor atq; discipulus, & Iohannis Andreæ familiaris amicus, vir certe in iure ciuili oīm suo tēpore doct̄issimus, ingenio subtilis, sc̄ia promptus & vberimus. Aedit multa in ea facultate opuscula, q̄bus nomen suum ad posteritatis notitiā trāsmisit. De quibus ista feruntur.

Super Codice li. 9. In prima parte. ff. veteris, li. 1.

In secunda parte, li. 1. Additiones in reliquis li. 1.

Et alia plura. Claruit sub Ludouico Imp. q̄r. Anno. M. CCCXXX.

Monaldu ordinis frat̄rū minoꝝ theologus & iurista eruditissimus, ingenio subtilis, sc̄ia cautus, sermone scholasticus, in declamādis sermonibus ad populum excellentis industriæ vir.

Aedidit pro vtilitate simpliciū etiam doctis nō spernenda opuscula, quibus & tūc præsentibus & lōgo postea futuris vtiliter prouidit. De quibus subiecta feruntur necessaria & perpulchra,

Summa iuris canonici li.1. Qm̄ ignorans ignora.
 Quæstiones sententiæ li.4 Sermones varij, li.1.
 Et alia complura, quæ ad notitiam nostram minimè venerūt.

OLdradus de Laude, natiōe Italus, Dini Mugelani viri doctissimi omi quondam auditor, & Iohānis Andreæ amicissimus, vir in vtroq; iure peritissimus, philosophiæ quoq; disciplinis optime imbutus, q̄ multis annis cōsistorialis aduocatus extitit, & magna eruditōis suæ laudem & gl̄iam acquisiuit. Scripsit in vtroq; iure nōnulla præclara opuscula, q̄bus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus vidi tantum.

Confiliorum volumen, li.1. In nomine dñi Amen.
 De ceteris nihil vidi. Ferf in iure civili mltas post se lecturas reliq̄sse, q̄s necdū vidi. Claruit sub Ludouico Im. 4. Anno. M. CCCXXX.

Iohānes de Blomēdal, natōe teutonic⁹, ordinis fratrum minorū, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl̄aris phiæ nō ignarus, ingenio p̄stās & clarus eloq̄o, in declamādīs sermonibus ad populū doctor egregius fuit. Scripsit p̄ edificatiōe fidelium nō sperneda volumina q̄b⁹ nomē suū posteris notificauit de q̄b⁹ ego tm̄ adhuc reperi

Sermones de tempore li.1. Sume arma tua phare.
 Sermones de sanctis li.1. Sermones p̄ quadragesimā li.1.
 Claruit sub Ludouico Bauaro Imperatore quarto, & Iohāne papa. XXII. Anno dñi. M. CCCXXX.

GVido de mōte Rotherij, vir in scrip. sc̄tis admodū studiosus, & vetet̄ lectōe diues, ingenio clarus, sermone scholasticus. Scripsit ingenij sui nō cōtemnēda opuscula, q̄bus memoriā noīs sui etiā apud postros notā fecit. E q̄bus ego diuulgatū illud opus p̄ imp̄stūrā tm̄ vidi, q̄d p̄ simpliciū directōe sacerdotū cōponēs p̄notari voluit. Manipulum curatorum li.3. Qm̄ sicut dicit pphe. Alia reperire nō potui. Claruit t̄pibus Ludouici Imperatoris quarti, & Iohānis papæ. XXII. Anno dñi. M. CCCXXX.

Iohānes de Lignerij, phūs, & astronomus oīm suo t̄pe celeberrimus, q̄ hāc disciplinā à memoria hoīm iā penè abrasam magnificè instaurauit, in gymnasio Parisiēsi eruditōis suæ laudes ingētes acquisiuit, vbi huiusce facultatis cooperatores & cōsocios habuit, viros mathematicę sciæ doctissimos, Iohannē de Saxonia, Iohannē de Muria

Maris, & Bernardū philosophos, & astronomos insignes, q̄ & ipsi varia opuscula cōscripserūt. De opusculis aut̄ huius Iohānis de Ligne-
rijs quanq̄ multa & p̄clara scripserit, paucissima vidi, scilicet

Canones primi mobilis li. 1. Cuiuslibet arcus positi
Tabulas eiusdem li. 1. De Sphæra quoq; li. 1.

De ceteris nihil reperi. Claruit t̄pibus Ludouici Bauari Imp̄a. quarti
& Iohānis papæ. XXII. Anno dñi. M. CCCXXX.

Iohānes Danck de Saxonia, natiōe teutonicus, Iohānis de Ligne-
rijs supradicti cōtemporaneus, & studioꝝ eius cōsocius, vir vn-
decūq; doctissimus, philosophus, & astronomus, inter omnes sui
t̄pis celeberrimus, ingenio subtilis, & prætās. Aedidit multa p̄clara,
& admiranda opuscula, q̄bus nomē suū cum gl̄ia transmisit ad poste-
ros. Sed ego hucusq; paucissima inueni.

Canones Eclipsales, li. 1. Eclipsis solis quātitatē

Canones tabularum li. 1. Tempus quarti aspe.

De astrolabio, li. 1. De incensionibus li. 1.

Claruit t̄pibus Ludouici Imperatoris quarti, & Iohānis papæ. xxij.
Anno domini. M. CCCXXX.

Petrus de Palude, natiōe Gallus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, vir in
diuinis scripturis eruditus, ac secularis philosophiæ, & iuris Ca-
nonici non ignarus, disputator acutus, & declamator egregius.
Aedidit quædam p̄clara in scripturis sanctis volumina, q̄bus nomen
suum immortalitati condonauit. E quibus feruntur.

Sup Sententias li. 4. Quæstiones variæ, li. 1.

Et diuersi sermones, li. 1. Et alia multa.

Multos etiā bibliæ libros suis cōmētarijs ornasse d̄r̄ & exposuisse.

Iohānes Calderini, natiōe Italus, patria Bononiensis, Iohānis An-
dreæ quondā auditor atq; discipulus, canonici iuris professor, &
celeberrimus interpres, philosophiæ secularis, & diuinæ scriptu-
ræ nō ignarus, ingenio promptus, & apertus eloquio. Scripsit in sua
facultate nō pauca volumina, q̄bus ingenium suum sedula exercitatiōe
comprobās, ad memoriā posteritatis nomen suum transmisit. E qui-
bus reperi opus magnum & insigne tribus voluminibus non paruis
distinctum, quod prænotauit.

Repertorium iuris li. 1. A. Hæc dictio à iterdū

Super decretalibus li. 1.

De interdico ecclesiastico li. 1. Quāuis dubia p̄la circa

Consilia multa li. 1. De alijs nihil vidi.

Clarui-

ABBAS SPANHEMENSIS

Claruit sub Ludouico Bawaro Imperatore quarto, & Benedicto pa-
pa. x. Anno dñi. M. CCCXL.

PAulus de Lyazarijs, Iohānis Andrea Bononiēsis auditor, & Io-
hānis Caldriini cōdiscipulus, vir ī vtroq; iure peritissimus, & phi-
losophoꝝ p̄ceptis nobilr̄ instructus, ingenio & eloquio clarus,
qui inter doctores iuris suo tpe nō minimus erat. Scripsit inter caete-
ra ingenij sui opuscula infigne volumen, quod dicit̄,
Super Clementinis lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bawari Imperatoris quarti, & Bene-
dicti papæ duodecimi. Anno dñi. M. CCCXL.

LVpoldus de Bebeburg, ep̄s Bambergēsis, natiōe theutonicus, &
(vt ferūt) Iohānis Andrea Bononiēsis quondā auditor iure cō-
sultus celeberrimus, & tā in diujs scrip. q̄ in secularibus lris no-
bilr̄ doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Aedidit nō spernendæ
lectionis opuscula, quibus nomen suū ad notitiam posteritatis cū ingē-
ti gloria transmīsit. E quibus extat opus infigne de zelo Christianæ
religionis veteræ principum.

Germanoꝝ lib. 1. De iuribus Imperij Romani, lib. 1.
Et quædā alia in diuerfis materijs volumina, quæ ad me nō venerunt.
Claruit temporibus Ludouici Imperatoris quarti, & Benedicti pa-
pæ. xij. Anno dñi. M. CCC. XL.

Nicolaus Mutinēsis, vir in vtroq; iure & ī legibus præcipue no-
biliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sciētia &
cōsilio cautus vt posteris ingenij sui monimēta reliqueret. Scri-
psit ī ciuili iure quædā præclara volumina, qbus se præsentibus tunc
vtilem, futuris aut̄ fecerat notū. E qbus ferūtur

Super Codice, lib. 9 Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib. 12 Super. ff. inforciati, lib. 14
Et quædā alia. Claruit t̄pibus Ludouici Bawari Imp. quarti, & Bene-
dicti papæ. xij. Anno dñi. M. CCCXL.

LApus de Castellione, abbas S. Miniatis, ord̄is diui patris Bene-
dicti, iure cōsultus iter omnes sui t̄pis eruditiss. & philosophoꝝ
disciplinis ab ineunte (vt aiūt) ætate imbutus, ingenio clarus, elo-
quio scholasticus, & disputator quæstionū scholasticaliū egregius,
cuius autoritas apud iuristas nō minima cēsenda est. Scripsit in sua
facultate plura opuscula, de qbus extat opus infigne
Allegationū suarū, lib. 1. Super Clemētinis, lib. 1.
Et alia cōplura. Claruit t̄pibus Ludouici Impe. quarti, & Bñdicti
papæ

papæ. xij. Anno dñi. M. CCCXL.

Gvericus abbas Igniacēsis, vir ī diuīs scrip. nō infime doctus, ingenio facilis, elogo dulcis & cōpositus, & ad psuadēdū satis idoneus, nō minus cōuersatiōe & regularis obseruātiæ amore q̄ sciētia scripturaz īsignis. Scripsit pro ædificatiōe simpliciū & deuotiorū fratrum nō cōtēnēda opuscula, q̄bus ouīū Chrī pastorē se vtilē fide lēq; exhibēs, nomen suū etiā posteris notificauit. E q̄bus ego reperi tm̄ opus sermonū de tpe & sanctis p̄ anni circulū, quos habuit Ad fratres suos, lib. 1. Saluatorem expectamus, Epistolas etiam scripsit.

De cæteris aut̄ quæ cōposuisse dī, nihil vsquam potui inuenire.

Henricus de Vrimaria, ordīs fratrum heremitarū S. Augustini, natione (vt ferūt) theutonicus, vir in scripturis sanctis à puericia studiosissimus, & multū eruditus, in philosophia Aristotelica nulli suo tpe secūdus, qui multis annis in gymnasio Parisiensi doctor egregius extitit, & celebri doctrina insignis effulsit. Scripsit mlt̄a p̄ clara volumina, de quibus feruntur esse subiecta

Super sententias, lib. 4

De decem præceptis,

Flores ex collatione patrum,

De perfectione hominis, lib. 1.

De quadruplici instinctu,

De exemptione, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1.

In libros Ethicorum, lib. 10

Quodlibeta quoq; lib. 1.

lib. 1. Audi Israel præcepta.

lib. 24 Quia multa prædicabi.

De incarnatione verbi, lib. 1.

lib. 1. Semen aliud cecidit in.

Expositio decre. de cele. mis. li. 1

Sermones de sanctis, lib. 1.

Et alia multa.

Claruit tēporibus Ludouici Imperatoris quarti, cognomēto Bauari, & Benedicti papæ. xij. Anno dñi. M. CCCXL.

Bartholomæus de Osa, p̄ria Pergomēsis, vir ī diuīs scrip. studiosus, & ī secularibus l̄ris egregie doctus, philosophus & historiographus īsignis, ingenio p̄stans & clarus eloquio. Feri nōnulla excellētis doctrinæ cudiſſæ volumina, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis transmisit. In quibus præcellit opus Historiarum inſigne lib. 16

Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL

Bartholomæus Pisanus, ordīs fratrum p̄dicatoz, vir in diuīs scrip. eruditus, & in vtroq; iure peritiss, ac in philosophiæ secularis sciētia nobilr̄ doctus, ingenio clarus, sermone apertus, sciā & cōfiliō cautus. Fertur quædā præ clara cōscripsisse opuscula, de q̄bus ego

ABBAS SPANHEMENSIS.

vidi tantū summā, quā Pisanā vocant, opus profecto non abijciendū, cuius ante paucos annos magnus erat vsus apud plebium cōfesso res, quam author prænotauit
Summā magistruciam, lib. 1. De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Imperatore quarto, & summam suā (vt ipse testatur) perfecit. Anno dñi. CCCXXXVIII.

Albertus Brixianus, ordiſ fratrum prædicatoꝝ, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & in vtroq; iure nō infime doctus declamator quoq; sermonum egregius, & nō minus sanctus q̄ eruditus, quippe qui miraculis in vita etiā coruscasse perhibet. Scripsit inter cætera ingenij sui monumenta, notabilem
Summam de casibus, lib. 1. Sermones varios, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Lvdolphus ordiſ Carthusiēsis i domo Argētīn. natione teuthonica, Saxonica terra oriūd⁹, vir i diuīs scrip. studiosus & erudit⁹ & seculariū lſar; nō ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis & cōpositus, vita q̄q; & cōuersatione insignis, æd didit magnæ deuotionis & profundę eruditōis q̄dā p̄clara opuscula, quibus ingeniū nobilr exercitās, nomē suū immortalitati condonauit. E quibus ego vidi tm̄ subiecta.
Volumē magnū & insigne super euangelio, quod prænotauit
Vitam dñi Iesu lib. 2. Fundamentum aliud ne,
In psalterium quoq; lib. 1. Sicut olim manna ha,
Feruntur eius & alia.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto, Anno dñi. M. CCCXXX.

Hermannus de Schildis, ordinis fratrum heremitar; sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosiss. & valde peritus, ingenio præstans, & non minus vita q̄ eruditione & scientia insignis, æd didit multa præclara volumina, quibus abundantē ingenij sui venā ostendit, & nomen suū ad posteritatis notitiam cū ingenti laude & gloria transmisit. E quibus subiecta feruntur

Sup primo sententiar; lib. 1.

Hexameron duplex, lib. 2.

De materia Canticoꝝ, lib. 1.

Super Aue Maria, lib. 1.

De quatuor sensibus scripturę, li. 1.

Manuale sacerdotum, lib. 1.

Clastrum animæ, lib. 1.

In Genesim lectura, lib. 1.

In Cantica canticoꝝ, lib. 1.

Sup oratōe dñica dupliciter, li. 2.

Breui loquium, lib. 1.

Expositionis missæ, lib. 1.

De vitijs capitalibus, lib. 1.

De conceptione S. Mariæ, li. 1.

De mo

De modo studendi, lib. 1. Introductorium iuris, lib. 1.
 De vera & falsa amicitia, lib. 1. De horis canonicis, lib. 1.
 De quinque sensibus, lib. 1. De. xliij. mansionibus, lib. 1.
 Contra flagellatores, lib. 1. De comparatione missæ, lib. 1.
 De diuisione philosophiæ metri, li. 1. Super. c. Omnis vtriusq;, lib. 1.
 Sermones varij, lib. 1. Collationes prædicabiles, lib. 1.
 Quæstionū diuersarum, lib. 1. In rhetoricam Aristotelis, lib. 1.

Alia in sup mltæ æ didit, q̄ ad notitiã meã nõ venerūt. Claruit t̄pibus
 Ludouici Imp. quarti, & Bñdicti papæ. xij. Anno dñi. M. CCCXL

G Vilhelm⁹ de Kayotho, ord̄is fratrum prædicatoꝝ, prior puincialis
 in Frãcia, vir i diuīs scrip. eruditus, & tã i iure canonico q̄ i phi-
 losophia scholastica nobilit̄ doct⁹, ingenio subtilis & clar⁹ eloq̄o
 in declamãdis sermõibus ad ppl̄m excellētis ingenij. Scripsit q̄dã non
 spernēda opuscula, q̄bus nomē suū ad notitiã posteritatis cū laude
 transmisit. Summã Iohannis teuthonici, quæ confessorum dicitur,
 Abbreuiauit lib. 1. Quid est symonia, dic.
 Sermones diuersos lib. 1.

Cætera quæ composuit, ad notitiã meam minime venerūt.

Petrus de Casa Lemouicensis, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp
 virginis de monte Carmeli, decimus & quartus prior generalis,
 deinde vero ep̄s Basionensis, ac postremo (vt ferunt) patriar-
 cha Hierosolymitanus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, inge-
 nio promptus & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad po-
 pulum doctus & facundus. Aedidit quædã præ clara volumina, qui-
 bus nomen suū ad notitiã posteritatis trãsmisit. E quibus feruntur,
 Super sententias, lib. 4. Sermones de tempore, lib. 1.
 Sermones de sanctis, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit & i priorē gñalē ord̄is sui electus fuit de cõuētū Lemouicēsi,
 sub Ludouico Im. q̄rto, & Iohanne papa. xxij. Anno dñi. M. CCC
 XXX. Indi. ct. 13. Rexit ordinē suū strenue annis duodecim.

Paulus de Perusio, ord̄is fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mon-
 te Carmeli, vir i diuīs scrip. studiosus & doct⁹, atq; i seclari phi-
 losophia sufficiēter instruct⁹, ingenio subtilis, sermõē scholasticus.
 Aedidit magnę autoritatis nõnulla opuscula, q̄b⁹ luculētū ingenij ex-
 ercitã, nois sui memoriã cū igēti gl̄ia trãsmisit ad poste. E q̄b⁹ extat
 opus celeberrimū & prope diuinū, q̄d i gymnasio Parisiēsi recitauit
 Super sententias lib. 4. Circa primū sententia.
 Quodlibeta quoq;, lib. 1. Et quædam alia,

Claruit Parisijs & suā lectionē cōpleuit sub Ludouico Bauaro Impa.
q̄rto, & Clemēte papa sexto. Anno. M. CCCXLIII. Indictōe. 12.
Et nō diu p̄ eādē lectionē suā Parisi⁹ mori, & ibidē in cōuētū sepeli.

Bernardus Parentinus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, vir in diuinis
Scripturis studiosus, & longa exercitatioe peritus, atq; in schola
sticis disciplinis nō mediocriter doctus, ingenio subtili, & clarus
eloquio, in declamādis sermonibus ad pplm̄ excellentis opinionis.
Scripsit ad instructionē simpliciū sacerdotū quēdā nō spernēda volu
mina, qbus nomē suum ad posteros trāsmissit. E qbus extat.

Expositionis missæ li. 1. Qm̄ clamat Sapiens.
Sermonum variorum, li. 1. Et alia complura.

Claruit sub Ludouico Imperatore q̄rto. Anno dñi. M. CCCXL.

Osbertus natiōe Anglicus, ordiis beatæ Mariæ semp virginis de
mōte Carmeli, vir certe in scripturis sanctis eruditissimus, & in
seculari philosophia egregie doctus, acuti & vehemētis inge
nij, eloquij scholastici, in disputādis solūē disq; quæstionibus scriptu
ræ subtili. Scripsit quædam p̄clara opuscula, qbus memoriā sui po
steris commendauit, de quibus extant.

Super Sententias li. 4. Cōclusio vna, p̄posita.

Determinationes variæ li. 1. Quærit vtrum expu.

Sermones quoque varij li. 1.

Cætera quæ cōposuit ad notitiā nostræ lectōis non peruenerunt.

Iohannes Estuidi, natiōe Anglicus, vir in secularibus lris omniū
sui t̄pis facile doctissimus, philosophus, & astronomus nulli secu
dus, ingenio p̄stās, & dulcis eloquio. Scripsit ingenij sui quædā
p̄clara opuscula, qbus nomē suū ad notitiā posteritatis transmisit.
E quibus extat opus insigne astrologiæ iudicialis, de accidētibus mū
di, quod vulgo appellatur.

Summa Anglicana, li. 2. Intentio mea in hoc li.

De ceteris nihil vidi. Claruit & compleuit eandē summā, sicut in eius
principio fatet sub Carolo Imp. q̄rto, & Clemēte papa sexto. Anno
dñi. M. CCCXLVII. Indictōe. XV. XVIII. Cal. Ianuarij.

Bernardus abbas monasterij Cassinēsis, ordinis diui p̄s B̄d̄icti
vir in diuis scripturis studiosus & eruditus, & seculariū l̄ræ nō
ignarus, ingenio p̄stās, & vita p̄clarus, ac regularis obseruatiæ cul
tor, & ppagator insignis. Scripsit ad ædificatiōem monachoz; quēdā
p̄clara opuscula, qbus nomē suū notificauit, De qbus extāt subiecta.
Speculum monachorum li. 1.

In regu

In regulam sancti Benedicti li. 1. Legitur in Prouerbijs.
 De præceptis regularibus li. 1. Sermones ad fratres li. 1.
 Alia quoq; multa cõposuisse dicitur, quæ ad nos minime peruenerunt.

Symon de Cremona, ordiſ fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & liberalium artium non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad populum satis egregius, quippe quod Venetis multo tempore huic insudauit officio, ubi verbo & exemplo plurimos erudiuit. Scripsit ad instructionem simplicium prædicatorum non spernenda opuscula, de quibus extant subiecta. Ad Antonium Germanum suum presbyterum Sermones.

Super Euangelia, li. 1. Leuate capita vestra quoniam.

Super Epistolas quoque, li. 1. Abijciamus opera tene.

Cætera quæ cõposuit, ad notitiam nostræ lectionis nondum uenerunt.

Petrus Raymundi de Insula grassa, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, quintusdecimus prior generalis, quod post Petrum de Casa Lemonicensem, ordinem suum strenuè rexit quoddecim annis, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus. Scripsit eleganter.

Sup Sententias, li. 4. Et quædam alia.

Claruit & in generalè electus fuit de cõuentu Caracassensi puinciæ Narbonensis, sub Ludouico Imperatore quarto, & Clemete papa. 6. Anno dñi. M. CCCXLIII. Indictione. XI.

Reinherus Foroliuensis iurecõsultus omnino suo tempore celeberrimus, Bartholi de Saxoferrato præceptor, vir ingenio, & eloquio clarus. Fecit in iure civili varia cõposuisse opuscula, quibus memoriã nominis sui cum gloria transmissit ad posterum. Sed ego nihil usquam eorum potui inuenire. Moris sub Carolo Imperatore quarto, & Innocetio papa sexto. Anno dñi. M. CCCLVIII. Indictione. XI.

Symon de Cassia, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio subtili, & disertus eloquio, nec minus sanctitate cõuersationis, quam scientia uenerandus. Quippe quod in cõuentu Florentino prophetiæ spiritum illustratus fuisse phibetur. Edidit magnæ utilitatis plura volumina, in quibus se uix eruditum & deuorum ostendit. E quibus opus insigne reperi super euangelium totum, quod uulgo prænotatur.

Gesta Saluatoris li. 15. A bono & super bono

De doctrina Christiana, li. 1. De patientia li. 1.

Expositionem Symboli li. 1. De speculo crucis li. 1.

De disciplina spiritualium li. 1.

Epistolarum ad diuersos li. 1. Et quædam alia.
 Claruit sub Ludouico Impatore quarto, Anno dñi. M. CCCXL.

Symon de Spira, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de môte Carmeli, magister Parisiensis, in scripturis sc̃tis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobilit̃ doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Colonienfi multo tpe theologiã gloriose docuit, & magnã eruditiõis suæ laudẽ ab oĩbus comparauit. Scripsit insigne volumen.

Super Sententias li. 4. Contra Iudæos quoq; li. 1.
 Postillam Coloniae lectam li. 1.

Alia insup nõnulla ædidit, sed ad notitiã nostram minimẽ venerũt.

Sertorius, quẽ Fortaneriũ nõnulli appellãt, ordinis fratrũ minorũ decimus & nonus minister general, natiõe Anglicus, p̃ria Galẽsis deĩ archieps Rauẽnatẽsis, ac postremo Grãdiẽsis p̃riarcha, & sacrosanctę eccl̃iæ Romanę cardinal, vir in diuĩs scrip. studiosus & eruditus, & seculariũ l̃rãz nõ ignarus. Aedidit qdã p̃clara volumina, qbus nomẽ suũ etiã posteris notificauit. E qbus extat opus insigne.

Sup Augustino de ciuitate dei li. 22 De ceteris nihil reperi.
 Deniq; fert̃ etiã in biblię libros varia syntagmata lucubrassẽ. Claruit & in generalẽ ordinis sui ministrum electus fuit in cap̃to Massiliensĩ, sub Carolo Imperatore quarto, & Innocentio papa sexto. Anno domini. M. CCCLVI. Indictione. IX.

Albericus Roxiatus, p̃ria Bergomẽsis, vtriusq; iuris p̃fessor insignis, & clarissimus ìterpres, in ceteris q; l̃ris secularibus egregie doctus, ingenio promptus, eloquio cõpositus. Aedidit in legibus multa instructa volumina, qbus noĩs sui memoriã cũ laude trãsmisit ad posteros. De qbus ista feruntur.

Sup Codice li. 12 Sup. ff. veteri li. 24
 Sup. ff. nouo li. 12 Sup. ff. Inforciati. li. 14.
 Sup institutis li. 4 Sup. VI. Decretalium. li. 1.
 In Comcedias Dantis li. 1.

Alia quoq; nõnulla cõposuit, quę ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Iohãnes de Saxonia, ordinis fratrũ minorũ, natiõe teutonicus, vir in diuĩs scripturis eruditus, & tã in iure canonico q̃ in philosophia scholastica sufficiẽter doctus, in declamãdis sermonibus ad pplm excellẽtis opinionis, ædidit ingenij sui quẽdã p̃clara volumina, qbus nomẽ suũ etiã posteris notificauit. E quibus extat.

Summa

Summa de casibus

li. 1.

Et alia quæ non vidi

Claruit sub Ludouico Impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Gerardus de Senis, natõe Italus, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in scripturis sanctis non mediocriter doctus, & in vtroque iure longa exercitatioe peritus, ingenio subtili & acutus, cuius eruditione Iohanes Andreas contemporaneus eius sæpe comendans allegat. Scripsit nonnulla p̄ clara opuscula, quibus memoriã nomis sui ad posteros transmisit. E quibus ista feruntur potiora.

In primũ sententiarum

li. 1.

De contractibus & vfura li. 1.

De præscriptionibus

li. 1.

De ceteris nihil reperi.

Claruit cū Iohanne Andrea, sub Ludouico Bauaro Impatore quarto, & Benedicto papa. XII. Anno dñi. M. CCCXL.

Iohanes de Rupe scissa, ordinis fratrum minorum, in diuinis scripturis admodum studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, nescio quo spiritu seductus (ne dicam inductus) desolatione ecclesiæ catholicæ, & alia quedam terribilia p̄dicere quasi propheta exorsus, in carcere à ministris sui ordinis cõiectus est, & inuentus est spiritus mēdax in ore eius. Scripsit in vinculis ad quendam cardinalem.

Renelationes suas

li. 1.

Reuerendissime in Christo

Sup Sententias quoque

li. 4

Et quedam alia.

Claruit sub Ludouico Impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Gerardus ep̄s Sauonensis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, p̄ria Pergomensis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio subtili, & eloquio clarus, non minus vita quã doctrina insignis, cõposuit ad vtilitatem legentium non contemnenda opuscula, quibus ingenium vtiliter exercitans, nomē suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur.

Sup Sententias

li. 4

Quodlibeta duo.

li. 1.

In Cantica canticorum

li. 1.

Algebra Cherubin & c.

In Ep̄lam ad Hebræos

li. 1.

In. VI. Decre. de reli. do.

li. 1.

Alia quoque multa d̄ opuscula scripsisse, quæ ad notitiã meã non venerunt. In gymnasio Parisiensi, magistralē cathedrã ascendit. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Thomas de Garbo, p̄ria Florētinus, Dini quondam medici filius, vir in medicina doctus & peritus, & in philosophorum disciplinis nobiliter instructus, vestigijs eruditissimi patris inherens, ædedit in sua facultate medicis non spernenda opuscula, quibus nomē suum cū gloria ad posteros transmisit. E quibus extat valde notabilis.

Summa

ABBAS SPANHEMENSIS

Summa medicinae lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris Romanorum quarti. Anno dñi. M. CCCXL.

Alphonfus eps Hispalensis, ordiſ fratrum heremitarum S. Augustini vir tam in diuinis ſcrip. quam in ſecularibus ſciis multum eruditus, & iter eccleſiasticos doctores ſuo tpe celeberrimus, ingenio & eloquio clarus. Aedidit nonnulla magnae authoritatis volumina, quibus nomen ſuum etiam poſteris notificauit. E quibus ego tamen reperi opus ſubtile & iſigne. Super ſententias, lib. 4 De caeteris nihil percepi.

Claruit ſub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

Iohannes de Bachone, Anglicus, ordiſ fratrum beatae Mariae ſemper uirginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditiff. & tam in iure canonico quam in philoſophia ſeculari egregie doctus, in gymnaſio Pariſienſi. non minus conuerſatione quam ſciantia clarus effulſit, ac deinde in prouinciale Angliae promotus, ordinem ſuo verbo & exemplo ſtrenue gubernauit. Scripſit multa & inſignia volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. E quibus iſta feruntur.

In euangelium Matthaei, lib. 1.

In euangelium Lucae, lib. 1.

In epistolas Pauli, lib. 14

In epistolas canonicas, lib. 7

Super ſententias, lib. 4

Speculum ordinis ſui,

Deſenſorium ordinis ſui,

Contra Iudaeos, lib. 1.

In regulam ſui ordinis, lib. 1.

Explanatioes in ſuper addidit ſuper libros beati Augustini de ſanta trinitate, & de ciuitate dei, & Anſelmi, Cur deus homo, & de incarnatioe uerbi in quibus omnibus ingenium ſuum magnifice exercitauit. Claruit temporibus Caroli Imp. quarti, & Clemētis papae ſexti. Anno dñi. M. CCCL.

Iohannes Eligerus de Gonderſleuen, natione theutonicus, Iohannes de Saxonia clariffimi aſtronomi quondam auditor, vir in ſecularibus literis eruditiffimus, philoſophus & aſtronomus iter omnium ſui temporis celeberrimus, ac diuinis ſcripturis ſufficienter imbutus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio. Scripſit in mathematica ſcientia non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum ad poſteritatem tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur.

De conſtitutione aſtrolabij,

lib. 1. Rex aſtroꝝ Ptolome.

De uitiis

In euangelium Marci, lib. 1.

In euangelium Iohannis, lib. 1.

In actus apoſtolorum, lib. 1.

In Apocalypſin, lib. 1.

Quodlibeta varia, lib. 1.

lib. 1. Filij ſanctorum & eſtis hu.

lib. 1. Beatus Bernhardus in q.

De paupertate Chriſti, lib. 1.

Et alia multa.

D
De v
De v
De n
De a
Erat
ment
R
mon
ſuū m
Erat
torib
Super
Serm
Alia i
C
ris eru
gnis, n
bus ad
bus vi
Serm
In can
In app
Collat
Eplaru
Et qua
Anno
GR
Gn
p
gymn
ruit, qu
neda
Super
Et qua

De vtilitate astrolabij lib.1. Zelo principali intelte.
 De vtilitate quadrantis, lib.1. Vtilitates noui qua.
 De magnete quoq; lib.2. Ttractaturus de magne.
 De astrogemetro lib.1. Summa rorante nobis.
 Et alia plura. Claruit tēporibus Caroli Imperatoris quarti, & Cle
 mentis papæ sexti. Anno dñi. M. CCCL.

Rupertus natione Gallus, ordis fratrum beate Mariæ semp virgi
 nis de mōte Carmeli, vir i diuis script. studiosus & eruditus, atq;
 in philosophia scholastica egregie doctus, ingenio clarus, ser
 mone aptus. Aedit variã in scripturis sc̄tis opuscula, qbus ingeniu
 suū magnifice exercitans, memoriã nois sui etiã posteris notificauit.
 Erat autē prædicator verbi diuini egregius, & multa scripsit declama
 toribus sermonū vtilia. De quibus ista feruntur

Super sententias, lib.4 In ep̄las Pauli, lib.14
 Sermones de tempore, lib.1. Sermones de sanctis, lib.1.

Alia insup multa cōposuit, quæ ad notitiã meam non vengerunt.

Clemēs papa sextus, patria Lemouicensis, Petrus Rogerius aff
 vocatus, abbas Fiscaniēsis ordis S. Bñdicti. Sedit i cathedra Pe
 tri post Bñdictū. xij. annis decē, mēsisbus sex, vir i diuis scriptu
 ris eruditus, & seculariū l̄sæ nō ignarus, iuris canonici doctor insi
 gnis, nō minus cōuersatiōe q̄ sc̄ia venerādus, in declamādīs sermoni
 bus ad pplm excellētis ingenij fuit. Aedit qdã p̄clara opuscula, qui
 bus viuacitatē ingenij sui ostendit. E quibus feruntur

Sermones varij, lib.1.
 In canonizatione Iuonis, lib.1. Exulta & lauda habi.
 In approbatione Caroli regis, lib.1. Salomon sedebit super.
 Collationes multæ lib.1.
 Ep̄larum ad diuersos, lib.1.

Et quæ dā alia. Morit Auinione sepultus sub Carolo Imp. quarto.
 Anno dñi. M. CCCLII. Indictione quinta.

Gregorius Ariminēsis, ordis fratrum heremitarū sancti Augusti
 ni prior generalis, vir in diuis scripturis doctiss. & in philoso
 phia scholastica multum eruditus, ingenio & eloquio clarus, in
 gymnasio Parisiensi magnā eruditionis suæ gloriã ab oibus comme
 ruit, quippe q̄ vita & doctrina celeberrimus effulsit. Scripsit nō sper
 nēdæ lectionis opuscula, de quibus ista ferūtur potiora

Super sententias, lib.4 In ep̄las Pauli apostoli, lib.14

Et quæ dā alia. Claruit temporibus Caroli quarti Imperatoris, &
 ff Clemen

ABBAS SPANHEMENSIS.

Clemētis papæ sexti. Anno dñi. M. CCCL.

Philippus de Pergamo prior monasterij sanctæ Mariæ de Auātia in Padua, ordinis sancti patris nostri Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio præstās & clarus eloquio. Scripsit nonnulla doctrinæ sanæ opuscula, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis trāsmisit. E quibus ego reperi tātum volumē magnum.

Super Ethicam Catonis. li. 1. Ad gloriam & laudem.
Sermones etiā scripsisse dicit. li. 1.

Cætera quæ cōposuit ad notitiā nostræ lectionis minime venerūt.

Iohannes de Beke, natiōe theutonicus, clericus ecclīæ Traiectēsis vir in scripturis sanctis admodū studiosus & doctus, & secularis philosophiæ nō ignar⁹, ædedit qdā ingenij sui nō cōtēnda opuscula, de quibus ego vidi tm̄ opus simplici & aperto sermone cōscriptū ad dñm Iohānem episcopū Traiectēsis ecclīæ, & Guilhelmū ducem Hollandiæ, de gestis pōtificum Traiectēsum, & comitum Hollādinorum, quod à tempore sancti Vvillebrordi primi ep̄i vsq; ad annū dñi. M. CCCXLVI. deducēs prænotari voluit.

Chronicā Traiectēn. ecclīæ. li. 1. Igif ab anno plasma.

De cæteris nihil vidi. Claruit t̄pibus Ludouici quarti, & Caroli similiter quarti imperatoꝝ. Anno dñi. M. CCCL.

Franciscus Petrarca, natiōe Ethruscus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis oīm sui temporis lōge doctissimus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, q̄ literas humanitatis post lōga filētia mortuas (vt ita dixerim) ab inferis reuocauit ad superos, nō minus sancta cōuersatiōe q̄ scia clarus emicuit. Amore nanq; Christi & philosophiæ salutaris vitā solitariā aggressus est, in qua vsq; ad mortē meditādo, orādo & scribēdo perseuerans, toto mūdo eius fama ferebatur. De cuius opusculis reperi.

De vita solitaria li. 1. Paucos homines noui.
De remedijs fortunæ. li. 2. Cum res fortunascq;.
In 7. psalmos pœnitētiales. li. 1. De cōflictu curaz. li. 1
De præsentī mūdo. li. 1. De historia Grifildis li. 1
Bucolicorū metrice. li. 1. Monice trāquillo.
Ep̄larum ad diuersos. li. 8. Quid vero nūc agimus
Africā ad Rupertū regē. li. 1. Vitā Scipionis Africani. li. 1
De rebus memorabilibus. li. 1. De pomerijs ad Sagemor. li. 1
Alia q̄q; multa ædedit, quæ ad manus n̄ras minime venerūt. Morit̄ in heremi.

heremitorio suo agri Patavini sub Carolo impatore quarto, & Gregorio papa. XI. Anno dñi. M. CCCLXXIII. Indictiōe vero. XII

Michael de Massa, ordiſ fratꝝ heremitaꝝ ſcti Auguſtini, vir in diuis ſcrip. ſtudioſus, erudit⁹, & veterꝝ lectione diues, atq; in ſecularib⁹ ſciſ nobilꝝ doctus, ingenio ſubtilis, eloq; clarus, & ſermonū declamator egregi⁹, vita qꝫ & cōuerſatiōis honeſtate inſignis. Edidit multa ꝑ clara volumina ad ædificationē ſideliū, qb⁹ nomē ſuū cū glꝛa trāſmiſit ad notitiā poſteritatis. E qb⁹ ſubiecta ferūtur.

Sup ſentētias.	li. 4.	In Eſaiam prophetā.	li. 1
In euāgelium Matthæi.	li. 1.	In euāgelium Marci.	li. 1.
In euāgelium Lucæ,	li. 1	In euāgelium Iohānis.	lib. 1.
De vita Chriſti.	li. 1.	De paſſione dñi.	li. 1.
De quatuor virtutibus.	li. 1.	Sermones variꝝ.	lib. 1.

Et alia multa. In multos deniq; libros biblię cōmētarios elegātes lucubrāſſe dicit. Claruit tꝑibus Ludouici quarti, & Caroli ſimiliter qꝛti imperatorꝝ, & Clemētis papæ ſexti. Anno dñi. M. CCCL.

Richardus de Bury, ep̄s Dilmelmēſis, Eduardi Anglorꝝ regis tertij cācellarius, ad quē Frāciſci Petrarchę de inſula Tile interro gātis extat ep̄la, vir in diuis ſcrip. ſtudioſiſſim⁹ & valde eruditus, atq; ī ſecularib⁹ ſciſ ſufficiēter iſtruct⁹, libroꝝ amator ſingularis & celeberrim⁹, multis expēſis & laboribus in vniuerſitate Oxoniēſi inſignē bibliothecā fundauit, quā ad publicā vtilitatē inibi ſtudentiū incredibili ſtudio iſtituit. Scripſit de amore libroꝝ & iſtitutiōe dictę bibliothecę pulcherrimū tractatū, q̄ iā iꝑreſſus ē, quē gręco ſermōe Philobiblon. li. 1 Theſaurus deſiderabi. (ꝑnotauit.

Ep̄las plures. li. 1 Et quædam alia. Claruit ſub Carolo impatore quarto. Anno dñi. M. CCCL.

Iohannes V valsgrām, natiōe Anglus, ordinis fratꝝ beatę Marię virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & in ſeculari philoſophia nobilꝝ doctus, ingenio ſubtilis & acutus, in gymnaſio Pariſiēſi magiſtrali inſula decoratus, legēdo & diſputando celeberrimus effulſit. Scripſit quædam ꝑ clara volumina, qb⁹ nomē ſuū notificauit. De qb⁹ extat opus inſigne.

Super ſentētias. li. 4. Quæſtiones varię. li. 1. Cætera quæ cōpoſuiſſe dicit, ad notitiā meā adhuc nō venerūt.

Iohannes de Saxo, ordinis fratꝝ minorꝝ, in ſcripturis diuinis erudit⁹, & tā in iure canonico q̄ in philoſophia ſeculari nobilꝝ doctus ingenio ſubtilis, ſermone ſcholæſtic⁹, in declamādis ſermonib⁹ ad

ABBAS SPANHEMENSIS

populū prædicator egregius, & suo tpe valde famosus. Aedidit non
spernēdæ lectōis quædā opuscula, quæ ad instructionē simpliciū fa-
cerdotū necessaria sunt. E qbus tantum reperi.

Summam iuris li. 1. Sermones de tempore li. 1.
Sermones de sanctis, li. 1.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis papæ
sexti. Anno domini. M. CCCL.

Thomas de Argētina, natiōe theutonicus, ordinis fratrum heremi-
taz sancti Augustini, post Gregoriū Ariminēsem, prior gene-
ralis, vir in scripturis sc̄tis doctissimus, & secularis philosophiæ
cultor insignis, vita & honestate cōuersatōis clarus, q ordinē suū ver-
bo & exemplo mirificè sublimauit. Scripsit nōnulla in scripturis p̄cla-
ra volumina, qbus nomē suū ad notitiā posteritatis cū gloria trās-
misit. E qbus extat luculentissimū opus.

Super Sententias li. 4. Dedit abyssus vocem,
Constitutiones ordinis sui li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCL.

Iohannes Brāmart Aquēsis, natiōe theutonicus, ordinis fratrum
beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, prior prouincialis
inferioris Almaniæ, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus
& secularis philosophiæ iuxta consuetudinē scholasticorū huius t̄pis
enucleator celeberrimus, īgenio & eloquio clarus, in declamādis ser-
monibus ad pplm̄ doctor egregius. Scripsit pro vtilitate fidelīū nō
spernēda opuscula, qbus ingenīū suū exercitās, noīs sui memoriam
ad posteros transmīsit. De quibus extat.

Super Sententias li. 4 Sermones varij li. 1.

Multa etiā alia scripsisse dicit, quæ ad notitiā meam non venerūt.

Henricus de Erfordia, natiōe theutonicus, in diuinis scripturis
longo studio exercitatus, & nō mediocriter eruditus, atq; in se-
cularibus l̄ris egregie doctus, īgenio subtili, & clarus eloquio.
Scripsit ad ædificationē eccl̄iæ nōnulla volumina, qbus nomē suū &
famā multis notificauit. E qbus fert̄ opus historiæ.

De factis memorabilibus. li. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis papæ
sexti. Anno domini. M. CCCL.

Iohannes de Erfordia, natiōe teutonicus, p̄ria Thoring⁹, ordinis
fratrum minorū, doctor in diuinis scripturis illuminatus & peritus,
& tā in vtroq; iure q̄ in seculari philosophia nobilit̄ & egregie do-
ctus, Aedi

Ætus. Aedidit magnæ authoritatis plura opuscula, in quibus vim ingenij sui præstantissimi etiam posteritati ostendit. E quibus ego vidi unum volumen magnum quod prenotauit.

Tabulam iuris, li. 1. Qm̄ vt scriptū est. xij.
 Summam de casibus, li. 1. Rogatus à fratribus q̄.
 De alijs nihil vidi. Fertur autem elegantes composuisse sermones, sed ad me non venerunt.

Iohānes Tacesphale, natōe Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, doctor diuinæ scripturæ eruditus, & seculariū lras nō ignarus, ingenio subtil, sermone cōpositus, declamator sermonū oīm suo tpe celeberrimus. Aedidit non cōtemnēda lectōis opuscula, quibus ingeniū vtiliter exercitās nomē suū ad notitiā posteritatis cū laude trāsmisit. E quibus subiecta ferunt.

Super Sententias li. 4. In Apocalypsim Iohannis li. 1
 Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Et quædam alia. Claruit in conuentu suo Noruicensi, vbi sepultus in pace quiescit.

Rupertus Holkoth, natiōe Anglicus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ vir in diuinis scripturis eruditissimus, & seculariū lras nō ignarus, ingenio præfās, & clarus eloquio, declamator quoq; sermonū egregius. Scripsit multa p̄clara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Super Sententias li. 4. Vtrū quilibet viator.
 In librum sapientiæ li. 1. Dñs petra mea & ro.
 De septem peccatis mortalibus, li. 1. Hæc est via, ambulate.
 Moralizationes, li. 1. Theodosius de vita
 De immortalitate animæ li. 1. In Cantica canticorum li. 1.
 In Ecclesiasticum imperfecte li. 1. Et alia plura.
 Moritur ex peste, posteaq̄ lecturam sup librum Ecclesiastici inchoauerat sub Carolo Imperatore quarto, & Clemente papa sexto. Anno dñi. M. CCCXLIX. Indictione secunda.

Nicolaus Dorhin, natiōe Anglicus, ordinis fratrum beatissimæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, q̄ in vniuersitate Oxoniē. legendo & disputādo magnas ab oibus laudes cōmeruit. Scripsit nō spernendę lectōis opuscula, quibus ingenij sui viuacissimi venam omnifariam locupletem ostendit. E quibus extant.

Super Sententias li. 4. Determinatōes quæstionū, li. 1.
 ff 3 Et quę

ABBAS SPANHEMENSIS.

Et quædã alia. Claruit in gymnasio Oxoniẽ. & varia multaq; con-
scripsit volumina.

Paulus de Perusio, vtriusq; iuris professor & celeberrimus inter-
pres, atq; in alijs literis humanitatis egregie doctus, græco & la-
tino ad perfectum instructus eloquio, custos & magister biblio-
thecæ Ruperti regis Siciliæ doctissimi & studiosissimi principis mul-
to tpe fuit. Scripsit qdam p̄clara opuscula, qbus nomẽ suũ notifica-
uit posteritati. E qbus extat volumẽ insigne, in quo multa sunt & io-
cũda & vtilia de dijs gẽtilium & aliõz, quod præ notauit.

Collectionũ. li. 1. Et quædam alia.

Claruit tpibus Caroli imperatoris quarti, Anno dñi. M. CCCL.

Bonominus natiõe Permonẽsis, ex Clufono oppido natus, me-
dicus doctus & oĩm suo tpe facile peritissimus, atque in cæteris
philosophiæ disciplinis nõ mediocriter eruditus, in medendis
corpibus humanis expertissim⁹. Scripsit in ea facultate nõ spernẽda
opuscula, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ gloria trãsmisit.
Sed ego nihil eõz vidisse me memini. Ferẽ autem eius.

De venenis. li. 1. Quæstionũ diuersaz. li. 1.

Et quædã alia. Claruit tpibus Caroli imperatoris quarti, & Clemẽ-
tis papæ sexti, Anno dñi. M. CCCL.

Tilmãnus Aquẽsis, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Ma-
riæ semp virginis de monte Carmeli, sacraz literarum insignis
professor, ingenio præstãs & declamator egregius, atq; in phi-
losophia seculari quam Aristotelicã appellant satis admodũ erudi-
tus, scripsit ad vtilitatẽ legẽtium nõ cõtẽmnẽda syntagmata, qbus
famã nois sui ad lõginquos destinauit. E qbus ferẽ lectura vna singu-
lariter notabilis, quam Colonia legit publice.

In euãgelium Matthæi. li. 1. Sup sentẽtias quoq; li. 4.

Sermones etiã & varios in Bibliã commẽtarios cõposuisse dicitur.

De qbus cũ sim incertus, nihil certi possum iudicare

Bartholus de Saxo Ferrato, Cini & Iacobi Bothigarij doctoz
quõdam auditor & discipulus, iure cõsultus celeberrimus, cui in
ea facultate similem priora secula nõ habuerũt, ingenio subtilis
& acutus, eloquio comptus & disertus. Edidit qdam præclara volu-
mina maxime in legibus, quæ quãte authoritatis hodie sint apud iu-
ristas, nemo vel tenuiter doctus & expertus qui ignorat. E qbus se-
rũtur commẽtaria insignia iuris ciuilis subiecta.

Super Codice. li. 9. Super. ff. veteri.

li. 24.
Supet

Super, ff. nouo. li. 12. Sup, ff. inforciati. li. 14
 Super institutis li. 4. Tyberiadis quoq; .i. 1
 Cōsiliorum etiam. li. 1. De Guelphis & Gibellinis. li. 1

Et alia multa. Claruit sub Caralo imperatore quarto, & Innocentio papa sexto. Anno dñi. M. CCCLV. Indictione. VIII. Aetatis suæ vero anno. lvi.

Petrus Thomas, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, primū ep̄s Pacensis, deinde Cretēsis archiep̄scopus, nouissime vero patriarcha Cōstātinopolitanus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & cōuersatiōe sanctissimus, q̄ppe qui uiuus & mortuus, signis & miraculis multis legitur coruscasse, in declamādīs sermonibus ad populū excellētis ingenij fuit. Scripsit q̄dam præ clara volumina, de quibus ista ferūtur.

Super sentētias. li. 4. Sermones quoq; varij. li. 2
 Et q̄dā similia. Claruit t̄pibus Caroli imp̄atoris quarti, & Clemētis papæ sexti. Anno dñi. M. CCCL. Et in Cypro sepultus.

Bartholomæus ordinis frat̄z minor̄z sancti Fr̄cis̄ci natiōe Anglicus, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & nō infime doctus, atq; in secularibus literis sufficiēter imbutus, nec minus religiosa cōuersatione q̄ sciētia insignis. Edidit nō spernēdæ autoritatis opuscula, quor̄z lectio simplicioribus fratribus necessaria iudicatur. E quibus ego reperi tātum volumen quod prænotauit.

De proprietatibus reḡz. li. 19 Cū proprietates reḡz.
 Sermones varios. li. 1.

Alia q̄q; multa scripsisse dicit, sed ad manus n̄as minime uenerūt.

Petrus Boherius abbas sancti Auiani, ordinis diui patris Benedicti, iurecōsultus & sacrar̄z scripturar̄z cultor egregius, ingenio subtilis, eloquio clarus, monasticæ disciplinæ moderator celeberrimus. Edidit pro frat̄z suor̄z ædificatiōe nōnulla opuscula, q̄bus nomē suū ad posteros trāsmisit. E q̄bus reperi tātum.

In regulā sancti Benedicti. li. 1. In speculū monachor̄z. li. 1.
 De signis locutionū. li. 1. De cæteris nihil uidi.

Qui cū eēt decretor̄z doctor celeberrim⁹, regulā sancti patris Benedicti, nouo & inusitato expositiōis genere cōmentatus ē, oīa illius nō solū capitula, sentētias & dogmata, sed etiā q̄d amplioris industriæ est, uerba, cōsilia & p̄cepta, iuri pōtificio cōferēs, mirabili subtilitate canonibus pat̄z approbauit. Claruit t̄pibus Caroli imp̄atoris quarti, & Innocētij papæ sexti. Anno dñi, M. CCCLX.

Iaco-

Iacobus de Altauilla, natione theutonic^o, p̄ria Rinaugiēsis, diocēsis Mogutiū. sacraꝯ l̄raꝯ p̄fessor doctiss. & ī secl̄ari philosophia nobil̄t̄ erudit^o, īgenio subtil̄, sermōe scholastic^o. Aedidit nōnulla in diuīs scrip. īsignia opuscula, q̄bus nomē suū ad posteritatis notitiā destinauit. E q̄bus ego videre hucusq; dūtaxat merui volumē īsigne Super sententias, lib. 4. Quæstiones quoq; varias, lib. 1.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Innocentij papæ sexti. Anno dñi. M. CCCLX.

Iohānes de Imenhusen, natione theutonicus, vir in diuīs scripturis eruditus, & seculariū l̄raꝯ nō ignarus, ingenio promptus, sciētia cautus, & sermone scholasticus, nō minus exēplo q̄ verbo doctor īsignis. Scripsit nō spernēdæ lectionis quæ dā p̄clara volumina, quibus magnifice suum exercitans ingenium, etiam nominis sui memoriam posteris notificauit. E quibus reperi tantum Super sententias, lib. 4. Sermones elegantes, lib. 1.

De alijs nihil vidi. Claruit sub Carolo Imp. 4. Anno. M. CCCLX

Petrus Berthorij, natione Gallus, p̄ria Pictauiēsis, prior monasterij S. Eligij Parisiēsis, ord̄is diui p̄ris Bñdicti, vir ī diuīs scrip. studio fiff. & valde erudit^o, atq; ī secl̄aribus l̄ris egregie doct^o, in declamādis sermonibus ad ppl̄m excellētis ingenij, philosophus, historio logus, & cosmographus īsignis. Scripsit m̄l̄ra p̄clara volumina, quibus nomē suū ad posteritatis notitiā cū gloria transmisit. E q̄bus ista ferunt. Ad Iohannē de Pratis ep̄m Penestrinū sacrosanctæ ecclesiæ Romanę cardinalē, scripsit magnū & egregiū opus, qd̄ in tribus voluminibus iā impressum est, p̄dicatoribus simplicioribus nō inutile, quod Dictionariū appellant, sed ipse illud p̄ænotari voluit

Repertoriū morale lib. 3. Reuerendo Christo pa.

Reductoriū quoq; morale lib. 4. Videte qm̄ nō solum in.

Inductorium morale lib. 3.

Breuiariū historiaꝯ Bibliæ, lib. 1. Considerans historiaꝯ.

Cosmographiam scripsit, lib. 1. Sermones varios, lib. 2

Et alia m̄l̄ra. Deniq; ad instātiā Iohānis regis Frācię, Titū Liuium in Gallicā linguā cōuertit. Et notādū q; triū op̄eꝯ moralium, q̄ primo cōsignauim^o loco, vnumq; d; trib^o magnis voluminibus cōstat, q̄z reductorij moralis vna pars oēs libros biblię historiales moral̄t̄ cōplectēs imp̄ssa est, & ic̄ipit à Genesi sic: Deus ī mūdi creatiōe &c. Ferunt eius ad diuerfos ep̄l̄a, & parui, sed multi tractatus. Claruit t̄pibus Caroli Imp. quarti, & Innocentij papæ sexti, Anno dñi. M. CCCLX.

Iohan

I Ohānes de Tambacho, natiōe teutonicus, ordīs fratrum p̄dicatoꝝ vir in diuīs scrip. multū exercitatus & doctus, secularis quoq; philosophiā nō ignarus, ingenio p̄stans, & eloquio & scholastico nitore cōpositus, ædedit quædā nō spernēda volumina, quibus nomen suū posteris notificauit. E quibus ego reperi tm̄ subiecta. Opus grāde & nō abiiciendū contra sæuientis aduersæ fortunæ iacula, non minus vtile q̄ iocundum, quod prænotari voluit

Consolationem theologiæ lib. 15 Quæcunq; scripta sunt.

De sensibilibus delitijs paradisi lib. 1. In delicijs paradisi dei.

Sermones ædedit, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo Imp. quarto. Anno dñi. CCCLX.

Leonardus de Chifano, ordīs fratrum minorū S. Frācis̄ci, q̄rtus & vicefimus minister ḡnalis, ac deindæ Romanæ ecclesiæ p̄sbyter cardinalis, vir in diuīs scrip. doctiss. & in seculari philophiā valde peritus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Ferē multa ingenij sui monimēta reliquisse, de quibus ego paucissima reperi

Super sententias, lib. 4 In Cantica canticorū, lib. 1.

Summam notabilem, lib. 1. Sermones varios, lib. 1.

Claruit sub Carolo Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCLXX.

Iohānes Balistarij, patria Cathalanus, ordīs fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, decimus & septimus prior generalis, vir in diuīs scripturis studiosus & eruditus, qui ordinē suum opere & sermone annis sedecim strenue gubernauit. Ingenij sui p̄clara monimenta composuit. E quibus feruntur

Super sententias, lib. 4 De bello militantis ecclesiæ, li. 1.

Sermones varij, lib. 1. Et quædam alia.

Op^o iſigne p̄fatū de bello forti militantis ecclesiæ & Antichri ipsā i pugnatīs, Gregorio papæ. xi. dicatū trāsmisit. Moriē t̄pib. Caroli Imp. 4 & Gregorij papæ. xi. Anno. M. CCCLXXIII. Indict. xij. In conuentu suo Maioricarum.

Iohannes Bocatius de Certaldo, natione Italus, patria Florētinus vir in secularibus l̄is oīm sui t̄pis facile doctiss. & diuinæ scripturæ non ignarus, poeta, philosophus, & astronimus celeberrim^o ingenio subtilis, eloquio disertus. Aedidit multa præclara volumina, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis duxit, de quibus subiecta ferunt. Ad Ropertū regem Siciliæ

De genealogia deorū lib. 14 Si satis ex relatis dñi.

De illustribus viris, lib. 1. Exquirenti mihi quem

gg De cla

ABBAS SPANHEMENSIS.

De claris mulieribus.	li. 1.	Pridie mulierę egre.	
De hæresibus Bohemorę.	li. 1.	De victorijs Sigismūdi.	li. 1.
De bellis imperatorę.	li. 1.		
De mōtibus.	li. 1.	Surrexerā qdem festus.	
De fontibus.	li. 1.	Postq̄ de mōtibus &.	
De fluminibus.	li. 1.	Figmēto poetico tra.	
De bellis Florentinorę.	li. 1.	De rebellionē terrarę ecclie.	li. 1.
De victoria tartatorę.	li. 1.		
De stagnis & paludibus	li. 1.	Ei si nōnunq̄ ē stagnis.	
De nominibus maris.	li. 1.	Modica laboris affum.	
Bucolicorę.	li. 1.	Tyndare nō fatius fue.	
De cōstantinopoli capta.	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos.	li. 1.

Et alia multa. Vernacula aut̄ lingua multi eius extāt libri, iocis & vanitatibus pleni, sicut liber Cētū nouorę, Corbatus & Philostratus. Moriū sub Carolo impatore quarto, & Gregorio papa vndecimo. Anno dñi. M. CCCLXXV. Indictione. xiiij. ætatis suæ. lxiij.

Iohannes Hildenshemēsis, natiōe theutonicus, ordinis fratř beate Marię semp virginis de mōte Carmeli, in scripturis sanctis eruditus, & in secularibus lris nobilr̄ doctus, theolog⁹, philosoph⁹ & poeta insignis, ī declamādis fermōibus ad pplm̄ excellētis īgenij fuit. Hic beati. Petri Thomę gñalis, viri sc̄tissimi cui⁹ supra fecimus mētionē, in Auinione olim familiaris & deuotus minister fuit. Scripsit metro & prosa multa p̄clara opuscula, qbus nomē suū cū gloria trāsmisit ad posteros. E qbus subiecta ferunt. Ad Florentiū ep̄m monasteriēsem æ didit prolixum volumen.

De tribus sanctis regibus.	li. 1.	Cū venerādissimorum.	
Chronicam historię.	li. 1.	Defensoriū sui ordinis.	li. 1.
De monstris in ecclia.	li. 1.	De fonte vitę.	li. 1.
De Antichristo	li. 1.	Contra Iudæos	li. 1.
In turpia pingentem	li. 1.	Ep̄larū octoginta.	li. 1.
Sermones varios	li. 1.	Et quędam alia.	

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti. Anno domini. M. CCCLXX.

Iohannes Maronis, natiōe Anglicus, ordinis fratrum beate Marię semp virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seclari philosophia subtilr̄ doctus, ingenio p̄stans, & disputator quęstionū scholasticarę egregius. Cōposuit quędā ingeniū suū commendatīa clara opuscula, qbus nomen suum etiā posteris notifi

notificauit. E quibus fertur opus infigne quod prænotauit.
 Tabulam originalium, li. 1. Contra Vvicleffitas li. 1.
 Et quædã alia. Claruit in gymnasio Oxoniensi, vbi docendo, disputando, & scribendo magnam ab oïbus laudem commeruit, eo ferme tempore quo errores Iohannes Vvicleffi p archiepiscopum Cantuariensem condemnati sunt.

Iohãnes Golein, p̄ia Normãnus, ordinis fratrũ beatę Marię semp virginis de monte Carmeli, prior cõuentus Rothomagensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secl̄aribus l̄is sufficienter doctus, ingenio subtili, & clarus eloquio. Scripsit nõ contemnẽdã authoritatis opuscula, qbus nomẽ suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus infigne.

Sup Sententias li. 4.
 Sup officio missæ li. 1. Cantate dño cãticum.
 Quæstiones varię Alia insuper nonnulla ædidi, quæ ad manus nostras minime venerunt.

Henricus de Dolendorp, ordinis fratrũ beatę Marię semp virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scripturis longa exercitacione doctus, & disciplinis mundanę philosophiæ quã Aristotelicã vocat ad p̄fectum instructus, ingenio acutus, & ad disputandas enodãdasq; quæstiones scholasticas p̄doneus. Scripsit ad instructionem legentiũ quædam p̄clara volumina. E quibus ego reperi tm̄.

Super Sententias li. 4. De ceteris nihil reperi.
 Claruit temporibus Caroli Impatoris quarti, & Urbani papæ quinti. Anno domini. M. CCCLXX.

GAllus abbas monasterij Aulæ regiæ in Bocemia, ordinis (vt ferunt) Cisterciensium, natione Germanus, vir in diuis scripturis longa exercitacione peritus, & vetere lectione diues, diuinarũ rerum contemplator egregius, ingenio subtili, eloquio apertus & compositus, conuersatione vitæ regularis quoq; insignis, ædidi ad fratrum suorũ ædificationem quædam p̄clara volumina, qbus nomen suũ ad notitiam posteritatis destinauit. E qbus extat dialogus inter patrẽ & filium magnus & insignis quem prænotauit.

Malogranatum li. 3. Fili accedens ad serui.
 Sermones ad fratres. li. 1.

Huius voluminis Malogranati magnus hodie est vsus apud religiosos & vere deuotos, quia conueniens est incipientibus, proficientibus & perfectis.

ABBAS SPANHEMENSIS

Richardus archieps Ardmacensis & primas Hybernię, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophię iurisq; canonici nō ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, in declamādis sermonibꝰ ad pplm excellētis industria. Scripsit ingenij sui nōnula opuscula, qbus nomē suū ad posteros trāsmisit. Hic cū aliqñ de materia mēdicatatis prædicaret pplo, nouem cōclusiones protulit, qbus offensi frēs ordinū mendicantiū, ad sedē Aplicam corā plebe appellauerūt. Cōparētibus ergo tam archiepo quā fratribus in Auinio ne coram papa Innocentio sexto, & cardinalibus anno domini. M. CCCLVII. Octaua mensis Nouembris. Richardus archieps publice protulit, legit, & pronuntiat earundem.

Propositionum suarꝰ li. 1. Nolite iudicare scđm.
 Sermones etiam scripsit li. 1. Quęstiones sententię li. 1.
 Et quędā alia. Claruit tpibus Caroli Imperatoris qrti, & Innocētij papę sexti. Anno dñi. M. CCCLXX.

Matthæus de Cracouia, natiōe Polonus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophię nō ignarus, ingenio p̄ptus, eloquio scholasticus, q in gymnasio Pragēsi magistrali cathedra sublimatus, magnā ab oibus doctrinę suę laudē cōmeruit. Scripsit multa p̄clara opuscula, de qbus tñ pauca ad manus nostras p̄uenerūt. Vidi eius ad Henricū ep̄m V varmiēsis ecclīę nō abijciendū opus de p̄destinatōe, & qd deus oīa bene fecerit, cuius dialogi interlocutores sunt pater & filius, quem prænotauit.

Rationale diuinorꝰ op̄erꝰ li. 7. Vellem declarari quō.
 De contractibus quoq; li. 1. De translatione reḡ tpa.
 De celebratōe missę li. 1. Ad ep̄m V varmiēn. li. 1.
 Ep̄larum ad diuerfos li. 1. Sermones & collationes.
 Claruit primo in studio Pragēsi, inde cū pellere ē cū alijs theutonibus ab Hussitis ad tps in Parisiēn. gymnasio literas docuit.

Iohannes Fust, natōe theutonicus ex oppido Crutzennach, in comitatu Spanhemensi oriūdus, ordinis fratrū beatę Marię semp virginis de mōte Carmeli, prior Argētīnēsis, vir in diuinis scripturis eruditus, & seculariū l̄rę nō ignarus, in declamādis sermonibus ad pplm excellentis ingenij. Scripsit ad instructionē simpliciū prædicatorꝰ cū adhuc lector esset in cōuentu Crutzennacensi nō spernēda opuscula, qbꝰ nomē suū ad notitiā posteritatis trāsmisit. E qbꝰ vidi tm̄.

Sermones de tempore li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Sermones feriales per quadragesimam, li. 1.

De cate-

De cæteris aut quæ cōposuit, ad manus n̄ras nihil vsquā puenit. Claruisse phibet Crutzennachi circa tpa Caroli Imperatoris q̄rti. Cuius sermones dicti Fustgin in conuētū Crutzēnacen̄. originales habent.

Gerardus magnus Dauentriensis, natiōe theutonicus, diocessis Traiectēsis, vir tam in diuinis scripturis, q̄ in iure canonico egregie doctus, ingenio subtil̄, sermone scholasticus, q̄ domū fratrum quos de communi vita nūcupant, Dauentriæ primus instituit. Scripsit nō spernēdæ lectiōis plura opuscula, q̄bus ingeniu suū exercitās nomē suum ad notitiam posteritatis trāsmisit. Erat em̄ nō solum doctrina, sed etiam vita religiosa & laudabili cōuersatiōe in tota Germania nominatus. De cuius opusculis ista ferunt.

De cōtractibus & vsuris li. 1. De institutiōe nouitiōe li. 1.
De locatiōe curæ pastoralis li. 1. Querit an quis possit
De cōuersatiōe interna, li. 1. De regimine monialium li. 1.
De icōmoditatib⁹ m̄rimoni, li. 1. Ep̄larum ad diuersos. li. 1.
Sermones varij li. 1. Et alia multa.

Morit sub Venceslao Impatore, & Urbano papa. VI. Anno dñi. M. CCCLXXXIII. Idictōe. VII. Aetatis suæ XLIII. anno.

Guilhelmus Califfordiēsis, natiōe Anglicus, ordinis fratrum beatissimæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ cultor egregius, in declamandis sermonibus ad ppl̄m excellentis & validi ingenij. Scripsit p̄dicatoribus diuini verbi nō spernēda opuscula, q̄bus nomē suū multis reddidit cognitum. De q̄bus extant, notabilis

Lectura quædam li. 1. Sermones de tempore li. 1.
Sermones de sanctis li. 1.

Claruit in gymnasio Canthaberiēsi in Anglia, vbi scribēdo, docēdo, & disputando, magnā eruditōis suæ gloriam comparauit.

Franciscus Martini, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, natiōe Cathalanus, vir in diuinis scriptis eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio subtil̄, & declamator egregius. Aedidit præclarum & multa diligentia instructū volumen de sancta & purissima conceptione gloriosæ dei genitricis & virginis Mariæ, quod prænotauit.

Compendium. li. 7

Et quæ dā alia. Claruit in cōuentu Barchinonēsi, vbi p̄fatum aureum opus se compilasse in eius capite fatef̄ tpibus Venceslai Impatoris, & Bonifacij papæ noni, Anno dñi, M. CCCXC.

Iacobus de Lusanna ordiſ fratru p̄dicatoꝝ S. Dñici, & cuiusdã vr
bis (vt ferũt) epiſ, vir i diuiſ ſcrip. ſtudioſiſſ. & lōga exercitatiōe pe
ritus, ingenio pr̄optus, ſermone ſcholasticus, in declamandis ſer
monibus ad ppl̄m ſatis egregius. Scripſit nō cōtemnēdã vtilitatis o
puſcula, quibus nomē ſuũ poſteris notificauit. E quibus feruntur

In Geneſim	lib. 1.	In principio creauit de.
In Exodum	lib. 1.	Veniam ad te, &c.
In Leuiticum, lib. 1.		In librũ Numeri, lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	Sicut in die honeſtate.
Sermones de ſanctis,	lib. 1.	Chriſto confixus ſum.
Sermones quadrageſimales	lib. 1.	

Alia in ſup multa & didit, lecturas in ſacris codicib⁹, collatiōes, deter
minationes, varioꝝq; tractatus, q̄i ad manus noſtras nō venerunt.

Conradus de Alzeya oppido, Mogũtinēſis diocēſis i Palati
nato, tribus milibus à Vormacia diſtãte, natiōe teuthonicus,
vir in diuiſ ſcrip. eruditus, & in ſecularibus ſciſ egregie doctus,
philoſophus, poeta, & mathematicus ſuo tpe inter Germanos cele
berrimus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, carmine excellēs & pro
fa. Scripſit vtroꝝq; ſtilo quãdã p̄clara opuſcula, q̄bus nomē ſuũ noti
ficauit. E quibus extat volumē verſibus & rithmis pulchra varietate
depictũ, de ſanctiſſima & puriſſima dei genitrice Maria, & redēpti
one generis humani pr̄notatum

Figurarum opus, lib. 1.	Ep̄larum ad diuerſos, lib. 1.
Carminum quoꝝq; lib. 1.	Et alia multa.

Claruit circa tēpora
Caroli quarti Imperatoris. Anno dñi. M. CCCLXX.

Stephanus Petringoñ, natione Anglicus, ordinis fratrum beate
Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcriptu
ris eruditus, & ſecularis philoſophiæ nō ignarus, ingenio ſubti
lis, & diſputator acutiſſimus, atq; in declamandis ſermonibus ad po
pulũ valde clarus, & didit nō ſpernēda opuſcula, quibus nomen ſuum
ad multoꝝq; notitiam deduxit. E quibus ſunt

Contra Vvicleſſitas, lib. 1.	Repertoriũ argumentoz, lib. 1.
Lectura quãdã notabilis, lib. 1.	Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de ſanctis, lib. 1.	Et alia non pauca.

Claruit i vniuerſitate Oxoniẽ. eo tpe q̄ Iohã. Vvicleſſ exuſtus eſt.
Beertamus epiſ Theſelicēſis, ordiſ fratru p̄dicatoꝝ, natiōe teuto
nicus Metēſis epi in p̄tifiſcalibus vicarius, vir in diuiſ ſcrip. eru
ditus

ditus & inter doctores sui t̄pis famosissimus, ingenio p̄stans & clarus eloquio, declamator q̄q; sermonū egregius. Scripsit ad Cūonē archiep̄m Treuerensem in signe opus p̄notatum

De illusionibus dæmonū lib. 1. Reuerendissimo i Ch̄so,

Ad eundē de schismate, lib. 1. Gloriā sapientes possi.

Sermones varios, lib. 1. Et alia plura.

Moritur sub V̄ vēceslao Imperatore, & Urbano papa sexto. Anno d̄ni. M. CCCLXXXVII. xiiij. Calend. Februarij. Indictione decima. Sepultus in conuentu suo Confluentino.

Thomas Lombe, ordinis frat̄rū beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in scrip. sanctis longa exercitatione & cōtinuo studio doctus, & philosophorum p̄ceptis probe instructus, subtilis & acer ingenio, qui in gymnasio Oxoniē. magistralē adeptus cethedrā eruditionis suæ laudes ingētes commeruit. Scripsit egregium opus

Super sententias, lib. 4. Contra Lollardos, lib. 1.

De incarnatione domini, lib. 1. Sermones quoq; lib. 1.

Et varias quæstiones. Et quædam alia.

Claruit in vniuersitate Oxoniē. eo potissimū tēpore quo Iohannes Vvicleffus in Anglia exhumatus & publice combustus est.

Philippus Riboti, natiōe Cathalanus, ord̄is frat̄rū beatæ Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, & prior prouincialis Cathalanie, vir in scrip. sanctis studiosus & eruditus, & seclariū l̄ræ nō ignarus, vita & cōuersatione quoq; venerabilis, ordinisq; Carmelitani amator & custos egregius. Scripsit p̄ aedificatiōe frat̄rū suorū non cōtemnēda opusclā, quibus zeli spiritalis feruorē erga religionē suā ostendens, etiā posteris noīs sui memoriā cōmendauit. E q̄bus extat volumē nō abijciendū de ord̄is sui prima institutiōe, dilatatiōe & cōfirmatione, quod p̄notauit de gestis

Carmelitæ peculiaribus lib. 10. Cum pp̄m Israelitici.

De illustribus viris car. lib. 1. Sermones & ep̄læ.

Alia insup plura cōposuit, quæ ad notitiā meam nō venerunt.

Nicolaus Ritzonis, patria Tholosanus, ord̄is frat̄rū beatæ Mariæ semper virginis de mōte Carmeli, & prior puincialis in regno Siciliæ, vir doctus, vita & cōuersatiōe p̄clar⁹, & declamator sermonū egregi⁹, ingenio subtili, sermōe luculent⁹, & didit nonnulla i scrip. opusclā, q̄q; lectiō p̄dicatorib⁹ verbi nō erit cōtēnēda. de qb⁹ ferunt Sermones de t̄p̄e, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.

Qua-

Quadragesimale duplex, lib. 2

De cæteris quæ cõposuit, ad notitiã meã adhuc nihil peruenit.

Henic^o de Kalkar, natiõe teutonicus, ordi^s Carthusiẽsis, & pri
or dom^o S. Barbarę in Colonia Agrippina, vir i diuⁱs scrip. illu
minatũ hñs i geniũ, seclariũ q̄q; sra; nõ ignar^o, vita & cõuersa
tione spectabilis, & didit nõ spernẽdã lectiõis opuscula, q̄æ vsus reli
giosis & deuotis fratrib. admodũ vtilis iudicat. E quibus ista feruntur,
Exercitatoriu^m monachale, lib. 1. Loquagiũ de rhetorica, lib. 1.
Cantuagiũ de musica, lib. 1. De ortu ordinis sui, lib. 1.

Et quædã alia, ad purgationẽ conscientia; maxime pertinentia.
Claruit sub Venceslao Imp. Anno dñi. M. CCCXC.

Richardus Maydescoñ, ordi^s fratru^m beatæ Mariæ semper virgi
nis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in diuinis scriptu
ris eruditiss. & in philosophia seculari (quam Aristotelicam vo
cant) egregie doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, & decla
mator insignis. Scripsit multa cõmendanda opuscula, quibus nomẽ
suũ ad notitiã posteritatis trãsmisit. E quibus ego reperi
Cõtra Lolhardos V vicleff, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Cætera me latent.

Claruit in gymnasio Oxoniẽ. eo potissimũ tpe, quo hæresis Iohan
nis V vicleffⁱ pullulare incepit in Anglia, & varia scripsit.

Marfilius de Ingen, natiõe Anglicus. vir i diuⁱs scrip. eruditiss.
& i seclari philosophia nobilissime doctus, primus Heydel
bergẽsis gymnasi^j plãtator, q̄d Rupertus dux Bauariæ ac co
mes Palatinus Rheni instituẽs, magnifice dotauit, & Vrbanus papa
sextus instar Parisiõ; cõfirmavit, canonicus etiã (vt V vimphelingi
us testat) & thesaurarius ecclesiæ S. Andreæ Colonieñ. Aedidit non
spernẽda opuscula, quibus nomẽ suũ posteris notificauit. E quibus in
bibliotheca Heydelbergẽ. hodie manu sua scripta habent.

Quæstiones sententia; lib. 4. Dialectica notabilis, lib. 1
Cõmẽtariõ; in Aristotelẽ, li. plures Et quædam alia.

Moritur sub Venceslao Impe. & Bonifacio papa nono. Anno dñi.
M. CCCXCIII. xij. Calend. Septemb. Indictiõe secũda. Heydel
bergæ sepultus in ecclã S. Petri. Sunt qui scribãt eũ Germanũ fuisse,
quibus ego libere concedo iudiciũ. Constat aut q̄ de gymnasio Pari
sieñ. Heydelbergã fuerit euocatus pro vniuersitatis initio.

Iohãnes monach^o Castelleñ. cœnobij, in diocesi Eystetẽsi, or
dinis S. Bñdicti, natiõe teuthonicus, vir i diuⁱs scrip. studiosus, &
eruditus

eruditus, ac seculariū lras nō ignarus, ingenio excellēs & disertus eloquio, theologus, philosophus & rhetor insignis. Scripsit mltā & p̄ clara volumina, qbus nomē suū ad posteritatis notitiā trāsmisit. E quibus ego reperi dūtaxat, opus magnū & clarissimū in duobus voluminibus partitū, quod ingenti & cōmendabili studio ædidit.

Sup regulā S. Bñdicti, lib. 2

Breuiarium Bibliæ, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 2

Sermones de sanctis, lib. 1.

De passiōe dñi sermones. xliij. lib. 1.

Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.

Alia insuper mltā ædidit, quæ ad notitiā meā adhuc nō venerunt.

Conradus de mōte Puellæ, natione teuthonicus, Ratisponēsis ecclesiæ canonicus, vir in diuis scripturis eruditus, & in seculari philosophia doctissi. ingenio subtilis & clarus eloquio. Primo in gymnasio Erfordiensis rudimēta liberaliū artiū hauriēs, se deinde ad vniuersitatē Parisiensem cōtulit, vbi philosophiā & sacras lras publice per octenniū scholaribus lectitās, doctoratus insulā cōsequut⁹ est. Scripsit ad dñm Lupoldū ep̄m Bambergensem grande & nobile opus, quod prænotauit secundū Græcos

Iconomicam

lib. 3 Omnes moralis philoso.

Monasticā ad ducē Austriæ, lib. 1.

Politicam quoq, lib. 1.

Quæstiones varias, lib. 1.

Et alia mltā. Claruit tpibus Vv̄

ceslai Imp. & Vrbanipapæ sexti. Anno dñi. M. CCCXC.

Henicus Boyc, natione Brito, ex diocesi Leonēsi, sicut in principio sui operis super decretalibus testat, vir in iure canonico eruditissimus, & in philosophia scholastica nobilr doctus, ingenio præstans & clarus eloquio, diffusus & copiosus sententia. Scripsit in ea facultate nō spernēda volumina, quibus nomen suū ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus subiecta ferunt,

Super decretalibus

lib. 5 Venerabilibus & dis.

Super. vi. decretaliū, lib. 1.

Super Clementinis, lib. 1.

Fert etiā cōmentarios in Decretis ædidisse, aliosq; de diuersis materijs varios tractatus, qui ad manus nostras minime venerunt.

Iohānes Rusbrock, prior canonicorū reglariū Viridis vallis i Brācia, Cameracēsis dioçesis, natione teutonic⁹, vir (vt ferūt) deuotus, sed papæ lrat⁹. Scripsit patrio sermōe ad ædificationē simpliciū qdā opuscula, q̄ p aliū post ei⁹ mortē i latinū cōuersa, i certis optia, in quibusdā vero à doctorib⁹ ferunt eē erronea. Et de his Iohā. de Gerfon cācellari⁹ Parisiēsis auisamēta cōposuit. E quibus ista ferunt,

De ornatu nuptiæ spiritualiū

lib. 3 Ecce sponsus venit, ex.

hh

De p-

ABBAS SPANHEMENSIS

De profectu religiosorum, lib. 1. Ep̄as exhortatorias, lib. 1.
 Et quædã alia. Claruit tēporibus Venceslai Imperatoris, & Boni-
 facij papæ noni. Anno dñi. M. CCCXC.

Iohānes Schodehouēsi, natiōe teutonicus, ord̄is fratrum beatæ Ma-
 riæ semp̄ virginis de mōte Carmeli, prior Mechiliniēsis, vir ī diuis
 scrip. studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus,
 in declamādis sermonib⁹ ad pplm̄ excellētis ingenij. Scripsit ad uti-
 litatē p̄dicatorū verbi dei nō spernēda volumina. De quibus extāt sub
 iecta. Opus insigne de vitijs & virtutibus & omni materia p̄dicabili
 secundū ordinē alphabeti in duob⁹ voluminibus, quod p̄notauit
 Polipodium lib. 2 Abscondunt se multi,
 Sermones varij, lib. 2

Alia etiā nōnulla æ didit, quæ ad manus nostras minime venerunt.
Michael Angrianus Bononiēsis, natiōe Italus, ord̄is fratrum bea-
 tæ Mariæ semp̄ virginis de mōte Carmeli, vir in diuis scrip. eru-
 ditiss. & ī seclari philosophia, ac iure canonico nobilr̄ doctus

quē Vrbanus papa sextus primo vicariū totius ord̄is instituit, & elec-
 ctus demū in gñalē. Anno dñi. 1381. ordinē rexit sub obediētia Vrba-
 ni papæ nouē annis. Scripsit mlt̄a p̄clara volumina. E quibus ista ferū-
 tur. Ad Cardinalē S. Mariæ Trāstyberim isigne opus & p̄clay:

De cōceptione S. Mariæ, lib. 1.	Super toto psalterio, lib. 5
Super sententias, lib. 4	Quæstiones sententiay, lib. 1.
Tabula sententiay, lib. 1.	In euangeliū Matthæi, lib. 1.
In euangeliū Lucæ	lib. 1. Erant ambo & c. Isido.
Tabula moralium Gregorij, lib. 1.	Tabula Decreti, lib. 1.
Quadragesimale, lib. 1.	Dictionary inceptit, lib. 3
In Valeriū Maximū, lib. 1.	In Ethicam Aristotelis, lib. 1.

Et quædã alia. Morte p̄uentus hoc diuinū opus noui dictionarij nō p̄fe-
 cit, sed ab a vsq; ab c inclusiue ī trib⁹ voluminib⁹ tm̄ p̄duxit. Morit vl-
 timo anno Venceslai Imp. sub Bonifacio papa nono. Anno dñi M
 CCCCXVI. Cal. Decēb. Indict. octaua. Et ante maius altare sui cō-
 uentus Bononiēsis honorifice sepultus, in pace Christi quiescit.

Philippus Ferrariensis Tholosanus, ep̄s Pacensis ecclesiæ in His-
 pania, ord̄is fratrum beatæ Mariæ semp̄ virginis de monte Carme-
 li, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonū egre-
 gius, ingenio promptus & clarus eloquio, in regno Siciliæ olim p̄di-
 cans, multos ab iniquitate conuertit, & eruditionis suæ fructus mag-
 nos deo protulit. Scripsit elegantes

Ser-

DE
 Sermo
 Et quædã
 doctrin
GA
 vi
 no
 gonie, &
 infidele
 declam
 bus non
 Contra
 In aliqu
 Sermo
 Claruit
 ni. Ann
GEr
 die
 &
 ædidit
 mē suū
 De refoc
 De asce
 Sermo
 Ex scrip
 ord̄is, q̄
 glarē, q̄
IOh
 mita
 naru
 egregiu
 ra volu
 tes pro
 In euāg
 In euāg
 In ep̄as
 In ep̄as
 In epist
 In epist

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
 Et quædam alia. Sūt q̄ scribāt eū ad cardinalatus honorē propter eximiā
 doctrinā & vitæ honestatē assumptū, de quo ego certus nō sum.

GAlterus Disse, natione Anglicus, ordi fratru beatiæ Mariæ semp
 virginis de monte Carmeli, nuntius & legatus Bonifacij papæ
 noni, in regnis Angliæ, Hispaniæ, Portugaliæ, Nauarræ, Arra
 gonie, & i partibus Vasconiæ, cæterisq; terris & regnis, crucē cōtra
 infideles & schismaticos p̄dicās, vir in diuinis scripturis eruditiss. &
 declamator sermonū egregius. Scripsit non spernēda opuscula, quib
 bus nomē suū notificauit. E quibus extant

Contra Lolhardos, lib. 1.

De schismate quoq; lib. 1.

In aliquos psalmos, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Venceslai Imperatoris, & Bonifacij papæ no
 ni. Anno dñi. M. CCCXC.

Gerardus Zutphaniēsis, natione teutonicus, vir i diuis script. stu
 diosus & eruditus, seculariū q̄q; lrae nō ignar^o, ingenio subtilis
 & clar^o elogo, nec min^o cōuersatōe q̄ scia scripturæ p̄ferēdus,
 æd didit quædam ad eruditionē deuotoꝝ fratru p̄tinētia opuscula, quibus no
 mē suū cū gloria trāsmitit ad notitiā posteritatis. E quibus vidi tantū,

De reformatione interiori,

lib. 1. Homo quidā descendit.

De ascensione spiritali

lib. 1. Beatus vir cuius est.

Sermones varios, lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Ex scriptis suis apparet eū vitæ deuotū & religiosum fuisse, & alicui^o
 ordi, q̄q; ignoret a nobis. Sūt vero q̄ scribāt eū canonicū extitisse re
 glarē, q̄d verisimile trāsmit^o. Claruit i gymnasio Coloñ. & varia scripsit

Iohānes de Hisdinio, ordi fratru hospitalis S. Iohānis Hierosoly
 mitani, vir in diuis scrip. eruditus, & secularis philosophiæ nō ig
 narus, sacræ paginæ doctor insignis, & declamator sermonum
 egregius, ingenio acutus & eloquio cōpositus, æd didit multa præ cla
 ra volumina, & in vniuersitate Parisiē. lecturas & plures & elegan
 tes pronūtiavit. De quibus extāt ista,

In euāgelium Marci,

lib. 1. Similis factus est leoni.

In euāgelium Iohānis, lib. 1.

In ep̄lam ad Romanos, lib. 1.

In ep̄lam ad Corinthios, lib. 2

In ep̄lam ad Galatas, lib. 1.

In ep̄lam ad Ephesios, lib. 1.

In ep̄lam ad Philippenses, lib. 1.

In ep̄istolā ad Colosseñ. lib. 1.

In ep̄las ad Thessalonicē. lib. 2.

In ep̄istolas ad Timotheum,

lib. 2

In Ep̄laam ad Titum	li. 1.	Erudi filiū tuū quia vt.	
In Ep̄lam ad Philemonem	li. 1.	In Ep̄lam ad Hebræos	li. 1.
De annuntiatione dñica	li. 1.	Aue Maria gr̄a plena.	
Sermones varij	li. 1.	Et alia multa.	

In multos etiā Bibliæ libros cōmentarios & lecturas scrip̄sisse dicit, quæ ad manus n̄as adhuc minime puenerūt. Claruit t̄pibus Vvenceslai Imp̄atoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi. M. CCCXC.

Philippus de mōte Galerio, ordinis fratrum minorū s̄cti Fr̄acisci, vir in sacris scriptu. exercitatus, magnus & egregius verbi dei p̄dicator. Scripsit pro vtilitate eorū q̄ declamatōibus inseruiūt nō cōtemnēda opuscula, q̄bus ingeniū nobil̄r exercitās, etiā nomē suum ad notitiā posteritatis destinavit. E q̄bus reperi tantum subiecta.

Sermones de tempore	li. 1.	Erūt signa in sole & lu.	
Sermones de sanctis,	li. 1.	Sermones quadragesimal̄.	li. 1.

Fer̄ p̄terea & alios diuersos cōposuisse tractatus, & nōnullos diuinorū librorū explanasse, sed ad me nihil eorū peruenit.

Iohannes cognomēto Grossus, ordinis fratrum beatę Mariæ semp virginis de monte Carmeli, prior nonusdecimus general̄, alij habēt, vicesimus primus, p̄ria Tholosanus, vir studiosus & eruditus. Scripsit ap̄erto sermone nō spernēda volumina, q̄bus exercitato magnifice ingenio, nomen suum etiam posteris notificauit. E q̄bus ego vidi tantum opus p̄clarum, quod ordinis Carmelitani institutionem & progressum continens p̄notatur.

Viridarium,	li. 5.	Quibus rebus genera.
Ferunt & eius sermones	li. 1.	Et quædam alia.

Claruit temporibus Vvenceslai Imperatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCC.

Nicolaus de Gorran, ordinis fratrum p̄dicatorū s̄cti Dñici, vir in scripturis s̄ctis studiosissimus, & nobil̄r eruditus, ingenio p̄stās, ædidit scholastico & ap̄erto sermone m̄lta volumina, quorū lectio his q̄ istitui cupiūt in s̄ctis scrip̄. nō erit abiiciēda, de q̄bus ego ad manus n̄as pauca memini puenisse. Ferunt aut̄ de p̄libus subiecta.

Sup Sententias	li. 4.	In quinq; libros Moyfi	li. 5.
In Esaiam prophetam	li. 1.	In Hieremiam quoq;	li. 1.
In Ecclesiasticum grande opus	li. 1.		
In Cantica canticorum		li. 1.	Benedictionem dabit.
In Euangel̄. Matthæi	li. 1.	In Euangel̄. Marci.	li. 1.
In Euangel̄. Lucæ	li. 1.	In Euangel̄. Iohannis.	li. 1.

In ep̄las

D
In ep̄
Sermo
Fert̄ p̄
ædidit
I
Acc
san
p̄cla
p̄fessor
ca disci
ritatis t
mani. E
Conso
In Cle
Claruit
ni. Ann
G
V
do
bi
enodād
te theol
men su
Sup Ser
Sermo
lucubra
H
E
vi
do
in lectur
dem vol
doq; con
moratu
Hūc quē
eccl̄iæ fu
laureā do
fitatis V
gl̄iam er
Super S
In Gene

In ep̄stas Pauli li.1. Dedit e in lucē gentiū.
 Sermones varij li.1. Et quædam alia,
 Fer̄ p̄terea in totā pene bibliam cōmentarios, & lecturas notabiles
 æ didisse, quæ ad notitiā nostræ lectionis non venerunt.

Iacobus de Theramo canonicus Aprucinus, & archidiacon⁹ auer
 sanus iure cōsultus celeberrimus & philosophiæ secularis doctor
 p̄clarus, ingenio subtilis, eloquio apertus & cōpositus, cuius apud
 p̄fessores huiusce facultatis magna erat suo tpe autoritas, æ didit in
 ea disciplina q̄dā egregia volumina, q̄bus nomē suū ad notitiā poste
 ritatis trāsmisit. E q̄bus ego reperi tm̄ dialogū de redēptiōe ḡnis hu
 mani. Belial vulgariter nuncupatū, quē author p̄notauit.
 Consolationem peccatorū li.1. Postquā p̄ sc̄iæ lignū.
 In Clemētinis dicit scripsisse, li.1. Et quædam alia.
 Claruit temporibus Venceslai Imperatoris, & Bonifacij papæ no
 ni. Anno domini. M. CCCXC.

Guilielmus de Oppenbach, natiōe theutonicus, in scriptu. sc̄tis
 doctor eruditus & insignis, atq; in philosophia scholastica no
 biliter exercitatus, īgenio acutus & vehemēs, & ad disputādas,
 enodādasq; quæstiones scripturarū fatis idoneus. Scripsit in faculta
 te theologica nō abiicienda opuscula, q̄bus in gymnasio Parisiē. nō
 men suum notificauit, de quibus ego reperi.

Sup̄ Sententias li.4. Quæstiones disputatas li.1.
 Sermones etiā & quosdā alios fer̄ scripsisse tractatus, atq; in scholis
 lucubraste lecturas, quæ ad notitiā meam nō venerunt.

Henicus de Langenstein, dicitur de Hassia, natiōe theutonicus,
 vir in diuis scripturis eruditus, & in seclari philosophia nobilit̄
 doctus, īgenio p̄æstās, abundās & diffusus, q̄ppe q̄ mltis annis
 in lectura Genesis cōsumptis vix ad quartum caput libri ptingēs toti
 dem volumina cōpleuit. Erat em̄ ad oīa resolutus, & in dicēdo scribē
 doq; copiosus, adeo vt apud eū maioris difficultatis fuerit spōte me
 moratu digna occurrentia repellere, q̄ noua quæ dicerent inuenire.
 Hūc quæadmodū ex quadā eius ep̄la reperi, canonicū Vvormaciēsis
 eccl̄iæ fuisse crediderim. Claruit primū in vniuersitate Parisiēsi, vbi
 laureā doctoratus p̄meruit, deinde p̄ decore nouæ plātatiōis vniuer
 sitatis V vienēsis illo se cōtulit, & tum docēdo tum scribēdo magnā
 gl̄iam eruditōis suæ acquisiuit. De cuius opusculis ferunt.

Super Sententias, li.4.
 In Genesim & prologum li.5. In p̄cipio creauit de.
hh 3 De Anti

*Et pro certobu
 beaur q̄o vidi
 ego fr. Genar
 dug de Vie, et
 multo huius legi
 et aliqua ex
 is transcrip
 et a manabu
 vng. hodie in
 archiuo huius
 Capitulo de fa
 Sec de Nata.*

ABBAS SPANHEMENSIS

De Antichristo & schismate,	li. 1.	Reuerendo in Christo	
De eruditōe sacerdotij	li. 1.	Tibi dabo clauēs reg.	
De anima contemplatiua	li. 1.	De contemplatione,	li. 1.
Speculum animæ	li. 1.		
De horis canonicis	li. 1.	Septies in die laudem,	
Contra Astrologos,	li. 1.	Multi p̄cipēs & ma.	
Super orōne dñica	li. 1.	Diuina sapiā rebus.	
Sup Aue Maria,	li. 1.	Aue Maria gr̄a plena,	
Sup Symbolo Apostolorū,	li. 1.	Credo in deū patrem.	
De contemptu mundi,	li. 1.	Reuerēdo dño Iohāni	
Cōtra fr̄m Thelefforum	li. 1.	Contra quendā V uicēssitā,	li. 1.
Ad canonicos regl̄ares	li. 1.	Ecce nos reliquimus,	
De pprietate monachorū,	li. 1.	Sermones de tempore	li. 1.
Sermones de sanctis,	li. 1.	In Cantica canticorū	li. 1.
Epl̄arum ad diuersos	li. 1.	H. de Langēsteyn. di.	
Questiones variæ. Alia quoq; m̄tra ædidi, quæ ad notitiā meā nō uenerūt. Claruit t̄pibus Ruperti Palatini Bauari regis Romanorū, & Bonifacij papæ noni. Anno. M. CCCC.			
I ohānes de Bromyard, ordinis fratrum p̄dicatorū sc̄ti Dñici, uir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatōe doctus, seculariū quoq; l̄r̄arū nō ignarus, īgenio excellens, & egregius declamator. Scripsit quædam p̄clara volumina, q̄bus memoriā noīs sui apud posteritatē stabiluit. E quorū numero subiecta ferunt. Opus magnū & luculētissimū, ac p̄dicatoribus ualde utile, quod p̄notauit.			
Summam p̄dicantium,	li. 1.	P̄dicātium uita &c.	
Summam iuris moralis	li. 1.	Quōd in seq̄nti opusc.	
Sermones de t̄pē	li. 1.	Sermones de sanctis	li. 1.
Alia insup m̄tra scripsisse dicit, quæ ad notitiā meam nō uenerunt.			
I ohānes Gluel, natiōe teutonicus, ordinis fratrū beatę Marię semper uirginis de monte Carmeli, prior Coloniēsis, de Aquisgrani ciuitate Imperiali oriūsus, uir in diuinis scripturis egregie doctus & secl̄aris l̄r̄aturæ non ignarus, in declamādis sermonibus ad ppl̄m excellentis & p̄clari ingenij. Scripsit inter cætera studij sui opuscula, volumē huiusce religionis cultoribus nō abiiciendum, de origine & profectu ordinis sui, quod p̄notauit.			
Speculum Carmelitæ	li. 1.	Sermones de tempore	li. 1.
Quadragesimale,	li. 1.	Theaurizate uobis	
Sermones de sanctis,	li. 1.		

Claruit

D
Claruit
scula, v
H
doctus
egregi
paucis
Sup Ser
De con
De con
Et quot
Claruit
rico de
H
E
M
fi
gius, īg
ædidi r
Sup Ser
Sermor
Et quæ
in conu
La
B
gin
sch
egregius
fir ad no
Su p̄Sen
Nōnllā
Ar
B
mu
tis
ta opusc
ros cons
Sup Co
De V su
Vencer

Claruit in in conuētu suo Coloniēsi, varia scribēs & componēs opu
scula, vbi tandē deficiēs & diem suū obiens, in pace sepultus est.

Henicus Euta siue Oyta, natōe teutonicus, gymnasiū V vienēsis
in Austria vnicū decus & cōplantator à principio, vir in diuis
scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobilē
doctus, ingenio subtili, sermone scholasticus & declamator sermonū
egregius. Scripsit mltā præclara volumina, de qbus ad manus nostras
paucissima hucusq; puenerunt. Legi enim dūtaxat.

Sup Sententias,	li. 4.	Circa prologū primi,
De contractibus	li. 1.	Diligite iustitiam qui.
De conceptōe sanctæ Mariæ	li. 1.	Cōsurget virgo de Isra.
Et quosdam sermones		De ceteris nihil vidi.

Claruit in gymnasio V vienēsi, sub Venceslao Imperatore, cura Hē
rico de Hassia, Anno dñi. M. CCCXC.

Henicus de Andernaco, natōe teutonicus, ordīs fratrum beatæ
Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, vir in diuis scripturis
studiosus & eruditus, & Aristotelicę philosophię iterpres egre
gius, ingenio excellēs & declamator sermonū iter oēs sui tps famosus
ædidiit nō puidēdæ autoritatis opuscula, de qb' ferunt subiecta. Opus
Sup Sententias li. 4. Sermones de tpe, li. 1. (p̄clare,
Sermones de sanctis, li. 1. Quæstiones philosophiæ li. 1.
Et quædā alia quæ ad notitiā nostrę lectōis minimē venerūt. Claruit
in conuētu Coloniēsi, potissimū, vbi & sepultus dicit.

Blasius Andernaco, natōe Gall' ordīs fratrum beatę Marię sp vir
ginis de mōte Carmeli, vir doctus in scriptu, sctis, & in palęstra
schol' disciplinæ nobilē exercitatus, ingenio clarus, & disputator
egregius. Scripsit nōnllā p̄clara volumina qb' nomē suū cū gl'ia trāsmi
sit ad notitiā posteritatis. E q̄ nūero p̄cellit opus luculētū & insigne
Su p̄ Sententias li. 4. Quæstiones & collatōes, li. 1.
Nōnllā etiā scripsisse in philosophia morali dī, sed ad me nō venerūt.

Bartholomęus de Saliceto iureconsultus, oim sui tps celeberr
mus, ingenio subtili, & clarus eloq; cuius dicta magnæ authorita
tis habent ap̄ iuris civil' p̄fessores, ædidiit qdā in legibus luculē
ta opuscula, qbus memoriam sui nominis immortalitati apud poste
ros consecrauit, de quibus feruntur.

Sup Codice	li. 9.	Sup Institutis	li. 4.
De Vsu Feudorum	li. 1.	Et alia complura.	Claruit t̄pibus

Venceslai Imp, & Bonifacij papæ noni, Anno dñi, M. CCCXC.

Iohan-

ABBAS SPANHEMENSIS.

Iohānes abbas monasterij S. Bauonis, ordiſ diui p̄riſ B̄ndicti, natiōe German^o, doctor & p̄feſſor diuinaꝝ ſcripturaz̄; egregi^o, ingenio ſubtilis & cōptus eloq̄o, nō minus religioſa cōuerſatiōe q̄ ſciaſaz̄ inſignis. Scripſit ad inſtructionē monachoz̄ q̄dā p̄clara opuscula, de quibus extāt ſubiecta. Opus quod p̄notauit

De eſu carniū, lib. 1.

Declarationes in regulam, lib. 1.

Quæſtiones ſententiarum,

lib. 1.

Varios p̄terea, mltiplicesq̄; fert ſcripſiſſe tractatus, ſed nihil eoz̄ ad man^o n̄ras memini pueniſſe, p̄ter eū quē de eſu carniū ſcripſit libellū, in q̄ pulchre deducit & probe cōcludit q̄ monacho ſano, ſc̄dm̄ regulā S. B̄ndicti p̄feſſo, carniū eſus illicitus ſit, & ideo oīno interdicitus.

Richardus Lauinham, ordinis fratrū beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in ſcripturis ſanctis egregie doctus, & ſecularis philoſophiæ interpres eximius, in declamandis quoq̄; ſermonibus ad populū excellentis ingenij. Scripſit etiā nōnulla volumina, de quibus iſta ferunt,

Contra Lolhardos, lib. 1.

De fundatione ſui ordinis, lib. 1.

Pro libro Brigidæ, lib. 1.

Sermones varij, lib. 1.

De logica quoq̄; lib. 1.

Et variæ quæſtiones, lib. 1.

Claruit in vniuerſitate Oxoniē. eo potiſſimū tempore quo hæreſis Iohānis Vicleſſi & Lolhardoz̄ cœpit in Bohæmia.

Iohānes de Verdena, ordiſ (vt ferūt) fratrū minorū, natiōe teuto nicus, vir i ſcrip. ſctis ſtudioſus & eruditus, ac veterū lectiōe diues atq̄; i naturali philoſophia ſufficiēter doctus, ingenio excellēs, ſermōe & ſcholæſtica ſimplicitate cōpoſit^o, declamator ſermonū populariū ſuo tpe celeberrimus. Scripſit inter cætera ingenij ſui monimēta, p̄dicatoribus verbi dei neceſſaria valde opuscula, quibus nomen ſuū ad notitiā poſteritatis tranſmiſit. E quibus extāt

Sermones de tpe duplices,

lib. 2. Induamur, &c. vide.

Sermones de ſctis duplices, lib. 2

Sermones etiā p̄q̄drageſimā, li. 1

Cætera vero quæ cōpoſuit, ad notitiā noſtrā minime venerūt.

Iacobus, q̄ d̄r magnus, patria Tholetanus, ordiſ fratrū heremitaz̄ S. Auguſtini, vir in diuiſ ſcrip. eruditus, & philoſophiæ naturalis cognitione inſignis, ac veterū lectiōe copioſus. Fert in diuiſ libris varios tractatus & cōmentarios ædidit, qui ad manus noſtras necdū venerūt. Reperi volumen eius vnū egregiū & inſigne de ſermone & inquiſitione ſapientiæ p̄notatum

Sophologium

lib. 3. Illuſtriſſi principis.

De alijs

De alijs nihil vidi. Claruit t̄pibus Vvenceslai Imp. & Bonifacij pape
nōni Anno dñi nostri Iesu Christi, M. CCCC.

Iohannes Campseñ, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virgi-
nis de monte Carmeli, natione Anglicus, in scripturis sanctis lon-
go studio exercitatus & continua lectione veterum ingenio copio-
sus, declamator sermonum egregius. Ferè quædã p̄clara cudisse opus-
cula, quibus nomē suū ad notitiã posteritatis cū gloria transmisit. E-
quorū numero extare perhibent valde notabiles

Sermones de tēpore, lib. 1.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Cæterorū vero quæ cōposuit, titulos operū inuenire non potui.

Thomas Gualensis, ordinis fratrum prædicatorum, natione Angli-
cus, vir in diuinis scripturis eruditus & multū studiosus, atq; in se-
cularibus l̄is maxime in philosophia scholastica nobilr doctus,
ingēnio subtilis & clarus eloquio, sermonum quoq; declamator egre-
gius, & in scholasticis lectionibus disputator acutus. Scripsit multa
præclara in scripturis sanctis opuscula, quibus nomen suum ad noti-
tiam posteritatis transmisit. De quibus tamen pauca ad manus n̄as
peruenerunt. Reperi em̄ tantum subiecta,

In toto psalterio,

lib. 1. Beatus qui custodit.

In prouerbia Salomonis

lib. 1. In absconditis parabo.

In Augustinū de ciuitate dei

lib. 10. Fluminis impetus lati.

In Cantica canticorū

lib. 1.

Claruit in vniuersitate Oxoniens̄, vbi m̄tra d̄r composuisse volumi-
na, & p̄fertim lectiones diuersas in plures Bibliæ libros.

Philippus abbas monasterij Otterburgens̄, diocesis Vormaciens̄
ordis Cisterciens̄, natione teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus,
& diuturna exercitatioe doctus, & secularis l̄aturæ nō ignarus,
ædificatioe legentium nō cōtēnenda volumina, quibus inge-
niū suū probe exercitans etiã noīs sui memoriã posteris reliquit. E-
quorū numero subiecta feruntur. Opus præclarū & insigne

In Cantica canticorū, lib. 1.

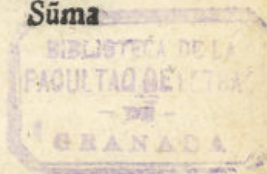
Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.

Si quid amplius ædificatioe legentium nō cōtēnenda volumina, quibus inge-
niū suū probe exercitans etiã noīs sui memoriã posteris reliquit. E-
quorū numero subiecta feruntur. Opus præclarū & insigne

Nicolaus eximia doctrinæ medicus, natione Italus, patria Florētī
nus, vir nō solū in medicinis, verè etiã in alijs l̄is secularis philoso-
phiæ eruditiss̄, ingenio clar⁹ & cōpt⁹ eloquio, cui⁹ eruditio q̄ti sit
ap̄d medicos hui⁹ t̄pis, nō meis verbis, sed eorū testimonijs cōprobat
ædificatioe legentium nō cōtēnenda volumina, quibus inge-
niū suū probe exercitans etiã noīs sui memoriã posteris reliquit. E-
quorū numero subiecta feruntur. Opus præclarū & insigne

Summa medicinae lib. 1. Et quaedam alia.
 Moritur temporibus Ruperti regis Romanorum, & Iohannis papae
 xxij. Anno dñi. M. CCCCXII. Indictione quinta.

Iohannes de Duren, ordiſ fratrum minorum S. Francisci, natione teu-
 tonicus, vir studiosus & in scrip. sc̄tis nobilr exercitatus, in decla-
 mādīs sermōibus ad pplm magnę & p̄clarę opiniōis. Feri ad di-
 rectionē simpliciū sacerdotū & p̄dicatoꝝ q̄dā cudisse opuscula, qbus
 noīs sui memoriā apud posteros reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore, lib. 1.	Sermones de sanctis, lib. 1.
Quadragesimale	lib. 1. Sanctificate ieiunium.
De septē peccatis mortalibus	lib. 1. Cum confessor idoneus,
De occultis vitijs	lib. 1. Est via quæ videtur ho,
De confessione,	lib. 1.

Alia quoq; multa scripsisse d̄r, quæ ad notitiā meam nō venerunt.

Tillmannus de Hachenberg, ordinis fratrum minorum, natione teuto-
 nicus, ex diocesi Treuerorum, vir in diuinis scripturis studiosus,
 & longa exercitatione doctus, linguam habens politam vsu lo-
 quēdi, in declamādīs ad pplm sermonibus magnus & clarissimus ef-
 fulsit. Scripsit q̄dā nō spernēda simplicibus opuscula, qbus igeniū suū
 fructuose cōmodās noīs sui memoriā posteris reliqt. E quibus extāt

Sermones de tempore	lib. 1. Erunt signa & c. hic p̄di.
Sermones de sanctis, lib. 1.	Sermones p̄ quadragesimā, li. 1.

Et quaedam alia.

Claruit in cōuentu suo Confluentino, vbi & moriens sepultus est.

Iohānes de Ligniano, iurecōsultus celeberrim⁹, & philosophoꝝ
 discipulis p̄be istructus, igenio p̄stās, & clarus elogo. Feri i iure ca-
 nonico q̄dā egregia cudisse opuscula, qbus isistēs, & t̄ps vtilit expē-
 dit, & noīs sui memoriā etiā posteris reliqt. E qb⁹ (Frācisco de Zaba-
 rellis in prologo sup̄ Clemētinis teste) extāt comportationes
 Super Clemētinis, lib. 1. Et quaedam alia.

Claruit sub Ruperto Bauaro rege Romanorum, & Bonifacio papa no-
 no. Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCC.

Hvgo de Sletstadt, natione teutonicus, vir in scrip. diuis studio-
 sus & eruditus, atq; in philosophoꝝ disciplinis egregie doct⁹
 ingenio subtilis, & quæstionū scholasticaliū disputator insi-
 gnis. Scripsit quædā (vt ferūt) p̄clara volumina, quibus noīs sui me-
 moriam posteris reliquit. E quibus extat opus
 Quæstionū sententiarū lib. 4. Et quaedam alia.

Fuit

Fuit autem
 tionibus
 philoso

P Au-
 nis
 Ita
 tor egr
 bus noī
 Contra
 Summa
 Sermon
 Sermon
 Super l
 Super l
 Super c
 Summa
 Logica
 Sup de
 Sup lib
 Super l
 Sup co
 Et alia
 Et iuue

I Acco-
 eruc
 nitio
 li suo te
 minis s
 pus infi
 præno
 De lud
 Sermon
 Alia ve
T H
 di
 m
 hēfion

Fuit aut̄ diui patris Bonauēturæ, ordinis minor̄, in suis determinationibus sectator & interpres luculentus, enucleans ea q̄ in singulari philosophia illius obscura & rariora simplicibus videri potuerūt.

PAulus Venetus, ord̄is frat̄rū heremitæ S. Augustini, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in philosophia Aristotelica nulli suo tpe in Italia secūdus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, & declamator egregius, multa in philosophia maxime opuscula cōposuit, quibus noīs sui memoriā posteris reliquit. E quibus feruntur

Contra Iudæos,	lib. 1.	
Summa de naturalibus,	lib. 1.	Plurimorū astrictus.
Sermones de tempore, lib. 1.		Sermones de sanctis, lib. 1.
Sermones de quadragesima	lib. 1.	
Super lib. Posteriorum,	lib. 2.	Omnis doctrina, &c.
Super Physicorum	lib. 8.	Naturali philosophia
Super Metaphysicam,	lib. 12.	Tecū sapientissime re.
Super de anima	lib. 2.	Tanta literarum &c.
Summa philosophiæ,	lib. 1.	Colloquium infa, &c.
Logica duplex	lib. 2.	Conspiciens, &c.
Sup de generatione & corrupt.	lib. 2.	Humanæ diuinarumq̄
Sup lib. Porphyrij,	lib. 1.	Maxima & forti &c.
Super lib. p̄dicamentor̄	lib. 1.	Quærenti mihi, &c.
Sup consequentijs Strodi,	lib. 1.	Iesum deum & hominē.

Et alia cōplura. Claruit sub V vēcesslao Imp. Anno dñi. M. CCCC
Et iuuenis decedēs in sacristia sui ordinis. Venetijs sepultus est.

Iacobus de Thessalonia, ord̄is frat̄rū p̄dicator̄, vir in diuinis scrip. eruditus, & seculariū l̄ræ nō ignarus, ingenio excellēs, sermone nitidus atq; cōpositus, in declamandis sermonibus ad pplm, nulli suo tempore secundus, ædedit quædam p̄clara volumina, quib⁹ noīnis sui laudabilem memoriā posteris reliquit. E quibus extat opus insigne, de moribus hominum, & officijs nobilium, ac populariū prænotatum, materiam præferens,

De ludo schacorum	lib. 4.	Inter oīa genera signo.
Sermones varij	lib. 1.	

Alia vero quæ scripsisse d̄r, ad notitiā nostrā minime venerunt.

Thomas de Haselbach, natiōe teutonicus, in scripturis sc̄tis eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio p̄stās & sermone scholasticus, sed nimis diffusus & prolixus, & ob id reprehēnsioni quorundā obnoxius. Nā cū esset ordinarius sacre theologiæ

ctor in gymnasio V vienēsi vno & viginti annis in Esaia propheta lē
gēs ad finē primi capli nō puenit. Scripsit nōnulla in scripturis diuis
opuscula, de qbus ferunt subiecta multa volumina.

In Esaia prophetam, li. 1. Sup Sententias, li. 4.
De decem præceptis, li. 1.
De quinçq; sensibus hominis li. 1. Postq̄ dei dono taliter
Sermones de tpe li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
Et alia multa. Claruit tpius Ruperti regis Romanorū, & Gregorij
papæ duodecimi. Anno dñi. M. CCCCX.

Thomasinus p̄ria Ferrariēsis, ordinis fratrum p̄dicatorū s̄cti Dñi
ci, vir in scriptu. s̄ctis studiosus & doctus, in delictis pp̄lorū cor
ripiēdis declamator egregius. Ferit quēdā ad instructionē simpli
cium sacerdotū p̄clara cūdisse opuscula, qbus noīs sui notitiā cū laude
trāsmisit ad posteros. De quorū numero potissime ferunt.

Sermones de tpe, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
Sermones p̄ quadragesimam, li. 1.

Cætera vero quæ cōposuit, ad notitiam nr̄am hucusq; nō venerunt.

Thomas de Kempis, natōe theutonicus, ord̄is canonicorū regula
riū s̄cti Augustini mōtis diuē martyr̄is & virginis Agnetis, p̄pe
Zvullis in diocesi Traiectēsi, vir in scripturis diuinis studio
sus & eruditus, vita & cōuersatōe deuotus, & beatæ Mariæ semp vir
ginis amator p̄cipuus. Scripsit p̄ instructiōe simpliciū fratrum nō sper
nenda opuscula. De quibus ferunt subiecta.

De contemptu mundi	li. 4.	Qui sequit me, non
Sermones ad nouicios	li. 3.	Ecce q̄ bonū & q̄ iocū.
Sermones ad fr̄es	li. 1.	Qui non renūtiauerit.
Dialogus nouicioꝝ,	li. 1.	Rogo te p̄ charissime
De vita solitaria	li. 1.	Charissime cū esses in.
De tribus tabernaculis	li. 1.	Est scriptū in Prophe.
De vera punctōe	li. 1.	Flete mecū oēs amici.
Hortulus rosarū	li. 1.	Cum s̄ctō sanctus eris.
Vallis lilioꝝ,	li. 1.	Ego flos campi, & liliū
Alphabetum monachi,	li. 1.	Vias tuas dñe demon.
Consolatio pauperū,	li. 1.	Cōsolamini cōsolamī.
Epitaphium monachi	li. 1.	Via iustorū recta fa.
Qualis debeat esse monachus	li. 1.	Audi religiose mona.
Manuale paruulorum	li. 1.	Sinite paruulos veni.
Doctrinale iuuenum	li. 1.	Fili à iuuentute tua ex.

De con

DI
De con
Eplaru
Et quæ
Grego
N
quo. S
sui men
non ab
riæ, pra
Imagin
Sermon
Cætera
B
sti
ten
psit nō
cti Am
nem in
Millelo
De bello
Claruit
duodec
F
Ra
Fuin
no
gius, m
cū laude
Opus in
De resti
De Cen
Cætera
Etr
P
eps
san
Alexan
in philo

De contemptu mundi alius li. 1. Dñs regit me & nihil.
 Ep̄arum ad diuerfos li. 1. Charissime frater libē.
 Et quædam alia. Claruit t̄p̄ibus Ruperti Bauari regis Romanor̄, &
 Gregorij papæ. XII. Anno dñi. M. CCCCX.

Nicolaus monachus cœnobij sanctæ crucis in Austria, ordinis
 Cisterciensis, natione Germanus, vir in diuinis scripturis studiosus
 & eruditus, ac veteri lectōe diues, ingenio excellēs, & clarus elo
 quio. Scripsit quædam nō spernēdæ utilitatis opuscula, quibus ingenij
 sui memoriam ad posteros transmisit. E quibus ferunt subiecta. Opus
 non abiiciendum in laudem beatissimæ dei genitricis & virginis Ma
 riæ, prædicatoribus utile, quod prænotauit.

Imaginem sanctæ Mariæ li. 3. Nomē virginis Maria
 Sermones varij li. 1.

Cætera, & si multa ferant quæ composuit, ad nos minime venerunt.

Bartholomæus de Urbino, ordinis fratrum heremitarum sancti Augu
 stini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium li
 terarum nō ignarus, operum sanctorum primū diligēs p̄scrutator. Scri
 psit nō spernēda volumina, de quibus ferunt subiecta. Ex opusculis sancti
 Ambrosij & Augustini opus singulari studio sc̄dm alphabeti ordi
 nem in vnū comportauit, cui titulum imposuit.

Milleloquium Augustini li. 1. Milleloquium Ambrosij li. 1.
 De bello quoque spiritali li. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorij papæ
 duodecimi. Anno dñi. M. CCCCX.

Franciscus de Platæa, ordinis fratrum minorum sancti Frãcisçi, vir in di
 uinis scripturis eruditus, & tam in iure quā in philosophia seculari
 notabiliter doctus, ingenio excellēs, & declamator sermonum egre
 gius, multa præclara dicis lucubrasset opuscula, quibus nominis sui memoriam
 cum laude trãsmisit ad posteros, de quorum numero subiecta feruntur.
 Opus insigne & præclarum quod prænotauit.

De restitutionibus li. 1. Vtrū restitutio sit de
 De Censuris li. 1. Sermones varij. li. 1.

Cætera vero que composuit, ad notitiã nostræ lectōis nō venerunt.

Petrus de Candia, natione Cræcensis, ordinis fratrum minorum, primo,
 ep̄s Nouariensis, deinde Mediolanensis archiep̄s, postea sacro
 sanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, & postremo summus p̄t̄ifex
 Alexander quintus nominatus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, &
 in philosophia scholastica magnifice doctus, declamator sermonum

celeberrimus, qui olim in gymnasio Parisiensi publicæ scholæ præfuit, & docēdo ac scribēdo magnas & ingentes laudes acquisiuit. De cuius elegantissimis opusculis extant luculentæ vtilesq; commentarij.

Sup Sententias, li. 4. Sermones varij, li. 1.
Et quædā alia. Morit vltio Ruperti regis Romanorū anno, sepultus in cōuētū minorū Bononiæ. Anno dñi. M. CCCCX. Indi. cōe. III.

FRanciscus de Bachone, præia Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, cōuentus Gerūdēsis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia seclari nobilitate doctus, tm̄ docēdo & disputādo in Parisiensi vniuersitate valuit, vt doctōr sublimis cognōiatus sit. Scripsit inter alia ingenij sui monimēta opus magnū & insigne ex scriptis sanctorū p̄m declamatoribus sermonū ad pplm̄ satis vtile, quod præ notare possumus.

Repertorium p̄dicantium li. 1. Sup Sententias quoq; li. 4.
Fert̄ p̄terea & quædā alia scripsisse, sed ad manus nostras nō venerūt.

Michael Herbrant de Duren, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, natiōe theutonicus sacre theologiæ lector, & prior cōuentus Crucēnacēsis in diocesi Mogū tina, vir doctus & declamator adeo insignis vt nō solū in vicino, sed etiā ad remota loca, & cathedrales ecclesias euocatus oīm admiratōe habitus p̄dicaret. Hic apud Iohannē comitē Spanhemensem vltimū magnæ familiaritatis & authoritatis erat, & multa ab eo suo cōuentui bona obtinuit. Scripsit inter cætera elegantes.

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
Collationes synodales li. 1. Et quædam alia.
Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Sigismundi imperatoris. Anno domini. M. CCCCX.

Petrus de Spira, ord̄is fratrum heremitarū sc̄ti Augustini, natōe teutonicus, vir in diuinis scrip. studiosus & eruditus, & in seclari phiā magnifice doctus, ingenio p̄stās, & clarus eloquio, in declamādis sermōib⁹ ad pplm̄ celeberrimę opiniōis. Scripsit q̄dā p̄clara opuscula quibus noīs sui memoriā ad posteros trāsmisit. E quorū nūero serunt.

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
Super libros Ethicorum li. 8. Alia vero quæ composuit, ad notitiam nostræ lectiōis nondum venerunt.

Reinardus de Fronthouen, natiōe teutonicus, ordinis (vt ferūt) fratrum p̄dicatorū, vir in diuinis studiosus & longa exercitōe peritus scripturis, & seclaris l̄aturæ nō ignarus. Scripsit præ di

catori

DE
catorib⁹
poster
Sermo
De alijs
vbi &

Iohannes
vir i
soph
neus, d
mus. Sc
tificauit
Sup sen
Ac quæ
ni. M. C

Her
H
tione d
clamate
mina, q
tatio iu
In Exo
De trib
Contra
De instr
De sacra
Eulogi
Sermo
Et alia c
poreo &
p̄dio p
sitarōis
no dñi.

Her
b
genij &
dotum

atoribus verbi dei nō abijcienda opuscula, quibus nomē suum etiam posteris notificauit. E quibus ego vidi tantum.

Sermones de tempore li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
De alijs nihil vidi. Claruit (vt sui dicunt) in conuentu Confluentino, vbi & mortuus est.

Iohānes Capreolus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, p̄ria Tholosanus vir in scripturis sc̄tis eruditus, & in disciplinis Aristotelicæ philosophiæ egregie doctus, ingenio acutus, & ad disputandū satis idoneus, dictoꝝ sc̄ti Thomæ Aquinatis ppugnator & defensor acerrimus. Scripsit ingenij sui monimēta clarissima, quibus nomen suum notificauit. E quibus extant multa volumina.

Sup̄ sententias li. 4. Et sermones varij li. 1.
Acquædam alia. Claruit sub Sigismundo Imperatore. Anno domini. M. CCCCXV.

Henricus de Cosueldia, natōe theutonicus, ordinis Carthasieñs, prior domus sanctæ Mariæ, prope montē diuæ Gertrudis in Hollādia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & cōuersatione deuotus, & magnæ famæ, ingenio subtilis, & clarus eloquio, declamator quoq; sermonum celeberrimus. Scripsit multa p̄clara volumina, quoꝝ deuotis fratribus & suæ salutis amatoribus utilis frequentatio iudicatur. E quibus subiecta feruntur.

In Exodum mystice li. 1. In eplam Pauli ad Roman. li. 1.
De tribus votis substantialibus li. 2. Nolite diligere mūdū
Contra vitium proprietatis, li. 1. De tribus custodijs monasticis. li. 1
De institutione nouitiorum, li. 1. Circūcisorium mysticū li. 1.
De sacramento altaris, li. 1. De annuntiatione dñica. li. 1.
Eulogiū Pauli heremitæ, li. 1. Sermones de tempore li. 1.
Sermones de sanctis, li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1.
Et alia cōplura. Cuihelmi Parisiēsis ep̄i arduū opus de vniuerso corporeo & incorporeo seu spiritali, miræ industria plustrās, breui cōp̄dio pulchre cōclusit. Moris in domo Vallis græ prope Brugas visitatōis actu salubriter occupatus, t̄pibus Sigismūdi Imperatoris. Anno dñi. M. CCCCX. Indiētōe. III. VII. Idus Iulij.

Henricus de Hachenburg, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, natōe theutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice exercitatus & probe instructus, in declamādis ad pplm sermonibus excellētis ingenij & celeberrimę opinionis. Scripsit pro directōe simpliciū sacerdotum non abijcienda volumina. E quibus extant.

Sermo

- Sermones de tempore lib.1. Ego veniam & curabo,
 Sermones de sanctis, lib.1.
 Claruit (vt sui ferūt) in cōuentu Cōfluentino, vbi varia composuit,
Iordanus ordīs fratrū S. Augustini de heremo, natiōe teutonicus,
 vir deuotus, & scripturaz̄ diuinaz̄ explanator & iterps̄ egregius
 in declamādis sermōibus excellētiss. ingenij. Scripsit p̄res̄ elegan
 tes & deuotis fratrib⁹ vtiles tractat⁹, q̄bus noīs sui memoriā posteris
 reliq̄t. E q̄bus tñ pauca ī manus n̄ras puenerūt. Ferunt aut̄ ista
 In Apocalyp̄sin Iohānis, lib.1. Apologia ordinis sui, lib.1.
 De passione dñi lib.1. Inspice & fac secūdū ex.
 Sermones de tempore lib.1.
 Sermones de sanctis, lib.1. Ecce dabit voci suæ vo,
 Quadragesimale, lib.1. Quæstiones variæ, lib.1.
 Et alia m̄lta. Claruit sub Ruperto rege. Anno dñi. M. CCCCX.
Petrus ep̄s nouæ ciuitatis, natiōe Italus ex oppido Bruniquelli, or
 dis fratrū heremitaꝝ S. Augustini, vir in diuis scrip. eruditiss. &
 seculariū s̄f̄az̄ nō ignar⁹, ingenio p̄st̄as̄ & eloquio clarus, æ didit
 magnæ vtilitatis p̄fra opuscula, q̄bus magnifice exercitato īgenio me
 moriā sui posteris demādauit. E q̄bus ferunt̄ subiecta. Opus quoddā
 insigne, in quo oēs noui & veteris testamēti historias ad alphabeti or
 dinē redegit, & ad singulas materias disposuit
 Super sententias, lib.4. In prouerbia Salomonis, lib.1.
 In Ecclesiasten etiam, lib.1. In Cantica canticorū, lib.1.
 Et alia m̄lta. Præterea vero totā ferme bibliā optimis cōmētarijs ex
 ornasse d̄r. Claruit sub Ruperto rege Romanorū. An. M. CCCCX
Laurētius Iustinianus, natiōe Venetus, ordīs Cœlestini, & Ve
 netus postea patriarcha, vir ī diuis script. studiosus & eruditus,
 moribus & vita īsignis, cū diuitias & honores huius mūdi habe
 re q̄ max̄ios potuisset, oīa pro Ch̄ri amore cōtemnens, ordinē p̄fatū
 ingressus est, in q̄ magna religiōe & abstinentia coruscās, ad ædificatio
 nē simpliciū deuotiss. opuscula æ didit, q̄z̄ tituli ferunt̄ subiecti
 Lignum vitæ, lib.1. De disciplina monastica, lib.1.
 De cōnubio verbi & aiæ, lib.1. De agone Christi, lib.1.
 De interiori conflictu, lib.1. De complanctū ecclesiæ, lib.1.
 De sacramento altaris, lib.1. De vita solitaria, lib.1.
 De contemptu mūdi, lib.1. De sermone dñi in cœna, lib.1.
 De officio pastoralī. lib.1. De obedientia quoq̄, lib.1.
 De gradibus perfectiōis, lib.1. Sermones, xl. lib.1.
 Claruit

D
 Claru
 Sepul
 mirac
 ipsius
A
 eloqui
 tiā pot
 Super
 In Ap
 De pe
 De cha
 De po
 Alia in
 Claru
 cesimū
B
 A
 d
 p
 tus & f
 ternā a
 Super
 Super
 Super
 Super
 Additi
 Et alia
 CCXX
 Franci
A
 facultat
 constit
 E quor
 Super
 Super.

Claruit t̄pibus Ruperti regis Romanor̄. Anno dñi. M. CCCCX.
Sepultus est Venetijs in ecclesia cathedrali. Ad cuius tumbam multa
miracula diuinitus fiunt. Eius vitam Bernhardus Iustinianus nepos
ipſius luculenter deſcripſit.

Augustinus de Roma, ord̄is frat̄r̄ heremitar̄. S. Auguſtini, pri
or ḡn̄alis, vir in diūis ſcrip. ſtudioſiſſ. & valde eruditus, atq; in
ſeculari philoſophia nobiſr̄ doctus, ingenio præſtans & clarus
eloquio. Scripſit m̄lta egregia volumina, quibus nomē ſuū ad noti
tiā poſteritatis tranſmiſit. E quibus extant

Super ſententias, lib. 4	In epl̄as Pauli omnes, lib. 14
In Apocalypſin Iohannis, lib. 1.	De libero arbitrio, lib. 1.
De peccato originali, lib. 1.	De Chriſto & eccleſia, lib. 1.
De charitate Ch̄ri erga electos, li. 1.	De p̄fecta iuſtitia eccleſiæ, lib. 1.
De poteſtate papæ, lib. 1.	Sup lib. Ethicorum, lib. 8

Alia in ſup multa ſcripſiſſe d̄r̄, ſed ad notiā meam nō venerunt.
Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Iohannis papæ vi
ceſſimitertij. Anno dñi. M. CCCCX.

Baldus Peruſinus, Bartholi de Saxoferrato quondā auditor atq;
diſcipulus, iure cōſultus oīm ſui t̄pis celeberrim⁹, & i ſec̄lari q̄q;
philoſophia nobiſr̄ doct⁹, ingenio acut⁹, ſenſu p̄fūd⁹, cōſilio cau
tus & ſtabiſ. Scripſit m̄lta i vtroq; iure p̄clara opuscula, q̄b⁹ noi ſuo æ
ternā ap̄d poſteros memoriā cōparauit. De q̄q; nūero ſubiecta ferūt

Super Codice, lib. 9	Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib. 12	Super. ff. Inforciati, lib. 14
Super Inſtitutis, lib. 4	De vſu feudorum, lib. 1.
Super Autenti, lib. 1.	Super ſecundo Decretaliū, lib. 1.
Additiones Speculi, lib. 1.	Conſilia multa, lib. 1.

Et alia cōplura. Morit̄ t̄pibus Sigismundi Imp. Anno dñi. M. CC
CCXXIII. Indiēt. prima. Papiæ in conuentu frat̄r̄ minor̄ ſancti
Franciſci, menſe Iulio cum honore ſepultus.

Angelus Peruſinus, Baldi ſupradicti frater, & ſtudioſe eius co
mes & ſocius, in iure ciuili doctiſſimus, ingenio clarus, fama &
opinione apud iure cōſultos celeberrimus, multa etiam in ſua
facultate volumina cōpoſuit, quibus monimenta ingenij excellentis
conſtituens, memoriā ſui nominis ad multor̄ notiā deſtinauit.

E quor̄ numero elegantiſſima feruntur cōmentaria
Super Codice, lib. 9
Super. ff. nouo, lib. 12

Super. ff. veteri, lib. 24	Super. ff. Inforciati, lib. 14
----------------------------	--------------------------------

Super Institutis lib. 4
 In toto siquidē corpore iuris ciuilib, & alia quædā lucubrasse dicitur.
 Morit̃ p̃ibus Sigismundi Imp. eodem anno quo Baldus frater eius.
 Anno dñi. M. CCCCXXIII. Indictione prima.

Petrus de Ancharano, natione Italus, patria Bononiensis, Baldi
 Perusini quondā auditor, vir in vtroq; iure peritissimus, & Ari-
 stotelicæ philosophiæ nō ignarus, qui & si vxoris vinculo fuerit
 colligatus, & re familiari occupatus, semper tamen in literarū studio
 versans, multa in vtroq; iure opuscula ædidi, quibus nomen suū cū
 gloria ad posteros transmisi. E quoꝝ numero feruntur

Sup Decretalibus, lib. 5	Sup. vi. Decretalium, lib. 1.
Sup Clementinis, lib. 1.	De regulis iuris, lib. 1.
Super. ff. veteri, lib. 24	Super. ff. nouo, lib. 12
Consilia plura, lib. 1.	Et quædam alia.

Claruit temporibus Sigismundi Imp. Anno dñi. M. CCCCX. cō-
 pater Francisci de Zabarellis.

Vincentius Gruner, natione teutonicus, vir in diuinis scrip. eru-
 ditus, & in seculari philosophia nobilr̃ doctus, ingenio clarus,
 sermone scholasticus, Aedidit nō spernendæ lectionis opuscu-
 la, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis cum gloria transmisi. E
 quibus extat lectura notabilis, quā in nouella plantatione Liptzensis
 gymnasij coram scholaribus publice scripsit & legit

Super officio missæ, lib. 3	Ad honorem benedictę,
Quæstiones disputatæ, lib. 1.	Et quædam alia.

Claruit tempore translationis vniuersitatis Pragensis in Liptzen.
 Misneñ. Marchionatus provinciã, quã Alexander papa quintus con-
 firmas priuilegijs dotauit. Anno dñi. M. CCCCX.

Iohannes de Aurbach, natione teutonicus, presbyter ecclesiæ Bã
 bergensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio
 clarus, sermone scholasticus. Aedidit non floccipendendę autho-
 ritatis opuscula, quibus memoriam sui nois posteris reliquit. E qui-
 bus ego vidi tantum opus præclarum

De sacramentis ecclesiæ	lib. 1.	Ad laudē dei animarū.
De cæteris nihil vidi.		

Claruit in ciuitate Bambergensi, & varia conscripsit opuscula.

Dionysius de Burgo sancti sepulchri, ordinis fratrum heremitarū
 diui patris Augustini, vir in diuinis scripturis doctus, & in se-
 cularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis & disertus elo-
 quio.

quo. Scripsit in vtraque literatura non contemnenda opuscula, quibus ingenij sui posteris perpetua monumenta reliquit. E quibus subiecta feruntur. Commentarij perpulchri & elegantes

Sup Valerio Maximo, lib. 1. Sup Metamorphoseos, lib. 1.
 Sup operibus Vergilij, lib. 1. Sup tragœdijs Senecæ, lib. 1.
 Sup Politicorum, lib. 1. Super Rhetoricorum, lib. 1.

Et quædam alia. Fabulas insup omnes ad tropologicū sensum iocundum reduxit. Claruit temporibus Sigismundi Imp. Anno domini. M. CCCCXII.

Petrus de Aliaco, ep̄s Cameracēsis, & sacrosanctæ eccl̄æ Romane cardinalis, Parisiēsis gymnasiij quondā cæcellarius, p̄ceptor Iohānis de Gerson, vir ī diuis scrip. eruditiss. & in secularibus lris, maxime in philosophia Aristotelica nobilr doctus, ingenio excellēs & clarus eloquio, declamator q̄q; sermonū egregius. Scripsit ml̄ta præ clara volumina, quibus memoriam nominis sui & ingenij posteris reliquit. De quibus reperi subiecta

Super sententias,	lib. 4	Quænam doctrina hæc.
De laude sanctæ scripturæ,	lib. 1.	Super hæc petram ædifi.
In principium Marci	lib. 1.	Quænam doctrina hæc.
De stabilitate ecclesie	lib. 1.	Vtrū Petri ecclesia le.
Speculum considerationis,	lib. 3	Quisquis qui à mundi.
Compendiū contemplationis,	lib. 3	Quoniā ml̄ti sapientes.
De spiritali schala	lib. 1.	Quatuor sunt spirita.
In psalterio breuiter	lib. 1.	Verbū abbreviatum fa.
In psal. lxx. meditationes	lib. 1.	Terret me dñs deus.
De legibus & sectis, lib. 1.	lib. 1.	De Concilio generali, lib. 1.
Expositionis psalmi. LXX	lib. 1.	Postulauit charitas.
In psal. xliij. meditationes,	lib. 1.	Summe sacerdos tu.
In Cantica canticorum,	lib. 1.	Osculet, &c. Iste liber.
In septē psal. p̄nitentiales	lib. 1.	Vera p̄nitentia velut.
De oratione dominica	lib. 1.	Sic ergo orabitis: Pater.
Super eadem anagogice	lib. 1.	Pater n̄ q; &c. O pater.
Super Aue Maria,	lib. 1.	Cogitāti mihi ð sanctiss.
Super magnificat	lib. 1.	Summæ trinitatis.
In canticum Zachariæ,	lib. 1.	Dicturi de cantico Zac.
In canticum Symeonis,	lib. 1.	Accedit vltimo canticū.
De electione papæ	lib. 1.	
De exercitio spiritali	lib. 1.	Anima deuota cupiēs ad

De duodecim honoribus, f. Ioseph, li. 1. Si colligimus in vnum
 De aia & accidentibus eius li. 1. Vetere tradit auctori.
 Cōcordiam theologiæ & astrono. li. 2. De cōcordia theologiæ
 De sacramentis ecclesiæ li. 1. Qm̄ me sepius rogasti.
 Sermones varios li. 1. Ep̄las plures ad diuersos, li. 1.
 Et quæ dā alia. Claruit tpe concilij Constantiensis, cui etiam p̄sonali
 ter interfuit. Anno domini. M. CCCCXVI.

Nicolaus Clemangis archidiaconus Baiocensis, vir in diuīs scri-
 pturis eruditus, & in secl̄aribus l̄ris nobil̄r doctus, metro excel-
 lens & prosa, in gymnasio Parisiensi magisteriū sacræ paginæ
 cōsecutus, magnā eruditōis suę euidentiā dedit. Scripsit utroq; stilo
 m̄ta p̄clara volumina. qbus luculētissimi ingenij sui memoriā reliq̄t.
 De qbus subiecta ferunt. Ad dñm Petrū de Aliaco ep̄m Cameracen-
 sem, & cardinalē supradictū opus insigne quod prænotauit.
 De fructu heremi li. 1. De corrupto ecclesiæ statu, li. 1.
 De nouis festiuitatibus li. 1. De materia schismatis li. 1.
 Ep̄larum ad diuersos li. 1. Et alia multa.
 Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & concilij Constanti-
 ensis. Anno domini. M. CCCCXVII.

Iohānes Dñici, tituli sc̄i Sixti cardinal̄, Ragusinus vulgariter nū-
 cupatus, p̄fia Florētinus, ord̄is frat̄rū p̄dicatoꝝ, q̄ a Gregorio pa-
 pa. xij. p̄ vnione ad cōciliū Cōstantiēn. missus fuit, vir in diuīs scri-
 pturis eruditus, & secl̄ariū l̄ræ nō ignarus, in declamād̄is sermoni-
 bus ad ppl̄m excellētis igenij. Scripsit quædā p̄clara volumina, qbus
 nomen suū posteris notificauit. De qbus subiecta feruntur.
 In Ecclesiast̄en, li. 1. In Cantica canticorum, li. 1.
 In Euange. Matthæi li. 1. Super Magnificat li. 1.
 In Ep̄lam ad Romanos li. 1. Lucula noctis prænotatus, li. 1.
 Itinerarium deuotionis li. 1.
 De amore charitatis, li. 1. Si linguis hoīm loquar
 Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Sermones per quadragesimam, li. 1. Beatus vir q non abiit.
 Et quæ dā alia. Morit̄ in cōcilio Constantiēn. sub Sigismūdo Impato-
 re. Anno dñi. M. CCCCXVIII. Indictōe, XI.

Iohānes ep̄s Lombariēsis, natiōe theutonicus, p̄fia Basiliensis, vir
 in diuīs scripturis eruditissimus, & in secl̄ari philosophia egregie
 doctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, declamator sermonū
 celeberrimus, æd̄idit non contemnendæ lectionis opuscula, qbus me-
 moriam

DE
 morian
 E quoz
 Super S
 Et quæ
 clez, se
I Oha
 diuin
 soph
 mus, in
 Scripsit
 E quibu
 Super S
 In Exoc
 In Ep̄las
 Et alia q
 Constan
 Anno d
A N
 fu
 gi
 ne q̄ doc
 memori
 Sup Dec
 Reperto
 Confilia
 Claruit t
 Constan
G Ab
 diu
 cell
 danda op
 ego null
 Aduersu
 Et quæ d
 Imperat
F Ræc
 card
 ptur

moriā sui nominis ad posterorū notitiā cum laude transmisit.
E quorū numero præcipua feruntur.

Super Sententias li. 4. Sermones diuersi. li. 1.
Et quædā alia, Multas præterea orōnes & collationes fecisse dicit ad
clerū, sed & corā summo pōtifice, ac cœtu cardinaliū, q̄s ego nō vidi.

Iohannes Zacharias, natiōe theutonicus, p̄f̄ia Erfordensis, vir in
diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, secl̄aris quoq; philo-
sophiæ interpret egregius, ingenio subtilis, & disputator acutissimus,
in declamādis sermonibus tam ad clerū q̄ ad pp̄m peridoneus
scripsit quædam præclara opuscula, quibus nomē suum notificauit.
E quibus feruntur.

Super Sententias li. 4. In Genesim li. 1.

In Exodum, li. 1. In Leuiticum. li. 1.

In Ep̄stas Pauli li. 14. Sermones varij li. 1.

Et alia quædam. Claruit sub Sigismundo Imperatore, & in concilio
Constantiensi disputando contra hæreticos magnifice laudatus est.
Anno domini. M. CCCCXX.

Antoni⁹ de Butrio, natiōe Ital⁹, p̄f̄ia Bononiēsis, iurecōsult⁹ oīma
suo tpe facile celeberrimus & in alijs scri. tā diuis, q̄ hūanis egre-
gie doct⁹, ingenio & eloq̄o clar⁹, ac nō min⁹ honesta cōuersatio
ne q̄ doctrina venerabil⁹, æ didit in iure plura opuscula quibus nomis sui
memoriā posteris reliquit. E quorū numero subiecta feruntur.

Sup Decretalibus li. 5. Sup Clementinis li. 1.

Repertorium iuris canonici li. 1. Repertorium iuris ciuil⁹ li. 1

Consilia elegantissima, li. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Concilij generalis
Constantiensis. Anno domini. M. CCCCXVII.

Gabriel de Spoletio, ord̄is fratrum heremitarū sc̄ti Augustini, vir in
diuinis scripturis eruditus, & secl̄ariū l̄ræ nō ignarus, ingenio ex-
cellēs, & declamator sermonū egregius. Scripsit nōnulla cōmē
danda opuscula, quibus notitiā viuacis ingenij sui etiā posteris oñdit. Sed
ego nullū eorū hucusq; videre p̄merui. Ferunt tñ eius præcipui.

Aduersum hæreticos li. 1. Aduersum fratricellos li. 1.

Et quædā alia. Claruit t̄pibus concilij Constātiensis, & Sigismundi
Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXVII.

Frācisceus de Zabarellis, natiōe Parauinus, eccl̄iæ Romanę p̄f̄b̄r
cardinalis, vir in iure canonico eruditissimus, & tā in diuinis scri-
pturis q̄ in secularibus l̄ris nobil⁹ doctus, ingenio subtil⁹, & clarus

eloquio. Scripsit in iure nō spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam ad posterum transmisit. De quorum numero ista feruntur.

In Decretalibus li. 1.
 In Clementinis li. 1.
 De horis canonicis li. 1.
 Repetitōes variæ. Et alia plura. Claruit in concilio Constantiensi, sub Sigismūdo Impatore. Anno dñi. M. CCCCXVIII. Vbi & morit sepultus apud minores. In cuius laudem Pogius oronem habuit.

Petrus Maurocenus, patricius Venetus, sacrosanctæ ecclie Romane eps cardinalis, vir in diuinis scripturis, & in iure canonico doctissimus, & secularium literarum non ignarus, ingenio præstans, sermone compositus, vita & cōuersatione insignis. Ferè multa præclara cūdisse opuscula, in quibus viuacitas ingenij eius relucere dinoscitur. Sed ego vsque in præsens nihil eorum videre cōmerui. Ferè eius insigne volumen. Super. VI. decretalium li. 1. Et variæ determinationes. Claruit in concilio Constantiensi personam, sub Sigismundo Impatore. Anno domini. M. CCCCXVIII.

Nicolaus Dinckelspule, natione teutonicus, Vvieniensis gymnasii in Austria decanus & rector, in scripturis sanctis doctissimus, & in seculari philosophia multum eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus, vita & cōuersatione insignis. Scripsit multa & præclara volumina, quibus nomen suum ad posterum cum gloria transmisit. E quorum numero subiecta ferunt.

Sup sententias li. 4. Questiones sententiarum li. 1.
 De septem donis spiritus sancti li. 1.
 De decem præceptis li. 1. Scribitur Matthæi. 22.
 Super oratione dominica li. 1. Si quid petieritis patrem
 De octo beatitudinibus li. 1. In Euangelio quo legitur.
 De tribus partibus pœnitentiæ li. 1. De octo vitijs capitalibus li. 1.
 De septem peccatis mortalibus, li. 1. Notandum quod ut dicitur
 De præcepto charitatis li. 1. Duo sunt præcepta char.
 De peccatis linguæ li. 1. Cōsequenter dicendum est
 Sermones de tempore li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Sermones morales, li. 1. Et alia plura.

Claruit personam in concilio Constantiensi, missus ab vniuersitate Vvieniensi, sub Sigismūdo Impatore. Anno dñi. M. CCCCXX.

Petrus de Rosenhem monachus Mellicensis cenobij in Austria, ordinis sancti Benedicti, natione teutonicus, vir in diuinis scriptis studiosus & eruditus, & in secularibus literis magnifice doctus, philosophus & poeta præcel

DE
 præcell
 nō abij
 tat opus
 gante, a
 Austria
 Roseun
 Historia
 Claruit
 & multa
R
 A
 C
 ge
 ra volum
 steris ost
 Super C
 Super. ff.
 Et quæ d
 di Imper
I
 Ohān
 I decre
 ingeni
 dit nō spe
 tis trans
 nast erij. S
 De abst
 Sermon
 minime v
 posuit tpi
R
 A p
 mus
 iura
 te quæ dan
 steros tra
 Super Co
 Confilior
 mu
I
 Ohān
 maci in

præcellens, ingenio promptus & clarus, & didit tam carmine q̄ prosa
nō abiiciēda opuscula, q̄bus ingeniu suū probe exercitavit. E q̄bus ex-
tat opus metricū quod scripsit Nicolao Dinckelpule psuadete & ro-
gante, ad dūm Brandam cardinalē scti Clementis legatū Ap̄licum in
Austria super totius bibliæ capita, quod prænotavit.

Roseum memoriale diuinorū li. 1. Astripotēs cælum terrā
Historia temporū notabil' li. 1. Sermones varij, li. 1.
Claruit t̄pibus concilij Constantiensis. Anno dñi. M. CCCCXX.
& multa ac varia composuit.

Raphael Fulgosus, natione Placentinus, vir in vtrorū iure do-
ctissimus, & secl̄aris philosophiæ p̄ceptis probe instructus, in-
genio excellēs, cōsilio cautus & stabil', in iure civili quædā p̄cla-
ra volumina & didit, quibus vim & viuacitatem ingenij sui etiam po-
steris ostendit. E quibus subiecta feruntur.

Super Codice, li. 9. Super. ff. veteri li. 24.
Super. ff. nouo li. 12. Consilia multa li. 1.

Et quædam alia. Claruit t̄pibus concilij Constantiensis, & Sigismun-
di Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXVI.

Iohānes de Palomar Barchinonēsis eccl̄iæ archidiaconus, doctor
decretorū insignis, & t̄ā in diuinis scrip. q̄ in secl̄arib' libris nobil' doct'
ingenio subtil', sermōe scholasticus, vita & cōuersatōe p̄clarus, & di-
dit nō spernēdæ lectōis opuscula, q̄bus nomē suū ad notitiā posterita-
tis transmisit. E q̄bus extat tractatus insignis ad Iohannē abbatē mo-
nasterij Scotorū ordinis diui Benedicti V vienensis.

De abstinentia carniū li. 1. Surgent in iudicio filij
Sermones & quæstiones. Cetera q̄ composuit ad notitiā nr̄æ lectōis
minime venēnt. Claruit in gymnasio V vienēsi in Austria, & m̄lta cō-
posuit t̄pibus Sigismūdi Imp̄atoris. Anno dñi. M. CCCCXX.

Raphael Cumanus, iuris ciuilib' insignis professor & celeberr-
mus interpres, ingenio excellēs, & præstans cōsilio, cuius apud
iureconsultos non minima autoritas est. Scripsit in ea faculta-
te quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui nominis ad po-
steros transmisit. E quibus ista feruntur.

Super Codice, li. 9. Super. ff. veteri li. 24.
Consiliorum quoq̄ li. 1. Et cōplura alia. Claruit sub Sigis-
mundo Imperatore. Anno dñi. M. CCCCXVI.

Iohānes de Teneramūda, ordinis Carthusiēn. prior domus Silli-
maci in Sabaudia, vir in diuinis scripturis studiosus & valde erudit'
vita

ABBAS SPANHEMENSIS

vita & cōuersatiōe deuotus, ingenio clarus, sermōe cōpositus, & didit
ad ædificatiōē religiosorū fratrum valde vtilia opuscula, quibus nō solū
tūc p̄sentes, sed etiā post se futuros ad amorē dei erudiuit. Et sunt ista

De notitia dei, lib. 1.
De reparatione lapsi, lib. 1.
De gaudio hominis, lib. 1.
De fide Christiana, lib. 1.
De conceptione sanctæ Mariæ,

De natura & lapsu hoīs, lib. 1.
De amore dei, lib. 1.
De sacramento altaris, lib. 1.
De honore dei, lib. 1.

Alia quoq; multa elegāter cōposuit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt.

GAsparin⁹ grāmatic⁹ celeberrimus, p̄ficia Pergomen⁹, ex Barziza
Rusculo natus, vir ī secularib⁹ lris eruditiss. philosophus & rhe
tor p̄stātiss. ingenio subtilis, eloquio disertus, q̄ latini sermonis
elegātiā semimortuā ab inferis resuscitauit. Scripsit m̄ta in ea facul
tate p̄clara opuscula, quibus noīs sui memoriā posteris reliquit. E quibus

De orthographia,
Epistolarum ad diuersos
Orationes variæ, lib. 1.
In eundem de officijs, lib. 1.
In eundem de senectute

lib. 1. (extāt
lib. 1. Gaudeo plurimū ac læ.
In ep̄las Ciceronis, lib. 1.
In eundem de oratore, lib. 1.
lib. 1.

Et quædā alia. Claruit tēporibus Cōcilij Constantiensis, & Sigismū
di Imp. Anno dñi. M. CCCCXX.

ANtonius Ianuēsis, ordīs frat̄ heremitæ S. August. vir ī diuis
scrip. eruditus, & iuris canonici p̄fessor, & celeberrim⁹ inter
pres, ingenio p̄stās & clarus eloq̄o. Scripsit q̄dā nō spernēda le
ctiōis opuscula, quib⁹ nomē suū cū laude trāsmisit ad posteros. Sed ego
nullū eorū videre merui, p̄ter illud quod p̄notat, compendium
Figurarum moralium lib. 1. Religiosis viris in Ch̄o
Cætera ad me nō venerūt. Claruit p̄sonalr in ḡnali cōcilio Constan
tienti, sub Sigismūdo Imp. Anno dñi. M. CCCCXVIII.

Iohānes de Imola, patria Bononiēsis, vtriusq; iuris celeberrimus
doctor, ingenio excellēs & clarus eloq̄o, cuius eruditio & eloquen
tia suo tpe totā Italiā magnifice illustrarūt. Feri ī vtroq; iure m̄ta
p̄clara volumīa cōdidisse, q̄z̄ autoritas apud huiusce facultatis, p̄fes
sores maximis laudibus attollit. De quibus subiecta ī primis feruntur,
Super tribus lib. Decretalium lib. 3
Super. vi. Decretaliū, lib. 1. Super Clementinis, lib. 1.
Super. ff. Inforciati lib. 14 Ante q̄ veniamus ad.
Super. ff. nouo, Et quædam alia,

Mori

DE

Moritu
ti. Ann

A

fatis id
ra opus
Sermo
Sermo
Et quæ
do Imp

Ec
L

ac
pr
ti, & Iob
Cōstan
larius g
litate &
Dialogo
De bñ g
Historia

Vitam

Ep̄larum

Alia insu

runt. Pra

beati fac

Gracci g

nos, ex

tonis G

cā & Eth

venerūt.

Anno dñ

Eugenio

vij. Idus

P

Ogi

tinio

anni

posuisse

Moritur Bononiæ tpibus Sigismundi Imp. & Eugenij papæ quarti. Anno dñi. M. CCCXXXVI. Indictione. xiiij.

Antonius de Parma, ordis Camalduleñ. prior gñalis, vir i diuis scrip. studiosus & eruditus, & secl'aris l'ature nō ignarus, ingenio excellēs, eloqo cōpositus, i declamādis fermōib⁹ ad pplm satis idoneus, scripsit ad directionē p'dicatorū verbi dei nōnulla p'clara opuscula, qbus nomē suū notificauit. E qbus p'cipua feruntur

Sermones de tempore, lib. 1. Cum appropinquasset.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Sermones p quadragesimā, li. 1.

Et quædā alia. Claruit psonal'r in cōcilio Cōstantieñ, sub Sigismundo Imp. Anno dñi. M. CCCXXX.

Leonardus Aretinus philosophus, orator & historicus insignis, ac vir vndecunq; doctissimus, græci & latini sermonis peritus, primū Innocentij septimi, Gregorij duodecimi, Alexandri quinti, & Iohannis vicesimitertij pontificū Romanorū vsq; ad concilium Cōstantieñ. secretarius, ac deinde à senatu Florētino accitus cancellarius gñalis cōstituit, in quo officio vsq; ad finē vitæ cū magna fidelitate & autoritate pmanit. Scripsit inter cætera

Dialogorū insigne opus, lib. 1.

Historiam sui temporis, lib. 1.

De bñ gestis Florentinorū, lib. 12

De laudibus Florentiæ, lib. 1.

Historiam Gothorū, lib. 4

Historiā belli Punici primi, li. 2

Vitam Aristotelis, lib. 1.

De vita Ciceronis, lib. 1.

Ep'larum volumen

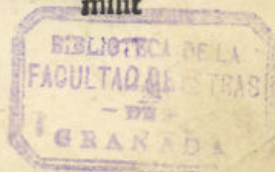
lib. 1.

Alia insup nōnulla elegātissime cōposuit, q ad notitiā meā nō venerunt. Præterea ex græcis multa transtulit in latinū, videlicet tractatū beati sacerdotis Basilij de instituendis discipulis, vitā q; Tyberij & Gracci græcorū, Pauli Emilij, Catonis posterioris ac Sertorij Romanorū, ex Plutarcho trāstulit. Libellū q; Xenophōtis de tyrāno, Platonis Gorgiā & Phædonē, & quasdā ep'las, Aristotelis Oeconomica & Ethicorū & Politicorū libros simil'r traduxit. Et alia q ad me nō venerūt. Claruit in cōcilio Cōstantieñ. psonal'r sub Sigismūdo Imp. Anno dñi. M. CCCXXX. Morit' aut sub Frederico Imp. tertio, & Eugenio papa quarto. Anno dñi. M. CCCXLIII. Indict. sexta, vij. Idus Martij, ætatis suæ anno ferme. LXXIII.

Pogius Florētinus philosophus & rhetor facundus, græco & latino sermone ad perfectum instructus, l'arū apostolicarū multis annis scriptor disertissimus. Ferē nōnulla ingenij excellentis cōposuisse opuscula, quibus nomē suum ad notitiam posteritatis trās-

II

misit

mifit. Huius Pogij acerrimus æmulus Laurētius Valla extitit, & varia in eum scripsit. Ipse autē ædidit.

De situ Indiæ regionis. li.1. In Laurētii Vallam. li.2

Epſarum ad diuerſos li.1. Oratiōes varias. li.1

Et alia cōplura. Dionyſiū Siculū & alios multos græcorū authores latinofecit. Præterea in cōcilio Cōſtātiēſi, funebres oratiōes plurimas habuit. Spurcitiarū opus qđ Facetias p̄notauit, ab hoc illuſtriū viro- rū cathalogo merito cēſuimus repellēdū, qm̄ eius lectio deuotos of- fendit, incautis nocet, carnales inficit. Claruit in cōcilio Cōſtātiēſi p̄ſonaſr̄ ſub Sigifmūdo impatore. Anno dñi. M. CCCCXX.

Laurētius Valla, Patricius Romanus, grāmatorū huius ætatis lōge princeps, philoſophus, rhetor & theologus p̄ſtātiffimus, ingenio ſubtilis, acer & vehemēs, latinā eloq̄ntiā græce p̄ſerēs, multa ad eius ornatū cōpoſuit græci & latini ſermonis peritiſſimus, ædidit nō ſpernēdæ lectiōis opufcula, q̄bus nomē ſuū ad notiā po- ſteritatis cū laude trāſmiſit. E q̄bus ſubiecta ſerunt.

Elegātiarū. li.6 Cū mecū ſæpe maiore.

De reciprocatiōe ſui & ſuus. li.1 Singularis tu Iohānes.

Epistolarū multarū. li.1. In Quintilianū quoq̄. li.12

Dialectica. li.1.

Panegiricus de vero bono. li.3 Inſtituētī mihi Paule.

De libero arbitrio. li.1 Maxime vellē Garſia.

Apologus in Pogium. li.1 Audio Pogiū alterā.

In Antoniū Raudēſem. li.1. Et alia multa.

In latinū vertit, Homerū, Herodotū, Thucydidē, & plures alios. Cla- ruit in cōcilio Cōſtātiēſi p̄ſonaſr̄, ſub Sigifmūdo impatore. Anno dñi. M. CCCCXX. De q̄ ſic qđā ait: Quid ille cēſor latinæ linguæ mordaciſſim⁹ Laurētius Valla, dira & exacta ſua rephēſione ſibi pe- perit? Quid inq̄ laudis aliud cōſecutus ē poſt fata q̄ q̄ de eo iuxta me- rita pulchre illud epigramā cōſictū legit & p̄dicat vbiq̄? Nūc poſtq̄ manes defunct⁹ Valla petiuit. Nō audet Pluto verba latina loq̄. Iupi- ter hūc celi dignatus honore fuiſſet. Cēſorē linguæ, ſed timet eē ſuū. Quid autē de Cōſtātini donatiōe qua dotauit eccliam Romanā ſenſe- rit liber ei⁹ pulchre indicat, quē vtinā vir tātus nunq̄ ædidiffet.

Iohannes Tortellius, natiōe Aretinus, Laurētij Vallæ amiſſim⁹ ad quem elegātiarum linguæ latinæ ſex libros perſcripſit. Roma- ni pōtifficis ſubdiaconus & cubicularius, ac Nicolai poſtmodum pontifficis cōtubernalis, & ſtudioſ⁹ eius intimus comes, græcis, lati- nisq̄

nisq̄ lit-
celeber
de & p̄c
Cōmēt.

In Diā
Et alia
nū trāſt
Claruit

HE
th
ta
nialiū, o
& vigin
nij ſui q
gne p̄ci
Sermon
Sup̄ oꝛ
Et alia c
pa quin
Indictio

OM
gr
&

æ Con
netias q
riam ſui
In orato
In Luca
In Quir
In laud
Oratiōe
nerūt. C

HE
m
ris
dit m̄lca
reliquit,
nis ingre

nisq; literis ad pfectum instructus, philosophus, rhetor, ac theolog^o
celeberrimus. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumē gra-
de & pclarum quod prænotauit.

Cōmētariorū grammaticæ, li. 2 Græcorū literas qbus.
In Dialecticā quoq; li. 1 Ep̄las diuersas ædidit, li. 1
Et alia plura. Athanasij Alexādrini vitā ad Eugeniū pōtificē in lati-
nū trāstulit, & Appianū historicū ad verbū interpretatus ē. Et alia.
Claruit sub Sigismūdo impatore. Anno dñi. M. CCCCXX.

Hermannus Petra de Sturdorp, ordinis Carthusiēsium, natiōe
theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vi-
ta & cōuersatiōe deuotus, vicarius & rector domus sanctimo-
nialiū, ordinis sui, diuæ Annæ iuxta Brugas in Flandria, vbi per nouē
& viginti annos mltā religione & doctrina claruit. Scripsit inge-
nij sui quædam deuota opuscula, de qbus subiecta ferūtur. Opus insi-
gne p̄ circulum anni in sex voluminibus diuisum, continens
Sermones de tēpore, li. 3. Sermones de sanctis, li. 3
Sup̄ orōne dñica sermones. 50. li. 1. De regimine monialiū. li. 1
Et alia complura. Moritur sub Sigismūdo impatore, & Martino pa-
pa quinto. Anno domini. M. CCCCXXVIII. Nono Cal. Maij.
Indictione sexta.

Omnibonus Leonicensis, vir in literis humanitatis eruditissim^o
græco & latino ad perfectum instructus eloquio, philosophus
& rhetor omnium suo tpe celeberrimus. Emanuelis Chrysolo-
ræ Constantinopolitani (qui græcas literas reduxit in Italiā) ap̄d Ve-
netias quōdam auditor. Scripsit mltā p̄clara volumina, qbus memo-
riam sui posteris reliquit. E quibus subiecta ferūtur.

In oratorē Ciceronis, li. 3 Quantū Ciceronis ora.
In Lucanū poetam, li. 1 In exponēdo hoc au.
In Quintilianum, li. 1,
In laudibus eloquētix, li. 1 Quātum admiratiōis.

Oratiōes mltæ. Et alia cōplura ædidit, q̄ ad manus nostras nōdū ve-
nerūt. Claruit sub Sigismūdo impatore. Anno dñi. M. CCCCXX.

Henricus de Hassia iunior, ordinis Carthusiensium, prior domus
monachorū Mariæ, vir in diuinis scripturis eruditus, & seclā-
ris philosophiæ nō ignarus, ingenio subtili & clarus eloq; ædi-
dit mltā elegātissima volumina, qbus nominis sui memoriā posteris
reliquit, & mltā eorū in gymnasijs vniuersalibus publice ante religio-
nis ingressum legit. E quibus ista ferūtur.

ABBAS SPANHEMENSIS

Super Sententias	li.4	In Genesim	li.1.
In Exodum,	li.1.	In Parabolas Salomonis	li.1.
In Apocalypsin Iohannis,	li.1.	Dialogus inter ep̄m & p̄br̄m,	li.1.
Sermones vtilis,	li.1.	Et quedam alia.	
Moris sub Sigismundo Imperatore, & Martino papa. V. Anno dñi.			
M. CCCXXVIII. Indictione. VI.			

Iohānes de Gerson, natione Gallus, cancellarius Parisiensis, Petri de Aliaco cardinal' Cameracensis olim discipulus, vir in diuis scripturis eruditissimus, & secl'aris philosophiæ non ignarus, ingenio subtil', sermone scholasticus, snia certus & stabl', cōsilio cautus, & du bioꝝ clarissimus interpres, vita & conuersatōe insignis, theologoꝝ sui t'pis longe princeps. Scripsit metro & prosa multa præstantissima opuscula, qbus nomen suum immortalitatē apud posteros semp obtinebit, quorum lectio deuotis & religiosis viris non minus vtilis, quàm iocunda est. E quibus extat.

De laude scriptorum,	li.1.	Scrutari scripturas.
De concordantia Euangelistaz	li.1.	Euangelium latum eē.
De potestate eccl'astica	li.1.	Potestas eccl'astica de.
De auferibilitate sponfi	li.1.	Veniet aut̄ dies qñ.
De modo se habēd̄ in schismate	li.1.	Ad tollēdā quorundā.
De vnitae eccl'astica,	li.1.	Vnitas eccl'asticæ.
De statibus eccl'asticis	li.1.	Pax quam omnes.
De modo viuendi fidelium	li.1.	Regula prima quæ.
De defectibus eccl'asticis,	li.1.	Forte dicit̄ mihi. Ec.
De schismate	li.2.	In inquisitione veritatis
De concilio generali	li.1.	Daturus occasionem.
Triologus de schismate	li.1.	Septennero sublimē.
De nuptiis eccl'icæ,	li.2	Nuptiæ factæ sunt in.
Quæ sint necessario credenda	li.1.	Declaratio cōpēdiōsa.
De diuersis hæresibus	li.1.	Protestatio seu reuo.
De appellatōe à papa,	li.1.	Queritur vtrum hæc.
Contra Petrum de Luna, xxx. ar.	li.1.	Et primo constat &c.
Contra eundem octo articuli	li.1.	Et primo notandum
De assumptōe humanitatis Christi,	li.1.	Reuerē diff. in Christo
Lectiones duæ in Marcum	li.1.	Sicut scriptum est in.
De literalī sensu scripturæ	li.1.	Qui autē blasphema.
Contra hæresim Bohæmoꝝ	li.1.	Oblaturus iuxta se.
De probatione spirituum	li.1.	Probate spūs si ex deo
		De exami

DE

De exar
Triolog
De veris
De obse
Contra
De erro
Contra
Contra
Reglæ r
De præc
De differ
De conf
De conf
Remedia
De absol
Dialogu
De indu
De quatu
De diuer
De conte
De Symo
De solici
De cond
Testame
De pollut
De pollut
De castita
De abstin
De temp
De vita cl
De humil
De nobil
De confid
Dialogus
De consol
Dialogus
Iosephina
Centilogi

De examinatione doctrinarum,	li.1.	Attendite à falsis pro.
Triologus contra Astrologiam,	li.1.	Sapiam quæ à dño deo
De veris & falsis visionibus	li.1.	Nup vnâ ex lectiõibus
De obseruatõe dieꝝ superstitiosa	li.1.	Culpat Apłus eos qui.
Contra Iacobum Angeli	li.1.	Oñe opus dei scđm est
De erroribus Magicæ,	li.1.	Collaudanti mihi nup.
Contra Matthæum Grabon	li.1.	Reuerēdissimo i Chřo
Contra flagellatores	li.1.	Lex Chři đf lex amo.
Reglæ morales	li.1.	Agamus nunc interim
De præceptis decalogi,	li.1.	Chřianitati suus qualis
De differentia peccatorum	li.1.	Qui bene considerat
De confessionibus audiendis,	li.1.	Et si virtus quam &c.
De confessione molliciei	li.1.	Quidã magister i the.
Remedia reciduantium	li.1.	Habet hoc ppriũ ars.
De absoluteione sacramentali,	li.1.	Gřa tibi & pax frater,
Dialogus de potestate ligandi	li.1.	Cum Christus dederit
De indulgentijs	li.1.	Quæcunq; alligaueris.
De quatuor quæstionibus	li.1.	Queritur an male loq.
De diuersis quæstionibus	li.1.	Dubitatat nup aliquis.
De contractibus	li.3.	Qui volunt diuites fie.
De Symonia	li.1.	Sup materia symonia.
De solitudine ecclġasticõꝝ,	li.1.	Nolite solliciti esse qđ.
De condendo testamento	li.1.	Beatus ille seruus quē.
Testamentum peregrini metro,	li.1.	Gratia cui nomen &c.
De pollutione nocturna	li.1.	Dubitatũ est apud me.
De pollutione diurna	li.1.	Scripti pridem aliqua.
De castitate ecclġasticorum	li.1.	Sũt eunuchi qui se cast.
De abstinentia carniũ	li.1.	Grandis & mira est
De temperantia prælatorum	li.1.	Iam i vna priori lectio.
De vita clericorum	li.1.	Pœnitementi & credi.
De humilitate	li.1.	A deo exiuit, & ad de.
De nobilitate	li.1.	Homo quidam nobilis
De consideratione principis,	li.1.	Rex regũ Iesu benigne
Dialogus duorum militum	li.1.	Milites in heremo.
De consolatione theologię	li.4	Quęcunq; scripta sunt
Dialogus Apologeticus	li.1.	Remingris o monice.
Iosephina metricę,	li.1.	Fontem sueuerunt
Centilogium de conceptibus	li.1.	Conceptũ de virgine.

De vita spiritali	li.1	Ego vos baptizavi aqua	
Cētilogium de impulsibus.	li.1	Deposuit potētes de.	
De mystica theologia.	li.8	Pœnitementi & credi.	
De eadē, practica.	li.1	Tractātes in lectiōibus.	
Elucidatio eiusdē.	li.1	Vobis datū est nosse.	
De perfectiōe religionis.	li.1	Gratia vobis & pax.	
De meditatiōe cordis.	li.1	Meditatio cordis mei.	
De simplicitate cordis.	li.1	In simplicitate cordis	
De directiōe cordis.	li.1	Cōfitebor tibi in dire.	
De illuminatione cordis	li.1	Sise est regnū cœloꝝ.	
De oculo quoq;.	li.1	Gauiſi sunt discipuli.	
Cōtra pusillanimitatē.	li.1	Qui pusillanimis est.	
De diuersis tētatiōibus diaboli.	li.1	Ad nos sub dei manu.	
De discretiōe exercitiij.	li.1	Deus vult vt sit rati.	
De passionibus animæ.	li.1	Passionem feruorem.	
De perfectione cordis.	li.2	Diliges dñm deū tuum.	
De mōte cōtemplationis.	li.1	Mirari nōnulli fortal.	
De mēdicitate spiritali.	li.1	O mea paup mea infir.	
De valore orationis.	li.1	Oportet semper orare.	
De cāticis cāticoꝝ.	li.3	Cecinimus vobis nec.	
Super Magnificat.	li.12	Canticū Mariæ tractā.	
Carmen de eodem.	li.1	Magnificat aia mea.	
De hymno angelico.	li.1	Gloria in excelsis deo.	
Super Cātica cāticoꝝ	li.1	Amo te facer ordo car.	
De nuptijs sapientiæ.	li.4	Quæ fui sponſam mi.	
De duplici logica	li.2	Et erat Iohānes vesti.	
Ad rectores puerorū	li.1	Sinite paruulos veni.	
Sermones in cōcilio Cōstātieñ.	li.1	Ambulate dū lucē ha.	
Sermones ad clerum	li.1.	Sermones ad pplm.	li.1.
Dialogus de quolibet	li.1.	Ep̄læ plures ad diuersos.	li.1

Alia insuper m̄l̄ia æ didit minora q̄dem, sed valde vtilia opuscula, q̄æ ad nos certa notitia nō puenit. Claruit personāl̄ in cōcilio Cōstāñ, in quo pro extirpatiōe heresum gl̄iose laborās, tādē illo dissoluto, domo, patria, cognatis, amicis, dignitatib⁹, rebusq; proprijs, pro veritate tuēda priuatus est, & m̄l̄tis insidijs expetitus, vñ necessitate cōpulsus ad ciuitatem Lugdunēñ, cōfugiēs, ibidem post paucos annos moritur sub Sigismundo impatore, & Martino papa quinto. Anno domini, M, CCCCXXIX. Indiētiōe septima, æ tatis suæ anno. 66.

Quarto

Quarto

V In hā m

quio, m

oim cele

Sermon

Sermon

Sermon

sonāl̄ in

ro ppter

no dñi. M

B On

fiēñ

uin

uerſatiōe

strenue g

dine Car

Ad Boni

Ep̄l̄as qu

peratoris

V p

L taru

ris fl

ſit nōnull

tis transn

Regl̄a or

Sermone

Et quæ d

lis Marti

tiēñ. Ann

D On

& t

nar

pſit in iur

ad notiti

gne & cel

Super 6.

Quarto Iduū Iulias. Ibidē apud Cœlestinos cū honore sepultus.

VIncētius Ferrari^o de Valētia, ordiſ fratruū p̄dicatoꝝ, ad quē Io-
hānis de Gerson nōnullæ extāt ep̄læ, vir ī diuis scrip. eruditissi-
mus, & secl̄aris l̄atura nō ignar^o, ingenio subtilⁱ & clarus elo-
quio, morib^o & eōuerſatiōe deuot^o, & declamator sermonū suo tpe
oim celeberrim^o, mirac̄lis viu^o & mortu^o coruscās. Scripsit elegātes.
Sermones de tempore. li. 1. Benedictus qui venit in.
Sermones de sanctis. li. 1. Diues est in omnes qui in.
Sermones p̄ quadragesimā. li. 1. Ep̄las quasdā. Claruit p̄-
sonalr in cōcilio Cōstān. Anno dñi. M. CCCCXVIII. Mortu^o ve-
ro p̄pter crebra mirac̄la p̄ Calixtū papā tertiū canonizatus ē. An-
no dñi. M. CCCCLV. Indictiōe. III. Cuius festū in Aprilī.

Bonifacius Ferrarius de Valētia, natōe Cathalan^o, ordiſ Carthu-
ſieñ. prior. 25. bti Vincētij p̄dicatoris supradicti frater, vir in di-
uinis scrip. erudit^o, & iuris canonici doct̄or egregi^o, vita & cō-
uerſatiōe à sc̄tō ffe nō degenerās, Carthusiā maiore verbo & exēplo
strenue gubernauit. Scripsit inter cætera notabilē tractatū, cur in or-
dine Carthusieñ. pauci canonizati sint, & mirac̄la publice nō faciāt.
Ad Bonifaciū eiusdē ordinis. li. 1. De approbatiōe ordinis. li. 1
Ep̄las quasdā. Et alia m̄lta. Claruit temporibus Sigismūdi im-
peratoris, & Martini papæ quinti. Anno dñi. M. CCCCXX.

LVpus de Oliueto, natiōe Hispanus, ordinis monachōꝝ heremi-
tarum sancti Hieronymi, prior generalis, vir in diuinis scriptu-
ris studiosus & eruditus, ordinisq̄ sui instaurator egregi^o, scri-
psit nōnulla præ clara opuscl̄a, quibus nomē suum ad notitiā posterita-
tis transmit. E q̄bus ferūtur ex dictis sancti Hieronymi.

Regl̄a ordinis sui. li. 1. Fratres charissimi nō.
Sermones de tempore. li. 1. Sermones de sanctis. li. 1.
Et quædam alia. Hanc regulam nouiter compilatam in. 32. capitu-
lis Martinus quintus confirmauit. Claruit tempore concilij Cōstā-
tieñ. Anno domini. M. CCCCXX.

Dominicus de sancto Geminiano, iurecōsultus præstātissimus,
& tam in diuinis scripturis q̄ in cæteris literis seculariū discipli-
narum nobilr doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, scri-
psit in iure canonico quædā præ clara volumina, q̄bus nomen suum
ad notitiā posteritatis cum gl̄ia transmisit. E quibus extat opus insi-
gne & celeberrimū in duobus voluminibus partitum.

Super 6. Decretaliū. li. 2. Quia glosa prima sine.
Et va-

ABBAS SPANHEMENSIS

Et variæ declarationes.

Cætera vero quæ cõposuisse dñ, ad notitiam meã non venerunt.

PAulus de S. Maria, gñe Iudæus, fide Chřianus primo ep̄s Cartha
ginēsis, ac postea Burgēsis i Hispania antistes, archicancellarius
regis Castellæ & legiōis, vir in diuis scrip. studiosiss. & valde eru
ditus & magister sacræ theologiæ, in virili ætate sua cõuersus ad fidē
catholicã, vita & doctrina in tm̄ profecit, vt inter oēs Hispaniæ do
ctores silem suo tpe habuerit neminē. Scripsit ad filiũ suũ Alphõsum
decanũ Cõpostellanũ legũ doctorē in postillas Nicolai de Lyra.

Additiones notabiles lib. 1. Quid tibi vis vt viuens,
Scrutinium scripturæ, lib. 2. Scrutamini scripturas,
Et quædã alia. Claruit & cõpleuit hoc scrutiniũ suũ sub Sigismundo
Imperatore & Eugenio papa q̄rto. Anno dñi. M. CCCCXXXIII
Indictione duodecima, ætatis suæ. lxxxi. anno.

Petrus Paulus Vergerius, patria Iustinopolitanus, vir in diuinis
scrip. studiosus, & in secularibus lris eruditiss. philosophus &
rhetor celeberrimus, græco & latino sermone ad pfectũ instru
ctus, Chrysoloræ Byzantini philosophi apud Venetias græcas lras
docētis quondã auditor. Scripsit ingenij excellētis quædã præclara
opuscula, quibus memoriã suã posteris reliquit. E. quibus extat insi
gne opus, cõtinens de gestis Carrariē. dominor̄

Historiã ppulchram, lib. 1. De ingenuis moribus, lib. 1.

In laudibus diui Hieronymi, lib. 1. Et alia multa.

Claruit in concilio Constantiē. Anno dñi. M. CCCCXX.

MAphæus Vegius, patria Laudēsis, Martini papę q̄nti datari⁹,
vir in diuis scrip. studiosus & egregie doctus, atq; in seculari
bus lris eruditiss. orator & poeta celeberrimus, & non minus
cõuersatiõē q̄ scia insignis, cuius procuratione & impēsa, reliquiæ S.
Monicæ diui Augustini matris ex ostia Tyberina Romã trãslatæ,
& in noua capella à se p̄tiose fabricata, cõdita sunt, in q̄ & ipse sepult⁹
est. Scripsit tã metro q̄ soluta oratiõē quædã p̄clara volumina, de qui
bus extat opus celeberrimũ & oibus religiosis necessarium, diuina &
humana lřatura cõpositũ ad quasdã sorores, quod p̄notauit

De perseuerantia lib. 7. Cum graues sape vt fit.

In psal. p̄nitentiales, lib. 1. In laudibus diuæ Monacæ, li. 1.

Librũ. xii. Aeneid. heroico car. li. 1. Epigrammata p̄ra, lib. 1.

De re militari. Dialogum, qui dicitur Philaletes.

Ep̄as mltas. Et alia cõplura. Claruit t̄pibus Sigismũdi Imp. & Mar
tini papæ q̄nti. Anno dñi. M. CCCCXXX.

Iohannes Plaeth, natione teutonicus, gymnasiij Heydelbergenfis decus & colūna, vir in diuīs scrip. eruditiss. & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus vita & cōuersatione (quātū secularis patitur status) insignis, in declamandis sermonibus ad populū doctōr egregius. Scripsit inter cætera magnū & insigne volumen, quod in p̄fata vniuersitate Heydelbergenfi ordinarie & publice legit.

Super primo. c. Decretalium, lib. 1. Venerabiles patres.
 Contra Bohæmos lib. 1. Sicut sapiente dicente.
 Quæstiones sententiarum, lib. 1. Sermones plures.
 Quæstiones varias. Et quædam alia.
 Claruit sub Sigismundo Imp. Anno. M. CCCCXXX.

Iohannes Dieppurg dictus de Franckfordia, natione teutonicus, doctōr Heydelbergēsis, vir in diuinis scrip. eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, disputator acutus, & declamator sermo nū egregius, Ludouici ducis Bauarię & comitis Palatini Rhēni quōdam capellanus & secretarius, ac in multis arduis causis sæpe legatus. Scripsit nō spernendæ lectionis opuscula, quibus memoriã noīs sui posteris reliquit. E quibus serunt subiecta

Contra Hussitas lib. 1. Cū nuper anno domini.
 Contra Feymeros, lib. 1. Lex dñi ad extra mor.
 De contractibus lib. 1. Vt in foro aīæ vbi in.
 De prædestinatione lib. 1. Gloria in altissimis deo.
 Sermones multi lib. 1.
 Coram rege Angliæ oratio lib. 1. Verbum mihi est ad te.
 Corā duce Sabaudia oratio, lib. 1. Corā rege Franciæ oratio, li. 1.
 Quæstiones variæ, lib. 1. Ep̄læ complures.
 Orationes diuersæ. Claruit tp̄ibus Sigismundi Imp. & Eugenij papæ quarti. Anno dñi. M. CCCCXXX.

RAymūdus Sebeide, natiōe Hispanus, vir ī diuīs scrip. studiosus & eruditus, atq; in secl̄aribus l̄ris egregie doctus, artiū & medicinæ doctōr īsignis, q̄ docēdo & scribēdo in gymnasio Tholo sano magnū eruditōis suę experimētū dedit. Fecit multa p̄clara scripsisse opuscula, de quibus ego vidi tm̄ volumē grāde, qd̄ in p̄fata vniuersitate publice legerat, in cuius principio & m̄lta & gloriosa promittit, de quæ veritate nōnulli sibi applaudūt tanq̄ experti, qd̄ p̄notauit

Creaturæ siue de homine, lib. 1. Ad laudem & gloriam.
 Quæstiones disputatas, lib. 1. Cætera me latent.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Eugenij papę quarte. Anno dñi. M. CCCXXX.

FRanciscus Barbarus, patricius Venetus, Chrysolora Byzantini philosophi in gręcis literis discipulus, vir in secularibus literis eruditiss. & diuinę scripturę non ignarus, philosophus clarus & summus in vtraque lingua orator. Scripsit adhuc iuuenis quędam non abiiciendę lectionis opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus, quod prenotauit,

De re uxoria, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 16.

Et quędam alia. Ex Plutarcho traduxit in latinum ad Zachariam fratrem suum vitam Aristidis & Catonis, & multorum illustrium virorum. Sistr & alia.

Moritur temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Nicolai papę quinti. Anno dñi. M. CCCCLIII. Indictione secunda.

Thomas Vvalden, ordinis fratrum beate Marię semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, & prior prouincię Anglicanę generalis, vir in diuinis scripturis eruditiss. & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, ingenio acutus, & ad disputandum satis idoneus, non minus conuersatione quę scientia insignis, egregius quoque declamator sermonum, & Henrici Anglorum regis quinti olim confessor & secretarius. Scripsit inter cętera ingenij sui monumenta, opus insignis tribus magnis voluminibus distinctum contra infanos Vvicleffitas & Hufitas hæreticos, quod Martinus papa quintus examinatum auctoritate apostolica confirmauit. Hoc opus prenotatur

Doctrinale ecclesię lib. 3. Exurgat deus & dissipet.

Super sententias quoque, lib. 4. In lib. Ethicorum, lib. 10.

In lib. Physicorum, lib. 8. In lib. de cęlo & mundo, lib. 4.

In de generatione & corruptione, lib. 2. In lib. Meteororum, lib. 4.

In libros de anima, lib. 4.

Alia insuper multa scripsisse dicitur, quę ad noticiam meam non uenerunt. Moritur autem Rothomagi in suo conuento honorifice tumulatus, sub Sigismundo Imperatore. Anno Martini papę quinti ultimo. Anno uero dñi nostri Iesu Christi, M. CCCXXX. Indictione viij. tertia die mensis Nouembrii. Id est. 3. Nonis.

Paulus de Castro, iureconsultus omnium suorum temporum celeberrimus, vir magnę doctrinę & eloquentię, qui ius civile annis multis Senę, Florentię & Patauij conductus publico salario gloriose docuit, multa in legibus opuscula condidit, quę huiusce facultatis professoribus, & nota & chara sunt, quibus memorię nominis sui celeberrimi posteris reliquit. E quorum numero subiecta feruntur.

Sup

Super C
Super I
Super I
Et alia
ti, An

A

nis eru
pręclar
orator
tionem
Epistaru
Et alia
Dionys
beati lo
nitate,
cium de
diui Ioh
to & op
Claruit
přentia

C

ingym
& mag
ra (vt fe
reliqui
In lib. I

In lib. I
Et alia
nij papę

H

gie do
randus

Super Codice, lib. 9

Super. ff. veteri, lib. 24

Super. ff. nouo, lib. 12

Super. ff. Inforciati, lib. 14

Super Institutis, lib. 4

Confilia elegantissima, lib. 1.

Et alia cōplura. Moris t̄pibus Sigismūdi Imp. & Eugenij papę quartū. Anno dñi. M. CCCCXXXVII. Indi&. xv.

Ambrosius Florētinus, ord̄is Camaldulēsis gñalis abbas, Chrysoloreꝝ Byzātini philosophi gręcas l̄ras apud Venetias docentis quondā auditor, vir tā in diuīs scrip. q̄ in secl̄aribus doctrinis eruditiss. philosophus, rhetor & theologus luculentiss. & ml̄ta & pręclara ingenij sui monimēta posteris reliquit. Hic fuit nuntius & orator Eugenij papę ad conciliū Basiliense, vbi pro eo solennē orationem habuit ad patres. Scripsit insigne volumen

Epsarum ad diuersos, lib. 1.

Orationes varias.

Et alia cōplura. In Latinū etiā ex gręco trāstulit quatuor libros beati Dionysij Ariopagite, elegātiore & faciliōri stilo. Vitā q̄q; originalē beati Iohānis Chrysofomi ad Sigismundū Imp. Itē Basiliū de virginitate, ad Gabrielē cardinalē, postea papā Eugenīū quartū. Itē Laercium de vita philosophorū, ad Cosmā de medicis. Sed & tres libros diui Iohānis Chrysofomi ad Stagiriū monachū Arrepticū luculento & ornato cōuertit eloquio. Et alia cōplura nobis adhuc incognita Claruit tēporibus concilioꝝ Cōstantien. & Basiliensis & vtrūq; sua p̄sentia illustrauit. Anno dñi. M. CCCCXXX.

CAietanus patria Vicentinus, Patauinus canonicus, vir in diuīs scrip. studiosus & eruditus, & in secularibus l̄ris nobil̄r doctus, philosophus & medicus insignis, & theologus celeberrimus, q̄ in gymnasio Patauino l̄ras & sacras & scholasticas publice docuit, & magnā eruditionis suę laudē acquisiuit. Scripsit in vtraq; literaturā (vt ferūt) plura opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit. E quorū numero ista feruntur

In lib. Physicorum, lib. 8

In libros de anima, lib. 4

In lib. de cęlo & mundo

lib. 4

Et alia complura. Claruit temporibus Sigismundi Imp. & Eugenij papę quartū. Anno dñi. M. CCCCXXX.

Henricus Gulpen, abbas monasterij S. Egidij in Nurenberga, ord̄is diui patris Benedicti, natiōe teutonicus, iure cōsultus insignis, & tā in diuinis scripturis q̄ in seculari philosophia egregie doctus, nec minus religiosa cōuersatiōe q̄ sc̄ia scripturaz venerandus, cuius ingenij promptitudinē & cōsilij prouidentia Iohānes

Nider in suo de formicis opusculo commendat expertus. Scripsit elegantius super septem distinctionibus.

De Pœnitentia li. 1. Sup de consecratione, li. 1.

De passione domini, li. 1.

Et quædam alia. Claruit in cœcilio Constantiæ. psonalr cū adhuc secl'aris esset artiū magister & studēs iuris. Anno dñi. M. CCCCXVII.

Iacobus Forliuieſis, phūs & medic⁹ celeberrimę opinionis, q̄ cum stōs phiæ & medicinę p̄fessores sui t̄pis lōge p̄celluisse, à mltis phibet, nō solū eruditōe, verę experiētia q̄q; curādāz ægritudinū humanaz insignis. Scripsit in sua facultate de sudātibus putilia opuscula quibus nomē suū posteris notificauit. E quibus præcipua ferunt.

De extēſione graduū forma li. 1. In primū canonem Auicēnę, li. 1.

In Amphorif. eiusdem li. 1. In tegni quocq; li. 1.

Et quædam alia. Claruit t̄pibus Sigismūdi Chrianiſſimi Imperatoris. Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCCXXX.

Rvdolphus de Buxella vico Sueuiæ, natōe theutonicus, Spirēſis diocēſis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secl'ari philosophia quā Aristotelicā vocāt egregie doctus, sacre theologię p̄fessor insignis, q̄ in gymnasio Heydelbergēſi eruditio nis suæ laudes ingētes acquisiuit. Scripsit in ea facultate nō spernēda opuscula, quibus nomē suū notificauit posteritati videlicet,

Quæſtiones sententiarū li. 1. Sermones peritiles li. 1.

Quæſtiones varias li. 1.

Orationes plures ad patres li. 1. Et si sancta mater.

Et alia mltā. Claruit in gymnasio Heydelbergenſi t̄pe cœcilij Basilię. & deinceps. Anno domini. M. CCCCXXX.

HVgo Senensis, natōe Italus, vir in secl'aribus lris eruditissimus & diuinaz scripturaz non ignarus, phūs clarus, & medicus celeberrimus, ingenio excellēs, & p̄stās. Scripsit in medicina studentibus non paruipendēda volumina, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

Super primo Auicennæ li. 1. Sup Amphorif. hippocratis, li. 1.

Super tegni Galeni li. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus Concilij Basiliensis, & Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXX.

Henicus de Gauda, natōe teutonic⁹, in scri. sc̄tis magnifice eruditus, ingenio subtil, & disputator scholasticaz quæſtionū acutissim⁹ in gymnasio Heydelbergēſi, tū legēdo, tū docēdo, tūq; componē

DE
cōpone
ingenij
Super se
De celeb
Quæſti
Claruit
Anno d
SAnē
Scina
mus,
ce facult
nominis
de omni
Venenis
De prol
Claruit
N
ce
tifi
ni, in p̄ci
tificē car
eiusdē cō
quibus n
Quæſtio
Variæ q
Sigismu
Iohan
I
exce
peſtat
clara & l
pulis non
Dereact
De Antip
Claruit t
no domi
Iohan
fratru
tam in

cōponendo suo tpe facile principatū obtinuit. Scripsit quēdā p̄clara ingenij sui opuscula, de quibus ad meā notitiā pauca hucusq; puenerūt.

Super sententiarum, li. 1. Fons hortorū, puteus.

De celebratione li. 1. Orationes variæ

Quæstiones disputatæ Et alia quēdam.

Claruit temporibus concilij Basiliensis, & Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXXV.

Sanctes de Arduinis ex Pisaurēsi vrbe natus, vir in phiā & medicina doctissimus, & in medendis corporibus humanis expertissimus, apud Venetos suo tpe magno in p̄cio habitus, & didit huiusce facultatis quædam p̄clara opuscula, quibus memoriam celeberrimi nominis sui ad posteritatis notitiā destinavit. E quibus extat opus de omnibus naturalibus & artificialibus.

Venenis notabile li. 1. De odoratione quoq; li. 1.

De prolificatione, li. 1. Et quēdam alia.

Claruit sub Sigismūdo Impatore. Anno dñi. M. CCCCXXX.

Nicolaus de Susato, natōe theutonicus, sacre theologiæ doctor celeberrimus, & tā in seclari phiā q̄ in diuinis scripturis eruditissimus, apud Ludouicū ducē Bauariæ comitē Palatinū Rheni, in p̄cio habitus, & in cōcilio Constantiē. ad eligendū summū p̄tificē cardinalibus ex Germanica natiōe cū cæteris adiūctus, sicut in eiusdē cōcilij gestis inuenit, scripsit ingenij sui nōnllā p̄clara opuscula, quibus memoriā noīs sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum li. 1. Sermones multi, li. 1.

Variæ quæstiones. Et alia complā. Claruit in cōcilio Cōstantiē. sub Sigismundo Imperatore. Anno dñi. M. CCCCXVII.

Iohannes de Marliano, phiūs, & medicus celeberrimus, ingenio excellens, experiētia huiusce artis clarus, & inter medicos suę tēpestatis nō infimus, & didit tam in phiā q̄ in medicina quædā p̄clara & luculenta opuscula, quorum lectio & studium hæc res discipulari non parum vtilis perhibetur, videlicet

Dereactione &c. li. 1. De caliditate corporum, li. 1.

De Antiparistasi, li. 1. Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Christianissimi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXX.

Iohannes Gritsch, natione theutonicus, patria Basiliensis, ordinis fratrum minorū, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico q̄ in philosophia seculari sufficienter instru-

ctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamãdis sermonibus ad pplm celeberrimæ opinionis, scripsit p̄dicatoribus verbi dei non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commẽdauit. E quibus ista feruntur.

Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.
 Sermones per quadragesimam, li. 1. Cũ ieiunatis &c. scđm
 De passione domini, li. 1. Et quædam alia.
 Claruit (vt sui dicunt) temporibus Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXX.

Iohannes Nider, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, natiõẽ theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in phiã scholastica sufficienter doctus, in declamãdis sermonibus ad pplm excellentis & præclari ingenij, hæreticæ prauitatis inquisitor, & muliercularum quas maleficas vulgus appellat acerrimus inuestigator. Scripsit aperto sermone nonnulla volumina, quibus nomen suum postis notificauit. E quibus ista feruntur.

De contractibus mercatorum li. 1. Cũ mercatoꝝ officij.
 De lepra morali li. 1. Olim dũ legimus i leui.
 De præceptis decalogi, li. 1. Decalogi legẽ sacratis.
 De fornicis moraliter li. 5. Peragrãs crebro quas.
 De cõsolatõe timorata cõsciã li. 1. Apud disciplinas repi.
 Speculum perfectionis. li. 1.
 Sermones de tempore, li. 1. Ecce rex tuus &c. Tria
 Sermones de sanctis, li. 1. Venite post me &c.
 Quadragesimale li. 1. Conuertimini ad &c.
 Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & concilioꝝ Constãticiẽ, & Basiliẽ. Anno domini. M. CCCCXXX.

Nicolaus Siculus, abbas Monacẽ, ordinis scti Benedicti, ex Ca-thania vrbe oriũdus, dictus de Tudelchis, primo auditor cau-sarũ dñi papæ & rotæ, postea Panormitanus archieps, & demũ sacrosanctæ ecclïæ Romane cardinal, iure cõsultus oĩm celeberrimus ingenio subtil' & acutus, cõsilio prõptus & firmus, sermone aptus & cõpositus, q merito lucerna iuris appellat. Scripsit mltã p̄clara volumina, qbus nomen suũ posteris notificauit, de qbus subiecta ferunt.

Super decreto imperfectum li. 1.
 Super Decretalibus, li. 5. Qm̄ oĩnis rõ superne.
 Super Clementinis li. 1.

Pro concii

D
 Pro con
 Process
 Consili
 Disputa
 Claruit
 Et p au
 tractatũ
 L Vc
 tiffi
 stu
 dit in iur
 quibus n
 rum nu
 Singula
 De cæte
 mi Imp
 I Oha
 nis de
 vir in
 rum nõ
 sessione
 nulla pr
 Super se
 In Ep̄la
 Centilo
 Et alia c
 elegãtiff
 I Oha
 priur
 & cla
 mæ opi
 men suu
 fructun
 Contra
 De cæte
 Claruit
 cos trac
 tore, A

Pro concilio Basiliensi li. 1. Qm̄ veritas verborum
 Processus iudiciarius li. 1. Rex pacificus cūctoꝝ.
 Consilia centum quatuor, li. 1. Facti cōtingētia tal' est
 Disputationes variæ, li. 1. Et alia complura.

Claruit in cōcilio Basiliēn. psonal'r. Anno dñi. M. CCCCXXXV.
 Et p̄ auctoritate ipsius cōciliij corā principibus in Fräckfordia, p̄fatū
 tractatū publicè legit, & elegantē oronem ibidem habuit.

LV douicus Pōtanus de Roma, natōe Italus, iure cōsultus luculen
 tissimus, & nō minus in scripturis sctis, q̄ in seclari philosophia
 studiosus, ingenio excellens, sn̄ia succinctus & ponderans, & di
 dit in iuridica facultate proficere cupiētibus nō spernēda volumina,
 quibus nomen suū ad notitiā posteritatis cum gl̄ia transmisit. E quo
 rum numero ego vidi tantum opus quod p̄a notatur.

Singularia notabilia li. 1. Verbū oīno intelligit.
 De cæteris nihil vidi. Claruit temporibus Sigismundi p̄stantissī
 mi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXX.

Iohannes Nobler, ordinis fratrum minorū beatæ Mariæ semp̄ virgi
 nis de mōte Carmeli, natōe Gallus conuētū & studio Parisiensis,
 vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seclariū disciplina
 rum nō ignarus, quippe q̄ ante religiōis ingressum, arte, vsu, & pro
 fessione corporū & grotantiū saluifer medicus extiterat. Scripsit nō
 nulla p̄a clara opuscula, de quibus feruntur subiecta.

Super sententias li. 4.
 In Ep̄las canonicas li. 7. Nobil' in portis vir ei⁹
 Centiloquium & nigmatum li. 1. Sermones varij li. 1.
 Et alia cōplura. In multos p̄terea bibliæ libros cōmētarios mirificos &
 elegātissimos scripsisse dī, qui ad notitiā nostrā minime venerūt.

Iohānes de Ragusio, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, vir in diuinis scri
 pturis eruditus, & secularis l̄aturæ nō ignarus, ingenio p̄stans
 & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad p̄p̄m celeberrī
 mæ opinionis, & didit ingenij sui p̄clara quēdam opuscula, quibus no
 men suum ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus legi opus in
 structum ad patres concilij Basiliensis.

Contra Hussitas li. 1. Reuerēdissimi venerā.
 De cæteris nihil vidi.

Claruit in concilio Basiliensi personaliter, vbi dictum contra hereti
 cos tractatum pronuntiavit publice ad patres, sub Alberto Impera
 tore. Anno domini. M. CCCCXXXVIII.

Blondus

BLondonus Flavius Forliuensis, Eugenij pontificis quarti secretarius, vir in omni bonarum artium disciplina peritus, philosophus & rhetor celebrissimus, & historiographus insignis, ingenio excellens, eloquio disertus, & dicendi gratia nulli secundus. Scripsit multa preclara volumina, quibus nomen sui memoriam posteris reliquit. E quibus ista feruntur

Decades tres prenotatae.

De gestis Romanorum,

De Roma triumphante, lib. 10

De Italia illustrata, lib. 8

Orationes variae, lib. 1.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris sub Eugenio papa quarto. Anno domini. M. CCCXXXV. Hic quinque filios ex legitimo matrimonio reliquit bonarum artium cultores.

Heymericus de Capto, natione teutonicus, gymnasij Colonien-
sis vicecellarius, vir in diuina scriptura, eruditus, & in philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus, ingenio subtilis & disputator difficilium quaestionum egregius. Scripsit multa preclara opuscula, de quibus tamen pauca in manus nostras hucusque peruenerunt. In concilio Basiliensi personaliter fuit, missus ab vniuersitate Colonien-
si, ubi ad instantiam magistri Nicolai de Cusa, postea cardinalis, addidit

Compendium quaestionum,

Super sententias,

De esse & essentia

Compendium diuinorum,

Quaestiones varias, lib. 1.

De autoritate Concilij, lib. 1.

Claruit in Concilio Basiliensi, ubi multa scripsit & disputauit. Anno domini. M. CCCXXXVIII. sub Alberto Imperatore.

Gregorius Trapezontius apostolicus secretarius, vir vnde cumque doctissimus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, qui ab Eugenio pontifice gymnasio publico Romae praefectus, multis annis rhetoricam, & poeticam disciplinam docuit, & discipulos praefatos in omni scientia peritissimos post se reliquit. Scripsit quaedam preclara volumina, quibus nomen suum notificauit posteritati. In quibus extant

Rhetorica pulchra, lib. 1.

In orationes Ciceronis, lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit Romae temporibus Eugenij papae quarti.

Anno domini nostri Iesu Christi. M. CCCXXXV.

lib. 31 Romanorum imperij.

De Roma instaurata, lib. 3

Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Et alia complura.

lib. 1. Post plerosque occasio.

lib. 4 Ut dicit Augustinus in libro.

lib. 1. Esse & non esse repugnant.

lib. 4 In hoc opusculo sub concilio.

Sermones multos, lib. 1.

Et alia complura.

FLorianus de sancto Petro, natione Italus, patria Bononiensis, vir in iure ciuili oim sui tēporis facile doctissimus, & tā diuinarū scripturaz q̄ secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio acutus, eloquio clarus, disputator subtilis, & consiliator cautus. Scripsit in ea facultate quæ dā præclara opuscula, quibus memoriam celeberrimi noīs sui posteris commendauit. E quibus feruntur

Super Codice, lib. 9

Super. ff. veteri, lib. 24

Super. ff. nouo, lib. 12

Super. ff. Inforciati, lib. 14

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Eugenij papæ quartii. Anno dñi. M. CCCCXXXV.

Nicolaus Lackmā, natione teutonicus, ordīs fratrum minorū sc̄ti Frācis̄ci, minister Saxonie, vir in diuīs scrip. studiosus & eruditus & Aristotelicæ philosophiæ nō ignarus, ingenio p̄stans, & ad disputādū idoneus, in declamādīs sermōibus ad pplm excellētis opiniōis. Scripsit nō abiiciēde lectiōis opuscula, qbus nomē suū ad posteritatis notitiā trāsmisit. E q̄z nūero subiecta ferunt potiora

Super sententias, lib. 4

Quæstiones variæ, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1.

Sermones de sanctis, lib. 1.

Et alia complura. Claruit temporibus concilij Basiliensis, & Eugenij papæ quartii. Anno dñi. M. CCCCXL.

Iohānes de Schonhouē, natione teutonicus, ordīs canonicorū regulariū S. Augustini, monasterij in Brabantia, Cameracēsis diocēsis, qd vulgariter Gronedael, latine Viridis vallis dī, in quo Iohannes Rusbrugh olim prioris gessit officiū, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio cautus, sermone compositus, nec minus conuersatione q̄ scientia illustis. Scripsit ad Simonem nepotem suum

Exhortatorium spiritale,

lib. 1. Magnā mihi lætitiā,

De cursu monachi,

lib. 1. Vt tibi charissime alii.

De profectu monachi

lib. 1. Bonum certamen certa,

Defensoriū Iohannis Rusbrog,

lib. 1. Quā doctor quidam e.

Sermones varios, lib. 1.

Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.

Et alia cōplura. Claruit tpe cōcilij Constantiē. sub Sigismūdo Impe. & Martino papa quinto. Anno dñi. M. CCCCXX.

Petrus de Colle, ordinis fratrum minorū S. Frācis̄ci, natione teutonicus, vir in diuīs scripturis eruditus, & in seclari philosophiā egregie doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamādīs sermonibus ad pplm faciendus & luculentus, Aedidit pro æ diff

nn

catioē

catione legētium nōnulla volumina, quibus memoriā præclari noī sui ad posteros transmisit. E quibus extat opus instructū quod in Basiliē. cōcilio patribus recitauit.

De autoritate cōcilij. li. 1. Pugnavit ecclesia mītri.
 Quæstiones sentētiaz. li. 1. Sermones varij. li. 1.
 Et alia cōplura. Claruit tpe eiusdē concilij Basiliēsis, in principio regni Frederici imperatoris tertij. Anno dñi. M. CCCXL.

Hermannus monachus in Campo, Cistertiēsis ordinis in diocēsi Monasteriensi, natiōe theutonicus, patria Vestphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico q̄ in philosophia Aristotelica egregie doct⁹, ingenio promptus & apertus eloquio, scripsit nōnulla exercitij sui opuscula, quibus pro defensione Basiliēsis cōcilij nō mediocriter laborauit. E quibus reperi opusculū quod prænotauit, de vocibus diffinitiuis.

In cōcilio generali. li. 1. Iam sæpius iteratis vi.
 De potestate papæ & cōcilij. li. 1. Beatus Athanasius.
 De schismate quoq;. li. 1. De neutralitate. li. 1.
 De cæteris (& si mīta ferātur, quæ cōposuit, nihil ad me puenit. Claruit tpe cōcilij Basiliensis, Anno domini. M. CCCXL.

Iohānes Gauvuer, natione theutonic⁹, ordīs fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, sacre pagine lector cōuētus Mogūtini, vir i scripturis diuis & studiosus & erudit⁹, in declamādis sermonibus ad pplm satis idoneus. Scripsit exercitati ingenij sui nō spernēda opuscula, quibus nomē suū posteris notū fecit. E quibus extāt:

Super sentētias li. 4. Ad laudē dei om̄ipotē.
 In Exodum quoq;. li. 1. Lex pro cōi vtilitate.
 Cōcordia euāgelistaz. li. 1. Quia misit deus filium.
 Sermones de tēpore. li. 1. Sermones de sanctis. li. 1.
 Quadragesimale triplex. li. 3. Cū ieiunatis, &c. scien.
 Et alia complura. Claruit tpe cōcilij Basiliensis, & Eugenij papæ quarti. Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCXL.

Bernardinus ordīs fratrum minorū, natiōe Italus, p̄ria Senēsis, vir in diuis scrip. erudit⁹, & declamator oīm sui tpeis celeberrimus, vita & cūuerfatōe sanctissimus, q̄ppe q̄ viuus & mortuus in finit̄is miraculis coruscavit, scripsit ad edificatiōē fidelium q̄dā opuscula, quibus ingenij sui vim etiā posteris ostēdit. E quibus extāt.

In Apocalypsin Iohānis. li. 1. Bt̄is q̄ le. &c. triplex.
 De euāgelio æterno. li. 1. Nō em̄ veni soluere le.
 De chr̄i.

DE
 De chr̄i
 De Cō
 De par
 Sermo
 Mori
 ratore,
 diction
 papā q
 ro 7. C
 A
 rus, scr
 poster
 De æg
 De æg
 De ma
 De art
 In tert
 Claruit
 GE
 G
 ft
 quoq;
 simplic
 tur. Ad
 De cur
 De sept
 Dialog
 Sermo
 Et q̄dā
 Eugen
 M
 dū cele
 erroris
 reticus

De christiana religione. li. 1. Nūc manent fides, spes.
 De Cōceptiōe sanctæ Mariæ. li. 1. Nondū erāt abyssi, &
 De passiōe dñi. li. 1. Sermones de tēpore. li. 1
 Sermones de sanctis. li. 1. Et quædam alia.

Moritur apud Aquiliã Apruci j vrbē regnate Frederico tertio impe-
 ratore, sub Eugenio papa quarto. Anno dñi. M. CCCCXLIII. In-
 dictiōe. 6. ætatis suæ anno. 63. Et propter crebra miracula p Nicolau
 papã quintũ cathalago sanctoꝝ insertus est, anno 50. post obitũ ve-
 ro 7. Cuius festũ colitur vicesima die mēsis Maij.

ANtonius Gaynerus, natiōe Papiensis, artis medicinæ doctor
 celeberrimus, & in præceptis philosophoꝝ nobilr doctus, in-
 genio excellēs, & peritia suæ professionis nō mediocriter cla-
 rus, scripsit in ea doctrina quædã luculēta opuscula, quibus nomē suũ
 posteritati notum reddidit. De quibus ista ferūtur.

De ægritudine stomachi. li. 1. De febrī quoq;. li. 1
 De ægritudinibus in gñali; li. 1. De pleuresi. li. 1.
 De matrice. li. 1. De fluxibus. li. 1.
 De artetica in iuncturis li. 1. De passiōibus calculi. li. 1
 In tertium Auicennæ. li. 1. Et alia complura.

Claruit tempore concilij Basiliensis. Anno dñi. M. CCCCXL.

Gerardus Stredam, natiōe rheutonicus, ordinis Carthusiēsiũ,
 prior domus oĩm ap̄toꝝ iuxta Leodiũ, vir in scripturis diuinis
 studiosissimus, & longa exercitatiōe egregie doctus, religione
 quoq;, prudētia & autoritate venerādu, scripsit ad ædificationem
 simpliciũ fratũ quædam præclara opuscula, de quibus subiecta ferũ-
 tur. Ad abbatem sancti Hadriani de Giraldi mōte.

De cura pastorali. li. 1. De decem p̄ceptis. li. 1
 De septem sacramentis. li. 1. Speculũ religiosoz. li. 1.
 Dialogus de virtutibus. li. 1. Dialogus de vitijs. li. 1
 Sermones de tempore. li. 1. Sermones de sanctis li. 1.

Et quædam alia. Morit in principio regni Frederici impatoris tertij, sub
 Eugenio papa IIII. Anno dñi. M. CCCCXLIII. Indictiōe VI.

Matthæus Palmerius, natione Italus, patria Florētinus, histo-
 riographus, phũs & orator disertissimus, qui in concilio Flo-
 rētino (quod Eugenius papã quartus cōtra Basiliensem syno-
 dũ celebravit) inter præclaros viros annumeratus fuit, scripsit plenũ
 erroris de angelis librum, quẽ pertinaciter defendens tanquã hæ-
 reticus condemnatus, apud Cornam ciuitatē exustus est. Chronicã

Eusebij Cæsariensis diligenter plustrās emendauit, eamq; vsq; ad annum domini, M. CCCCLVIII. complens intitulauit.

Petro Cosmi de medicis, li. 1. Animis nris innatum.

Epſarum ad diuerſos li. 1. Ofones quoq; varias.

Et quædā alia. Claruit tꝑibus cōcilij Baſiliēſis, & Eugenij papæ. IIII.

Anno domini noſtri Ieſu Chriſti. M. CCCC. ac. XL.

Iohannes Erneſti, natiōe theutonicus, Heydelbergēſis gymnafii decus quondā & rector, in ſcripturis ſanctis eruditus, & veterē lectione diues, ingenio ſubtilis, eloquio ſingulari venuſtate diſertus, quæſtionum diſputator egregius. Scripſit quædam (vt ferunt) præclara opuscula, quibus memoriā nominis ſui cum gl'ia tranſmiſit ad poſteros. De quorū numero ſubiecta feruntur.

Quæſtiones ſententiarum li. 1. Quæſtiones diſputatæ li. 1.

Sermones multi li. 1.

De natiuitate domini oratio li. 1. Etſi loquendi de maxi.

De ieiunio ad vniuerſitatem, li. 1. Sacraſſimā deſidera.

Orationes multæ & variæ li. 1. De aūthoritate concilij li. 1.

Et alia cōplura. Claruit tꝑe cōcilij Baſiliēſis. in exordio regni Frederici tertij Imperatoris. Anno dñi. M. CCCCXL.

Bartholomæus ordinis Carthuſienſis prior domus Bethleē in Ruſſemūda oppido Gelriæ, natiōe theutonicus, ſacræ ſc'pturæ acutus deuotus & celebratus interpres. Scripſit ad ædificationē fratrum ſuorū quædā præclara opuscula, quibus magnifice ſuū exercitauit ingenium, & nominis memoriā poſteris reliquit. De quorū numero ſubiecta ferunt.

Exercitium deuotionis li. 1. Summa vitiorum li. 1.

De abſtinentia carniū li. 1. De proclamationibus fratrum li. 1.

De iudicijs temerarijs li. 1. De iuramento li. 1.

De voto quoq; li. 1. Et quædam alia.

Moriſ ſub Frederico Imperatore tertio. Anno domini. M. CCCC XLVI. Indictione. IX. quarto Idus Iulij.

Henricus de Verlis, natiōe theutonicus ordinis fratrum minorū miniſter prouinciæ Coloniēſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, excellens ingenio & eloquio ſcholaficus, diſputator acutus & declamator ſermonū egregius, composuit luculenta quædam volumina, quibus nominis ſui memoriā poſteris reliquit. E quibus extat inſigne opus.

Super ſententias li. 4. De poteſtate eccl'iaſtica li. 1.

Sermones quoq; varij, li. 1. Et alia complura.

Claruit

D
Clar
no do
A
quæ S
ſtudio
rus, ing
non co
Soliloq
De pro
De abſ
De vſu
Epſaru
Collat
Carmi
Claruit
tionis r
A
I
nibus a
ſatōe q
cationē
& celeb
Summa
Chroni
Inſtruct
De cenſ
Sermon
Sermon
Moriſ p
Frederic
ſexto no
L
Eo
uin
ign
& præce

Claruis temporibus concilij Basiliensis, & Eugenij papæ quarti. Anno domini. M. CCCCXC.

Andreas de Traiecto, natōe theutonicus, monachus cœnobij nostri Spanhemensis, ordinis sancti Benedicti, quod sitū est in finibus diocœsis Moguntinæ, inter Rhenū & Hirciniā syluā, quæ Saonus dicta Treuerim versus ad occidentem extēdit, vir certe studiosus, & in diuinis scripturis eruditus, seclariū quoq; lſaꝝ nō ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio. Scripsit tam metro q̄ prosa, non contemnēda opuscula, de quibus habentur subiecta.

Soliloquiorum hominis ad deum	li. 1.	Dū olim diuinæ voca.
De profectu virtutum	li. 1.	Egressus forsan cubiti
De abstinentia carniū	li. 1.	Tuæ fraternitatis au.
De vsu floccorum,	li. 1.	Reuerende p̄ nuper a.
Ep̄larum ad diuersos	li. 1.	Licet iter oēs q̄ sinistre
Collationes variæ	li. 1.	Licet nihil in me sit q̄d
Carmina & rhythmī		Et quædam alia breuia.

Claruit in p̄fato monasterio Spanhem, ante introductionē reformationis nouissimę Bursfeldensis. Anno dñi. M. CCCCXLV.

Antonius ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, archieps Florētinus, natōe Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & seclariū lſaꝝ nō ignarus, ingenio excellēs, & clarus eloquio, in declamādis sermonibus ad pplm̄ famosus & celebris opiniōis, nec minus vita & cōuersatōe q̄ scia reuerēdus. Scripsit ml̄ta & p̄clara volumina, q̄bus ad ædificationē militātis eccl̄iæ magnifice laborauit. E qb̄ extat op̄ magnū & celeberrimū, in q̄tuor nō paruis voluminibus diuisum, q̄d p̄notat.

Summa casuum conscientiæ,	li. 4.	Quā magnificata sunt
Chronica ingens & notabilis	li. 3.	Loquar p̄positōes ab.
Instructorium cōfessorum,	li. 1.	Defecerunt scrutantes.
De censura eccl̄iastica	li. 1.	
Sermones de tempore	li. 1.	Cōuertimini ad dñm,
Sermones de sanctis,	li. 1.	Et quædam alia.

Moris post ml̄cos studij sacratī labores nō sine opiniōe sc̄titaris, sub Frederico Impe. tertio. Anno dñi. M. CCCCLIX. Indictiōe. VII. sexto nonas Maij. Sepultus apud sanctū Marcū sui ordinis cōuentū.

Leonardus de Vtino, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, vir q̄dem in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl̄aris philosophiæ nō ignarus, in declamādis sermonibus ad pplm̄ excellentis ingenij & præcellæ opinionis. Scripsit pro vtilitate prædicantium quædam

præclara opuscula, quibus memoriã sui nominis ad posteritatis noti-
tiam cū gl'ia trãsmisit. E quibus ista ferunt.

Sermones de tempore. li. 1

Sermones de sanctis. li. 1 Diuinorum interpret.

Delegibus p quadragesimã. li. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico impatore tertio. Anno. M. CCCCLV.

Iohannes de Capistrano Aprucij oppido nõ longe ab Aquila vr-
be, ordinis fratrum minorum sancti Bernardini Senensis olim dis-
cipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in iure canonico egre-
gie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, vita quoq; & religio-
sa cõuersione deuotus, diuini verbi p'dicator celeberrimus, q̄ mul-
tos verbo & exemplo ab iniquitate cõuertit, scripsit quæ dã nõ paru-
utilitatis opuscula, de quibus ad me pauca peruenerunt.

De cupiditate. li. 3 Nolite vobis thesauri.

Cõtra Hussitas. li. 1. Sermones varios. li. 1.

De passione dñi. li. 1. Ep'las nõnullas.

Et quædã alia. Claruit sub Frederico imperatore tertio. Anno do-
mini. M. CCCCL. & nõ sine opinione sanctitatis.

Nicolaus de Cusa, eps Brixinẽsis, & sacrosanctę eccl'ie Romane
tituli sancti Petri ad vincula p'bf cardinalis, natiõis theutonici-
cus, ex diocesi Treuerẽsi, vir in diuinis scrip. eruditissimus, &
theologorum suo tpe facile p'iceps, atq; i' secl'aribus l'ris egregie doct'
phus, rhetor, & mathematicus celeberrim⁹, ingenio subtil' & eloq;
disertus, triũ linguarum hebraicæ, græce, & latine perit⁹, vita & cõuer-
satione integerrimus & singulariter deuotus, animarum salutis amator
sincerus & feruidus, q̄ legatus in Germaniã missus, mltã pro refor-
matione eccl'ie, & p'sertim ordinis nostri vtilia fecit & cõstituit, scri-
psit mltã præclara volumina, de quibus extãt subiecta.

De visione dei. li. 1 Pãdam nũc quæ vobis.

De pace fidei. li. 1 Fuit ex his qui apud.

Reparatio Calẽdarij. li. 1 Sume sanctissime pa.

De mathematicis cõplemẽtis. li. 1 Ad laudẽ om̄ipotẽtis

Cribratio alchorani. li. 3 Tãta est potestas sum.

De venatiõis sapiẽtiæ. li. 1 Propositũ est meas fa.

De ludoglobi mystice. li. 2 Cũ te videã ad sedem.

Compẽdium. li. 1 Accipe breue cõpendiũ.

Trialogus de Poss. li. 1 Cum nobis conce.

De mathematica p'fectione. li. 1 Sollicita est nobis mens.

Contra

Cōtra Bohæmos,	li. 1	Nicolaus miseratiōe,
De Beryllo,	li. 1	Qui legerit ea quæ in,
De dato patris luminū,	li. 1	Et si iam ante p. u. no.
De quærendo deo,	li. 1	Desiderio tuo posse te,
De apice theoriæ,	li. 1	Video te quadā profun,
De docta ignoratiã	li. 3	Admirabit & recte,
De cōiecturis,	li. 2	Data nūc qualicūq;
Defiliatione dei,	li. 1	Tandem me compulit,
De Genesi,	li. 1	Sæpe delectabilius re,
Idiotæ de sapiētia,	li. 4	Cōuenit paup quidam,
De quadratura circuli,	li. 1.	De fortuna,
Directoriiū speculātis,	li. 1	Tu nosti nos tres, &c.
Sermones p totū annum,	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos

Et alia cōplura. Circa Cusam natiuitatis suæ villā ad ripas Mosellæ in opposito Vrficatri hospitale celeberrimū in honorē scti Nicolai epi cōstruxit, qd p̄dij & redditib⁹ copiose ditauit, ac libris ī om̄i sc̄ia plurib⁹ exornauit, gr̄cis, latinis & alijs. Morit̄ sub Frederico impatore III. Anno dñi. M. CCCCLXIII. Indictione. XII. vndecima die m̄sis Augusti, etatis suæ anno. 63. Romę sepult⁹, cuius cor ad p̄dictū hospitale missum, ibidē in medio chori sub marmore sepelitur.

Iohānes Rode, abbas monasterij sancti Matthiæ apli extra muros Treuerenses, ordinis diui patris Bñdicti natiōe theutonicus, patria Treuerēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & erudit⁹, & in iure canonico egregie doct⁹, moribus & cōuersatiōe deuot⁹, & regularis obseruatiōis instaurator celeberrim⁹, ex cuius labore & fundamēto nouissima ord̄is n̄ri reformatio Bursfeldēsis ī Germania cepit. Hic quōdam l̄ris operā dedit in gymnasio Heydelbergēsi, vbi sacre theologię baccalari⁹, & canonū licētiatus doct̄issimus euadēs, mēte & corpe mūdū iamā cōtēnere videbat. Factus deinde Metē, eccl̄ię canonicus, & scti Simeonis Decan⁹, atq; curię Treuerēsis Officialis, oīa p̄ Ch̄i amore cōtēpsit, & ordinē Carthusiē, extra Treueri cūctis mirātibus itrauit, & p⁹ aliq̄t annos prioratus officiū (lyrenuēs & inuit⁹) suscepit. Cernēs aut̄ Otto archieps Treuerēsis virū illū eē doctū, exptū & zelosum, autoritate summi p̄t̄ificis de Carthusia extractū in p̄fato monasterio abbatē cōstituit, & p̄ eū ml̄ta cōenobia in sua dioccesi reformauit. Ipse etiā autoritate Basiliēsis concilij reformationē magnifice dilatauit, Scripsit aut̄ p̄ reformatōe monachorū. Cōstitutiones vtilēs.

li. 1

Cū diuinū officiū cui.

De qua-

De qualitate abbatis lib. 1. Quā ab alto procedit oīs.
 Et quæ dā alia. Morit sub Alberto Imp. & Eugenio papa quarto. An
 no dñi. M. CCCXXXIX. abbatia suæ. xx. Indictione secunda,
 prima die mensis Decembris. Sepultus in dicto monasterio S. Mat-
 thia apostoli Treuerē. ante altare protomartyris Stephani, in ab-
 side dextera chori, sub lapide nomini eius inscripto.

Gvarinus Veronensis, Chrysoloræ Byzantini philosophi quō-
 dā auditor, vir i secularibus script. oīm suo tpe facile doctiss. &
 diuinæ sçia nō ignarus, græci & latini sermonis peritiss. cuius
 opa excitata & in lucē reuocata sunt studia bonæ artiū, quæ debili-
 tata, & iā prope extincta videbantur. Docuit primo Venetijs, post-
 ea Ferrariæ, & vtrobiq; discipulos celeberrimos habuit. Scripsit ad
 Leonellum principē opus prænotatum

De differētia assentatoris & amici, li. 1. Gramaticā q̄q; breuē, lib. 1.
 Cōparationē Scipionis & Gaij, lib. 1. Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.
 Orationes complures, lib. 1. Carmina multa.

Et alia nō pauca, iussu Nicolai papæ q̄nti, in latinū trāstulit Geogra-
 phiā Strabonis, opus nō min⁹ utile q̄ iocūdū. Ex Plutarcho mltorū il-
 lustrū viroz vitas latinas fecit. Sed & ip̄m Plutarchū de liberis edu-
 cādīs cū alijs mltis elegātissime traduxit, q̄ partim habent. Morit sub
 Frederico Imp. tertio, & Pio papa secūdo. Anno dñi. M. CCC-
 LX. Indiēt. viij. pridie Nonas Decēb. Ferrariæ sepultus in cōuentu
 Carmelitaz, sepulchro marmoreo honorifice donatus.

Henicus Kaltyfen, archieps eccl̄æ Nydrosiēsis & Cæsariensis
 ordīs fratrū p̄dicatoz, natiōe teutonicus, patria Cōfluētinus,
 vbi & ordinē ingressus primū lector sacri palatii, sanctę crucis
 p̄dicator & hereticę prauitatis ingitor factus, & postea (vt dixim⁹)
 archiantistes duaz prouinciaz autoritate ap̄lica cōsecratus, sua e-
 ruditiōe, & p̄dicatiōe toti mūdo clarus innotuit. Qui cū esset sacre
 theologiæ doctor celeberrimus, scripsit inter cætera notabiles

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
 Sermones p̄ quadragesimā, lib. 1. Sup Magnificat, lib. 1.
 Quæstiones varias, lib. 1. Collationes ad clerum.

Et alia cōplura. Morit sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa se-
 cūdo. Anno dñi. M. CCCCLXV. Indiēt. xiiij. sexto Nonas Octo-
 bris. Sepultus in conuentu suo Confluentino.

Iohannes Berthachinus de Firmo iureconsultus celeberrimus, &
 in ea facultate singulariter studiosus, ingenio præstans & clarus
 elo-

eloquio. Scripsit in iure quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui nois ad posteros transmisit. De quibus extat præclarissimū opus, tribus magnis voluminibus diuisum, quod multo labore diligentissime & pulchro ordine comportans prænotauit

Repertorium vtriusq; iuris lib.3 Solēt principes immort.

Quæstiones variæ.

Alia insup cōplura ædedit, quæ ad notitiā nræ lectiōis nō venerunt.

Pius papa secūdus, natiōe Tuscus, patria Senēsis, Aeneas Syluius antea vocatus, sedit in pōtificatu maxio post Calixtū tertiu an- nis sex, vir vnde cūq; doctiss. philosophus, orator & poeta insignis, mltā ingenij sui monimēta posteris reliq̄. Hic quōdā in cōcilio Basiliensi cuidā p̄lato seruiuit paup. Deinde in scribā cācellariæ Frederici Impe. tertij assumptus, & poeta ab eo laurea recepta creatus, primo epūs Tergestinēsis, postea Senensis, exinde cardinalis, & nouissime papa omniū suffragio electus est. De scriptis vero eius subiecta feruntur, magnis eloquentiæ neruis composita

De miserijs curialium	lib.1.	Stultos esse qui regibus.
De educatione liberorum	lib.1.	Omnibus q ad virtutis.
Solutio quæstionum,	lib.1.	Aderat nuper Cæsarea.
De duobus amantibus	lib.1.	Vrbem senas vnde tibi.
Contra Thaboritas,	lib.1.	Quāuis apud Bohēmos.
Ad Nicolaum de Cusa	lib.1.	Venit ad me hac ipsa.
De fide ad Turcum	lib.1.	Scripturi ad te aliqua.
De profectiōe in Turcas	lib.1.	Ezechielis prophetæ.
Ad episcopū Cracouiensem,	lib.1.	Heraldus Alphonfi re.
De cōcilio Basiliensi, lib.1.		De ortu Nili fluminis, lib.1.
De studio venandi, lib.1.		De fato quoq; lib.1.
Abbreuiationes Blondi	lib.20	Fuit aut in vrbe Con.
De ortu & historia Bohæmorum	lib.1.	Interitura esse quæq;
Præcepta rhetoriæ,	lib.1.	Bene esset vir illustris.
Europa, ad Anto. card.	lib.1.	Podagrante me nuper.
De præscientia dei, lib.1.		Dialogus contra Turcas, lib.1.
De grammatica, lib.1.		Historiarū opus imperfectū, li.1
Ep̄larum ad diuersos,	lib.1.	Nō cogit me necessitas.
De clade Cōstantinopol. oratio	lib.1.	Cōstantinopolitana cla.
De clade vniuersalis ecclesiæ,	lib.1.	Inuitus quidē beatissi.
In cōuentu Mantuano, oratio	lib.1.	Cū bellum hodie aduer.
Ad Calixtū papam oratio,	lib.1.	Solent pleriq; omnes.

Corā cœtu cardinalium oratio, lib.1. Moses vir dei, beatiff.
 De rebus à se gestis, lib.1. Orationes variæ.
 Epigrammata plura, & q̄dā alia elegātissima, q̄ ego non vidi opuscula
 scripsisse d̄r, q̄bus nomē suū posteris notificavit. Morif sub Frederico
 Imp. tertio, Anthonæ vt d̄r. Anno dñi. M. CCCCLXIII. Indi
 ctione. xij. xix. Cal. Septēb. ætatis suæ anno similiter. III. & LX.
 Sepultus Romæ in ecclesia S. Petri, iuxta altare diui Andreae.

LAnfrancus de Oriano, iure cōsultus celeberrimus, & secularis li
 teraturæ nō ignarus, ingenio præ stās & clarus eloquio, scripsit
 in sua professione quæ dā nō spernenda volumina, q̄bus ingenij
 sui memoriā ad posteros transmisit, & se in studio multipliciter &
 magnifice cōprobavit. De quoz numero extant subiecta

Repetitiōes. Qm̄ cōtra, de proba. lib.1. Qm̄ cōtra, hæc decre.
 Cōmētatio cle. Sæpe, de ver. sig. lib.1. Ista clementina in se con.
 In. c. Dispensiosam, de iudi. lib.1. Non est necesse diuide.
 Repeti. c. Raynucius, de testa. lib.1. In textu vbi Raynucius.
 De lege admonendi, de iureiu. lib.1. Hæc lex diuidit̄ in duas.
 De interpretatione statutorum, lib.1. Pro euidentiōri intelle.
 L. centurio, de vul. & pu. sub sti. lib.1. Famosa est ista lex ha.
 Repeti. Rubri, de cā pos. & pro. lib.1.

Alia quoq; complura ædidit, quæ ad notitiam meam non venerunt

Henicus Gorrickem, natiōe teutonicus, vir in diuis scrip. stu
 diosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nobilr̄ doctus,
 ingenio clarus, sermone scholasticus, & disputator acutus, qui
 in gymnasio Coloniēsi, legēdo & cōponendo clarus suo tpe est ha
 bitus. Scripsit nō contemnēdæ lectionis opuscula, quibus nomē suū
 ad posteros cum gloria transmisit. E quibus extant

Conclusiones sententiarum lib.4. Cupientes aliquid de p.
 De superstitionibus lib.1. In lectione.
 Contra Hussitas quoq; lib.1. De festoz celebratione, lib.1.
 Summariū sancti Thomæ, lib.1. Sermones & collationes, lib.1.
 Quæstiones & determinationes insup varias, lecturas, libros & di
 uersos tractatus ædidit, qui ad notitiā nostræ lectionis minime ve
 nerunt. Claruit sub Frederico Impe. tertio, & Pio papa secundo.
 Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCCLX.

Iohannes Kanneman, ordinis fratrum minor, natione teutonicus,
 vir in scripturis sanctis eruditus, & seculari
 ingenio subtilis, & clarus eloquio, in declinandi
 popu

D
 popu
 à min
 les co
 Iohan
 mitat
 Defen
 De pa
 Sermo
 Et alia
 papæ
 I Ac
 car
 nis
 tus, du
 Scrip
 titiam
 De an
 De mo
 Confe
 De mo
 Apolo
 De cog
 De cog
 De ma
 De art
 De ref
 De art
 De eis
 De dig
 De ob
 De stat
 De pro
 Sermo
 Et alia
 cundi.
 N

populū egregius fuit, qui de potestate ecclesiastica male sentiens, cū à ministro Saxonie quæreret, ad carcerē fuga lapsus ad obseruantia-
les confugit, & errorē cū vita deinceps emēdauit. Corripuerat eum
Iohannes de Hagenū. Carthusiensis vir doctissimus iam pridē, & ad se
mitas æquitatis reuocauit. Scripsit autem

Defensorium sui lib. 1. Multi famosi viri, &c.
De passione domini lib. 1. Egredimini filie Sion.
Sermones varios, lib. 1. Quæstiones quasdam, lib. 1.
Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imp. tertij, & Pij
papæ secundi. Anno dñi. M. CCCCLX.

Iacobus Iüterbuck, natione teutonicus, ordinis Carthusiensis, vi-
carius domus montis sancti saluatoris prope Erfordia, vir in diui-
nis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone aper-
tus, dubioꝝ cautus interpres, vita quoq; & conuersatione deuotus.
Scripsit m̄ta & varia opuscula, quibus nomē suū ad posteritatis no-
titiam transmisit. De quibus subiecta feruntur

De anno iubileo, lib. 1.	De causis multarū passionū, li. 1.
De moribus Christianoꝝ, lib. 1.	De triplici statu hominū, lib. 1.
Consolatio maloꝝ huius seculi,	lib. 1.
De modo seruandi interdictum,	lib. 1. Ad amputandū errores.
Apologeticus reigiosoꝝ, lib. 1.	De cautelis diuersoꝝ statuū, li. 1.
De cognitione secretoꝝ, lib. 1.	De veritate dicēda v̄ tacēda, li. 1.
De cogitationibus, lib. 1.	De contractibus, lib. 1.
De malis huius seculi, lib. 1.	De obedientia monachoꝝ, lib. 1.
De arte moriendi, lib. 1.	De stabilitate monachoꝝ, lib. 1.
De refrenatione cogitationū, lib. 1.	Soliloquiū hom̄is ad animā, li. 1.
De arte curandi vitia, lib. 1.	De septē peccatis mortalib. li. 1.
De eisdem mentalibus, li. 1.	De potestate dæmonū, li. 1.
De dignitate prælatorum, li. 1.	De dignitate sacerdotij, li. 1.
De obseruantia mandatoꝝ, lib. 3	De sabbato, li. 1.
De statu securioris vitæ, li. 1.	De intentionis directione, li. 1.
De profectu vitæ spiritualis, li. 1.	De indulgentijs, lib. 1.
Sermones varij,	lib. 1. Ambulans Iesus iuxta.
Et alia cōplura. Morit̄ tpibus Frederici Imp. tertij, & Pauli papæ se- cundi. Anno dñi. M. CCCCLXVI. Indictione. xiiij.	

Nicolaus Dorbellus, ordiſfratrū minoꝝ S. Francisci prouinciæ
Thuronensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in phi-
losophia scholastica nulli secūsus, ingenio clarus, & ad disputā

das enodādasq; quæstiones scripturæ satis idoneus. Scripsit quæ dā
 fclara volumina, qbus nomē suū ad notitiā posteritatis cū gl'ia trās-
 misit, & in gymnasio Pictauiesi tū disputādo, tū docēdo, tūq; scribē
 do, magnā eruditōis suæ laudē cōmeruit. De cuius opuscl'is subiecta
 ferunt, opus isigne ac celeberrimū & ppe diuinū, singlari vtilitate io-

Super sententias	li. 4.	(cundum.
Sup summus Petri Hispani	li. 7.	Quia teste sapiente.
De scientia Mathematica	li. 1.	Sicut dicit philosophus
In lib. Physicorum Aristotelis	li. 8.	Expedita prima parte
In lib. de cælo & mundo	li. 2.	Natura, hic incipit liber
In li. de generatōe & corruptōe	li. 2.	De generatōe, hic inci.
In lib. Metheororum	li. 3.	De primis, Incipit liber
In lib. de anima	li. 3.	Bonorū honorabilium
In lib. Metaphysicorum	li. 12.	Expedita scda parte.
In lib. Ethicorum	li. 10.	Pertracta. cōpēdiōse.

Et quædam alia. Fuit autē dictorū Iohānis Scoti profundus interpres
 & acerrimus defensor, ex cuius scriptis philosophiā exponēs hoc ipm
 opus in tres partes, mathematicā, theologicā, & ethicā diuidēs com-
 pendium nominauit. Claruit t'pibus Frederici Imperatoris tertij, &
 Calixti papæ tertij. Anno domini. M. CCCCLV.

Petrus de Vnzola, ciuis Bononiēsis, iureconsultus celeberrimus,
 & disciplinis bonarū artiū prole instructus, ingenio præstans, &
 clarus eloquio, multarū rerū, maxime iudicialium experiētia infi-
 gnis. Scripsit ad vtilitatē tabellionū, & in legali scia studentiu egregi-
 um volumen, sup continuatōe quinti, sexti, & septimi capl'orū Sum-
 mæ domini Rolandini, quod prænotauit.

Auroram nouissimam	li. 1.	Scribarū & tabellionū.
Consultationes varias	li. 1.	

Alia quoq; nōnulla scripsisse phibeat, sed ad notitiā meā nō venerunt.

Henricus de Herph ordinis fratrum minorū sc̄ti Frācis̄ci, natōe
 theutonicus, puincia Coloniēsis, vir in diuinis scripturis stu-
 diosus & eruditus, & iuris pōtificij nō ignarus, ingenio p̄stās, &
 apertus eloqo, in declamādis sermonibus ad pplm celeberrimē opi-
 niōis, nō min⁹ religiosa vita, q̄ scia scripturæ venerādu. Scripsit nō
 abiiciēde authoritatis opuscl'a, qbus nomē suū notificauit posterita-
 ti. De quorū numero subiecta ferunt. Volumē magnū & insigne.

De præceptis decalogi,	li. 1.	Inuenio aliā legem in.
Sermones de tempore,	li. 1.	Eccerex tuus venit

Sermo

Serm
 Ser
 De tr
 Et qu
 pa se
I Oh
 fis,
 nis
 prom
 bus n
 nachū
 opus n
 In reg
 In Psa
 In Eua
 In Eua
 De aqu
 De salu
 Sermo
 Et alia
 Paulo s
I Ohā
 go s
 ter d
 si theol
 acqfuit
 minis s
 Super s
 Quæstio
 Et alia
 & Pij pa
D C
 p
 quoq; p
 vita & c
 bus dign
 plures ex

Sermones de sanctis li. 1. Rabbi vbi habitas?
 Sermones per aduentum li. 1. Quis poterit cogitare.
 De tribus partibus pœnitentiæ li. 1. Nemo p̄t duobus dñis.
 Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini. M. CCCCLX.

Iohānes de Turre cremata, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, eps Sabinēsis, & sacrosanctæ eccl̄iæ Romanæ presbyter cardinal, vir in diuinis scripturis studiosus, & declamator sermonū egregius, ingenio promptus, & apertus eloquio. Scripsit ingenij sui multa opuscula, quibus nomē suū notificauit. De quibus subiecta ferunt. Ad Arseniū monachū cœnobij sancti Benedicti (quod ipse in commendis habebat) opus magnum & non abiiciendum composuit.

In regulam sancti Benedicti, li. 1. Qm̄ adiuuāte dño n̄ro
 In Psalterio toto li. 1. Beatissimo patri & cle.
 In Euāgelia dñicalia, quæstiones li. 1. Sacro & colendissimo.
 In Euangel. de sanctis, quæstiones, li. 1.
 De aqua benedicta li. 1. Iniūxit mihi nup. r. p.
 De salute animæ li. 1. Docet nos diuina scri.
 Sermones de tempore, li. 1. Sermones de sanctis li. 1.

Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio & Paulo summis pontificibus. Anno dñi. M. CCCCLX.

Iohānes de Mechilinia, natōe teutonicus, vir in diuinis scripturis lōgo studio exercitatus, & in philosophia scholastica nō mediocriter doctus, ingenio excellēs, & clarus sc̄ia, in gymnasio Colonien si theologiā mltis annis publice docuit, & magnā eruditōis suæ laudē acq̄sivit. Scripsit ingenij sui quædā p̄clara opuscula, quibus memoriā nominis sui ad posteros trāsmisit. De quibus subiecta ferunt. Opus ifigne.

Super sententias li. 4 In Psalterio li. 1.
 Quæstiones variæ li. 1. Sermones & collationes li. 1.
 Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pij papæ secundi. Anno domini. M. CCCCLX.

Dionysius Rykel, alias de Leeuwis, natione theutonicus, ordinis Carthusiēsiū domus Bethleē in Ruremūda, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & cōtinua exercitatione peritus, secularis quoq; philosophiæ nō ignarus, ingenio subtil, sermone scholasticus, vita & cōuersatiōe & singulariter deuotus, adeo vt etiā diuinis reuelatiōibus dignus haberet (ad quē Nicolai Cusæ cardinalis viri eruditissimi plures extāt epl̄æ) tot ac tāta scripsit, vt numero opusculorū, præter

ABBAS SPANHEMENSIS

Augustinū apud latinos parē habuerit neminē. Gōtēplationi & ofo
ni cū tāto feruore instabat, vt eū nihil scribere potuisse vnq̄ putares.
Rursum in scribēdo, ac legēdo tā sedulus erat, vt nec orare nec contē
plari eū posse vsq̄ aestimares. Erat parcissimi somni, cibi & pot^o absti
nētia admirabil^{is}, q̄ bti exēplo Hieronymi die ac nocte in lege dñi me
ditari dulce iudicabat, sp̄ aut scribēs aliquid vtile aut legēs, ita vt & le
ctiōnē oīo sēpe iterrūperet, & ofonē lectio sacra frēq̄nter exciperet.
De cuius opusculis ip̄e p̄ se subiecta quodam indiculo recensuit.

Super sententias	li. 4.		
In Genesim,	li. 1.	Dilectus deo & hoibus	
In Exodum,	li. 1.	Iusti sunt oēs sermōes.	
In Leuiticum	li. 1.	Honora dñm de tua.	
In Numeros	li. 1.	Qui in numero milici.	
In Deuteronomium,	li. 1.	Serua mādata & legē.	
In librum Iosue	li. 1.	Fortis in bello Iesus	
In librum Iudicum	li. 1.	Iudices singuli suo no.	
In librum Ruth	li. 1.	Teste sc̄to Hieronymo	
In Regum libros	li. 4.	Reges ex te egredient.	
In Paralipomenon	li. 2.	Deus fecit ex vno hoie	
In Esdram	li. 3.	Lex veritatis fuit i ore	
In Neemiam	li. 1.	Neemias in memoria.	
In Tobiam,	li. 1.	Qui p̄nus est ad mise.	
In Iudith	li. 1.	Hæc vocabit virago.	
In Hester	li. 1.	Sicut sol oriēs in mūdo	
In librum Iob	li. 1.		
In Prouerbia Salomonis	li. 1.	Dixit deus Salomoni.	
In Ecclesiasten,	li. 1.	Quēadmodū Salomō.	
In Cantica canticorum,	li. 1.	Gaudebit sponsus sup.	
In librum Sapientie	li. 1.	Disce vbi sit sapientia.	
In Ecclesiasticum	li. 1.	Mirabunt oēs i verbis	
In Esaiam prophetam,	li. 1.	Esaias p̄pheta magn ^o .	
In Hieremiam	li. 1.	In librum Baruch	li. 1.
In Ezechielem	li. 1.	In Danielelem	li. 1.
In duodecim prophetas,	li. 12.	Sap̄iam oīm antiquo.	
In libros Machabæorum	li. 2.	Iuda te laudabūt fr̄es t.	
In Psalterium	li. 5.	Dixit Dauid filius Isai.	
In Matthæum	li. 1.	In Marcum	li. 1.
In Iohannem	li. 1.	Ego quasi aqua ductus	
		In Ep̄las	

D
In Ep̄
In Ac
In Ap
Expo
In fe
De do
Expo
Dialo
De co
Comp
Comp
Dialo
Sup v
Super
Sermo
Sermo
Sermo
Ad eos
De fact
Medit
De laud
De laud
De fon
De Jum
De ven
De natu
De diui
De dist
De ben
De mu
De don
Cordia
De gaud
De via p
Dial. de
Dial. Ch
Contra
Contra

In Ep̄las Pauli	li. 14.	Audite me qm̄ de tua.	
In Actus Ap̄torum	li. 1.	In Ep̄las canonicas,	li. 7.
In Apocalypsin	li. 1.		
Expositionis hymnorum	li. 1.	Implemini sp̄u sancto.	
In septem Psal. p̄nitentiales,	li. 1.	Scrutemur vias nostras	
De documentis autenticis,	li. 1.	Sap̄ias sanctoꝝ narrāt	
Expositionis missæ	li. 1.	Memoriam fecit mira.	
Dialogum de celebratione	li. 1.	Quicūq; māducauerit	
De communione	li. 1.	Qui præest in sollicita.	
Compendium philosophiæ,	li. 1.	Preciosior est sapiētia.	
Compendium Theologiæ	li. 1.	Cōparate vobis vinū.	
Dialogum philosophi & theologi	li. 1.	Sup lib. bti Dionysii,	li. 4.
Sup vndecim ep̄las eius	li. 1.	In lib. Iohannis Clymachi	li. 1.
Super Boetio de consolatu	li. 5.	Sūmariū partiū scti Thomæ,	li. 1.
Sermones de tempore,	li. 1.	Labia sacerdotis cust.	
Sermones de sanctis,	li. 1.		
Sermones ad religiosostemporis	li. 1.	Fr̄es sancti, vocatiōes.	
Ad eisdem de sanctis	li. 1.	Religio mūda est vis.	
De sacramēto sermones sex	li. 1.	Expositiōis dñicæ passionis,	li. 1.
Meditationis dominicæ passionis	li. 1.		
De laudibus dei	li. 1.	O deus præstantissime	
De laudibus sanctæ Mariæ,	li. 4.	Quæ est ista q̄ progrē.	
De fonte salutis & semitis vite	li. 1.	Quis sapiens & intell.	
De lumine Ch̄riane theoriæ,	li. 1.	Ois p̄cessio secundoꝝ	
De venustate mundi,	li. 1.	Vnus est altissimus	
De natura æterni & veri dei	li. 1.		
De diuina essentia	li. 1.	Scim⁹ qm̄ filius dei ve.	
De distātia p̄fec. diuīe & hūane,	li. 1.	De felicitate animæ	li. 1.
De beneficijs dei	li. 1.	Anima mea desidera.	
De mutua sanctoꝝ agnitione	li. 1.	Pater gl̄iæ det vobis	
De donis spiritus sancti	li. 1.	Quis hominū poterit.	
Cordiale prænotatum	li. 1.	De custodia cordis	li. 1.
De gaudio & pace interna	li. 1.		
De via purgatiua	li. 1.	Sicut dicit Ap̄lus: Stul.	
Dial. de fide catholica	li. 1.	Magna & mirabilia.	
Dial. Christiani & Sarraceni	li. 1.	Sic deus dilexit mūdū.	
Contra Magos & Valdeñ.	li. 1.	Cāue ne imitari velis.	
Contra superstitiones	li. 1.	Dñm deū tuū adorabis	
		De vitijs	

ABBAS SPANHEMENSIS

De vitijs & virtutibus	lib. 1.	Qui cōuerti fecerit pec.
Contra ambitionem	lib. 1.	Reges gentium dñantur.
Contra Sarracenos, lib. 3		De grauitate peccati, lib. 1.
De contemptu mundi	lib. 1.	Indicabo tibi & c.
De modo iudicādi & corripiendi	lib. 1.	Quæstionem mihi pro.
De remedijs tentationum.	lib. 1.	Militia est vita hominis
Speculum peccatoris	lib. 1.	Cōuertere ad dñm deū.
De quatuor nouissimis,	lib. 1.	Gens absq; cōsilio & fīf.
De reformatione interna	lib. 1.	Pro oib⁹ mortuus ē Ch.
De iudicio particulari,	lib. 1.	
De passionibus animæ	lib. 1.	Primus hō de terra ter.
De discretione spirituum, lib. 1.		De profectu charitatis, lib. 1.
De perfectione charitatis,	lib. 1.	
Inflammatoriū diuini amoris,	lib. 1.	Quid dominus deus.
De contemplatione,	lib. 1.	Sapientiā amari & ex.
De oratione,	lib. 1.	Oportet semp orare.
De meditatione	lib. 1.	Cogitationes meæ va.
Sonus epulantis,	lib. 1.	Oēs q; credebāt erant p.
De modo agendi processiones,	lib. 1.	Zelus domus tuæ co.
De eleuatione mētis in deū, lib. 1.		De autoritate papæ, lib. 1.
De ptāte & iurisdicōne papæ, lib. 1.		De autoritate concilij, lib. 1.
De reformatione ecclesiæ,	lib. 1.	
Contra symoniam,	lib. 1.	Gratis accepistis, gratis.
Contra eandem,	lib. 1.	Pecunia tua tecū sit in.
De reformatione claustralium,	lib. 1.	Omnia honeste fiant.
Cōtra pluralitatē beneficiorū, lib. 1.		De regulis vitæ Chřanorū, li. 1.
De reformatione monialium,	lib. 1.	Aperi mihi soror mea.
De professione religiosorum,	lib. 1.	Excellentiorē viā vobis.
Exhortatorium nouitiorum,	lib. 1.	Nemo mittens manum.
De vita & regimine pręfulum	lib. 1.	Attendite vobis & gre.
De institutiōe ordīs Carthusi, lib. 1.		De laudibus eiusdem, lib. 1.
De visitatione claustralium	lib. 1.	
De vita canonicorum	lib. 1.	Maledictus hō qui facit.
De disciplina scholarium	lib. 1.	Quēadmodum Aristo.
De vita militarium	lib. 1.	Labora sicut bonus mi.
De virginitate	lib. 1.	Virgo cogitat quæ dñi.
De officio archidiaconorū, lib. 1.		De officio legati, lib. 1.
De regimine pręlatorum, lib. 1.		De vita & regimie curatorū, li. 1.
		De vi

B
 secūd
 poste
 Marc
 cōcili
 Conf
 In ph
 Ad G
 Et qu
 brist
 dio M
 mus.
 co Im
 CCC
I
 fie
 Y

De vita nobilium, lib. 1.

Dial. inter Chrm & principē, li. 1.

De regimine politix,

Dial. inter Iesum & puerum,

De viduarum vita,

De vita coniugalium

De vita incolarum

De officio mercatorum,

De vita solitaria, lib. 1.

Cōtra proprietatē monachorū, li. 1.

Epistol. ad principes,

Annotationes suorum operum,

Epliarum ad diuersos, lib. 1.

Et alia m̄lta nobis inuisa. Morit̄ sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secūdo. Anno dñi. M. CCCCLXXI. Indiēt. 4. xij. die mensis Martij. Sepultus nō sine magna opinione sanctitatis, in cimiterio fratrum cōmuni, domus pr̄fat̄ Ruremundeñ. Deniq; libros Iohannis Cassiani, ad faciliorē stilū propter simpliciorē fratres redegit, cuius operis procēmium sic incipit. Declaratio, &c.

Beslarion, natiōe Græcus, sacrosanctę eccl̄e Romanę cardinalis Nicęnus vulgariter nūcupatus, & patriarcha Cōstātinopolitanus, vir vndecunq; doct̄iss. ph̄s & orator in vtraq; lingua nulli secūdos. Scripsit ingenij sui q̄dā p̄clara volum̄ia, qbus nomē suum ad posteros cū ingēti gloria trāsmisit. E qbus subiecta ferunt̄. Aduersus Marcū ep̄m Ephesinū de sp̄ū sc̄tō more Græcorū male sentientē in cōcilio Fiorētino. Scripsit in signe & p̄clare opus, qd̄ pr̄notauit Confutationem, lib. 1.

In illo. Sic eū volo manere, lib. 1.

In philosophię Platonis laudē, lib. 5. Laudes patrię suę, lib. 2.

Ad Græcorū Imp. cōsolatiōis, lib. 3. Orationes & epl̄e plures.

Et quædā alia. Fundauit etiā Venetijs in signe bibliothecā, multis libris tā græcis q̄ latinis ornatissimā, cui p̄fectus est non paruo stipendio Marcus Antonius Sabellicus vir doct̄issimus, de quo postea dicemus. Moritur tandē plenus dię, in legatione Galliarū sub Eredericō Imper. & Sixto papa quarto. Anno dñi nostri Iesu Christi, M. CCCCLXXIII. Indiēt. sexta.

Iohānes Hagen, al̄s de Indagine, natiōe teutonicus, ord̄is Carthusien̄siū, domus mōtis sancti saluatoris prope Erfordiam, prior in Yfennach, & in Stetyn, vir in diuīs scrip. studiosiss. & valde eru-

ABBAS SPANHEMENSIS.

ditus, atq; in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, consilio
 proutus & prouidus, Scripsit apto sermone mltā p̄clara volumia, ad
 principes, ep̄os & alios ecclesiæ p̄latos, de varijs ac diuersis q̄stioni-
 bus it̄rogatus, de q̄bus pauca ad manus n̄ras memini puenisse. Nā
 sicut ex scriptis cuiusdā deuoti patris eiusdē ord̄is accepi, plusq̄ tre-
 centos tractatus & didit, de quibus oībus ego vidi & legi tm̄ quos cō-
 sequenter subieci. Opus insigne, quod p̄notauit

De laude paupertatis	lib. 1.	Beati pauperes spū qm̄.
De vita religiosorum	lib. 1.	Sile est regnum cœlorū.
De casu religionis,	lib. 1.	Quō sedet sola ciuitas.
De vita adolescentulor̄	lib. 1.	Adolescētulus sum ego.
De humilitate & superbia	lib. 1.	Ego sum via, veritas.
De ornatu interiori	lib. 1.	Oīs gloria filix regis.
De accessu ad nouū hominē	lib. 1.	Ecce ego noua facio.
De gratia & libero arbitrio	lib. 1.	Non ego solus, sed gr̄a.
De correptione & gratia dei	lib. 1.	Corripiet me iustus in.
De natura & gratia	lib. 1.	Vidit deus cuncta quę fe.
De perseuerantia	lib. 1.	Qui perseuerauerit.
De spū, corpore, & anima	lib. 1.	Ap̄tus Paulus vas electi.
De mandatis p̄alator̄	lib. 1.	Sic nos existimet homo.
De charitate	lib. 1.	Fortis est vt mors di.
De dilectione dei	lib. 1.	In lege Mosi post mul.
De meditatione	lib. 1.	Felix aīa quæ humili.
De inquisitione summi boni	lib. 1.	Magnus es dñe & lau.
Contra errores Bohemorum,	lib. 1.	In Christo Iesu ofones.
Ad ep̄m Ratispon. cōtra eosdem,	lib. 4.	Reuerēdis. in Christo.
Ad Marchionē Brandenburgen̄.	lib. 1.	Illustri principi & dño.
Ad vniuersitatem Erfordens̄.	lib. 1.	Syncerā in dño charita.
In regulam sancti Benedicti	lib. 1.	Probate spūs si ex deo.
De cauēdis doctrinis peregrinis,	lib. 1.	Varijs & peregrinis.
De cognitione futuroꝝ	lib. 1.	Annūtiatē q̄ futura sunt.
De visione Tundali	lib. 1.	Circa visionem Tūdali
De visione Danielis. ca. 7	lib. 1.	Qua sitū est de exposit.
De apparitione cuiusdā defunctæ	lib. 1.	Quæ dā mulier perducta
De futuris prodigijs,	lib. 1.	Oīa in mēsurā, numero.
De planctu solitarij	lib. 1.	Quis dabit capiti me.
De cruciata contra hæreticos	lib. 1.	Circa cruciatā quæ da.
De auferibilitate sp̄si ab ecclesia	lib. 1.	In noīe dñi nostri Iesu.

De tē-

De tempore schismatis,	lib.1.	Et quia entia nolunt.
De authoritate papæ in concilio	lib.1.	Dubitatum est & quæsitum.
De potestate ecclesiastica	lib.1.	In Christi euangelio le-
De correctione fraterna,	lib.1.	Itē quærit in fraterna,
De paruulis non baptizatis	lib.1.	Dubitatum est & quæsitum.
De iudice cōtra cōscientiā iudicāte,	lib.1.	Dubitatum est, si liceat.
Contra flagellatores	lib.1.	In noīe Christi. Incipit.
An sine professione religiosus,	lib.1.	In noīe Christi. Incipit.
De ieiunio quintæ feriæ	lib.1.	Dubitatur an licitum sit.
De iusto & iniusto bello,	lib.1.	Nota ad iustum bellum.
De doctrina ecclesiæ,	lib.1.	Tu es Petrus & super.
De auditione missarum,	lib.1.	Sapiens dicit, fili oīa fac
Contra Iohannē Kanneman,	lib.2.	In noīe Iesu Christi. In.
De vita spiritali,	lib.1.	Si spū viuimus, spū &
De discretione cogitationum	lib.1.	Vt quid cogitatis ma.
De vera & falsa pœnitentia	lib.1.	Pœnitentiam agite ap.
De modo confitendi	lib.1.	Propheta regius psal.
De audiendis confessionibus,	lib.1.	Confitemini alterutrū.
De spiritali arte memoratiua,	lib.1.	Memorare nouissima.
De quatuor sensibus scripturæ,	lib.1.	In noīe Chri, & eius in.
De contemplatione,	lib.1.	Hæc est vita æterna.
De interdicto,	lib.1.	In salicibus in medio.
In dedicatione sermones quinque	lib.1.	Salomon ædificauit.
Ad Rudolphū ep̄m Lauātinū,	lib.1.	De falsis prophetis, lib.1.
De cōmunionē sub vtraq; specie,	lib.1.	De cōione sub vtraq;
Ep̄larum ad diuersos,	lib.1.	Sermones quoq; varios, lib.1.
In regum, quadruplici sensu	lib.1.	
In mltos deniq; libros Bibliæ cōmētarios elegātes cōposuit, aliosq; tractatus & q̄stionū solutiones pene innumeras & insignes. Claruit sub Frederico tertio, & Pio papa secūdo. Anno dñi. M. CCCCLX		
I ohānes abbas monasterij Niucellēsis, in scrip. sc̄tis studiosus & eruditus, & i iure canonico nobilr doctus, igenio subtil, & clarus eloquo, scripsit mltā & diuersa igenij sui opusclā, qbus memoriā celeberrimi noīs sui ad posteros cū gl̄ia trāsmisit. De qbus extāt subiecta, Opus p̄clax & insigne, quod p̄notatur, Bibliæ & canonum Concordantia,		
Sermones de tempore	lib.1.	In principio creauit deus
Sermones de sanctis,	lib.1.	Respicite & leuate cap.
	lib.1.	Relictis retibus, s. Petrus

ABBAS SPANHEMENSIS

Epistolæ & quæstiones variæ. Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

Iacobus de Gruytrode, natiõe theutonicus, ordinis Carthusiensi prior domus oim Aploꝝ iuxta Leodium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & conuersatõe deuotus, ingenio p̄stans & dulcis eloquio. Scripsit p̄clara quædã, & deuota opuscula, quorũ lectio religiosi p̄sonis, salutis proprię amatoribus non inutilis perhibetur. De quibus subiecta feruntur.

De veris virtutibus	li. 3.	De septẽ peccatis mortalib⁹	li. 1.
De quatuor nouissimis	li. 1.		
De vita domini Iesu,	li. 1.	Fasciculus myrrhę dif.	
De præparatõe ante missam,	li. 1.	De diffinitõe nois monachi,	li. 1.
Meditationes passionis domini	li. 1.		
Lectionarius mense	li. 1.	Comedite amici & bi,	
Speculum prælatorum	li. 1.	Speculum subditorum	li. 1.
Speculum sacerdotum	li. 1.	Speculum seclariũ hoim,	li. 1.
Speculum senectutis	li. 1.	Colloquiũ Iesu & monachi,	li. 1.
Colloquium Iesu & prælati,	li. 1.	Fac mecũ Iesu dulcissi,	
Colloquium Iesu & senis	li. 1.	Ne indigneris quæso,	
Colloquiũ Iesu & hæremitæ,	li. 1.	Colloquium Iesu & discipuli,	li. 1.
Contemplatio sanctæ Mariæ	li. 1.	Vulnerasti cor meum	
Coronula sanctæ Mariæ	li. 1.		
Dialogus crucifixi & peccatoris	li. 1.	Ignosce q̄so benigniss.	
Dialogus Mariæ & peccatoris	li. 1.	Verbũ mihi est ad te.	
Dial. alius Mariæ & p̄ctõris	li. 1.	Meditatões cõpassiõis Mar.	li. 1.
De nomine Iesu & Mariæ	li. 1.	Sermones de tempore	li. 1.
Sermones de sanctis	li. 1.	Ep̄larum ad diuersos	li. 1.

Et alia m̄lta. Moritur quàm deuotissime sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini, M. CCCCLXXII. Indictione quinta, pridie Idus Februarias.

Iacobus Zenus, patricius Venetus, eps ecclie Patauing, vir in scripturis sc̄tis studiosus & eruditus, & seclariũ lraꝝ nõ ignarus, ingenio subtili, eloquio disertus, cõsilio prõptus & circũspect⁹, ac m̄ltaꝝ rerũ experiẽtia insignis. Scripsit q̄dã p̄clara volumina, quibus nomẽ suũ ad posteros cum gl̄ia transmisit. E quibus extat opus elegãtissimũ.

De gestis summorum pontificum li. 1. Et quædam alia.
Moritur aut̄ sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini, M. CCCCLXXVII. Indictione vero nona.

Guil

G

ingy
magi
pturis
Super
Et alia
& thec
Brulef
logiã
in Ger
de cõ
tio, &

A

rus, ing
nõ spe
nem d
postea
Marg
De re
Et alia
pa secu

R

opuscu
ego vi
Specul
Cæter
Pauli p

A

quio d
la, qbu

G Vilhelmus Forleon, natiōe Brito, ordinis fratrum minorū sancti Frācis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seclari philosophia egregie doctus, ingenio clarus, eloquio scholasticus, q̄ in gymnasio Parisiēsi, tum docēdo, tum disputādo, tum q̄ scribendo magnā eruditōis suæ laudē cōmeruit, & didit quæ dā præ clara in scripturis opuscula. E quibus extat celeberrimū opus.

Super sententias li. 4. Quæstiones variæ li. 1.

Et alia cōplura. Huius auditor atq; discipulus olim fuit vir doctissimus & theologus nre tēpestatis facile p̄iceps, magister Stephanus dict⁹ Brulefer, natiōe Gallus eiusdē ordinis, qui in cōuētū Parisiensi theologiā docuit, postea ad obseruatiā ordīs se cōferēs apud Mogūtiacū in Germania, snias ibidē legere cœpit, q̄s in cōuētū Metēsi mō cū lau de cōtinuat. Claruit autē iste Guilhelmus sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini. M. CCCCLXX.

A lbertus de Eybe, natiōe theutonicus, Bambergēsis ecclīæ canonicus, & Pij secūdi pōtificis maximi cubiclarius, vir in secularib⁹ studiosus & eruditus, & diuinæ scripturæ nō ignarus, ingenio subtili, eloquio disertus, rhetor & poeta insignis. Scripsit nō spernēdæ lectōis opuscula, de q̄bus extāt subiecta. Ad dām Iohannem ducem Bauariæ, Monasteriensem ep̄m, & Magdeburgensem postea primatem, opus insigne prænotatum.

Margarita poetica li. 1. Optasti sepe nūero re.

De re quoq; vxoria li. 1. Ep̄larum ad diuersos li. 1

Et alia complura. Claruit sub Frederico Impatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini. M. CCCCLX.

R Odericus ep̄s Samorensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seclariū s̄rarū nō ignarus, ingenio p̄stās, & clarus eloquio. Scripsit ingenij sui non contemnēdæ authoritatis opuscula, q̄bus memoriā sui noīs posteritati cōmendauit. De quibus ego vidi adhuc tm̄ volum vnumē quod prænotauit.

Speculum humanæ vitę li. 2. Sup cunctas humanas.

Cætera nō vidi. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pauli papæ secundi. Anno domini. M. CCCCLXX.

A mbrosius Choriolanus, ordinis fratrum heremitarū sancti Augustini, prior generalis, p̄ia Romanus, vir in diuinis scripturis eruditus, & scia seculariū s̄rarū insignis, excellēs ingenio, & eloquio disertus, doctus & eloquens. Scripsit quædam præ clara opuscula, q̄bus nomen suum immortalitati cōmendauit, de q̄bus tamē ad

ABBAS SPANHEMENSIS

notitiam lectionis nostræ pauca peruenerunt quæ subieci.

In regulam sancti Augustini,	li. 1.	Ex oim parête docto.
Eiusdem reglæ commendatio	li. 1.	Postq̄ bt̄s Augustinus
In secundam regulam	li. 1.	Acer ingenio vita præ.
De vita sancti Augustini	li. 1.	Sæpe numero cū in ma.
De eiusdem laudibus	li. 1.	Cōsueuere beatissi. p̄.
Orationes varias	li. 1.	Scipit & alia plura.

Claruit aut̄ sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo.
Anno dñi. M. CCCCLXX.

Benedictus Stendel de Hallis, oppido Saxonie natōe teutonicus vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia seclari nobiliter doctus, ingenio excellēs, & apertus eloquio, q̄ in gymnasio Erfordēsi theologiā annis mltis gloriose docuit, & tam vita q̄ doctrina clarus effulsit. Scripsit quæ dā nō spernēda lectionis opuscula, ex q̄bus in dicta vniuersitate legit ordinarie subiecta.

In Genesim,	li. 1.	In Exodum	li. 1.
In Luiticum	li. 1.	In Numeros	li. 1.
In Deuteronomium	li. 1.	Sermones varios	li. 1.
Collationes diuersas.	li. 1.		

Et quædam alia in logica philosophia, cæterisq̄ studijs & exercitijs scholasticis. Claruit sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno dñi. M. CCCC. ac LXX.

Sifridus ep̄s Cirenēsis titulus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ, natōe theutonicus, archiep̄i Mogūtini Theoderici in p̄tificialibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & seclariū l̄ræ non ignarus, habraicæ & latinæ linguæ peritus, ingenio subtil̄, & clarus eloquio, disputator acutus, & diuini verbi p̄dicator egregius, consilio promptus, vita p̄clarus. Scripsit quæ dā digna lectione opuscula, q̄bus nomen suum posteris notificauit. De quibus extāt subiecta, ad Theodericum archiep̄iscopum p̄dictum.

De Iudæorum vsura	li. 1.	Quærit̄ in foro cōsciæ	
De censibus & reemptione,	li. 1.	Quærebat̄ primo an.	
Sermones & collationes	li. 1.	Quæstiones variæ	li. 1.

Et quædā alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus. Anno domini. M. CCCCLXX.

Godescalcus de Meschede, natōe theutonicus, p̄fia Vestphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in seclari philosophia egregie doctus, acer ingenio, vita p̄clarus, doctor sacrę
Theo-

Theologia profundus, qui multis annis in gymnasio Erfordēsi eam sciam gloriose docuit, & magnā eruditōis suæ laudē ab oibus cōmeruit. Scripsit & legit in eadē vniuersitate quædā p̄clara opuscula, quibus nomen suū posteris notificauit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum li. 4 Sermones & collationes, li. 1.

Quæstiones variæ disputatæ li. 1. Et alia complura.

Huiusff Theoderic⁹ Grefmūt de Meschede artiū & medicīæ doctor vir vndecūq; doctissimns, adhuc supstes Mogūtinę residet, q & ip̄e inter alia tractatū elegātē cōposuit, de regimie sanitatis tpe pestilentiali. Filiū habet sub noie Theodericū appellatū, vix tria lustra ætatis implētē, cuius admirādū ingeniū, & singlaris tū eruditio, tū eloq̄ntia mltos p̄uctę ætatis (doctores etiā) lōge p̄cellit, cui⁹ ad me extat liber insignis de septē artib⁹ liberalib⁹ Scripsit em̄ tā ad me q̄ ad alios pene infinitas ep̄las, cuiuscūq; argumēti ornatissimas, variasq; orōnes Ciceronianā disertitudinē p̄ferētes, adeo vt velut alter Adeodat⁹ Augustini sc̄tissimi q̄ndā filius, suo igenio & scribēdi argumētādīq; p̄optitudine, ac sollertia mltis (doctis etiā viris) sit admirationi & stupori. Godefalcus aut̄ p̄ris sui frater. Claruit sub Frederico Imp̄a. tertio. Anno dñi. M. CCCCLXX. Et añ hoc decenniū mortuus est.

Stephanus Hoesf Landenburgēsis, ecclīæ Spirēsis olim canonicus, natōe teutonicus, vir in secl̄aribus l̄ris erudit⁹, & diuinaꝝ scripturaz nō ignarus, ph̄s & orator celeberrimus, igenio acer, & disertus eloquio, in declamādīs sermonibus ad ppl̄m insignis, q̄ppe qui aliquot annis in castro Heydelburgensi p̄dicatoris gessit officiū. Scripsit nō spernenda opuscula, quibus memoriam sui noīs posteris commendauit. E quibus extat.

In libros Ethicorum li. 10 Sermones & collationes, li. 1.
Carmina & quædam alia.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini. M. CCCCLXXI. Indictione quarta.

Bernardus Iustinianus, p̄ria Venetus, ph̄s & orator celeberrimus, igenio excellēs, & disertus eloquio, q̄ ob singularē dicendī grām nō modo apud senatū suū Venetū, verū etiā apud Romanos p̄tiffices, cardinales, & cæteros Italiæ principes, ac vrbiū senatores in precio est habitus. Scripsit inter cætera ingenij sui monumenta Laurentij Iustiniani patriarchæ Veneti auunculi sui.

Vitā & sanctiss. cōuersationē, li. 1. Historiarum quoq; li. 1.
Orationes plures & elegātes, li. 1. Ep̄las & quædam alia.

Claruit

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini nostri Iesu Christi. M. CCCCLXX.

Henricus de Piro, natione teutonicus, ex ciuitate Coloniensi oriundus, ordinis Carthusiensium, professor domus sanctae Barbarae in eadem ciuitate, ante ordinis ingressum doctor utriusque iuris subtilis & famosus, & postea etiam in diuinis scripturis exercitatus, scripsit quaedam praecleara volumina, de quibus subiecta feruntur

Super Institutis lib. 4. Annuente mihi oim le.

Ad nouitios quoque, lib. 1. Consilia in diuersis casibus, lib. 1.

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.

Et quaedam alia. Claruit temporibus Frederici Imp. tertij, & Pauli papae secundi. Anno domini. M. CCCCLXX.

Nicolaus Donis, natione teutonicus, ordinis diui patris Benedicti, vir in secularibus literis studiosus & eruditus, & diuinarum scripturarum non ignarus, philosophus & mathematicus insignis, cosmographiae Ptolemaei vigilantissimus repertor, & sagacissimus instaurator, ingenio praestans & clarus eloquio. Scripsit non contemnenda volumina, quibus nomen suum ad posteros transmisit. E quibus extat opus mirandum, cum picturis & nouistabulis elegantissime ordinatis, & diligentissime correctis.

In cosmographiam Ptolemaei.

Ad Paulum papam secundum lib. 7. Non me fugit beatiss.

De locis quoque mirandis lib. 1. Quoniam, ut ait Augustinus,

Epistolae variae ad diuersos.

Et quaedam alia. Claruit autem sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini. M. CCCCLXX.

Georgius de Burbach, natione teutonicus, vir in secularium literarum scientia peritissimus, & sanctarum scripturarum non ignarus, philosophus & astronomus oim sui temporis facile luculentissimus, qui in gymnasio Viennensi philosophiam & astrologiae scientiam multo tempore publice docuit, ubi inter alios innumeros discipulos Iohannem de regio monte virum postea doctissimum erudiuit. Scripsit ingenij perspicacis praecleara quaedam opuscula. De quorum numero ego vidi dumtaxat,

Theoricis planetarum nouas lib. 1. Sol habet tres orbes a.

De alijs adhuc nihil vidi. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Pio ac

Paulo Romanis pontificibus. Anno domini. M. CCCCLXX.

Domicius Calderinus, patria Veronensis, rhetor luculentissimus, & oim bonarum artium disciplinis ad perfectum imbutus, graeci & latini ser-

monis

monis egregie peritus, ingenio subtilis & disertus' eloquio. Scripsit multa in literis humanitatis præclara opuscula, quibus memoriam sui nois ad posteros transmisit. E quibus subiecta feruntur

In Iuuenalem lib. 1. Satyrarum genera duo.

In Marcialem, lib. 1. In Suetonium, lib. 1.

In Ibin Nasonis, lib. 1. In ep̄as Ciceronis, lib. 1.

Aduersus Brotheū grammaticū, lib. 1. Vtinam Heli & Marce.

Ep̄arum ad diuersos, lib. 1. Orationes variæ.

Et alia complura. Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, cuius secretarius fuerat. Anno dñi, Millef. CCCC LXXVII. Indictione decima.

Iohānes tinctoris, natiōe teutonicus, Coloniēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seculari philosophia nobilr doct⁹, ingenio acutus & disputator egregius, q̄ in gymnasio Coloniēsi theologiā multo tpe publice docuit, & eruditōis suæ laudes ingētes acquisiuit. Scripsit nō cōtemnēda opuscula, de qbus ferunt subiecta

Dissentiōes Thomæ & Scoti. Concordare cœpit in. lib. 1.

Quæstiones sententiæ, lib. 1. Collationes quoq; variæ.

Et quædā alia. Claruit in p̄fato gymnasio sub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa secūdo. Anno dñi. M. CCCCLXX.

Nicolaus Perotus Saxoferratēsis, & Sipōtinus ep̄s, vir in diuinis scrip. eruditiss. & in secularibus lris nulli suo tpe secūdus, egregius theologus, ac rhetor disertiss. ingenio acer & vita p̄clarus scripsit q̄dā luculēta opuscula, qbus nomē suū posteris notificauit. E qbus extāt, Opus insigne duobus volumibus diuisum, in Marcū Valeriū Marciale poetā, omnē latini sermonis elegantia, rationem & enucleationē pulcherrime cōplectens, quod p̄notauit, commentariorum linguæ latinæ volumen, siue vt vulgo appellatur

Cornucopiam, lib. 2 Barbara, &c. blanditur.

De puerorū eruditione, lib. 1. De generibus metroꝝ, lib. 1.

Orationes & variæ ep̄istolæ.

Alia insup m̄ta scripsisse dī, tā in diuinis lris q̄ in hūanis, ac nōnulla ē græco trāstulisse in latinū, sed ad manus n̄as non venerūt.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, Pio & Paulo Romanis pontificibus. Anno dñi. M. CCCCLXX.

Antonius Roselus, natiōe Tuscus, vtriusq; iuris professor eximius, & celeberrimus it̄pres, ac aliæ bonæ artiū disciplina plurimum decoratus, ingenio p̄stās & disertus eloquio, qui in

gymnasio Patauino multis annis iura docuit, scripsit multa præclara opuscula, quibus nominis sui memoriã posteris commendauit. Sed ego nihil eorum me vsquã vidisse memini. Fertur autẽ eius insignis opus.

De monarchia mundi. li. 3. In legibus varij tractatus. Et alia cõplura. Moris sub Frederico impatore III. vegeta senectute, Patauij sepultus. Anno dñi. M. CCCCLXXVII. Indictiõẽ XV.

Iohannes Beetz, natione theutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ nõ ignarus, theologus excellens, & phis subtilis, ingenio acer, vita præclarus, disputator quæstionũ egregius, & in declamandis sermonibus ad populum insignis, scripsit quãdam præclara opuscula. De quibus ferunt subiecta.

In epistolam Pauli ad Romanos. li. 1.

Præceptorium diuinæ legis. li. 10. Sacra scriptura diuini.

De sacramẽto altaris. li. 1. Sermones de tpe. li. 1.

Sermones de sanctis. li. 1. Quæstiones variæ dispu. li. 1

Alia insup nonnulla ædidit, quæ ad notitiã nostræ lectionis nõ venerunt. Moris sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto in cõuentu suo Tenensi. Anno dñi. M. CCCCLXXVI. Indictiõẽ nona decima sexta Caleñ. Augusti.

Bartholomæus Cepolla Veronensis natione, iure cõsultus celeberrimus, & alias disciplinarum secularis literaturæ cultor insignis, qui in gymnasio Patauino ordinarie legẽdo, disputãdo & scribẽdo magnã eruditiõis suæ laudẽ acq̃sivit, scripsit multa præclara opuscula, quibus memoriã sui nominis posteritati commendauit. E quibus extat opus profecto subtilissimũ quod prænotauit.

Cautelas iuris causarum ciuiliũ. li. 1. Notandum singulariter

De simulatis cõtractibus. li. 1. De prædijs vrbanis li. 1

De prædijs rusticorũ. li. 1. De re quoq; militari. li. 1.

Et alia cõplura. Moris autẽ tpe Frederici impatoris tertij, & Sixti papæ quartij. Anno dñi. M. CCCCLXXVII. Indictione X.

Iohannes de Regio monte, natione theutonicus Georgij Burbachij astronomi quãdã discipulus nõ minor Anaximãdro Milesio, aut Syracusano Archimede, græca & latina eloq̃ntia eruditissim⁹, germanorũ decus, ob astronomiã, ceterasq; mathematicas disciplinas à Matthia Pãnonig rege, & cõsolatu, ciuibusq; Nurbergensibus perpetuo donat⁹ stipẽdio, magnã eruditiõis suæ laudẽ nõ mō apud germanos suos, verũetiã apud Italos, Gallosq; cõsecutus ẽ. Nã à Sixto sum-

mopon-

mo pōtifice ad emēdādū paschalē Dionysii cōputū Romam accitus, dū pleraq; posteritati parat, nō sine maxima studiosorū iactura morbo perijt, scripsit q̄dam p̄clara opuscula, de q̄bus extāt subiecta.

Calēdarium perpulchꝛ. li. 1. Ephimerides, id ē, Diarius, li. 1

Cōtra Gerardū Cremonē. li. 1 Postq̄ emisimus indicē.

Eplaz & orationū. li. 1 Et alia complura.

Morit aut Romę sub Frederico impatore tertio, & Sixto papa III. Anno dñi, M. CCCCLXXVI. Indictiōe nona.

Gerardus de Elten, natiōe theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, acer ingenio, vita p̄clarus. Posteaq̄ theologiā in Colonie. gymnasio mltis annis glōse docuerat, mūdi vanitatibus cōtemptui habitis in senectute sua ordinē p̄dicatoꝝ pro dei amore in eadem ciuitate Agrippina ingredit̄, & mox hæreticæ prauitatis inquisitor & exterminator cōstituitur, scripsit inter alia (vt ferūt.

Quæstiones sententiāz. li. 1. Quæstiones disputatas. li. 1

Sermones & collatiōes. li. 1. Varia q̄q; in philosophia. li. 1

Et alia cōplura. Claruit sub Frederico imperatore tertio, & summo pōtifice Sixto q̄rto. Anno dñi n̄i Iesu Ch̄ri, M. CCCCLXXV.

Alexāder Tartagin de Imola, iurecōsultus & studiosus & eruditus, & i alijs seculariū disciplinaz institutiōibus p̄be exptus, ingenio excellēs & p̄clarus eloqo, scripsit ad vtilitatē eoz q studio iuris vtriusq; inuigilant q̄dā p̄clara volumina, q̄bus nomē suū ad notitiā posteritatis trāsmisit. De q̄z numero subiecta ferunt.

In sexto decretalium. li. 1. In Clemētinis quoq; li. 1

Super Codice etiā. li. 9. Super. ff. veteri. li. 24.

Sup. ff. nouo. li. 12. Sup. ff. Inforciati li. 14

Et quædā alia. Claruit tpe Frederici impatoris tertij, & Sixti papæ quarti. Anno dñi, M. CCCCLXX.

Iohānes Soreth, natione Normānus, ordinis fratꝛ beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, q̄ntus & vicefimus prior ḡhalis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, eloqo dulcis & clarus, vita & cōuersatione deuotus, & singlariter religiosus & sanctus, carmelitici ordinis decus, gl̄ia, splēdor & reformator, qualē nostra raro viderunt secula, rarius cernēt vētura, totus deo deditus, totus lectiōi & oratiōi intētus, cōtēptor mūdi, amator, norma & speculū monasticæ cōuersatiōis, angelicę puritatis imitator, virtutū custos, vitioꝝ acerrimus hostis, scripsit

preclari ingenij sui multa comendanda opuscula, de quibus extant subiecta
 Super sententias, li. 4. Sermones varij li. 1.
 In regulam ordinis sui, li. 1. In eandem maius commentum, li. 1.
 Constitutiones ordinavit li. 1. Scripsit & alia complura.
 Moris Andegavis sub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa. An
 no dñi. M. CCCCLXXI. Indictione tertia. VIII. Cal. Augusti.

Theodorus Gaza Thessalonicensis, vir in secularibus literis egregie
 doctus, & sanctarum scripturarum non ignarus, graecae latinaeque eru-
 ditissimus, ingenio excellens, & disertus eloquio, multa scripsit
 opuscula, de graeco in latinum multa transtulit, quibus memoriam sui po-
 steris commendavit. De cuius scriptis ad notitiam nostrae lectionis
 nihil vsquam peruenit, de tractatis autem feruntur.

Theophrastus de plantis, li. 1. Aristotelis problemata li. 1.
 Idem de animalibus, li. 1. Et quaedam alia.

Moris Romae sub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa quarto.
 Anno domini. M. CCCCLXXVIII. Indictione undecima.

Iohannes de Lutria, natione teutonicus, vir in diuinis scriptis studiosus
 & eruditus, & in philosophia scholastica egregie doctus, ingenio acer, vi-
 ta praecellens, & declamator sermonum celeberrimus, qui primum in gym-
 nasio Erfordensi theologiae gloriose docuit, & postea in ecclesia Mogun-
 tina praedicatoris officium strenue gessit. Scripsit quaedam non spernenda lectio-
 nis opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus ferunt subiecta.

Super sententias li. 4. Sermones varij li. 1.
 Quaestiones disputatae li. 1. Et quaedam in philosophia, li. 1.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. An-
 no dñi. M. CCCCLXXIX. Indictione duodecima.

Alanus de Rupe, natione theutonicus, ordinis fratrum praedicatorum
 vir in diuinis scripturis eruditus, in declamandis sermonibus
 ad populum excellentissimae opinionis, vita & conuersatione deo
 deuotus, & beatae Mariae semper virginis amator praecipuus, eiusque rosa-
 rij, & famulatus promotor venerandus, a qua etiam singulari dono su-
 pernae consolatiois aliquoties meruit recreari, & iam in aeterna felici-
 tate refoveri. Scripsit inter alia ingenij sui opera.

Compendium psalterij Mariani li. 1. Quia catholice verita.
 De miraculis rosarij, li. 1. Quauis speciosa laus f.
 Sermones quoque varios, li. 1. Et quaedam alia.

Moris autem in conuetu suo Zvuollensi, sub Frederico Impatore tertio
 & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXIII. Indictione septi-

ma, in

ma, in vigilia assumptōis beatę Marię virginis. Cuius rosariū & passiōis Chrī recordatiū p̄salteriū, q̄d diu iā fuit neglectū reuocauit ad mentes & exercitia hoīm, ob cuius honorē cōfraternitatē instituit, q̄ p̄ applicā sedē cōfirmata indies auget, & multis salutare p̄bet exercitiū.

Conradus de Zabernia, natōe teutonicus, vir in scripturis diuinis studiosus & exercitatus, & secl̄aris l̄aturæ, p̄sertim musicæ nō ignarus, ingenio docil̄, & vita exēplaris, in declamādis sermonibus ad ppl̄m clarus & deuotus. Scripsit apto sermone q̄dā nō spernēda opuscula, q̄bus ingeniū suū vtiliter & fructuose exercitās, etiā p̄steris memoriā noīs sui cōmēdauit. De quoz; nūero extant subiecta,

De monochordo	li. i.	Cū vt quidam sapiēs.
De modo bene cantandi	li. i.	In fauorem totius cleri
De fine collectarum	li. i.	Quantū pleriq; de.
Sermones multi & varij	li. i.	Et quædam alia.

Claruit. Anno domini. M. CCCC. & LXX. sub Sixto pontifice quarto, sub quo & mortuus est.

Laurantius Calcaneus Brixianus, vir nobilis, eques auratus, & legum doctor celeberrimus, philosophus, & historiologus luculentissimus, ingenio & eloquentia clarus, ac disputator quæstionum acutissimus. Scripsit quædam p̄clara volumina, q̄bus nomē suū ad posteros transmisit, de quibus subiecta feruntur.

De commendatōe studiose	li. i.	De septē peccatis mortalib⁹	li. i.
De cōceptiōe sanctę Marię	li. i.	Consilia quoq; plura	li. i.

Et q̄dā alia parua. Morit̄ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M. CCCCLXXVIII. Indictiōe vndecima.

Iohānes de Dorsten, natōe theutonicus, ordinis fratrum heremitarum scti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl̄aris philosophiæ nō ignarus, ingenio subtil̄, & ad disputandas enodandasq; q̄stiones scripturaz; satis idoneus, in declamādis quoq; sermonibus ad ppl̄m excellētis opinionis, q̄ in gymnasio Erfordensi docēdo & p̄dicādo in p̄cio ē habitus. Scripsit nō cōtemnēda opuscula quibus memoriā sui posteris cōmēdauit. De quibus feruntur.

Sermones de tempore,	li. i.	Sermones de sanctis	li. i.
----------------------	--------	---------------------	--------

Et q̄dā alia. Claruit in cōuentu Erfordensi sub Frederico Impatore tertio, & Sirto papa quarto. Anno domini. M. CCCCLXXV.

Angelus Saxo de Brunswico, natōe theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio acer, vita p̄clarus, in declamandis sermonibus

ad pplm celeberrimæ opinionis, quippe q post adeptū magisterium docēdi in gymnasio Erfordēsi apud Mogūtiā mltro tpe p̄dicatoris gessit officiū, scripsit inter alia opus quoddā in signe.

In Canonē missæ. li.1. Sermones varios. li.1

Quæstiones diuerfas. li.1. Et quædam alia.

Morit Argētina in cœnobio pœnitentiū sepultus, sub Frederico imperatore tertio, Anno dñi. M. CCCCLXXXI. Indictiōe, XIII.

FRANCISCUS Philelfus, ex vetusto Tolentini oppido natus, æques auratus & poeta laureatus, philosophus & orator celeberrim⁹, Chrysoloræ Byzantini philosophi quōdam in iuuentute apud Venetias auditor, à quo græcā eloquētiā ac latinā p̄fectissime didicit, vir adeo studiosus & bonarū artiū amator & cultor indefessus, vt velut alter Plinius inter cōtinuas belloꝝ occupatiōes semp aliqd aut legeret sibi, aut dictaret alijs, scripsit em̄ vtroq; sermone, tam profa q̄ carmine, multa p̄clara volumina, qbus memoriā celeberrimi ingenij sui posteris reliquit. E quibus extant.

Eutiphron de pietate. li.1. De morali disciplina. li.8

Vita Nicolai papæ quinti. li.2

Cōsolatorius ad amicū. li.1 Cupiēti mihi aliquid.

De diuersitate legū. li.1 Quā multarū legū men.

Sphorciados versu heroico. li.9. Satyrarū eodē metro. li.10

De iocis & serijs hexametro. li.6. Lyricorū om̄i gñe metri. li.6

Oratiōes variæ. 60. li.1 Si fieri posse cēserem.

Eplæ latinæ. li.16 Quā nihil ap̄d me duxe

Eplæ græcæ. li.39. Græcis versibus p̄ odas. li.4

Coniuiōis profaice. li.2. De exilio quoq;. li.3.

Et alia cōplura. Multa p̄terea vertit in latinū, è quibus subiecta ferunt. Rhetorica Aristotelis ad Alexādrū regem. li.1. Ex Platone. li.2 Hippocratis de flatibus & corporis passionibus. li.2. Ex Plutarcho, Thesei & Galbæ Ottonisq; vitas. Apophthegmata quoq;. li.2. Et alia plura. Hic Frānciscus (vt diximus⁹) Chrysoloræ Bizātini clarissimi viri auditor & gener fuit, à quo cū doctissimus euasisset, primum apud Venetos, postea apud Florētinos, Senēses, Bononientes, & demū Mediolanēses sub q̄tuor ducibus cū annua p̄sione græcas, latināsq; literas plurimos gl̄iose docuit. Morit autē Bononiæ nonagenarius & paup, imō vt philosophus & christianus sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa. Anno dñi. M. CCCCLXXXI. Indictione, XIII, Anno post obitū Marij filij,

Marius

Marius Philelfus, Frãcisci Philelfi fupradicti filius, æques auratus (quales nri milites appellant) & laureatus poeta, philosophiæ & artiũ doctor celeberrimæ opinionis, & tam diuinae scripturæ q̄ vtriusq; iuris sciẽtia insignis, in gymnasio Mätuano ad lectiõẽ publico cõductus salario, ibidẽ & vitæ studiũ finẽ fecit, scripsit inter cætera, opus p̄claræ p̄ceptoræ.

Artis rhetoricæ. li. 3. Decreuerã iam dudum.

Orationes elegãtes. li. 1. Epistolæ ad diuersos. li. 1.

Cãtilenas & rhythmos, Sed & alia mltã metro & p̄sa cõposuit, q̄ ad me nõ venerũt. Morit autẽ Mätuæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa q̄rto. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Indictiõne. XIII.

Theodericus de Herxen, natione theutonicus, ordinis frat̄ clericorũ in cõmuni viuentium visitator, vir deuotus, & in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio promptus, sermone apertus, vita & cõuersatione p̄clarus, scripsit ad ædificatiõẽ simplicium frat̄ mltã deuota volumina, q̄bus ingeniũ suũ vtilr exercitãs memoriã sui posteris reliquit. E quibus ista ferunt.

In toto psalterio. li. 1. Sup orõne dñica. li. 1.

Sup Aue Maria. li. 1. De passione dñi. li. 1.

De moriẽdi desiderio. li. 1. Et alia multa.

Claruit sub Frederico impatore tertio, & Sixto põtifice quarto. Anno domini. M. CCCCLXXVI.

Dominicus de Dominicis, patria Venetus, primũ Torcellanus, & postea Brixianus ep̄s, & referendarius ap̄licus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophiæ, dialecticæ & astronomiæ, ac eloquẽtiæ egregie decoratus, quib; ob ingẽtes virtutes suas apud Romanos põtifices Pium, Paulum & Sixtũ magno in pretio habitus sæpe legatiõis munus impleuit, scripsit excellẽtis ingenij plura opusclã, sed nihil eorũ ad manus nostras memini puenisse. Ferunt autem eius elegãtes.

Oratiões de diuersis. li. 1. Sermones quoq; variij. li. 1.

Et mlti tractatõ. Morit ap̄d Brixia, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto quarto summo põtifice. Anno dñi. M. CCCCLXXVIII. Indictiõne vndecima. xij. Caleñ. Martij, æ tatis anno sexagesimo.

Lvdouicus Donatus Patricius Venetus, & Pergomẽsis ep̄s, vir in diuinis scripturis eruditus, & philosophiæ scholasticæ non ignarus, pietate quoq; religione, clementia, & mãsuetudine insignis, ingenio subtilis, & clarus eloq; scripsit q̄dã luculẽta opusclã, q̄bus

ABBAS SPANHEMENSIS

quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus nihil vsquā videre merui. Fertur autē eius insigne opus ad Paulum secundum Super sententias, lib. 4

Orationes quoq; variaz, lib. 1.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXIII. Indictione secunda. Sepultus in ecclesia sancti Vincentij martyris.

Conrad^o de Rodēberg, natiōe teutonic^o, abbas monasterij S. Iohānis Bapt. Rinaugienfis, Mogūtinæ dioccesis, ordiſ diui p̄ris Bādicti, vir deuotus & eruditus, & regularis obseruatiæ custos & amator p̄cipuus, q̄ antea m̄fcis annis apud S. Mathiā ap̄lm Treueris, & diuū Martinū Coloniz prioris gessit officiū. Cum esset beatæ Mariæ semp virginis ardētissimus amator. Scripsit in ipsius honorē aperto sermone celeberrimū volumē, sumpta de singulis mēbris eius (sub typo botri) materiā laudis, cui aptissimū titulū imposuit

De vinea dñi Sabaoth lib. 1. Fundamēta eius in mō.

Exercitium nouitiorum, lib. 1. Videte vocationem ve.

De p̄paratione ante missam lib. 1. Dñs n̄r Iesus Christus

De ruina ordinis, orationem, lib. 1. Cecidit corona capitis.

De causis ruinæ, orationem, lib. 1. Capite nobis vulpecu.

De cura pastorali, orationem, lib. 1. Beatus seruus quē inue.

Et varias coll. in capitulis. Morit̄ sub Frederico Imp. tertio, & Inno cētio pōtifice octauo. Anno dñi. M. CCCCLXXXVI. Indictiōe quarta. viij. Cal. Ianuarij. Sepultus in abside dextera chori ante alta re sancti Benedicti versus ambitum.

Stephanus de Caieta Neopolitanus, vir in diuīs scrip. studiosus, & eruditus, & vtriusq; iuris p̄fessor, & interp̄s doctiss. igenio acutus, & ad disputādas soluedasq; q̄stioēs scripturaz̄ satis idoneus, elogo clarus atq; cōposit^o, scripsit ad Iohānē Bapt. de Bēteuoleis de Saxo ferrato, Ferdinādi Sicilię regis cōsiliariū, opus celeberrimum, De sacramentis lib. 7 Ad limina beati Petri.

Et quædā alia. Claruit tēpore Frederici Imp. tertij, & Sixti pontificis quarti. Anno dñi. M. CCCCLXX.

Georgius Molitoris Nurēburgēsis, natiōe teutonicus, vir in diuinis scrip. lōgo studio exercitatus & egregie doctus, atq; i phi losophia scholastica (quā Aristotelicā vocant) nō mediocriter eruditus, igenio acer, vita p̄clarus, in gymnasio Erfordēsi theologiā pluribus annis publice docuit, & magnā eruditionis suæ laudem reportauit, scripsit ingenij sui quædā p̄clara opuscula, q̄bus memoriam sui

sui posteris commendauit. E quibus subiecta feruntur
 Super sententias, lib. 4. De passione domini, lib. 1.
 Sermones multi, lib. 1. Quæstiones variæ.
 Et alia cõplura. Morit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quar-
 to. Anno dñi. M. CCCCLXXXIII. Indiçt. secunda.

Bartholomæus, cognomẽto Platina, patria Cremonensis, apo-
 stolicus quodã abbreviator, vir vndecũq; doctiss. phũs & rhe-
 tor celeberrimus, ingenio subtilis & vehemẽs, eloquio disertus,
 & mulcẽs, aĩo cõstans & validus, multas à Paulo papa secũdo calami-
 tates sustinuit, adeo vt bonis oĩbus & dignitate spoliatus, post Aecu-
 lei suspẽsionẽ in carcerẽ crudelissime detrusus, vsq; ad mortẽ ipsius
 Pauli detentus ẽ. Qui à Sixto mox liberat⁹, ad imitationẽ Eutrãdi Ti-
 cinẽsis diaconi à Berẽgario rege Italię filia passus, Pauli mores & vitia
 p Antipodosiũ nõ inuisse notauit. Scripsit em̃ ad Sixtũ põtificẽ q̃rtũ
 De gestis Romanorũ põtificũ, lib. 1. De naturis rerum, lib. 1.
 Ep̃larum ad diuersos, lib. 1. Et quædam alia.

Morit Romæ ex peste, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice
 quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXI. Indiçt. xiiij.

Nicolaus de Vvachenheim, natiõẽ teutonicus, vir in diuĩs scri-
 pturis eruditiss. & in seculari philosophia egregie doctus, in-
 genio excellẽs, & clarus eloquio, q̃ in Heydelbergenſi gymna-
 sio per annos ferme quinquaginta docẽdo, legendo, ac disputando
 velut princeps theologorũ in maximo pretio fuit, scripsit non sper-
 nendæ lectionis opuscula, quibus noĩs sui memoriam etiam posteri-
 ti cõmendauit. E quibus ad me pauca peruenerunt

Quæstiones sententiarũ, lib. 1. Sermones multi, lib. 1.
 Collatiões plures & orationes lib. 1. Quia approbante sacri.
 Et quædã alia. Claruit Heydelberge sub Frederico Imp. tertio. An-
 no dñi. M. CCCCLXXX. Iam valde senex, & sub Sixto pontifice
 quarto, ante hoc ferme septennium mortuus est.

Michael de Mediolano, ordinis fratrum minorũ, in scripturis san-
 ctis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus,
 ingenio subtilis, vita & cõuersatione p̃clarus, in declamandis
 sermonibus ad populũ celeberrimæ opinionis. Scripsit ad vtilitatẽ
 eorũ qui declamationibus vacãt, non spernenda opuscula, quibus e-
 tiam posteritati nomẽ suũ notificauit. De quibus extant

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
 Sermones per aduentum, lib. 1. Sermones de pœnitẽtia p̃ q̃d. li. 1

Sermones de peccatis. li. 1. Sermones de decē p̄ceptis. li. 1
 Et quædam alia. Claruit sub Frederico impatore tertio. Anno dñi.
 M. CCCCLXXX. Et sub Innocētio papa octauo morit̄.

Sixtus papa quartus, natiōe Ligurgus, ex Sauona vrbe maritima
 natus, Frācisus antea vocatus, ordinis fratrum minorū minister
 gñalis, sedit post Paulū secūdū in cathedra Petri annis tredecim,
 vir ī diuinis scripturis erudit⁹, & disputator egregi⁹, amator cleri, re
 ligiosorū p̄motor, & bñfactor singlaris, eorū maxime q̄s vita obser
 uātiālis cōmēdabat, quē Paulus papa semel disputatē audiēs, tm̄ ad
 miratus ē, vt eū cardinalatus honore dignū fecerit, scripsit añ p̄tifi
 catū quædam p̄clara opuscula. E quibus ista ferūtur.

De futuris cōtingētibus li. 1. De potētia dei. li. 1.
 De sanguine Chr̄i. li. 1. De cōceptiōe sc̄tē Mariæ. li. 1
 Et quædam alia. Morit̄ sub Frederico imperatore tertio. Anno dñi.
 M. CCCCLXXXIII. Indictione secūda.

Iohānes cōsobrinus, Portugālēsis natiōe, ordinis frat̄ beatę Ma
 riæ semp̄ virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scripturis eru
 ditissimus, & secl̄aris l̄aturæ, ac iuris canonici nō ignar⁹, ingenio
 excellēs, in declamādis sermōibus ad ppl̄m celeberrimę opiniōis, cō
 tra inimicos fidei primū in Angliā, ac deinde in Portugalia magnos
 & efficaces latrat⁹ dedit. Hērēses & errores q̄ plurimos disputādo, p̄
 dicādo, scribēdoq̄ reprobauit & cōfutauit, scripsit ad instātiā p̄posi
 ti regal̄is collegij diuæ Mariæ de Amhten in Angliā, insigne opus
 tripartitū de cōtractibus & cōmutationibus, quod p̄notauit.

De iustitia cōmutatiua. li. 4. Sermones varios li. 1.
 Et quædā alia. Cōflatū Frācis̄ Maronis grato cōpēdio breuiāuit.
 Claruit anno domini. M. CCCCLXXV. Et sub Sixto pontifice
 quarto, Vlixbonæ pro fide intoxicatus moritur.

Henicus cognomēto Prudēs, ordinis Carthusiensij, prior do
 mus vallis iuxta Brugas in Flādria, vir in diuinis scripturis stu
 diosus & eruditus, ingenio clarus, vita & cōuersatiōe deuotus
 & deo singlariter deditus, scripsit pro institutione religiosorū quæ
 dam p̄clara opuscula, q̄bus nomē suū posteris notificauit. De quibus
 extat opus celeberrimū deuotioni maxime cōgruū, & in tres partes
 sc̄dm differētias statuū, incipiētium, proficiētium & p̄fectorū diui
 sum, p̄ modū dialogi, in quo collocutores introducuntur, angelus &
 monach⁹, Iesus & pater cœlestis, Maria amorosa sanctas; socrus a
 nimas; , ipsumq̄ p̄notauit.

Tetra-

Tetralogū deuotiōis. li. 3. Et quædam alia.
 Morit̄ in noua domo sc̄tē Sophiæ Cōstātinopolitanæ p̄pe Buscūdu
 cis, in qua p̄ aliq̄t annos prioris gessit officiū, sub Frederico impato-
 re tertio. Anno dñi. M. CCCCLXXXIII. Indictiōe secūda.

FRanciscus Diedus nobilis patricius Venetus, vir tam in diuinis
 scripturis, q̄ in secularibus l̄is egregie doctus, ph̄s & rhetor,
 doctrina & eloquētia insignis, iuris p̄tificij & ciuilibus celeberrim-
 us interpres, & reipublicæ Venetæ amator & tutor indefessus, scri-
 psit tam metro q̄ prosa q̄dam p̄clara opuscula, q̄bus memoriā sui po-
 steritati commēdauit. E q̄bus ista ferunt̄.

Historia sc̄ti Rochi cōfessoris. li. 1. Oratiōes & variæ ep̄læ
 Et q̄dā alia. Morit̄ Veronæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto III.
 Anno dñi. M. CCCCLXXXIII. Indictiōe prima.

RVdolphus Agricola de Gruningē, natiōe Friso, vir ī secl̄arib⁹
 l̄is eruditissim⁹, & diuinæ scripturæ nō ignarus, ph̄s, rhe-
 tor & poeta oīm sui t̄pis celeberrim⁹, gr̄ci & latini sermōis pe-
 ritus, & hebraicę linguæ nō ignar⁹, ingenio excellēs, sermone diser-
 tus, Iohānis Camerarij de Dalburg Wormaciensis ep̄i viri æque do-
 ctissimi q̄ndā p̄ceptor, ī gymnasio Heydelbergēsi docēdo & scribē-
 do p̄cipatū facile obtinuit īter oēs etiā cuiuscūq; facultatis docto-
 res, scripsit q̄dā ingenij sui excellētissima opuscula, q̄bus nomē suū ī-
 mortalitati cōsecrauit, & posteritati reliq̄t. De q̄bus extāt subiecta
 Vita Frāncisci Petrarchæ. li. 1.

Carmē de sancta Anna. li. 1. Anna parēs summæ ge.
 Dialectica subtilissima. li. 3. Ep̄læ & orationes variæ. li. 1. Varia
 insup̄ & elegātissima carmīa ædidit, q̄bus ingeniū suū prope diuinū
 ostēdit. Trāstulit ex hebraico psalteriū, ex gr̄co q̄dā opa Platonis.
 Dionysij Ariopagitę volumina traducere incipiēs morte immatura
 p̄uētus, imp̄fecta reliq̄t, scripsit etiā alia. Morit̄ Heydelbergæ mē-
 te in deū porrectissima, sub Frederico impatore tertio, & Innocētio
 papa octauo. Anno dñi. M. CCCCLXXXV. Indictiōe tertia. Cui
 Hermolaus barbarus patriarcha Aquilegiēsis hoc epitaphiū scripsit
 Inuida clausert̄ hoc marmore fata Rudolphū Agricolā, Frisii spem-
 q̄ decusq; soli. Scilicet hoc viuo meruit Germania. Quicqd̄ laudis
 habet latiū, gr̄cīa quicquid habet. Sepultus est in Heydelbergē ap̄d
 fratres minores, nō sine iactura latinæ literæ.

Tilmānus ord̄is canonicorū regulariū sancti Augustini, p̄positus
 cœnobij diui martyris Christophori in Rauengirsburg in fine

ABBAS SPANHEMENSIS

Moguntinę diocęsis, iuxta Hircineam sylvam quę à Rheni flumine caudā dirigit versus Mediomatricū & Treueros, in loco q̄ ab antiquo recessus Hunorę appellat, natōe theutonicus, in diuinis scripturis studiosus, vita & conuersatōe deuotus. Scripsit simplici & aperto sermone pro fratrum ædificatōe quę dā plena deuotōis & charitatis opuscula, quibus ingeniuū exercitauit. E quibus extant ista.

De vinea spiritali li. 1. Mirarer charissime
De institutione nouitiorum li. 1. Ingressus charissime.
Et quędam parua exercitia. Morit̄ senex & plenus dieꝝ sub Frederico Imperatore tercio, & Innocentio papa octauo. Anno domini. M. CCCCLXXXV. Indictione tertia.

Henicus Arnoldi, natōe Saxo, professione monachus Carthusiensis domus Basilię. vir religione deuotus, ingenio clarus, affectu syncerus, moribus grauis, eloquio dulcis, cōuersatōe affabilis, pius, māsuetus, exemplo fulgidus, in sacris lris plurimū exercitatus, & pōtificij iuris nō ignarus. Qui cum officio notariatus in sacro Basilięsi cōcilio mltis annis fungeret, fidelis, iustus, ac prudēs, cunctorum testimonio p̄batus est. Hic tandē oīa cernēs eē vanitatē, vniuersa p̄ Chri amore cōtempserit, clausurā Carthusiēsiū eligēs & ingrediēs vbi in priorē eiusdē domus p̄fectus, multis annis subditos sibi monachos, cōuersos cæterosq; paterno amore p̄sequēs, in pace ac trāquilitate laudabilr̄ rexerit. Scripsit opuscula multa valde deuota atq; salubria. E quibus ea quę ad notitiā nostram puenerunt subiecta sunt.

Multę de diuersis sctis orōnes de. li. 1. Orationes sequentes.
Sermones plures, li. 1. Historię de diuersis sanctis, li. 1.
Cōcordātia Euangelistarę de passione dñi li. 1.
Meditatōes de vita Christi, li. 1. De cōcep. imaculatę vir. Ma. tra. 1.
De nouitiōis instructione, tract. 1. Dial. inter Iesum & Ma. tract. 1.
Dial. de exercitijs. s. inter sanctā Margaretā & eius seruulū, tract. 1.
Alius dialogus inter eosdem de cruce, tracta. 1.
De cōmendatione charitatis, tract. 1. Charitatis excellentia.
De sctā humilitate sub forma orō tract. 1. Humilitatis perfectę
Iterum de humilitate, tract. 1. Frēs charissimi humil.
Chronica domus Carthusiensium in Basif. tracta. 1.

Feliciter migravit ex hac vita sub Frederico tercio Romanoꝝ Imperatore. Anno dñi. MCCCCLXXXVII.

Ivdocus de Calvue, natōe teutonicus, priā Sueuus, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & scholasticę philosophię non

non
berg
iuxta
Scrip
ctior
Serm
Et va
pa qu
papa
N
prac
gym
schol
& lau
nome
Quę
Colla
Et ali
ctior
Vvie
pa oc
P
d
phūs,
tione
opusc
Euāg
Carm
Laud
Episto
Carm
probe
gētū
& Inno
nona.

non ignarus, ingenio promptus & vehemens, in gymnasio Heydelbergensi, legendo, docendo, & predicando multis annis in prescio fuit, ubi etiam iuxta morem in ecclesia sancti spiritus predicatoris aliquandiu gessit officium. Scripsit quosdam (ut ferunt) tractatus non abiiciendos, sed ad notitiam nostrae religionis non venerunt. Extant eius de diuersis.

Sermones varij li. 1. Vocabularius praedicationum, li. 1.
Et varij tractatus. Claruit sub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M. CCCCLXXX. Et sub Innocentio papa octauo ante hoc triennium moritur.

Nicolaus de Crutzenach, natione theutonicus, ex diocesi Moguntina, & comitatu Spanhemensi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiae non ignarus, ingenio subtili, vita praclarus, disputator acutus, & declamator sermonum egregius, qui in gymnasio Viniensi theologiae multis annis publice docuit, & tam apud scholasticos ibidem quam Imperatorem Fredericum tertium magnam eruditionis suae & laudem & mercedem obtinuit. Scripsit quaedam praecleara opuscula, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Quaestiones sententiarum li. 4. Sermones varij, li. 2.
Collationes & orationes multae, li. 1. De conceptioe sanctae Mariae, li. 1.
Et alia copiosa, quae cum usque ad mortem celauerit, ad notitiam nostrae religionis necdum venire potuerunt, quae tamen indies ventura sunt. Moris Viniensis in Austria sub Frederico Impatore tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini. M. CCCXCII. Indictione nona.

Petrus Scotus, natione teutonicus, patria Argentinensis, canonicus sancti Petri ibidem, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in utroque iure doctissimus, atque in caeteris humanitatis artibus valde eruditus, philosophus, rhetor, & poeta celeberrimus, ingenio excellens, vita & conuersatione praclarus. Scripsit tam metro quam prosa quaedam pudica elegantissimaque opuscula, quibus se posteris commendauit. De sanctis Iohanne Baptista, Euangelista, & Chrystostomo scripsit pulchrum & delectabile opus. Carmine elegiaco, li. 1.
Laudes Iohannis Gerson li. 1. Iohannes Gerson parisiensis.
Epistolas elegantissimas li. 1.

Carmina insuper & diuersa & conpunctioni legentis non contraria, sed probe apta & congrua, vario metroque genere composuit. Moris Argentinensis in ecclesia sancti Petri sepultus, sub Frederico Impatore tertio & Innocentio papa octauo. Anno domini. M. CCCXCII. Indictione nona. Aetatis vero suae tricesimo primo, Consummatus in breui im-

pleuit tpa mltā & sublatus ē, ne malitia mutaret intellectu eius.

Nicasius de Voerda Mechiliniēsis, natiōe theutonicus, p̄ia Brabātinus, captus à tertio ætatis suę anno oculis, & ob id elemēto rū quoq; oīm naturalr̄ penitus ignar⁹ velut grāde miraculum scđm n̄ra tēpestare Didymū Alexandrinū exhibuit, dū in oīm doctri na & scia tā diuina q̄ hūana eruditissim⁹ euasit. Nā in gymnasio Coloniēsi (vbi & mortuus ē) iura publice docuit, libros vtriusq; iuris q̄s nūq; vidit, auditu didicit, tenuit mēte, apte recitauit. In vniuersitate Louaniēsi gradum magistr̄ij in artibus primo suscepit, scholas postea aliquāto tpe in Mechilinia rexit, deinde ad Louaniū reuersus, in sacra theologia licētiatus cōstituit, & singlarī dispēsatione aplica sacerdos ordinat, p̄dicat publice, audit cōfessiones, ad altare ministrat euāgeliū cæcus corā omnibus (mēte vtēs pro libro) recitat, tantum ad altare diuina p se nō celebrat. Postremo i Coloniēsi Academia oīm doctoz; cōsensu doctor canonici iuris factus est, & legū quoq; imperialium cautus interpret, æ didit celeberrimū opus qđ in eadē vniuersitate Coloniēsi mltis excipiētibus extraordinarie legit

Sup institutis.

li. 4

Quia ea quæ bene in.

Sup sentētijs.

li. 4.

Sermones varios.

li. 1

Quæstiones diuersas. Scripsit ad me quasdā non inelegātes ep̄las, in quaz; vna satis copiosa, oīm historiam suæ fortunæ cōtexuit, & se prædicta opuscula fecisse interrogatus pridē à me humiliter cōfessus fuit. Morit̄ Colonix in maiori eccl̄ia sepultus, sub Frederico imperatore tertio, Anno domini. M. CCCXCII. Indictiōe decima, 7. Caleñ. Septembris.

Christopherus Porfena, Romanus, prior sanctæ Albinæ de Vrbe, ordinis frat̄z heremitaz; sancti Guilhelmi, vir i diuinis scripturis studiosissimus & valde eruditus, græce & latinæ linguæ peritissimus, quippe q ab ineunte ætate eas literas imbibit in Græcia ipsa & sub græcis p̄ceptoribus, vt ex Græcia natus videret, ingenio subtilis & disertus eloquio, scripsit inter cætera.

Ep̄lar; ad diuersos

li. 1.

Et alia cōplura.

Vertit in Latinū Origenē cōtra Celsum philosophū libros octo, ad Sixtū pōtificē quartū. Sermones qđ; diui Iohānis Chrysofomi morales, nūero quinq; & viginti, q̄s dicauit Marco Barbo cardinali sancti Marci. Sed & qđā Theophylacti Bulgariæ archiep̄i opuscula cum alijs pbelle cōuertit, ac latinis legenda donauit. Morit̄ Romæ peste sublatus, sub Frederico impatore tertio, & Innocētio papa octauo.

Anno

D
Anno
H
cular
mete
tilis, e
hono
sancti
querit
legati
uit, D
De co
Casti
Cōtra
Quæ
Præc
Com
Orati
Et alia
netus
dicauit
anno
rogat
nomi
graph
stoteli
& eleg
(sicut
tinop
gni Tu
defece
Ariop
ria cōt
expedi
maxim
dro pa
no. 39.

Anno dñicæ incarnationis. M. CCCCLXXXVI. Indiçtiõe IIII.

Hermolaus Barbarus, natiõe Venetus, genere Patricius archieps & patriarcha Aquilegiẽsis, & demũ sacrosanctæ ecclie Romanæ eps cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus, & i secularibus lris eruditissimus, phũs, rhetor, poeta, astronomus & geometer celeberrimus, gręci ac latini sermõis peritissimus, i genio subtilis, eloquio disertus, vita & cõuersatõe deuotus atq; pclarus, omĩq; honore ecclesiastico dignissimus, ab adolescẽtia bonis lris & moribus sanctis studiũ & opam impẽdẽs, talis ac tãtus euasit, vt scđm nõ reliquerit. Ab octauodecimo ætatis suæ anno scribere exorsus, multa elegantissima opuscula cõposuit, qbus memoriã sui posteris cõmẽdauit. De quorũ numero subiecta ferunt, opus ppulchre

De cœlibatu .	li. 2.	
Castigatiões Plineanæ.	li. 1.	Qui lucubrationes suas.
Cõtra barbaros philosophos	li. 1.	De re vxoria metricæ. li. 1.
Quæstiones geometriæ .	li. 1.	Cõueniẽtia astronomiẽ & medi. li. 1.
Præcepta historiæ cõscribẽdę.	li. 1.	Cõpẽdiũ philosophiæ. li. 1.
Compẽdium Galeni .	li. 1.	Ep̃las; ad diuersos. li. 1.
Orationes multiplices .	li. 1.	Carminũ plusq; 12. li. 1.

Et alia cõplura. Castigatiões Plinianas opus grãde, qd legatus Venetus Romæ inchoãs, patriarcha cõpleuit, Alexãdro põtifici sexto dicauit, in q̃ ferme quinq; milia librariõrũ vulnera sanauit. Cũ olim anno dñi octogesimo sexto Moguntia ascẽsurus Colonia pteriret, rogatu Theoderici Flasi Nusiẽsis medici, libellũ cõdidit quãtũ astronomia medicinæ cõueniat. Ad Marcũ Antoniũ Sabellicũ historiographũ lib; ædidit de cõscribẽdæ historiæ pceptis, Rhetoricã Aristotelis, & Dialecticã vniuersam. Dioscoridẽ q; interpretatus est, & elegias, ep̃las & oñones metricas vsq; ad carminũ duodecim milia (sicut diximus) cõposuit. In latinũ vertit tractatũ patriarche Cõstantinopolitani respõsalẽ de fide catholica ad q̃stiones Mahumetis magni Turcę. Plutarchũ q; de Isidę & Ofridæ. Et eundẽ quare oracula defecerũt. Ad Arnoldũ Bostiũ carmelitã Gãdẽsem qddã Dionysii Ariopagitæ opusculũ. Trãstulit & alia cõplura. Opus suũ de re vxoria cõtinet circiter versus sexcẽtos, in q̃ disputat elegãtissime vtrum expediat viro sapiẽti ducere vxorẽ, concludẽs qd nõ. Moriũ non sine maxima studiosõrũ iactura, sub Frederico impatore tertio, & Alexãdro papa sexto. Anno domini. M. CCCXCIII. Aetatis suæ anno. 39. Indiçtione vndecima.

IVnianus Maius Parthenopæus, Neopolitanus, vir certe in secularibus lris studiosiss. & egregie doctus, diuinæ quoq; scripturarū nō ignarus, phūs & rhetor celeberrimus, ingenio p̄stans & clarus eloquio, scripsit quædā nō cōtemnēdæ lectiōis opuscula, quibus memoriā sui posteris reliquit. E quibus extat volumen grande & in signe ad Henricū Acherontinum archiepiscopum Ferdinandi regis Neapolitani confessorem, atq; principaliter ad ipsum regem quod ex veterum libris colligens prænotauit

De priscoꝝ proprietate verboꝝ, lib. 1.

Ep̄arum ad diuersos, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Et incertū habeo an adhuc uiuat.

Benedictus Capra, Perusinus, vir i vtroq; iure celeberrime doctus, & tā diuis scrip. q̄ philosophoꝝ p̄ceptis probe exercitat⁹, ingenio subtilis & disputator egregi⁹, mltarūq; reꝝ antiquariū, nouarūq; peritiā insignis, i gymnasio Perusino iura mltō tpe publice docuit, & magnā eruditiōis suæ famā acq̄siuit. Scripsit iter cætera Super decretalibus, lib. 5

Consilia quoq; plura, lib. 1.

Et quædā alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX.

Iohānes Andreas ep̄s Aleriensis, apostolicæ bibliothecæ secretarius, Nicolai Cusæ cardinalis quondā cōtubernalis, vir in diuinis scrip. studiosus & in secularibus lris eruditiss. iurecōsultus & orator eloquentiss. ingenio excellēs, vita & cōuersatione præclarus, sermonis tā græci q̄ latini peritus, scripsit quædā non mediocris autoritatis opuscula, quibus memoriā nominis sui cum gloria transmissit ad posteros. De quoꝝ numero subiecta feruntur

In quartū decretalium, lib. 1.

De vsu feudorum, lib. 1.

De appellationibus, lib. 1.

Ep̄arum ad diuersos, lib. 1.

Et alia cōplura. Morit sub Frederico Imp. tertio, & Innocētio papa octauo. Anno dñi. M. CCCXCIII. Indiēt. vndecima.

Iohānes Cæpeius Bononiēsis, iurecōsultus celeberrimus, & tā in diuinis scrip. q̄ in philosophia seclari nō mediocriter doctus, ingenio excellēs & clar⁹ eloqo, i gymnasio Bonoñ. mltō tpe iura publice docuit, vbi discipulos & mltos & clariss. erudiēs, magnū sciæ suæ fructū reportauit & laudē, scripsit in ea facultate mltos egregios (vt ferūt) cōmētarios atq; tractatus, qbus nomē suū posteritati cōmendauit, Sed nihil eorū ad manus nostras puenit, Ferē eius insignis

De do-

De dote tractatus lib. 1.

Et consilia perpulchra, cum alijs multis.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXIII. Et nescio si adhuc superstes sit.

Dominicus Bolanus, natione Venetus, vir in diuini scrip. exercitatus, & in secularibus literis egregie doctus, philosophus & rhetor non abiiciendus, ingenio acer & vehemens, sermone compositus, edidit nonnulla ingenij sui preclara opuscula, quibus se deuotum fidelemque Christiani nominis cultorem exhibuit, & memoriam sui posteris commendauit. De quibus ego tamen vidi opusculum in signo contra Marianam puritatis detractores, quod dicitur Nicolao Marcello, primo & septuagesimo duci Venetorum.

De conceptione sancte Mariæ lib. 1. Non paruo dolore.

De cæteris nihil vidi. Claruit Venetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M. CCCCLXXXIII. Audio adhuc eum haberi superstitem.

Franciscus Niger presbyter Venetus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, artium & philosophiæ professor doctissimus, poeta & orator non inutilis, ingenio prestantis, ac disertus eloquio, scripsit ingenij sui varia opuscula, quibus nomen suum notificauit posteritati. E quibus extat opus non spernendum, sed magnis attollendum laudibus ad Leonardum Bottam equitem Mediolanensem

Grammatica prenotatum lib. 14. Ab Anneo Seneca lit.

Feruntur & eius epistolæ. Et quædam alia.

Claruit Venetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Nescio si adhuc superstes sit.

Iacobus de Stralen, natione teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, qui in gymnasio Colonienfi theologiam multis annis gloriose docuit, & magnas eruditionis sue laudes ab omnibus commeruit, scripsit multa preclara opuscula, lectiones & varias quaestiones, de quibus dumtaxat vidi

In Apocalypsin Iohannis lib. 1. Vidit Iacob in somno.

De alijs nihil vidi. Claruit in Colonia Agrippina sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio pontifice octauo. Anno dñi. M. CC CCXC. Senex valde, annos habens ætatis circiter octoginta. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

Marsilius Ficinus, natione Italus, patria Florentinus, vir in secularibus literis eruditissimus, & diuinarum scripturarum non ignarus

philosophus & rhetor celeberrimus, vtraq; lingua peritissimus, Platonice theologiæ vnicū decus, ornamētū & corona, scripsit ornato sermone multa p̄clara opuscula, quibus excellētis ingenij sui venam posteris ostendit. De quibus subiecta feruntur

Theologia notabilis, lib.1. Quæadmodū in perme.
De intellectu & intelligentia, lib.1.
In conuiuium Platonis, lib.1. Plato philosophorū p̄f.
Epistolarum lib. plures.

Et alia cōplura. E græco aut̄ multa trāstulit in latinū. Ad Petrū Medicē Florentinū quinquaginta sex Platonis tractatus vertit. Mercuriū quoq; Trimegistrū de potestate & sapientia dei. Librū Zenocratis Platonici de morte, ad eundē Petrū Medicē. Ad Iohannē Caualcantē Speusippi Alcinoi, & Pythagoræ opuscula traduxit. Ad eundē librū Alcinoi Platonici de doctrina Platonis. Alia insup cōplura, & traduxit & scripsit, q̄ ad notitiā nostræ lectionis minime venerūt. Claruit Florentiæ sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto quarto, ac Innocentio octauo Romanis pontificibus. Anno dñi, M. CC. CCXC. Et credo eum adhuc esse in humanis.

Rupertus de Licio, eps Aquilæ Marsoꝝ seu Aprucij vr̄bis, ordinis fratrum minorū, vir ī diuīs scrip. studiosus & eruditus, & secularis l̄aturæ nō ignarus, ingenio excellēs, eloq; dulcis & cōpositus, vita & cōuersatiōe p̄clarus, declamator sermonū celeberrim⁹, & vniuerso Ch̄riano ī orbe famosus, q̄ verbo & exēplo m̄ltos ab iniquitate cōuertit, scripsit ad ædificationē legētū, & maxie p̄dicatoꝝ verbi diuini quæ dā p̄clara volumina, de quibus feruntur subiecta,

Sermones de tempore lib.1. Nox præcessit &c. verba
De laudibus sanctorum, lib.1. Nō gloriatur sapiens in.
De pœnitētia p̄ quadragesimā lib.1. Multi sunt vo. &c. ppt̄.
De peccatis quoq; lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto & Innocentio pontificibus. Anno. M. CCCCLXXXVI. Nescio si adhuc viuit.

Iohānes Pheffer de Vuidēberg, natione teutonicus, patria Frācus oriētalis, vir in diuīs scrip. lōgo studio eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellēs, vita & conuersatione deuotus, mansuetus & præclarus, qui de vniuersitate Heydelbergen si missus, principū Friburgēsis gymnasij sua eruditōe illudstrauit, in quo iā p̄ annos plurimos theologiā gloriose docuit, & multos auditores suos probe erudiuit, scripsit quæ dā præclara opuscula, de quibus

extat

extat opus infigne sup epistolis Pauli, qđ publice lectũ p̄notauit,
 Directorium sacerdotale lib. 13 Circa lecturã ep̄larum.
 Et alia cõplura. Claruit adhuc in humanis sub Frederico Imp. tertio
 Anno dñi. M. CCCXC. Potest adhuc viuere.

Iohãnes Britannicus ex palatiolo agri Brixiani oppido ortus, vir
 in secularibus l̄is eruditiss. & diuinã scripturã nō ignarus, phi
 losophus clarus, poeta insignis, & rhetor luculētus, q̄ apud Brixia
 nos suos hodie in p̄tio habet, quos inãstimabili eruditioe, doctrina
 & scriptis indies reddit clariores. Multa ac varia scripsit, q̄bus nomẽ
 suũ posteritati notũ p̄sentibus effecit venerandũ. De q̄bus subie
 cta feruntur. Cõmentariorum opus celeberrimum

In Persium, lib. 1. In Statium quoq̄, lib. 1.

In Metamorpho. Ouidij, lib. 1. Ep̄lã quoq̄ variã.

Et alia complura. Claret in ciuitate Brixiana & varia cõponit opus
 cula, sub Maximiliano Romano; rege, & Alexandro pontifice se
 xto. Anno dñi. M. CCCXCIII.

Baptista Ferrariẽsis, ord̄is fratrum beatę Marię sp̄ virḡis de mōte
 Carmeli, vir in diuinis scrip. eruditus, & in seculari l̄atura egre
 gie doctus, metro excellēs & prosa, & i vtraq̄ lingua peritus, in
 declamãdis sermõibus ad pp̄m celeberrimi ac p̄pe diuini iġenij, scri
 psit m̄lta p̄clara volumina, q̄bus se vtilẽ p̄sentibus & notũ posteris
 reddidit. E q̄bus subiecta ferunt. Opus luculētissimũ historiarum à
 Christi temporibus vsq̄ ad nos, quod p̄notauit

Floridan, lib. 1. Chronica sui ordinis, lib. 1.

De ruina Romani Imperij, lib. 1. De monte Syna, lib. 1.

Vita Mechtildis, lib. 3 Chronica Ferrariẽs. lib. 1.

Sermones varij lib. 3

Epigrãmata admodũ m̄lta & didit atq̄ diuersa, q̄ indies publicanda
 speramus. Cõuertit etiã de gr̄co in latinũ, sermões beati Iohannis
 Chrysofomi cõplures, & alia m̄lta nobis incognita. Viuit adhuc a
 pud Ferrariã & varia cõscribit sub Maximiliano Rom̄. rege clemen
 tissimo. Anno dñi quo hæc scribimus. M. CCCXCIII.

Petrus Brutus, natiõis Venetus, ep̄s Catharẽsis, vir certe in diuinis
 scrip. eruditiss. & in secularibus l̄is egregie doctus, ingenio excel
 lēs, sermone disertus, vita & cõuersatiõis p̄clarus, hebraicã ac la
 tinã linguã peritus, q̄ pro cõfirmatiõis fidei Christianã m̄lta contra
 perfidos Iudæos disputationũ certamina semp victor exegit. Scri
 psit inter cãtera iġenij sui opuscula ad senatũ Vicētĩnũ opus celeberrimum

mū & insigne sanctarū scripturarū authoritatibus copiose instructū.
 Aduersum Iudæos, li. 1. Lectitanti mihi pluri.
 Et quedā alia. Claruit sub Frederico Impatore tertio. Anno domini
 M. CCCCLXXXV. Et nescio si adhuc uiuat.

Hbertinus clericus Crescētinas, vir in secl'aribus l'ris eruditissi-
 mus, & diuinarū scripturarū nō ignarus, phūs, rhetor, & poeta
 insignis, & vtriusq; linguę peritissimus, ingenio excellēs, & diser-
 tus eloquio, q̄ in celeberrimo gymnasio Papiēsi septē annos maxima-
 cū audiētū & attētiōe & vtilitate publico legit stipēdio. Scripsit tā-
 metro q̄ profa multa p̄clara opuscula, de q̄bus extant subiecta.

In Ep̄las Cceronis li. 16. Huius voluminis ep̄las
 In officia eiusdem, li. 3. In Metamorphoseos Naso, li. 1.
 Ep̄larum quoq; li. 1. Carmina multa, li. 1.
 Claruit sub Frederico Impatore tertio. Anno domini, M. CCCC.
 LXXX. Et nescio an adhuc uiuat.

Guilielmus de Aquisgrani, natōe theutonicus, vir in diuis scri-
 pturis eruditus, & secl'aris philosophiæ nō ignar⁹, ingenio subtilis,
 eloquio scholasticus, vita & cōuersatiōe p̄clarus, q̄ olim in eccl'ia
 Basiliēsi p̄dicatoris gessit officiū. Scripsit multa & cōmendāda opuscula
 quibus memoriā sui posteris cōmēdauit. E q̄bus in gymnasio Erfor-
 deni quædā cū oīm attentōe & laude publice legit. Scripsit autē:

In Euangelium Iohannis, li. 1. In Canonem missæ, li. 1.
 De passione domini, li. 1. Iesum tradidit volun-
 Quæstiones disputatas li. 1. Itinerarium terræ sanctæ li. 1.
 Sermones varios li. 1. Et alia complura

Claruit sub Frederico Impe. tertio, & Sixto summo pōtifice quarto.
 Anno dñi. M. CCCC. LXXXV. Et credo eum adhuc viuere.

Iohānes de Lapide, natōe theutonicus, ordinis Carthusiēsis mo-
 nachus domus Basiliēsis, vir in diuis scripturis eruditissimus, & se-
 cularis l'aturæ nō ignarus, ingenio excellēs, eloquio disertus, vita
 & cōuersatiōe p̄clarus. Qui olim in gymnasio Parisiēsi magisteriū in
 artiū facultate affecutus, pluribus annis rexit in eadē, studiumq; sacra-
 rum l'rarū docēdo, legēdo, ac disputādo diligētē p̄sequens, doctora-
 li dignitate in schola theologorū decorari meruit. Hic doctrinā eorū
 Parisiēsiū q̄ Reales appellant, primus ad Basiliēsiū vniuersitatē trāstu-
 lit ibidēq; plārauit, roborauit, & auxit. Inter p̄cipuos q̄q; Tibingēsis
 studij inceptores & authores vnus extitit. Qui deniq; post liberā plu-
 riū beneficiorū dimissionē, ad canonicatū & p̄dicatōis officiū insignis
 Eccl'ie

Eccl'æ Basiliensis vocatus fuit, ac tandē paucis lapsis annis oīa, p Chri amore relinquēs, sacri Carthusiēsis ord'is habitū induit. Hic multa p- clara scripsit opusclā, qbus se & p'sentibus vtilē & futuris memorabilē fecit. Paucosq; ex his nobis copia obuēnit, Extāt tñ quę sequunt.

Introductorium grammaticæ	li. 1.	Cū grāmati.
Dialogus de arte punctandi	li. 1.	Discipul' sal.
De propositionibus exponibilibus	tract. 1.	Vt à iuueni.
De arte dissoluēdi sophistica argumenta,	tract. 1.	Qm̄ ad oēm.
Explanatio oīm librorū logicæ Aristotel'	li. 1.	Inuestigare
Explanatio librorū Physicæ eiusdem,	li. 1.	Liber Physi.
Explanatio sex librorū Metaphysicæ eiusdem	li. 1.	Quia prima
De his quæ ad dignum sacerdotem exigunt,	tract. 1.	Hō ad imagi.
Resolutoriū dubiorū circa missam occurrētū,	tract. 1.	Officiū q̄ntū.
Summarium passionis Iesu Christi	tract. 1.	Noctē Iesus
De ascensione dñi inter sermones Messret	Ser. 1.	Cōsurge dñe
In sermones Messret de cōceptōe imacu. vir.	tract. 1.	Cū dñs acre.
Sermones tam ad clerum q̄ ad pplm plurimi	li. 1.	
Orationes & epistolæ variæ	li. 1.	

Complura quoq; alia quorum hic non fit mentio.

Multos p'terea diuersorū authorū libros p Tractatus & caplā distin- xit, singulis argumēta p'mittēs, quibus quę in illis sit scribētis intētio dilucide pōt agnosci. E qbus sunt libri Ciceronis de officijs, de ami- citia, de senectute, de somnio Scipionis. Itē libri logicæ Aristotel'. Li- bri eiusdē de aīa, & libri Metaphysicæ. Itē libri Efrēm diaconi. Li- bri Iohānis Chrysofomi de cōpunctōe cordis. Libri diui Augusti- ni de cōtritōe cordis. Liber Ep'læ eiusdē. Et oēs ferē libri sancti Am- brosii epi. Viuit adhuc in Carthusia Basiliensi, & varia cōponit, mul- tosq; suo exēplo & scriptis ad sancta studia puocat, sub Maximilia- no Romanorū rege clementissimo, & summo pontifice Alexandro se- xto. Anno domini. M. CCCCXCIII.

Angelus de Clauasio, natōe Italus, ord'is fratrū minorū sc̄ti Frā- cisci, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iure cōsul- tus celeberrimus, īgenio p'stans, eloquio clarus, vita & cōuer- satione deuotus. Ferē quæ dā præ clara cudisse opusclā, qbus nomē suū longe lateq; diuulgauit. E qbus extat notabil' summa de casibus sim- plicibus cōfessoribus, doctis nihilominus occupatis valde vtil', & ne- cēssaria vbiq; iam dispersa, quæ ex nomine authoris prænotat.

Summa Angelica	li. 1.	Angelici spiritus & si.
		ss. 3. Addi.

Additiones in eandem li. 1. Et quædam alia.
 Compleuit hæc summam sub Frederico Impatore tertio, & summo
 pōtifice Sixto quarto. Et audio eū adhuc esse supstite, Maximiliano
 regnū Romanorū & Germanorū gubernante. Anno domini, quo nos
 hæc scribimus. M. CCCXCIII. Indictione. XII.

I Afon de Mayno, p̄ria Mediolanēsis, ducal' senator, vir in vtroq;
 iure doctissimus, & tā in diuinis scripturis q̄ in cæteris disciplinis
 secl'aribus eruditissimus, phūs clarus, & orator celeberrimus, inge
 nio subtili, eloquio disertus, cōsilio & actōe p̄cipuus. Fert quæ dā p̄cla
 ra cudisse opuscula, qbus ingeniū exercitās, etiā memoriā sui posteris
 cōmendauit. Sed p̄ter ofonē quā Romæ corā Alexādro papa sexto
 (quæ & impressa circūferi) habuisse dicif, nihil eorū ad manus n̄as me
 mini puenisse. Vex̄ sicut certo didici, eleganter scripsit:

Sup̄ titi. de acci. in institutis li. 1. Sup̄ Codice quoq; li. 9.
 Sup̄. ff. varia scripsit, li. 50. Orationes & Ep̄las.

Et quædam alia. Claret hodie apud principes Mediolanēses maxio
 in p̄tio sub Maximiliano romanoꝝ rege clarissimo & Alexādro sum
 mo pontifice sexto. Anno domini quo hæc scripsimus. M. CCC.
 XCIII. Indictione vndecima.

L Aurētius Burellus Diuionēsis, ordinis fratrū beatę Mariæ semp
 virginis de mōte Carmeli, vir in diuis scripturis eruditus, & in
 secl'aribus l̄ris egregie doctus, ingenio excellēs, & clarus eloquio,
 metro exercitatus & profa. Scripsit vtroq; ḡnē quædam p̄clara volu
 mina, qbus nomē suū notificauit. E qbus ista ferunt. Opus celeberr
 mū in laudē Helix̄ p̄iarchæ Carmelitæ, quod p̄notauit.

Heliadem li. 1. De illustribus viris sui ord̄is, li. 1.
 Et alia cōplura Viuit adhuc magno apud suos in p̄tio, m̄ta scribēs &
 condēs sub Maximiliano Romanoꝝ rege inuictissimo, & Alexādro
 summo pōtifice sexto. Anno domini. M. CCCXCIII.

C Hristoferus Landinus, natione Italus, ciuis Florentinus, vir se
 cl'arium l̄ræ apprime eruditus, philosophiæ etiam ac diuinæ
 paginæ nō ignarus, longis annis musæ cathedræ p̄fuit, publi
 cōq; munere poeticam edocuit, ingenio p̄clarus. Scripsit opera ma
 gno in pretio apud omnes habita p̄cipuæ.

In P. Vergilium Maronem commentarios.

Item, in Q. Horatium commentarios.

Camaldulenses. Ethicam. Fertur adhuc florere apud
 suos Florentinos, quos omnis literaturæ exornat floribus.

Iacobus

Iacobus Pergomēsis, ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularium literarum disciplinis nobiliter doctus, ingenio prestantis, eloquio disertus, vita & conuersatione preclarus, historiographus celeberrimus. Scripsit quaedam luculentissima opuscula, quibus posteritatem memoriam suam fecit obnoxiam. E quibus extat opus historiae ab initio mundi, usque ad annos domini, mille quadringentos octoginta sex, volumine grande & insigni, quod multo & diuturno labore ex diuersis comportans, praenotauit.

Supplementum chronicarum li. 15. Pro Ciceronis vestri.
De alijs nihil vidi. Viuit adhuc apud Pergomēses suos in praetio, prope sexagenarius, sub Maximiliano Romanorum rege & Alexandro papa sexto. Anno domini. M. CCCCXCIII.

Baptista de sancto Blasio de Padua, vir in utroque iure peritissimus, & philosophorum eruditione preclarus, ingenio subtili, & ornatus eloquio, qui in Patauino gymnasio iura publice & egregie docuit, ubi magnam discipulorum copiam erudiuit. Scripsit in ea facultate quaedam praecleara opuscula, quibus ingenij vim praesentibus & posteris ostendit. E quibus legi

De privilegijs dotalibus li. 1. Quam circa dotes multa.

Correlatiuorum quoque li. 1. In hoc opere correlatiuo

Quaestiones de arbitrio. li. 1. In Christi nomine. a. Quam.

Sup prima rubrica decre. li. 1. In nomine domini nostri Iesu C.

Scripsit & alia. Copleuit haec ipsa opera in gymnasio Patauino, sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto summo pontifice quarto. Anno domini. M. CCCCLXXX. Indictione. XIII. Et credo eum adhuc esse superstitem.

Marcus Antonius Sabellicus, vir vnde cumque doctissimus, philosophus, orator & poeta omnium nostrae tempestatis celeberrimus. Venetias sua eruditione & libris exornans, ingenio excellens, sermone disertus, vtriusque linguae peritus, ad quem Hermolaus Barbarus archiepiscopus Venetus, Aquilegensis patriarcha librum de preceptis historiae conscribere olim composuit. Scripsit tamen metro quam prosa quaedam preclara volumina, quibus nomini suo memoriam perpetuam apud posteritatem comparauit. De quibus ego vidi subiecta. Tria magna historiae volumina a mundi initio. Ad senatum Venetum opus celeberrimum ab initio urbis continens

Historiam & gesta Venetorum li. 33. Scriptur ego ab urbe.

De venustate Aquilegensis patriarchae li. 1. Et si ex omni scriptorum

In munitione fontiacam car. li. 1. Fundi Illyricis rapi.

In Caedem fontiacam car. li. 1. Quo praecipua fortuna.

In Carnicum incendium li. 1. Iam fufis praefecta rotis.

In nau

In naufragiū cymbæ Petri lib.1. Fluctuat alma ratis.
 De regibus artiumq; inuentoribus lib.1. Inter grata soles studij.
 In originē Vtini, carmen lib.1. Hæc spaciatis humi.
 In laudē sanctæ Mariæ, eleg. xiiij lib.1. Virginis alma dies.
 De ceteris nihil vidi. Claret hodie apud Venetos maxio in p̄tio, mul
 ta ac varia cōponēs, sub Maximiliano Romanorū rege, & Alexandro
 papa sexto. Anno dñi quo hæc scribimus, M. CCCXCIII.

Hubertus Leonardus, ep̄s Dariēsis, ordiſ fratrum beatæ mariæ sp̄
 virḡis de mōte Carmeli, vir in diuīs scrip. studiosus & erudit⁹,
 & secularis l̄aturæ nō ignarus, ingenio p̄stās, & clarus eloquio,
 q̄ olim ī gymnasio Parisiēsi theologiā egregie docuit, scripsit multa
 cōmēdatiss. opuscula, qbus nomē suū notificauit cū gl̄ia. De qbus sub
 iecta ferunt. De genealogia nobiliū Francoꝝ & gestis eorū

Ad Ludouicū ep̄m Leodiēn. lib.1. In euangelium Lucæ, lib.1.
 De regimine principum, lib.3 De immunitate ecclesiastica, li.3
 Cōtra hæreticos Niuelleñ, lib.1. Sermones varij, lib.1.
 Quadragesimale notabile, lib.1. Et alia complura.

Hic cū esset inquisitor hæreticæ prauitatis, contra quosdā hæreticos
 Niuellēses p̄ diocesim Leodiēn. gladio sancti sp̄s eos cōsutaui &
 vicit, scribēs p̄fatu opus celeberrimū octo & viginti propositiones
 principales cōtinens, in quo totidē articulos eorū erroneos fortiter,
 ac diferte oppugnās reprobauit. Claruit in Germania vnde & oriū
 dus fuit, sub Frederico Imp. tertio, & Innocentio papa octauo. An
 no dñi. M. CCCXC. Et credo eum adhuc viuere.

Gabriel Byel, natiōe teutonicus, ordinis eorum qui se fratres de
 cōmuni vita, vel in cōmuni viuentes appellāt, vir in diuīs scri
 pturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, inge
 nio excellēs, vita & cōuesatione p̄clarus, qui gymnasio Thibingenſi
 ab exordio sue institutionis p̄fuit annis multis, vbi tā in philosophia
 q̄ in sacris literis multos discipulos erudiuit, scripsit quæ dā non sper
 nendæ autoritatis opuscula, quibus nomen suū notificauit. E qui
 bus ordinarie legit in præfato gymnasio

In canonem missæ, lib.1. Præmissa in cubiculo.
 De passione dñi scripsit, lib.1. Sermones quoq; varios, lib.1.
 Et quæ dā alia. Claret hodie senex prouētusq; ætatis apud comitem
 Virtenbergensem maximo in p̄tio, & quæ dā scribere dicitur, sub
 Maximiliano Romanorū rege, & Alexandro papa sexto. Anno dñi
 quo hæc scribimus, M. CCCXCIII.

Georgius de Gemmyngen, natione reutonicus, p̄positus & canonicus Spirensis insignis ecclesiæ, vir doctus & nobilis, vtriusq; iuris professor, & celeberrimus interpres, ac in cæteris bonarum artium disciplinis egregie peritus, philosophus & rhetor p̄clarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellens & prosa, scripsit quædam p̄clara opuscula, quibus ingenium suum laudabiliter exercitans, nomen quoque suum posteritati notificauit. Celat tamen quæ scribit, ut typum inanis gloriæ fugiat, vel ea quæ scripsit lima maturioris examinis castiget. E quibus tamen nobis subiecta innotuerunt.

De ratione duelli, lib. 1.

De machinis bellicis, lib. 1.

De cura equorum & militum, lib. 1.

Orationes quædam.

Multas præterea epistolam ad me quam ad alios ædidit, quibus quantum valeat, tum eruditione, tum eloquentia, tumque multarum rerum experientia facile deprehendit ab eo quæ legerit. Claret ætate virili in ciuitate Spiræsi, sacris literis intentus, ac varia scribens sub Maximiliano Romonorum rege, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini. M. CCCCXCIII.

Iohannes Venetus, ordinis Carthusiensium, domus diui Andreae apostoli de Litore apud Venetias, vir in diuinis scriptis, studiosus & eruditus, ingenio p̄stans, vita & conuersatione deuotus, & regularis obseruationis cultor eximius, scripsit ad instructionem simplicium non contemnenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus præclarum, quod prænotauit,

Nosce te

lib. 3. Cui nihil iocundius, nihil.

De patientia & humilitate,

lib. 1. Frater in Christo chariss.

Speculum morientium,

lib. 3. More bonorum paratum.

Corona quoque senum

lib. 1. Dum mens humana.

Sermones varii, lib. 1.

Epistolæ plures deuotæ, lib. 1.

Et quædam alia. Claruit Venetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto, & conpleuit p̄scripta opera. Anno domini. M. CCCCLXX. Indict. xij. Et incertum habeo an adhuc viuat.

Iohannes de Mylbach, natione reutonicus, vir in diuinis scriptis studio sus & eruditus, & secularis quoque philosophi non ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, qui olim in gymnasio Erfordensi theologiam merito tempore gloriose docuit, & p̄rimos in ea facultate discipulos erudiuit, scripsit nonnulla p̄clara opuscula, quibus ingenium suum magnifice exercitauit, & notitiam sui posteritati commendauit. De quibus ordinarie legit

In epistolâ Pauli, lib. 13

Sermones varios, lib. 1.

In laudibus S. Hieronymi, lib. 1.

Quæstiones diuersas.

ABBAS SPANHEMENSIS

Et quædã alia, Claret Erfordia: senex & debilis, p̄b̄darius in cono-
bio S. Petri. Anno dñi quo hæc scribimus, M. CCCCXCIH.

Iohãnes de Arundine, natiõis teutonicus, ep̄s Vsbiteñ. ordinis fra-
trum beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, Davidis de
Burgundia Traiectensis ep̄i in pontificalibus vicarius, vir in diuís
scripturis eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, declamator
sermonũ egregius, ingenio subtilis, vita & cõuersione p̄clarus, scri-
psit multa præ clara volumina, quibus nomen suũ notificauit. De quibus
feruntur subiecta. Lectura notabilis

In librum sapientiæ, lib. 1. In ep̄lam Pauli ad Roma. lib. 1.
In, beati immaculati, sermones, li. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit apud Traiectũ, sub Frederico Imp. 3. & Innocetio papa octa-
uo. An. dñi, M. CCCCXC. Et credo eũ adhuc haberi superstitem.

Georgius Valla Placentinus, vir vñdecũq; doctiss. philosophus,
rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellẽs & disertus elo-
quio, qui totam Italiã sua doctrina modo exornans, Venetijs
ytramq; linguã florentissime docet. Scripsit multa p̄clara volumina,
quorũ elegantia & vtilitate eruditos viros ois debitores sibi merito
sentiat & obnoxios. De quibus extant subiecta

De orthographia, lib. 2. De quantitate syllabarũ, lib. 1.
De figuris oratorũ & poetarũ, lib. 1.
In Ciceronẽ de vniuersitate lib. 1. Platonis liber qui Ti.
In eundem de fato lib. 1. De fato Ciceronis.
In topicorũ lib. eiusdem lib. 1. Obseruantia p̄cipuaq;
In rhetoricam ad Herennium, lib. 1.
In Iuuenalem lib. 1. Prospecta pridem mihi.
In poeticã Horatii, lib. 1. De ratione differendi. li. 2.
De rebus expetẽdis & fugiẽdis, li. 1. Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.
Orationes variæ. Et alia complura.

In latinũ vertit ex græco, opusculũ Aristotelis de virtute. Eiusdem
Ethicorũ libros duos. Opus q̄q; Nemesij philosophi Christiani, de
natura hois. Libellũ etiã Athenagoræ philosophi acutissimi, de re-
surrectione. Librũ q̄q; dialectices Briffonis. Tractatũ insup Galeni
medici de hæresibus medicorũ. Eiusdẽ introductorũ ad medicinã.

(Problemãtũ q̄q; Allendri, libros quatuor. Et alia multa.

Iohannes Camerarius de Dalburg, ep̄us Vormaciensis, natione
teutonicus, iurecõsultus celeberrimus, & tã in diuís script. q̄ in se-
cula-

cularibus literis eruditissimus. Rudolphi agricolæ viri doctiss. quondam auditor, in vtraq; lingua peritus, rhetor & poeta clarissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & multarum experientia insignis, nobilitate generis sui moribus & doctrina magnifice illustrans. Scripsit & scribit tam metro quam prosa quædam excellentis ingenij opuscula, quæ necdum in lucem venire passus est, propterea quod reipublicæ negotijs occupatus, ea non usque adeo ut sui propositi erat perficere potuit. E quibus tamen aliqua nobis innotuerunt. Carmen saphi.

De morte Rudolphi agricolæ, lib. 1. De moneta quoque, lib. 1.

Oratio coram Innocentio papa. viij. lib. 1. Carmina & orationes variae.

Et plures elegantissime epistolæ. Claret hodie ætate virili in cathedra ecclesiæ Vormaciensis presul deo dignus, & varia conscribit, sub Maximiliano Romæ rege clementiss. & summo pontifice Alexandro sexto. Anno domini, quo ad ipsum hæc scribimus. M. CCCXCIII.

Baptista Guarinus Veronensis, Guarini doctiss. viri filius, cuius suo loco fecimus mentionem, vir certe patre non inferior, sed in omnibus literatura & disciplina bonarum artium eruditiss. philosophus, orator & poeta omnium celeberrimus, græcæ ac latinæ linguæ peritissimus, & in vtraque multum facundus. Scripsit & vertit multa preclara opuscula, quibus vim & acumen ingenij sui prope diuini tantis presentibus quam posteris commendat. De quibus subiecta feruntur. Opus dialogorum perpulchrum

De secta Epicurea, lib. 1.

De ordine docendi, lib. 1. Et si Maphæe chariss.

De regno admistrando, lib. 1. In epistolis Ciceronis, lib. 1.

In fastis Ouidij, lib. 1. In pharsalia Lucani, lib. 1.

In Catullum poetam, lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Orationes quoque plures, lib. 1. Et carmina varij generis.

In latinum vertit subiecta. Ex Xenophonte Agestilai laudationem, quam & dicauit Hermolao Barbaro seniori episcopo Veronensi. Orones etiam quædam Demosthenis & Dionis historici. Sed & orones nonnullas Gregorij Nazæni ad Christum & Mariam. Et alia complura edidit & conuertit quæ ad notitiam meam non venerunt. Claret usque hodie Ferrariæ, ubi presbiteri succedens, iam per annos tres & triginta vtraque linguam florèntissime docet, & varia conscribit, sub Maximiliano Romæ rege, & Alexandro papa. vi. Anno domini quæ hæc scribimus. M. CCCXCIII. Indict. xij. Habet & ipse filium græcæ ac

Angelus Policianus, vir vnde cumque peritus atque doctiss. grammaticus celebris, philosophus, orator & poeta insignis, græco & latino adfectu

perfectum instructus eloquio, ingenio excellēs, q̄ sua eruditōe & doctrina Italiā multo t̄pe illustrauit. Scripsit & varia & p̄clara volumina, q̄ bus noīs sui memoriā posteris cōmendauit. De q̄bus subiecta ferunt. Centuriā quādam li. 1. In errorēs linguā latinā, li. 1. Epistolā variā ad diuersos li. 1. Et quēdā alia scripsisse dī, quē ad notitiā meā nō venerūt. Hic ausus ē Iliadā Homeri versu latinis legendā exhibere. Clar et adhuc in Italia (vt accepi) varia cōscribēs, sub rege Romanoꝝ Maximiliano & Alexandro summo p̄tifice sexto. Anno dñi. M. CCCXCIII.

Baptista Mantuanus, ordinis fratrum beatę Marię semp virginis de mōte Carmeli, vir in diuinis scrip. eruditissimus, & in seclari um līarū scīa nulli secūdus, sacre theologię doctor, phīs insignis poeta & orator celeberrimus, ingenio excellēs, sermone disertus, vita & cōuersatōe p̄clarus, latinā linguā decus, & gręcā clarus interpretis, metro excellēs & prosa. Scripsit vtroq; stilo mltā egregia volumina, q̄bus nomini suo p̄ vniuersum orbē Ch̄rianū famam celebrem acquisiuit. E q̄bus subiecta ferunt. Ad patrem suum.

De beata vita dialogus	li. 1.	Frater Baptista, Petro
Suburbanum, de Bucol.	li. 1.	Faustus adit segetes
Parthenices vita	li. 3.	Sācta Palæstina reperi
De sancta Catharina	li. 1.	Costidis aggressi pu.
De vita Ludouici Bononiēns	li. 1.	Maxime pontificum.
Vita Alberti carmel. saphico	li. 1.	Mēsis Augusti redeūt.
De calamitate suorū tempoz	li. 1.	Cogimur istius mala.
Panægyricus Roberti	li. 1.	Semideū veteres infig.
Somnium de eodem	li. 1.	Maxime iustitię cul.
Ad Falconem epigrammatum	li. 1.	Debeo sed curę phib.
Consolatio sup morte	li. 1.	Delicię sacri fontis ce.
De contemptu mortis	li. 1.	Quid meres fatumq; ti.
Contra poetas turpiloquos.	li. 1.	Sunt q̄bus eloquij dat.
De expugnatione Granatę	li. 4.	De patientia, profaice,
De ortu religionum,	li. 1.	Apologia profratre Petro,
Introductorium subtil' Scoti,	li. 1.	Orationes elegantissimę
Epłę multę ad diuersos,		Diuerfi gñis carmina.
Et alia complura.		

Viuit adhuc in Italia celeberrima opinione vbiq; nominatus, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege, Anno domini quonos ista compleuimus, M. CCCXCIII.

Iohan-

Iohannes Bertram Nuenburgensis, natione theutonicus, Georgij molitoris Nuenburgensis quondã auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, primũ Erfordiæ, & tunc in gymnasio Moguntino theologiam publice docens, ac multos erudies. Scripsit in ea facultate quædam p̄clara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus grande.

In prologum Bibliæ, li. 1. Cogitãti mihi in prist.
Collationes multę ad clerum li. 1.

De valore missarum, li. 1. Reuerēdissi. in Ch̄o.
Quæstiones variæ, Et quædam alia. Claret ætate virili in gymnasio Mogūtino, theologiã ordinarię docēs, ac varia cõponēs, sub Maximiliano Romanorũ rege clarissimo, & summo p̄tifice Alexãdro sexto. Anno domini quo hæc scribimus. M. CCCXCIII.

Rupertus Gaguinus, natõẽ Gallus, ordinis sanctæ Trinitatis generalis minister, doctor decretorũ isignis, & tam in diuinis scripturis q̄ in secularibus l̄ris eruditissimus, poeta clarus, & orator facundissimus, qui Italos sæpe stupidos sua eloquentia reddidit, ingenio excellens vita & conuersatione deuotus. Scripsit vtroque genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum longe lateq̄ notificauit. E quibus extant subiecta. Opus insigni carmine ad Arnoldum Bostium Carmelitam Gandauĩ morantem, contra Vincentium de Castronouo, ordinis prædicatorum.

De conceptione sanctæ Mariæ, li. 1. Est mihi mēs equiste.
De eadem re, profaice. li. 1. Nemo Christianę reli.
De misera hominis conditione, li. 1. Inter multa quibus se.
De arte metrificandi li. 3. Quę de cõficiēdis ver.
Oratões multæ elegãtissimæ, li. 1. Epistolarum quoq̄, li. 1.

Epigrammata innumera. Et alia complura. Viuit adhuc Parisiis apud sanctum Maturinũ residens. Et varia scribit indies publicãda, sub Maximiliano Romanorũ rege, & Alexãdro summo pontifice sexto. Anno dñi quo nos hæc scripsimus. M. CCCXCIII.

Harynghus Sifridi Sinnama de Hagis Phrysię oriũdus, q̄ vulgo Hermãnus appellat, natiõẽ theutonicus, vtriusq̄ iuris p̄fessor & celeberrimus interpret, & tã in diuĩs scripturis q̄ in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtil, sermone scholasticus, cõsilio p̄optus & stabil, cuius apud principes & eccl̄iæ p̄latos magni habet autoritas, in gymnasio Coloniēsi docēdo, scribēdo, & cõsultã

do facile obtinet principatū. Scripsit inter alia opus grāde & celeberrimū, titulos legales enucleatissime declarās, oibus in vtroq; iure siue in altero studere incipiētibus valde vtile & necessarium

Sup titulos Codicis,	li. 12.	Et si verbositas sine f.
Sup titu. ff. Veteris	li. 24.	Quāq; aut noua pla.
Sup titu. ff. Infortiati	li. 14.	Sciendum erit hic in.
Sup titu. ff. noui	li. 12.	Quia septē sunt partes
Sup titu. auenticoꝝ,	li. 1.	Quāuis constitutiones
In vsus feudoꝝ,	li. 1.	Quia hic liber feudoꝝ
De pace constantiæ	li. 1.	Quia Impator Frede.
Sup titu. institutionum	li. 4.	Quāq; ab hoc libro.
Sup titu. Decretalium,	li. 5.	Qm̄ vt dicit Impator.

Extant & alia quædam. Viuit ætate virili in ciuitate Colonienfi, sua illam doctrina illustrans, sub Maximiliano Romanorū rege clarissimo, & summo pontifice Alexandro sexto. Anno quo hæc scripsimus M. CCCXCIII. Indictione duodecima.

Raphael Regius, natione Italus, vir vndecūq; doctissimus, phūs clarus, poeta celebris, & orator insignis, viriūq; linguę peritus ingenio excellēs, & disertus eloquio, q in Patauino gymnasio maximas eruditōis suæ laudes docēdo, disputādo, ac cōponēdo acquisit. Ferē m̄ta p̄clara cudisse opuscula, qbus nomen & ingeniu suū cū gl̄ia notificauit, de quibus extant subiecta.

In Quintilianum correctiones,	li. 1.	Solent magnanimi be.
De laudibus eloquentiæ	li. 1.	Si quis vnquam p̄clari.
In Ep̄lam vnā Plinij	li. 1.	In opis huius iſcriptōe
Contra Iohannem Calphurnium	li. 1.	Tametsi granissimo
In eundem dialogus,	li. 1.	Heri puerorū turba sti.
Orationes variæ.	Ep̄læ quoq; multæ.	Et alia complura.

Viuit adhuc Patauij, vt accepi, & varia conscribit, sub Maximiliano rege Romanorum, & summo pontifice Alexandro sexto, Anno domini. M. CCCXCIII.

Laurētius Bonicōtrius, phūs, & astronomus iſignis, atq; in cæteris bonarū artiū disciplinis egregie doctus, ingenio p̄stās, & clarus eloquio, metro valēs & p̄fa. Ferē m̄ta p̄clara cudisse opuscula, qbus nomē suū ad multorū notitiā trāsmisit, sed nihil eorū hucusq; videre potui. Ferē aut eius insigne opus p̄ circulum anni.

Fastorū prænotatum	li. 1.	Et quædā cōmentaria.
--------------------	--------	----------------------

Et certa alia, Viuit adhuc in Italia multa & varia scribens tam metro quam

quàm prosa, sub Maximiliano Romanorū rege, & Alexandro papa sexto. Anno domini. M. CCCXCIII.

Iohānes de Keyfersberg, natōe teutonic⁹, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, ingenio p̄stans, vita & cōuersatōe p̄clarus, declamator sermonū celeberrimus, q̄ in cathedrali ecclīa Argētinenſi à mltis annis p̄dicatoris gerit officiū. Scripsit nōnulla cōmendanda opuscula, sed ad notitiā nr̄a lectionis adhuc minime venerunt. Ferunt aut̄ eius elegantes Sermones ad pplm̄ li. i. Orōnes variæ ad cler̄ li. i. Et quædam alia. Magnis hic sumptibus & labore diuturno collegit opa Iohānis Gerson, quorū mlt̄a ex Gallia tandē ad nos p̄duxit, diuidens ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabulā vtilē admodum cōficiēs, id totū impressurę donauit. Viuit adhuc in ciuitate Germaniæ Argētinenſi, ac varia cōponit, sub Maximiliano Romanorū rege clarissimo, Anno dñi. M. CCCXCIII.

Iohānes Picus, natōe Italus comes Mirādulæ & cōcordiæ dñs, vir oīs bonæ s̄aturæ studiosissimus, & sicut p̄claro sanguine, ita diuino admodū, ingenio nobilissimus, magna familiæ omnigenū artium stipatus caterua, cū q̄bus s̄ris & studijs latinis, pariter hebraicis & græcis palæstrā exercet, dignus & optime meritis, cuius p̄fectionē Musæ sequant̄, doctissimus nr̄a ætate phūs est atq; disputator acerrimus. Scripsit stilo elegantissimo nōnulla quæ ætas nr̄a tum comprobare, tum vel maxime admirari habebit, q̄bus nominis & gl̄iæ suæ memoriam nō indigne sempiternā reddidit, de q̄bus extāt quæ iam p̄diere Heptaplus super principium Genesis.

Item: Nongentæ conclusiones philosophicæ.

Apologia. Item super Psalmos li. i.

Et p̄la alia quæ nondū cōspectui nr̄o sese exhibuere. Viuit adhuc hodie inter ingeniosorū adolescentū suorū gregē apud Italos, neq; altiora scribere, neq; benefacere posteritati cessat, sub Alexādro sexto pōtifice maximo, regeq; Romanorum Maximiliano. Anno domini, quo hæc scribimus. M. CCCXC. III.

Iohānes Capniō, als̄ Reuchlin, natōe teutonic⁹, ex Phorcē oppido Sueuię, legū impialiū doctor eximi⁹, illustrisq; comitis Eberhardi de Virtēberg cōsul cū faciūdiff. tū iuris fideiq; itegerrimus oīs antiquissimę phiæ & s̄aturæ indagator solertissimus. Triū p̄cipalium linguarū hebraicæ, scilicet & caldaicæ, græcæ pariter & latinæ iter p̄sitissimū, Gallicanę etiā atq; politioris liguricę vernaculę iprimis clar⁹.

Et tam

Et tã in diuīs scripturis secretarius, q̄ in secl̄aribus l̄is eruditiss. Quin imò in omni gñe doctrinæ hac tēp̄tate p̄cipuus, puta q̄ Græcorū, Hebræorū secreta mysteria multis iã annis enixissime penetravit. Dignus profecto q̄ solis l̄is, nō etiã perstreptenti populari curiæ incumberet. Nullū em̄ nobis nō modo Italia, sed nec seculū quidē nostrum huic tãto viro parē obijceret. Scripsit nōnulla opa, q̄bus memoriam sui p̄sentibus cōmēdauit & posteris. Ad ep̄m Vangionū camerariū Dalburgi, Dialogū in quo oīa secreta philosophiæ græcæ, hebraicæ, & Christianorū portētifica verba explicat, quem præscripsit Capnion, vel de verbo mirifico, lib. 3 Rerum arcanarū,
De præercitamentis rhetoris, lib. 1. Est à veteribus.
De diuersitate quatuor idiomatum græcæ linguæ, lib. 1.
Orationem funebrem in mortem Rudolphi agricolæ.
Epigrammaton & elegiarum, lib. 1.
Ep̄las quoq; & orationes scholasticas sine numero plures.
Multa p̄terea vtilitati nr̄æ cōmuniē græco in latinū vertit opuscula, Xenophōtis apologiã pro Socrate, Nestoriū hæreticū, Confessionē Cypriani, Proclū de beata virgīe, Luciani aliq̄s mortuorū dialogos, Eiusdē dialogū de concilio deorū, Monomachiã Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello in lingua Germanica metricè. Epiphaniū de vita & morte p̄phetarū. Maximū Tyriū Platoniciū philosophū in oratiōe. Si deus fecit bona, vnde veniāt mala. Viuit vsq; hodie l̄is incūbēs, sub Maximiliano rege, principeq; suo Eberhardo de Vvirtemberg, cuius illustre nomē, insignis ille Capnion ingenio suo illustrius reddit. Anno q̄ hæc scribimus. M. CCCXCIII.

Conradus Leontorius, vulgariter de Leonberg, natiōe teutonius, monachus cœnobij Mulbronnēsis, ord̄is Cisterciē. vir in diuīs scrip. studiosus & eruditus, & i secl̄aribus egregie doctus, phūs, orator & poeta nō abiiciēdus, triū (vt ferūt) p̄cipaliū linguarū peritus, igenio subtilis & disertus eloqo, scripsit metro & prosa nōnulla opuscula, q̄bus nomē suū notificauit. De q̄bus extat volumen Ep̄larū ad diuersos, lib. 1. Orationes variæ.

Carmīna m̄lta. Et q̄dã alia. Viuit vsq; hodie apud Cisterciū & cœpto p̄stat in studio, sub Maximiliano Romanoꝝ rege clariss. Anno dñi. M. CCCXCIII. Indictione. xij.

Conradus Celtis Protucius, natiōe teutonicus, ex Francia Germaniæ oriundus, vir vnde cūq; doctiss. phūs clarus, orator facūdus, astronomus & cosmographus insignis, & poeta laureatus diuina

diuini
exce
opul
de m
in v
Epi
De la
De a
De c
De fi
Pere
Car
Amo
Panc
De v
Gern
Orat
simas
phia,
dimu
sub M
dro s
P
E
P
e
prop
ta ora
Libri
Nec v
teris
hæc s
S
E
iur
d
subtil
lucubr
Scrip
quibu

diuinæ q̄q; scripturæ nō ignarus, vtriusq; linguę peritus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit tã metro q̄ prosa quæ dã p̄clara opuscula, q̄bus memoriã sui posteris cōmendauit. De q̄bus mihi pri de m legit subiecta. Ad Maximilianũ Romanorũ regem clarissimum in vtrãq; M. Tullij Ciceronis rhetoricam

Epitoma. i. Breuiarium	lib. 1.	Qui in concione quip.
De laudibus eloquentiæ	lib. 1.	Morine æternis cele.
De arte verificandi	lib. 1.	Accepi illustriss. prin.
De condendis epistolis,	lib. 1.	Ep̄la seu ap̄lus est nec.
De situ Nurenbergæ,	lib. 1.	Cũ nuper relaxandi ani.
Peregrinationem Sarmaticam	lib. 1.	Cui dedit nomen volu.
Carminum	lib. 4	Vrse doctoz̄ specimen.
Amorũ q̄ sc̄d m. iiii. latera ger. inscri.	lib. 4	Scribere q̄ nostrę fatalia
Panegyriin duci Bauariæ	lib. 1.	Italicas tentare lyras.
De vita sancti Sebaldi,	car. 1.	Regiæ stirpis soboles.
Germaniæ situm	lib. 1.	Germaniam scripturus.
Orationes varias, lib. 1.		Ep̄las mltas ad diuersos elegãtis

simas metro & prosa ædidit, ac diuersa epigrãmata, & in cosmographia, cuius sciẽtissim⁹ est, varia scripsit, q̄ post hac i lucẽ vëtura cõfidimus. Viuit adhuc annos etatis hñs q̄nq; & triginta, ac varia scribit sub Maximiliano Rom̄. rege illustrissimo, & summo p̄tifice Alexãdro sexto. Anno dñi quo nos hæc scribimus. M. CCCCXCIII.

Petrus Bonomus Tergestin⁹ impalis aulę p̄thonotari⁹, vir latine linguę eruditiss. & i cudẽdis oĩfaris carminib⁹ tũ facillim⁹, tum exercitatis, puta ex cuius pr̄optuario Musæ canoræ eructuãt, ac propterea multi noĩs & fama celeberrimus, scripsit plurima & soluta oratione, & varij generis carmine. E quibus p̄cipue extant

Libri Epigrãmaton.

Ep̄larũ indefessa congeries.

Nec vnq̄ scribere cessat. Viuit adhuc sub rege suo Maximiliano literis m̄cipatus, atq; ingeniũ suũ bonis excolens artibus. Anno quo hæc scribimus. M. CCCCXCIII. Indiçt. xij.

Sebastianus Ticio, als Brant, Argẽriũ. natiõẽ teutonicus, vtriusq; iuris professor insignis, & tã in diuis scrip. q̄ alijs secl̄aris l̄aturæ disciplinis egregie doctus poeticã nō mediocriter callēs, i ingenio subtilis, eloq̄o disertus, cõsilio ac actiõẽ p̄cipuus, q̄ sua eruditiõẽ atq; lucubratiõẽ Basileã inclitã Germaniæ vrbẽ miæ in modũ exornat. Scripsit tã metro q̄ prosa quæ dã haud cõtemnẽdã lectiõis opuscula quibus nomẽ suũ diuulgatũ reddidit. Ex quibus extant

Super titulis vtriusq; iuris. li. 1
 Rosariū diuæ Mariæ saphicū.
 In laudē virginis ænigmata ve. testa.
 Virginalē cōceptū possibilē probat.
 Admiratio Mariæ adueniēte angelo.
 Salutatio angeli.

De locis mirificis beatæ virginis.
 Compassio virginalis.
 Confolatio Christi ad matrē.

De colaphis Christi.
 De ingratitude edētium manna
 In laudē sancti Sebastiani.

Vita sancti Onophrij.

In laudē sancti Valētini.

In laudē sancti Iuonis.

Vita sancti Bernardi.

In laudem ordinis Carthusiē.

De contemptu seculi.

Laudes beatæ Chriane prope Basilē.

Cōtra aduocatos calūniantes.

De captiuitate regis Maximiliani

Elegia in mortē impatoris Frederici

Ad diuū Maximilianum regem.

Varios epigrāmaton. li. 1. Cōmēdaticia carmia ī varias īpressiones.
 Cōpilauit p̄terea mira arte & ingenio, vulgari tñ & vernacula lingua
 libellū quendā, quē nauē Narragoniē appellauit. In q̄ cām & radicē
 oīm stultitiæ; adeo elegāter exp̄ssit, mores hoīm carpit, & q̄dā salu
 taria remedia singulis tradit, vt nō iure stultoꝝ libꝝ, sed diuinā po
 tius Satyrā opus illud appellasset. Nescio em̄ si qd tēpestatis n̄fē vsi
 bus salubrius, aut iocūdus legi posset. Aiūt eum magnopē anniti, vt
 & latine, carmiē pariter & orōne soluta opus illud q̄ primū prodeat
 Viuit adhuc ap̄c Basilēam, annos habēs etatis 36. eiusq; opa & indu
 stria īpressores plurimū in exornādis libris suis vtunt. Varia em̄ cō
 scribit sub Maximiliano Romanoꝝ rege, quem singulariter diligēs
 plura de eo & ad eū suauissima (etiā secreta vt aiunt) cōdidit carmina

¶ Anno quo hæc scribimus. M. CCCXCIII.

Iacobus Vuimphelingus Sletstetēsis, natione theutonicus, p̄b̄
 ecclīæ Spirensis, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus l̄ris

Cum difficile.
 Stirpis humanæ.
 Quæ paris.
 Huc ades ò.
 Quid tibi vis.
 Missus ab excelso.
 Si tua virgo.
 Nate patris.
 Quid gemis ò.

Respice quæ tulerim.
 Sorte sub hac.

Quid tuas coner.

Nostris carminibꝝ.

Laudibus ò præsul.

Carminis exorsum

O vtinam mihi.

Spūs sancti.

Tu quicūq; voles.

Postea q̄ meritis.

Aduocatoꝝ mores

Accipite ò reges.

Mirum nuper erat.

Quid iuuat inclyte rex

D
 egre
 p̄stā
 fio p
 suꝝ g
 qo d
 opul
 Ad B
 pētar
 In lau
 Præ
 Laco
 De sp
 Ad r
 De a
 Ep̄la
 est nū
 beata
 nuati
 lustr
 habēs
 cōscr
 scrip

B
 vita &
 didit
 bus n
 in for
 Sum
 sum
 Max

E
 inger
 tur v
 notifi

egre

egregie doctus, theologus celeberrimus, phŭs, orator & poeta oim
 pŕtātissim^o, primū apđ Erfordiā, ac deide in Heydelbergēsi gymna-
 sio philosophiā, sacrāq; scripturā publice edisserēs, magnā eruditōis
 suę gloriā acq̄sivit. Vir inq̄ vndecūq; doctissim^o, ingenio subtil^r, elo-
 go disert^o, q; & metro excellit & p̄sa, scripsit vtroq; gñe qđā p̄clara
 opusclā, qb^o nomē suū lōge lateq; diuulgauit. E qb^o extāt subiecto.
 Ad Bertholdū archiep̄m Mogūtīnū op^o celeberrimū hexametro &
 p̄tame, verſu elegātissime cōposuit, qđ p̄notauit de triplici cādore.

In laudē diuę Marię. li. 1. Maxima nostrę spes.

Præcepta rhetorices. li. 1. Nescio situū Theoderi.

Laudes Spirensis ecclīę. li. 1.

De spū sancto oratio. li. 1. Quęadmodum expect.

Ad regē Francię oratio. li. 1. Lustra iam octo fruēde.

De arte poetica li. 1. Carmina varij gñis multa.

Ep̄las tā ad me q̄ ad alios multas, elegātesq; cōposuit, quę incertus
 est nūerus. Ad instātiā Ludouici Spirensis ep̄i officiū de cōpassione
 beatę Marię semp virginis cōposuit, qđ per eandem diocesim an-
 nuatim solēniter pagitur. Ad hūc Iacobū lib; de luminaribus siue il-
 lustribus viris Germanię iā pridē dedimus. Viuit ætate virili annos
 habēs ferme tres & quadraginta, in inclyta ciuitate Spirensi, & varia
 cōscribit, sub Maximiliano Romanor; rege. Anno dñi quo nos hęc
 scripsimus. M. CCCCXCIII.

Baptista de Salis, ordīs frat; minor; puincię Ianuēsis, vir in di-
 uinis scrip. studiosus & erudit^o, & tā in vtroq; iure q̄ in seculari
 philosophia egregie doct^o, ingenio subtil^r sermōe scholasticus
 vita & cōuersatōe deuot^o, & reglaris disciplinę obseruātia p̄clarus; æ-
 didit qđā ad instructionē simpliciū sacerdotū necessaria opusclā, q-
 bus nomē suū lōge lateq; diuulgauit. De qb; extat summa de casib^o
 in foro cōsciētīę valde utilis, q̄ iuxta nomē authoris vocat

Summa Baptistiniana. li. 1. Et quędā alia. Cōpleuit eādē
 summam sub Frederico imperatore tertio. Et viuit adhuc eius filio
 Maximiliano regnū tenēte. Anno dñi. M. CCCCXCIII.

Engelhardus Funck de Suobach Francus orientalis, natiōe theu-
 tonicus, vir doctus & vndecūq; peritus, philosophus, orator &
 poeta insignis, diuinę scripturę & iuris pōtificij nō ignarus
 ingenio præstans, & disertus eloquio, metro excellens & prosa. Fer-
 tur vtroq; genere stili quędam cudisse opuscula, quibus nomē suum
 notificauit, Carmine elegiaco.

ABBAS SPANHEMENSIS

De laude patriæ suæ, li. 1. De anulo sibi donato, li. 1.
 Ep̄las plures ad diuorsos. Epigrammata varia. Et alia complura.
 Claret Romæ, author siue aduocatus causarū, & varia componit, sub
 Maximiliano Roman. rege. Anno dñi. M. CCCXCIII.

Iohānes Langer de Bolkenhan, p̄sbyter Vratislaviensis, vir in diui-
 nis scripturis studiosus & eruditus, & secl̄aris l̄aturæ nō ignarus,
 ingenio p̄stans, & disertus eloquio, metro excellens & profa, vita
 & cōuersatōe p̄sbyterio dignus. Scripsit vtroq; stili ḡne multa p̄clara
 opuscula, qbus nomen suū notificauit. De qbus extat opus insigne
 ad Georgiū de Lapide dñm Steynauia, quod p̄notauit.

De censibus & re, emp. li. 1. Ingenti hodie p̄mor.
 Ep̄larum ad diuersos li. 1. Carmina multa. Et alia cōplura.
 Viuit adhuc in Vratislavia & varia cōscribit, sub Maximil. Roman.
 rege, & Alexādro summo p̄tific. 6. Anno dñi. M. CCCXCIII.

Vernerus Roleuinc de Laer, natōe theutonicus, p̄ria Vest-
 phalus, ordinis Carthusiensis, domus sanctæ Barbaræ in Colo-
 nia Agrippina, vir in diuinis scrip. studiosissimus, & valde eru-
 ditus, ingenio excellēs, vita & cōuersatōe deuotus, ædedit m̄ta p̄clara
 opuscula, qbus se vtilē p̄sentibus, & memorabilē reddidit futuris. E q-
 bus extāt subiecta, opus grande sup oēs ep̄las Pauli, qd p̄notauit.

Doctrinam Pauli li. 14. Doctrina Pauli Ap̄li.
 De vita quoq; Pauli, li. 7. Sicut fui cū Moyse sic.
 De valore missarum li. 1. De regimine principum, li. 1.
 De studio Theologiæ li. 1.
 Fasciculus temporū li. 1. Generatio & genera.
 Paradisus conscientia li. 1. Tulit dñs deus hoīem.

Sermones m̄tri. li. 1. Et alia cōplura. Vidi olim in eius cellula tractat⁹
 paruos quidem, sed plures & vtilēs, quorū titulos iam à memoria tulit
 obliuio. Viuit adhuc in Carthusia Coloniensī, p̄uictæ ætatis, & varia
 cōscribit sub Maximiliano Romanorū rege. Anno dñi quo ista scri-
 psimus. M. CCCXCIII. Indictione. XII.

Arnoldus Bostius, natōe theutonicus, ordinis fratrum beatæ Ma-
 riæ semp virginis de mōre Carmeli cōuentus Gandensis, vir
 in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secl̄aribus l̄ris
 egregie doctus, theologus, p̄h̄s, orator, & poeta p̄clarus, ingenio
 acutus, eloquio disertus, vita & cōuersatōe deuotus, cuius ad me p̄les
 extāt ep̄læ. Scripsit metro & p̄sa m̄ta p̄clara opuscula, de qbus extāt
 subiecta, volumē insigne carmiē & profa cōscriptū, in quo luculēter
 oñdit.

ostendit ordinis sui Marianæ p̄tectionis intuitu p̄rogatiuā originē & p̄gressum, quod idcirco p̄notari complacuit.

De patronatu Mariæ li. 1. Petisti vir clarissime
De illustribus viris Carthusiensium, li. 1. Venerabili & iter mis.
De illustribus viris ordinis sui li. 1. Ff Arnoldus Bostius
Contra Vincētium in nouo castro, li. 1. Vsquequo semp desip.

Ep̄larum ad diuersos li. 1. De quatuor nouissimis li. 1.
Carmina diuersa. Et alia cōplura. Viuit adhuc Gādauī ætate virili &
varia cōponit, multosq; suo exēplo & scriptis ad sc̄tā studia p̄uocat.
Anno dñi quo hęc scripsimus, M. CCCXCIII.

Henicus Euticus Francus orinetalis vtriusq; medicinæ p̄fessor
egregius, m̄ta q̄didit quę posteritati parat. Itē diuerso & venu
sto caractere carminū opusculū pulcherrimū, q̄d intitulauit,
Scommata seu vrbanos, & lepidos iuuenum iocos.

In medicina opuscula plura.

Satyram in sophistas & dialecticos & humanitatis studij inimicos.
In laudes beatę virginis. Et alia plura. Viuit adhuc qñ hęc scripsimus
sub Maximiliano rege, Anno domini, M. CCCXCIII.

Eytel Volfus de Lapide, vir nobil̄, natōe teutonicus & Sueuus,
magni ingenij vir, & eloq̄ntiæ Romanæ vehemēs æmulator, &
ob id magnū honorē apud Marchionē Brādēburgē, cōsecutus.
Scripsit ad Georgiū de Lapide auunculū suū, virū l̄fæ amātissimū.
De laudibus heroum & virorum illustrium li. 1. Ep̄lare cultissimū.
Et alia qb̄ magnā Germaniæ laudē apud Ro. linguę cultores pariet.
Viuit adhuc hodie sub rege Maximil̄. Anno q̄ hęc scripsimus, 1494.

Rodolphus Langius, natōe teutonicus, monasteriēsis eccl̄iæ in
Vestphalia canonicus, vir in diuis scrip̄. studiosus, & in secl̄a
ribus l̄ris eruditissimus, ph̄s, orator, & poeta celeberrimus, i
genio subtil̄, & disertus eloquio. Scripsit tā metro q̄ prosa m̄ta p̄clara
opuscl̄a, q̄bus nomē suū cū ingēti gl̄ia lōge lateq; diuulgauit, de q̄bus
extāt subiecta. Ad Hermannū Langiū eiusdē eccl̄iæ decanum.

De vrbe Hierosolyma, li. 2. Splēdidissimæ quōdā,
Ad decanū Colonien̄, carminū, li. 1. Clara quē virtus supe,
De obsidione Nusien̄, vrbis, li. 1. De tribus Magis carmen, li. 1.
Ep̄læ plures ad diuersos. Carmina quoq; varia. Et alia complura.
Viuit adhuc admodum senex in ciuitate Monasteriensi, multa com
ponens sub Maximiliano rege Romanorum, Anno domini quo ista
scripsimus, M. CCCXCIII.

ABBAS SPANHEMENSIS.

Sebastianus Murrho Colmariēsis, natiōe theutonicus pbr̄ & canonicus in Colmaria, vir i diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in secularibus lris doctissimus, ph̄s, orator, poeta & cosmographus insignis, triū linguarū, hebraicę, gręcę ac latinę peritissimus, legū & canonū notitia celebris, in architectura, musica & toto quadruiuo nulli secūsus, scripsit inter alia, Ad Iacobū V uimphelingum Sletstetēsem (cuius supra meminimus) breue, sed ppulchre.

Epitoma de laudib⁹ germanorū, li. 1. In Baptistę Māt. opa, li. 1. Ep̄las plures ad diuerfos. Et quędā alia.

Viuit hodie in Colmaria vbi canonicus est & varia cōscribit, q̄ indices publicāda speramus, sub Maximiliano Romanorum rege. Anno dñi quo nos ista scripsimus. M. CCCXCIII.

Carolus Phernādus, natione theutonicus, Brugis oppido Flandrię ortus, à parua ætate captus oculis, & ob id elementorū q̄q̄ penitus ignarus, tm̄ sui miraculū p̄bet, vt velut alter Homerus poeta, musicus, ph̄s & orator celeberrim⁹ euaserit, diuinarū q̄q̄ scripturarū sagacissim⁹ interps, carm̄ie excellēs & prosa, ingenio subtilis, eloq̄o disertus, vita & cōuersatiōe integerrimus, q̄ à rege Galloze publico & p̄petuo donatus stipēdio in celeberrimo gymnasio Parisiē. multo tpe literas humanitatis egregie docuit, & authores complures pulcherrimę exposuit. Demū cōrēptis oibus, mūdū cū suis st̄ p̄dijs deseruit, & añ biennium ferme ordinē diui patris nostri Bñdi cti intrauit, in monasterio probe reformato qđ Casale Benedictum appellat, sitū in quadam sylua densissima decē à Bituricēsi ciuitatē ferre milibus distāte, in q̄ vsq; hodie p̄seuerat, magno seruēs zelo aiaz a deo vt dispēsatione apl̄ica Leuita ordinatus, verbū dei cū maximo oim̄ fructu & admiratiōe publice p̄dicet, scripsit tam metro q̄ prosa multa p̄clara volumīa, q̄bus nomē suū posteritati cōmēdauit. In decertationē metricā Ruperti Gaguini de purissima cōceptione sacre dei genitricis & virginis Marię, aduersus Vincētū de Castronouo ordinis p̄dicatoz opus elegātissimum.

Commētariorū, li. 1. Nō ambigimus ab ap̄lo.
 Laudes ordinis Carmelitarū, li. 1. Dū tela vertit parthus.
 Odaz in laudē Christi, li. 4. De cōceptiōe cōtra Vincētū, li. 1.
 Carmē iambicū de eadē, li. 1. Quātū creatis antecel.
 Orōnē de cōcep. ad Carthusiē, li. 1. De S. Catharina orōnē, li. 1.
 Ep̄larū multarū, li. 2. Carmīa ferme innumera, li. 1.
 Elegias de cōtemptu mūdi, li. 1. Et alia multa, Viuit hodie

cæcus

cæcus, sed doctissimus in p̄fato cœnobio m̄ta ac varia cōponēs, sub Maximiliano Romanoꝝ rege, & summo p̄tifice Alexādro 6. Anno dñi q̄ ista scripsimus. M. CCCXCIII. Indictione XII.

Iohānes Phernādus frater p̄dicti Caroli, natiōe & ipse theutonius, vir vnde cūq; doctissimus, ph̄s, orator & poeta celeberrim⁹, & diuinaz scripturaz nō ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, quē rex Galloꝝ p̄petuo stipēdio donās sibi in musicū desumpsit, scripsit tā metro q̄ prosa multa vtilia & deuotiōi cōgrua opuscula, q̄bus nomē suū ad multoꝝ notitiā deduxit. E q̄b⁹ extāt subiecta.

De sancto Iohāne Baptista. li. 1. Quo rite plectro q̄.
Oratiōes multæ & variæ. li. 1. Ep̄laz ad diuersos. li. 1.

Carmīa & epigrāmata plura. Et alia m̄ta. Scripsit etiā horas sanctæ Crucis, & cōpassiōis S. Mariæ virginis elegāti carmine, quæ Parisiis nup̄ impressæ circūferuntur. Viuit vsq; hodie apud regem Franciæ maximo in p̄tio, & varia cōponit, sub Maximiliano Romanoꝝ rege. Anno dñi quo nos hæc scripsimus. M. CCCXCIII.

Heronym⁹ Donat⁹ Patrici⁹ Venet⁹, vir clarissim⁹ in diuis scripturis studiosus, & i secl̄arib⁹ l̄is eruditissim⁹, vtriusq; linguæ celeberrim⁹ inters̄p̄s, ingenio excellēs & disertus eloquio, q̄ licet vxoris & filioꝝ cura iā distrahat, mirabili tñ diligentia & incredibili studio feruet l̄az, m̄ta indes scribēs. E gr̄eco m̄ta trāsferēs, q̄ si alius etiā om̄i cura solutus cōderet, posset eē miraculi. E q̄bus extant.

Oratio ad regē Lausitaniz. li. 1. Ofones quoq; variæ. lib. 1.
Ep̄laz ad diuersos. li. 1. Et alia cōplura. In latinū vertit Iohānē Damascenū de imaculatis mysterijs. Dionysii q̄q; de diuinis noib⁹, & quasdā ipsius ep̄las. Volumē etiā de ania Alexātri Aphrodisei philosophi. Et alia multa. Viuit vsq; hodie Venetijs annos natus septē & triginta, varia scribēs & vertēs sub Maximiliano Romanoꝝ clarissimo rege. Anno dñi. M. CCCXCIII.

Ivdocus Badius Gandēsis, natiōe theutonic⁹, vir in secl̄aribus l̄is eruditissimus, & diuinaz scripturaz nō ignarus, ph̄s, rhetor & poeta clarissim⁹, ingenio excellēs, & disert⁹ eloquio, q̄ olim Ferrarię Baptistā Guarinū l̄as gr̄ecas docētē audiuit, & i ea q̄q; scia doct⁹ euasit. Lugdunū mō eruditiōe sua exornat, poetas legit publicę & priuatim, p̄les magnatū filios i struēs, scripsit carmiē & p̄sa m̄ta p̄clara opuscula, de q̄bus extāt subiecta. Opus metricū isigne cōtra vitia q̄d Syluam moralem li. 1. (p̄notauit.

Contra Vincētium quoq; li. 1. Vincenti infœlix quæ. Psalte-

ABBAS SPANHEMENSIS.

Psalterium Mariæ saphicis lib.1. Quam chorus vatum ve.
 De grammatica quoq; lib.1. Epigrammata plura, lib.1.
 Epistolæ variæ. Et alia cōplura. Viuit vsq; hodie annos natus duos &
 triginta, multa & varia componens sub Maximiliano inclyto rege.
 Anno dñi. M. CCCXCIII. Indiēt. xij.

H Elias Regnier, iurecōsultus celeberrim⁹, & tā i diuis scrip. q̄ in
 in seclari philosophia egregie doct⁹, ingenio subtil, elogo clar⁹
 cōsilio caut⁹, q̄ i gymnasio Pictauēsi iura mlto tpe publice do
 cuit. scripsit qdā p̄clara opuscula, qbus memoriā sui posteris cōmen
 dauit. E quibus ego vidi tm̄ subiecta, opus celebre, quod continet
 Casus sexti Decretalium lib.1. Bonifacius, viij. condi.
 Casus Clementinæ lib.1. Iohannes ep̄s. Diuide.
 De alijs nihil vidi. Viuit adhuc in vniuersitate Pictauēsi, sub Maxi
 miliano rege. Anno dñi. M. CCCXCIII.

R Vtgerus Venray, natiōe teutonicus, ord̄is canonic⁹ regula
 riū S. August. cenobij diui apl̄i Petri, qd̄ nō lōge à Vvorma
 cia sitū, Heyne dī, vir i diuis scrip. studiosus, & seclaris l̄aturæ
 nō ignar⁹, metro exercitat⁹ & p̄sa. Scripsit vtroq; gñe qdā nō sper
 nēda opuscula, de qbus extāt subiecta. Tetralogus, quē p̄notauit
 De institutione puerili lib.2 Cū pueriles aīauerte.
 De inquisitione beatæ vitæ lib.2 Sub anno quo ceresie.
 Hymn⁹ de sancta Maria lib.2 Ecce dei matris Mariæ.
 De vario vsu l̄ræ lib.2 Tametsi optime Petre.
 De re mirabili lib.2 Ad cognoscendā versu.
 De rebus nouis lib.2 Complura aīo voluntati.
 De metroꝝ gñibus lib.1. Familiarissime in ch̄so.
 De accentibus latin⁹, lib.2 Hic tetralogus qui de.
 Panægyricus ad me, lib.1. Reuerendo in ch̄so p̄fi.
 Epigrammata varia. Et quædā alia. Audio eū ad me opus cudere de
 calamitatib. hoꝝ rpm, qd̄ necdū vidi. Ep̄las tā ad me q̄ ad alios carmi
 ne ac orōne soluta p̄rimas p̄scripsit nō inelegātes. Viuit vsq; hodie
 & varia cōponit sub Maximiliano rege Roman⁹, & Alexādro pa
 pa sexto. Anno dñi, q̄ nos ista scripsimus. M. CCCXCIII.

I Vdocus Beyffelius regiæ vrbis Aquēsis patricius, natiōe teutoni
 cus, vir in scrip. sctis studiosus, & in secularibus l̄ris eruditiss. phi
 losophus clarus, orator facūdus, & poeta isignis, q̄ licet vxoris &
 rei familiaris cura sit necessario distractus, incredibili tm̄ amore fer
 uet scripturæ, mlta indies scribēs & cōponēs, qbus nomē suū cū in
 genti

genti gloria vbiq; diuulgat. E quibus extant subiecta, Dialogus pulcherrimus ad Hermolaum Barbaræ, Platonicoꝝ more

De optimo genere musicoꝝ, lib.1. Perduxi vos ò Hermo.

De Christiano ambitu, lib.1. Et si tibi oia suppetunt,

Epitoma stimuli amoris lib.1. Cū p hæc Christina.

De rosacea Mariæ corona lib.1. Rosaceā Augustissime,

Rosarium metricum, lib.1. Quisquis amat roseam.

De rosarij mysterijs lib.1. Egredimini filiæ Syon.

Rosarium de sacramento altaris, lib.1. Pane sub hoc modico.

Gesta Flandrensiū, lib.1. Orationes elegantissime.

Epistolæ quoq; plures. Carmina & epigrāmata multa.

Et quedā alia. Viuit vsq; hodie Aquisgrani vtriusq; iuris clarissim⁹ interpres, & varia cōscribit sub Maximiliano Romanoꝝ rege. Anno dñi quo nos ista scripsimus. M. CCCCXCIII.

Hieronimus Balbus, vir celeberrimę opiniōis, & i oibus disciplinis bonæ artiū egregie doctus, phūs clarus, & rhetor facūdus metro excellēs & prosa, ingenio p̄stās, & disertus eloqo, q̄ docēdo, legēdo publice & scribēdo, magnā gloriā apud Gallos & Parisiēses cōmeruit. Scripsit qdā ingenij sui p̄clara opuscula, qbus nomē suū posteritati cōmēdauit. E qbus ego adhuc vidi tm̄, volumen magnis eloquētix salibus cōditū, in q̄ calūnijs r̄ndet cuiusdā Guilhelmi Tardiui rhetoris, p̄ modum dialogi, sub suo Caroli Phernādi, Petri Cohardi, & ipsius infensoris noibus, cui titulum imposuit

Rhetoris gloriosi lib.1. Inter ea officia quibus.

De alijs nihil vidi. Viuit adhuc i Gallia scribēs & varia cōponēs, sub Maximil. Rom̄. rege illustriss. Anno dñi. M. CCCCXCIII.

Egidius Nettelet, decanus ecclesie Cameracēsis, vir in diuis scripturis studiosus & eruditus, & seclaris l̄aturæ nō ignarus, ingenio p̄stās, vita & cōuersatiōe p̄clarus, & singulari deuotiōe conspicuus, ædidi qdā p̄clara volumia, qbus nomē suū notificauit. E qbus extat opus celeberrimū omni statui necessariū, qd mirabili industria, pulcherrimaq; cōsequētia in vnū cōportauit ex epistolis Sancti Hieronymi presbyteri, lib.4. Cætera melatent.

Viuit vsq; hodie i ciuitate Cameracēn. vita & doctria celeberrimus & varia cōponit, sub Maximil. Rom̄. rege clariss. & summo pōtifice (ce Alexādro sexto. Anno dñi. M. CCCCXCIII.

Philippus Callimachus, natiōe Italus, patria Florētinus, regis Poloniæ secretarius, vnde cūq; doctiss. phūs clarus, orator facūdus

ABBAS SPANHEMENSIS.

& poeta insignis, ac diuinæ scripturæ nō ignarus, ingenio p̄stans & disertus eloquio. Fertur multa p̄clara cudisse opuscula, q̄bus memoriam sui posteris reliq̄t. De quorū numero subiecta ferunt. Opus insigne de gestis Attilæ regis impij, quod p̄notauit.

Attilam.

li. 1. Historia Polonica cōtra Turcā. li. 1

De moribus Tartarorū.

li. 1. Amorū diuerso metro. lib. 1

Et alia cōplura. Viuit vsq; hodie apud regē Poloniæ, maximo in p̄tito, & varia cōscribit, sub Maximiliano Romanorū rege, Anno dñi quo hæc scripsimus. M. CCCXC. Indictiōe duodecima.

Paulus Niuais, natiōe theutonicus, vir in l̄is hūanitat̄is egregie doctus, & diuinæ scripturæ nō ignarus, p̄hūs & rhetor celeberrim⁹, ingenio p̄stans & disertus eloq̄o, docēdo & scribēdo varia in gymnasio Lyptzēsi magnā nomini suo famā acq̄suiuit, scripsit em̄ q̄dam p̄clara opuscula, quorū lectio nō venit cōtemnēda. De quibus subiecta ferunt. Opusculū pro nouitijs religiosis.

De institutiōe latinizandi.

li. 1

Cū ego sapius cogita.

Visio cuiusdā heremitæ.

li. 1

Nemus ingēs liquide.

Colores artis Rhetorices.

li. 1

Voluisti quōdam eleg.

Dialogus idiotæ.

li. 1

Cum repeterē sæpe nu.

Eplæ breues formales.

li. 1

Magnam solet vim.

Eplæ ad idē mediocres.

li. 1

Pollicitus sum vir ho.

Eplæ quoq; longiores.

li. 1

Magnā cōcipio & in.

Et quædam alia. Viuit vsq; hodie in Germania varia componēs, sub Maximiliano rege Romanorū illustrissimo, Anno domini quo nos ista scripsimus. M. CCCXCIII.

Bouslaus de Hassenstein, natiōe Germanus, vir nobilis & vndercūq; doctissimus, orator & poeta insignis, q̄ p̄ter consuetudinē cæterorū nobiliū huius tempestatis & arma tractat, & mirabili studio l̄as colit, fouet & celebrat, vt velut alter Plinius secūdus etiā militādo libros & carmina cōficiat, scripsit tā metro q̄ prosa quædā præclara opuscula, q̄bus nomē suū notificauit. E quibus extāt subiecta. Opus præclarū de Germanorū & Italorū.

Inuētis proprijs.

li. 1.

Carminum quoq;.

li. 1

Eplæ varię. Et alia cōplura. Viuit vsq; hodie i castro suo Hassenstein & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorū rege p̄stantissimo.

Anno dñi. M. CCCXCIII. Indictiōe XII.

Henicus Northeymēsis, natiōe theutonicus, vir i secularibus l̄teris studiosus & eruditus, & diuinæ scripturæ nō ignarus, ingenio

ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellēs & profa, scripsit quædā nō spernēdæ lectionis opuscula, quibus nomen suum posteritati cū gl'ia commēdauit. E quibus ego vidi dūtaxat, opus illud præclarū: qđ metro & profa cōscripsit ad Fredericū Marchionē Mysne, ac ducē Saxoniz Dimetromachiam p̄notatum.

De virtutū & vitioꝝ cōsictu. li. 1. Tu mea laurigeros.
De cæteris q̄ cōposuit, nihil ad notitiā meā puenit. Viuit vsq; hodie varia cōscribēs, sub Maximiliano Romanorum rege illustrissimo & summo pōtifice Alexādro sexto. Anno dñi. M. CCCXCIII.

A Quinus ordinis fratꝝ p̄dicatoꝝ ex Suedia habēs vitæ originē vir in diuinis scripturis studiosus & secularis literaturæ nō ignarus, philosophus celebris & mathematicus præclarus, ingenio excellēs, & comptus eloquio, imitatus Boetiiū, scripsit cōmēdatissimū opus de numeroꝝ & sonoz Proportionibus. li. 1. Ep̄las quasdam.

Et quædam alia. Viuit vsq; hodie apud ducē Bauariæ Ottonē in p̄t̄io, & varia cōscribit, sub Maximiliano rege inuictissimo. Anno domini. M. CCCXCIII. Indictiōe XII.

A Lbertus de Prusa, natiōe Polonus, gymnasii Cracouieñ. collegiatus, vir ī diuis scrip. studiosus & erudit⁹, in secl'aribus q̄q; lris egregie doct⁹, theolog⁹, phīs & astronom⁹ insignis. Carmine Cōradi Celtis astroꝝ peritia laudat⁹, ingenio p̄stās & clarus eloquio, scripsit nō cōtēnēdę lectiōis plura opuscula, qbus nomē suum notificauit. Sed pauca eoz ad notitiā meam puenērūt.

In Georgij Burbachij Theoricis commētarioꝝ. li. 1.
Ad epimeridas Konigsperg. li. 1. Et quædam alia.
Viuit adhuc in gymnasio Cracouieñi, varia cōponens sub Maximiliano Romanoꝝ rege. Anno domini quo ista scribim⁹. M. CCCXCIII. Indictiōe duodecima.

T Heoderic⁹ de Ofenbruck, natōe theutonicus, ordīs fratꝝ minorū puincię Colonieñ. vir ī diuis scrip. exercitatus, declamator sermonū populariū famosissim⁹, cuius vitā oēs q̄ eū nouerūt sanctissimā hoc tpe p̄dicāt, ī sermōibus faciēdis ad pplm̄ tāta gr̄a diuinitus illustrat, tāta faciūdia loq̄tur, tāta deniq; cōpunctiōe & dulcedine afficit auditores suos, vt similit̄ apud Germanos habuerit neminem. Vnde & p̄ totā prouinciā gñalis p̄dicator cōstitutus est. Legit mihi nuper dū Coloniz mecū esset, opusculū insigne & deuotioni cōgrū, quod cōposuerat ad instātiā Hermāni archiepi Colonienfis.

De passione domini, li. 1. Reuerēdissim. in Chro
 Manuale simplicium li. 1. Quia sicut Augusti.
 De exercitio interiori li. 1. Qui perseverauerit.
 Et quædam alia. Viuit adhuc in puincia Coloniaen. ccepto fortiter
 instans officio, sub Maximiliano rege, & Alexandro papa sexto, An
 no domini. M. CCCCXCIII.

B Artholomæus Coloniaensis natione theutonicus, vir in secl'aribus
 lris egregie doctus, ingenio subtil, & disertus eloquio, phus, &
 poeta pclarus, cuius carmina etiã doctissimi poetę & mirant, &
 laudibus attollūt. Scripsit utroq; stilo nõnulla celebrãda opuscla, q-
 bus nomen suũ notificauit. E qbus ego hucusq; vidi tm opusculũ de
 laudibus philosophię metro compositum quod p̄notauit.

Syluam carminum, li. 1. Cur Plutoni ausę p̄ę. De secta Dio-
 genis, li. 1. Quisquis auct cynice. Ep̄lam mitylogicam.
 De alijs nihil vidi. Viuit vsq; hodie Dauentriæ varia componēs, sub
 Maximiliano rege, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno do
 mini, quo hæc scripsimus. M. CCCCXCIII.

I Ohãnes Thurortz Pannonius, vir in secl'aribus lris studiosus & ex-
 ercitatus, ac diuinaz scripturaz nõ ignarus, ingenio p̄stans, & cla
 rus eloquio. Fecit nõnulla cudisse opuscla, qbus nomē suũ notifica
 uit. E quibus extat volumen non abiiciendum, quod multa industria
 comportauit continens.

Chronicam Hungariæ, li. 3. Iugi ocio his annis no.
 Et quædam alia. Viuere adhuc dicif, & varia componere, sub Maxi
 miliano rege. Anno domini. M. CCCC, XCIII.

H Ieronymus de Padua, natione Italus, vir in diuinis scripturis stu
 diosus, & in secl'aribus lris egregie doctus, phus, & poeta p̄cla
 rus, ingenio excellēs, & disertus eloquio. Scripsit quædã non
 contemnendæ lectiõis opuscla, qbus memoriã sui posteris cõmenda
 uit. E qbus extat libellus pulcherrimus, Iesuida p̄notatus, ad Petrum
 donatum Paduanę vrbis episcopum metricę.

De passione domini li. 1. Maxime cœlicolũ fu.
 Extant eius & alia. Viuere adhuc dicif, & varia componere, sub Ma
 ximiliano rege. Anno domini. M. CCCCXCIII.

F Ranciscus Mataracius Perusinus, vir in secl'aribus lris eruditus,
 & diuinaz scripturaz nõ ignarus, phus, orator, & poeta celeberr
 rimus, & in vtraq; lingua peritissimus, ingenio excellēs, & diser
 tus eloquio. Scripsit quædam p̄clara opuscula, quibus memoriam sui
 poste

posteris reliquit. E quibus extat opusculum celeberrimū ad Petrum, Paulum, Cornelium adolescentem.

De componendis versibus, li. 1. Poeticā artem veteres

Ep̄arum ad diuerfos li. 1. Epigrammata multa.

Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto summo pontifice quarto.

Dominicus Mācinus, vir in diuinis scripturis admodū eruditus & in secl̄aribus l̄ris egregie doctus, metro excellēs & prosa, ingenio subtil̄, & clarus eloquio. Scripsit quædam pbata opuscula quibus nomen suū diuulgauit. E quibus ego legi dūtaxat tractatum illum quem eleganti metro composuit.

De passione domini, li. 1. Non hoīm laudes, nec.

Scripsit & alia. Viuere adhuc dicit̄, & varia conscribere, sub Maximiliano Romanoꝝ rege nobilissimo. Anno domini quo nos ista scripsimus. M. CCCCXCIII.

Lvdouicus Brunus, natōe Italus, de Marchionatu mōtis Ferrati, vir vndecūq; doctissimus, vtriusq; iuris p̄fessor & celeberrimus interpres, poeta laureatus, ph̄s, & orator insignis, ac diuinæ scripturæ nō ignarus, ingenio excellēs, & disertus eloqo. Feri vtroq; ḡne scribēdi mlt̄a p̄clara cudisse opuscula, sed nihil eorū ad manus n̄ras memini puenisse p̄ter illū tractatū quē elegāti carmine descripsit.

In coronatōe Maximiliani regis li. 1. Sancta p̄ æternum pe.

De cæteris nihil vidī. Viuit adhuc, & varia conscribere dicit̄, sub eodem rege Maximiliano. Anno dñi. M. CCCCXCIII.

Iacobus Sprenger, natōe theutonicus, ordinis fratrum p̄dicatoꝝ prouincial̄ Coloniēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl̄aris ph̄æ nō ignarus, ingenio p̄stans, & aptus eloquio, cū pridē esset ab Innocētio papa octauo inquisitor hereticę prauitatis cōstitutus vnā cū Hērico institoris eiusdē ordinis theologo, comportauit, & scripsit eodē collega suo iuuāte volumē contra maleficas mulierculas diaboli instrumēta pro cautela simpliciū quod p̄notauit.

Malleum maleficarum li. 3. Vtrum asserere malefi.

Si qd̄ amplius scripserit nescio. Viuit vsq; hodie in conuentu suo Coloniēsi, sub Maximil̄. rege Romanoꝝ clemētissimo. Anno domini, quo hæc scripsimus. M. CCCCXCIII. Indictione. XII.

Iohannes Tholofus, natione theutonicus, ex Frācia orientali, quæ Franconia dicitur oriundus, canonicus Ratisponensis, & p̄positus Forchemensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,

& in secularibus literis egregie doctus, pōtificij iuris doctor insignis astronomus, cosmographus, & poeta celeberrimus, ingenio subtilis & disertus eloq̄o, scripsit tā metro q̄ prosa quæ dā præ clara opuscula, q̄bus nomē suū posteris commēdauit. Sed nihil eorū ad manus nostras memini puenisse. Ferūtur aut̄ ab his q̄ hominem probe nouerūt eius in diuersis rebus.

Ep̄læ elegātes.

li. i. Et q̄dā in Mathematica.

Et quædam alia. Viuit vsq; hodie in ciuitate Ratisponēsi prouinciæ Noricorū & varia conscribit, maximus doctōrū hominū fautor, sub Maximiliano rege Romanorū, & Alexādro papa sexto. Anno domini. M. CCCXCIII. Indictiōe duodecima.

Adam Vernerus Themarēsis, natiōe theutonicus, vir ī secularibus lris egregie doctus, & diuinarū scripturāz nō ignarus, phūs & poeta nō futilis, ac iuris cæsarei clarissimus interpres, ingenio p̄stās & disertus eloquio, varia scribit, metro ludēs & prosa, quibus nomē suū lōge lateq; notificauit. Extāt eius & ml̄ta & elegātissima carmina sparsim de diuersis rebus & materijs.

Carminū ad me.

li. i

Reuerēdo in Ch̄so patri

Ep̄læ quoq; multæ.

Ad me cudit̄ de sancta Anna.

li. i.

Alia insup cōplura scripsit & scribit indies publicāda. Viuit vsq; hodie ap̄d Heydelbergā pædagogus iuuenū principū, sub Maximiliano rege. Anno dñi quo ista cōscripsimus. M. CCCXCIII.

Iohānes de Dufeldorp., natiōe theutonicus, ordinis frat̄z beatæ Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, prior Argētīnēsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nō ignarus, theologicæ facultatis celeberrimus interpres, ingenio p̄stās & vita p̄clarus, dicit̄ ml̄ta scribere, sed celare. Vidi quosdā ipsius tractatus, quorū titulos nūc ad memoriam reuocare nō potui. Viuit vsq; hodie apud Argētīnā sub Maximiliano Romanorū rege clemētissimo. Anno dñi. M. CCCXCIII. Indictiōe duodecima.

THeodericus Vlsenius homo Phrysus singlaris eruditōis & perit̄iæ in carmine & oratiōe. Inter quæ extāt eius,

Elegiæ cultæ. Et alia epigrāmata.

Et alia plura q̄ ad posteritatē vētura sunt. Viuit adhuc sub Maximiliano rege Romanorū. Anno dñi. M. CCCXCIII.

HArtmānus Scedel Nurēbergeñ. natiōe theutonic⁹, artiū & medicinæ doctor, diuinarū q̄q; scripturāz non ignarus, ingenio p̄stās & clarus eloq̄o, cōportauit & scripsit inter alia ingenij

sui

fui opuscula, ex Iacobo Pergomēsi & alijs historiographis addēs nō nulla maxie de rebus Germanorū opus grāde & insigne, qđ cōtinet. Historias temporum. li. 1 De cæteris nihil vidi.

Viuuit vsq; hodie apud Nurenbergam, sub Maximiliano rege. Anno domini. M. CCCCXCIII.

Iohannes abbas monasterij sancti Martini epi in Spanhem, ordinis diui patris Benedicti, Moguntinæ diocesis, natione theutonius, patria Mosellanus, ex villa Trittenham Treuerensis diocesis oriundus, quamuis nō sim dignus q; nomē meum cū scriptoribus Ecclesiasticis poneretur, propter ingenij paupertatem, tamen amicis vrgentibus compulsus sum in fine huius catalogi, mearum quoq; lucubrationum titulos & exordia ponere, exemplo diuorum patrū, Hieronymi, Gennadij, Honorij presbyteri Augustudunensis, & Sigeberti monachi Gemblacensis, qui se quoq; in fine suorum tractatum de his ipsis rebus æditorum posuerūt. Scripsi ergo præter hoc opus etiam subiecta. Et primo quidem ex mandato præfidentii generalis capituli abbreviaui.

Statuta eiusdē capituli.	li. 1	Qm̄ volenti singula.
De visitatione monachorum.	li. 1	Fratres tuos visitabis.
De modo seruādi capitulū.	li. 1	Qm̄ in celebrādis ca.
In regulā sancti Benedicti.	li. 2	Venite filij audite me.
Exhortationē ad monachos.	li. 2	Militiæ christianæ con.
De tentationibus.	li. 2	Humanum genus per.
De vita sacerdotum.	li. 1	Petis à me Nicolae fra.
De vitio proprietatis.	li. 1	Oñes ad vitā æternam.
De miseria huius vitæ.	li. 1	Cū nihil sit vita præsens.
De ruina ordinis nostri.	li. 1	Cū ordinis nri pristinū.
De illustrib ⁹ viris nri ordinis.	li. 4	Cogitāti mihi ac crebri.
Laudes ordinis Carmel.	li. 2	Precibus & instātia.
De laude scriptorum.	li. 1	Venerabili pri dño g.
De luminaribus Germaniæ.	li. 1	Qm̄ sunt nōnulli.
Ep̄arum ad diuersos.	li. 1	Petitis vt copias e.
De sancta Anna.	li. 1.	Sermones varios. li. 1.

Collationes vero tā in capitulis generalibus q̄ in obseruātib; vel alias habite sine certo numero, ptim habent, partim subtractæ sunt. Hæc ergo sunt (præter ea q̄ adhuc in manibus imperfecta versantur) q̄ me scripsisse ad p̄sens recolo. Anno ætatis meæ quarto & tricesimo, assumpti Abbatia officij decimo, cōuersatiōis vero duodecimo, sub
Maximi-

Maximiliano Rom. rege, & summo pōtifice Alexādro sexto. Anno dñi (q̄ hūc catalogū iā tertio emendauī, augmētāui, & cōpleui) p̄ septenniū ferme in eo laborās. M. CCCXCIII. Indictione. xij.

LAm nūc igit post multos tādē labores opi n̄ o finē imponamus qm̄ & si multi restāt scriptorū illustriū catalogo digni, nobis tñ impossibile fuit oīm vel sola noīa inuenire. Eos vero q̄ certitudinē habere potui diligēter cōsignāui, nec quēq̄ scienter omisi, cuius opuscula, ingeniū & tpa scire potuissē. Neq; ignoro q̄ mlti eruditissimi viri hodie sup̄sint varia cōponētes, q̄ ego nullā feci mētionē, non q̄ eos iudicauerim indignos, n̄ro catalogo, sed propterea q̄ opuscula sua vel celare maluerūt, vel nō vsq; adeo multiplicata sunt, vt in notitiā meā venire potuerint. Feci q̄ tū potui, nō q̄ tū volui, q̄ p̄pe qui oēs quotq̄t sunt vel vnq̄ fuerūt (si licuisset) scriptores mihi conciliauissē. Relinquo posteris eā prouinciā, vt de sua vena addant, vbi ego fatigatus destiti. Ceterū vos oro p̄fes cōscripti, q̄ cœlica regna tenetis, q̄ hūc nostrū catalogū v̄ris noībus, ingenijs & lucubratiōib⁹ exornatis, q̄tenus si vera, si iusta, si digna, si deniq; grata de vobis scripsimus, oīpotētis dei clemētiā pro nobis exoretis, vt culpas abluat, veniā tribuat, sanctū propositū cōfirmet, itellectū illuminet, affectū purificet, participes gaudiorū vestrorū clemēter efficiat. Qd̄ si in aliis quibus minus q̄ res ipsa req̄rebat potuimus, veniā nobis d̄ sacratissimi donate, qm̄ sicubi erratū est, vitiū est ignoratig, nō volūtatis. Vos etiā d̄ clarissimi viri scriptores, q̄ adhuc vitā terrenā & mortalē agitis, vos interpello, vos obtestor & oro, si qd̄ minus vestris meritis, ingenijs vel lucubratiōibus dignū in hoc catalogo pegimus, nō voluntati, sed iperitiā n̄rā ascribatis, veniā quā petimus nō negātes, qm̄ sicubi defecimus, eorū culpa fuit q̄ nobis aliter q̄ seres habet, opuscula v̄ra v̄l ingenia descripserūt. Lectorem deinde huius catalogi moneamus & obsecramus, ne facile cōtra nos moueat, si scriptorū noīa, dignitates, patriā, v̄l opuscula secus exarata inuenerit, q̄ ipse forsitā alibi legit, cū historiā; trāfacti t̄pis dissonantiā, nemo vnq̄ potuerit conciliare. Neq; nos aliqd̄ scripsimus, qd̄ nō mltis locis v̄l testimonijs fuerit cōprobatū. V̄; sicut in principio huius opis professi sumus, libenter cedimus opiniōi cuiuscūq; beniuoli correctoris, quā & veritas solidā, & charitas reddiderit syncerā. Nouissime vero nobis deridēdi sunt & multi, qui more canū ex cōsuetudine pessima latrātes, oīa dānāt, oīa vituperāt, oīa lacerāt, q̄ v̄l ipsi nō fecerint, v̄l suis opinionibus inuenerint esse cōtraria. Mox em̄ vt vel modicū legere cōperit,

stoma

ft
na
ni
do
bo
sic
mu
pic

AI

di r
vnq̄
tus,
Nā
sent
rē er
aut
ex se
q; di
Ora
Obi

F

biun
fus. A
max
tū ill
inge

stomachâtes, illud nō veꝛ esse dicūt, iudices temerarij prius q̄ exami-
natores veritatis effecti. Sed q̄ nobis causa cū istis, q̄ nihil vituperant
nisi bonū, nihil laudāt nisi malū. Cōtēnēdi sunt igit̄ inuidi canes, nō
docendi. Nos aut̄ & si displicere maliuolis existimemus gloriosum,
bonis tñ & eruditis viris placuisse m̄to gloriosius arbitramur, à q̄bus
sicubi erratū esset libenter corripimur, correcti fructuosius emenda-
mur. Excuset nos amor scripturaz, pro quibus hoc onus graue intre-
pida ceruice subiimus.

¶ Finis libri de scriptoribus ecclesiasticis dñi Iohānis de
Trittenhem Spanhemensis Abbatis.

¶ Sequunt̄ additiones nōnulloḡ illustriū viroz̄.

AD SVPERIORES ILLVSTRIVM VIROVM.

partim hincinde excerptoz̄, partim recēter insertoz̄ additio.

Arianus, natiōe Romanus, patria Zinizanensis, ordīs
heremitaꝛ S. Augustini, theologus consultissimus, ac
totius ordīs gñalis prior, hoc æuo n̄ro tanq̄ lucifer, &
quidā sol pfulgidus suis exq̄sitissimis declamatiōibus,
& nouo quodā cōcionādi gñe emicuit, ac veluti alter
electiōis vas mūdo oblatas, tantā ingenij vim & docē
di robur de se ostēdit, vt dicere ausim, neminē in hoc seculo inueniri
vnq̄ potuisse q̄ cū eo exquireret cōparari. Erat profecto talis ac tan-
tus, vt nihil ex eo eēt in om̄i politiore disciplina frustra desiderandū.
Nā in suis declamationibus ad ppl̄m ita verbis lectis disertus erat &
sentētiosus etiā canora voce, vultuq̄; ac cæteris corporis motibus ad
rē erat accōmodatus, vt nihil ad laudis cumulū addere possis. Quāta
aut̄ huius viri doctrina, q̄ta eloquentiæ vis ac maiestas fuerit, partim
ex sermōibus, partim ex ep̄lis & or̄onibus à se eruditissime æditis q̄-
q̄ dilucide elicere p̄t. Scripsit em̄ sermones varios.

Orationum, lib. 1.

Epistolarum, lib. 1.

Obijt aut̄ cū magna reipub. Christianæ iactura. Anno dñi. M. D.

Felinus Sandeus, ex nobilissima Sandeoz̄ familia, patria Ferrari-
ensis, vtriusq̄ iuris doctor cōsummatiss. reliquaz̄ q̄q̄ bonaz̄ li-
teraz̄ nō ignarus. Ferrariæ primū, inde Pisis publico earum vr-
bium gymnasio cū magna oīm admiratione iura pontificia profes-
sus. Ab Innocētio octauo Romā accitus Rotæ collegio (vbi ardua &
maximi momēti tractant̄ negotia) p̄ficitur. Qui & si mille negotijs,
tū illic, tū in summi pōtificis cōsultationibus occuparet, attamen cū
ingenij prope diuini & cōsummatissime in vtroq̄ iure esset pruden-

ADDITIONES NONNVLLORVM

tiæ, multa in eo opuscula & cōmētaria ædidit. Et ea quæ ita dilucide, ita docte, ita exacte, vt oēs huius disciplinæ nodos enodauerit. Obscura in lucē restituerit, dubia recto adhibito iudicio, facilia & puia reddiderit in quæ non paræ nris iurispitis attulit adiuuētū. Quæ autem emisit subnectuntur
 Primo super libros Decretalium Grego. De constitutionibus
 De Rescriptis. De officio ordinarij. De Maio. & obediētijs.
 De Treug. & pace. De Lite contesta. De probatio.
 De Testibus. De Testibus cog. De fide instrumentorum,
 De p̄sumptionibus. De iureiurādo. De exceptionibus.
 De p̄scriptoribus. De Senten. & reiudicata. De appellatiōibus.
 De accusat. & inquisitionibus.
 Additiones in Decretū ad initiatū ab abbate opus.
 De iure patronatus tractatus vnus.

De indulgētia plenaria sermo, cuius thema est: Hodie mecū eris in patria
 In historia libellus vnus de regebus Neapolitanis. (radiso, &c.
 Sunt & alia eius commentaria.

Fluruit Romæ sub Innocētio octauo, & Alexandro sexto.

M Athæus Bossus, patria Veronēsis, ordīs canonicorū regularium beati Augu. vir in oīgenā eruditōe egregie doctus, sed in dicēdi elegātia & grauitate doctior, magno apud oēs in p̄tio habitus est, tū ex cōcionādi, docēdiq; (in quæ diu versatus ē) munere, tū ex varijs opibus à se cōpositis, quibus ecclāsticū dogma oratorijs pigmentis sic venustauit & expoliuit, vt tersius mūdus ve inuenias nihil. Scripsit autē subscripta opuscula. Dialogū de tolerādis aduersitatibus in duos libros distinctū. De gerēdo magistratu, colendaq; iustitia ad Iohāne Ludouicū Bossum iuriscōsultū, equitēq; auratū, lib. 1.
 Orationum, lib. 1. Ep̄larum ad diuersos, lib. 1.

Ædidit & alia quædam, in quibus oībus cum varia scateat doctrina, & ubiq; sit luculētus, nullibi vllū arrogātē euomuit fumū, sed quod decet religiosum, ubiq; sanctitatis & diuinę sapiētix studiosissimus.

Obijt Patauij, Anno dñi. M. DII.

Antonius Cornazanus, patria Ferrariensis, orator & poeta luculentissimus, adeo tersus, copiosus, suauis, & p̄fertim in poesi, vt pleriq; autumēt ip̄m ex angelorū ore poesim accepisse. Nā inter cætera vitā & obitū deiparæ virginis ita deuote, pie, copiose, luculēter, ac sancte cecinit, vt nō mortālē eius poesim, sed diuinam prorsus oēs proclament. Ip̄sum opus Hippolitæ Neapolitanorū reginæ, dum adhuc virgo esset, inscripsit, dicauitq;

Elegias

Elegias quasdam, atq; poemata varia emisit.
 Scripsit & orone soluta vitā Bartholomæi Colonei Impatoris Ve-
 Orationes quoq; plurimas atq; alia quædā. (netoz; maximi.

Georgius Merula, patria Alexandrinus, orator & philosophus
 vtriusq; linguæ eruditissimus, & docēdo & scribēdo rei litera-
 riæ semp bene cōsultit. Scripsit at; Ludouici Sporciæ, suorūq;
 maior; res gestas multis voluminibus

Cōmentaria in Iuuenalem. In Statium atq; alios plures.

Emisit centurias quasdam. Ep̄arum libros multos.

Obijt Mediolani. Anno dñi. M. CCCCXCIII.

Hieronymus Ferrariēsis, ordīs p̄dicatoz; declamator ardentissi-
 mus, & multaz; lras; vir fuit apprime eruditus, qbus fretus am-
 bitionē in religiosis dānabilē (quā summopere in se strāgula-
 re debuerat) cōplexus est. Quæ quidē cōtagiosa pestis suæ ruinæ & a-
 cerrimæ mortis, ac religiōis suæ scādālū nō mediocre exitit. Cū em̄
 multa attētare, p̄sumeretq;, & aduersus suæ professiōis primores cor-
 nua erigeret schisma nō parū p̄ totā Italiā suscitauit. Quod nō nisi ip-
 sius, cōplicūq; morte extingui potuit, dolēda profecto tāti viri iactu-
 ra, si eas quas p̄ se ferebat animi dotes ad ædificationē, non aut ad sui,
 suoz; ruinā & p̄niciē applicuisset. Quicquidē omni gñe doctrinæ re-
 fertus, magnū Ch̄rianae l̄aturæ adiuuētū attulisset, ve; hūc vnū no-
 bis inuidit callidus ille tentator circuiens & q̄rens semp quē deuoret
 Scripsit quadragesimale vnum, lib. 1.

Super psalmos p̄nitentiales commentum.

Super prophetas multos commentatus est.

Prophetiam quoq; emisit, qua multa de hoc nostro æuo, regnorūq;
 commotione prædixit.

Alia quoq; multa scripsit.

Tandē damnatus sub Alexandro sexto. Anno salutis. M. CCCC-
 XCIX. In foro Florentino cū socijs duobus arsit.

Bernardinus Gadolus Brixianus Camaldulens. abbas, vir bona-
 rū literaz; philosophiæ iuris canonici apprime eruditus, vitæ
 & religionis sanctimonia clarus, nobis multa suæ doctrinæ mo-
 nimenta reliquit, in quibus se eruditissimū ostendit.

Scripsit autem in omnes Bibliæ libros commentaria.

Defugiendo seculo, & amplexanda religione, tractatum vnum.

Contra superbiam & ambitionem, lib. 1.

Opera Hieronymi in ordinem redegit,

ADDITIONES NONNVLLORVM

Extant eiusdem sermones varij. Item: Epistolæ multæ.
Et quædam alia hincinde dispersa.

Vita sanctus sepeliit honorifice in Camaldulensi cœnobio.

Marinus Sanutus, patricius Venetus, non solum bonæ literæ
vir eruditus, sed etiam administrandæ Reipublicæ eruditus,
eloquentia plurimum valuit, vt ex eius opusculis dinosci facile
potest. Scripsit enim quæ subiiciuntur.

De magistratibus Venetis li. 1. De vitis principū Veneto. li. 1.
De bello Gallico libros quosdam & latine & vulgariter.
Scripsit & alia quædam.

Rogerus, natione theutonicus, ordinis sancti Augustini, in diui-
nis scripturis apprime clarus, & seculari literaturæ non ignarus
& soluta & pedestri oratione quædam non spernenda conscri-
psit opuscula, de quibus extant subiecta.

Primo de institutōe pueri li. 2. De inquisitōe vitæ beatæ li. 2.
De beata Maria hymnorum li. 1. De vario literarum vsu li. 2.
De rebus mirabilibus, li. 2. De rebus nouis, li. 2.
De metroꝝ generibus, li. 1. De accentibus Latinorum, li. 2.
Pangyricus ad Iohānem Spanhemensem sancti Martini abbatem.
De calamitatibus horum temporum, tract. 1. Epigrammata ad diuer-
sos multa. Epistolæ tam prosa quam metro permultæ.

Philippus Beroaldus, præia Bononiensis, vtriusque linguæ peritissimus
grammaticorumque ac rhetorum, oratorumque omnium sui seculi facile princeps,
fœcundissimi sui ingenij testimonia non vulgaria reliquit.

Orationes in diuerforum authorum enarratione habitas.

Pangyricum ad Lodouicum Sphortiam.

De nuptiis Bentiuoloz orationem vnam.

Gisippi & Titi historiam. Item Galefi & Symonis.

Orationem prouerbialem vnam.

Libellum de septem sapientum sententijs vnum.

Symbolorum Pythagoræ li. 1. De optimo statu li. 1.

De felicitate. li. 1.

Philosophi, medici & oratoris declamationem.

Ebriosi, scortatoris, & aleatoris declamationem.

De passione dominica neniā. De fortuna carmen.

De duobus amantibus carmen. De cupidine deo amoris carmen.

In maledicam carmen. Epigrammata varia.

De terræmotu & pestilentia cum annotamentis Galeni opusculum.

Anno-

Annotationes in Seruium, Annotationes in ius ciuile,
 Commentaria in Propertium In Suetonium,
 In Tusculanas quæstiones In Apuleium.
 In Titum Liuium annotationes In Rhetoricam Ciceronis.
 In Horatium Flaccum In Persium. In Siluium Italicum.
 Scripsit & plura alia quæ nondum ad nos peruenere. Obijt Bono-
 niæ non sine magna rei literariæ iactura. Anno domini. M. DX.

Ponticus Virmius, patria (vt aiunt) Taruisinus, eruditissimus phi-
 losophus, latinæ græcæq; literaturæ studiosus, industria, labore,
 ingenij viuacitate, sine vilo parentum auxilio eo doctrinæ eua-
 fit, vt ob ingentem eruditionem magno apud Ludouicum Sphortia-
 am, & per totam Insubriam habitus fit in pretio.

Scripsit autem quæ subijciunt In Claudianum commentaria.
 In Iohannem Sacroboscensis spheram commentaria.
 De obscuris authorum locis & corruptis nominibus, libri tres.
 De miseria literarum lib. 2. carmine.
 De laudibus Beatricis Mediolanensis reginæ, librum vnū carmine.
 Elegiarum & Epigrammatum li. 2.

In Cromata Chrisolore commentarium.
 In Achileida statianam commentarium.
 In Ouidianā metha. cōmentaria. In Vergilij opa commentaria.
 De arte diuinandi. libri sedecim.

Odyseam Homeri transfulit in latinum.
 Hymnorum eiusdem Homeri, lib. 4.
 Euripidis tragædias sex. In medicina traduxit Theophylum.
 De pulsibus & vrinis Item Aeneum de pulsibus & vrinis.
 Inuectiuarum, li. 1. De intitulationibus, li. 1.
 Apollonij argonautica in latinū vertit in li. 4. Alia quoq; mltā & lati-
 na fecit & emisit. Floruit sub Ludouico Sphortia.

Nicolaus Leonicensis orator; oīm suæ ætatis elegantissimus, in
 philosophia consummatissimus, & rebus naturalium nō ignarus
 multa in medicina eleganter & copiose tractauit.

In Galeni opa commentarios, quos etiā latine loqui cōpulis, ædedit.
 Item opusculum in eadem disciplina, in quo omnibus ægris salutem
 & vitam restitui conciliariq; posse docuit.

Extant & quàm plurimæ eiusdem eplæ, quæ maximam eius doctri-
 nam præ se ferunt & elegantiam. Floruit hoc eodem tempore in
 Italia sub Ludouico Sphortia.

Ambrosius Calepinus Bergomēsis, ordinis sancti Augustini hæc ætate floruit, diuinæ & humanæ lras indagator studiosissimus. Vnde opus pgrande sua industria magno labore ex innumeris prope authoribus collectū de vocabuloꝝ notitia, ac ppositionū interpretatōe græca & latina cū authoꝝ attestatiōe nobis cōe fecit. In q̄ nō solū quæ ad laturā & poetaꝝ & oratoꝝ cognitionē plurimū cōferūt, sed etiā quæ ad medicos phōs, necnō doctores ecclīasticos p̄tinēt vocabula, doctē satis elegāterq; explicuit, explicita in veriore lucē, q̄ in qbusdā alijs codicibus cōsilijs legēda reliq̄. Quæ p̄fecto doctis pariter & indoctis nō mediocre attulerūt subsidiū. Hinc em̄ factū ē vt q̄ apud barbaros iā barbara euaserāt, latina fiāt. Quæ vero ap̄ doctos in dubiū reuocabant, nūc pateāt discussa dubietatis ne

Petrus Burrus Belgicus, p̄ia Brugēsis, canonicus Ambia (bula, nus, diuinis & humanis lris clarus, Parrhisus sub Carolo octauo Frācoꝝ rege floruit, vbi ea bonæ disciplinaꝝ virtutū probatissimæ moꝝ, pietatis, religiōis, celebritate adoleuit. Vt pleriq; & potissimū Gandincurtoꝝ familia hoc vno solo suis, p̄ liberis instituēdis alijsq; p̄ multis nobiliorib⁹ adolescētul⁹ vt voluerit p̄ceptore. Nec plane iurādū, vt pote q̄ vn⁹ inter paucos hac nra ætate, eloq̄ntiā, poesim, ceterasq; artes bonas cū sapiā iūgere doceret, nec artes sine moribus, mores vero sine lris p̄desse. Quod quidē eius opa indicāt, in qbus qd̄ potissimū admireris, nescias sniarūve grauissimæ sanctissimæ p̄odera. An stili poematisq; varietatē. An rez verboꝝq; decoꝝ. An calidas iūcturas. An lepidū vocolaꝝ cōtextū. An carminis subinde fluore & cōcentū. Deniq; an sexcēta alia ornamēta ita vt ois grās, charites, lepores, ac dicēdi vneres huc cumulatissime cōgestas merito dixeris, cū tñ aut turgidū, aut inflatū cōspicet nihil. Quocirca si hic Burrus Quītiliani scripsisset tpe. Nō utiq; dixisset: Ab lyricōꝝ Horatiū ferē solus legi dign⁹. Nā & hic q̄ & legat etiā à sc̄tis monialib⁹ dignissimus ē. Sigdem cū (qd̄ ille nō est) totus sit castus, totusq; Chriānus, & Chriānā religionē suauiter redolēs. Nō minim⁹ th̄ q̄ ille isurgit aliqū plenus iucunditatis, græ, & varijs figuris, & verbis felicissime audax. Vt ex eius opibus subscriptis, & in lucem emissis, cui promptū est dinoscere. Sunt aut̄ hęc fœcūdissimi illius ingenij monumenta.

Odarum	li. 4	Exametrorum,	li. 1.
Apologorum,	li. 1.	Elegiarum,	li. 2.
Epigrammatum	li. 1.	Moralium.	
Canticorum de duobus festis,		De aduentu domini.	

De vi-

De vigilia domini.
De Circumcisione domini
De Ieiunio.
De confessione & Eucharistia
De laude crucis
De resurrectione dominica,
De inuentione crucis
De Penthecoste
De corpore domini,
De facie dominica,
De festo beatæ Mariæ,
Sunt & quedam alia

De natiuitate domini.
De Epiphania.
De ingressu in Hierusalem,
De cœna dominica,
De passione dominica.
De communione paschali.
De ascensione domini,
De Trinitate.
De exaltatione crucis.
Hymni de omnibus sanctis.
Epistolæ & oratiões non pauca.
Obijt Ambianis anno. M. DVII.

Iacobus Faber Stapuleñ. celeberrimus nostri seculi philosophus Belgicę, quinimò totius Gallię vnicū decus. Hac nra tēpestate diuino quodā munere in rei lřarię remediū datus, oēs philosophię partes à caliginosa quorundā sophistę barbarię vēdicauit. Et quæ iā oīo latine loqui dediderāt ac lōge ab Aristotelis, cęterorūq; vere philosophātiū mēte abierāt, in pristinā & sermonis & doctrinę maiestate restituit ea structura & serie, vt nihil desit addendū, nihilq; sine vitio se offerat demendū, tāta industria, tātumq; in oībus suis opibus artificiū, tāta in dicēdo dignitas vt cū philosophia qsq; vī mediocriter doctus eloquentiā (qd̄ antea nō licebat) cōsequi vberime possit. Primus em̄ apud Gallos (vt Cicero apud Romanos) philosophiā rudē adhuc & impolitā cū eloquētia iūxit. Nā cū antea Parisiis peregrinare cū ciuitate donauit. Vnde nō solū philosophię rudes, sed etiā docti aliqñtū se arbitrant adeptos, & ad dicendū & ad indicādū. Est em̄ in dicēdo sublimis. In sentētijs grauis. In inuentōe exquisitus. In cōpositōe diligēs & curiosus, nec suorū tm̄, sed etiā alienorū opē ad hoc siquidē vnū natus videt, vt palęstre lřarię cōsulat, bonas artes instaurer, & in antiquū splēdorē reducat. Ea est huius viri cura, ea oblectatio ad studiū, eo cogitatus oīs, eo mēs, eo animus dirigif. Quod vt liberius fiāt nō mō patrimoniū qd̄ nō cōtemnēdū stapulis habebat instar demetrii suis cōdonauit, sed & dignitates, officia, bñficia, & honorificia & opulēta abiecit cū thebano crathe ratus talia raro virtutibus cohærere. Deniq; vt exiguo concludas oīa versu.

¶ Ditauit Sophia secula nostra Faber. Sequuntur aut̄ quę in artibus liberalibus à se contexta sunt. Primū est:
Paraphrasis in logicā Aristotelis miro artificio elaborata.

In Physi-

ADDITIONES NONNVLLORVM

In physicen Aristotelis introductio. Et paraphrasis stilo nō inerudito
 In Ethicen eiusdē paraphrasis & introductio. (contexta,
 In Economica cōmētarius. In Politica cōmētarius & introductio.
 In Arithmeticā Iordani cōmentarius & demonstrationes.
 In Seuerini Boetij libros arithmeticos epitomæ.
 In Musicamelementa quædam.

In astronomicū introductorium Iohānis de sacro Bosco cōmētarius.
 Astronomici theoricī corporū cœlestium, lib. 2

Introductio ī sex lib. Methaphysicos Aristo. & in eādā cōmētarius.

Cætera quidē maiora in liberaliū artiū facultate expectant. Sed neq;
 his cōtentus vir religiosissimus rebus diuīs animū intendit, & se illis
 totū dedit, magnū theologis nris & diuini verbi scrutatorib. orna
 mētū & adiuuētū allaturus, utpote q̄ implicita explicet, obscura elu
 cidet, innodata enoder, trunca & mutilata passim loca restituat. Qd̄
 ex his q̄ in hæc sacratissī. diuinæ sapiētix disciplina, aut traduxit, aut
 scripsit, aut correctius emēdatusq; i primi curauit, facile dephendi p̄t

Sunt autem subscripta.

Io. Damasceni translatio. Cōmentaria in Ricardum.
 De trinitate. Cōmentaria in Ecclesiasten.
 Cōmentaria in ep̄las Pauli. Scolia ī Dionysij Areopagi, opa.
 De ornatu spiritaliū nuptiarū. Cōmētaria in Hugonē de S. Victore.
 Viuit Parisijs quotidie noua quæ dā fabrilī sua incude cudens.

G Vilhelmus Budæus Parisien. ex clarissima Budæorū familia na
 tus, historicus, poeta, phīs, oratorq; disertiss. Nō mō fortunæ,
 sed etiā animi dotib⁹ pulcherrime ignitus. Hac nra tēpestate p
 vniuersam Italiā, nedū p Gallias ob incredibilē ipsius oīm sapiētix
 notitiā clarescit, indies vtraq; lingua eruditissimus, ingenio ppe di
 uino, eloq; graui & terfo, in oīm disciplinarū gñe doctissimus, & p
 ter doctrinā singularē vir certe perhumanus, affabilis, modestus, ac
 mīta veneratiōe dignus. Scripsit aut oīones & ep̄las q̄ plurimas
 Elegias & epigrāmata diuersa. Annotatiōes in quatuor & viginti
 pandectarū, seu digestorū libros ædidit. In reliqs æditurus vt ipse ī ea
 quā ad Iohānē de Ganayo magnū Franciæ cancellariū scribit ep̄la te
 statur. Quandoquidē annotationes quātæ sint eruditionis & do
 ctrinæ cuiq; perpendēdū relinquit. Viuit Parisijs magna oīm expe
 ctatiōe, à quo maiora propediē in lucem prodibunt.

G Vilhelmus Castellus seu Castalius Gallus, poeta & orator ter
 tissimus. Turoneñ, patre Christiano Castello doctore Parisien
 regio

regio medico Martina parēte Biturica, Turonis nascit, anno dñi. MCCCCLXVIII. vbi prima lras: cunabula edoctus Parisijs (vt moris est) ad fructuosiores, solidioresq; disciplinas capeffendas mittit Iohāni Anglico fratri Materno viro in diuīs hūanisq; lris apprime erudito. In bursam (vt triuiali vtar verbo) Nauarricā successit, vbi liberalibus studijs, & p̄sertim hūanioribus eā nauant operā, vt breui t̄pis curriculo socios oēs ætate & doctrina p̄cedētes nō modo æqua uerit, sed etiā lōge superauerit. Tanta rei lfarix fitis, tātus amor, tātā cura, tantū studiū. Hinc subito fama sup æthera notus, in gymnasiū Burgūdiacū ad instituēdā melioribus, politioribusq; lris iuuetutem à Bernhardo Roilleto viro oīm bonarū disciplinarū cumulatissimo eiusdē gymnasiū rectore primario accersitus, primæ hūanitatis classi p̄ficit. Hinc exanclato dialectices agone & discipulis laurea donatis Nauarricū gymnasiū repetit hūanis disciplinis diuina (ad q̄s sp̄ anhe lauerat) adiūcturus. Tandē adepto in sacratissima theologiae facultate doctoratu, Turonū secessit, vbi honorificis ecclesiae bñficijs archidiaconatu & canonicatu honestatus cū suis uiuit, oratiōi & p̄dicationi intētus. Quod supest t̄pis, bonis disciplinis imptit nomini & posteritati cōsulens, vt iā cœpit multis opibus q̄ in lucē emisit. Quorū noīa subiiciunt

Sibyllinū de iudicio extremo carmen.

Aegloga, cui nomē, Enmorphus. Carmē de stultis mulierū votis. Dialogus in Iacobi fabri Stapulensis laudem.

Elegiarum lib. i.

Epigrammatum lib. i.

Epl̄æ ad diuersos multæ & variæ. Expectant longe maiora.

Iohannes Bartholus Parisiēn. doctor, medicinæ oīm huius ætatis excellentissimus, & ob id Apollinis & Aesculapij nomine à varijs etiā cuiusuis disciplinæ & amantissimis & peritissimis peculiari-ter donatus. Tantæ est apud oēs & authoritatis & doctrinæ, vt quē illi conferas inuenias profecto neminem, siue quæ suæ sunt professionis quæ fieris, siue quæ sint alterius cuiusuis dogmatis. Quandoquidē in omni disciplinæ genere consummatissimus, de oībus ita doctē, ita elegāter, ita scite, prompteq; disserit, ac profunde sapit, vt vnus omnes tā diuinas q̄ humanas artes studiosissime cōplexus sit.

Antonius Syluiolus Parisiēn. poeta & orator insignis, cū multa linguarum genera calleat, tribus tamen, Gallica, s. latina & vulgari Itala excellit, quibus cum apud omnes, tū apud quosq; & doctissimos & nobilissimos, & p̄sertim domus Ambosianæ Fracæ gentis, maxime & noiatissime proceres eā sibi famā & grām con-

ADDITIONES NONNVLLORVM

eiliauit, quā nulla inuidorū obtrectatio dissoluat, nulla ædaxis caries
 vetustatis aboleat, utpote q̄ iā hoc triplici linguæ dona immortalitæ
 sibi q̄sierit, nec minoris hac suauissima Gallicę linguę volubilitate a-
 pud n̄ hos habeat, q̄ Dantes ap̄d Florētinos. Quāta vero eloq̄ntia la-
 bore, suo igenij lumie polleat, q̄ inuētiois subtilitate emineat, q̄ dis-
 positiois artificio p̄stet, q̄ varietatis secunditate scateat, q̄ deniq; re-
 sententiariūq; grauitate incēdat, locupletissimū p̄ clara eius opa dāt te-
 stimoniū. Scripsit em̄ multa & p̄ clara imprimis in vulgari suo come-
 dias plures, in q̄bus ostēdit q̄ varius, q̄ abundās, q̄ faciūsus q̄ elegans,
 q̄ facetus, deniq; q̄ vrbanus fuerit latinæ vero subnexa emisit.

Elegiarum.

li. i. Epigrammatum.

li. i

Dialogos plures & graues. De Venetis triūphum. Scripsit & in-
 dies scribit alia lōge maiora, q̄bus Gallis & suos eē poetas & orato-
 res, Italis nō inferiores, qn̄ & illis supiores ostēdat. Si his linguę inuol-
 ueris (q̄bus Italus oīs aut blādif, aut aurā aucupat) iugē & irrequētū la-
 borē impēderēt. Viuit adhuc & vescif aura çtherea, reuerēdi i Ch̄o
 patris Georgij Ambrosiani archip̄sulis Rothomagēsis orator.

Guilhelmus Copus Basiliēsis, eruditissim⁹ ph̄us, latinæ græcæq;
 peritissim⁹, hac n̄ra ætate Parisiis arte medica (cuius est doctor
 & professor eminētissim⁹) excellit, ad cuius ædes nō mō Pari-
 siē. tanq̄ ad vnicū salutis remediū cōfugiunt, sed etiā q̄ huic n̄ o re-
 gno p̄sunt audita viri fama ocissime mittētes acciūt, eius opē sentiūt.
 Vñ vnus inter oēs huiusce professionis antistites nō sibi peperit, ne-
 scio an̄ imortale, an̄ inuidiosum potius. Est aut̄ hic Guilhelmus inge-
 nio subtilis, eloq̄o tersus, sermōe disertus, doctrina admirabilis, & re-
 rū naturalīū sciētia nulli postponendus. Viuit Parisiis sub Ludouico
 huius nois duodecimo magna sui apud oēs & celebritate & expecta-
 tione. Cudit em̄ quæ posteritas legat, inter quæ iam habemus.
 Pauli Cegmetæ p̄cepta salubria ab ipso latino decore vestita.
 Idem Hypocratis prænoftica.

Ivdocus Clithoueus Neoportuē. doctor, theologus cōsumma-
 tissimus, ph̄us nitidissimus, oratorq; adeo insignis, vt ferinos ho-
 minū mores, & om̄e mortale genus diuina potius q̄ mortali facū-
 dia cōponat. Qui ad hęc natus officia, vt l̄ræ ignaros rectis habenis
 dirigat, isulsos terfo eloq̄o erudiat, philosophię splēdore destitutos,
 pulsa p̄cul caligie nitidissimo fulgore illuminet. Hūc his nobilissimis
 animi dotib⁹ & dignitate, natura parēs insigniuit, vt qcq; hoc i mū-
 do sensibili moliat rei literariæ ppagādæ accōmodet. Quæ em̄ sca-
 bra

bra, feda, hiantia, barbaraq; sunt expolire, & suū philosophiæ repare
 nitore summo pe nitit, & maxie i sacris eloqis interpretadis studiū cō-
 terere aīo, mēteq; decernit. Diuina hūc adeo exornāt eloqa, rerūq; su-
 pramūdanaꝝ cognitōes vt eū in terris mortalē adhuc vitā spirātem
 fulgētissimis cęlestiū choris admisceāt, suæ pfusissimę doctrine exi-
 mia monumēta magno voluminū nūero nobis vēturaq; posteritati
 reliqt, maiora tādē relictur^o. Scripsit em̄ q̄ hac serię digesta scribunt
 In Augustini Dathi elegātijs cōmētariū. In introductionē Arith-
 metica Seuerini Boetij cōmētariū. De praxi numerādi cōpendiū.
 In Iohānē Damascenū cōmētariū. De vera nobilitate libꝝ eximiū
 In paraphrasim physices Aristotelis scholia.

In introductionem paratā in physicen Aristotelis commentariū.

In introductionē paratā i libros metaphysices Aristotelis cōmētariū.

In introductionē elaboratā in Ethica Aristotelis cōmentarium.

Carolus Bouillus Beromādius Samarobrinus, vir & rhetorico li-
 qre, poetica varietate, toti^o philosophiæ micātissimo splēdore
 expolitus, geometraq; insignis. Quē qdē ad diuina potius pue-
 stigāda rez secreta, entiūq; oīm latitātes essentias natura produxisse
 credit, q̄ vt mortali corpe intercept^o humanā vitā duceret. Adeo e-
 nim euecto ingenij acumine insignitus, vt nō mō terrenoz entiū na-
 turas (prius cęca caligine obductas) in lucē educat, vez & stelliferos
 orbis, patulāq; celoz machinā duce philosophia pfundissime pe-
 netret, entiū supnaturaliū naturas mūdanoꝝ philosophica propor-
 tiōe p̄mōstret indifferabilē cęlestis curiæ trinitatē, & nūeroꝝ phi-
 losophica ostensioe, & terrenaz rez vnitissima scrutatiōe exacte p̄-
 figuret. Hic pr̄sus & maxie philosophiæ cōtēplatiue, geometricisq;
 abstractiōibus deditus ē, vt sēpenūero horis nouē trūco arboris in-
 mixus imotis oculis, imoto corpe sui, suoz hūaniq; victus oblitus &
 mole corpea solutus rez naturas cōtēplari visus sit, vt potius aīa cor-
 pore soluta in cęlis degere q̄ humanis vinculis astricta hoc in mūdo
 sensibili auras vitales capere videret. Multa sui ingenij acumine ad-
 inuenit pr̄scis seculis inuisa. Quadraturā em̄ circuli, suis geometricis
 machinamētis cōtexuit, quā philosophoz nullus antea satis exacte
 adinuenerat. Libꝝ de nihilo magna cū oīm admiratione mira inge-
 niositate perscripsit, aliāq; quā plurima philosophica opa quæ nullus
 mortaliū exactis retro seculis p̄viderat posteritati reliqt.

In Geometriā libros sex itroductorios. De circuli quadratura. li. i.

Introductionē in sciētiā p̄spectiuā. Libꝝ de intellectu diuino, an-

gelico, & humano. Librum de sensu. Librum de nihilo, Artem oppositorum, Librum de generatione, Librum de sapiente, Librum de duodecim numeris. Ep̄las philosophicas complures.

Guilielmus de Quercu, doctor theologus insignis, hac nostra tēpestate ceteros inter oēs mortales cōsilio, moribus sacrisq; eloquijs eminentissimus, q̄ dum illa Galloꝝ maiestas horrido summi pontificis, Angloꝝ, Hispanoꝝq; insultu & atroci belloꝝ apparatu p̄meret, solus suo cōsilio & sana animi snia Galloꝝ angustia & necessitati benignissimus occurrit. Hic nempe Alpes trāsuectus Pisanam accessit ad urbē ubi maximā & cardinaliū ep̄orumq; cōcionem sup̄re Gallica, & tāto belloꝝ pdigio differentē sola sua animi sagacitate corroborauit, tātiq; cōciliij ptes sibi v̄dicauit eminentiores. Nec minori in pp̄lo ad diuina officia subeūda vtit eloquio. Tāta em̄ & sentētiaꝝ grauitate & diuinoꝝ cōsilioꝝ cognitōe excultus, vt idomitos mortalium mores, barbarosq; pp̄los facili cōponat eloquio, ad nitidamq; summi creatoris agnitionē, benigna voce, gratis oculis, gestu moderato, & similitudinibus iucundis facile reducat.

Renatus Garnerius Luxionēnsis, in vtroq; iure doctor, nr̄a etatis peritissimus, q̄ ob suā in omnigeno disciplinaꝝ gñe, tum maxime p̄clara legū facultate claritudinē sui famā atq; decus p̄ varios terrarū tractus disseminauit, meritoq; in cōdendis interpretandisq; passim legibus Ligurgi, Socratisq; partes facile sibi v̄dicauerit. Terriori etem̄ vocis eloquio, spectata p̄fessione, anio sagaci, placido gestu, legū enigma soluit, vt Pictauicos fines p̄petuo decorauit honore totamq; Galliam indies sua nobilitate eminentia.

Christoferus Longolius Parisiēnsis, ph̄s ingeniosissimus nostriq; seculi orator clarissimus, quē vt natura parēs maximis decorauit animi dotibus, & naturali ad res indagādas naturas p̄paramēto insigniuit. Ita fortuna bonoꝝ cumulis ingētissimis & gratissima dexteritate eū vberimē donauit. Qui naturā ei beneuolā, nobilissimasq; animi dotes inspirasse animo repetēs, ita naturę munera & labore & exercitio exauxit, vt nr̄a etatis ph̄s clarissimus, oratorq; exuberantissimus euaserit. Hic Plinium in p̄clara Pictauica academia inenarrabili structura p̄fessus ē, vt nō mortali eloquio fretus, sed potius cœloꝝ penitralibus ducta sniaꝝ varietate roboratus oim sine discrimine videret. Hūc Parisiana (disciplinaꝝ alumna) academia & moribus, & oratorio succo, lrisq; philosophicis nō inelegāter erudit, nihilominus tñ nō Gallico satiatus eloquio Italicos lares (maiora coniectās

coniectās assequi) festino pede aggredit, vbi & facili res: experiētia, ter soq; edoctus eloquo, Gallicos tandē fines pede reuerso accessit, vbi suę eloq̄ntię & doctriņę didit test̄ionia. Quartū em̄ vix & vigeſimū annū exagitās innūera voluminū varietate (posteritati cōsulens) suę doctriņę monimēta ḡdidit, sequacibusq; suis hac digesta serie reliq̄t. Orationē de diui Ludouici Francoꝝ rege, & gentis Galloꝝ laudibus ad Franciscum Valeſium Delphinum.

Ořones & epl̄as p̄pe innumeras Elegias & Epigrammata varia, Commentaria in Plinium quę Pictauij publice cum summa omniū admiratione doctē & eleganter interpretatus est.

Quędam in iure ciuili dum illud Pictauij publice profiterē.

Iohānes Stephanus floruit hac nostra tēpeſtate, natōe Italus, Verſellæ: epl̄s, cardinalis Bononiēſis, & rei l̄arię cultor exactiſſimus, quē quāto excellentioribus & eminētiſſimis fortuna dignitatibus euexit, tāto natura nobilioribus decorauit animi dotibus. Hic nēpe cūcta etiā dignitatū clariffima fastigia otio l̄ario & res: exquisitis naturis semp̄ poſtpoſuit. Et ſuo tādē infatigabili labore & iduſtria effecit, vt Ariſtotelis magna moralia priſcis ſeculis nunq̄ præcognita nobis cōia fecerit, quę Iacobus Faber noſtri ſeculi philoſophus eminētiſſimus, & philoſophię deſenſor acerrimus ipſius auſpicio impreſſioni commiſit poſteris fructus non exiguos allatura.

Guilielmus de Mara floruit hac tēpeſtate, natōe Neuftrius, ex deſerto Conſtātini pago oriūduſ, à parētibus nobilis p̄ſapia, atq; ſanctiſſimę vitę p̄creatus. Nūc cathedralis eccl̄ię Coſtantiēſis canonicus ac theſaurarius, orator ac poeta inſignis. Hunc adhuc puer: exiſtente inſignis theologus doct̄or Io. Boucardus qundā Abrinſenſ. epl̄s ac cōfeſſor regiūſ, ſuſcepit in diſciplinis educādum ob p̄claras animi dotes quas in puero cernebat. Nec ſolū ip̄m p̄ alios curabat erudiendū, ſed etiā ip̄emet quādo p̄ otiiū vacabat, erudiebat nō paſſe ſe oblectās in tā fertilis agricultura. Ac tm̄ de p̄clara eius indole ſperabat, vt nō dubitauerit eū in ea ætate beneficio donare, maiora proſecto daturus ſi ſupuixiſſet. Deniq; Guilielmus ipſe ad p̄clare ſtudiū Pariſienſ. proſectus in modico t̄p̄is it̄uallo eo euasi, vt nullus in arte oratoria aut poetica eo celebrior haberē. Vñ Ro. Briſſonet̄ qundā Remēſis archiepl̄s, ac Fr̄cię cācellarius in tāti viri famā audiēs eū ſibi in ſecretariū accerſiuit. Quo qdē Roberto mortuo Carolus octauus dedit hūc Guilielmū cācellario ſuo Guidoni de Rupeforti. Carolus em̄ ipſum Guilielmū diligebat propter r̄h̄mos non inſulſos

ADDITIONES NONNVLLO RVM

quas ipse lingua gallica nouerat elegātissime cōponere, & etiā propter artē scribēdi in quocūq; literarū gñe in qua sibi parē nō inueniebat. Postea reuerēdissimus cardinalis sancti Maclouij Guilhelmus Briffonetus hūc sibi à Guidone de Rupeforti impetrauit vt esset eius auricularius, apud quē diu māsit. Sed demū curialiū miserā ptesus, ac rēpis iacturā egre ferēs cōcessit in studiū Cadomense vbi rectoria dignitate, & postmodū laurea doctorali i vtroq; iure donatus ē. Est q; in eo studio iura pluribus annis professus, tādē in canonicū ac thesaurariū cathedralis ecclesiæ Constā. assumptus, vbi residet soli deo seruiēs, & bonis literis qbus posteritatem ditaturus est.

Hæc sunt quæ iam extāt suæ doctrinæ testimonia.

Conflictus in Chimerā ad Iohānem de Ganayū magnū Frāciæ cancellariū opus sanę egregiū atq; sanctū, in quo illa tria præcipua vitia quibus totus mūdus inficit atq; venenat, superbiā scilicet, libidinem, atq; auaritiā elegāter infectatus est.

Opusculū de sacrosancta eucharistia ad Guilhelmū Constā. ep̄m.
Paraphrasis in Museū de Herone & Leandro ad Nicolaum de Cerisay sancti Germani Parisei. decanum.

De amoribus liber vnus ad eundem.

De laudibus liber vnus ad Io. Briffonetū regioꝝ calculorū p̄sidentem.

De probris liber vnus ad Carolū Guillart Parisei senatus p̄sidentem
Neniæ ac epithaphioꝝ. li. 1. De diuinis. li. 1

Multa p̄terea in oratione pedestri scripsit q̄ nondū in lucē prodire.

Matthæus Ebroiceñ. Normannus, ordinis fratꝝ p̄dicatoꝝ, profundissimus scripturæ indagator, vir utiq; religione plenus, ac literis sup p̄thateucū Esaiā & alios q̄ plures veteris ac noui testamēti libros egregiā fecit postillā, quę in libraria communi cōuētus Ebroiceñ. supradicti ordinis cuius alūnus fuerat reposita habetur. Floruit aut vt ex qbusdā eius scriptis apparet circa tpa Caroli sexti Frācoꝝ regis. Huius libros cū p quaternos dispersi essent recollectit frater Robertus Baiguardus theologiæ doctor & cōfessor christianissimi Frācoꝝ regis Caroli septimi eorundē ordinis & cōuētus, ipsoq; reposuit in communi libraria eiusdem domus.

Guido Ebroiceñ. egregioꝝ sermonum cōpilator, circa hæc etiā tpa floruisse credit, eiusdē ordinis frater, q̄ etiā p̄ter regulas tichonij quædam aptissima dedit documēta ad sacræ scripturæ sensum capescendum, ostendēs ex quarum rerum ignorantia in doctrinæ sacræ expositione errare sæpius cōtingit, quæ in quorūdam cōuen-

cōuentuū bibliothecis inter cætera eius opa recollecta inueniuntur.

L Aurētius Geruafii de cōuētū Lexouieñ. ordinis prædicatoꝝ in Normānia, Regnāte Ludouico vndecimo Frācoꝝ rege apud Parisios clarus habitus ē, doctor, theologus, vir utiq; sciētia & doctrina famatissimus, q̄ propter excellētē eius sapiētia cū maxime sanctissimi doctoris Thomæ Aquinatis doctrinā calleret ad reformādū in melius Coloniēse studiū missus, cū ibidē supra modū p̄fecisset exinde rediēs ap̄ Diuionū Burgūdię oppidū sp̄m reddidit, ibiq; cū fratribus sui ordīs sepultus, vtilia valde opa q̄ copulata mḡri Laurētij Geruafii dicūtur sup̄ totā summā theologiæ angelici doctoris (cuius videlicet doctrinæ dū viueret emporiū dicebatur) reliquit.

S Iluester de Prierio Bononieñ. ordinis fratꝝ p̄dicatoꝝ doctor ve nerabilis, ac clarissimus sanē doctrinæ sancti Thomæ Aquinatis expositor pariter & acerrim⁹ defensor, circa tpa Innocētij octaui p̄tificis maximi in Lombardia floruit. Scripsit em̄ defensorium doctrinę S. Thomæ q̄stio. Io. Capeoli scripta breuians, luce clarius doctrinā sanctissimi doctoris irrefragabilē demōstrat, ex ip̄i⁹ dictis oīm aduerfantiiū argutias dissoluēs. Scripsit etiā introductoriū logice. Itē summā sermonū q̄ rosa aurea nūcupat. Item summā de casibus cōscientiæ. Itē malleū Scotistaz. Itē sup̄ 4. libros sentētiaz. Adhuc vsq; tpa p̄seuerat scribēdo, Bononiæ degēs vsq; videlicet ad annum domini. DXII. supra millesimum.

D Ominicus de Flandria, doctor clarissimus, eiusdē ordinis Bo noniensis, eisdē temporibus qbus & præcedens. Scripsit quæstiones methaphisicales.

Quæstiones de anima. Item sup̄ libros posteriorę.

Obijt aut̄ p̄sidēte ī cathedra Petri Alexādro octauo summo p̄tifice

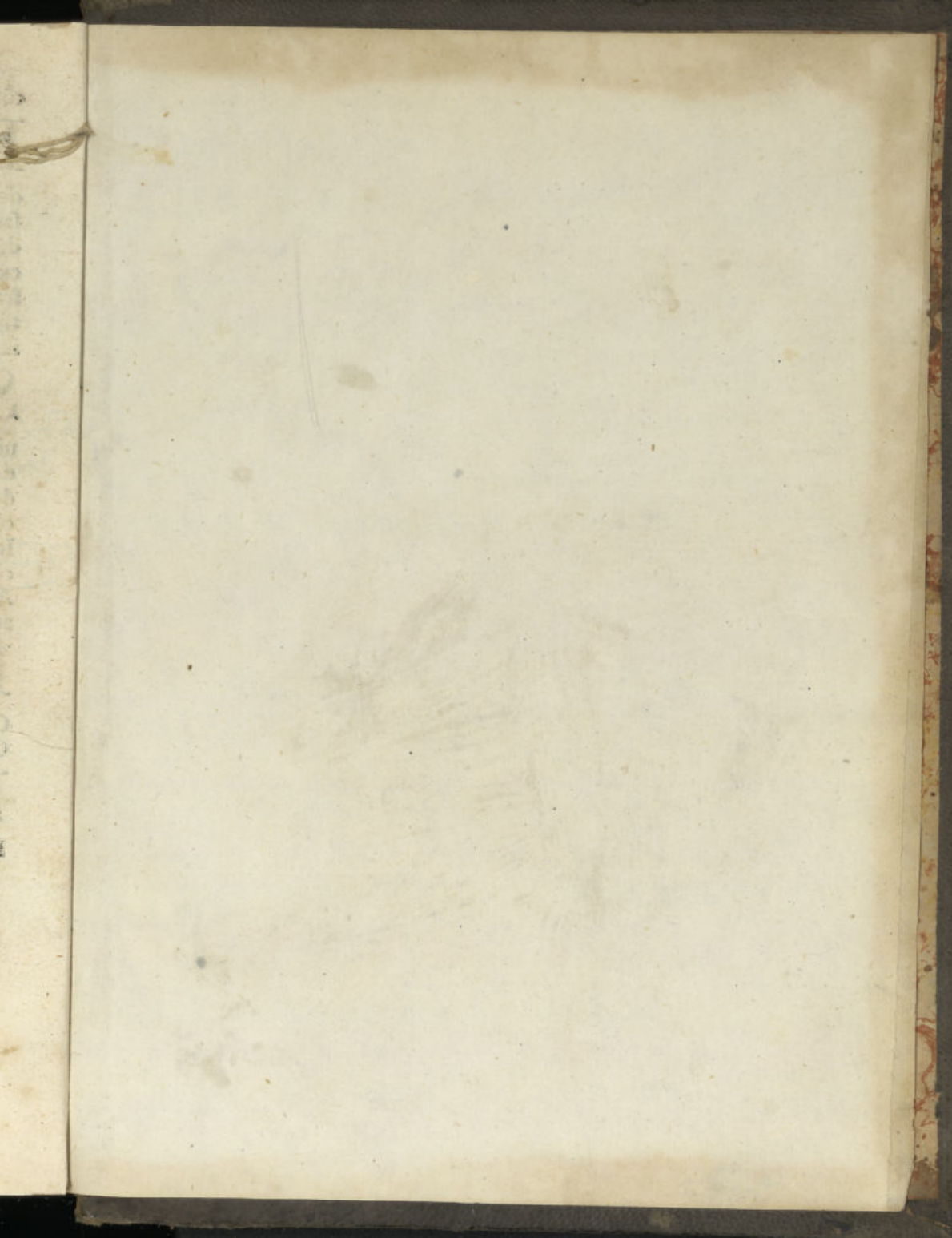
P Aulus Soncinnas eiusdem ordinis hīscē temporibus.

Scripsit quæstiones Methaphisicales.

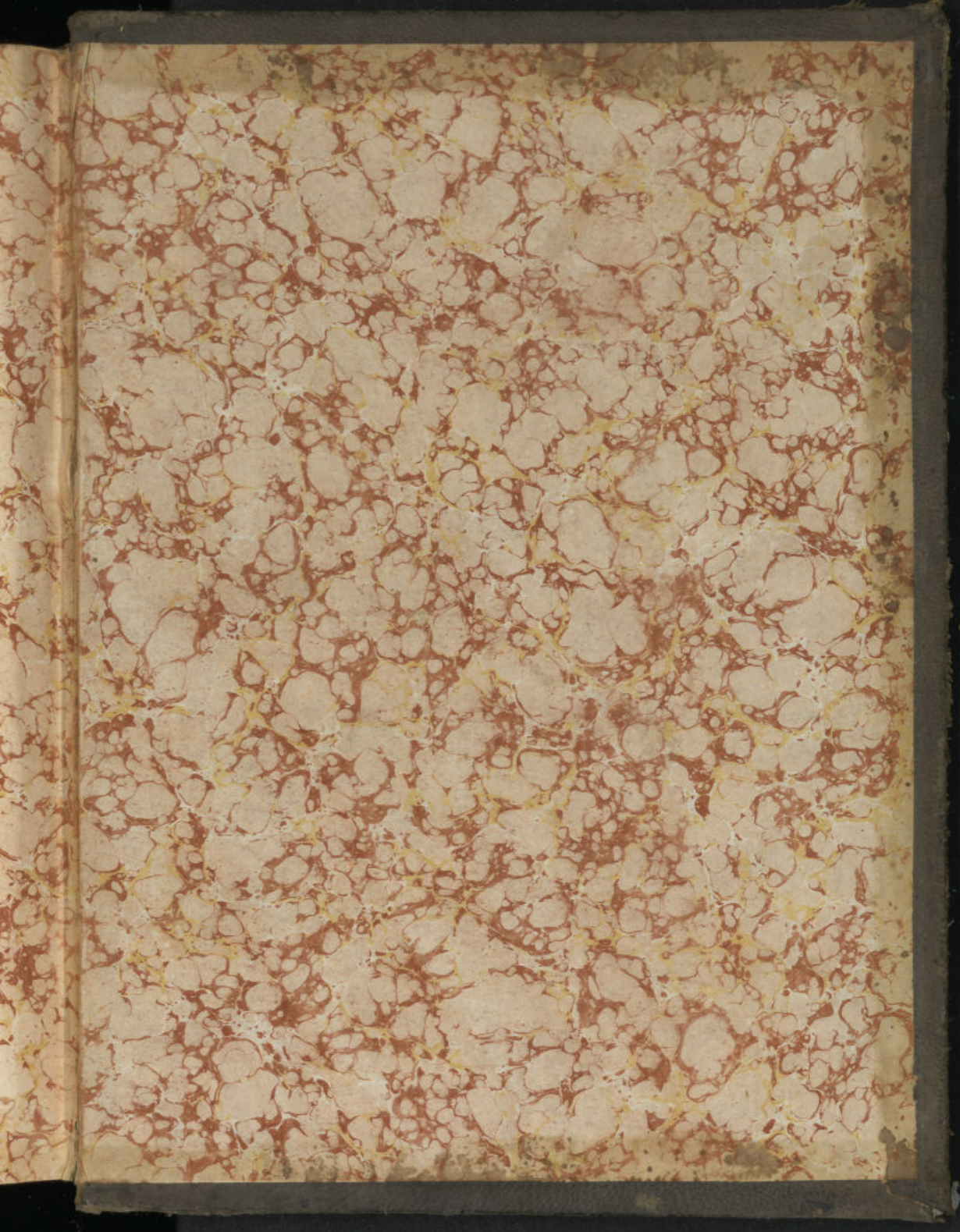
Item super prædicabilia & prædicamēta.

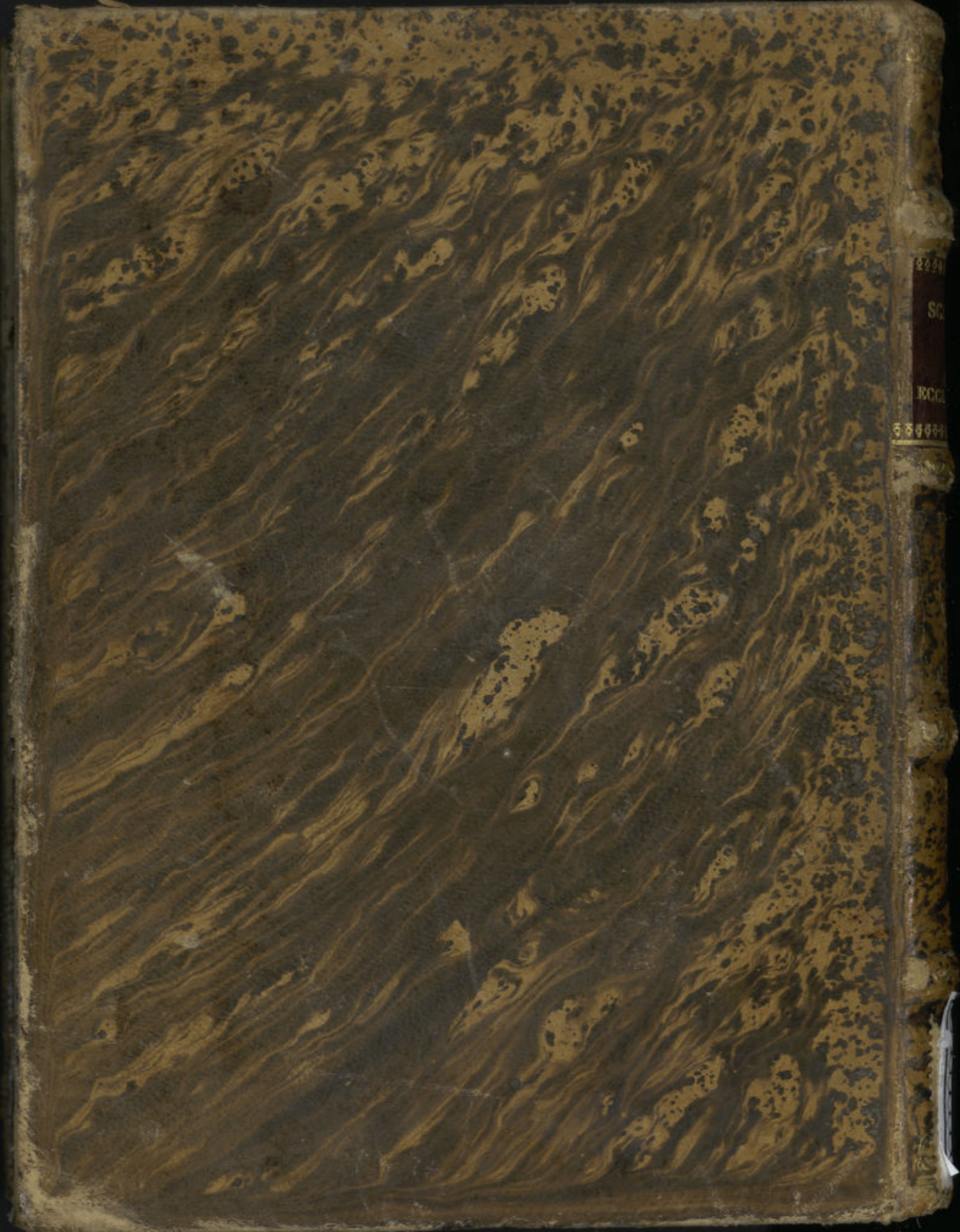
Eodem tempore, vel eo circa quo & præcedēs vita functus est.

¶ Finis libri de Scriptoribus Ecclesiasticis Difertissimi patris dñi Iohānis de Trittenham abbatis Spanhemēsis cū multis additiōibus illustriū virorum. Colonia per me Petrum Quētell. Anno dñi. M. D. XXXI.

2291

SO

KCC

666666